

15590

Σπ. ΓΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

026000331687

2
1,29

ΤΑ

ΣΥΝΘΕΤΑ

ΕΣΤΙΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΥΠΟ

Γ. Ν. ΤΣΕΡΕΠΗ.

Ἀνάγκη ὡς περ τέχνης
ἀεὶ τὰ ἐπιγεγνημένα κρα-
τεῖν. (Θουκ.).

ΤΕΥΧΟΣ Δ΄.

Π ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΣΥΝΘΕΤΩΝ.

ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Η ΠΙΧΩ ».

1882.

62732

Α. ΒΙΒΛ. ΕΙΣΑΓ.

Σπ. Γλ.

ΜΕΡΟΣ Β΄

ΤΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΝ ΜΕΡΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΘΕΤΩΝ ἢτοι II ΣΗΜΑΣΙΑ ΑΥΤΩΝ.

Εἰς τοὺς Ἰνδοὺς γραμματικοὺς ἐφείλομεν τὴν τῶν συνθέ-
των κατὰ σημασίαν διάκρισιν, ἣτις καὶ ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ πάν-
των μὲ μικρὰν τροποποίησιν.

Οἱ Ἰνδοὶ γραμματικοὶ παραδέχονται ἕξ κλάσεις συνθέτων.

Α'. Συνδετικά, copulativa, dvandva (I) ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν
καλούμενα. Ἐν τούτοις δύο ἢ πλείονα οὐσιαστικὰ συνδέονται
μετ' ἀλλήλων ὁμοταγῶς, ἀναλυόμενα ὁμοιοπτῶτως διὰ τοῦ
καί. Διακρίνονται δὲ δύο εἶδη τούτων. Τοῦ πρώτου εἶδους τὸ
τελευταῖον συνθετικὸν τρεῖς τὸ γένος καὶ τὴν κλίσιν αὐτοῦ,
τιθέμενον εἰς δυϊκὸν μὲν ἀριθμὸν, ἐὰν δύο μόνον οὐσιαστικὰ
συνδέωνται μετ' ἀλλήλων, ἐξ ὧν ἑκάτερον νοεῖται ἐν ἐνικῷ
ἀριθμῷ, εἰς πληθυντικὸν δὲ, ἐὰν τὸ σύνθετον ἀποτελεῖται ἐκ
πλειόνων ἢ δύο οὐσιαστικῶν ἢ ἐν ἐκ τῶν δύο ἢ καὶ ἀμφοτέρω
νοῶνται ἐν πληθυντικῷ ἀριθμῷ: candrādityāu (δυϊκ. ἀρσ.)
= ἡ σελήνη καὶ ὁ ἥλιος, candra καὶ āditya (ἀρσ.), gomā-
hishās (πληθ. ἀρσ.) = βόες καὶ βούβαλοι, go καὶ mahisba
(ἀρσ.), agnīnāyuravibhyas (πληθ. ἀρσ.) = ἐκ πυ-
ρός, ἀέρος καὶ ἡλίου, agni, nāyu καὶ ravi (ἀρσ.). Τοῦ δευ-
τέρου εἶδους τὸ τελευταῖον συνθετικὸν ἀσχέτως τοῦ γένους
αὐτοῦ τίθεται εἰς γένος εὐδέτερον καὶ ἀριθμὸν ἐνικὸν περιπλ-
ηρικὴν ἔχοντα σημασίαν, διότι τὰ ἀποτελοῦντα τὸ σύνθετον
οὐσιαστικὰ δύνανται νὰ ἀναλυθῶσιν εἰς ἐνικὸν, δυϊκὸν ἢ πλη-
θυντικὸν κατὰ τὴν ἔννοιαν. Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς συνθέσεως ἐν
χρήσει ἐστὶ πρὸ πάντων ὅταν τὰ συντιθέμενα ὀνόματα δι-

[I] Δηλοῖ ἡ λέξις τὸ διττὸν, τὸ ζεῦγος καὶ παράγεται ἐκ τοῦ ἀ-
ριθμητικοῦ dva (δύο) διπλασιασθέντος με ἐπένθεσιν τοῦ II.

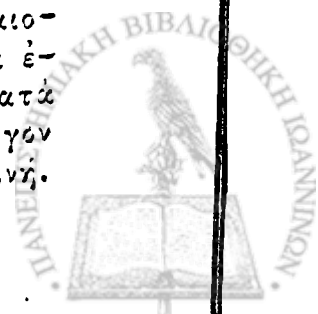

λῶσιν ἄλογα ὄντα ἢ πράγματα καὶ ἀφηρημένα; ἐννοίας : *has-tyaṣva-mi* = ἐλέφαντες καὶ ἵπποι, *hasti(n)* καὶ *aṣva* (ἄρσ.), *carācara-m* = κινητὸν καὶ ἀκίνητον, *cara* καὶ *acara*, *hasta-pāda-m* = τῷ χεῖρει καὶ τῷ πόδι, *hasta* καὶ *pāda* (ἄρσ.).— Τὰ λοιπὰ συνθετικὰ μέρη ἀμφοτέρων τῶν εἰδῶν παρουσιάζουσιν, ἐννοεῖται, τὸ θέμα αὐτῶν.

Δικαίως ἀνάγει ἐνταῦθα ὁ Bopp (συγκρ. γραμμ. § 975) καὶ ἐπίθετα, ἅπερ κατ' ἐννοίαν διὰ τοῦ καὶ συνδεόμενα συντίθενται εἰς ἓν : *vr̥tta-r̥īna* = στρογγυλὸς καὶ παχύς. Τὰ ἐπίθετα τῆς κλάσεως ταύτης, ἅπερ παρατρέχουσιν οἱ Ἴνδοι γραμματικοί, διαφέρουσι κατὰ τοῦτο τῶν οὐσιαστικῶν, ὅτι ἐνῶ τὰ οὐσιαστικὰ περιλαμβάνουσι δύο ἢ πλείονα πρόσωπα ἢ πράγματα, ὡς σελήνη καὶ ἥλιος, ἐλέφαντες καὶ ἵπποι, πῦρ, ἀήρ καὶ ἥλιος, τὰ ἐπίθετα ἀναφέρονται εἰς ἓν πρόσωπον ἢ πρᾶγμα, ὡς τὸ ἀναφερόμεν παράδειγμα, ὅπερ δηλοῖ οὐχὶ δύο ἀνθρώπους τὸν μὲν στρογγυλόν, τὸν δὲ παχύν, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον στρογγυλόν καὶ παχύν ἢ ἐν πληθύντικῳ ἀριθμῷ δύο ἢ πλείονα; ἀνθρώπους ὄντας ἐκάτερον ἢ ἐκάστους μὲ ἀμφοτέρας τὰς ιδιότητας. Ἡ διχοφορὰ ὅμως αὕτη ἔγκειται τῇ φύσει αὐτῇ τοῦ ἐπιθέτου, διότι τὰ ἐπίθετα καὶ πολλὰ δύ-νανται νὰ ἀναφέρωνται εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἢ πρᾶγμα, πρὸς ὃ, ἐννοεῖται, καὶ συμφωνοῦσι κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πτώσιν, ἀπλᾶ τε καὶ σύνθετα ὄντα. Ἑλληνικὰ τοιαῦτα : καλοκάγαθος, τὸ ἡμέτερον φυσικομαθηματικὸς κλπ.

Β'. Ὀριστικὰ σύνθετα, *determinativa*, *karmadhāraya* (1) ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν καλούμενα. Ἐν τούτοις τὸ δεύτερον, συνθετικὸν οὐσιαστικὸν, ὅπερ καὶ συνθετότερον, ἢ ἐπίθετον ὀρίζεται εἰδικώτερον ὑπὸ τοῦ πρώτου, ὅπερ εἶναι πᾶν μέρος λόγου πλὴν ῥημάτων, μετοχῶν, συνδέσμων καὶ ἐπιφωνημάτων,

[1] Τὸν τεχνικὸν τοῦτον ὄρον, ὅστις ἴσως κατάγεται ἐξ ἀρχαιότερων γραμματικῶν, δὲν δυνάμεθα, λέγει ὁ Justi (σελ. 79), νὰ ἐξηγήσωμεν, φαίνεται ὅμως μᾶλλον ἀντικειμενικὸν σύνθετον. Κατὰ Whitney (§ 1263) δηλοῖ περίπου ἔργον πρᾶττων (*karmaṇ* ἔργον καὶ *dhar dhr* φέρειν, βαστᾶν), ἢ δὲ χρῆσις αὐτοῦ ἐνταῦθα σκοτεινῆ.

π. χ. nīlotpala οὐδ. = κυανοῦς λωτός, nīla καὶ utpala (οὐδ.),
kumāradāsī Θηλ. = νέα δούλη, kumāra καὶ dāsī (θηλ.).
Πρβ. καὶ ἀκρόπολις, ἡμίονος, παμπούκιλος πολὺπλαγκτος κλπ.

Γ'. Περιληπτικά, *collectiva* (*dvigu* (1)). Τὸ πρῶτον συνθετικὸν τούτων εἶναι ἀριθμητικὸν καὶ τὸ δεύτερον οὐσιαστικόν, τὸ δὲ ὅλον σύνθετον γίνεται ἀσχετῶς τοῦ γένους τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ ἢ οὐδέτερον εἰς a-m, ya-m ἢ θελυκὴν εἰς ī ἀριθμοῦ ἐνικοῦ, π. χ. pancatantra-m = τὰ πέντε κεφάλαια, panca καὶ tantra (οὐδ.), trilokī = τὸ σύμπαν τῶν τριῶν κόσμων, tri καὶ loka (ἀρσ.), trāilokya-m (2). Πρβ. τέθριππον, τετραδράχμον, τριημερία, τρινύκτιον.

Δ'. Ἐξαρτήσεως σύνθετα, *abhängigkeitscomposita*, καλούμενα καὶ ἀντικειμενικά (*composita objectiva*), κατὰ δὲ τοῦ Ἰνδοῦ: tatpuruṣha (3). Ἐν τούτοις τὸ ἕτερον τῶν συνθετικῶν ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ἑτέρου, π. χ. mandayat sakha-s = φίλους εὐφραίνων, kshayad-vīra-s = ἄνδρας ἐξουσιάζων, karma-krt = τὸ ἔργον ἐκτελῶν, bhū-dhara-s = γαιήχοι. Πρβ. ἱπνίοχος, ἐλκεσίπεπλος κλπ.

Ε'. Κτητικά, *possessiva* ἢ κατὰ Κούρτιον (*Erläuterungen* σελ. 152) *attributiva*, Ἰνδιστὶ δὲ bahuvrīhi (4). Ἐν τούτοις τὸ δεύτερον συνθετικόν, ὅπερ πάντοτε εἶναι οὐσιαστικόν, ἀποτελεῖ μὲ τὸ πρῶτον συνθετικόν, ὅπερ εἶναι πᾶν μέρος λόγου

[1] Εἶναι σύνθετον τῆς κλάσεως ταύτης, σημαῖνον τὸν ἀξίζοντα δύο βόας (περιληπτικὸν κτητικόν).

[2] Παράγωγον τοῦ trilokī μὲ τὴν αὐτὴν σημασίαν τῷ ya προσφύματι καὶ τῇ Vrddhi ἐξογκώσει σχηματίζει ἢ σανσκριτικὴ παράγωγα ἐκ τῶν ῥηθέντων περιληπτικῶν εἰς ī καὶ a ἔχοντα τὴν αὐτὴν σημασίαν τῷ πρωτοτύπῳ. (Bopp συγκρ. γραμμ. III. σελ. 474). Ἀλλὰ καὶ ἄνευ τοιαύτης παραγωγῆς σχηματίζονται διὰ τοῦ ya περιληπτικά, ὡς καὶ διὰ τοῦ a καὶ ī: sahasrāhnyā = ὀδοιπορία χιλίων (sahasra) ἡμερῶν (ahan). Whitney § 1312.

[3] Εἶναι σύνθετον τῆς κλάσεως ταύτης δηλοῦν «ὁ τούτου ἄνθρωπος», tat καὶ puruṣha.

[4] Σύνθετον τῆς κλάσεως ταύτης δηλοῦν τὸν ἔχοντα πολλὴν ὄρυζαν.

πλὴν ῥημάτων, συνδέσμων καὶ ἐπιφωνημάτων, σύνθετον ἐπιθετικῆς φύσεως, ὅπερ ὡς ἰδιότης (attribut) ἀποδίδεται εἰς τι ὄνομα ἐκτὸς τῆς συνθέσεως κείμενον. Ἀναλύονται δὲ ὑπονοουμένως ὡς τὸ πολὺ τῆς μετοχῆς τοῦ ῥήματος ἔχειν, ὅθεν καὶ κτητικὰ ὑπὲρ πολλῶν καλοῦνται. Παραδείγματα bahurputra = πολλοῦς υἱοῦς ἔχων, śinhamukha = ὄψιν λέοντος ἔχων, caturmukha = τετρακέφαλος. Πρβ. μακρόχειρ, ῥοδοδάκτυλος κλπ.

ΣΤ'. Ἐπιρρηματικά σύνθετα, adverbialia (avyayībhāva (1)). Ἐν τούτοις ἄκλιτα ὡς πρῶτα συνθετικά συντίθενται μετὰ οὐσιαστικῶν ὡς δευτέρων συνθετικῶν καὶ οὕτω ἀποτελεῖται σύνθετον ἄκλιτον εἰς πτώσιν αἰτιατικὴν οὐδετέρου γένους ἐν ἐπιρρηματικῇ σημασίᾳ, π. χ. aśimātra-m ὑπερμέτρως, aśi = ὑπὲρ καὶ mātra = τὸ μέτρον, a-sancaya-m = ἀναμφισβόλως, a- ἄρν. καὶ sancaya = ἀμφισβολία, yathāśakti = κατὰ δύναμιν, yathā (2) = κατὰ καὶ śakti = δύναμις κλπ. Πρβ. ἀντίβιον, ἀντιβίην, παραχρήμα, κατωμαδον, καταφυλαδὸν κλπ.

Σημ. Περὶ τοῦ τονισμοῦ τῶν σανσκριτικῶν συνθέτων παρατηροῦμεν ἐν σνρόψει τάδε. Τὰ κτητικὰ τονίζονται ἐπὶ τοῦ πρώτου συνθετικοῦ ἐφ' ἧς συλλαβῆς καὶ ὡς ἀπλοῦν τοῦτο τονίζεται, πλὴν τῶν ἐχόντων πρῶτον συνθετικὸν τὸ ἄρν. a, an (ὅπερ ἐν τοῖς ὀριστικοῖς τονίζεται), τὸ su καὶ dus (ἐν οἷς συμπίπτει ὁ τονισμὸς κτητικῶν καὶ ὀριστικῶν, ὅπως συμπίπτει καὶ ἐν τοῖς ἀπὸ προθέσεως ἀρχομένοις κτητικοῖς καὶ ὀριστικοῖς, διότι καὶ ἐν τοῖς ὀριστικοῖς τονίζεται ἡ πρόθεσις), αἱ δὲ λοιπαὶ κλάσεις τῶν συνθέτων πλὴν τῶν ἐξαιρέσεων τονίζονται ἐπὶ τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ καὶ δὴ ἢ ἐπὶ τῆς ληγούσης, ὅπερ καὶ συνθέστερον, ἢ ἐφ' ἧς συλλαβῆς καὶ ὡς ἀπλοῦν τοῦτο τονίζεται. Οὕτω δὲ ἐκ τοῦ τονισμοῦ διακρίνεται π.

[1] εἶναι παράγωγον τοῦ ῥήματος avyayībhū (avyaya = ἄκλιτον καὶ bhū = γίνεσθαι) καὶ avyayīdhāva δηλοῖ ἄκλιτον γίνεσθαι, δηλαδή ὅτι τὰ σύνθετα τῆς κλάσεως ταύτης γίνονται ἄκλιτα. Πρβ. Justi σελ. 79 καὶ Whitney § 1313.

[2] Τὸ yathā εὐρῆται ἐνίοτε καὶ μὲ ἐτέραν πτώσιν, ὀργανικῆν καὶ ἀφαιρετικῆν. Whitney § 1313 b.

χ. τὸ ὀριστικὸν mahā-bāhū-s = μέγας βραχίων τοῦ κτητι-
κοῦ mahā'-bābu-s = ὁ μέγας βραχίονας ἔχων, ὅπερ ἐν
τῇ ἑλληνικῇ δὲν συμβαίνει, διότι ὁ τόνος τῶν συνθέτων τῆς
ἑλληνικῆς ἀσχέτως τῆς σημασίας αὐτῶν καὶ τοῦ ἰδίου τονισμοῦ
τῶν συνθετικῶν μερῶν ἀναθεωρεῖται ὅσον ἐνδέχεται ἄνω τῆς
ληγούσης, δι' οὗ ὁμοίως τὸ σύνθετον ἀποκτᾷ 'μεγαλειτέραν ἐ-
νότητα καὶ παρίσταται ὡς ὄλω; τι νέον. Βορρ συγκρ. γραμμ.
§ 979 καὶ Whitney § 1251 καὶ ἐξῆς ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα.

Ὁ Justi (σελ. 80) διήρξε τὰς κλάσεις ταύτας εἰς

I. Κατώτερον εἶδος συνθέσεως.

1. Σύνθεσις κατὰ παράταξιν ἤτοι dvandva.

2. Σύνθεσις καθ' ὑπόταξιν ἤτοι tatpuruṣha ἐν εὐρυτέρᾳ
ἐννοίᾳ, καθ' ἣν ὑπὸ γενικωτέραν ἐποψίν τὸ ἐν τῶν συνθετικῶν
μερῶν ὀρίζει τὸ ἕτερον, καὶ δὴ

Α'. Karmadhāraya ἐν εὐρυτέρᾳ ἐννοίᾳ, καθ' ἣν τὸ πρῶτον
συνθετικὸν ὀρίζει τὸ δεύτερον,

α. ἐπιθετικῶς ἢ ἐπιρρηματικῶς ἤτοι κυρίως karmadhāra-
ya ἐν στενωτέρᾳ ἐννοίᾳ,

β. ἀριθμητικῶς ἤτοι dvigu.

Β'. Κυρίως tatpuruṣha ἐν στενωτέρᾳ ἐννοίᾳ, καθ' ἣν τὸ ἐν
τῶν συνθετικῶν μερῶν ὀρίζει τὸ ἕτερον κατὰ τινὰ τῶν πλα-
γίων πτώσεων.

II. Ἀνώτερον εἶδος συνθέσεως.

1. Bahuvrīhi

2. Avyayībhāva.

Τὴν διαίρεσιν ταύτην παρεδέχθησαν πάντες πλὴν ὅτι τὴν
avyayībhāva οὐ μόνον δὲν ἐθεώρησαν ὡς ἀνώτερον εἶδος συν-
θέσεως, ἀλλ' οὐδὲ ὄλω; παρεδέχθησαν ὡς ἰδίαν κλάσιν, διότι
τὰ σύνθετα ταῦτα εἶναι κυρίως ἐπιρρήματα συνθέτων ἀνηκόν-
των εἰς τὰς ἄλλας κλάσεις.

Ἐπειδὴ καὶ ἡ dvigu οὐδεμίᾳ ἰδιαιτέρα κλάσει ἐστίν, ἀλλὰ
μέρος τῆς karmadhāraya, ἀφοῦ τὸ ἀριθμητικὸν ἐπίθετον προ-
σδιορίζει ὅπως καὶ τὸ καθ' αὐτὸ ἐπίθετον, ἐκ τῆς τῶν Ἰνδῶν
ἐξαπλῆς διαίρεσως τῶν συνθέτων μένουσι πραγματικῶς τέσ-

ταρες κλάσεις, dvandva, karmadhāraya, tatpurusha και bahuvrīhi και δὴ

I. Κατώτερον εἶδος συνθέσεως.

1. Σύνθεσις κατὰ παράταξιν ἤτοι dvandva.

2. Σύνθεσις καθ' ὑπόταξιν ἤτοι

A'. Karmadhāraya,

B'. Tatpurusha.

II. Ἀνώτερον εἶδος συνθέσεως.

Bahuvrīhi.

Πρὶν ἢ χωρήσωμεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν κλάσεων τούτων ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν συνθέτων νομίζομεν ἀναγκαῖον νὰ ὁμιλήσωμεν πρῶτον περὶ τῆς θέσεως τῶν συνθετικῶν μερῶν ἐν τοῖς συνθέτοις και δεύτερον νὰ διακρίνωμεν αὐστηρῶς μεταξὺ τῆς σχέσεως τῶν συνθετικῶν μερῶν πρὸς ἄλληλα και τῆς σχέσεως τοῦ κυριωτέρου μέρους τοῦ συνθέτου πρὸς τὴν πρότασιν καθ' ὅλου.

A'. Περὶ τῆς θέσεως τῶν συνθετικῶν μερῶν ἐν τῷ συνθέτῳ.

Ἡ ἀρχικὴ θεσις τούτων ἐν τοῖς συνθέτοις δὲν ἠδύνατο νὰ ᾖναι ἀδιάφορος, ἀλλ' ἀρχικῶς ἦτο μία τις ὠρισμένη. Τοῦτο δὲ εἶναι ἀναγκαῖα συνέπεια τῆς μεγάλης ἀρχαιότητος τῶν συνθέτων. Σύνθετα, λέγει ὁ Κούρτιος (Χρονολ. 70), ὡς σανσκρι. para-sinha s = ἀνδρολέων, ἑλλην. λογο-γράφος, λατιν. locu-ple-s εἶναι ὅλωι ἀκατανόητα θεωρούμενα ἀπὸ τῆς μετέπειτα καταστάσεως τῆς γλώσσης, ἐχούσης τὰς πτώσεις, ὅτε τὰ θέματα para, λογο, locu εἶναι ἀναχρονισμός. Ἡ συνείδησις περὶ τῶν ὀνοματικῶν θεμάτων ἐσβέσθη μάλιστα ἐντελῶς μετα τὴν γένεσιν τῆς κλίσεως τοῦ ὀνόματος, διὸ οὐδὲ τὸ παραμικρὸν ἔχον τοιαύτης εὐρίσκομεν παρὰ τοῖς Ἑλλησι και Λατίνοις γραμματικοῖς πλὴν μόνου παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς, οἵτινες κατόπιν διὰ καθαρῶς ἐπιστημονικῆς ὁδοῦ ἐφθασαν εἰς γνῶσιν τοῦ ὀνοματικῶν θεματος. Καταληπτὴ δὲ εἶναι ἡ ἐμφάνισις τοῦ θεματος ἐν τοῖς συνθέτοις μόνον ἂν παραδεχθῶμεν ὅτι πρὸ τῆς περιόδου τῆς γενέσεως τῶν πτώσεων ὑπῆρχον πολυάριθμα σύνθετα, ἅπερ ἔπειτα ἐχρησίμευσαν ὡς ὑπόδειγμα διὰ μετα-

γενεστέρους σχηματισμούς, τοιούτου είδους. Έννοείται δὲ ὅτι κατ' ἐκείνην τὴν πρὸ τῶν πτώσεων ἐποχὴν τὰ σύνθετα ἦσαν ἄνευ πτώσεως μὲ γυμνὸν τὸ θέμα καὶ κατ' αὐτὸ τὸ δεύτερον συνθετικὸν π. γ. λογογράφου- καὶ κατόπιν κατὰ τὴν γένεσιν τῶν πτώσεων ἔλαβον αὐτόθι τὸ πτωτικὸν σημεῖον, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ὀνόματα, διότι τὸ ὅλον ἐθεωρήθη ὡς ἓν (1).

Δὲν εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ παραδεχθῶμεν μὲ τὸν G. Meyer (Stud. V. 25) ὅτι καὶ μετὰ τὸν χωρισμὸν τῶν γλωσσῶν τὰ ὀνομαστικά θέματα δὲν εἶχον ἀκόμη στενωῶς συνδεθῆ μὲ τὰ πτωτικὰ σημεῖα, ἀλλὰ χαλαρὰ ἦτο ἡ σύνδεσις τούτων, ἵνα ἐντεῦθεν ἐξηγήσωμεν τὴν ἐμφάνισιν τοῦ θέματος ἐν τοῖς συνθέτοις, ἀφοῦ τοῦτο ἐξηγεῖται κάλλιστα ἐκ τῆς ὑποθέσεως Κουρτίου, ἣν ἀναγνωρίζει καὶ ὁ G. Meyer (αὐτόθι σελ. 19) καὶ πολλοὶ ἄλλοι, ὅτι τὰ σύνθετα ἐγεννήθησαν πρὸ τῶν πτώσεων.

Κατὰ ταύτην λοιπὸν τὴν ἐποχὴν ὅτε πτώσεις δὲν ὑπῆρχον, δι' ὧν μετέπειτα τὰς ἀναφορὰς τῶν τῆς προτάσεως λέξεων πρὸς ἀλλήλας ἐξέφραζον, ἡ θέσις τῶν λέξεων ἦτο τὸ μόνον μέσον πρὸς τοιαύτην ἐκφράσιν. Αἱ ἄνευ κλίσεως γλώσσαι καὶ αἱ ῥίζαις χρώμεναι οὕτω κάρνουσιν ἀκόμη, π. γ. ἡ κινεζικὴ καὶ περ μὴ ἔχουσα κτάληξιν διὰ τὴν αἰτιατικὴν κατορθοὶ ἐντελῆ εὐκρίνειαν ἐν τῇ ἐκφράσει τοῦ ἀντικειμένου, προθέτουσα τακτικῶς τὸ ὑποκείμενον, τὸ δὲ ἀντικείμενον θέτουσα κατόπιν τοῦ ῥήματος, αἱ δὲ γλώσσαι τῶν Ἰνδιάνων τῆς ἀρκτικής Ἀμερικῆς ἐκφράζουσι τὴν ἀναφορὰν δύο ὀνομαστικῶν ἐννοιῶν πρὸς ἀλλήλας προτάττουσαι τὴν εἰς γενικὴν νοητέαν ἐννοίαν. Κατὰ τὸν αὐτὸν λοιπὸν τρόπον πρέπει καὶ οἱ Ἰνδογερμανοὶ πρὸ τῆς γενέσεως τῶν πτώσεων νὰ ἔθετον τὰς λέξεις. Ἦτο ἀνάγκη νὰ εἴπωσι γέρον τοῦ δήμου, ἔλεγον δὲ δημο γέροντ προτάττοντες τὸ εἰς γενικὴν νοητέον ὄνομα καὶ οὕτω διὰ τῆς θέσεως δηλοῦντες ἀρκούντως τὴν ἀναφορὰν τῶν δύο ὀνομάτων πρὸς ἀλλήλα, ἦτο δὲ ἀνάγκη νὰ ἐκφράσωσι τὸ ἀντικείμενον,

[1] Πρὸς καὶ τὰ ἐν τῇ εἰσαγωγῇ ῥηθέντα (σελ. 8).

ἔθετον τὴν αἰτιατικὴν μετὰ τὸ ῥῆμα λέγοντες ἔλκει χιτὸν, ἔχει θυμό.

Τὴν αὐτὴν δὲ τῆ συντακτικῇ ταύτῃ θέσει τῶν μερῶν τῆς προτάσεως τῆς παναρχαιοτάτης ἐκείνης ἐποχῆς εὐρίσκομεν καὶ τὴν θέσιν τῶν συνθετικῶν μερῶν ἐν τῇ συνθέσει. Οὕτω ἐν τοῖς ὀριστικαῖς συνθέτοις τὴν πρώτην θέσιν λαμβάνει τὸ τὴν ἐννοίαν τῆς γενικῆς ἐκφράζον ὄνομα π. χ. δημο-γέρων, δίσκ-ουρα. Ἐπειδὴ δὲ ἡ γενικὴ ἔνεκα τῆς ἐπιθετικῆς φύσεώς της (1) εὐρίσκεται πρὸς τὸ ὄνομα, ὅπερ ἐρίζει, εἰς οἶαν σχέσιν καὶ τὸ προσδιοριστικὸν ἐπίθετον, διότι τὸ πατρο-κασίγνητος ἰσοδυναμεῖ τῷ πατρικῷ κασίγνητος, δημο-γέρων τῷ δήμιος γέρων, διὰ τοῦτο καὶ τὸ προσδιοριστικὸν ἐπίθετον τίθεται ἐν τῇ πρώτῃ θέσει π. χ. ἀκρό-πολις = α ἄκρη πόλις β, ὠμογέρων, κακο-ίλιος κλπ. Ἐν δὲ τοῖς ἀντικειμενικοῖς λεγομένοις συνθέτοις τὸ εἰς αἰτιατικὴν νοούμενον ἀντικείμενον ἔπεται τοῦ ἐξ οὗ ἐξαρτᾶται π. χ. φυγο-πτόλεμος, φιλο-παίγμων, ἐχέ-θυμος, ἔλκεσι-πεπλος, ἐρυσί-πτολις κλπ. Τούτοις ἠκολούθησαν, ὡς ἤτο ἐπόμενον, καὶ τὰ ὀλίγα σύνθετα, ἐν οἷς ἡ ἀντικειμενικὴ σχέσις εἰς ἄλλην πτώσιν ἢ τὴν αἰτιατικὴν πρέπει νὰ ἀναλυθῇ. Ἐν τούτοις δυνατόν ἢ ἀντίληψις τοῦ ἀντικειμένου εἰς ἑτέραν ἢ τὴν αἰτιατικὴν πτώσιν νὰ μὴ ᾔηται ἀρχικῇ, ἀλλὰ νὰ ἐπήγαγεν ἐκ τῆς μετέπειτα συνηθείας, καθ' ἣν τὰ προκείμενα ῥήματα συντάσσονται οὕτω. Τοιαῦτα σύνθετα εἶναι τὰ ἐμνηρικὰ φαεσίμβροτος, ἁμαρτοεπής, ἀφαμαρτοεπής, ἀπτοεπής κλπ. καταλεγόμενα ἐν τοῖς παραδείγμασι τῶν ἀντικειμενικῶν. Περὶ δὲ τῶν ἀντικειμενικῶν μὲ ἐπίθετον ἐν τῷ πρώτῳ συνθετικῷ, ἐξ οὗ ἐξαρτᾶται τὸ δεύτερον, ὡς ἰσόθεος, ἀξιέπαινος κλπ. πάντων μεθ' Ὀμηρον πλὴν δύο, ἰσόθεος καὶ Ἰσανδρος, ἰδὲ Κούρτιον (Stud. VII. σελ. 90 σημ.), ὅστις σημειοῖ ὅτε τὰ ὀλίγα ταῦτα σύνθετα ἐγένοντο κατ' ἀναλογίαν πολυαρίθμων συνθέτων μὲ ῥηματικὸν πρῶτον συνθετικόν, ἐξ οὗ ἐξαρτᾶται τὸ δεύτερον.

[1] Κατὰ τε σημασίαν καὶ γένεσιν, ἰδὲ ὀπισθεν.

Καὶ αὕτη μὲν εἶναι ἡ ἀρχικὴ θέσις τῶν συνθετικῶν μερῶν ἐν τοῖς ὀριστικοῖς καὶ ἀντικειμενικοῖς, ἐν δὲ τοῖς συνδετικοῖς, νοεῖται οἴκοθεν, διὰ τὴν κατὰ παράταξιν σύνθεσιν αὐτῶν ἢ θέσις τῶν συνθετικῶν μερῶν εἶναι ἀδιάφορος, τὰ δὲ κτητικά, ἐπειδὴ ἐνταῦθα ἡ σχέσις τῶν συνθετικῶν μερῶν πρὸς ἀλλη-
λα συνήθως μὲν εἶναι οἷα ἡ τῶν ὀριστικῶν, ἐνίοτε δὲ οἷα ἡ τῶν συνδετικῶν (1), καὶ ὡς πρὸς τὴν θέσιν τῶν συνθετικῶν μερῶν συμφωνοῦσι τοῖς ὀριστικοῖς καὶ τοῖς συνδετικοῖς.

Ἐπάρχουσιν ὁμοῦ καὶ ἐξαιρέσεις ἐν τε τοῖς ὀριστικοῖς καὶ τοῖς ἀντικειμενικοῖς, ἀλλ' ἐν μὲν τοῖς ὀριστικοῖς ὀλίγα εἰσὶ τὰ ἀντίστροφον ἔχοντα θέσιν τῶν συνθετικῶν μερῶν καὶ σχεδὸν πάντα μεταγενέστερα, ἀντικειμενικὰ ὁμοῦ μὲ ἀντίστροφον θέσιν εἰσὶ πλείονα τῶν κανονικῆν τὴν θέσιν ἔχόντων καὶ δὴ καὶ ἀρχαῖα, ὁμηρικὰ.

Ἐξαιρέσεις ἐπὶ τῶν ὀριστικῶν.

Τὰ ἀντίστροφον θέσιν ἔχοντα ὀριστικά εἶναι, ὡς εἵπομεν, σχεδὸν πάντα μεταγενέστερα: αἶγ-αγρος Βαβρ., παρ' Ὀμήρω ἄγριος αἶξ, βό-αγρος Φιλοστρ., ἵππ-αγρος Ὀππ., ὄν-αγρος λίαν μεταγενέστερος τύπος ἀντὶ τοῦ κλασικοῦ ὄνος ἄγριος, σύ-αγρος Ἄθ. = αἶξ, βούς κλπ. τοῦ ἀγροῦ ἦτοι ἄγριος κατὰ Pott (2) (E. F. II. 1 393, ἰδὲ G. Meyer Stud. V. 13), πρῶ. καὶ ἀγρότερος Ὀμ. = ἄγριος, ἵππο-πόταμος (3) Στρβ., ὅπερ πρότερον ἐλέγετο πάντοτε ἵππος ποτάμιος (Ἡρ.), ὁ καρπόχειρ παρ' Εὐσταθίῳ = ὁ καρπὸς τῆς χειρὸς (4), μελάν-δρυον Θεοφρ. ἀντὶ τοῦ ἐν Ὀδυσσεΐα (ξ. 12) τὸ μέλαν δρυὸς, τὰ παρὰ τοῖς βοτανικοῖς ἐκ τοῦ ὀπδ-ς σύνθετα: ὀπο-κάρπασον ἢ -κάλ-

[1] Ἰδὲ κατωτέρω.

[2] Ἄλλοι δὲν παραδέχονται δεύτερον συνθετικὸν τὸ ἀγρός τοῦ Pott, ἀλλὰ τὸ ἄγριος μὲ ἀποβολὴν τοῦ ι, ὡς ἐν τῶ ἐννεάχιλοι, δεκάχιλοι (χίλιοι), στυγόδεσμος, φυγόδεσμος (δέμνιον), τετράσσαρον (ἄσσαριον), σπονδειοπύρριχος (πυρρίχιος). Schröder σελ. 550.

[3] Καὶ τούτου ὁ Schröder (551) προτιμᾷ παραγωγὴν ἐκ τοῦ ποτάμιος μὲ ἀποβολὴν τοῦ ι.

[4] Ἡ μεταβολὴ τοῦ γένους δι' ὃν εἵπομεν ἄνω (σελ. 284) λόγον.

πασον, ὄπο-κινάμωμον, ὄπο-πάναξ ἀντι ὄπος καρπάτου, κινάμωμου, πίνακος, πρβ. ὄπος καρπάσου Διοσκοριδ., ὄρρο-πισσα ἀντι τοῦ παρ' Ἰπποκράτει ὄρρος πίσσης, ὁ πατρικήτωρ (1) Λουκ. = ὁ πατήρ τῆς μητρός, ἐνῶ τούναντιον ἢ πατρομήτωρ Λυκοφρ. εἶναι κανονικόν = ἡ μήτηρ τοῦ πατρός, τὰ συκο-βασιλεία Ἰλ., γυιό-χαλκος Δωσιαδ. = ὁ ἔχων γυῖα ἐκ χαλκοῦ (ὀριστικὸν κτητικὸν), πρὸς δὲ θέσιος (Αἰσχύλου ἐν ἀποστ. 339) = θεός τοῦ οἴνου, ὁ Βάκχος, ὅθεν τὰ θεοῖνια Δημοσθ. καὶ τὸ ὀριστικὸν ἐπίρρημα Φερεκράτους τραπ-έμπαλιν. Ἐτερα τοιαῦτα ὡς κυνο-πόταμος, ρίζο-δάκτυλος, ἡ μητρόθεος, ὁ σπαθο-φοῖνιξ, ξυλο-αλόη, ξυλο-βάλαμον, καρποβάλαμον καὶ τινὰ ἄλλα, ἀνήκοντα οὐχὶ εἰς τὴν καλὴν ἐποχὴν, ἰδὲ παρὰ Schröder (σελ. 215 καὶ 551). Περὶ τοῦ χυτρόποδες Ἠσιόδου ἰδὲ G. Meyer (Stud. V. 14), ὅστις ἀντι τῆς κοινῶς παραδεδεγμένης ἐξηγήσεως τῆς λέξεως: χύτραι μὲ πόδας (ὀριστ. μὲ ἀνεστραμμένα συνθετικὰ μέρη) προτιμᾷ τὴν ἐρμηνείαν Götting = ἔχνη (πόδες = ἔχνη τῶν ποδῶν) χυτρῶν μὴ συγχυθέντα, ἀναγινώσκοντος ἀνεπιζέστων ἀντι ἀνεπιρρέκτων. Πρβ. καὶ Passow ἐν λέξει ἀνεπίρρεκτος. Ἰκταῦθα ἀνάγει ὁ G. Meyer (Stud. V. 14) καὶ τὸ ἐν Εὐμενίσι τοῦ Αἰσχύλου (στ. 947) γόνος πλουτόχθων, ἐρμηνεύων: καρπός, ὅστις εἶναι πλοῦτος τοῦ ἐδάφους, ἀλλὰ (πρβ. καὶ Kühner ausf. gr. I. 1. 734) κέλλιον ἐρμηνευτέον γόνος (προσερχόμενος ἐκ) πλουσίας χθονός (2) (ὀριστ. κτητικὸν μὲ κανονικὴν ἑσιν τῶν μερῶν).

Αἱ παρεκτροπαὶ αὗται τοῦ γενικοῦ κανόνος ἐν τοῖς ὀριστικοῖς εἶναι σχεδὸν πᾶσαι πολὺ μεταγενέστεραι καὶ ἐπομένως δὲν εἶναι ἄξια λόγου. Προήλθε δὲ ἡ ἀντίστροφος αὕτη τῶν συνθετικῶν μερῶν θέσις ἐκ συντακτικῶν συνδέσεων, ὡς καρ-

[1] Ἡ μεταβολὴ τοῦ γένους τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ ὡς ἐν τῷ καρπόχειρ. Ἰδὲ σελ. 281.

[2] Πρβ. λευκοπήχεις κτύποι Εὐρ. Φοινισσ. 1356 = προσερχόμενοι ἐκ λευκῶν πήξεων, πικρόγλωττοι ἀραὶ Αἰσχ. 70. 708. Χθὼν δὲ τοῦ πλοῦτου = πλουσία χθῶν.

πὸς βαλσάμου, ὀπὸς καρπάσου, ὀρρὸς πίσσης, μέλαν δρυὸς, σῶμα κα βασίλεια κλπ., ἅπερ συντεθέντα κατόπιν εἰς ἓν ἀπετέλεσαν τὰ προκείμενα σύνθετα, λαβόντα ἐξωτερικῶς τὸν τύπον τῶν ἄλλων συνθέτων. Πρβ. καὶ τὰ ἡμέτερα πόνος τῆς κεφαλῆς πονοκέφαλος, ἐργόχειρον ὃν καὶ τοῦ μεταγενεστέρου ἑλληνισμοῦ, χαρτόσημον. — Ἰδὲ Justi (σελ. 30) καὶ Schröder (σελ. 218).

Ἐξαιρέσεις ἐπὶ τῶν ἀντικειμενικῶν.

Τούτων τὰ ἀντίστροφον ἔχοντα θέσιν π. χ. σακέσπαλος, θυμοβόρος, πατροφόρος, θυμοδακῆς κλπ. ἀνήκουσι τοῦναντίον εἰς τὴν καλὴν ἐποχὴν τῆς γλώσσης, εὐρισκόμενα παρ' αὐτῷ τῷ Ὁμήρῳ, παρ' ᾧ μάλιστα καὶ ἐπικρατέστερά εἰσι τῶν κανονικῆν τὴν θέσιν τῶν συνθετικῶν μερῶν ἐχόντων, ὄντα τὸ ὄλον 140, ἐνῶ τὰ κανονικά παρ' αὐτῷ εἰσι μόνον 60 (ἰδὲ ὀπισθεν ἐν τοῖς ἀντικειμενικοῖς, ὅπου καταλέγονται πάντα), μὴ λογιζομένων τῶν συνθέτων, ἐν οἷς ἡ ἐξάρτησις νοεῖται κατ' ἄλλαν πεῶσιν ἢ τὴν αἰτιατικὴν, ὡς φασιμέτρος, ἀμαρτοπέης, ἀφαμαρτοπέης, ἀπτοεπέης κλπ. καὶ ἰόμωρος, πυγμαχός, μυλήφατος, αἰμοφόρυκτος κλπ.

Ἐξετάζοντες δὲ καὶ τὰς ἄλλας συγγενεῖς γλώσσας ὡς πρὸς τὴν θέσιν τῶν συνθετικῶν μερῶν τῶν ἀντικειμενικῶν εὐρισκόμεν ὅτι ἡ σανσκριτικὴ ἀρχαιότερον ἐχρηῖτο τοῖς κανονικοῖς συνθέτοις. Οὕτως ἐν τοῖς ἀρχαιοτάτοις μνημείοις τῆς γλώσσης, ἐν Rgveda, ὑπάρχουσι σύνθετα μὲ τὸ ἀσθενέστερον μετοχικὸν θέμα τοῦ ἐνεστώτος at ὡς πρῶτον συνθετικόν, ἐξ οὗ ἐξαρτᾶται κατ' αἰτιατικὴν τὸ δεύτερον συνθετικόν, ὡς ābhadrad-vasu, bhārad-vāja, āyad-vasu, rdhad-vāga κλπ. G. Meyer Stud. V. 26. Τὰ σύνθετα ταῦτά εἰσιν ὡς 30 καὶ ἀποκλειστικῶς βεδικά, μάλιστα σχεδὸν μόνον τοῦ Rgveda, τοῦ ἀρχαιοτάτου τῶν Βεδῶν. Whitney § 1309. Κατόπιν ἡ κλασικὴ γλῶσσα παρήτησε τὸ εἶδος τοῦτο τῆς συνθέσεως (Whitney § 1247 III.) καὶ χρῆται συχνότερον συνθέτοις ἔχουσι πρῶτον τὸ ἀντικείμενον καὶ δεύτερον τὸ ῥηματικὸν ὄνομα, ἐξ οὗ ἐξαρτᾶται τὸ πρῶτον συνθετικόν. Ὁ δὲ ἀρχαιότερος ἐ-

κεῖνος τρόπος τῆς συνθέσεως, ὅστις ἐν τῇ σανσκριτικῇ κατόπιν ἔμεινε μόνον ἐν κυρίοις ὀνόμασι (πρβ. Benfey Vollst. gr. § 653 I. 2. a), συνθέστερος ὑπάρχει ἐν τῇ ζενδικῇ γλώσσῃ. Πρβ. καὶ τὰ ἄνω ῥηθέντα (σελ. 217).

Βλέπομεν λοιπὸν ὅτι τὰ κανονικὰ ἀντικειμενικὰ σύνθετὰ εἰσι καὶ τὰ ἀρχαιότερα (1), εὐρίσκονται ἐν Rgveda, ἐν τῇ ζενδικῇ καὶ παρ' Ὀμήρῳ, κατόπιν δὲ γίνονται σπανιώτερα ἢ ὅλως ἐξαφανίζονται. Εἰ δὲ τινὰ τούτων ἐν τῇ κλασικῇ σανσκριτικῇ γλώσσῃ ἐμφανίζονται, εἰσὶ κύρια ὀνόματα, ἅπερ καταγόμενα ἐξ ἀρχαιοτέρας ἐποχῆς τῆς γλώσσης παρεδόθησαν εἰς τὴν μεταγενεστέραν ἐποχὴν. Ἡ δὲ ἐν τῇ ἐλληνικῇ χρῆσις τοιούτων συνθέτων παρὰ τοῖς μετέπειτα ποιηταῖς καὶ αὐτοῖς τοῖς μεταγενεστέροις ἐξηγεῖται ἐκ τῆς μεγάλης ἐπιρροῆς, ἣν ἤσκησεν ἡ ὀμηρικὴ ποίησις καθ' ὅλον τὸν βίον τῆς γλώσσης ἐπὶ πάντα τὰ εἶδη τῆς ποιήσεως.

Πάντως ὁμοίως καὶ ἡ ἀντίστροφος θέσις τῶν συνθετικῶν πρέπει σχετικῶς ἐνωρὶς νὰ ἐτέθη εἰς χρῆσιν, ἀφοῦ εὐρίσκεται ἐν τοῖς ἀρχαιοτάτοις μνημείοις τῆς σανσκριτικῆς καὶ ἐλληνικῆς, καὶ ἐγείρεται τὸ ζήτημα πῶς ἡ γλώσσα ἐκ τῆς κανονικῆς τῶν συνθετικῶν μερῶν θέσεως ἔφθασεν εἰς τὴν ἀντίστροφον διάταξιν τούτων.

Ὁ G. Meyer (Stud. V. σελ. 30) νομίζει ὅτι ἅμα τῇ γενέσει τῶν πτώσεων τὸ ἀντικείμενον λαβὼν ἐλευθερωτέραν θέσιν δὲν ἐδωκεν πλέον ὀπίσθεν τοῦ ῥήματος, ἀλλ' ἐτέθη (ἤδη μὲ τὸ πτωτικὸν σημεῖον τῆς αἰτιατικῆς) καὶ πρὸ τοῦ ῥήματος, ἐξ οὗ ἐξηρτᾶτο. Εἶτα ἐκ τῆς συνδέσεως τούτων, οὕτως ἐχόντων, προῆλθον τὰ ἀντικειμενικὰ νόθα σύνθετα, ὧν τὸ πρῶτον συνθετικὸν κεῖται εἰς αἰτιατικὴν πτῶσιν. Τῶν συνθέτων τούτων πολλὰ ἔχει ἡ σανσκριτικὴ γλώσσα, εὐρισκό-

---

[1] Ἀρχούτως ἐντεῦθεν ἀναιρεῖται καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς Zacher (53), ὅτι τὰ σύνθετα μὲ ῥηματικὸν ὄνομα ὡς δεύτερον συνθετικὸν εἶναι τὰ ἀρχαιότερα, ἢτοι ξινο-δόκος, ἰππό-δαμος κλπ. ἀρχαιότερα τοῦ ἐχέ-φρων μενε-πτόλεμος κλπ. Ἴδὲ ῥηματικὸν πρῶτον συνθετικὸν σελ. 211.

μενα ἐν τοῖς ἀρχαιοτάτοις μνημείοις, ἐν Βέδαις (Stud. V. 29), ἔχει δὲ καὶ ἡ ζενδική (Justi σελ. 104). Τοιοῦτον καὶ τὸ ἑμπερικὸν δικασ-πόλος, ἀλλὰ δὲ τινα ἰδὲ ἐν σελ. 97. Κατὸπιον κατ' ἀναλογίαν τῶν λοιπῶν συνθέτων (1), ἐν οἷς τὸ θέμα ἐν τῷ πρώτῳ συνθετικῷ ἤλούετο, ἐτέθη καὶ ἐνταῦθα ἀντὶ τῆς αἰτιατικῆς τὸ θέμα.

Ὁ Clemm ὁμῶς (Stud. VII. 95) δὲν παραδέχεται τὴν γνώμην ταύτην τοῦ Meyer ὅτι σύνθετα ὡς *agin-dama, puran-dara, lokam-prna, gātriu cara* κλπ. ἐχρησίμευσαν ὡς πρότυπα δια τὰ ἔχοντα πρῶτον συνθετικὸν τὸ θέμα ἀντὶ τῆς αἰτιατικῆς. Μάλιστα διὰ τὰ ἑλληνικὰ σύνθετα εὐρίσκει δυσεξήγητον ὅτι τὸ μοναδικὸν δικασπόλος, οὗ ἀσθενῆς ἀπήχθαι τὸ μεταγενέστερον νουνεχθῆς, ἐχρησίμευσεν ὡς ὑπογραμμὸς εἰς τὰ πολυάριθμα ἐκεῖνα σύνθετα τὰ ἔχοντα πρῶτον συνθετικὸν ἀντὶ τῆς αἰτιατικῆς τὸ θέμα. Κατὰ Clemm (αὐτόθι σελ. 96) ἡ γλῶσσα οὗσα συνειθισμένη νὰ θέτῃ τὸ ὀριζόμενον μέρος ἐν τῇ δευτέρᾳ θέσει (ἐν τοῖς ὀριστικοῖς δὴλον ὅτι καὶ τοῖς ὀριστικοῖς κτητικοῖς,) ἔπραξε τὸ αὐτὸ καὶ ἐν τοῖς ἀντικειμενικοῖς καὶ δὴ τόσῳ εὐκολώτερον, ὅσον ὡς δεύτερον συνθετικὸν τὸ ῥηματικὸν διὰ τῆς ποικιλίας τῶν προσφυμάτων, ἅπερ λαμβάνει, παρουσιάζει πλεονεκτήματα, ἅτε διακρινόμενον εἰς ἐνεργητικὸν καὶ παθητικὸν καὶ ἄλλως ἴσως διακρίσεις ἐγκλείον ἡμῖν σήμερον μὴ ἀντιληπτάς, ἐνῶ ὡς πρῶτον συνθετικὸν ἔχει μόνον τὰς διαφορὰς τὰς ἰδιαζούσας τισὶ χρονικοῖς θέμασιν, ἀλλως ὁμῶς τὸ αὐτὸ πρόσφυμα α, τὸ θεματικὸν λεγόμενον φωνῆν (2), τὴν ἀρχὴν ὀνοματικὸν ὄν πρόσφυμα. Θεωρεῖ δὲ καὶ πολὺ ὀρθῶς (αὐτόθι σελ. 97) τὰ γνήσια ἀντικειμενικὰ σύνθετα πρότερα τῶν νόθων, ἀφοῦ καὶ ἄλλως ἡ γένεσις τῶν νόθων ἐν γένει συνθέτων μετὰ τὰ γνήσια θεωρεῖται ὑπὸ πάντων πλέον σήμερον πιθανωτέρα, καὶ ἐπομένως παραδέχεται ὅτι τὰ νόθα ἀντικειμενικὰ εἰ καὶ πολὺ ἐνωρί, διότι εὐρίσκονται ἐν Βέδαις,

[1] Τῶν ὀριστικῶν καὶ ὀριστικῶν κτητικῶν.

[2] Ἰδὲ σελ. 266.

παρήχθισαν ὁμῶς ἐκ παραθέσεως κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῶν γνη-
σίων ἀντικειμενικῶν. Ἐπάγεται δὲ εἰς μαρτυρίαν καὶ τὰ ὑπὸ
τοῦ Fick (Vergleich. Wörterb. der Indog. Spr. 2 Auflage)
τρία ἀντικειμενικά σύνθετα τῆς παναρχαιοτάτης Ἰνδογερμα-
νικῆς γλώσσης, ἐξ ὧν νόθον οὐδέν, ἀλλ' ὁμῶς τὸ ἐν μὲ τὸ θέ-
μα τοῦ ὀνόματος ὡς πρῶτον συνθετικὸν καὶ μὲ ῥηματικὸν ὀ-
νομα ὡς δεύτερον: akva-rāla = σάνσκρ. अक्वा-राला, ἑλλ.
ἵππο-πόλο-ς.

Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι ἡ ἀντίστροφος θέσις τῶν μερῶν ἐν
τοῖς ἀντικειμενικοῖς ἐξηγείται ἂν ἐξετάσωμεν κάλλιον τὴν
ἀρχικὴν καὶ κανονικὴν θέσιν τῶν συνθετικῶν μερῶν αὐτῶν. Ἐν
ἐκείνῃ τῇ παναρχαιοτάτῃ ἐποχῇ, καθ' ἣν πτώσεις ἀκόμη δὲν
ὑπῆρχον, σύνθετα ὡς ἐλκεχίτον, ἐχέθυμο ἐπήκουν εἰς τὰς τό-
τε ἀνάγκας τῆς ἀπωτάτης ἐκείνης ἐποχῆς καὶ ὅπωςδήποτε
καὶ ἂν ἐξεφράζετο τότε ἡ σχέσις αὐτῶν πρὸς τὰ λοιπὰ μέρη
τῆς προτάσεως ἔμενον πάντοτε ἀναλλοίωτα κατὰ τὸ τέλος. Ἀμα
ὁμῶς ἐγεννήθησαν αἱ πτώσεις καὶ ἔδει μεταβάλλεσθαι τὸ τέ-
λος τῶν συνθέτων, ὅπως καὶ τῶν λοιπῶν ὀνομάτων, πρὸς ἔκ-
φρασιν τῶν διαφόρων σχέσεων αὐτῶν πρὸς τὴν πρότασιν, ἡ
τοιαύτη μεταβολὴ τῶν κανονικῶν λεγομένων ἀντικειμενικῶν
παρουσιάζει τι τὸ ἀλλόκοτον, διότι ἐνῶ π. χ. ἐν τῷ ἐλκεχί-
των, ἐχέθυμος τὸ εἰς τὰς ποικίλας ἀλλοιώσεις τῶν πρὸς τὴν
πρότασιν σχέσεων ὑποκείμενον εἶναι τὸ πρῶτον συνθετικόν,
τὸ δὲ δεύτερον εἰς οἵανδήποτε καὶ ἂν εὑρίσκεται τὸ σύνθετον
σχέσιν νοεῖται πάντοτε εἰς αἰτιατικὴν, ὁμῶς ὑφίσταται μετα-
βολὴν (κλίσιν) πρὸς ἔκφρασιν τῶν διαφόρων σχέσεων τοῦ
συνθέτου, κυρίως εἰπεῖν, τοῦ κυριωτέρου μέρους τούτου, ἵσα
ἵσα ἐκεῖνο τὸ μέρος τοῦ συνθέτου τὸ κατ' ἔννοιαν ἀναλλοίω-
τον μένον, τὸ πάντοτε εἰς αἰτιατικὴν νοούμενον, μένει δὲ ἀ-
μετάβλητον ἤτοι ἀκλιτον τὸ κατ' ἔννοιαν ὑποκείμενον εἰς τὰς
μεταβολὰς τὰς ἐπιτηδεῖας πρὸς ἔκφρασιν τῶν διαφόρων σχέ-
σεων τοῦ συνθέτου πρὸς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς προτάσεως. Πρὸς
δὲ ἔδει τὸ δεύτερον συνθετικὸν χάριν τοῦ πρώτου συνθετικοῦ
να ἀναλάβῃ αὐτὸ οὐσιαστικὸν ὄν καὶ τὴν ἐπιθετικὴν χαρα-

κτηρα εκείνου πρὸς ἔκφρασιν τῶν γενῶν, ὅπως ἀνέλαβε καὶ τὴν κλίσιν. Ὅ,τι λοιπὸν κατ' ἐκείνην τὴν παναρχαιοτάτην ἐποχὴν ἦτο κανονικὸν καὶ ἀναγκαῖον, ἀπέβη μετὰ τὴν γένεσιν τῶν πτώσεων ἀπρόσφορον εἰς τὰς ἀξιώσεις οὕτως εἰπεῖν τῆς νέας ἐποχῆς, εἰς ἣν ἀνταπεκρίνοντο κάλλιστα τὰ λοιπὰ σύθετα, ἅπερ καὶ ὡς ὑπογραμμὸς ἐχρησίμευσαν εἰς τὰ ἡμέτερα ἀντικειμενικά. Οὕτω, νομίζομεν, ἐξηγεῖται ἡ τόσον ἐνωρὶς ἐμφάνισις τῶν ἀντικειμενικῶν συνθέτων μὲ ἀνεστραμμένα κῶλα καὶ ἐπικράτησις μάλιστα αὐτῶν, βαθμιαία δὲ ὑποχώρησις τῶν κανονικῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀνάγκη τῶν τοιούτων συνθέτων ὑπεργεῖθη ἀμέσως μὲ τὴν γένεσιν τῶν πτώσεων, ἐξηγεῖται ἐντεῦθεν καὶ ἡ ἐμφάνισις τοῦ θέματος ἐν τῷ πρώτῳ συνθετικῷ, διότι κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν, ὅτε αἱ πτώσεις ἤρχιζον ἤδη νὰ κινῶνται, τὰ ὀνομαστικά θεματα διετρζοῦντο ἀκόμη ζωηρὰ ἐν τῷ γλωσσικῷ αἰσθηματι, μόλις ἀρξάμενα νὰ ὑποχωρῶσιν εἰς τὰς ἀναφανεῖσας ἤδη ἐτοιμοὺς λέξεις, ἦτοι τὰ ὀνόματα. Μετὰ δὲ τὴν ἐπικράτησιν πλέον τῶν πτώσεων ἐγεννήθισαν τὸ δικασ-πόλος καὶ τὰ σανσκριτικά ἐκεῖνα.

Β'. Ἡ σχέσις τῶν συνθετικῶν μερῶν πρὸς ἄλληλα καὶ ἡ σχέσις τοῦ κυριωτέρου μέρους τοῦ συνθέτου πρὸς τὴν πρότασιν.

Ἡ διάκρισις αὕτη εἶναι ἀναγκαῖα πρὸς ἀκριβῆ κατανόησιν τῶν διαφορῶν κλάσεων τῶν συνθέτων. Ἡ σχέσις τῶν συνθετικῶν μερῶν πρὸς ἄλληλα εἶναι διττὴ ἢ τὰ συνθετικά μέρη συντιθενται ὡς αὐτοτελῆ καὶ ἰσοδύναμα ἀλλήλοις, ὅθεν ἡ κατὰ παράταξιν σύνθεσις, τὰ συνδετικά, ἢ τὸ εἰ ἐξ αὐτῶν ὀρίζει τὸ ἕτερον, ὅθεν ἡ καθ' ὑπόταξιν σύνθεσις, ὀριστικά (1) καὶ ἀντικειμενικά. Τὰ δὲ κτητικά ἐξεταζόμενα ὑπ' αὐτὴν τὴν ἐποψιν ἀνάγονται εἰς τινὰ τῶν φαινομένων δύο κατηγοριῶν καὶ δὴ συνήθως εἰς τὴν καθ' ὑπόταξιν σύνθεσιν, σπανίως δὲ εἰς τὴν κατὰ παράταξιν. Ἐκ δὲ τῆς σχέσεως ταύτης τῶν συνθετικῶν μερῶν πρὸς ἄλληλα ἐδόθη καὶ ἡ ὀνομασία εἰς τὰ συνδετικά, ὀριστικά καὶ ἀντικειμενικά.

[1] Περιλαμβάνονται τὴν karmadhāraya καὶ dvigu τῶν Ἰνδῶν, καθὰ ἐν ταῖς ἐμπροσθεν εἴπομεν.

Ἐξετάζοντες δὲ τὴν σχέσιν τοῦ κυριώτερου τῶν συνθετικῶν μερῶν πρὸς τὴν πρότασιν εὐρίσκομεν ἐπίσης δύο κατηγορίας. Ἐν τῇ πρώτῃ τὸ κυριώτερον τῶν συνθετικῶν μερῶν διατηρεῖ ἐν τῇ προτάσει τὴν ἀνεξάρτητον αὐτοῦ θέσιν ὅπως καὶ ἀπλοῦν ἦτοι ὑπηρετεῖ ἐν αὐτῇ ὡς ἂν, εἰ καὶ λελυμένον ᾖ τῆς συνθέσεως. Ἐν τῇ κατηγορίᾳ ταύτῃ περιλαμβάνεται πᾶν τὸ κατώτερον εἶδος τῆς συνθέσεως, τὰ συνδετικά (1), ὀριστικά καὶ ἀντικειμενικά. Ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ τὸ κυριώτερον τῶν συνθετικῶν μερῶν, τὸ δεύτερον συνθετικόν, ὅπερ πάντοτε εἶναι οὐσιαστικόν, λαμβάνει ἐν τῇ προτάσει ἐπιθετικὴν φύσιν ἀναφερόμενον ὡς τὸ ἐπίθετον εἰς τι ὄνομα εὐρισκόμενον ἐκτὸς τῆς συνθέσεως ἐν τῇ προτάσει. Ἀνάγεται δὲ ἐνταῦθα τὸ ἀνώτερον εἶδος τῆς συνθέσεως, τὰ κτητικά. Ἐντεῦθεν ἐκ τῆς ῥηθείσης σχέσεως τοῦ κυριώτερου τῶν συνθετικῶν μερῶν πρὸς τὴν πρότασιν ὠνομάσθη τὸ μὲν κατώτερον, τὸ δὲ ἀνώτερον εἶδος τῆς συνθέσεως. Καὶ ἐνῶ ἐν τοῖς συνθέτοις τῆς πρώτης κατηγορίας τὸ κυριώτερον τῶν συνθετικῶν μερῶν δὲν ἔχει ἀνάγκην ἐτέρου τινὸς ἔξωθεν νοουμένου, ἵνα κατανοηθῇ ἡσχέσις αὐτοῦ πρὸς τὴν πρότασιν, ἐν τοῖς τῆς δευτέρας τὸ κυριώτερον τῶν συνθετικῶν, τὸ οὐσιαστικόν, διὰ τὴν ἐπελθοῦσαν αὐτῷ μεταβολὴν ἔχει ἀνάγκην, ἵνα κατανοηθῇ ἡσχέσις αὐτοῦ πρὸς τὴν πρότασιν, τινὸς ἔξωθεν νοουμένου συνήθως τῆς μετοχῆς τοῦ ἔχειν, ὅθεν ἐκ τοῦ ἐπικρατεστέρου καὶ ἡ ὀνομασία κτητικά, ἐνίοτε δὲ τῆς μετοχῆς ἐτέρου ῥήματος.

Σημ. Κυριώτερον συνθετικόν ἐν τῇ καθ' ὑπόταξιν συνθέσει εἶναι τὸ ὀριζόμενον, ὅπερ ἐν μὲν τοῖς ὀριστικοῖς, ὡς εἶδομεν, εὐρίσκεται ὡς δεύτερον συνθετικόν, ἐν δὲ τοῖς ἀντικειμενικοῖς καὶ ὡς πρῶτον κατ' ἀρχαιότερον τρόπον καὶ ὡς δεύτερον. Ἐν δὲ τῇ κατὰ παράταξιν συνθέσει, ἐν τοῖς συνδετικοῖς, τὰ συν-

[1] Ἐν τοῖς συνδετικοῖς διὰ τὴν κατὰ παράταξιν σύνθεσιν τὰ συνθετικά μέρη εἶναι ἴσα πρὸς ἄλληλα καὶ οὐδὲν τὸ κυριώτερον ἐπομένως ὅσαδήποτε καὶ ἂν ᾖ τῆς τῆς ῥηθείσης πάντα τὰ αὐτῶν θέσιν.

Θετικά μέρη διὰ τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς συνθέσεως εἶναι ἐξ ἴσου ἰσοδύναμα πρὸς ἄλληλα καὶ οὐδὲν τὸ κυριώτερον. Ἐν τοῖς κτητικαῖς ἐπειδὴ ἡ σχέσις τῶν συνθετικῶν μερῶν πρὸς ἄλληλα συνήθως μὲν εἶναι οἷα ἐν τοῖς ὀριστικοῖς, ἐνίοτε δὲ οἷα ἐν τοῖς συνδετικοῖς, συνήθως τὸ δεύτερον συνθετικὸν εἶναι τὸ κυριώτερον, οὐσιαστικὸν πάντοτε ὄν, καὶ μόνον ἐν ὀλίγοις τὰ συνθετικά μέρη, πάντα οὐσιαστικά, εἶναι ἐξ ἴσου ἰσοδύναμα πρὸς ἄλληλα κατὰ τὰ συνδετικά.

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω μέλλοντες νὰ χωρίσωμεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν κλάσεων τῶν συνθέτων προτάσσομεν πάλιν τὴν διαίρεσιν αὐτῶν.

I. Κατώτερον εἶδος συνθέσεως.

1. Σύνθεσις κατὰ παράταξιν ἥτοι συνδετικά, dvandva.

2. Σύνθεσις καθ' ὑπόταξιν ἥτοι

A'. Ὀριστικά, karmadhāraya,

B'. Ἀντικειμενικά, tatpuruṣha.

II. Ἀνώτερον εἶδος συνθέσεως ἥτοι κτητικά;

bahuvrīhi καὶ δῆ

1. Κτητικά ὑπαγόμενα εἰς τὴν καθ' ὑπόταξιν σύνθεσιν καὶ δῆ μόνον τὴν ἐν τοῖς ὀριστικοῖς (1) εὐρισκομένην.

2. Κτητικά ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατὰ παράταξιν σύνθεσιν τὴν ἐν τοῖς συνδετικοῖς, τὰ καὶ σπάνια.

Σημ. Ἐν τῷ κατωτέρῳ εἶδει τῆς συνθέσεως ὑπὸ τὰ ὀριστικά δὲν ἐμποριέχονται τὰ περιληπτικά, dvigu, ἥτοι μὲ ἄλλας λέξεις περιληπτικά ἐν τῷ κατωτέρῳ εἶδει δὲν ὑπάρχουσιν, ἀλλ' ἐν τῷ ἀνωτέρῳ, δηλαδὴ περιληπτικά κτητικά, ἐν δὲ τῷ ἀνωτέρῳ εἶδει δὲν ὑπάρχουσιν ἀντικειμενικά κτητικά (2). Ὁ ἀποκλεισμός τῶν περιληπτικῶν ἐκ τοῦ κατωτέρου εἶ-

[1] Τοῖς περιλαμβάνουσιν, ὡς ἐρρέθη, τὴν karmadhāraya καὶ dvigu τῶν Ἰνδῶν.

[2] Λέγοντες συντόμως ἀντικειμενικά κτητικά, ὀριστικά (εἰδικώτερον δὲ καὶ περιληπτικά) κτητικά καὶ συνδετικά κτητικά ἐννοοῦμεν κτητικά, ὧν ἡ σχέσις τῶν συνθετικῶν μερῶν πρὸς ἄλληλα εἶναι οἷα ἐν τοῖς ἀντικειμενικοῖς, ἢ ὀριστικοῖς, ἢ συνδετικοῖς.

δους καὶ τῶν ἀντικειμενικῶν ἐκ τοῦ ἀνωτέρου δικαιολογῆται ἐν τοῖς ἐξῆς, ἐν οὐκείῳ τόπῳ.

I. ΚΑΤΩΤΕΡΟΝ ΕΙΔΟΣ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ.

1. Σύνθεσις κατὰ παράταξιν ἢτοι συνδέτικᾶ, dvandva.

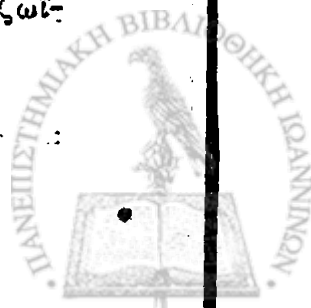
Οὕτω καλεῖται, ὡς ἀνω ἐρρέθη, ἡ σύνθεσις δύο ἢ πλείονων ὀνομάτων, ἅπερ ἴστανται πρὸς ἀλλήλα ἐν ἰσοτίμῳ θέσει καὶ ἀναλυόμενα συνδέονται διὰ τοῦ κ α ἰ.

Παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς καὶ Βακτρίοις ἡ σύνθεσις αὕτη, ὅταν τὰ ἀποτελοῦντα αὐτὴν συνθετικᾶ ᾖναι οὐσιαστικᾶ, ἔχει διπλοῦν γραμματικὸν τύπον, τὸ τελευταῖον συνθετικὸν ἢ λαμβάνει τὸν δυϊκὸν ἀριθμὸν, κατὰ δὲ τὴν περίστασιν καὶ τὸν πληθυντικὸν ἢ τίθεται εἰς ἐνικὸν οὐδετέρου γένους, τῶν ἐτέρων συνθετικῶν μερῶν ἐν ἀμφοτέραις ταῖς περιπτώσεσιν ἐχόντων τὸ θέμα αὐτῶν.

Τὸ πρῶτον εἶδος μὲ τὸν δυϊκὸν ἀριθμὸν ἐν οὐδεμιᾷ τῶν εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν εὐρίσκεται πλὴν τῆς Σλαβικῆς (J. Schmidt (1) die verwantschaftsverhältnisse der Indog. Spr. σελ. 14).

Κατὰ G. Meyer (die dvandva-zusammensetzung in griechischen und lateinischen KZ. XXII. σελ. 1—31) ἡ dvandva προήλθεν ἐκ τῆς ἀσυνδέτου παραθέσεως τῶν ὀνομάτων, ὧν τὸ πρῶτον ἔλαβεν εἶτα τὸ θέμα ἀποβαλὼν τὸν πτωτικὸν τύπον ἐξ ἀναλογίας πρὸς τὰ λοιπὰς συνθέσεις. Κατ' αὐτὸν ἀμφοτέρωθεν τὰ ὀνόματα ἐτίθεντο εἰς ὀνομαστικὴν ἀσυνδέτως, ὡς Indro-Brhaspatis Rg. Ἐπειδὴ δὲ, λέγει, τὰ οὕτω παρατιθέμενα ὀνόματα εὐρίσκονται ἐν τινι ἐσωτερικῇ πρὸς ἀλλήλα ἀναφορᾷ καὶ ὁ ἐρικλῶν ἢ ὀνομάζων τὸ ἐν τῶν συνήθως ὁμοῦ νοουμένων ἔχει ἐν νῶ καὶ τὸ ἕτερον, αἱ ἄριστοι γλώσσαι, σανσκριτικὴ καὶ ζενδικὴ, μετεχειρίσθησαν καὶ ἐξωτερικὸν μέσον πρὸς δήλωσιν τῆς κατὰ ζεύγη ταύτης σχέσεως, ὅπερ ἐπειδὴ ἐν οὐδεμιᾷ ἐτέρᾳ γλώσσῃ εὐρηται, ἀνεπτύχθη κατὰ τὴν συζωί-

[1] Ἴδὲ KZ. XXII ἐν σελ. 31 ἐν σημειώσεσι.

αν τῶν δύο γλωσσῶν μετὰ τὸν χωρισμὸν ἀπὸ τῶν ἄλλων. Τὰ δύο διπλαδῆ ὀνόματα ἐτέθησαν ἀμφότερα ἐν δυϊκῷ ἀριθμῷ: *indrā-brhaspatī Rg.*, *indrā-varunāu Rg.* (1). Ὅτι δὲ τοῦτο οὐδεμία σύνθεσις εἶναι, ἀλλὰ παράθεσις καταφαίνεται ἐκ τοῦτου ὅτι ἐκάτερον τῶν ὀνομάτων τρεῖς τὸν τόνον καὶ ὅτι πολυάκις χωρίζονται δι' ἐτέρων παρεμπιπτουσῶν λέξεων. Κατόπιν, λέγει, συνεδέθησαν ταῦτα εἰς ἓν λαβόντα ἓνα τόνον. Τοῦτου δὲ γενομένου ἔπαυσαν οἱ ἄνθρωποι νὰ αἰσθάνωνται τὸν δυϊκὸν τοῦ πρώτου συνθετικοῦ καὶ ἐκλίνον μόνον τὸ δεύτερον, ὡς *indrā-varunayos Rg.*, *dyānā-prthivībhyaṃ Yaj-V.*, ὅπου τὸ μὲν πρῶτον συνθετικὸν εἶναι ὀνομαστικὴ τοῦ δυϊκοῦ, τὸ δὲ δεύτερον ἔχει τοῦ δυϊκοῦ τὴν πτώσιν, ἣν ἡ πλοκή τοῦ λόγου ἀπαιτεῖ.

Πρὸς ταύτη τῇ ἐκφράσει, καθ' ἣν ἡ κατὰ ζεύγη σχέσις διὰ τοῦ δυϊκοῦ ἀμφότερων τῶν ὀνομάτων ἐδηλοῦτο, παρήχθη, λέγει, ἐτέρα, καθ' ἣν τὸ πρῶτον συνθετικὸν ἔμεινεν ἐν ἐνικῷ ἀριθμῷ καὶ κατὰ τὴν προσήκουσαν πτώσιν, ἐκλίνετο δὲ εἰς δυϊκὸν τὸ ἕτερον. Καὶ τοῦτο οὐδεμία σύνθεσις εἶναι, ἀλλὰ μόνον ἀσύνδετος παράθεσις, ὅπως δεικνύει τοῦτο ὡς ἐκ περισσοῦ ἡ τμησικῆς. Παραδείγματα μὲ τμησιν *sūryo . . . agnā, divam . . . bhūmā*, ἄνευ τμησεως *hotāpotārāu, neshtodgātārāu, mātā-pitarāu, yātā-nānandarāu*. Ἐκ τοιούτων συνδέσεως, ἐπιλέγει (σελ. 10), φαίνεται νὰ προήλθεν ὁ ἀνωτέρω ἐκτεθειὸς τρόπος, καθ' ὃν τὸ πρῶτον συνθετικὸν ἔχει τὸ θέμα, ἡ δὲ ἐνότις δηλοῦται διὰ τοῦ δυϊκοῦ ἀριθμοῦ τοῦ δευτέρου. Οὕτω δὲ ἀφωμοιώθη ἡ παράθεσις μὲ τὸν τύπον πραγματικῆς συνθέσεως. Ἡ δὲ ἐμφάνισις τοῦ θέματος ἐν τῷ πρώ-

[1] Ἐν τῇ ἀρχαιοτάτῃ γλώσσῃ (Rgveda) ὁ τρόπος οὗτος τῆς συνθέσεως εἶναι ὁ συνηθέστατος καὶ σπανιώτατος ὁ ἄνω (422) ῥηθεῖς, ὁ ἐν τῇ κλασσικῇ γλώσσῃ ἐπικρατῶν. Ἡ δὲ συνήθης πτώσις τούτων εἶναι ἡ ὀνομ., αἰτ. καὶ κλητ. τοῦ δυϊκοῦ, ἐν ἄλλῃ δὲ πτώσει σπανιώτατα εὐρίσκονταί καὶ τότε κλίνεται μόνον τὸ τελευταῖον συνθετικόν, τὸ δὲ πρῶτον μένει μὲ τὰς ῥηθείσας πτώσεις τοῦ δυϊκοῦ. Whitney § 1255.

τῷ συνθετικῷ προέρχεται ἐκ τῆς ἀναλογίαις πρὸς τὰς λοιπὰς συνθέσεις, ἔνθα ἀνέκαθεν οὕτως ἦν ἐν γρήσει (1). Ἐν βῆμα ἔκαμεν ἡ γλῶττα πρὸς στενωτέραν ἔνωσιν τοῦ ὅλου δοῦσα εἰς τὸ σύνθετον τὸν τύπον οὐδετέρου ἐνικοῦ ἀριθμοῦ, δι' οὗ ὁ δυνασμὸς ἐξωτερικῶς τοῦλάχιστον ἐκαλύφθη (Meyer αὐτόθι σελ. 11).

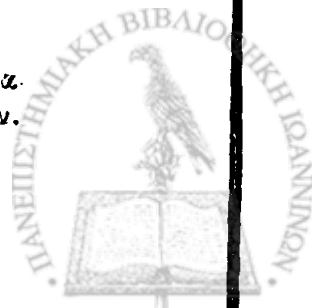
Αὕτη ἐν συντόμῳ εἶναι ἡ γνώμη G. Meyer περὶ τῆς γενέσεως τῆς dvandva. Πρακτικῶν δὲ (ἐν σελ. 13) ἀποφαίνεται ὅτι ἡ παραδοχὴ τῆς dvandva διὰ τὴν Ἰνδογερμανικὴν γλῶσσαν εἶναι ἀδύνατος, εἰ ἀληθὲς τὸ ἄνω ρηθὲν ὅτι ἡ dvandva τῶν Ἰνδῶν παρήχθη ἐκ τοῦ παρ' Ἰνδοῖς καὶ Βακτροῖς μόνον εὑρισκομένου τύπου μὲ δισκὸν ἀριθμὸν ἐν ἀμφοτέροις τοῖς συνθετικοῖς μέρεσι. Περικαὶ δὲ καὶ δὴ ἐν μέρει λίαν ἀπομακρυσμένοι ἀναλογίαι παρουσιαζόμεναι ἐν ταῖς συγγενέσι γλώσσαις οὐδόλως βιάζουσιν ἡμᾶς νὰ παραδεχθῶμεν ταύτας ὡς συμπαραληφθεῖσαν κληρονομίαν ἐκ τοῦ ἀπωτάτου ἐκείνου χρόνου, διότι δυνατὸν νὰ παρήχθησαν καὶ αὐτοτελῶς ἐν μιᾷ ἐκάστη γλώσσῃ, ἄλλως δὲ καὶ οὐχὶ πάντα τὰ ὡς dvandva θεωρούμενά εἰσι καὶ πράγματι dvandva.

Οὕτω κρίνων ὁ G Meyer περὶ dvandva προσκρούει ἀμέσως εἰς τὰς ῥηματικὰς καταλήξεις τοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς: ma-si, tva-si, an-ti = ἐγὼ (καὶ) σύ, σύ (καὶ) σύ, ἐκεῖνος (καὶ) οὗτος, ἦτοι ἡμεῖς, ὑμεῖς, οὗτοι (2) καὶ εἰς τὰ ἀριθμητικά: σανσκριτ. ekā-daśam = 11, dvā-daśam = 12, trayo-daśam = 13, catur daśam = 14, panca-daśam = 15, κλπ. (3), ζενδ. dva-daśam = 12, panca-daśam

[1] Οὕτω ὡς πρὸς τὴν dvandva καὶ τὰ ἀντικειμενικά μὲ ἐξαρτώμενον πρῶτον συνθετικὸν (ἰδὲ ἄνω σελ. 416) συμφωνεῖ ὁ G. Meyer τῷ Justi, ὅστις (ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς συγγραφῆς του: über die zusammensetzung der nomina) παραδέχεται ὅτι πᾶσα ἡ σύνθεσις προήλθεν ἐκ παραθέσεως κλιτῶν ἤδη ὀνομάτων, ἀφαιρηθέντος τοῦ πρώτου συνθετικοῦ τὸ πτωτικὸν σημεῖον καὶ μείναντος οὕτω μὲ τὸ θέμ.κ.

[2] Ἰδὲ Εἰσαγωγὴν σελ. 2.

[3] Καὶ ὁ Whitney (ἰδ. γρ. § 1261) τὰ ἀριθμητικὰ σύνθετα θεωρεῖ συνθετικά καὶ μάλιστα ὡς ἰδίαν καὶ ἀρχικὴν κλάσιν αὐτῶν.

= 15, λατ. un-decim, duo decim, quattuor-decim κλπ., ἑλλην. ἕνδεκα Ὅμ., δυώ-δεκα Ὅμ., δώ-δεκα (1) Ὅμ. καὶ τὰ νόθα σύνθετα δυοκαίδεκα Ὅμ., τρισκαίδεκα Ὅμ., τεσσαρεσκαίδεκα, πεντεκαίδεκα, ἑκκαίδεκα (2), ἑπτακαίδεκα, ὀκτωκαίδεκα (3), ἑννεακαίδεκα ὁμηρικόν (4), περιῶν ὁ Bopp (συγκρ. γραμμ. § 316 σελ. 80 ἐν τέλει) λέγει ὅτι ἐσχηματίσθησαν ἀνεπιτηδείως καὶ ἀκόμψως προστεθέντος τοῦ κ α ἰ ἐξ ὑπερβολικῆς σπουδῆς πρὸς τὴν εὐκρίνειαν, ἐνῶ τὸ ἕνδεκα καὶ δώδεκα εἰσὶ κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἀρχαίας συνθέσεως. Ἀποφάνεται λοιπὸν περὶ τούτων ὁ Meyer, ἵνα φανῆ συνεπέστερος ἢ ἀληθέστερος, ὅτι οὐδὲν κοινὸν ἔχουσι μὲ τὴν dvandva. Τὰ ἀριθμητικά, λέγει (ἐν σελ. 12), ἀρχικῶς ἦσαν δύο ἀσύνδετοι ὁμοῦ προφερόμεναι λέξεις, αἵτινες διὰ τὸ πολύχρηστον ἠνώθησαν εἰς ἓν. Οὐδὲν δὲ ἐξωτερικὸν δηλοῖ τὴν ἐνότητα αὐτῶν καὶ κατ' ἐννοιαν εἶναι ἀπλῆ πρόθεσις, ὥστε ὀρθολοφανῶς διαφέρουσι τῆς ὀνομαστικῆς συνθέσεως, ἣν οἱ Ἴνδοι καλοῦσι dvandva. Ἀνάλογοι δὲ εἶναι καὶ αἱ προσωπικαὶ καταλήξεις bhaga-ma-si = φορεὺς ἐγὼ † σὺ = ἡμεῖς κλπ.

Ὅτι ὁ G. Meyer ἐξ ἐπιμονῆς πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς γνώμης του ἀρνεῖται νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰ ἀριθμητικά καὶ τὰς ῥηθίσαις προσωπικὰς καταλήξεις ὡς dvandva συνθέσεις φανερὰν, διότι ἐγὼ † σὺ οὐδὲν διαφέρει τοῦ ἐγὼ καὶ σὺ, ἡ δὲ ζητούμενη ἐξωτερικὴ ἐνότης δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ὑπάρχῃ ἐν τούτοις καὶ μάλιστα ἐν ταῖς ῥηματικαῖς καταλήξεσι, διότι ἡ σύνθεσις τούτων ἐγένετο πρὸ πάσης κλίσεως τῶν ὀνομάτων, κατὰ δὲ Κούρτιον (Verb. I. 61) καὶ πρὸ αὐτῆς τῆς ὀνομαστικῆς συνθέσεως, τὰ δὲ ἀριθμητικά ἐνωρὶς ἐν ταῖς πλείσταις γλώσσαις

[1] Ἐκ τοῦ δυώδεκα ὀδώδεκα. G. Meyer ἑλλ. γραμμ. σελ. 140 καὶ 324.

[2] Καὶ Ὅμηρος ἑκκαίδεκά-θωρος.

[3] Πρὸς καὶ ὁμηρικόν ὀκτωκαίδεκατος.

[4] Τὰ γνήσια δεκατρεῖς, δεκατέσσαρες, δεκαπέντε, δεκαοκτώ σπάνια (Westphal Meth. g. d. gr. Spr. I. 1. σελ. 417).

μετέπεσον εἰς τὰ ἄκλιτα. Πάντες δὲ σχεδὸν παραδέχονται τὰς ῥηματικὰς καταλήξεις καὶ τὰ ἀριθμητικὰ ὡς dvandva. Παράβλεπε καὶ Κούρτιον (αὐτόθι), ὅστις καὶ τὸ quisquis, quotquot, utut θεωρεῖ dvandva καὶ τὰς πληθυντικὰς ὀνομαστικὰς, π. χ. ta-i = τοὶ καὶ aḥvāsa-s = aḥvā-sa-sa = ἔπποι ἐπίσης θεωρεῖ ὡς προσελθούσας ἐκ συνθετικῶν συσσωρευθέντων ἀντωνυμικῶν θεμάτων.

Λί ἄνωτέρω λοιπὸν συνθέσεις τῶν ῥηματικῶν καταλήξεων, τῆς πληθυντικῆς ὀνομαστικῆς καὶ τῶν ἀριθμητικῶν αἰ κοινὰ εἰς πάσας τὰς συγγενεῖς γλώσσας φέρουσιν ἡμᾶς εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ dvandva τῆ Ἰνδογερμανικῆ γλώσσης ἔστω καὶ ἐν τῇ ἀρχαιοτάτῃ αὐτῆς μορφῇ τῆ γυμνῇ κλίσεως δὲν ἦτο ξένη, μάλιστα ἡ ἐκ συνθέσεως ἀντωνυμικῶν θεμάτων συνιστάμενη. Διὰ τί ὁμοῦς κατόπιν αἱ ἄλλαι συγγενεῖς γλώσσαι ὀλιγοστὰς ἀναλογίαις παρουσιάζουσι πρὸς τὴν τῶν Ἰνδῶν καὶ Βακτρῶν ἄνω περιγραφείσαν dvandva (σελ. 422) τὴν ὀνομαστικὴν, οὕτως εἰπεῖν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἀρχαιοτάτην ἐκείνην τὴν μάλιστα ἀντωνυμικὴν οὖσαν, εἶναί: ζήτημα καὶ τῶν ἡμετέρων δυνάμεων ἀνώτερον καὶ τοῦ κύκλου ἡμῶν ἔξω. Παρατηροῦμεν δὲ μόνον ὅτι ἐνδέχεται ἡ σπάνι; αὕτη ἐν ταῖς ἄλλαις γλώσσαις νὰ προέρχεται καὶ ἐκ τῆς φύσεως αὐτῆς τῆς dvandva συνθέσεως, ἥτις κυρίως δὲν εἶναι σύνθεσις, διότι δὲν ἐκφράζει μίαν ἔννοιαν, ὡς αἱ ἀληθεῖς συνθέσεις αἰ καθ' ὑπόταξιν, ἐν αἷς τὸ ἐν τῶν συνθετικῶν μερῶν ὑψοῦται εἰς κυρίαν ἔννοιαν, τὸ δὲ ἕτερον ὑποβιβάζεται εἰς δευτερεύουσαν, προσδιοριστικὴν ὑπὸ γενικωτέραν ἔποψιν, δι' οὗ κατορθοῦται ἡ τῆς ἐννοίας ἐνότις, ἀλλὰ μ' ὅλην τὴν ἐξωτερικὴν ἐνότιτα τῶν εἰς ἓν συνεργομένων ταῦτα ἐξακολουθοῦσι νὰ τηρῶσι τὴν πρὸς ἀλλήλα ἰσότηριον θέσιν. Ὁμοιάζουσι λοιπὸν αἱ μὲν ἀληθεῖς συνθέσεις, αἱ καθ' ὑπόταξιν, πρὸς καλλιτεχνικὰ συμπλέγματα, ἐν οἷς ἐπιτυγχάνεται ἡ ἐνότις καὶ κατορθοῦται ἡ ἐπιδιωκομένη ἐντύπωσις διὰ τῆς συγκεντρώσεως περὶ ἓν κύριον πρόσωπον τῶν ἐτέρων, ὡς δευτερευόντων, ἡ δὲ dvandva μὲ σύμπλεγμα στερούμενον τῆς καλλιτεχνικῆς ἐκείνης συγκεν-

πρώσεως, ἐπομένως καὶ τῆς ἐνότητος, ἀποτελούμενον δὲ ἐκ προσώπων ἁπλῶς παρ' ἀλλήλοις τεθειμένων ἐκάστου καθ' ἑαυτὸ, ἔργον πρωτοπαίρου τεχνίτου. — Καὶ περὶ τούτων ἄλλοι.

Νῦν ἐρχόμεθα εἰς ἀνίχνευσιν τῶν ἐν τῇ ἐλληνικῇ ὑπαρχόντων τοιούτων συνθέτων, ἅπερ δὲν ὑποθέτομεν τόσον ὀλίγα, ὅσον ὁ **G. Meyer**, ὅστις ἐν τῇ ῥηθείῃ πραγματεία ἐκ προκαταλήψεως ἐξετάζων τὸ πρᾶγμα ζητεῖ νὰ περιορίσῃ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, ἵνα βεβαιωθῇ ἡ γνώμη αὐτοῦ ὅτι τὸ εἶδος τοῦτο τῆς συνθέσεως εἶναι καθαρῶς τῶν Ἑλλήνων γλωσσῶν. Τούτου δὲ ἕνεκα καὶ μακρότερον τοῦ δέοντος θὰ ἐνδιατρίψωμεν ἐνταῦθα, ἀναγκαζόμενοι νὰ ἐξετάσωμεν τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἀναφερόμενα παραδείγματα ἐν πρῶ: ἔν.

Ὁ **G. Meyer** ἀναδνα θεωρεῖ τὸ τῆς κοινῆς νυχθήμερον, ἀκριβέστερον ὅμως εἶπεῖν εἶναι συνθετικὸν κτητικόν: χρονικὸν διάστημα νυκτὸς καὶ ἡμέρας, διότι ἄλλως ἡ μεταβολὴ τοῦ γένους καὶ τοῦ τύπου τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ ἡμέρα εἶναι ἀνεξήγητος. Παράβαλε τὰ περὶ δευτέρου συνθετικοῦ ῥηθέντα (σελ. 284—5), ὅπου παρατηρήσαμεν ὅτι ἐν ταῖς συνθετικαῖς τὸ οὐσιαστικὸν δεύτερον συνθετικὸν ὄν τηρεῖ πάντοτε τὸ γένος καὶ τὸν τύπον ἀναλλοιώτως. Παράβαλε καὶ **Schröder** (σελ. 219—221), ὅστις καὶ τῆς σανσκριτικῆς τὰ οὐδέτερον γένος ἔχοντα συνθετικὰ ἀνάγει ἐπίσης ὡς καὶ τὰ τῆς ἐλληνικῆς εἰς τὰ κτητικὰ καὶ τοῦτο διὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ γένους, ἣτις καὶ κατ' αὐτὸν ἄλλως εἶναι ἀνεξήγητος. **Πρῶ.** καὶ **G. Meyer** (σελ. 5). Ἐπίσης συνθετικὸν κτητικὸν καὶ τὸ νυχθ-ἡμερος (Ἑλλ.), ὡς καὶ τὸ ἡμερο-νύκτιον (Εὐσταθ.). Συνθετικὰ δὲ εἶναι τὸ εἰς αἰτιατικὴν εὐρισκόμενον ἡμερό-νυκτα (Τζέτζη) καὶ τὸ ἥπατο-πνεύμων (ὄνειροκριτικοῦ).

Σημ. Περὶ τῶν συνθετικῶν τούτων καὶ τῶν παρομοίων κατωτέρω ῥηθησομένων, ἐχόντων οὐσιαστικὰ τὰ συνθετικὰ αὐτῶν μέρη, παρατηρητέον ὅτι τὸ δεύτερον συνθετικὸν τούτων μένει ἀμετάβλητον κατὰ τε τύπον καὶ γένος, ὡς πρὸς δὲ τὸν ἀριθμὸν ἢ τίθεται εἰς πληθυντικὴν, ὅταν ἀμφότερα τὰ οὐσιαστικὰ τὰ ἀποτελοῦντα τὸ σύνθετον γοῶνται ἐν πληθυντικῷ ἀριθ-

ῤῷ, π. χ. γιδο-πρόβατα, ὅπως καὶ ἐν τῇ σανσκριτικῇ π. χ. go-mahishās = βόες καὶ βούβαλοι, ἢ εἰς ἐνικὸν, ὅταν ἀριθμότερα τὰ οὐσιαστικά νοῶνται ἐκάτερον ἐν ἐνικῷ ἀριθμῷ, π. χ. ἥπατο-πνεύμων, ἐνθα ἡ σανσκριτικῇ, ὡς εἶδομεν, θέτει τὸν δυνάμειον. Μόνον λοιπὸν τὰ τοιαῦτα ἐξ οὐσιαστικῶν σύνθετα παραδεχόμεθα ὡς συνδετικά, τὰ δὲ λοιπὰ σύνθετα ἐξ οὐσιαστικῶν, ὧν τὸ δεύτερον συνθετικὸν τίθεται εἰς ἐνικὸν ἀριθμὸν οὐδετέρου γένους, π. χ. νυχθ-ήμερον κατὰ τὰ σανσκριτικά π. χ. hasta-pādām = τῷ χεῖρι καὶ τῷ πόδι, διὰ τὴν μεταβολὴν τὴν ἐπελθοῦσαν εἰς τὸν τύπον καὶ τὸ γένος τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ θεωροῦμεν συνδετικά κτητικά. Τὰ δὲ ἐξ ἐπιθέτων σύνθετα π. χ. καλοκάγαθος κατὰ τὰ παρόμοια σανσκριτικά, ὡς vrta-rīna = στρογγυλὸς καὶ παχὺς, συμφωνοῦντα καθὸ ἐπίθετα κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πτώσιν πρὸς τὸ εἰς ὃ ἀναφέρονται οὐσιαστικόν, ταῦτα ὁμολογουμένως ἀνάγονται ὑπὸ πάντων εἰς τὰ συνδετικά.

Συνδετικά εἶναι καὶ τὰ τῆς δημώδους γλώσσης τὰ γυναικό-παιδα, γιδο-πρόβατα, μαχαιρο-πέρουνα, ἀμπελο-χώραφα, φυσικο-μαθηματικός, Ἀγγλο-γάλλοι καὶ παρόμοια. Τὸ ἀνδρόγυνον ὅμως = ζεύγος συζυγικὸν ἐξ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἦτοι ἐν σημασίᾳ μὴ εὐρισκομένην παρὰ τοῖς δοκίμοις (1), τετραδοπαράσκειον = χρονικὸν διάστημα περιλαμβάνον τὴν τετράδην καὶ παρασκηνὴν, τρι-ήμερον (2), σαββατο-κύριακον, ἡμερό-νυκτον καὶ τὰ ἑννιά-μερα (3) τῆς δημώδους ἐπίσης γλώσσης πάντα, εἶναι συνδετικά κτητικά οὐσιαστικοποιθέντα.

Ἀρχαιότερον ὅμως συνδετικὸν (4), ἀλλὰ καθαρὸν γέννημα τῆς κωμικῆς μούσης εἶναι τὸ τερατώδες σύνθετον τοῦ Ἀριστοφάνους (Ἐκκλησ. 1168) ἢ μακροτέρα λέξις τῆς ἑλληνι-

[1] Κατὰ G. Meyer (αὐτόθι σελ. 477, σημ.) εὐζηται μεταγενεστέρως.

[2] Προφερόμενον τρι(η)μερον, νηστειὰ ἐντελής ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, τὰς πρώτας τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς.

[3] = ἑννεαήμερα, οὐ ἀξιοσημείωτος ὁ πληθυντικὸς ἀριθμὸς.

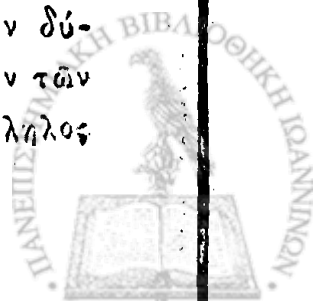
[4] Κατὰ G. Meyer (σελ. 15).

κῆς, περί ἧς ἰδὲ G. Meyer (σελ. 15). Ἐν τῇ Ἀνθολογίᾳ λέγονται οἱ φιλόσοφοι νηλιπο-και-βλεπ-έλαιοι = νηλίποδες = γυμνόποδες καὶ χάσκοντες δι' ἔλαιον, ἵνα ἀλειφθῶσι. Τὸ σύνθετον εἶναι συνδετικὸν ἐκ τῶν ἐπιθέτων κατὰ τὰ συγκριτικὰ ἐπίθετα τῆς κλάσεως ταύτης καὶ ἀξιοσημείωτον διὰ δύο, πρῶτον ὅτι τὰ εἰς ἓν συνελθόντα μέρη οὐδεμίαν ἐσωτερικὴν πρὸς ἄλληλα ἔχουσι σχέσιν, ἀλλὰ τὸ μὲν νήλιπος εἶναι ὀριστικὸν κτητικὸν, τὸ δὲ βλεπελαιος ἀντικειμενικὸν παρομοίως, ὅπως τὸ ἐν Νάλῳ (5, 25) hrshita-srag-rajo-hīna ἐπιθετον τῶν Θεῶν = μὲ ὄρθους στεφάνους καὶ ἐστερημένοι κόνας, ὅπου ἐπίσης τὸ μὲν πρῶτον συνθετικὸν hrshita-srag εἶναι ὀριστικὸν κτητικὸν = ἔχων ὄρθους στεφάνους, τὸ δὲ δεύτερον ἀντικειμενικὸν, περὶ οὗ ὁ Steinthal ἀποφαίνεται ὅτι εἶναι ὁ πλέον ἀλλόκοτος καὶ ταπεινότατος τρόπος ἐκφράσεως ἐν τῇ Ἰνδογερμανικῇ κλάδῳ. Ἀξιοσημείωτον προσέτι εἶναι τὸ ἡμέτερον σύνθετον διότι ἔχει τὸν σύνδεσμον καί, ἀναγόμενον εὐτὼ εἰς τὰ νόθα σύνθετα. Νόθον ἐπίσης συνδετικὸν εἶναι καὶ τὸ καλοκᾶγαθος, ὅπερ κατὰ Lobeck (εἰς Φρυνιχ. 603) δὲν εὐρίσκειται παρὰ τοῖς ἀρχαίοις συγγραφεῦσι χρωμένοις τῷ καλῷ κᾶγαθῷ καὶ μόνον παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις, παρὰ Πολυδεύκῃ, ἀπαντᾶται, ἐνῶ τὸ ἐξ αὐτοῦ παραγόμενον καλοκᾶγαθία εἶναι κλασικόν. Ὁ Justi (σελ. 86) κατατάσσει εἰς τὰ συνδετικὰ καὶ σύνθετα ἔχοντα ἐν τῷ μέσῳ τὴν ἐπί, ἀποδίδων εἰς τὴν πρόθεσιν συνδετικὴν σημασίαν, ὡς φαυλ-επι-φαυλότατος κωμικὸν ἐπίθετον (Λημοδόκου παρὰ Bergk σελ. 356), στενο-επι-μήκης (Σχολ. εἰς Σοφ. Ἄντ. 1235). Ὁ G. Meyer ὁμοίως (σελ. 16) θεωρεῖ τὴν πρόθεσιν τούτων ὡς καὶ τοῦ ἀλλεπ-ἀλληλος (Παυσ.), λεπτ-επί-λεπτος (Ἄνθ.), παππ-επί-παππος (Φιλωνιδ. κωμικοῦ παρὰ Πολυδ.) ἐπιτείνουσαν τὴν ἔννοιαν τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ, ὅπως ἐν τῷ ἐπί-δῆλος, ἐπι-εἰκελος, ἐπί-λαμπρος, ἐπι-σφυγρός. Τοῖς δὲ οὕτω ἐπιτεταμένοις δευτέροις συνθετικοῖς προὔτεθη πρὸς ἐπαύξασιν τῆς ἐπιτάσεως τὸ αὐτὸ ὄνομα κατὰ τὴν συνήθη τῇ δημώδει γλῶσση ἐπίτασιν τὴν γινομένην δι' ἐπαναλήψεως τῆς αὐτῆς λέξε-

ως. Πρβ. ἀργὰ ἀργὰ, γλήγορα γλήγορα, σιγὰ σιγὰ κλπ. Ὡστε κατὰ Meyer ταῦτα ἀνήκουσι τοῖς ὀριστικοῖς συνθέτοις. Ἡμεῖς ὡς ὀριστικά θεωροῦμεν μὲ τὸν Meyer ἐκ τῶν ἀνωτέρω μόνον τὸ φαυλεπιφαυλότατος καὶ λεπτεπίλεπτος, πρὸς δὲ καὶ τὸ παππεπίπαππος, ἀλλὰ τοῦτο οὐχὶ κατὰ τὴν ἐκδοχὴν τοῦ Meyer, ἀλλ' ὡς προελθὸν ἐκ τοῦ κεχωρισμένου πάππος ἐπίπαππος, ὧν τὸ ἐπίπαππος ἐκληπτέον ἐπεξήγησις τοῦ πάππος ἦτοι ὁποῖος πάππος, ἐπομένως ὀριστικὸν ἐκ παραθέσεως μὲ ἀνεστραμμένην τῶν μερῶν θέσιν. Σημειωτέον δὲ ὅτι τὸ σύνθετον καλεῖται καὶ « δεινῶς ἰδιωτικόν ». Τὸ δὲ λοιπὸν ἐξηγήτεια ἄλλως καὶ δὴ τὸ στενοεπιμήκης θεωρητέον συνθετικὸν = στενός καὶ ἐπιμήκης ἦτοι στενός καὶ μακρὺς. Τὸ δὲ ἀλλεπάλληλος ἰσοδυναμεῖ τῷ ἐπάλληλος τῷ ἀναλυομένῳ εἰς τὸ ἄλλος ἐπ' ἄλλου, ἐνθα βλέπει τις ὅτι ἡ ἐπὶ ἔχει τὸ ἕτερον συνθετικὸν τῆς ἀλληλοπαθοῦς ἀντωνυμίας, τὴ πρῶτον, ὡς συντακτικὴν πτώσιν (πρβ. ἐπάρουρος, ἔπαυλος), τὸ δὲ ἕτερον τίθεται εἰς ἡν πτώσιν ἡ πρότασις ἀπαιτεῖ τὸ σύνθετον, ἐνταῦθα εἰς ὀνομαστικὴν, ὅπως καὶ ἐν τῷ ὑπάλληλος, παράλληλος, διάλληλος. Πρβ. καὶ τὴν ἀλληλοπαθῆ ἀντωνυμίαν, ἐν ἣ ἐπίσης τὸ ἐν τῶν συνθετικῶν αὐτῆς μερῶν, τὸ δεύτερον, τίθεται εἰς ἡν πτώσιν ἀπαιτεῖ τὸ ῥῆμα τῆς προτάσεως, τὸ δὲ ἕτερον, τὸ πρῶτον, νοεῖται πάντοτε κατ' ὀνομαστικὴν: ἀλλήλων = ἄλλος ἄλλου, ἀλλήλοισι = ἄλλος ἄλλω, ἀλλήλους = ἄλλος ἄλλον. Ἀνήκουστον, λέγει ὁ Κούρτιος (Verbo. I. σελ. 61), ἐν τῇ ἐλληνικῇ ὀνοματικῇ σύνθετα, ὧν τὸ ἐν τῶν συνθετικῶν μερῶν νοεῖται εἰς ὀνομαστικὴν, τὸ δὲ ἕτερον κεῖται εἰς αἰτιατικὴν ἐξαρτωμένην ἐκ τοῦ ἐκτὸς τῆς συνθέσεως ῥήματος, ἀλλ' ὅμως ἀντωνυμικὰ σύνθετα τοιαῦτα εὐρίσκονται, ὡς ἀλλ-ήλους, αὐτ-αυτον = αὐτός αὐτόν = ἑαυτόν. Παρομοίαν σύνθεσιν ἀντωνυμικῶν ῥιζῶν εἶδομεν καὶ ἐν ταῖς καταλήξεσι τῶν μέσων ῥημάτων (Ἴδὲ Εἰσαγωγὴν σελ. 2). Ἀκριβῶς λοιπὸν ἐξεταζόμενα τὰ ἀντωνυμικὰ ταῦτα σύνθετα δὲν δύνανται νὰ ἀναχθῶσιν εἰς οὐδεμίαν τῶν ἄγνωστων κλάσεων τῶν ὀνοματικῶν συνθέτων. Ἐπιπνερχόμενοι εἰς τὸ ἀλλεπάλληλος

παρατηροῦμεν ὅτι ἐνταῦθα τὸ ἐν τῷ ἐπάλληλος ἐνυπολανθά-
νον ἄλλος ἐπανελήφθη ὡς ἐκ περισσοῦ. Περί δὲ τοῦ ὀμηρικοῦ
ἄλλο-πρὸς-ἄλλος, ὅπερ ὁ Justi (86) θεωρεῖ συνθετικὸν ἐξε-
λεγχόμενος διὰ τοῦτο ὑπὸ Berch (σελ. 21 σημ.), ὁ Meyer
(17) λέγει ὅτι εἶναι παράθεσις ἐκ τοῦ ἄλλος πρὸς ἄλλον,
συμφώνως τῷ Pott (EF. II.¹ 251) καὶ ὅτι ἡ τοιαύτη παραθε-
σις ἔμεινε καὶ ἀφοῦ εἰς τὸ ὄλον ἐδόθη κτητικὴ σημασία καὶ
ἐθεωρήθη ἐπίθετον τοῦ Ἄρεως α συμβάλλοντος τὸν ἕνα κατὰ
τοῦ ἄλλου», ὁ δὲ Berch (σελ. 21) θεωρεῖ αὐτὸ ἰριστικόν.
Ἡμεῖς εὐρίσκομεν ὀρθότερον πρὸς τὴν γενικῶς ἀνεγνωρισμένην
σημασίαν τοῦ συνθέτου: τοτὲ μὲν πρὸς ἄλλον τρέπεται, τοτὲ
δὲ πρὸς ἄλλον ἦτοι ἄλλοτε ἄλλον φίλον ποιούμενο, ὅτε ἐν
τῷ πρώτῳ συνθετικῷ ἐγκλείεται ἀφαιρετικὴ πτώσις καὶ ἐπι-
μένως ἄλλοπρόσαλλος = ὁ ἀπ' ἄλλου πρὸς ἄλλον τρεπόμενος.
Παράβλεπε καὶ Schaper (σελ. 514), ἀναγνωρίζοντα ἐπίσης
ἀφαιρετικὴν καὶ τὸ σύνθετον οὕτως ἀναλύοντα, Zacher (εἰ-
-αιος σελ. 151), τὴν αὐτὴν ἀνάλυσιν ἔχοντα, καὶ Fedde
(σελ. 40), ἀναλύοντα: παρ' ἄλλου πρὸς ἄλλον δῆλον ὀτιϊών.
Τὸ σύνθετον κατατάσσομεν (πρὸς Schaper καὶ Fedde ἀνωτέ-
ρω) ὡς πρὸς τὸ δεύτερον συνθετικὸν εἰς τὰ ἀντικειμενικά,
ἐνῶ τὸ ὄλον ὡς ἀντωνυμικὸν σύνθετον δὲν δύναται ἀκριβῶς
νὰ ὑπαχθῇ εἰς τινὰ τῶν κλάσεων τῶν ὀνοματικῶν συνθέτων.

Κατόπιν ἔρχεται τὸ βατραχομουμαχία, οὗ τὸ πρῶτον συν-
θετικὸν κατὰ Bopp (συγκρ. γραμμ. III. σελ. 455) καὶ Ju-
sti (129) εἶναι συνθετικὸν ἐξ οὐσιαστικῶν: μάχη βατραχῶν
καὶ μυῶν. Ἐπειδὴ, λέγει ὁ Meyer (σελ. 20), τὸ ὄλον σύνθε-
τον προϋποθέτει ἐπίθετον βατραχομουμάχος, ὅπερ δὲν ἔδύ-
νατο νὰ ἔχη τὴν ζητουμένην ἐν τῷ ἐξ αὐτοῦ παραγῶγῳ ἔν-
νοϊαν, ἀλλ' ἤθελε σημαίνει τὸν βατράχοις καὶ μυσί μαχόμε-
νον, διὰ τοῦτο ἡ γνώμη τοῦ Bopp εἶναι ἀπαράδεκτος. Κατ'
αὐτὸν τὸ σύνθετον ἀναλυτέον: τῶν βατράχων (γεν. ὑποκειμ.)
μάχη κατὰ τῶν μυῶν, εἰς τὸ μουμαχία διπλαθὴ παράγωγον
τοῦ μουμάχος = ὁ μαχόμενος τοῖς μυσί (πρὸς ἀελλομάχος,
ἀνδρομάχος) προσετέθη ἡ ὑποκειμενικὴ γενικὴ βατράχων

κατὰ τὸ γερανομαχία τῶν Πυγμαίων (Στρβ.) = μάχη τῶν Πυγμαίων κατὰ τῶν γεράνων καὶ ἐντεῦθεν, ἐκ τοῦ μυομαχία τῶν βατράχων, προῆλθε τὸ ἡμέτερον σύνθετον. Ὁ Schröder (σελ. 220) τὰ αὐτὰ τῷ Meyer λέγει πλὴν ὅτι τοὺς μῦς ποιεῖ ἐπιθετικούς, ἀναλύων μάχη τῶν μυῶν κατὰ τῶν βατράχων, διότι καὶ πραγματικῶς οἱ μῦς ἐπετέθησαν κατὰ τῶν βατράχων. Τὸ ζήτημα εἶναι ἂν ἡ γλῶσσα ἠδύνατο νὰ δημιουργήσῃ τὸ ἀφηρημένον βατραχομουμαχία χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀνάγκην ἐνός βατραχομουμάχος ἐν τῇ ζητούμενῃ ἐννοίᾳ. Νομίζομεν ὅτι ὅπως ἔχομεν ταυρομαχία = μάχη ταύρων πρὸς ἀλλήλους, Θηριομαχία = μάχη θηρίων πρὸς ἀλλήλα, ἅπερ ἐξ ἀναλόγων ἐπιθέτων δὲν δύνανται νὰ παραχθῶσι, διότι θηριμάχος σημαίνει τὸν θηρίοις μαχόμενον καὶ τὸ ταυρομάχος ἂν ὑπῆρχε ἤθελε σημαίνει τὸν ταύροις μαχόμενον, οὕτω δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν καὶ βατραχομουμαχία ἐν τῇ ἐννοίᾳ μάχη βατράχων καὶ μυῶν πρὸς ἀλλήλους χωρὶς νὰ ἔχωμεν ἀνάγκην ἐνός βατραχομουμάχος ἐν τῇ ζητούμενῃ ἐννοίᾳ. Θεωρητέα δὲ τὰ ὀλίγα ταῦτα ἀφηρημένα πρωτοτύπως παραχθέντα ἐκ τοῦ μάχη βατράχων καὶ μυῶν, μάχη ταύρων, μάχη θηρίων, ἐξ ἀνάγκης λαβόντα παραγωγικὴν κατάληξιν, διότι ταυρομάχη κλπ. ὡς διαμάχη ἡ γλῶσσα δὲν ἐπέτρεπε (1). Πρβ. καὶ τῆς ἡμετέρας γλώσσης τὸ γιγαντομαχία δυνάμενον νὰ λεχθῆ περὶ τοῦ πολέμου δύο μεγάλων ἐθνῶν π. χ. Γάλλων καὶ Γερμανῶν θεωρουμένων ὡς γιγάντων μαχομένων ἀλλήλοις. Κατὰ ταῦτα λοιπὸν παραδεχόμεθα καὶ ἡμεῖς τὸ πρῶτον συνθετικὸν τοῦ βατραχομουμαχία συνθετικὸν, ἀλλὰ κτητικὸν, διότι νοοῦμενον κατὰ γενικὴν ὑποκειμενικὴν εἰς τὸ δεῦτερον συνθετικὸν ἐπέχει τόπον ἐπιθέτου ἰσοδυναμοῦν τῷ βατραχομου-ς. Ἐπίσης

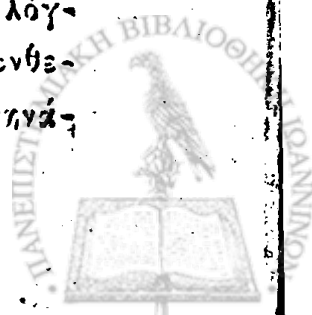
[1] Τὰ ἀφηρημένα οὐσιαστικὰ μόνον μὲ προθέσεις συντιθέμενα μένουσιν ἀμετάβλητα: σύμπραξις, διάταξις, προβουλή, διαμάχη, μὲ πᾶσαν δὲ ἄλλην λέξιν λαμβάνουσι παραγωγικὴν κατάληξιν καὶ τὸ οὕτω σχηματιζόμενον ἀφηρημένον προὔποθεται ἕτερον σύνθετον ἐπιθετον ἢ ἐκ τούτου παράγωγον ῥῆμα, ὡς ἀτιμία τὸ ἀτιμος, μονομαχία τὸ μονομάχος, οἰκοδομία τὸ οἰκοδόμος, οἰκοδόμητις τὸ οἰκοδομέω. Kühner ausf. gr, d. gr. Spr. I. 1. σελ. 751 σημ. 3.

συνθετικὸν κτητικὸν θεωροῦμεν καὶ τὸ πρῶτον συνθετικὸν τοῦ γαλερμυο-μαχία (ποιήματος Θεοδ. Προδρ.), τοῦ καθ' ὅλα ὁμοίου τοῦ προηγουμένου, καὶ τοῦ ἐντεροεπιπλο-κλήη (Γαλήν).

Τὸ βρυσωνο-θρασυμαχειο-ληψι-κέρματοι (Ἐπιππ. παρ' Ἀθην.) θεωρεῖ ὁ Meyer ὀριστικὸν, οὗ τὸ δεύτερον συνθετικὸν -ληψικέρματοι ἀντικειμενικὸν καὶ τὸ πρῶτον συνθετικὸν κτητικὸν = βρυσωνοθρασυμάχειοι χρηματολήπται. Καὶ πραγματικῶς ἢ ἐντύπως τοῦ ὅλου συνθέτου τοιαύτη εἶναι, εἰς δὲ συντελεῖ ἢ θέσις τῶν μερῶν τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ ἀντικειμενικὸν διὰ τὴν ἐλευθερίαν, ἣν ἔχει κατὰ τὴν θέσιν τῶν συνθετικῶν μερῶν, ἠδύνατο νὰ λεχθῆ καὶ ἀνεστραμμένως: κερματο-λήπται, διὰ τοῦτο ἐν τῇ ἀναλύσει αἰσθανόμεθα τὸ ὅλον ὡς ἀντικειμενικὸν, ὡς ἂν, εἰ ἦτο βρυσωνοθρασυμαχειοκερματο-λήπται = οἱ λαμβάνοντες χρήματα βρυσωνοθρασυμάχεια, οὗ τὸ πρῶτον συνθετικὸν ὀριστικὸν, ἔχον τὴν προσδιορίζον βρυσωνοθρασυμαχειο-συνθετικὸν κτητικὸν. Τὸ κομπο-φακελο-ρρήμων (Ἀριστοφ.) παραδόξως ὁ Meyer (21) θεωρεῖ dvandva κατὰ τὸ πρῶτον συνθετικὸν καὶ ἀναλύει ἐλληνιστὶ κόμπους καὶ φακέλους λέγων, ἐνῶ τὸ σύνθετον εἶναι ἀντικειμενικὸν ἀναλυόμενον: ὁ λέγων φακέλους κόμπων, ἔχον τὸ πρῶτον συνθετικὸν κομπο-φακελο- ὀριστικὸν. Ἐπίσης dvandva κατὰ τὸ πρῶτον συνθετικὸν θεωρεῖ (21) καὶ τὸ κρομμυ-οξύ-ρεγμία (Ἀριστοφ.), ἀναλύων αὐτὸ μὲ τὸν Passow καὶ Kühner (ausf. gr. d. gr. Spr. I. 1. σελ. 738): ἔρευξις κρομμύων καὶ ὄξους, ἐνῶ ἀναλυτέον: ἔρευξις κρομμυακοῦ ὄξιου, δηλαδὴ ῥέψιμον ξυνάδας ἐκ κρομμύων καὶ θεωρητέον τὸ ὅλον ἀντικειμενικὸν, οὗ τὸ πρῶτον συνθετικὸν κρομμυ-οξύ- ὀριστικὸν. Τὸ σαλπιγγο-λογγ-υπηνάδαι (Ἀριστοφ.) ἀναλύει ὁ Meyer (αὐτόθι) ὡδε: ὑπηνῆται ὁμιλοῦντες περὶ σαλπίγγων καὶ λογγῶν, ἐπομένως τὸ πρῶτον συνθετικὸν συνθετικὸν κτητικὸν, ἐνῶ ὁ Heerdegen (σελ. 16) θεωρεῖ τὸ ὅλον συνθετικὸν κτητικὸν καὶ ἀναλύει: οἱ ἔχοντες σάλπιγγας, λόγχαῖ καὶ ὑπήνας, ἐκλαμβάνων τὸ πρόσφουρα τοῦ τρίτου συνθετικοῦ ὡς ἀνήκον εἰς τὸ ὅλον σύνθετον. Θεωροῦντες τὸ -υπηνάτ

δαι = τῷ ὑπηνῆται σχηματισθὲν κωμικῶς κατὰ τὰ πατρῶ-
 νυμικά συμφωνοῦμεν μᾶλλον τῷ Meyer, ἀναλύοντες: ὑπηνῆ-
 ται ἔχοντες σάλπιγγας καὶ λόγγας καὶ ἐκλαμβάνοντες τὸ
 ὄλον ὀριστικόν, οὗ τὸ πρῶτον συνθετικὸν συνδετικὸν κτητι-
 κὸν οἶονεὶ *σαλπιγγόλογχοι. Dvandva εἶναι τὸ πρῶτον συν-
 θετικὸν τοῦ σπερμαγοραιολεκιθολαχανο-πώλιδες ('Αριστοφ.)
 = αἱ πωλοῦσαι σπέρματα, ἀγοραίους λεκίθους (ἀγοραιο-λε-
 κιθο- ὀριστ.) καὶ λάχανα, τὸ δὲ ὄλον ἀντικειμενικόν, συν-
 δετικὸν κτητικὸν τὸ φλεβο-νευρώδης ('Αριστοτ.). Ἐπίσης
 καὶ δύο ἢ πλείονα ἐπίθετα ἀποτελοῦσι σύνθετα συνδετικά,
 ὡς τὸ πρῶτον συνθετικὸν τῶν κτητικῶν μακροκαμπυλ-αύχην
 ('Ἐπιχαρ.) καὶ σκοτοδασυπυκνό-θριξ ('Αριστοφ.) = ὁ ἔ-
 χων τρίχας σκοτεινάς (μελαίνας), δασείας καὶ πυκνάς.

Ὁρθῶς δὲ παρατηρεῖ ὁ Meyer ὅτι τὸ πλεῖστον τῶν προκει-
 μένων συνθέτων εἶναι τῶν κωμικῶν ποιητῶν, οἵτινες ἐπενό-
 ουν αὐτὰ κατὰ τὴν ἐκάστοτε χρείαν, διὸ καὶ οὐδόλως θαυμα-
 στὸν τὸ σκοτεινὸν ἐνίων τούτων. Τοιαῦτα πρὸ πάντων τάδε
 (1): μέλη ἀρχαῖα μελι-σιδωνο-φρυγιχ-ήρατα ('Αριστοφ.) =
 ἀρχαῖα μέλη ἐρατὰ καὶ ἡδέα ὡς τὸ μέλι τῶν φοινισσῶν τοῦ
 φρυγίχου, ὅπερ θεωρητέον, νομιζομεν, dvandva ἐκ τριῶν με-
 ρῶν: μέλι = ἡδύ, σιδωνοφρυγιχ- (ὀριστ. κτητικοῦ, οὗ τὸ
 πρῶτον συνθετικὸν σιδωνο- ὀρίζει τὸ γενικώτερον φρυγιχο-)
 καὶ ἐρατὰ = ἡδέα καὶ ἐρατὰ, σιδωνοφρυγιχία ἦτοι ἐκ τῶν τοῦ
 φρυγίχου δηλ. ἐκ τῶν φοινισσῶν αὐτοῦ καὶ δὴ ἐκεῖθεν, ὅπου
 ἀναφέρεται τὸ ὄνομα Σιδῶν. Ἀκριβέστερον εἰπεῖν τὸ σιδωνο-
 φρυγιχο- κεῖται ἐπεξηγηματικῶς πρὸς τὰ δύο ἕτερα μέρη, διὸ
 οὐδὲ διὰ τοῦ καὶ δύναται νὰ συνδεθῇ μετ' αὐτῶν καὶ ὁ ποι-
 ητῆς ἐραλώτερον ἡδύνατο νὰ ποιήσῃ δύο ἀντὶ ἑνὸς σύνθετα:
 ἀρχαῖα μέλη μελιήρατα, σιδωνοφρυγιχία. Γλισχραντιλογ-εξε-
 πίτριπτον πραγμάτιον ('Αριστοφ.), ὅπερ θεωροῦμεν dvandva,
 ἔχον τὸ πρῶτον συνθετικὸν ὀριστ. κτητικόν: γλισχρ-αντιλογο-

[1] Ὁ Meyer ἐνίων μένον τούτων ἔχει τὴν ἐξήγησιν, τὰ δὲ λοι-
 πὰ ἀπλῶς καταλέγει.

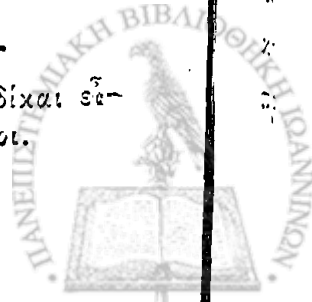
(ἀντίλογος = ἀντιλογία, πρὸς τὸ ἡμέτερον λόγος ἀντιλογος), τὸ δὲ δεύτερον ὀριστικόν, ἤτοι πραγμάτιον ἔχον γλίσχρον ἀντίλογον = γλίσχραντιλογικόν καὶ ἐξεπίτριπτον. Ἐνδιαεριαί-θερι-νηχέτους τινὰς (Ἄριστοφ.), ὅπερ εἶναι ἀντικειμενικὸν νόθον, ἔχον τὸ πρῶτον συνθετικὸν δνανδνα: ἐνδιαερι-αιθερι-, οὗ πάλιν τὸ πρῶτον συνθετικὸν ὀριστικὸν ἐνδι-αερι-, καὶ ἀναλυτέον: ἐν ἐνδίῳ ἀέρι καὶ τῷ αἰθέρι νηχομένους. Ζεσελαιο-ξανθεπιπαγκαπύρωτας (Κωμ. ἀποσπ. Meineke III. 636), ὅπερ θεωροῦμεν ἀντικειμενικόν: ὁ ἐν ζέοντι ἐλαίῳ ξανθὸς κατοπτηθεὶς (1), ὀριστικὸν ἔχον ἐκάτερον συνθετικόν: ζεσ-ελαιο-καὶ ξανθ-επιπαγκαπύρωτας. Κρουνο-χυτρο-λήραιος (Ἄριστοφ.), ὅπερ δηλοῦν ἄνθρωπον πίνοντα ὕδωρ καὶ ἐπομένως φλυαροῦντα, διότι μόνος ὁ οἶνος γεννᾷ ἰδέας, θεωροῦμεν δνανδνα: κρουνο-χυτρο-λήραιος, ἔχον τὸ πρῶτον συνθετικὸν ὀριστικὸν κτητικόν: κρουνο-χυτρο- = ὁ πίνων χύτραν πλήρη ὕδατος, ὅπερ ὁ Ἄριστοφάνης κωμικῶς τῷ τρόπῳ ἐσχημάτισε (πρὸς τὸ ἀντίθετον ἀκρατο-κώθων), χρησάμενος ἀντὶ ὕδατος κρουνοῦ καὶ ἀντὶ κώθωνος χύτρα. Ἀξιοσημείωτος δὲ εἶναι ἡ μεταβολὴ τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ -ληραιος ἀντὶ λῆρος = φλύαρος. Κατὰ ταῦτα τὸ ὄλον = πίνων χύτραν πλήρη ὕδατος καὶ (ἐπομένως) φλύαρος. Ὁ Zacher (εἰς -αιος σελ. 251) θεωρεῖ ῥηματικὸν τὸ δεύτερον συνθετικόν, ἐκ τοῦ ληρέω -ληρος καὶ παραγωγῆ ἰωνικῆ -ληραιος (αὐτόθι § 70), παρατηρῶν ὅτι ὁ σχηματισμὸς τοῦ εἶναι ἀνώμαλος, διότι σύνθετα εἰς -αιος ῥηματικὰ δὲν προέρχονται εἰμὴ ἐκ βαρυτόνων ῥημάτων καὶ ῥημάτων εἰς -α, ὧν τὴν ἀναλογίαν ἠκολούθησε καὶ ὁ ποιητὴς ἐνταῦθα. Ἐρμηνεύει δὲ τὸ σύνθετον: φλυαρεῖς, ἂν καὶ ῥοφᾶς χύτρας ὕδατος. Κυμινοπριστο-καρδαμογλύφος (Ἄριστοφ.), ὅπερ εἶναι δνανδνα, ἔχον ἐκάτερον συνθετικὸν πάλιν σύνθετον, ἀντικειμενικόν, κυμινο-πρίστης καὶ καρδαμο-γλύφος, ἐπίθετον φιλαργύρου, ὅστις ὡς καὶ τὸ κύμινον αὐτὸ καὶ τὴν κάρδαμον δὲν τρώγει ὀλόκληρον, ἀλλὰ μέρος. Λαλο-βαρυ-πα-

[1] Καὶ ὁ Meyer (21) οὕτω ἀνκλύει αὐτό.

ραμελορυθμοβάτας κάλαμος (Πρατιν.) = κάλαμος (εἶδος αὐλοῦ) λάλος, βαρὺς (= ὄχληρὸς) καὶ παρὰ τὸν μελικὸν ῥυθμὸν βαίνων, ὅπερ εἶναι dvandva ἐκ τριῶν ἐπιθέτων, ὧν τὸ τελευταῖον εἶναι πάλιν σύνθετον, ὀριστικόν: παρὰ τὸν μελικὸν ῥυθμὸν (= παραμελορύθμως) βαίνων, ἔχον τὸ πρῶτον συνθετικὸν σύνθετον, ἀντικειμενικόν, παρα-μελόρυθμο-ς, ὅπερ ἠδύνατο ἀξιόλογα νὰ ἀποτελῇ τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ συνθέτου, διότι ἐν τῇ παρὰ αὐτοῦ δυνάμει ἐνοικεῖ τὸ ὡς ἐκ περισσοῦ ἐν τῷ συνθέτῳ ὑπάρχον ῥῆμα, ἔχει δὲ τὸ δεύτερον συνθετικὸν πάλιν σύνθετον, ὀριστικόν -μελο-ρυθμο- = ῥυθμός με μέλος (comitativ) = μελικός. Ὁρθρο-φοιτο-συκοφαντο-δικο-ταλαιπώρων τρόπων (Ἀριστοφ.) = τρόπος, καθ' ὃν τις ταλαιπωρεῖται διὰ δικῶν (συκοφάντου =) συκοφαντικῶν φοιτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρθρου, ἤτοι ἡ κακὴ ζωὴ, ἣν ζῆ τις ταλαιπωρούμενος διὰ δικῶν, ἀς ὡς συκοφάντης ἐγείρει ἀπὸ πρῶτας τρέχων ἄνω κάτω πρὸς τοῦτο (πρβ. καὶ G. Meyer σελ. 22). Κατὰ ταῦτα θεωροῦμεν τὸ ὅλον σύνθετον ἀντικειμενικόν, ἔχον τὸ πρῶτον συνθετικὸν ὀριστικόν: ὀρθροφοιτοσυκοφαντο-δικαι, οὗ πάλιν τὸ πρῶτον συνθετικὸν ὀριστικόν: ὀρθροφοιτο-συκοφάντης (1) με ὀριστικόν πάλιν καὶ αὐτὸ πρῶτον συνθετικόν: ὀρθρό-φοιτο-ς. Σκοροδο-πανδοκευτρι-αρτο-πώλιδες (Ἀριστοφ.) = ξενοδόχοι πωλοῦσαι σκόροδα καὶ ἄρτον, ὅπερ, καθὼς ἔχει ἡ θέσις τῶν συνθετικῶν μερῶν, θεωρητέον ἴσως dvandva: ἄρτοπώλιδες (ἀντικειμενικόν) οὔσαι συγχρόνως καὶ σκοροδοπανδοκεύτριαι (ὀριστ. πανδοκεύτριαι με σκόροδα) καταντῶν εἰς τὸ αὐτό: αἱ πωλοῦσαι ἄρτον καὶ ἔχουσαι ξενοδοχεῖον, ὅπου σκόροδα μόνον εὕρισκει τις. Στρεψοδικο-πανουργία (Ἀριστοφ.), ὅπερ εἶναι ὀριστικόν: ἡ πανουργία στρεψοδίκου. Σφραγιδ-ονυχ-αργο-κομῆται (Ἀριστοφ.) = ἀργοὶ κομῆται με ὄνυχας καὶ σφραγίδας, ὅπερ εἶναι ὀριστικόν ἔχον τὸ προσδιορίζον σφραγιδ-ονυχ- συνθετικὸν κτητικόν καὶ

[1] Αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ὀριστικόν, ἐν σχέσει ὅμως πρὸς τὸ δίκαι εἶναι κυρίως ὀριστικόν κτητικόν: δίκαι ὀρθροφοιτοσυκοφάνται.

καὶ προσδιοριζόμενον ὀριστικὸν ἀργοὶ κομῆται. Σκώπτει δι' αὐτοῦ ὁ Ἀριστοφάνης τοὺς κομψευομένους τῶν Ἀθηναίων, οἵτινες ἀργοὶ περιφερόμενοι ἐφρόντιζον μόνον νὰ φορῶσι δακτύλους μὲ σφραγίδας καὶ νὰ περιποιῶνται τὴν κόμην καὶ τοὺς ὄνυχας τῶν. Κατὰ τὴν ἐκδοχὴν Meyer (22) ἀναλύοντος: ἀργοὶ κομψευόμενοι (ἢ ἐπιμέλεια τῆς κόμης σημεῖον κομψότητος) γεμάτους ἔχοντες τοὺς ὄνυχας (!) τῶν δακτύλων μὲ δακτύλια, τὸ ὅλον θὰ ἦναι πάλιν ὀριστικόν, ἀλλὰ τὸ προσδιορίζον ὀριστικὸν κτητικόν. Ὁ δὲ Kühner (ansf. gr. d. gr. Spr. I. 1. σελ. 738) ἀναλύει: δακτύλια μέχρι τῶν ὀνύχων φοροῦντες, ἀργοὶ, μακρὰν κόμην ἔχοντες. Τορνευτο-λυρ-ασπιδο-πηγοὶ (Ἀριστοφ.) κατὰ τὸν σχολιαστήν, ὃν ἀκολουθεῖ καὶ ὁ Meyer (22), οἱ τορνεύουσι λύρας καὶ ἀσπίδας πηγνύουσιν. Ἡμῖν φαίνεται ἡ ἐρμηνεία αὕτη οὐχὶ ὀρθή, διότι τὰ τῆς ὀνομαστικῆς μέρη, ἅπερ εἶναι ἀντικειμενικά, τορνευτό-λυροι καὶ ἀσπιδο-πηγοὶ, ἔχουσι τὸ ῥῆμα κατ' ἀντίστροφον θέσιν τὸ μὲν ἔμπροσθεν, τὸ δὲ ἐν τέλει, ὅπερ εἶναι ἀλλόκοτον ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ συνθέτῳ. Κάλλιον ἐπομένως νὰ θεωρηθῇ τὸ σύνθετον ἀντικειμενικόν: οἱ πηγνύοντες τορνευτὰς λύρας καὶ ἀσπίδας, οὗ τὸ πρῶτον συνθετικὸν ὀριστικὸν τορνευτο-λυρασπιδο-ἔχον τὸ δεύτερον συνθετικόν: λυρ-ασπιδο-. Οὕτω δὲ ἑμαλωτέρα ἢ σύνθεσις καὶ ἡ ἀνάλυσις. Πρβ. καὶ Kühner (ἀνωτέρω σελ. 737).

Κατόπιν ἔρχεται ὁ Meyer (σελ. 23) εἰς ἄλλην σειρὰν συνθετικῶν συνθέτων. Ἀνδρό-γυνον (γένος) Πλ. = γένος συνθεθειμένον ἐξ ἀνδρός καὶ γυναικὸς εἶναι συνθετικὸν κτητικὸν καὶ μάλιστα διαφόρου φύσεως ἢ τὰ συνήθη συνθετικὰ κτητικά. Τὰ ἀποτελοῦντα τὸ ῥῆθὲν σύνθετον οὐσιαστικὰ συνενοῦνται κτητικῶς εἰς μίαν ἔννοιαν ἀποβαλόντα τὴν διακεκριμένην αὐτῶν ἀτομικότητα, τὸ ἀνὴρ καὶ γυνή ἐνταῦθα δὲν ὑπάρχουσιν ὡς ἄτομα χωριστά, ἀλλὰ συγχωνευθέντα ἀποτελοῦσιν ἐν ἄτομον ἐξ ἀμφοτέρων, ἐνῶ ἐν τοῖς συνήθεσι συνθετικοῖς κτητικοῖς τὰ τῆς συνθέσεως μέρη μ' ὅλην τὴν ἀναφορὰν αὐτῶν πρὸς τινὰ ἐκτὸς αὐτῶν κειμένην ἔννοιαν διατηροῦσι τὴν αὐ-

Ουπαρξίαν καὶ ἀτομικότητά των π. χ. *agnī-shomīya* (θυσία)?
 ἀποβλέπουσα τὸν Ἄγνιν καὶ Σόμαν, ἀνδρό-γυνα (λουτρά)
 Ἄνθ. Παλατ. = λουτρά δι' ἄνδρας καὶ γυναῖκας. Ἡμεῖς τὸ
 εἶδος τοῦτο τῶν συνδετικῶν κτητικῶν εὐρίσκομεν ὅμοιον τοῖς
 ἐξ ἐπιθέτων ἀποτελουμέναις συνδετικοῖς καὶ ἐν τούτοις ὁ δυ-
 ασμός, οὕτως εἶπεῖν, καταστρέφεται, π. χ. ἐν τῷ *vr̥ta-r̥īna*
 = στρογγυλὸς καὶ παχὺς, στενο-επιμήκης δὲν δηλοῦνται δύο
 ἄνθρωποι ὁ μὲν στρογγυλὸς ὁ δὲ παχὺς ἢ δύο τέποι ὁ μὲν στε-
 νὸς ὁ δὲ ἐπιμήκης, ἀλλ' εἰς καὶ ὁ αὐτὸς ἄνθρωπος, εἰς καὶ ὁ
 αὐτὸς τόπος μὲ ἀμφοτέρας τὰς ιδιότητας. Πρβ. καὶ ἄνω σελ.
 406). Τὸ τῆς ἡμετέρας ἀνδρό-γυνον εἶπομεν ἄνω (σελ.
 428) ὅτι εἶναι συνδετικὸν κτητικὸν, δηλοῦν ζεῦγος συζυγι-
 κὸν ἐξ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, ὅπερ εὔρηται καὶ ὡς πρῶτον συν-
 θετικὸν ἐν τῷ ἀνδρογυνο-χωρίστῃς (ἐν τῷ Νομοκάνονι) =
 ὁ χωρίζων ἀνδρόγυνον, συνδετικὸν κτητικὸν εἶναι καὶ τὸ ἐπί-
 σης ἡμέτερον ἀνδρο-γυνάρικον κρεβάτι = δι' ἀνδρόγυνον. Τὸ
 παρ' Ἡρόδοτῳ ὁ ἀνδρό-γυνος (1) εἶναι ὀριστικὸν = ἀρσενικὴ
 οἶονεὶ γυνή = εὐνοῦχος, ἐπίσης ὀριστικὸν καὶ ἐν τῇ ἐννοίᾳ
 ἀσθενής, ἀνίσχυρος. Τὸ δὲ γύνανδρος (Σοφ. ἐν ἀποσπ. 865)
 = ἐρμαφρόδιτος εἶναι συνδετικὸν κτητικὸν, ὡς τὸ τοῦ Πλά-
 τῶνος ἀνδρόγυνον (γένος). Ἄρτο-λάγηνος πῆρα Ἄνθ. Παλατ.
 = πῆρα μὲ ἄρτον καὶ λάγηνον εἶναι συνδετικὸν κτητικὸν,
 ἐπίσης παππό-πατρος βασιλεία (Κωνστ. Μαν. Χρον.) ἢ τῷ
 πάππῳ καὶ τῷ πατρὶ ἀνήκουσα, τὰ μὲ ἐπιθετικὴν κατάλη-
 ξιν παππο-πατρικός, παππο-πατῶος, παππο-πατρώθεν
 (τοῦ αὐτοῦ), τὸ σιδηρό-χαλκος τομῆ (Λουκ.) = τομῆ διὰ
 σιδήρου καὶ χαλκοῦ, στλεγγιδο-λήκυθος (Πολυδ.), ὁ ὑπὲρ-
 τῆς ὁ κομίζων τῷ κυρίῳ αὐτοῦ διὰ τὸ λουτρὸν στλεγγίδα
 καὶ λήκυθον καὶ ξυστρο-λήκυθος (Ἡσυχ.), ὁ πρὸς τὸν αὐτὸν
 σκοπὸν ξύστραν καὶ λήκυθον κομίζων. Τὸ τρι-ημερόνυχτος (Διον.

[1] Τὸ γένος αὐτοῦ κατὰ τὸ γηναλώπηξ (ὁ), γαστροχάρυβδις
 (ὁ) (ἰδὲ σελ 284), ἢ δὲ μεταβολὴ τοῦ τύπου τοῦ δευτέρου συν-
 θετικοῦ ἐξ ἀνάγκης πρὸς ὀήλωσιν ἀρσενικοῦ ὄντος.

Ἄρεσπ.) = ὁ διαρκῶν τρία ἡμερόνυχτα εἶναι ὀριστικὸν κτητικόν, ἰδίως περιληπτικόν (dvigu) κτητικόν, οὗ τὸ δεύτερον συνθετικὸν συνδετικὸν κτητικόν. Τὸ χρυσ-ελεφάντινος Ζεὺς (Σχολ. εἰς Ἀριστοφ. Εἰρ. 604) καὶ χρυσ-ελεφαντ-ἤλεκτρος ἄσπις (Ἀνθολ. Παραρτ.), ὧν τὸ πρῶτον μὲ ἐπιθετικὴν κατάληξιν, εἰσὶ συνδετικὰ κτητικά. Τὸ κνηκό-πυρος (Σωπ. παρ' Ἀθ.) = κνηκός ὡς ὁ πυρός εἶναι ὀριστικὸν μὲ ἀνεστραμμένα συνθετικὰ μέρη, ἐνῶ, ὡς διορθοῦται, κνηκό-πυρρος εἶναι ὀριστικὸν μὲ κανονικὴν τῶν μερῶν θέσιν. Φαγησι-πόσια ἱερά (Ἀθ.), ἑορτή, ὅπου ἔτρωγον καὶ ἔπινον, εἶναι συνδετικὸν κτητικὸν μὲ ἐπιθετικὴν κατάληξιν ἐκ τοῦ φαγησι-ποσι-ς = ἡ φάγησις καὶ ἡ πόσις, τὸ δὲ ἡμέτερον φαγό-πιοτα συνδετικὸν τὸ φαγεῖ(ν) καὶ τὸ πιοτὸν εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν πρὸς ἐπίτασιν τῆς ἐννοίας.

Καὶ οὕτω, λέγει ὁ Meyer (σελ. 24), ἐξήντηλθῃ πᾶν ὅ,τι πρὸς τὴν ἀναπλάνα ἀνάλογον ἐν τῇ ἐλληνικῇ εὐρίσκεται, διότι τὰ ἄλλα σύνθετα τὰ ἐνταῦθα συνήθως ἀναγόμενα ἐξηγοῦνται ἄλλως. Ἡμεῖς θὰ διέλθωμεν καὶ ταῦτα ἄνευ προκαταλήψεως, ἵνα ἴδωμεν μήπως καὶ μεταξὺ αὐτῶν εὐρίσκονται συνδετικά. Καὶ πρῶτον καταλέγει ὁ Meyer ὀνόματα θεῶν, ἀνθρώπων καὶ ἀνθρωποειδῶν ὄντων. Ἐκ τούτων ὀριστικὰ εἶναι τὰ ἐξῆς: Αἰγί-παν (Πλουτ.) = Πάν αἰγίος, ὁμοιάζων ταῖς αἰξὶ τοῦς πόδες, ἀνδρο-γίγας (Καλλιμ.) = γίγας, ὅστις εἶναι ἀνὴρ, ἥτοι ἀνθρώπινος γίγας καὶ οὐχὶ ἐκ τῶν μυθολογούμενων ἐκείνων, δηλαδὴ γιγαντώδης ἀνὴρ, ἀνδρο-θεά (Ἀνθ. Παλ.) ἢ Ἀθηνᾶ ὡς ἀνδρική θεά (πρὸς τὸ ἡμέτερον ἀνδρο-γύναικα), ἀνδρό-παις (Αἰσχ.) = παῖς ἀνδρικῶν φρονημάτων, ἀνδρό-πορνος (Ἀθ.) ἀνὴρ πόρνος ἥτοι ἀνὴρ πορνευόμενος μὲ ἀνεστραμμένα συνθετικὰ μέρη, ἀνδρό-σφιγξ (Ἡρ.) σφιγξ αἰγυπτιακὴ μὲ ἀνδρικά χαρακτηριστικά, ἥτοι μὲ κεφαλὴν καὶ στῆθος ἀνδρῆς καὶ οὐχὶ ὡς παρ' Ἑλλήσι γυναικός (1), ἀνθρωπο-δαίμων (Εὐριπ.) = ἀνθρώπινος δαίμων ἥτοι

[1] Πρὸς. Excursus xvi ἐν σελ. 892 τῆς 6', ἐκδ. Ἡρ. ὑπὸ Baehrig;

ἔξ ἀνθρώπων, ἀποθεωθεὶς ἄνθρωπος, ὅπερ ἐπίσης ὀριστικῶν εἶναι καὶ ἐν τῇ ἐννοίᾳ: δαίμων ἐν ἀνθρωπίνῃ μορφῇ (Προκοπ.) ἦτοι διάβολος λαβῶν μορφὴν ἀνθρώπου (πρβ. καὶ τὸ ἡμέτερον διαβολ-ἄνθρωπος = ἄνθρωπος μετὰ διαβολικὴν φύσιν), γυναικ-άνηρ ('Ἐπιχαρμ.) = θηλυκὸς ἀνὴρ ἦτοι ἀνὴρ ὡς γυνή, τὸ ἀντίθετον τοῦ ἀνδρο-γύναικα, θεό-ταυρος (Μοσχ.) ὁ εἰς ταῦρον μεταμορφωθείς Ζεὺς, ἐπομένως ταῦρος, ἀλλὰ θεὸς ὁ ταῦρος καὶ οὐχὶ ἐκ τῶν συνήθων, κορων-εκάβη ('Ανθ.) = Ἐκάβη μετὰ ἡλικίαν κορώνης ζώσης κατὰ τὸν μῦθον 900 ἔτη, ἦτοι ἐσχατόγηρον γραῖδιον, μυρμηκ-ἄνθρωποι ('Αθ.) ἄνθρωποι ἐκ μυρμηκῶν καταγόμενοι, πρὸς δὲ καὶ ἄνθρωποι ὡς μύρμηκες τὸ μέγεθος (Εὐσταθ.), ὃν κατὰ τὴν δευτέραν σημασίαν ὀριστικῶν ἐκ τῶν συγκριτικῶν, ὄντων σπανίων ἐν τοῖς ὀριστικοῖς (ἰδὲ ταῦτα ἐν τοῖς παραδείγμασι τῶν ὀριστικῶν), Νεφελο-κένταυροι (Λουκ.) τὸ μὲν ὡς καταγόμενοι (οἱ Κένταυροι) ἐκ Νεφέλης μιγσίσεως τῶ Ἰξίωφι, τὸ δὲ ὡς σχηματιζόμενοι ἐκ Νεφελῶν δηλαδὴ οὐχὶ πραγματικοὶ Κένταυροι, ἀλλὰ Νεφέλαι εἰς σχῆμα Κενταύρων (1), πτωχ-ελένη ('Αθ.), σκυθο-τοξότης (Ξενοφ.), ταυρο-παρθένος (Λυκοφρ.) ἢ Ἴω = παρθένος εἰς σχῆμα ταύρου ἦτοι παρθένος ὡς ταῦρος τὴν μορφὴν ἐκ τῶν συγκριτικῶν ὀριστικῶν (πρβ. καὶ θεό-ταυρος περὶ Διὸς λεγόμενον ἐν ἑτέρᾳ ἐκδοχῇ καὶ ἀντιλήψει, διὸ καὶ μετὰ ἀντίθετον τῶν μερῶν θέσιν) καὶ τέλος φενακό-μαντις (Νικητ.) = ὁ φενακίζων μάντις.

Ἄτερα δὲ εἰσὶν ἄλλης φύσεως: ἰατρό-μαντις (Αἰσχ.) ἐπίθετον Ἀπόλλωνος καὶ Ἄπιδος, θεωρούμενον συνδετικὸν ἐξ ἐπιθέτων, ἐκλαμβάνοντες τὰ συνθετικὰ αὐτοῦ ὡς προσόντα:

ὅπου λέγεται ὅτι καὶ σήμερον ἀκόμη οἱ περιηγηταὶ εὐρίσκουσιν ἐν Αἰγύπτῳ σφίγγας τριῶν εἰδῶν, ἐν μὲ κεφαλὴν ἀνδρὸς, ἕτερον μὲ κεφαλὴν κριοῦ καὶ τὸ τρίτον μὲ κεφαλὴν ἰσρακὸς καὶ τὰ τρία δὲ μὲ σῶμα λέοντος. Παρ' Ἑλλήσι δὲ συνήθως αἱ σφίγγες ἦσαν μετὰ παρθένου πρόσωπον, οἷας καὶ παρ' Αἰγυπτίοις ἀναφέρει ὁ Λίλιανός.

[1] Πρβ. Ἀριστοτ. Νεφ. 345: ἤδη ποτ' ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην Κενταύρω ὁμοίαν ἢ παρδάλει ἢ λύκῳ ἢ ταύρῳ;

ὅ ὧν ἰατροὶ καὶ μάντις (1), ἐνῶ ὁ Meyer (σελ. 24) θεωρεῖ αὐτὸ ὀριστικὸν καὶ ἐρμηνεύει ἰατροὶ μάντις = ἰατρικὸς μάντις (2), τοιοῦτον θεωροῦμεν καὶ τὸ μητρο-πάρθενος τῆς Ἐκκλησίας, ἢ ἔχουσα δύο ἰδιότητας, μήτηρ καὶ παρθένος οὗτα, πρὸς δὲ καὶ τὸ φαρμακό-μαντις ('Αθ.), εἰ δηλοῖ τὸν φαρμακὸν καὶ μάντιν ὄντα καὶ μὴ τὸν φαρμάκοις μαντευόμενον, ὅτε εἶναι ὀριστικόν: μάντις μὲ φάρμακα κατὰ τὸ γλωττοτοξόται: τοξόται μὲ τὴν γλῶσσαν. Τὸ θεάνθρωπος περὶ τοῦ Ἰησοῦ λεγόμενον εἶναι συνδεδεικὸν κτητικὸν θεὸς καὶ ἄνθρωπος κατὰ τὸ τοῦ Πλάτωνος ἀνδρόγυνον (γένος), τὸ δὲ πτωχ-αλαζῶν ('Αθ.) = τῷ ἡμετέρῳ πτωχο-περήφανος φαίνεται: ἡμῖν μᾶλλον ὀριστικὸν ἢ συνδεδεικὸν, διότι ἡ κυριωτέρα ἔννοια ἢ χρησιμεύουσα ὡς γενικὸς χαρακτηρισμὸς εἶναι τὸ ἀλαζῶν, εἰς δὲ προστίθεται τὸ πτωχὸς πρὸς δῆλωσιν ὅτι εἶναι ἐκ τῶν πτωχῶν, οὐχὶ ἐκ τῶν πλουσίων ἀλαζόνων.

Κατόπιν καταλέγει ὁ Meyer (ἐν σελ. 26) ὀνόματα ζῶων τὸ μὲν πραγματικῶν, τὸ δὲ μυθωδῶν. Εἰσὶ δὲ τάδε: βο-ἄνθρωπος (Τζετζ.), γρυπ-αἰστός ('Αριστοφ.), γρυπ-αλώπηξ ('Ἰπποκρ.), ἵππ-αλεκτρυῶν ('Αριστοφ.), ἵππ-έλαφος ('Αριστοφ.), ἵππο-κάνθαρος ('Αριστοφ.), ἵππο-κένταυρος (Πλ.), ἵππό-ταυρος ('Ἡλιοδ.), ἵππο-τραγ-έλαφος ('Αθ.), ἰχθυο-κένταυρος (Τζετζ.), καμιλο-πάρδαλις ('Αθ.), κυν-αλώπηξ ('Αριστοφ.), λυκ-ἄνθρωπος (μεταγεν. ἰατρῶν), λυκ-πάνθηρ (Εὔσταθ.), μυο-γαλέη (Δισκουρ.), ὄν-έλαφος ('Αθ.), ὄνο-κένταυρος (Αἴλ.), πιθηκ-αλώπηξ (Αἴλ.), ῥινό-δατος ('Αριστοφ.), στρουθο-κάμηλος (Διοδ. Σικελ.), ταυρ-έλαφος (Κοσμᾶ), ταυρ-ελέφας (Αἴλ.), τραγ-έλαφος ('Αριστοφ.), χην-αλώπηξ ('Ἡρ.), χοιρ-έλαφος, χοιρό-γρυλλός (Σουΐδα), χοιρο-πίθηκος ('Αριστοφ.), οἷς προσθετέον καὶ τὸ ζωό-φυτον

[1] Πρβ. καὶ Preller Mythol. 3 I. 231.

[2] Ἐν τοιαύτῃ ἐννοίᾳ ἰατρῶν μάντις κεῖται ἐν Ἀγαμέμνονι (1623), διότι ἡ ἀρχαιοτάτη ἰατρικὴ ἐχρῆτο ἐπιδαῖς, πρὸς ὃ ἀπητεῖτο ἔμπνευσις οἷα ἢ τοῦ μάντεως.

(Σεξτ. Ἐμπειρ.). Πρόκειται ἐνταῦθα περὶ ζώων, ἅπερ ὠνομάσθησαν οὕτω ὡς ἔχοντα χαρακτηριστικὰ ἢ ἰδιότητες δύο ζώων. Ὁ G. Meyer παραδέχεται πάντα ὀριστικὰ, ὁμολογεῖ ὁμως (σελ. 25 καὶ Stud. V. 9) ὅτι καὶ ἀντίστροφον ἂν εἶχον τὴν τῶν συνθετικῶν μερῶν θέσιν, δὲν θὰ ἠλλοιοῦτο οὐσιωδῶς ἢ τοῦ ζώου ἔννοια. Τὸ ἀληθές εἶναι ὅτι εἰ μὲν ἐπικρατέστερα τὰ χαρακτηριστικὰ ἢ αἱ ἰδιότητες τοῦ δευτέρου ζώου, ἀνακτέον τὸ σύνθετον εἰς τὰ ὀριστικὰ, εἰ δὲ ἐξ ἴσου τὰ προσόντα ἀμφοτέρων τῶν ζώων ἐμπεριέχονται ἐν τῷ διὰ τοῦ συνθέτου ἐκδηλουμένῳ ζῳῳ, ὅτε καὶ ἡ ἀδιάφορος θέσις τῶν συνθετικῶν μερῶν ἐξηγεῖται, ἀνακτέον τὸ σύνθετον εἰς τὰ συνδεδετικὰ κτητικὰ. Ἡ περὶ τούτου ἔρευνα ὁμως ἀνήκει κυρίως εἰς τὴν ζωολογίαν καὶ προκειμένου περὶ μυθωδῶν ζώων εἰς τὴν μυθολογίαν καὶ καλλιτεχνίαν. Ἡμεῖς τινὰ μὲν τούτων θεωροῦμεν ὀριστικὰ, ὡς τὸ χοιρο-πίθηκος, πίθηκος ἔχων καὶ χαρακτηριστικὰ τινὰ τοῦ χοίρου, τὸ ρύγχος, λυκ-ἄνθρωπος, ἄνθρωπος μελαγχολικός, ὅστις νομίζει ἑαυτὸν λύκον καὶ τὴν νύκτα τρέχων ἔξω ὠρύεται ὡς λύκος, χην-αλώπηξ (ὁ), εἶδος αἰγυπτιακοῦ χηνός βιοῦντος ἐν ὀπαῖς ὡς ἡ ἀλώπηξ, ὃν ἡ ζωηρὰ φαντασία ἐκάλεσε διὰ τὴν ὁμοιότητα μὲ τὴν ἀλώπεκα αὐτὸ τοῦτο ἀλώπεκα, εἶτα δὲ περιορίζουσα οἶονεὶ τὴν τολμηρὰν ταύτην ἔκφρασιν προσέθηκεν ἐπεξηγηματικῶς ὅτι πρόκειται περὶ χηνός (1). Ἄτερα δὲ πάλιν θεωροῦμεν συνδεδετικὰ κτητικὰ καὶ δὴ κατὰ τὸ τοῦ Πλάτωνος ἀνδρόγυνον (γένος), ὡς τὸ βο-ἄνθρωπος ὁ Μινώταυρος, ἅτε ἔχων χαρακτηριστικὰ βοός καὶ ἀνθρώπου, ῥινό-βατος εἶδος ἰχθύος μεταξὺ ῥίνης καὶ βάτου, ζῳό-φυτον τὸ μεταξὺ ζώου καὶ φυτοῦ.

Ἐκ τοῦ φυτικοῦ βασιλείου ἀναφέρει ὁ Meyer θερμο-κύαμος (Ἄθ.), κιτρό-μηλον (Διοσκορ.) = μῆλον τὸ κίτριον (Ἄρετ.), ὧν τὸ δεύτερον συνθετικὸν δηλοῦν τὸ γένος περιορίζεται ὑπὸ τοῦ πρώτου δηλοῦντος τὸ εἶδος, λιθό-δένδρον (Διοσκορ.) =

[1] Ἐντεῦθεν ἐξηγεῖται καὶ ἡ μεταλλαγή τοῦ γένους ὁ χην-αλώπηξ. Ἴδὲ καὶ σελ. 284.

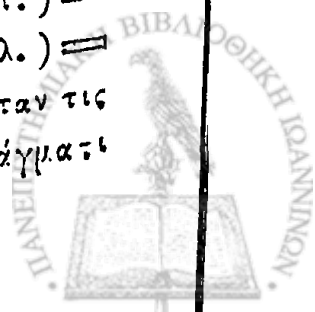

λίθινον δένδρον, τὸ κοράλλιον, μελί-λωτος (Ἀριστοτ.), μηλο-πέπων (Γαλην.) = πέπων ὡς τὸ μῆλον, μυρο-βάλανος (Ἀριστοτ.) = βάλανος ἢ μυρεψική, ροδό-μαλον (Θεοκρ.) = κόκκινον μῆ-λον, εἶτα καὶ παρεια ὡς τὸ κόκκινον μῆλον, ἅπερ πάντα εἰσὶν ὀριστικά, μάλιστα τὸ μηλοπέπων καὶ ροδόμαλον ἐκ τῶν συγκρι-τικῶν πρὸς δέ: σκοροδό-πρασον (Διοσκορ.) φυτὸν μὲ τὴν γεῦσιν τοῦ σκοροδίου καὶ πράσου, λειριο-πορφ-ανεμώνη (Ἀθ.) ζωμὸς συγκείμενος ἐκ λειρίου, πορφου καὶ ἀνεμώνης, ἅπερ εἰσὶ συνθετι-κά κτητικά, τὸ πρῶτον κατὰ τὸ τοῦ Πλάτωνος. Ὀνόματα λίθων ἀναφέρει τὸ ἰασπ-όνυξ, σαρδ-όνυξ (Πλιν.), λιθ-ἄργυρος (Νικητ.), πρὸς δὲ ὕδρ-ἄργυρος = ἄργυρος ὡς ὕδωρ ἦτοι ρευστός, καὶ δὴ ὡς ὀριστικά. Ὀνόματα φαγητῶν, ποτῶν καὶ φαρμάκων ἀπο-τελουμένων ἐκ τῆς μίξεως πολλῶν συστατικῶν ὁ Meyer θεωρεῖ ὀριστικά, διότι καὶ ἐν τούτοις, λέγει, ὑπερέχει καὶ ἐπι-κρατέστερον εἶναι τὸ ἐν τῷ τελευταίῳ συνθετικῷ ὀνομαζόμε-νον στοιχείον. Καὶ τὸ μὲν κηρό-μελι (Σχολ. Θεοκρ. 7. 83) = μέλι ἐν κηρῷ, κηρήθρα, πισσό-κηρος (Ἀριστοτ.) εἶδος ῥι-τινώδους κηροῦ, πισσ-έλαιον (Διοσκορ.) = ἔλαιον πίσσης, = ἄνθος πίσσης εἶναι ὀριστικά, τὸ δὲ γαρ-έλαιον (Γαλην.), θυμ-οξ-άλμη (Διοσκορ.) ποτὸν ἐκ θύμου, ὄξους καὶ ἄλμης, κηρ-έλαιον (Γαλην.) ἢ κηραλοιφή, κηρό-πισσος (Ἰπποκρ.) καὶ μυρο-πισσό-κηρος (Γαλην.) εἶναι συνθετικά κτητικά. Ἐ-πειτα ἔρχονται τὸ ἄρτό-κρεας περίπου ἢ ἡμετέρα κρεατόπι-τα, ἦτοι ἔδесμα ἐκ κρέατος μετ' ἄρτου, ὠό-γαλα (Γαλ.) ἔδε-σμα ἐκ γάλακτος μετὰ ὠῶν, οἶνό-γαλα (Ἰπποκρ.), οἶνό-γαρον (Ἄετ.), οἶν-έλαιον (Γαλην.), οἶνό-μελι (Ἀνθ.), ὄξ-άλμη (Ἀριστοφ.), ὄξ-έλαιον (Ξενοκρατ.) τὸ ξυνόλαδον, ὄ-ξύ-γαρον (Ἀθ.), ὄξύ-μελι (Ἀθ.), πισσ-έλαιον (Γαλην.) μί-γμα πίσσης καὶ ἐλαίου, σκοροδ-άλμη (Ἀριστοφ.) καὶ ὕδρ-έλαιον (Πλουτ.), ὧν τὰ πλείονα θεωρητέα συνθετικά κτητι-κά, τινὰ δὲ ὡς ἄρτόκρεας, ὠόγαλα ὀριστικά κτητικά. Τῶν ἡ-μετέρων τὸ κρασό-νηρον καὶ νηρό-κрасон εἶναι ὀριστικά = κρα-σωμένον νηρὸν καὶ νηρωμένον κρασί, ὡς καὶ τὸ ξυνό-γαλον = ὄξύ-γαλα Πλουτ., τὸ ξυνό-λαδον = ὄξ-έλαιον συνθετικόν

κτητικόν, καθ' ὅσον θεωρεῖται ὡς μία ἔνωσις, ἐν μίγμῃ, ἐνῶ
ἐν τῇ φράσει τρεῖς εἰς τὸ ξεῖδι, τρεῖς εἰς τὸ λάδι καὶ ἕξ εἰς τὸ
ξυνόλαδον εἶναι συνθετικόν, τὸ ψωμο-τυρί συνθετικόν, τυρό-
ψωμον δὲ ὀριστικόν = ψωμί μὲ τυρί μέσα κατὰ τὴν ζύμωσιν,
ῥακό-κρασσον καὶ κρασό-ρακον συνθετικά, τὸ δὲ ῥυζό-γαλον
ὀριστικόν κτητικόν, διότι τοῦ φαγητοῦ τούτου ἐπικρατέστε-
ρον τὸ γάλα.

Κατόπιν καταλέγει ὁ Meyer (σελ. 27) ἕτερα σύνθετα
παραδεχόμενος αὐτὰ πάντα ὀριστικά. Ἐκ τούτων ὅμως ὀρι-
στικά εἶσι τάδε: ἀριστό-δειπνον (Ἄθ.) = δειπνον ἐν εἴδει
ἀρίστου, ἀρμ-άμαζα (Ἡρ.), ἀσκο-πήρα (Πολυδ.) = πήρα
ἐξ ἀσκοῦ, ἀσκο-πυτίνη (Πολυδ.) = πυτίνη (= δοχεῖον,
ἀγγεῖον) περιβεβλημένη μὲ ἀσκόν, μὲ δέρμα, θυρέ-ασπις (Ἀνθ.),
οὗ τὸ δεύτερον συνθετικόν ἐκφράζον τὸ γένος περιορίζεται ὑπὸ
τοῦ πρώτου δηλοῦντος τὸ εἶδος τῆς ἀσπίδος, δορυ-δρέπανον
(Πλ.) = δρέπανον εἰς σχῆμα δόρατος, ἐπίσης ξίφο-δρέπα-
νον (Ἡσυχ.) = δρέπανον εἰς σχῆμα ξίφους, ἅπερ καὶ μὲ ἀντί-
στροφον τῶν συνθετικῶν μερῶν θέσιν θὰ ἐδήλουν τὸ αὐτὸ, ἀλ-
λὰ μὲ διάφορον ἐκδοχὴν καὶ ἀντίληψιν, διότι ἐν τούτοις ἐπι-
κρατεῖ ἡ ἐντύπωσις τοῦ δρεπάνου, προστιθεμένου ἐπεξηγη-
ματικῶς ὅτι πρόκειται περὶ δόρατος καὶ ξίφους, ἐνῶ * δρεπα-
νό-δορυ = δόρυ δρεπανοειδές, μὲ δρεπανοειδῆ δηλαδὴ ἄκραν
καὶ * δρεπανό-ξίφος = ξίφος δρεπανοειδές ἐκφράζουσι τὸ πρᾶ-
γμα ἀπλούστερον καὶ καθαρώτερον, ἀλλ' ὅμως καὶ πεζότερον,
κωμό-πολις (Στρβ.) = πόλις ὡς κώμη, λιμνο-θάλασσα (Στρβ.)
= θάλασσα ὡς λίμνη, λιμνάζουσα, Χερσό-νησος (Ἡρ.) =
νῆσος χέρσος, χερσωθεῖσα διὰ τῆς ἐνώσεως μὲ τὴν ξηρὰν,
λυκό-φως (Δίλ.) = ἀμυδρὸν φῶς, ἐνθα τὸ γένος φῶς,
ὀρίζεται διὰ τοῦ εἴδους λυκο-, δηλοῦντος κατώτερον βα-
θμὸν φωτός, τὸ ἀμυδρὸν, δροσό-μελι (Γαλην.) = τῷ ἀε-
ρό-μελι = μέλι τοῦ ἀέρος, δροσο-πάχνη (Ἀριστοτ.) =
ἡ πάχνη τῆς δρόσου, τὰ ἀφρημένα: πειθ-ανάγκη (Πολ.) =
ἀνάγκη ὡς πειθῶ, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς πειθοῦς, ὅταν τις
ἐξ ἐλευθέρως δῆθεν θελήσεως φαίνεται πράττων, πράγματι

ἔμως πράττει ἐξ ἀνάγκης, ῥίγο-πύρετος (Ἰπποκρ.) = πυρετός με ῥίγος, κλαυσί-γελως (Ξενοφ.) = γέλως κλαίων, πρβ. (Ζ. 484) δακρυόεν γελάσασα (1). Τὰ δὲ ἐπίλοιπά εἰσι συνδετικά ἢ συνδετικά κτητικά. Οὕτω ξίφο-μάχαιρα (Ἀριστοφ.) συνδετικὸν κτητικὸν κατὰ τὸ τοῦ Πλάτωνος = ὄπλον ὃν κατὰ τὸ σχῆμα καὶ τὴν χρῆσιν ξίφος καὶ μάχαιρα, ἐπίσης καὶ τὸ ὀβελισκο-λύχνιον (Πολυδ.) τὸ χρησιμεῦον τοῖς στρατιώταις ὡς ὀβελός καὶ λυχνία, τὸ πλουθ-υγεία (Ἀριστοφ.) θεωρῶν ὀριστικὸν ὁ Meyer (27) ἐρμηνεύει: υγεία συνωδευμένη με πλοῦτον, προβιάζοντα συνήθως τὴν υγείαν. Οὕτω δὲ ὑποβιάζεται ἡ πρώτη ἔννοια εἰς δευτερεύουσαν, θεωρουμένης ὡς βάσεως τῆς υγείας, ἐνῶ ἐν ἀποσπάσματι Σοφοκλέους 325 τίθεται ὁ πλοῦτος ἄνω καὶ τῆς υγείας: εἰσὶ δ' οἵτινες ἀνοῦσιν ἄνοσον ἄνδρ'· ἐμοὶ δ' οὐδεὶς δοκεῖ εἶναι, πένης ὦν, ἄνοσος, ἀλλ' ἀεὶ νοσεῖν. Ὅθεν θεωροῦμεν αὐτὸ συνδετικόν: πλοῦτος καὶ υγεία, ἅπερ ἐν ἀδιασπάστῳ ἐνότητι ὡς τὸ ὑψιστον ἀνθρώπινον ἀγαθὸν ἢ Ἀθηναῖα καταχεῖ τοῦ δήμου Ἀθηναίων. Τὸ αὐξο-μείωσις (2) (Στρβ. καὶ Πτολεμ.) λεγόμενον περὶ τῆς παλιρροίας ἦτοι πλημμυρίδος καὶ ἀμπώτιδος, ὡς καὶ περὶ αὐξήσεως καὶ ἐλαττώσεως τῆς ἡμέρας καὶ νυκτὸς ὁ Clemm (de comp. σελ. 148) ἐξηγεῖ ὡς ὀριστικὸν = μείωσις αὐξανομένη (δῆλον ὅτι μετὰ τι χρονικὸν διάστημα), ὅπερ παραδέχεται καὶ ὁ Meyer (σελ. 28). Ἀλλὰ μείωσις αὐξανομένη εἶναι οὐδὲν ἄλλο ἢ μείωσις ἐπιτεινομένη. Ὅθεν ἡμεῖς παραδεχόμεθα τὸ σύνθετον συνδετικόν: αὐξήσις καὶ μείωσις. Ἐπίσης συνδετικά καὶ δὴ συνδετικά κτητικά θεωροῦμεν καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἀνέμων, ὡς εὐρύ-νοτος, λιβό-νοτος = ἄνεμος πνέων μεταξὺ εὐρου καὶ νότου, λιβός καὶ νότου.

[1] Τὸ πρῶτον συνθετικὸν ῥηματικὸν θέμα καὶ οὐχὶ κατὰ Meyer (27) ἐπίθετον, ὅπως ἐν ἐκτάσει περὶ τῶν τοιοῦτων πρῶτων συνθετικῶν ὠμιλήσαμεν ἐν τῷ δευτέρῳ τεύχει.

[2] Τὸ πρῶτον συνθετικὸν αὐξο-θεωρητέον ῥηματικὸν θέμα ἐν ἀπαρεμφορικῇ ἐννοίᾳ: αὐξάνειν = αὐξήσις. Εἶναι τὸ μόνον ῥηματικὸν θέμα, ὅπερ εὐρομεν ἐν ἀφηρημένη ἐννοίᾳ.

Εἶτα καταλέγει ὁ Meyer (σελ. 28) τὰ ἔθνικὰ ὀνόματα Κελτο-γαλῆται (Στεφ. Βυζ.), Κελτο-λίγυες (Στρβ.), Κελτο-Ἰβηρες (Στρβ.) ὄντα ὀριστικά, δηλοῦντα Γαλάτας, Λίγυας, Ἰβηρας κελτικῆς καταγωγῆς. Τὸ Ζηνο-ποσειδῶν (Ἄθ.) ἦτοι Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν ἐν τῷ αὐτῷ ἵνα ῶ τιμώμενοι, ἔχοντες ἀπὸ τοῦ πρώτου ἕνα καὶ ἄλλον θεωροῦμεν συνδετικόν. Κατόπιν καταλέγει κίρια ὀνόματα σύνθετα, δηλοῦντα πρόσωπον ἔχον τὰς ιδιότη-
 τας τῶν ἐν τῇ συνθέσει προσώπων ἢ περιέχοντα σύγκρισιν τοῦ ἐν τῷ δευτέρῳ συνθετικῷ προσώπου πρὸς τὸ τοῦ πρώτου συνθετικοῦ πρόσωπον ἱστορικόν ἢ μυθολογικόν. Τὰ πρῶτά εἰσι βεβαίως καθ' ἡμᾶς συνδετικὰ κτητικὰ κατὰ τὸ τοῦ Πλάτωνος καὶ τοιαῦτα μετὰ θετικότητος δυνάμεθα νὰ ἀναφέρωμεν τὸ Ἐξηκαστιδ-αλκίδαι (Ἡσυχ.) κιθαρωδοὶ ὡς ὁ Ἐξηκαστίδης καὶ Ἀλκίδης, Ἑρμο-καϊκό-ξανθος (Ἀριστοτ.) κωμικῶς σχηματισθὲν ὄνομα ἐκ τριῶν ὀνομάτων. Τὰ δὲ δεύτερα ὀριστικά, ὡς τὸ Ἰκαρο-μένιππος συγγραφὴ Λουκιανοῦ οὕτως ἐπιγραφομένη = ὁ φιλόσοφος Μένιππος ὡς Ἰκαρος, ὃν ἐκ τῶν συγκρισιμῶν ὀριστικῶν. Τὰ λοιπὰ τῶν κυρίων ὀνομάτων Εὐβουλο-θεόμειρος (Ἄθ.) κωμῶδία οὕτως ἐπιγραφομένη Σωπάτρου, Ὀρεστ-αυτοκλείδης (Ἄθ.) κύριον ὄνομα καὶ κωμῶδία Τιμοκλέους, Διονυσ-αλέξανδρος (Meineke II. σελ. 35) κωμῶδία Κρατίνου καὶ Ἰαμβλικο-πορφύριος ὄντα πλὴν τοῦ τελευταίου, ὅπερ δὲν εὔρομεν ἐν τῷ λεξικῷ τῶν Κυρίων ὀνομάτων Pape, ὀνόματα κωμῶδιων ἀπολεσθεισῶν ἀβέβαιον ποῦ κατατακτέα εἰς τὰ πρῶτα ἢ τὰ δεύτερα, ἐνῶ διὰ τὸν Meyer εἶναι ἀδιάφορος ἢ κατάταξις, διότι κατ' αὐτὸν εἶναι ὀριστικά, ὅπου καὶ ἂν καταταχῶσιν.

Ἔρχονται τελευταῖον τὰ ἐξ ἐπιθέτων σύνθετα, ἅπερ ὁ Meyer κατὰ τὴν συνήθειάν του θεωρεῖ πάντα ὀριστικά. Μέγας τούτων ἀριθμὸς ἀποτελεῖται, λέγει (σελ. 28), ἐκ δύο ἐπιθέτων δηλούντων χρῶμα οὕτως, ὥστε τὸ ὅλον δηλοῖ ἀπόχρωσιν τινα μεταξὺ δύο χρωμάτων κειμένην, ἧς τὴν βᾶσιν ἀποτελεῖ τὸ ἐν τῷ δευτέρῳ συνθετικῷ χρῶμα τροποποιούμενον διὰ τοῦ ἐν τῷ πρώτῳ συνθετικῷ χρώματος. Οὕτω ἐρυθρό-

λευκος, ἐρυθρο-μέλας, λευκ-ἐρυθρος = ἄσπρο-κόκκινος, λευκο-μέλας, λευκο-ποίκιλος, λευκο-πόρφυρος, λευκό-πυρρος, λευκό-χλωρος, μελαμ-πόρφυρος, ποικιλ-ἐρυθρος, χλωρο-μέλας, ὠχρό-λευκος, ὠχρο-μέλας. Ἀπὸ πολλῶν τούτων ἢ τοῦ Meyer ἐρμηνεία καὶ ἐκδοχὴ δὲν ἀποκλείεται, ἀν καὶ πολλάκις εἶναι δυσδιάκριτον, ὥστε νὰ ἀποφανθῇ τις. Νομίζομεν ὅμως ὅτι τὸ ἐρυθρό-λευκος καὶ λευκ-ἐρυθρος σημαίνουσι τὸ αὐτό, δηλοῦντα τὸν ἄσπροκόκκινον, ἄσπρον καὶ κόκκινον καὶ ἐπομένως εἶναι συνθετικά, ὅπως καὶ τὸ ἡμέτερον μαυρο-κίτρινος = μαῦρος ἤτοι μελαχροινός καὶ κίτρινος, ἴσως δὲ καὶ τινὰ ἄλλα τῶν ῥηθέντων. Κατὰ τὴν ἐκδοχὴν Meyer εἶναι καὶ τὸ ἡμέτερον καθαρο-μελάχρῖνος ἤτοι μελαχροινός ἀποκλίνων πρὸς τὸ καθαρὸν ἤτοι λευκόν, ὃ οὔτε ἄσπρος, οὔτε μελαχροινός ὢν, ἀλλὰ τὸ μέσον τούτων, πάντοτε ὅμως πρὸς τὸ μελαχροινόν μᾶλλον ἀποκλίνων ἢ τὸ λευκόν. Τὸ λευκο-ποίκιλος ὅμως δὲν ἀνήκει ἐνταῦθα, διότι δὲν εἶναι ἐκ δύο χρωμάτων σύνθετον, ἀλλὰ δηλοῖ τὸν λευκοῖς στίγμασι πεποικιλμένον, ἐπίσης καὶ τὸ ποικιλ-ἐρυθρος = ποικίλως ἐρυθρός, ἤτοι κατὰ ποικίλον τρόπον, ἴσον τῷ ἐρυθρο-ποίκιλος, ὅπερ δηλοῖ τὸν ἐρυθροῖς στίγμασι πεποικιλμένον. Ἔτερα ἐξ ἐπιθέτων σύνθετα τάδε: ἀκριβο-δίκαιος (Ἄριστοτ.) = ἀκριβῶς δίκαιος, γλυκύ-πικρος Ἐρως (Σαπφ.) ὡς ἔχων γλυκείας πίκρας, γλυκύ-στρυφνος (Θεοφρ.) = στρυφὸς μὲ κάποιαν γλυκάδα, θρασύ-δειλος (Ἄριστοτ.) = δειλὸς δεικνυόμενος θρασύς, ἐνθα τὸ θρασύς δηλοῖ ὁποῖου εἶδους δειλός, μωρό-κακος, μωρο-πόνηρος = κουτο-πόνηρος, μωρό-σοφος, ὧν βίσις εἶναι τὸ δεύτερον συνθετικὸν χαρακτηριζόμενον διὰ τοῦ μωρός, ὀξύ-γλυκος = ξυνό-γλυκος = γλυκὺς πλησιάζων εἰς τὸ ξυνόν, τὸ ἡμέτερον γλυκό-ξυνος π. χ. γλυκόξυνον ῥόϊδον = ξυνόν, οὗ ἢ ξυνάδα ἐνέχει καὶ γλυκάδα τινά, ὀξύ-μωρον τὸ μωρὸν ἐκ πρώτης ὀψεως, ἤτοι ὀξέως θεωρούμενον, πελ-αργός = λευκὸς πλησιάζων εἰς τὸ μαυροδερὸν, πτωχο-πλούσιος ἢ πλούσιος προσποιούμενος τὸν πτωχόν, ὡς πτωχός, ἢ ὁ τὸν πλούσιον κάμνων, πράγματι ὧν πτωχός (πρὸς πτωχαλαζῶν) καὶ τὸ ἡμέτερον πτωχο-νοικοκῦρις δη-

λοῦν νοικοκῦριν (1) μεσαίας τάξεως ἦτοι πτωχικόν. Πάντα ὄριστικά. Συνδεδεικτά δέ εἰσι τάδε: γυμνο-ρρύπαρος (Διογ. Λαερτ.) = ὁ γυμνὸς καὶ ῥυπαρὸς, ὅπερ ὁ Meyer θεωρῶν ὀριστικὸν ἀναλύει γυμνῶς ῥυπαρὸς, δικαιο-ἀδικος (Φίλωνος), λιγνο-φιλάργυρος (Meineke Κωμικ.) = λίγνος καὶ φιλάργυρος καὶ στενό-μακρος (Σχολ. εἰς Σοφοκλ.) = στενὸς καὶ μακρὸς, πρβ. καὶ στενοεπιμήκης ἐν τοῖς ἔμπροσθεν (σελ. 430).

Ἐν σελίδι 477ῃ τοῦ αὐτοῦ τόμου τοῦ περιοδικοῦ Kuhn προσθέτει ὁ Meyer τινὰ σύνθετα τῆς κοινῆς γλώσσης τοῦ μεταγενεστεροῦ καὶ βυζαντινοῦ ἑλληνισμοῦ, ἅπερ καὶ αὐτὸς ἀναγνωρίζει ὡς συνδεδεικτά: ἀξιν-ορύγια = ἀξίναί καὶ (ὀ-ρύγια =) σκαπάναι, γυναικί-παιδα, δαμασκην-απιδό-μηλα, μηλο-κυδώνια, ποδο-κέφαλα = ποδάρια καὶ κεφαλῆ, ὅπου ὁ πληθυντικὸς χάριν τοῦ πρώτου συνθετικοῦ, ὑποκαμισο-βράκια, παρ' ἡμῖν δὲ ὑποκαμισό-βρακα μὲ ἀποβολὴν τοῦ ι (2), συκοκάρυδα ἡμέτερον, σπαθαρο-κουβικουλάριος (spatharius καὶ cubicularius) συνδεδεικτὸν ἐκ τῶν ἐπιθέτων καὶ ὡς συνδεδεικτά κτητικά: ἄρτο-τυριανός τόπος, τόπος ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅπου ἐπωλεῖτο ἄρτος καὶ τυρός, ἄρτο-τυρίται, αἰρετικοί, οὕτω καλούμενοι, διότι ἐν ταῖς θυσίαις αὐτῶν προσέφερον ἄρτον καὶ τυρὸν (3), καὶ τὸ σπαθο-μάχαιρον = τῷ ἄνω ῥηθέντι (σελ. 445) ξιφομάχαιρα.

Οὕτω διήλθομεν τὴν πραγματείαν Meyer καὶ τὸ γενικὸν ἐξαγομένον ἐντεῦθεν εἶναι ὅτι τοῦ εἴδους τούτου τῆς συνθέσεως χρῆσις μεγάλη δὲν ἐγένετο ἐν τῇ ἑλληνικῇ, μάλιστα ὁ

[1] Τὸ ν τοῦ νοικοκῦρις προῆλθεν ἐκ τῆς αἰτιατικῆς τὸν οἰκοκῦριν, πρβ. καὶ τὸν ὄμων ὁ νόμος, τὸν ἦγον ὁ νηχὸς καὶ ἐν Κεφαλληνίᾳ τὸν ἰπιτάφιον (ἰπι- = ἐπι- ἰδὲ σελ. 270) ὁ νιπιτάφιος.

[2] Ὡς καὶ ἐν τῷ ποδοκέφαλα, πρβ. κεφάλι πληθ. κεφάλια, γυναικίπαιδα, πρβ. παιδί πληθ. παιδία κλπ. Ἰδὲ καὶ καλόκαρδος σελ. 303 σημ. 2.

[3] Περὶ τῶν αἰρετικῶν τούτων τῆς 6'. ἑκατοντ. ἰδὲ ἐκκλησι. ἱστορίαν Κοντογιάνου Τόμ. Α'. σελ. 192.

Ὅμηρος καὶ Ἡσίοδος (1) οὐδόλως αὐτῶ ἐχρήσαντο καὶ τὰ εὐρισκόμενα δὲ παραδείγματα τὰ πλεῖστα εἶναι τῆς κωμικῆς μούσης καὶ τῶν μεταγενεστέρων.

Διὰ τὸ εὐσύνοπτον καταχωρίζομεν ἔνταῦθα τὰ συνδεδετικὰ σύνθετα τὰ ἐξ οὐσιαστικῶν καὶ ἐπιθέτων, ἐν δὲ τοῖς κτητικοῖς τὰ συνδεδετικὰ κτητικὰ, ἐννοεῖται τὰ συγκείμενα ἐκ δύο μόνον συνθετικῶν μερῶν καὶ τούτων ἀπλῶν, τὰ δὲ λοιπὰ ἐν τοῖς δισυνθέτοις καὶ πολυσυνθέτοις συνδεδετικοῖς καὶ κτητικοῖς.

Τὰ συνδεδετικὰ σύνθετα:

Ἄγγλο-γάλλοι ἡμέτερον, ἄξιν-ορύγια βυζαντ., αὖξο-μείωσις Στρβ. καὶ Πτολ., γυναικό-παιδα ἡμέτερον, Ζηνο-ποσειδῶν Ἰθ., ἡμέρο-νυκτα Γζετζ., ἥπατο-πνεύμων (Ὀνειροκρ.), κρασό-ρακον ἡμ., μαχαιρο-πέρουνα ἡμ., μηλο-κυδῶνια βυζαντ., πλουθ-υγία Ἀριστοφ., ποδο-κέρφα βυζ., Προφκ-ἀναξ Π. ἐκκλ., ῥακό-κрасон ἡμ., συκο-κάρυδα ἡμ., ὑποκαμισό-θρακα ἡμ., φαγέ-πρωτα ἡμ., χυμονικο-πέπονα ἡμ., ψωμο-τύρι ἡμ., ἀσπροκόκκινος ἡμ., γυμνο-ρρύπαρος Διογ. Λαερτ., ἐρυθρό-λευκος Ἰπυχ., ἱατρο-μαθηματικὸς Προκλ., ἱατρό-μαντις Δίσχ., καλοκάγαθος Πολυδ., λευκο-ἐρυθρος Προκλ. καὶ λευκ-ἐρυθρος Νικητ., μαυρο-κίτρινος ἡμ., μητρο-πάρθενος Ἐκκλ., στενό-μακρος Σχολ. εἰς Σοφ. Τραχιν., τυραννο-δαίμων Ἰπυχ., φαρμακό-μαντις Ἰθ., φυσικο-μαθηματικὸς ἡμ.

2. Σύνθεσις καθ' ὑπόταξιν.

Α'. Ὀριστικὰ, Karmadhāraya.

Τὰ σύνθετα τῆς κλάσεως ταύτης καλοῦνται κατ' ἐξοχὴν ὀριστικὰ, εἰ καὶ ὑπὸ γενικωτέραν ἔψυψιν τὸ ὄνομα ἀρμόζει καὶ τοῖς ἀντικειμενικοῖς, διότι καὶ ἐν τούτοις τὸ ἐν τῶν συνθετικῶν μερῶν ὀρίζει τὸ ἕτερον. Ἀλλὰ διακρίνονται ἀλλήλων κατὰ τοῦτο ὅτι τὸ ὀρίζον ἐν μὲν ταῖς ὀριστικοῖς ὀρίζει ἐπιθετικῶς ἢ ἐπιρρηματικῶς, ἐν δὲ ταῖς ἀντικειμενικοῖς διὰ τινος τῶν πλαγίων πτώσεων ἐξαρτωμένης ἐκ τοῦ ὀριζομένου, καὶ

[1] Πλὴν ἐννοεῖται τῶν ἀριθμητικῶν συνδεδετικῶν, ἅπερ εὐχρηστάτα εἰσιν.

Ἐν μὲν τοῖς ἔριστικοῖς εὐρίσκεται πάντοτε (1) ὡς πρῶτον συνθετικόν, ἐν δὲ τοῖς ἀντικειμενικοῖς ἡ θέσις αὐτοῦ εἶναι ἀδιάφορος.

Τὸ πρῶτον συνθετικὸν τῶν ὀριστικῶν τὴ καὶ ὀρίζον εἶναι πᾶν μέρος λόγου πλὴν συνδέσμων, ἐπιφωνημάτων καὶ μετοχῶν (2), τὸ δὲ δεύτερον, τὸ καὶ ὀριζόμενον, οὐσιαστικόν, ἐπίθετον, ῥηματικὸν ὄνομα, μετοχὴ (3) καὶ (4) ῥῆμα (5).

Πρὶν ἢ χωρήσωμεν εἰς τὴν κατάταξιν τῶν ὀριστικῶν ἀνάγκη νὰ ἐξετάσωμεν δυσκολίας τινὰς ἀναφαινομένας ἐν τῇ κατάταξει.

Σύνθετα ἐκ δύο οὐσιαστικῶν, ὧν τὸ πρῶτον νοεῖται κατὰ γενικὴν ἐξαρτωμένην ἐκ τοῦ δευτέρου, κατετάσσοντο πρὶν εἰς τὰ ἀντικειμενικά, διότι παντοῦ, ὅπου ἐξαρτήσεως σχέσις πρόκειται, ἡ σύνθεσις εἶναι ἀντικειμενική.

Ἄλλ', ὡς ὀρθῶς παρατηρεῖ ὁ Meyer (Stud. VI 250), ἡ γενικὴ ἴσταται πρὸς τὸ ὄνομα, ὅπερ ὀρίζει, εἰς οὐδεμίαν ἄλλην σχέσιν ἢ εἰς οἴαν καὶ τὸ προσδιοριστικὸν ἐπίθετον, *regis domus* ἰσοδυναμεῖ σχεδὸν τῷ *regia domus*, μάλιστα δὲ ἡ γενικὴ κατὰ γένεσιν ἐξεταζομένη οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ ἐπίθετον ἄνευ πτωτικοῦ σημείου (6). Ἐπειδὴ δὲ τὰ σύνθετα τὰ ἔχοντα ἐπίθετον προσδιορίζον ἀνάγονται εἰς τὰ ὀριστικά, πρέπει καὶ

---

[1] Πλὴν τινῶν ἐξαίρεσεων μεταγενεστέρως ἐποχῆς, περὶ ὧν ἰδὲ ἔμπροσθεν σελ. 413.

[2] Καὶ ἐν τῇ σανσκριτικῇ δὲν εὐρίσκονται μετοχαί. Whitney § 1299.

[3] Ἐννοοῦμεν ἐκείνας τὰς μετοχάς, περὶ ὧν ἐπραγματεύθημεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν (σελ. 384—392).

[4] Οὐ-τις ὄμ. μοναδικὸν μὲ δεύτερον συνθετικὸν ἀντωνυμίαν.

[5] Τὸ ῥῆμα μόνον ἐν συνθέσει μὲ προθέσεις, ὑφ' ὅ, ἐννοεῖται, συμπεριλαμβάνονται καὶ αἱ μετοχαί αὐτοῦ.

[6] Ἡ γενικὴ δῆμοιο = * δημόσιο = δήμιος. Ἐν τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ παρατηρητέον ὅτι ἐσφαλμένως ὑπὸ πολλῶν φέρεται ὅτι ἡ γενικὴ δῆμοιο εἶναι τῆς αὐτῆς καταγωγῆς μὲ τὸ δημόσιο-ς, οὐ τὸ σ προέρχεται ἐκ τοῦ τ, δημότης-ς *δημότιος δημόσιος, Delbrück Synt. Forsch. IV Band σελ. 38.

τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος σύνθετα νὰ μὴ χωρισθῶσι τῶν ὀριστικῶν. Πρῶ. καὶ Heerdegen σελ. 30.

Ταῦτα παραδεχόμενος καὶ ὁ Clemm (Stud. VII 84 καὶ ἐξῆς) ἀναγνωρίζει ὡς ὀριστικά οὐ μόνον τοιαῦτα, ὡς δημογέρων, δίσκ-ουρα, πατρο-κασίγνητος, ἀλλὰ καὶ νομο-φύλαξ, ἀληθό-μαντις καὶ ἐν γένει πάντα, ἐν οἷς ἡ σχέσις τῶν συνθετικῶν μερῶν νοεῖται κατὰ γενικὴν.

Ὁ G. Meyer (Stud. VI. 251) ἀπ' ἐναντίας λέγει ὅτι σύνθετά τινα φαίνονται ὅτι ἀνήκουσιν εἰς τὰ ὀριστικά καὶ συνήθως κατατάσσονται ἐνταῦθα, ἀλλὰ πρέπει νὰ χωρισθῶσιν ἀπ' αὐτῶν, διότι ὅλως ἀπατηλὴ εἶναι ἡ κατὰ γενικὴν ἐν τούτοις ἐξάρτησις. Ταῦτα εἶναι μὲν οὐσιαστικά, ἀλλ' ὁ ἐπιθετικὸς χαρακτήρ αὐτῶν εἶναι καταφανής, διότι τὸ δεύτερον συνθετικὸν τούτων εἶναι ῥηματικὸν ὄνομα σύνταξιν ἔχον ῥηματικὴν ἢ τοι μετοχικὴν ἐπομένως τὰ τοιαῦτα σύνθετα εἶναι ἀντικειμενικά. Οὕτω δουρο-δόκη εἶναι θελυκὸν ἐπιθέτου δουρο-δόκος, ἀθηρη-λοιγός καὶ βροτο-λοιγός εἶναι ἐσχηματισμένα οὐχὶ ἐκ τοῦ ὀνόματος λοιγός, ἀλλ' ἐξ ὀνομαστικοῦ ἐπιθέτου ἔχοντος ῥηματικὴν σημασίαν -λοιγός = ὁ ἐξολοθρευτὴς ἐκ τῆς ῥ. λυγ (1), ὅπερ πρὸς τὸ λοιγός ἔχει ὡς τὸ -φόνος = φονεύων πρὸς τὸ ὄνομα φόνος. Ἐπίσης τοῦ πατρο-φονεύς τὸ δεύτερον συνθετικὸν ἐκληπτέον ῥηματικόν, εἰ καὶ ὄνομα φονεύς παρ' αὐτῷ τῷ Ὀμήρῳ ἤδη ὑπάρχει, οὔτω καὶ αἰγυ-κορεῖ. Καὶ ἐν τοῖς συνθέτοις μὲ τὸ μάντις, ὡς ἀληθό-μαντις, κακό-μαντις, ὑειό-μαντις, πρέπει νὰ θεωρήσωμεν τὸ πρῶτον συνθετικὸν ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ δευτέρου κατ' αἰτιατικὴν τοσοῦτοι μᾶλλον, καθ' ὅσον ἐν τῷ ἀλευρό-, ἀλφιτό-, ἀστρό-, ἀστραγαλό-, γυρό-, ἰχθυό-, κοσκιό-, λεκανό-, λιθάνό-, νεκρό-, οἰωνό-, ὄρνεό-, ὄνειρό-, σφονδύλό-, τυρό-, ὑδρό-, φαρμακό-, χειρό-, ψυχό-μαντις τὸ δεύτερον συνθετικὸν ἀκόμη ἔχει ῥηματικὴν ἐννοίαν,

[1] Ὡς ὀρθῶς παρατηρεῖ ὁ Schaper (σελ. 516 ἐν σημ.) ἡ ῥίζα λυγ παρ' Ὀμήρῳ μόνον ἐν τισιν ὀνόμασι μόλις σώζεται, ἀλλ' ὡς ῥήμα καὶ παρ' αὐτῷ ἐξέλιπεν.

ὁ μαντεύων δι' ἀλεύρου, ἀλφίτων, ἀστέρων, ἀστραγάλων κλπ. Οὕτω καὶ θεό-μαντις Πλ. ὁ μαντεύων ἐκ θεοῦ καὶ τὸ ἀντίθετον τούτου θυμό-μαντις Λίσχ. ὁ μαντεύων ἐκ τοῦ θυμοῦ, ἐξ ἑαυτοῦ, ἐνῶ τὸ στρατό-μαντις Λίσχ. εἶναι ὀριστικὸν μάντις τοῦ στρατοῦ.

Ἡμεῖς κρίνοντες ἀμφοτέρων τὰς γνώμας εὐρίσκομεν ὅτι ἔδ μὲν Clemm κατὰ τοῦτο σφάλλει ὅτι ἀνεξαιρέτως πᾶν σύνθετον, οὗ τὸ πρῶτον συνθετικὸν εἰς γενικὴν ἀναλύεται, ἀνάγει εἰς τὰ ὀριστικά, ὁ δὲ G. Meyer παραδεχόμενος ὅτι π. χ. ἐν τῷ ἀθηρηλογίῳ, βροτολογίῳ, κακόμαντις, ἀληθόμαντις τὸ δεύτερον συνθετικὸν ἔχει ῥηματικὴν σύνταξιν καὶ ἐπομένως ἢ ἐκ τούτου ἐξάρτησις τοῦ πρώτου συνθετικοῦ νοητέα κατ' αἰτιατικὴν χωρὶς τὸ τοιοῦτον, ὡς ὀρθῶς παρατηρεῖ ὁ Clemm (Stud. VII. 84), νὰ δικαιολογῆται καὶ ἐκ τῆς ὁμοίας συντάξεως τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ ἐκτὸς συνθέσεως εὐρίσκομένου, διότι π. χ. τὸ μάντις παρ' αὐτῷ τῷ Ὀμήρῳ οὐδαμοῦ εὔρηται αἰτιατικῇ συντασσόμενον, ἀλλὰ πάντοτε γενικῇ.

Καὶ ὅμως κατ' οὐσίαν ἔχει δίκαιον ὁ Meyer, διότι σύνθετα ὡς ἀληθόμαντις, κακόμαντις, ὑετόμαντις, ἀθηρηλογίῳ, βροτολογίῳ καὶ παρόμοια, ἀκόμη δὲ καὶ τοιαῦτα, ἅπερ ὁ G. Meyer (Stud. VI. σελ. 251 καὶ 253) παραδέχεται ὡς ὀριστικά: ἰστο-πέδη, οἰκο-φύλαξ, ἀγρο-φύλαξ, σωματο-φύλαξ, γραμματο-διδάσκαλος, αἰγό-λεθρος, θεωρητέα ἀντικειμενικά καὶ δὴ μὲ τὸ πρῶτον συνθετικὸν ἐν τῇ ἐννοίᾳ γενικῆς, οὐχὶ ὅμως τῆς γενικῆς ἐκείνης τῆς παρεμφεροῦς πρὸς τὸ προσδιοριστικὸν ἐπίθετον, τῆς κτητικῆς, ἀλλὰ τῆς ἀντικειμενικῆς, ἥτις πολὺ ἀπέχει τῆς ἐπιθετικῆς φύσεως, δηλοῦσα τὴν ἐξάρτησιν ἐξ ἐνεργείας τινός, ἰσοδυναμοῦσα τῇ αἰτιατικῇ τῇ ἐκ ῥημάτων ἐξαρτωμένη, ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα ἔχει. Τουτέστι μὲ ἄλλας λέξεις τὸ δεύτερον συνθετικὸν τούτων θεωρητέον ῥηματικῆς φύσεως δηλοῦν τὸν δρῶντα, ἀλλὰ μὲ σύνταξιν ὀνοματικὴν. Ἴδὲ καὶ σελ. 281.

Οὕτω λοιπὸν καθ' ἡμᾶς τὰ ἐξ οὐσιαστικῶν σύνθετα εἶναι ὀριστικά, ὅταν τὸ πρῶτον συνθετικὸν αὐτῶν γοῆται κατὰ γε-

νικὴν κτητικὴν, ἀντικειμενικὰ δέ, ὅταν νοῆται κατὰ γενικὴν ἀντικειμενικὴν.

Ὅρθως κατατάσσει εἰς τὰ ὀριστικὰ ὁ Meyer (Stud. VI 253) καὶ ἕτερα τινὰ σύνθετα, ἐν οἷς τὰ οὐσιαστικὰ ἐν ἐτέ-
ρα τινὶ πρὸς ἀλλήλα εὐρίσκονται σχέσει, ἥτις μάλιστα ἐνίο-
τε δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκφρασθῇ ἀκριβῶς διὰ μιᾶς πτώσεως
ἢ ἐμπροθέτου προσδιορισμοῦ, διότι ἐν τῇ συνθέσει κεῖται τι
πλέον. Τοιαῦτα εἶναι: γαστρο-χάρυβδις (Κρατίν.) = Χά-
ρυβδις τὴν γαστέρα περὶ πολυφάγου λεγόμενον, γλωττο-το-
ξόται (Τζέτζη) = τοξόται τῇ γλώσσῃ (δοτ. ὄργ.) περὶ τῶν
ἰαμβογράφων λεγόμενον, ἐλαι-ἀκόνη (Παύλ. Αἰγίν.) τὸ λαδ-
ἀκονον, λιμο-κόλαξ (Βεκκερ ἀνεκδ.) = κόλαξ λιμοῦ ἕνεκα,
ὕδρῳ-μυλος (Ἑσυχ.) ὁ νηρό-μυλος, ἕτερα ἀνεκλυόμενα εἰς το-
πικὴν πτώσιν: ἀλί-πεδον (Ξενοφ.) = πεδιάς ἐν τῇ (ποτέ)
θαλάσῃ, δεῖπνο-σοφισταί (Ἄθ.) = οἱ ἐν τῷ δείπνῳ σο-
φοί, ἵππο-τοξόται (Ἑρ.) = τοξόται ἔφιπποι, τὸ κατ' αὐτὸ
κωμικῶς σχηματισθὲν ὑπὸ Λουκιανοῦ ψυλλο-τοξόται = το-
ξόται ἐπὶ ψύλλων, πελαγο-λιμὴν (Λέοντ.) = λιμὴν ἐν τῷ
(ἀνοικτῷ) πελάγει, χαμ-εὐνή (Ἀίσχ.) = εὐνή (κειμένη)
χαμαί, ἀναλυόμενα εἰς comitativ: ἀκανθό-χοῖρος = χοῖρος μὲ
ἀκάνθα, ἀλί-τυρος (Φιλοδ.) = τυρὸς μὲ ἄλας, ἀλατισμέ-
νος, τὸ ἀκρατό-κώθωνες (Ἄθ.), οὗ τὸ πρῶτον συνθετικὸν
δηλοῖ τὸ περιεχόμενον = κώθωνες πλήρεις ἀκράτου, ἐπίθετον
τῶν οἰνοποτῶν, καὶ ἕτερα, ὧν τὸ πρῶτον συνθετικὸν δηλοῖ
τὴν ὕλην: καλά-πους (Πλ.) τὸ καλα-πόδι = ποὺς ἐκ κάλου,
ξύλιος, ξυλο-λυχνούχος (Ἄθ.) = ξύλιος λυχνούχος βυρσα-
αἰετος (Ἀριστοφ.) = αἰετὸς ἐκ βύρσης, βύρσιος, ἐπώνυμον
τοῦ βυρσοδέψου Κλέωνος. Ἐνταῦθα κατατάσσει ὁ Meyer καὶ
τὸ ἀγρο-γείτονες (Πλουτ.) ἀναλύων εἰς ὀργανικὴν δοτικὴν:
γείτονες (ἀλλήλοις) τοῖς ἀγροῖς, εἰς δ' ἠδύνατό τις νὰ προσθέ-
σῃ καὶ τὸ ἀστυ-γείτονες = γείτονες (τισὶ) τοῖς ἄστεσι
(πρβ. Ἑρ. II. 104: Μάκρωνες οἱ τούτοισι ἀστυγείτονες),
ἀλλ' ὁ Κούρτιος (Erl. 154) ἀνάγει αὐτὸ εἰς τὰ ἀντικειμενι-
κὰ, ἀναλύων εἰς γενικὴν: γείτονες τοῦ ἄστεος. Ἐχομεν δέ

καὶ ἀστρο-γείτων (ἸΑΐσχ), φυκο-γείτων (Ἄνθ.), ἔνθα δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἑρμηνεία Meyer. Τούτου ἕνεκα, ἵνα ἀποφύγωμεν τὸ ἄτοπον διττῆς συντάξεως τοῦ γείτων, ἀνάγομεν καὶ τὰ ἀνωτέρω εἰς τὰ ἀντικειμενικά, ὧν ἡμεῖς ὁμῶς προτιμῶμεν τὴν ἀνάλυσιν εἰς δοτικὴν συντακτικὴν καὶ οὐχὶ κατὰ Κούρτιον εἰς γενικὴν, παραδεχόμενοι τὸ γείτων μὲ ῥηματικὴν σύνταξιν καὶ οὐχὶ μὲ ὀνομαστικὴν. Ὅθεν ἀστρογείτων, φυκογείτων = γείτων τοῖς ἀστροῖς, τοῖς φύκεσι καὶ ἀγρογείτων, ἀστυγείτων (τινὶ) = γείτων(τινὶ δηλαδή) τῷ ἀγρῷ, τῷ ἀστει τοῦτου.

Ἐνταῦθα κατατάσσομεν ἡμεῖς καὶ τὰ ἀνωτέρω ἀλευρό-μαντις, ἀστρο-μαντις κλπ. ἐκ τοῦ μάντις σύνθετα, ἅπερ ὁ Meyer θεωρεῖ ἀντικειμενικά, διότι ἡ ὀργανικὴ δοτικὴ δύναται ἀξιόλογα νὰ προσνοηθῇ τῷ δευτέρῳ συνθετικῷ χωρὶς νὰ ἤμεθα ἠναγκασμένοι νὰ δώσωμεν αὐτῷ καὶ ῥηματικὴν σημασίαν, π. χ. μάντις μὲ τὸ ἄλευρον, μάντις μὲ τὰ ἀστρα κλπ. ἀπαράλλακτα, ὡς γλωττοτοξόται = τοξόται μὲ τὴν γλῶσσαν, ἐπίσης καὶ τὸ θεό-μαντις, θυμό-μαντις, ἀναλυόμενα εἰς ἀφαιρετικὴν πτώσιν : μάντις θεόθεν, ἐκ θυμοῦ (ἐμπνεόμενος).

Ἐν τοῖς ἀνωτέρω συνθέτοις καὶ τοῖς παρομοίοις τὸ πρῶτον συνθετικὸν νοεῖται κατὰ τινὰ τῶν πλαγίων πτώσεων, ἐξ ὧν πλὴν τῆς γενικῆς τῆς ὕλης, ἐχούσης καὶ αὐτῆς, ὡς ἡ κτητικὴ γενικὴ, ἐπιθετικὴν ἔννοιαν (καλάπους = ξύλινος ποὺς), οὐδεμία ἰσοδυναμεῖ ἐπιθετικῷ προσδιορισμῷ καὶ ὁμῶς τὰ σύνθετα ταῦτα κατατάσσονται εἰς τὰ ὀριστικά καὶ οὐχὶ εἰς τὰ ἀντικειμενικά, διότι ἀντικειμενικά εἰσιν ὧν τὸ ἐν τῶν συνθετικῶν μερῶν ἐξαρτᾶται ἀμέσως ἐκ τοῦ ἑτέρου κατὰ τινὰ τῶν πλαγίων πτώσεων, ἐνῶ ἐν τοῖς προκειμένοις συνθέτοις τὸ πρῶτον συνθετικὸν ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ δευτέρου ἐμμέσως διὰ μέσου ἔννοιᾳς ἐξωθεν προσνοουμένης ὡς μεσολαβούσης μεταξὺ τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ, ἣν τὸ γλωσσικὸν αἴσθημα ὑπερπηδᾷ καὶ ἡμεῖς ἀναπληροῦμεν πρὸς εὐκολίαν τῆς ἑρμηνείας τοῦ συνθέτου, π. χ. ὑδρόμυλος ἦτοι νηρόμυλος = μύλος δουλεύων μὲ νηρόν, ἐλαικόνη ἦτοι λαδάκονον =

ἀκόνα ἀκονίζουσα ἐλαίῳ (καὶ οὐχὶ ὕδατι), λιμοκόλαξ = κόλαξ γενόμενος τοιοῦτος λιμοῦ ἔνεκα, ἀλίπεδον = πεδῖον κείμενον ἐν ἀλί, ἀκανθόχοιρος = χοῖρος μὲ ἀκάνθας, ἔχων ἀκάνθας, ἀκρατοκώθωνες = κώθωνες πλήρεις ἀκράτου κλπ., ἐπίσης ἀλευρόμαντις, κοσκινόμαντις = μάντις μαντεύων μὲ ἄλευρον, μὲ τὸ κόσκινον, θεόμαντις = μάντις θεόθεν ἐμπνεόμενος κλπ.

Ἐρχόμεθα ἤδη εἰς ὀλιγάριθμον κλάσιν συνθέτων, ἅπερ ὀφείλονται εἰς τὴν ζωηρὰν φαντασίαν, ἥτις συγκρίνουσα προσωπὸν τι μὲ ἄλλης φύσεως ὃν συνταύτιζει αὐτὸ ὅλως μὲ τοῦτο, π. χ. Αὐτο-λέων οἶονεὶ αὐτόχρημα λέων, αὐτός ὁ λέων, προσωποποιημένος λέων, Παντα-λεων = κατὰ πάντα λέων, ἐντελῶς λέων, Ἀρτί-λυκος = λύκος ἐν τῷ πολέμῳ, Αὐτό-λυκος = αὐτόχρημα λύκος, Δημο-λέων, κυνά-μυια κλπ. Πρὸς καὶ τὰ παρομοίας φύσεως ἀπλᾶ κύρια: Σάτυρος, Τίτυρος, Σατυρίσκος, Κάπρος, Ἰκτίνος ἐκ τοῦ ὀμωνύμου πτηνοῦ, Ἀτταγᾶς ἐπίσης ἐκ τοῦ ὀμωνύμου πτηνοῦ, Δόναξ, Ταῦρος, Ἀστὴρ κλπ. Τὰ εὐνθετα ταῦτα κύρια ὀνόματα, ὡς καὶ τὰ παρομοίας φύσεως προσηγορικά, εἰσὶ τὰ μὲν ὀριστικά, τὰ δὲ ἀντικειμενικά. Ὅριστικά εἰσὶ τὰ ἀναφερθέντα κύρια Αὐτο-λέων κλπ. καὶ τὰ προσηγορικά ἀκρατο-κώθων (ὁ) Ἄθ. = τῷ ἡμετέρῳ κρασοκανάτα (ἡ) ἐπωνυμία τῶν οἴνοποτῶν, χειρο-δράκων (ὁ, ἡ) = δράκων τὰς χεῖρας, δι' οὗ τις καλεῖται ἀντικρυς δράκων, προστιθεμένου τοῦ πρώτου συνθετικοῦ ὡς εἰδικωτέρου προσδιορισμοῦ, δηλοῦντος εἰς τί συνίσταται ἡ δρακοντία φύσις τοῦ ὀνομασθέντος δράκοντος, εὐρισκόμενον παρ' Εὐριπίδῃ, ἐπιθετον τῶν Ἐρινύων, ὡς ἔχουσῶν δράκοντας, ὄφεις ὡς χεῖρας, θυμο-λέων (ὁ) ὄμ. = λέων τὸν θυμόν, ὅπερ ζωηρότερον εἶναι πολὺ τοῦ κτητικοῦ τῶν βυζαντινῶν λεοντό-θυμος, ποδ-ἄνεμος (ὁ, ἡ) ὃν παρ' Ὀμηρῷ πάντοτε θηλυκὸν ποδ-ἄνεμος Ἴρις = ἄνεμος τοῦς πόδας, ὅπερ ἐπίσης εἶναι ζωηρότερον τοῦ κτητικοῦ, ὀμηρικοῦ καὶ αὐτοῦ, ἀελλό-πος, ῥυγχ-ελέφας (ὁ) Ἄνθ. = ἐλέφας τὸ ῥύγχος περὶ τοῦ ἔχοντος μεγάλην ῥίνα, γαστρο-χάρυβδις (ὁ, ἡ) ῥηθὲν ἄνω, βυρσ-αἰετος ἐπίσης ἄνω ῥηθὲν;

τρυπ-παλώπηξ (ὁ) Bekker ἀνεκδ. = ἀλώπηξ τῆς τρύπας ἤτοι τρυπόνουσα περί πανούργου ἀνθρώπου, τὰ ἡμέτερα κρυφύ-σκυλον (τὸ) = κρυφὸν σκυλί, ἤτοι κρυφὰ δάκνον, βρωμό-σκυλον (τὸ), εἰς ἃ προσθετέον καὶ τὸ χην-αλώπηξ (ὁ) Ἡροδότου. Ἀντικειμενικὰ δὲ τάδε : Ὀμηρο-μάστιξ (ὁ) Σουίδα = ἡ μάστιξ τοῦ Ὀμήρου, ὁ Ζωύλος, ῥητορο-μάστιξ (ὁ) Διογ. Λαερτ., αἰγ-ὄλεθρος (ὁ) = ὁ ὄλεθρος τῶν αἰγῶν, χόρτον τι, ἔνθα καὶ ὁ G. Meyer (Stud. VI. 253) ἀναγνωρίζει τὸ ὄνομα ὄλεθρος ἐνυπάρχον πλὴν ὅτι κατὰ τὴν συνήθειάν του, διότι τὸ πρῶτον συνθετικὸν νοεῖται κατὰ γενικὴν, ἀνάγει εἰς τὰ ὀριστικά, βροτο-λοιγός (ὁ, ἡ) ἤτοι ἀντικρυς ὄλεθρος τῶν βροτῶν, παρ' Ὀμήρῳ πάντοτε ἐπίθετον τοῦ Ἄρεως, ἀθηρη-λοιγός (ὁ) Ὀμ. = ὁ ὄλεθρος τῶν ἀθέρων, τὸ πτύον. Περὶ τῆς ἀντικειμενικῆς γενικῆς, καθ' ἣν νοεῖται τὸ πρῶτον συνθετικὸν τῶν ῥηθέντων ἀντικειμενικῶν, ἴδὲ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν σελ. 452.

Παρατηρητέα ἐστὶν ἐνταῦθα ἡ ἐν τισιν ἀλλαγὴ τοῦ γένους. Περιορίζεται δὲ αὕτη μεταξὺ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ, τοῦ οὐσιαστικοῦ μένοντος ἀπαραλλάκτου ὡς καὶ ἐκτὸς συνθέσεως καὶ μόνον διὰ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ ἄρθρου γενομένης τῆς εἰς ἕτερον γένος μεταπτώσεως, ὅπερ δὲν καταβιβάζει αὐτὰ εἰς ἐπίθετα, ἐνῶ τὸ οὐδέτερον γένος δὲν ἤθελεν ἀφήσει τὸ οὐσιαστικὸν ἐντελῶς ἀπαθὲς καὶ ἤθελε δώσει εἰς τὸ σύνθετον ἐπιθετικὴν χροιάν. Οὕτω Ὀμηρομάστιξ, ὅπερ ὡς ἐπωνυμία ἀνδρὸς ἔπρεπε νὰ λάβῃ καὶ ἀρσενικὸν γένος, ῥητορομάστιξ, ἐπίσης ὁ τρυπαλώπηξ, χηναλώπηξ ἐπωνυμία χηνός (ὁ χην), ὁ γαστροχάρυβδις, οὕτω καὶ ἡ ποδῆνεμος Ἴρις. Ἰδὲ καὶ ἔμπροσθεν ἐν σελ. 284. Τοιαύτην ἀλλαγὴν τοῦ γένους ἐν τῇ δημῶδει γλῶσση δὲν εὔρομεν, τοῦλάχιστον ἡμεῖς δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐνθυμηθῶμεν σύνθετα, ὧν τὸ δεύτερον συνθετικὸν νὰ ᾖναι οὐσιαστικὸν τοιαύτης φύσεως, ὥστε ὅλως ἀπαθὲς μένον δι' ἀπλῆς μόνον μεταβολῆς τοῦ ἄρθρου νὰ μεταπίπτῃ εἰς τὸ ἕτερον γένος, ἵνα ἴδωμεν ἂν καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν (1) ποιεῖ τὴν μετά-

[1] Τὸ βροτολοιγός νόσος εἶναι τῶν λογίων καὶ οὐχὶ τοῦ λαοῦ.

πτωσιν ταύτην τῆς ἀρχαίας ἢ φυλάττει τὸ γένος κατὰ τὴν γερμανικὴν (Schröder σελ. 214), λέγουσαν τὸν Ἄττίλαν α eine Gottesgeissel » καὶ οὐχὶ α der Gottesgeissel ». Τοιοῦτον ἀμετάπτωτον τὸ γένος καὶ τῆς ἀρχαίας τὸ πτερονο-κοπίς (ἦ) Ἄθ. = ἡ κοπίς τῶν πτερῶν κωμικὸν ἐπίθετον παρασίτου, τὸ δὲ ἡ κυνάμυια παρ' Ἀθηναίῳ περὶ ἀνδρὸς λεγόμενον δὲν ἠδύνατο δι' ἀπλῆς ἀλλαγῆς τοῦ ἄρθρου νὰ μεταπέσῃ εἰς ἀρσενικὸν χωρὶς τὸ δεύτερον συνθετικὸν νὰ πάθῃ ἀλλοίωσιν τινα.

Σημ. Τὰ σύνθετα γαστροχάρυβδεις, ἀκρατοκώθων καὶ βυρσαίετος ἀνεφέραμεν ἐνταῦθα πάλιν, διότι ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἐξητάσαμεν τὴν πρὸς ἄλληλα σχέσιν τῶν συνθετικῶν μερῶν, ἵνα μὴ τις ὑπολάβῃ αὐτὰ ἀντικειμενικά, ἐνταῦθα δὲ τὴν θέσιν τοῦ κυριωτέρου τῶν συνθετικῶν μερῶν πρὸς τὴν πρότασιν, ἵνα μὴ τις ὑπολάβῃ αὐτὰ ὀριστικὰ κτητικά.

Κατηγορεῖ ὁ G. Meyer (Stud. VI 257) τὸν Berch ὅτι σύνθετα, ὧν τὸ πρῶτον συνθετικὸν ἐπίθετον ὄν νοητέον κατὰ σύστοιχον αἰτιατικὴν, κατατάσσει (σελ. 20. f.) εἰς τὰ ὀριστικά. Τὸ βαθύ-ρροος, λέγει, ἀναλυτέον εἰς τὸ βαθύ ἢ βαθέα ρέων καὶ κατατακτέον εἰς τὰ ἀντικειμενικά, διότι βαθύ ἢ βαθέα εἶναι αἰτιατικὴ τοῦ συστοίχου ἀντικειμένου. Οὕτω λοιπὸν κατὰ Meyer τὸ ἄβρο-βάται (πρβ. ἄβρὸν βαίνων Εὐριπ.), ἀγκυλομήτης, ἀγνό-ρρυτος, αἶνο-λαμπής, ἀκαλα-ρρείτης, ἀκρο-πόλος, ἀ-κραής, ἀπαλο-τροφής, βαθυ-ρρείτης, βαθύ-ρροος, βαρυ-αής, βαρυ-βρεμέτης, ἐρι-βρεμέτης (εἰ τὸ ἐρι-, λέγει, τὴν ἀρχὴν ἐπίθετόν ἐστιν), εὐρυ-κρείων, εὐρύ-οπα, ἠδυ-επής κλπ. εἰσὶν ἀντικειμενικά. Πρῶτον παρατηρητέον ὅτι καὶ ὁ Berch οὐχὶ πάντα τὰ ἔχοντα ἐπίθετον ὡς σύστοιχον ἀντικείμενον ἀνάγει εἰς τὰ ὀριστικά, διότι τὸ ἀγκυλομήτης, ποικιλομήτης, δ-βριμο-εργός, δημιο-εργός κατατάσσει εἰς τὰ ἀντικειμενικά (σελ. 17), δεύτερον ὅτι καὶ ἡ τοιαύτη ἀνάλυσις τοῦ Meyer, π. χ. ἄβροβάτης ὁ ἄβρὸν βαίνων, βαθύρροος ὁ βαθύ ρέων ἢ βαθέα ρέων οὐδὲν διαφέρει τῆς ἐπιρρηματικῆς ἀναλύσεως ἄβρῶς βαίνων, βαθίως ρέων, οὗτης μάλιστα καὶ εὐκρινεστέρως, ὡς

ὁρθῶς παρατηρεῖ καὶ ὁ Clemm (Stud. VII. 85). Τοῦτου ἔνεκα εἰς τὰ ἀντικειμενικὰ κατατάσσομεν κυρίως τὰ ἔχοντα δεύτερον συνθετικὸν ἐν ἐνεργητικῇ μεταβατικῇ σημασίᾳ, εἰς δὲ τὰ ὀριστικὰ ὧν τὸ δεύτερον συνθετικὸν εἶναι ἀμετάβατον. Ἐνίοτε ὁμῶς καὶ σύνθετον μὲ δεύτερον συνθετικὸν οὐχὶ μεταβατικῆς σημασίας, ἀλλὰ παθητικῆς αἰσθανόμεθα αὐτὸ κάλλιον ὡς ἀντικειμενικόν, π. χ. αἰνοπαθῆς (πρβ. αἰνὰ πάσχειν Ὁμ.) καὶ τούναντίον ἐνίοτε σύνθετον μὲ δεύτερον συνθετικὸν μεταβατικῆς σημασίας αἰσθανόμεθα κάλλιον ὡς ὀριστικόν π. χ. ἡδυεπής, ἐνῶ τὸ ἔχον τὸ αὐτὸ μάλιστα δεύτερον συνθετικὸν ἀρτιεπής = ἔρτια βάζων εἶναι ἀντικειμενικόν.

Νῦν περὶ τῶν ἐχόντων ῥηματικὸν θέμα τὸ πρῶτον συνθετικόν. Ἐκ τῶν τοιούτων ἀνάγονται ἐνταῦθα, εἰς τὰ ὀριστικά, ζεσ-έλαιον = ἔλαιον ζέον, διαδρασι-πολιταί = πολιταί διαδιδράσκοντες, ἦτοι ὑπεκφεύγοντες τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ὑποχρεώσεις των, δρυψο-γέρων = κατατετριμμένος γέρων, παληγέγερτος, ἐπίσης δρυψό-παις, ἐρπ-ἀκανθα = ἀκανθα ἔρπουσα, φυτόν, μελλ-εἶρην = μελλ-ἐφηβος = ἐφηβος μέλλων (ὅσον οὐπω), μιξ-ἄνθρωπος = μικτὸς ἄνθρωπος, οὐ ἢ ἀνθρωπίνη φύσις ἀνάμικτος ἐτέρᾳ ἐστί, μιξ-ἔλλην = μικτὸς Ἑλλήν, οὐ ἢ καταγωγῇ μικτῆ, οὐχὶ καθαρὰ ἐστί, μιξο-πάρθενος = παρθένος ἀνάμικτος ἦτοι συντεθειμένη ἐκ πολλῶν μορφῶν, περὶ τῆς Σφιγγός, μιξο-βάρβαρος = μικτὸς οὐκ ἐντελής βάρβαρος κλπ. Ἐπίσης κύρια ὀνόματα: Ἀρπό-λυκος = λύκος ἀρπάζων, Σθέν-ιππος = ἵππος σθένων, Δέρκ-ιππος = ἵππος δερκόμενος, ζωνηρὸν βλέμμα ρίπτων, κλπ. Πρὸς δὲ ἐπίθετα: δοκησιδέξιος = δεξιός, ἐπιτήδειος δοκῶν, οὐχὶ καὶ ὧν, δοκησί-σοφός σοφός δοκῶν, οὐχὶ ὧν κλπ.

Ἄλλ' ἔχομεν κατὰ Clemm (de comp. σελ. 150 καὶ ἐξῆς) νὰ κατατάξωμεν ἐνταῦθα καὶ σύνθετα, ὧν τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον συνθετικὸν εἶναι ῥηματικόν, ἀλλὰ τὸ πρῶτον μετέπεσεν εἰς ἐπίρρημα, ἐξαφανισθείσης τῆς ῥηματικῆς αὐτοῦ σημασίας. Ἐὰ πλεῖστα τῶν ἐνταῦθα ἀναγομένων ἄρχονται ἀπὸ τοῦ φιλο- καὶ μεμονωμένα τινὰ ἐξ ἐτέρων.

Σύνθετα ἐκ τοῦ φιλο- μὲ δεῦτερον συνθετικὸν εἰς -ης : φιλο-γαθῆς Αἰσχ., φιλο-μαθῆς Πλ., φιλο-μεμφῆς Πλουτ., φιλο-πευθῆς Θεοφρ. Ταῦτα κατὰ Clemen ἐξηγητέα ἡδέως γηθόμενος, μανθάνων, μεμφόμενος, πυνθανόμενος, διότι, λέγει, ἂν ἐξηγηθῶσιν, ὡς ἐξηγοῦνται : φιλῶν τὸ γηθεῖν, τὸ μανθάνειν, τὸ μέμφεσθαι, τὸ πυνθάνεσθαι, ἤθελον θεωρεῖσθαι τὰ δευτέρα συνθετικὰ τούτων ῥηματικὰ οὐσιαστικὰ ἀφηρημένα ἐξαρτώμενα ἐκ τοῦ πρώτου τοῦ ῥηματικοῦ θέματος, ὅτε καὶ φιλογηθόσυνος = φιλῶν γηθοσύνην, φιλό-μουφος = φιλῶν μεμφῆν ἤθελομεν ἔχει κατὰ τὸ φιλό-τροφος (τροφή), φιλό-τροφος (τριφή), φιλό-στροφος (στροφή) καὶ φιλοπεύσιος (πεύσις), φιλομαθήσιος (μάθησις) κατὰ τὸ λιπο-τάξιος (τάξις). Οὐδὲ πιθανόν, λέγει, εἶναι τὰ δευτέρα συνθετικὰ τούτων νὰ ἐπέχωσι τόπον ἀπαρεμφάτου, διότι αὐτὰ ταῦτα εὐρίσκονται μὲ μετοχικὴν ἔννοιαν, πρβ. πολυμαθῆς = πολλά μαθῶν, πολυμεμφῆς = πολλά μεμφόμενος.

Σύνθετα ἐκ τοῦ φιλο- μὲ δεῦτερον συνθετικὸν εἰς τη-ς δηλοῦν τὸν δρωῦντα : φιλο-αλυστῆς Ἰπποκρ., φιλο-αθλητῆς Πλουτ., φιλο-αναγνώστης Πλουτ., φιλο-ενδεικτῆς Νειλ., φιλο-εστιάτωρ, φιλο-θύτης Πλουτ., φιλο-πότης Ἡρ. Καὶ ταῦτα ἐξηγεῖ ὁ ἡδέως, εὐκόλως φοβούμενος, ὁ συνήθως ὢν ἀθλητῆς, ὁ ἡδέως ἀναγινώσκων, ὁ ἡδέως ἐπιδεικνύμενος, ἡδέως ἐστιῶν, θύων, πίνων.

Ἐπίσης οὕτως ἐξηγεῖ καὶ τὰ μὲ δεῦτερον συνθετικὸν ῥηματικὸν ἐπίθετον εἰς το-ς ἐκ τοῦ αὐτοῦ πρώτου συνθετικοῦ, τοῦ φιλο-, ἀρχόμενα : φιλο-αίακτος Αἰσχ. ἡδέως θρηνηῶν, φιλο-οἰκτιστος Σοφρ. ὁ εὐκόλως εἰς οἶκτον κινῶν, φιλο-όδυρτος Αἰσχ. ὁ ἡδέως ἤτοι συνήθως ὀδυρόμενος, φιλό-πευστος (ἡδέως μανθάνων Σουῖδα) κλπ. Τέλος καὶ φιλο-βρώς Στοβ. ἡδέως τρώγων, φαγᾶς, τὸ ταυτόσημον φιλό-βορος Στρεβ., φιλο-θῆξ Bekk. ἀνεκδ. ἡδέως, συνήθως τεθηγμένος.

Καὶ ἐν τοῖς συνθέτοις μὲ τὸ ἀρχεῖν ἐξηφανίσθη, λέγει (σελ. 154), ἡ σημασία τοῦ ῥήματος καὶ τὸ ἀρχι- δηλοῖ ὅτι ἡ ἔννοια τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ ἀρμόζει πρῶτον τινὶ εἰς ἀνώτατον βαθμόν. Τὰ πλεῖστα τῶν τοιούτων συνθέτων εἶναι με-

ταγενέστερα. Οὕτω ἀρχι-κλωψ (Πλουτ.) δὲν δηλοῖ τὸν ἀρχοντα τῶν κλεπτῶν, ἀλλὰ τὸν πρῶτον ἐν τοῖς κλέπταις, πρωτοκλέπτην, ἀρχι-μίμος (Πλουτ.) οὐχὶ τὸν ἀρχοντα τῶν μίμων, ἀλλὰ τὸν πρῶτον ἐν τοῖς μίμοις, ἐπίσης ἀρχι-θέωρος (Ἄνδοκ.) τὸν πρῶτον τῶν θεωρῶν, ἀρχι-φῶρ (Διοδ.) = ἀρχικλωψ, ἀρχι-ερεὺς Ἡρ. τὸν πρῶτον ἱερέα κλπ.

Κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκ τοῦ φιλο- καὶ ἀρχι- ἀρχόμενα συνθετα παραδέχεται καὶ τὰ ἡσιόδεια ἀερσι-πότη-ς καὶ ἀερσι-πότιτος ἀμφότερα ἐκ τοῦ ποτάομαι καὶ μὲ πρῶτον συνθετικὸν ἀερσι- τοῦ ἀείρω, πεσὼν κατ' αὐτὸν εἰς τὴν ἐπιρρηματικὴν σημασίαν τοῦ ὑψηλά, ἐπομένως ἐξηγεῖ αὐτά: ὑψηλά πετῶν. Κατὰ ταῦτα δὲ καὶ τὸ τοῦ Ἡσυχίου ὄρσι-πετῆς σάνθετον ἐκ τοῦ ὄρ-νυμαι καὶ πέτομαι: ὁ ὑψηλά πετῶν.

Καὶ τὸ ἐκ τοῦ τανυ- ἀρχόμενον τανύ-πλεκτος μεταγενέστερον ποιητικὸν ἐξηγεῖ μακρῶς, εἰς μάκρος πλεχθεῖς.

Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Clemm, ὃν ἀκολουθεῖ καὶ Kühner (ausf. gr. d. gr. Spr. I. 1. 736 σημ. 3.). Ἡμεῖς δὲ τὰ μὲν πρῶτα φιλογαθῆς, φιλομαθῆς, φιλομεμφῆς, φιλοπευθῆς θεωροῦμεν ἀντικειμενικά, ὡς συνήθως ἐξηγοῦνται, καὶ τὸ δεύτερον συνθετικὸν αὐτῶν οὐσιαστικὸν οὐδέτερον ἀφηρημένον: τὸ γὰρ ἰσθός, μάθος, ἄπερ καὶ εὔρηται, κατ' ἀναλογίαν δὲ καὶ μέμφορ, πεύθος. Οὐδὲ ἔχει καμμίαν βαρύτητα ὅτι τὸ αὐτὸ δεύτερον συνθετικὸν εὔρηται μὲ μετοχικὴν ἔννοιαν, διότι ἐκ τῆς αὐτῆς ῥηματικῆς ρίζης διὰ τοῦ αὐτοῦ προσφύματος εἰς δυνατὸν νὰ παραχθῶσι καὶ ὀνόματα τοῦ δρωόντος καὶ ἀφηρημένα. Πρβ. καὶ τὰ ἐν σελ. 354 περὶ τοῦ προσφύματος εἰς ῥηθέντα. Τὰ δὲ εἰς το-ς ὡς φιλο-αίακτος κλπ. θεωροῦμεν κάλλιον ἐνέχοντα ἐν τῷ πρῶτῳ συνθετικῷ οὐχὶ τὸ ῥῆμα φιλέω, ἀλλὰ τὸ ὄνομα φίλος, ἐπιρρηματικῶς ὀρίζον τὸ δεύτερον συνθετικόν: ὁ φίλος, εὐχαρίστως ὀρηνῶν κλπ. Οὕτω καὶ τὸ φιλο-βρῶς ὁ εὐχαρίστως τρώγων, κλπ. Κλίνομεν δὲ καὶ τὰ εἰς τη-ς νὰ παραδεχθῶμεν οὕτω, ἀποδίδοντες εἰς τὰ δεύτερα συνθετικὰ τούτων τὴν ἀρχικὴν ῥηματικὴν σύνταξιν: φιλο-θύτης, φιλο-πότις = ὁ φέλλως ἦτοι εὐχαρίστως θύων, πίνων.

Ἐν δὲ τοῖς ἀπὸ τοῦ ἀρχι- μεταγενεστέροις τὸ πλεῖστον συνθέτοις δὲν ἦτο καὶ δύσκολος ἢ μετάπτωσις τῆς ἐννοίας τοῦ ἀρχεῖν εἰς τὴν ἐννοίαν τοῦ εἰναίτινα πρῶτον, ἀνώτατον. Ηββ. καὶ τὴν ὁμοίαν μετάπτωσιν τοῦ ἀρχων ἀπὸ μετοχῆς εἰς ὄνομα = ὁ πρῶτος, ὁ ἀνώτατος.

Ἔρχονται κατόπιν τὰ τοῦ Ἡσιόδου ἀερσιπότης καὶ ἀερσιπότητος ἐπίθετα τοῦ κύκνου καὶ τῆς ἀράχνης. Δὲν πρόκειται ἐνταῦθα περὶ πτήσεως διὰ τῶν πτερῶν, ἀφοῦ εἶναι καὶ τῆς ἀράχνης ἐπίθετον, ἀλλὰ δηλοῖ ὁ ποιητὴς ὅτι τὸ ζῷον ταῦτα τόσον ἐλαφρὰ περιπατοῦσιν, ὥστε φαίνονται νὰ πετῶσιν οὕτω βαίνοντα, μὲ ἄλλας λέξεις τὸ βάδισμά των ὁμοιάζει διὰ τὴν κουφότητα, μεθ' ἧς βαίνουσι (αἰρόμενοι = ἀερσίποδες), πτήσιν μᾶλλον ἢ σύνηθε· βάδισμα.

Ἐνταῦθα τέλος ἐξεταστέον κλάσιν τινὰ συνθέτων μὲ πρῶτον συνθετικὸν πρόθεσιν καὶ δεύτερον ῥηματικὸν ὄνομα ἀναγομένην σύμπασαν εἰς τὰ ὀριστικά, ἣν ὅμως τινὲς θεωροῦσιν ὅτι ἐμπεριέχει παρασύνθετα.

Ὁ Heerdegen (σελ. 11 § 3 καὶ σελ. 43) θεωρεῖ τὸ σύμμαχος, ἀμφί-χυτος, ἐκ-πρεπής, συγ-γραφεύς, συλ-λήξδην, ἐπι-τροχάδην καὶ παρόμοια παρασύνθετα τῶν συνθέτων ῥημάτων συμ-μάχομαι, ἐκ-πρέπω, ἀμφι-χέω, συγ-γράφω, συλ-λαμβάνω, ἐπι-τρέχω. Ἐπίσης καὶ Fuegner (σελ. 19—24 καὶ 62) παρασύνθετα θεωρεῖ τὸ διά-βασις, ἀνά-βασις, κατά-βασις καὶ τοιαῦτα, ὡς καὶ πάντα τὰ διὰ τοῦ προσφύματος ο, ες, τὰ ῥιζικά, π. χ. ἀμφι-πλήξ, ἐπί-τεξ, καὶ τὰ μὲ τ πρόσφυμα, π. χ. ἐπι-βλής, προ-βλής, ἄπερ πλὴν τῶν ἀφηρημένων ἀνάβασις κλπ. καὶ μετοχικά (participialia) καλεῖ, ἅτε ὄντα μεταξὺ ὀνόματος ὡς πρὸς τὸν τύπον καὶ ῥήματος ὡς πρὸς τὴν σημασίαν. Ἦα εἰς το-ς ὅμως, ὡς περί-θηκτος, ὑπό-καυστος κλπ., οὗτος θεωρεῖ ἀποτελοῦντα ἀναπόσπαστον μέρος τοῦ ῥήματος (σελ. 23 ἐν τέλει).

Ὅτι ἐν πᾶσι τοῖς προκειμένοις συνθέτοις τοῖς ὑπὸ τοῦ Heerdegen καὶ Fuegner παρασυνθέτοις καλουμένοις προϋποτίθεται ἡ ἐννοία τοῦ ῥήματος συνθέτου μὲ πρόθεσιν παραδε-

χόμεθα καὶ ἡμεῖς, τὸ διάβασι προϋποθέτει τὸ διαβαίνω, πρόμαχος τὸ προμάχομαι, συγγραφεὺς τὸ συγγράφω κλπ., ἀφοῦ μάλιστα ἐν αὐτοῖς τοῖς ῥήμασιν εὐρίσκομεν τὰς σημασίας τῶν προκειμένων συνθέτων καὶ αὐτὰς τὰς λεπτοτάτας. Καὶ οὐ μόνον τῶν ἐκ προθέσεως συνθέτων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐξ ἐπιρρήματος, ὡς παλίν-ορσος, ἡρι-γένεια, καὶ τῶν ἐξ ὀνόματος, ὡς ὠκύ-ρρος, ξεινο-δόκος, καὶ τούτων πάντων πρότερα πρέπει νὰ θεωρήσωμεν τὰ ἀνάλογα ῥήματα, ἔχοντα ὡς προσδιορισμὸν ἢ ἀντικείμενον τὸ ἐν τοῖς συνθέτοις ὑπάρχον ὡς πρῶτον συνθετικόν, διότι οὐδὲ αἰσθανόμεθα τὰ σύνθετα ταῦτα, ἂν ὁ νοῦς ἡμῶν δὲν διέλθῃ πρότερον διὰ τῆς μικρᾶς ταύτης προτάσεως, τῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ ῥήματος καὶ τοῦ προσδιορισμοῦ ἢ ἀντικειμένου. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ἡ πρότασις αὕτη κατὰ τὴν ἡλικίαν τῶν συνθέτων ὅτε μὲν εἶναι γυμνή, ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸν προσδιορισμὸν ἢ τὸ ἀντικείμενον, τοῦ πτωτικοῦ σημείου, ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὸ ῥῆμα, τοῦ θεματικοῦ φωνήεντος, ὑπὸ τὴν γενικωτέραν ἔποψιν ἐκλαμβανομένου, ὅτε δὲ δὲν στερεῖται τούτων, μάλιστα τὸ ῥῆμα αὐτῆς δύναται νὰ ἀποτελῆται καὶ ἐξ εὐρυθείσης ρίζης, ἀκόμη δὲ νὰ ἦναι καὶ παράγωγον κατὰ τὴν εἰδικωτέραν σημασίαν.

Καὶ ὅμως τὰ ἐκ τοιούτων προτάσεων ἀπαρρέυσαντα σύνθετα δὲν καλοῦσι πάντα παρασύνθετα, ἀλλὰ μόνον τὰ προελθόντα ἐκ τῆς προτάσεως τῆς συνισταμένης ἐκ τοῦ ῥήματος καὶ τῆς προθέσεως, π. χ. τὸ πρόμαχος τὸ ἐκ τοῦ προμάχομαι διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι τὸ προμάχομαι θεωροῦσι σύνθετον. Ἄλλ' ἐν τοῖς ἔμπροσθεν (σελ. 282) εἶδομεν ὅτι τὸ προμάχομαι πᾶν ἄλλο εἶναι ἢ σύνθετον μάλιστα παρ' Ὀμήρῳ, παρ' ᾧ ἀκόμη αἱ προθέσεις οὐδὲν ἄλλο εἰσὶν ἢ ἐπιρρήματα, προσδιορίζουσαι τὸ ῥῆμα ἀπαράλλακτα, ὅπως καὶ τὰ συνήθη ἐπιρρήματα, καὶ παρ' ᾧ ἐπομένως τὸ προμάχομαι καὶ ὁῶς βάλλω οὐδόλως διαφέρουσιν ἀλλήλων πλὴν ὅτι τὸ προμάχομαι κατὰ συνήθειαν μεταγενεστέρων χρόνων φέρεται ὑπὸ ἓνα τόνον.

Ἄν δὲ μεθ' Ὀμηρον αἱ προθέσεις θεωρηθῶσι συντεθειμένας

μὲ τὰ ῥήματα, εἰ καὶ ἡ χαλαρότης τῆς ἐνώσεως ἐκφαίνεται ἐκ τοῦ παρεμβεβλημένου ἀναδιπλασιασμοῦ καὶ αὐξήσεως, ἐνῶ τοιαύτη παρεμβολὴ ἐν τοῖς ἄλλοις τοῖς πραγματικοῖς συνθέτοις εἶναι τι ἀνήκουστον, πάλιν δικαιούμεθα τὰ προκείμενα σύνθετα, ὡς πρόμαχος, σύμμαχος, ἐκπρεπής κλπ., νὰ θεωρῶμεν παρασύνθετα, τῶν τοιούτων ῥημάτων, ὅσον καὶ τὰ ἀπαρέμφατα καὶ τὰς μετοχὰς τῶν αὐτῶν ῥημάτων, διότι ὀνόματα καὶ τὰ ἀπαρέμφατα καὶ αἱ μετοχαὶ ὡς τὰ προκείμενα σύνθετα, οὐδὲ ἀποκλειστικῶς ἔχουσι τὴν ῥηματικὴν σημασίαν, ἐνυπάρχουσαν καὶ τοῖς ἡμετέροις συνθέτοις ἀνεξαιρέτως, ῥηματικοῖς καὶ τούτοις οὕτιν ὀνόμασιν.

Ὡς ἐκ περιστοῦ φέρομεν κατὰ Heerdegen καὶ Fügner καὶ τὴν μαρτυρίαν Whitney, ὅστις πολὺ ἀπέχων τὰ προκείμενα ἐκ προθέσεως σύνθετα νὰ θεωρῆ παρασύνθετα, οὐδὲ σύνθετα τὰ θέλει, ἀλλὰ τάσσει αὐτὰ ἐν ἴσῃ μοίρᾳ τοῖς ἐξ ἀπλῶν ῥημάτων παραγομένοις. Ὑπὸ πρακτικὴν ἔποψιν, λέγει (§ 1076), ἐν τῇ μεταγενεστέρᾳ γλώσσῃ τὸ πρᾶγμα ἔχει, ὡς ἂν, εἰ ἐκ ῥίζης καὶ προθέσεως ἐσχηματίσθῃ σύνθετος ῥίζα, ἥτις ἔπειτα παντὶ τῷ ῥήματι (καὶ πολλοῖς ῥηματικοῖς θέμασι, Κεφ. XVII) ὑπόκειται ὡς βίσις ἀπαράλλακτα, ὅπως ἡ ἀπλῆ ῥίζα. Ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα (καὶ ἔτι μᾶλλον ἐν τῇ ἀρχαιοτέρᾳ γλώσσῃ, § 1081 (1)) ἡ σύνθεσις εἶναι τόσον χαλαρὰ καὶ τὰ μέρη τῆς συνθέσεως τρυροῦσι τεσοῦτον τῆς ἀνεξαρτησίας των, ὥστε ἐν τοῖς πλείστοις λεξικοῖς (ἐξαιρέσει τοῦ λεξικοῦ Monier Williams) οἱ ῥηματικοὶ τύποι ἐκάστης μετὰ προθέσεως συντεθειμένης ῥίζης ἐξετάζονται ὑπὸ τὴν ἀπλῆν ῥίζαν καὶ οὐχὶ ἐν τῇ ἀλφαβητικῇ σειρᾷ (2) τῆς προθέσεως. Παράγωγα ὁμῶς ὀνοματικὰ θέματα ὁμοφώνως ἀναγράφονται κατὰ τὴν ἀλφαβητικὴν αὐτῶν σειρὰν ὡς ἀπλᾶ θέματα. Καὶ παρακατιῶν (§ 1141) λέγει: Τὰ πρωτογενῆ προσφύματα (primäre Suffixe) προστίθενται καὶ εἰς ῥίζας συντεθειμένας μὲ προθέσεις. Ὅπως

[1] Ἴδὲ δεύτερον συνθετικὴν σελ. 282 στήμ.

[2] Ὡς τοῦτο ἐν τοῖς ἐλληνικοῖς λεξικοῖς.

καὶ ἂν τὴν ἀρχὴν καὶ ἀκριβῶς ἐξεταζομένου τοῦ πράγματος θέματα μετὰ προθέσεων συντεθειμένα παρήχθησαν, δι' ὅλης τῆς ἱστορικῆς ἀναπτύξεως τῆς γλώσσης ἢ ρίζα καὶ ἢ αὐτῆς πρόθεσις ἢ προθέσεις ἐκλαμβάνονται ὡς ἓν, ἐξ οὗ θέματα σχηματίζονται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅπως καὶ ἐκ τῆς ἀπλῆς ρίζης, ἔχοντα τὴν αὐτὴν τροποποίησιν τῆς σημασίας τῆς ρίζης τὴν ἐμφανιζομένην καὶ ἐν τοῖς τύποις τοῦ ῥήματος τῆς αὐτῆς συνθέσεως. Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ὅμως δὲν σχηματίζονται παντὸς εἶδους σχηματισμοί, ἀλλ' ἐν γένει μόνον τοιοῦτοι, οἵτινες ἔχουσι ζωηρὰν τὴν ῥηματικὴν σημασίαν ἢ τὰ μάλιστα συγγενεύουσι κατὰ τὴν σημασίαν τοῖς ἀπαρεμφάτοις καὶ μετοχαῖς. Καὶ τέλος ἐν § 1282: Ῥηματικὰ ἐπίθετα καὶ ῥηματικὰ οὐσιαστικὰ μὲ πρῶτον συνθετικὸν ἐπίρρημα. Ὡς πολυπληθεστάτη καὶ σπουδαιότατη κλάσις ἠδύναντο ἐνταῦθα (1) νὰ θεωρηθῶσι τὰ θέματα μὲ πρῶτον συνθετικὸν πρόθεσιν. Ταῦτα ὅμως ἐθεωρήθησαν (§ 1141) κάλλιον ὡς θέματα ἐκ ριζῶν συντεθειμένων μετὰ προθέσεων καὶ ἐξητάσθησαν ἐν τῷ προηγουμένῳ κεφαλαίῳ (XVII), ἐν τῇ παραγωγῇ.

Ἦδη ἐρχόμεθα εἰς τὴν κατάταξιν τῶν συνθέτων τῆς προκειμένης κλάσεως τῶν ὀριστικῶν χωρὶς νὰ ἐξαντλήσωμεν πάντα τὰ σύνθετα, ἀλλ' ἀναγράφοντες μόνον ὅσα ἀρκοῦσι νὰ καταδείξωσι τὴν φύσιν τῶν ὀριστικῶν ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν. Ὅθεν καὶ περιοριζόμεθα εἰς τὰ ὀμηρικὰ (Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσεΐας), ἀναφέροντες μόνον ὅπου χρεῖα ἐκ τῶν ἄλλων συγγραφέων. Τοῦτ' αὐτὸ θὰ πράξωμεν καὶ ἐν τῇ κατατάξει τῶν συνθέτων τῶν λοιπῶν κλάσεων.

I. Σύνθετα, ὧν τὸ πρῶτον συνθετικὸν ὀρίζει τὸ δεύτερον ὀνοματικῶς καὶ δὴ ὡς τὸ πολὺ ἐπιθετικῶς.

A'. Τὸ πρῶτον συνθετικὸν ἐκ τῶν κλιτῶν μερῶν τοῦ λόγου.

a. Ὀνοματικὸν ὑπὸ γενικωτεραν ἔποψιν.

α. Οὐσιαστικὸν καὶ οὐσιαστικόν.

Τὸ πρῶτον συνθετικὸν ὀρίζει τὸ δεύτερον:

[1] Πρόκειται περὶ ὀριστικῶν συνθέτων.

I. Ὀμοιοπτώτως καὶ δὴ

1. Συγκριτικῶς ἦτοι χρησιμεύει εἰς τὸ δεύτερον συνθετικὸν ὡς ὅρος συγκρίσεως: ἀνδρο-γύναικα ἡμέτερον, ἀνδρο-θέα Ἀνθ. Παλατ., ἀνδρό-παις Δίσχ., ἀνθρωπο-δαίμων Προκοπ., ἀριστό-δειπνον Ἀθ., γυναικ-άνηρ Ἐπιχαρμ., διαβολ-άνθρωπος ἡμ., Ἴκαρο-μένιππος Λουκ., κανελο-πίπερον ἡμ. = πιπέρι ὡς κανέλα (τὴν ὀσμὴν), κυνά-μυια Ὀμ. = μυῖα ὡς κύων (τὴν ἀναδειαν) ἦτοι ἀναιδῆς ὡς κύων, κωμό-πολις Στρβ., λιμνο-θάλασσα Στρβ., μηλο-πέπιον Γαλην., μυρμηκ-άνθρωπος Εὐσταθ., νηρό-χιονον ἡμ. = χιῶν ὡς νηρόν, οὐχὶ καλῶς πεπηγυῖα, ῥοδό-μαλον Θεοκρ., ταυρο-πάρθενος Λυκοφρ., ὕδρ-ἀργυρος, χαλκό-μυξα ἡμ., (1), χαιρο-πίθηκος Ἀριστοτ. Περὶ τούτων εἶπομεν τὰ δέοντα ἐν τοῖς ἔμπροσθεν (σελ. 439 καὶ ἐξῆς).

2. Ὡς ἀπλῶς πρσδιοριστικόν: ἀνθρωπο-δαίμων Εὐριπ., θεά-ταυρος Μοσχ., κιτρό-μηλον Διοσκορ., λυκό-φως Αἴλο., σκυθο-τοξότης Ξενοφ., ὁ χην-αλώπηξ Ἡρ.

II. Κατὰ τινὰ τῶν πλαγίων πτώσεων (2) καὶ δὴ

1. Κατὰ γενικὴν.

a. Ἰδίως γενικὴν ἦτοι

α.) Κτητικὴν: ἄλο-σύδνη (3) = θυγάτηρ τῆς ἄλος, ἀρματροχιή, δημο-γέρων, τὰ δίσκ-ουρα (καὶ δίσκου οὔρα Ψ. 431), Ἑλλήσ-ποντος, κονί-σαλος (4), μητρο-πάτωρ, πατρο-κασίγνη-

[1] Μῦξα ὡς χαλκός (τὸ χρῶμα), ἢ καθημένη ἐπὶ τοῦ κρέατος ἢ καὶ ἀπλῶς μῦξα λεγομένη. Εὐρίσκεται ἡ λέξις καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. Μεταφορικῶς λέγομεν περὶ γυναικὸς κακῆς καὶ κατηγορούσης ὅτι εἶναι μία χαλκόμυξα.

[2] Ἴδὲ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν σελ. 450 καὶ 453.

[3] Ἴδὲ καὶ σελ. 97. Νῦν ὁ Κούρτιος (Ἐτυμ. 5η 654) διαιρεῖ ἄλοσ-ύδνη, ὡς καὶ Ὑδατοσ-ύδνη, θεωρῶν αὐτὰ νόθα σύνθετα. Περὶ τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ, ἐξ οὗ κατὰ Κούρτιον νῦν ἐξέπεσε τὸ ἀρχτικὸν σ, εἶπομεν τὰ δέοντα ἀνωτέρω (σελ. 97). Διορθωτέον μόνον ἐνταῦθα ὅτι τὸ σῆηυ-σ δὲν εἶναι παθ. παρακ., ἀλλὰ ῥηματικὸν ὄνομα διὰ τοῦ ηυ προσφύμκτος γενόμενον.

[4] Ἴδὲ σελ. 117. Καὶ ὁ Κούρτιος (Ἐτυμ. 5η 372, 429 καὶ 665) κονί-σσαλος γράφει = κονί-σαλος.

τος, πολυ-κοιρανία (1) ὀμικρικά, παμ-μήτωρ, σιδερο-μήτωρ
στρατό-μαντις αἰσχύλεια, παμ-μήτειρα ὕμν. ὄμ.

6.) Τῆς ὕλης: καλά-πους Πλ. τὸ παρ' ἡμῖν καλά-πόδι
λεγόμενον, βυρσ-αἰετος Ἀριστοφ., ἀσκο-πύρα Πολυδ., ξυλο-
λυχνοῦχος Ἀθ., καὶ ἀκρατο-κώθων (2) Ἀθ.

b. Ἀφαιρετικὴν γενικὴν: θεό-μαντις Πλ., θυμό-μαντις
Αἰσχ., λιμο-κόλαξ Bekker ἀνεκδ.

2. Κατὰ δοτικὴν:

a. Ἰδίως δοτικὴν: ἱππό-δρομος Ὅμ. = δρόμος τοῖς ἵπ-
ποις, τὸ ἡμέτερον σταχτο-πάνα = πάντα διὰ τὴν στακτὴν.

b. Ὁργανικὴν δοτικὴν καὶ comitativ: ἀλευρό-μαντις, ἀσ-
τρό-μαντις κλπ. ἐκ τοῦ μάντις σύνθετα, ριθέντα ἄνω (σελ.
451), γλωττο-τοζόται Τζέτζη ἀκανθό-χοιρος, ἀλί-τυρος
Φιλοδ., ῥίγο-πύρετος Ἰπποκρ., οἰνό-πέδον Ὅμ. (3) καὶ τὰ
ἡμέτερον δρόλοπας = ὕδρο-λαίλαψ, ῥακο-χυλός, κρασο-χυλός,
κρασό-ψωμον, τυρό-ψωμον.

Σημ. Τὸ ὕδρο-μυλος = νηρό-μυλος, ἀλογό-μυλος, ἀνεμό-
μυλος, χειρό-μυλος, ἀτμό-μυλος, ἀτμό-πλοιον, ἐλαι-ἀκόνη
= λαδ-ἀκονον ἀναλύει ἢ γλῶσσά μας εἰς γενικὴν μύλος τοῦ
νηροῦ, τοῦ ἀτμοῦ, πλοῖον τοῦ ἀτμοῦ, ἀκόνη τοῦ λαδιοῦ, ἀλ-
λά κυρίως ἢ ἔννοια τοῦ πρώτου συνθετικοῦ εἶναι ὀργανικῆς
πτώσεως: μύλος δουλεύων ἢ κινούμενος μὲ νηρόν, κινούμενος

---

[1] = ἡ πολλῶν (ὑποκειμ. γεν. = κτητικῆ γενικῆ) κοιρανία.
Ὅριστικὸν θεωρεῖ αὐτὸ καὶ Berch (σελ. 20. e), ἀλλὰ τὸ πρῶτον
συνθετικὸν ἐπίθετον. Ὁ δὲ G. Meyer (Stud. VI 255) θεωρεῖ πα-
ράγωγον τοῦ * πολυκοίρανος = ὁ πολλοὺς τυράννους ἔχων καὶ πο-
λυκοιρανία ἢ πολιτικὴ κατάστασις, ἐν ἧ τις ἔχει πολλοὺς τυράν-
νους.

[2] Ἡ γενικὴ τοῦ περιεχομένου.

[3] Ἀναλύομεν οὐχὶ εἰς δοτικὴν: πέδον οἴνω (πρόσφορον), ἀλλ'
εἰς comitativ: πέδον μὲ κλήματα, μὲ ἄμπελον, ἐκλαμβάνοντες τὸ
πρῶτον συνθετικὸν ἐν τῇ ἀρχικῇ αὐτοῦ σημασίᾳ: κλήμα, ἄμπελος
(Κουρτ. Ἔτυμ. 393, 551 καὶ Ebeling L. Hom. ἐν λέξει οἶνος).
Πρὸς. καὶ οἶνη κλήμα, ἄμπελος, οἶνον φύλλον, κλάδος ἀμπέλου, οἶ-
νάνθη ἄνθος ἀμπέλου.

μέ τὸ χέρι, πλοῖον κινούμενον με ἀτμόν, εἰακονι = ακο-
να ἀκονίζουσα με λάδι.

ε. Τοπικὴν : ἀλί-πεδον Ξενοφ., δειπνο-σοφισταί 'Αθ., ἵππο-
τοξότης 'Ηρ., ψυλλο-τοξότης Λουκ., πελαγο-λιμὴν Λευντ.,
'Αρκί-λυκος 'Ομ.

ζ. Αἰτιατικὴν τοῦ κατὰ τι : Εἶδο-θήη (1), θυμο-λέων, ποδ-
ήνεμος ἑμηρικά, γαστρο-γάρυβδις Κρατίνου, χειρο-δράκων
Εὐριπ., ῥυγχ-ελέφας 'Ανθ.

Σημ. Ἐν τῇ σανσκριτικῇ τὰ ἔριστικά με οὐσιαστικὸν πρῶ-
τον καὶ δεύτερον συνθετικὸν εἶναι σπάνια, συνθέστατα ἔμω-
τὰ κτητικὰ τὰ ἀποτελούμενα ἐκ τῶν αὐτῶν συνθετικῶν με-
ρῶν. Whitney § 1280 b. καὶ 1302. Καὶ ἐν τῇ ἐλληνικῇ συ-
νθέστερα τὰ κτητικὰ τοῦ τοιούτου εἶδους.

β'. Οὐσιαστικὸν καὶ ἐπιθετον : ἵππο-δάσεια (2) ἑμ., * ἀ-
κρο-κέλαινος (ἐξ οὗ * ἀκροκελαινιάω, μετοχ. ἀκροκελαινιών
ἑμ.) = κελαινός τὰ ἄκρα, Πόδ-αργος, -ἀργη = ἀργός τὸς
πόδας 'Ομ. καὶ τὰ συγκριτικά : Ἴππό-θοος, Κυμο-θήη ἑμη-
ρικά = θοός ὡς ἵππος, θαή ὡς κύμα, οἷα καὶ τὰ ἡμέτερα ῥο-
δο-κόκκινος, πυρο-κόκκινος.

γ'. Οὐσιαστικὸν καὶ ῥηματικὸν ὄνομα : κυκλο-τερής 3)
'Ομ., ἀρκύ-στατος Λίσχ., Εὐρ. συγκριτικόν.

δ'. Οὐσιαστικὸν καὶ μετοχή : Ἴππο-θῶν = θῶν ὡς ἵππος
συγκρ., πρβ. Ἴππό-θοος.

ε. Ἐπιθετον καὶ οὐσιαστικόν : ἀγ-ήνωρ = ὁ ἄγαν ἀνὴρ,
ὁ ἀγαθός ἀνὴρ (4), Προθο-ήνωρ (5), ἀκρό-πολις (6), ἰσό-πε-

[1] Ἴδὲ σελ. 130.

[2] δασεῖα ἵππου ἢ ἵππῳ ἦτοι ἐκ τριχῶν ἵππου (γεν. τῆς ὕλης)
ἐπιθετον τῆς κόρυθος. Πρβ. καὶ ἵππουρις, ἵππόκομος κόρυς. Ἴπ-
πος = οὐρά, κόμη ἵππου, ὅπως βοῦς = δασὴ βοεῖα καὶ τῶξον. αἰ-
γός ἀγρίου (Δ. 195) = ἐκ κέρατος αἰγός.

[3] Τορνευθεῖς κύκλος προληπτικῶς, τορνευθεῖς καὶ οὕτω γενό-
μενος κύκλος. Ὁ Heerdegen (36) ἀντικειμενικόν : εἰς κύκλον.

[4] Περὶ τοῦ ἀγ- ὡς ἐπιθετικοῦ θέματος, οὐ οὐδέτερον, τὸ ἐ-
πίρρημα ἀγα-ν, ἰδὲ ἐν σελ. 105.

[5] Ἄνὴρ πρόθοος, προθῶν.

[6] Μόνον ἐν Ὀδυσσεΐα, ἐν δ' Ἰλιάδι ἄκρη πόλις.

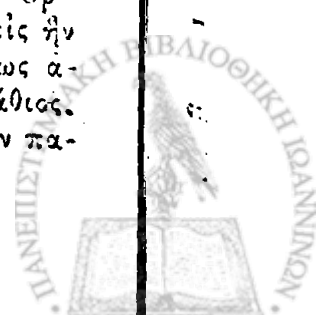
δον, Κακο-ίλιος, Καλλι-κολώνη, Καλλι-άνασσα, Λευκο-θείη, ἄλαο-σκοπιή, ὤμο-γέρον, Ἐτεό-κρητες, Παν-αχαιοί, Παν-έλληνες, ὄμ-ήγυρις (ὄμος καὶ ἄγυρις), μολο-βρός (1), ὄρσο-θύρη (2) Ὀμηρικά.

Σημ. 1. Περί τούτων ἰσχύει τὸ ὑπὸ Lobeck (εἰς Φρυνιχ-σελ. 600) παρατηρηθὲν ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν συνειθίζουσι νὰ συνθέσωσιν οὐσιαστικὸν μὲ ἐπίθετον οὕτως, ὥστε ταῦτα καὶ ἐν συνθέσει νὰ ἔχωσι τὴν αὐτὴν σημασίαν, οἷαν καὶ παραλλήλως τιθέμενα. Πρὸς. καὶ τὰ ἡμέτερα* καλοκαῖρι καὶ καλὸς καιρὸς, ὧν τὸ μὲν πρῶτον δηλοῖ ὠρισμένην ἐποχὴν τοῦ ἔτους, τὸ δὲ πάντα καλὸν καιρὸν καὶ ἐν ὄρα ἀκόμη χειμῶνος, ἀγριό-γατος καὶ ἄγριος γάτος, ὧν τὸ μὲν πρῶτον δηλοῖ γάτον ἀνήκοντα εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀγρίων, τὸ δὲ γάτον ἐκ τῶν ἡμέρων ἀγριαύσαντα καὶ τὸ ἀκρόπολις τῶν ἀρχαίων, ὅπερ δηλοῖ οὐχὶ πᾶσαν πόλιν ἐν ὕψει κειμένην, ἀλλὰ χρῆσιμεύει ὡς τεχνικὴ ἔκφρασις, ἵνα διπλώσῃ ὠχυρωμένον μέρος πόλεως ἐν ὕψει κείμενον = αρχ. Ἴδὲ καὶ Κούρτιον (Erl. σελ. 151) καὶ Kühner (ausf. gr. I. 1. σελ. 733).

Σημ. 2. Ἡ κλασικὴ γλῶσσα προτιμᾷ τὴν παράλληλον θέσιν τοῦ ἐπιθέτου ἢ τὴν σύνθεσιν μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ, ὡς

[1] Ἐκ τοῦ * μάλο-ς (= mala-s σανσκρ. ῥυπαρός, malu-s λατ. μεταφ. κακός) τῆς ῥ. μελ- (μέλ-ας, μολ-ύ-νω) καὶ * ὄβρος = ὄβριον χοιρίδιον, μολοβρός = ῥυπαρὸν χοιρίδιον. Κουρτ. Ἐτυμ. σελ. 373. Κατὰ Fick (ἰδέ ἑλλ. γρ. G. Meyer σελ. 177) εἶναι ἀπλοῦν ἐκ τῆς ῥίζης μερβ- (πρὸς. ζενδ. ῥῆμα mareγ-a-i-ti = περιφέρεισθαι) = ἀλήτης.

[2] = ὑψηλὴ θύρα ἐκ τοῦ * ὄρσο-ς = ὑψηλός (τῆς ῥ. Fer- κύξη-μένης διὰ σ Fer-σ-, ἐξ ἧς καὶ ὄρ-θ-ὸ-ς κύξημένης διὰ θ). Κουρτ. Ἐτυμ. 5η 348 καὶ 739. Τὴν ἐτυμολογίαν ταύτην προτιμῶμεν τῆς ἐκ τοῦ ὄρ-νυ-μι κατὰ τὰ ἔνσιγμα ὄρσο- = θύρα πηδωμένη, « θύρα ὑψηλή, δι' ἧς ἔστι καταβαίνοντα ὀροῦσαι, ὃ ἔστι πηδῆσαι, ἢ ἀνιόντα πηδῆσαι διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἀναβαθμὰς » Ἀπίων, « Ὀρσοθύρη θύρα τις ἐπίσημος ὑψηλοτέραν πρόσθασιν ἔχουσα, εἰς ἣν οὐχ οἷόν τε ἀνελθεῖν τινα εἰμὴ διὰ κλίμακος ἴσως ἢ ἄλλως πως ἀνορούταντα εἰς αὐτήν, ὅθεν καὶ ὄρσοθύρη ἑκαλεῖτο ». Εὐστάθιος. Ἴδὲ Ebeling L. Hom., ὅστις ὁμοίως προτιμᾷ τοῦ Döderlein τὴν παραγωγὴν ἐκ τοῦ ὄρρος = ὀπίσθιος = ὀπισθία θύρα.

ἀγαθός δαίμων, ἄρειος πάγος κλπ. (Kühner ausf. gr. I. 1. 752).

Σημ. 3. Ὁ G. Meyer (Stud. VI 254—257) ὁμιλιῶν περὶ τῶν ἐξ ἐπιθέτων καὶ οὐσιαστικῶν² συνθέτων ὀριστικῶν παραδέχεται ὁμηρικῶς μόνον τὸ ἀκρόπολις, ὠμογέρων, Κακοῖλιος καὶ μέσσαυλος (1). Ἀποκρούει δὲ τὴν γνώμην ὅτι ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ἢ σύνθεσις αὕτη εἶναι πολὺ σπανία, ἀναφέρων ἐκ συγγραφέων ὡς τὸ πολὺ οὐχὶ τῆς καλῆς ἐποχῆς τὰδε σύνθετα (2): ἀβελτερο-κόκκυξ (φρυνιχ. ἐν Bekker ἀνεκδ.), ἀδρο-δίαιτα ('Αθ.), ἀγαθο-δαίμων, ἀγρι-ἀμπελος, ἀγρι-έλαιος καὶ ἕτερα ἐκ τοῦ ἀγριος σύνθετα, φυτῶν ὀνόματα, ἅπερ πρότερον παρ' ἄλληλα ἐτίθεντο (πρβ. ἀγριος ἔλαιος Σοφ.), ἀγροϊκόσοφος (Φίλωνος), αἶνο-γίγας (Νόννου), αἶνο-λέων (Θεοκρ.), αἶνό-λυκος (Λεων. Ταραντ.), αἶνό-παρις (Εὐρ.), αἶνό-πατερ πάτερ (Αἰσχ.) καὶ λοιπὰ μὲν τὰ αἶνο-σύνθετα, ἀκρό-λοφος (Πλουτ.), ἀκρό-πους, ἀκρό-πτερον, ἀκρό-σοφος, πινδάρειον κλπ., ἀλι-αίετος ἐκ τοῦ ἄλιος (Rüdiger σελ. 56, ἰδὲ καὶ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν σελ. 75), ἀλυκτο-πέδη ('Ησιόδου), ἀπλοκύων ἐπώνυμον Ἀντισθένης, ἀρειό-παγος ἀντὶ τοῦ δοκίμου ἄρειος πάγος (ἀλλὰ τὸ δοκίμον παράγωγον ἀρειοπαγίτης προϋποθέτει τοιοῦτον σύνθετον), ἀριστό-μαντις (Σοφ.), ἀσκημοκλέπτης ('Ανθ. Παλατ.), ἀττικο-πέρδιξ ('Αθ.), βαυκο-πανοῦργοι ('Αριστοτ.) = σεμνο-πανοῦργοι, γλυκ-έλαιον (Γαλην.), γλυκύ-μηλον (Σαπφῶς) = γλυκό-μηλον ἡμῶν, γυμνο-σεφιστικί (Πλουτ.), δεσποσιο-ναῦται ('Αθ.), δευτεροαγωνιστής, πρωτοαγωνιστής, τριτοαγωνιστής, ἡμερό-δρυς καὶ ἡμερό-πιτυς ('Ησυχίου ἀμφότερα), ἰδιό-ξενος (Διον. Ἄλικ.), ἱερο-βοτάνη (Διοσκορ.), ἱερό-πολις (Φίλωνος), ἰθύ-φαλλος = ὁ ἰθύς, ὀρθός φαλλός, κακο-δαίμων (ἀριστοφάνειον), κακό-δουλος (Κρατίνου), κακο-μήτωρ ('Ησυχ.), κακο-πάρθενος

[1] Ὅπερ ἡμεῖς διὰ τὴν ἐπιγενομένην μεταβολὴν εἰς τὸ οὐσιαστικὸν (αὐλή) κατατάττομεν εἰς τὰ κτητικά.

[2] Οἷς προσεθέσαμεν καὶ ἡμεῖς τινα.

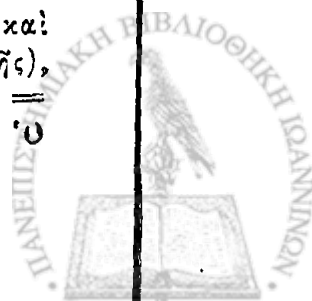
(Σχολ. εἰς Εὐρ.), καλλ-ίχθους (Ἄνθ. Παλατ.), κομψ-αμυσ-
 νίας (κομήτη-ς) Ἀριστοφ., λευκό-ιον (Θεοκρ.), λευκό-λινον
 (Ἡρ.), λευκό-νοτος (Ἀριστοτ.), λιχνό-γραυς (Τιμ. παρὰ
 Διογ. Λαέρτ.), μαλακο-κόλαξ (Ἄθ.), μεγαλο-μήτηρ (Ἡσυχ.),
 μεγαλο-πέλιες Συρακόσαι (Πινδ.) καὶ μεγαλο-πτώλιες Ἀθᾶ-
 ναι (τοῦ αὐτοῦ), μελάμ-πυρος (Θεοφρ.), μελάν-ιον (Θεοφρ.),
 μικρό-δουλος (Ἀρριαν.), νεζ-πολις ἐκ παραθέσεως, τὸ πρα-
 γματικὸν σύνθετον νεό-πτολις πόλις (Αἰσχ.), νωδο-γέρων
 (Πολυδ.), παλαιο-μάτωρ (Εὐρ.), πεζ-έταιροι (Δημοσθ.),
 πλαγί-αυλος (Θεοκρ.), λεγόμενος καὶ πλάγιος αὐλός, πρω-
 το-κύων (Ἄνθ. Παλατ.), πρωτό-μαντις (Αἰσχ.), πρωτο-μάρ-
 τυς (Ἐκκλ.), πρωτο-μήτωρ (Βυζ.) ἢ Εὐα κλπ. ἐκ τοῦ πρω-
 το-σύνθετα, σεμνό-μαντις (Σοφ.), σεμνο-παράσιτος (Ἀλεξ.),
 συρο-πέρδιξ (Αἰλ.) = σύριος πέρδιξ, Σκαπτη-σύλη = Σκα-
 πτή ὕλη, φανερό-φιλος (Ἀριστοτ.), χλωρο-σαύρα (Σχολ.
 εἰς Θεοκρ.), χωλ-ίαμβος (τῶν γραμμ.).

Σημ. 4. Τῆς σανσκριτικῆς τὰ τοιαῦτα ὀριστικὰ δὲν εἶναι
 ἀσυνήθη, ἀλλ' ὅμως πολὺ εὐχρηστότερα εἶσι τὰ ἐκ τῶν αὐτῶν
 συνθετικῶν μερῶν ἀποτελούμενα κτητικά. Whitney § 1280
 c καὶ 1298. Τὸ αὐτὸ παρατηροῦμεν καὶ ἐν τῇ ἐλληνικῇ, τὰ
 κτητικά τοῦ τοιοῦτου εἶδους εἶναι συνκθέστατα.

ς'. Ἐπίθετον καὶ ῥηματικὸν ὄνομα: ἄκρο-πόλος (= ὁ ἄκρος,
 ὑψηλός πέλων, ὢν, περὶ ὑψηλῶν ὀρέων), ἀλιο-τρεφής, ἀργύ-
 φος καὶ ἀργυ-φος (1), οἰο-πόλος, ὁμο-κλή (2) οὐλό-χυται

[1] Κατὰ Pott (ιδὲ Κουρτ. Ἔτυμ. 171) ἐκ τοῦ ἀργυ- (πρβ.
 ἀργυ-φο-ς) καὶ τῆς ῥ. φα- (φαίνω) = λαμπρός, λευκός φαινόμε-
 νος, ὅπερ ἐπιδοκιμάζει καὶ ὁ Κούρτιος (αὐτόθι), ἀλλ' ὅμως παρα-
 κατιῶν (σελ. 516) θεωρεῖ τὸ ἀργυφος ὑποκοριστικὸν σχηματισμόν.
 Πρβ. καὶ Kühner (ausf. gr. I. 722), ὅστις τὸ υφο-ς καὶ υφεο-ς
 θεωρεῖ ἐπιθετικὰς καταλήξεις, ἐπομένως καὶ διαίρει ἀργ-υφο-ς,
 ἀργ-ύφεο-ς.

[2] Ἄντι * ὁμοκλή ἐκ τῆς ῥ. καλ- (καλέω) Schaper (528) καὶ
 Vanicek (140). Ὁμοκλή = δυνατὴ φωνή (προτροπῆς ἢ ἀπειλῆς),
 τοῦ ὁμο- ἐκλαμβανομένου = τῷ cum con τῷ ἐν τῷ con-elamo =
 Ebeling L. Hom. καὶ Crusius λεξ. ὁμ. 6η. ἐκδ. Ὁ

(1), πολυ-ηγερής, πρεσβυ-γενής, πρωτό-γονος ὁμηρικά. Τὸ ἡμέτερον πρωτό-πλαστος (2) οὐσιαστικοποιηθὲν κατὰ παράλειψιν τοῦ ἄρτος.

ζ'. Ἀριθμητικὸν ἐπίθετον καὶ οὐσιαστικόν: ἡμι-θεος, ἡμι-ονος, ἡμι-πέλεκκον (3), ἡμι-τάλαντον ὁμηρικά. — τρι-γίγας (Ὁρφ.) = τριπλοῦς γίγας τὸ μέγεθος, τρι-κέρβερος (Τζέτζη) ἐπίσης, τρι-μάμμη (Θεοφιλ.) = ἡ τρίτη μάμη, = tritavia, τρι-παππος (γλωσσ.) = ὁ τρίτος πάππος = tritavus, τρι-υιωνός (γλωσσ.) = ὁ τρίτος υἱωνός = trineros.

η'. Ἀριθμητικὸν ἐπίθετον καὶ ῥηματικὸν ὄνομα: δι-ζυγες

G. Meyer (ἑλλ. γρ. σελ. 12) ἐκ τοῦ κέλομαι μὲ ἀποβολὴν τοῦ ε, ὡς ἐν τῷ ἐ-κέ-κλ-ε-τό (γρ. σελ. 10).

[1] Κατὰ παράλειψιν τοῦ κριθαὶ μεταπεσὼν εἰς οὐσιαστικόν, ὡς καὶ τὸ ἀπλοῦν οὐλαί, ὅπερ οἱ μὲν παλαιοὶ καὶ Döderlein παράγουσιν ἐκ τοῦ ὄλος, οὐλος = κριθαὶ κεχυμένα ἢ χυνόμενα ὄλαι, ἀκέραιαι, οὐχὶ ἀλεσμένα, ἀλλὰ μόνον χονδρὰ κομμένα, οἱ δὲ νεώτεροι ἐκ τῆς ῥ. Fel-F- (νοῖνο, ἀλέω) FolFαι * ὄλλαι οὐλαί (G. Meyer ἑλλ. γρ. § 73) = κριθαὶ χυνόμενα ἀλεσμένα. « Ἡ ῥίζα Fel-ἀλέω παραδεκτέα ἐνταῦθα (λέγει ὁ Ebeling L. Hom. ἐν λέξει οὐλαί), ἂν καὶ δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ τις ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐν ταῖς θυσίαις ἐχρῶντο ὀλοκλήροις καὶ ἀκεραίοις κόκκοις κριθῶν. » Ἴνα ᾧμεν συμφωνότεροι μὲ τὴν παράδοσιν, παραδεκτέον τὸ οὐλαί = ἀλωνισμένα ἐκ τοῦ ἀλοάω (τῆς αὐτῆς ῥ. Gal-Fel-Fel-F Κουρτ. Ἔτυμ. 361), ὅπερ εἰ καὶ ἤρμοζεν εἰς πάντας τοὺς ὁμητριακοὺς καρπούς, παρέμεινεν ἰδίως ὡς ὀνομασία τῶν κριθῶν, διότι πρῶται αὐταὶ ἐτέθησαν εἰς τὴν ἄλω καὶ ἀλωνίσθησαν « ἄς πρῶτας κρατεῖ λόγος εἰς χρῆσιν ἐλθεῖν τοῖς πάλαι ποτὲ ἀπαλλαγεῖσι τοῦ βαλανηραγεῖν ». Ἐπομένως οὐλόχεται = κριθαὶ χυνόμενα ἐπὶ τοῦ θύματος ἀλωνισμένα μόνον καὶ χονδρὰ κομμένα, ὅπως τότε καὶ ἤσθιοντο, διότι « τὴν ἀρχὴν ὄλαι ἤτοι σῶσι ἤσθιοντο πρὶν ἢ γενέσθαι τὰ τοῦ ἀλετοῦ ». Πρβ. καὶ Crusius λέξ. ὁμ. 6η. ἐκδ. Καὶ Heerdegen [28] ὀριστικόν, κατὰ δὲ Schröder [549] ὀριστικόν, ἀλλὰ μὲ ἀνεστραμμένα συνθ. μέρη ἀντὶ * χύτουλαι, ὁ δὲ Berch [16] τονίζων οὐλοχύται θεωρεῖ ἀντικειμενικόν καὶ οὐλοχύτας ἐννοεῖ βέβαια τὰ κανᾶ, δι' ὧν ἐπέγειον τὰς οὐλάς.

[2] Τὸ πρῶτον πλαθόμενον ψωμί, ἐξ οὗ δίδεται τοῖς νεονύμοις κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ γάμου.

[3] Ἐκ τοῦ πελέκιον = * πελέκFιον (πέλεκυ-ς) ἡμιπελεκFιον ἀποβολὴ τοῦ j καὶ ἀφομοιώσει τοῦ F κατὰ τὸ ἵππος, ἵκκος, equus ἡμιπελεκFον ἡμιπέλεκκον.

Ἴπποι = ἕζευγμένοι ἀνά δύο, δι-κλίδες (κλι- κλί-ν-ω) πύλαι, θύραι, σανίδες = κλινόμεναι ἤτοι κλειόμεναι με δύο φύλλα, τετρά-οροι Ἴπποι = ἕζευγμένοι τέσσαρες, τέσσαρες, ἤτοι τέθριππον, ἡμι-δαή, = ἡμίκαυστος, ἡμι-τελής Ὀμηρικά (1).

θ'. Ἀντωνυμία καὶ οὐσιαστικόν : Αὐτό-λυκος Ὀμ., Αὐτολέων.

ι'. Ἀντωνυμία καὶ ῥηματικὸν ὄνομα : Αὐτό-φονος Ὀμ. (2).

ια'. Ἀντωνυρία καὶ μετοχή : Αὐτο-μέδων Ὀμ.

β. Ῥηματικὸν θέμα.

α. Ῥηματικὸν θέμα καὶ οὐσιαστικόν : Ἀρπό-λυκος, Δέρκιππος (3), διαδρασι-πολιταί, δρυψο-γέρων, ἐρπ-άκανθα, ζεσ-έλαιον, μελλ-εἶρην, μελλ-έφηθος, μελλό-ποσις, μιξ-έλλην, μιξο-ἑρβασος, -πάρθενος, Σθέν-ιππος, περὶ ὧν ἰδὲ ἐν σελ. 458. — ἀρχι-κλωψ, ἀρχι-δικαστής, ἀρχ-ισρεύς, ἀρχι-ευνοῦχος, ἀρχι-θέωρος, ἀρχι-κυβερνήτης, ἀρχι-κυνηγός, ἀρχι-ληστής, ἀρχι-μιμος κλπ., περὶ ὧν ἰδὲ ἐν σελ. 459.

β'. Ῥηματικὸν θέμα καὶ ἐπίθετον : δοκχοι-δέξιος, δοκχοίσοφος. Ἰδὲ ἐν σελ. 458.

β'. Τὸ πρῶτον συνθετικὸν ἐκ τῶν ἀκλίτων μερῶν τοῦ λόγου(4).

[1] Τὸ ἐν τῇ συνθέσει σύννηθες τρι- εἶναι τὸ θέμα τοῦ ἀριθμητικοῦ τρεῖς, πρὸς τρι-σί, τρι-ῶν, τρί-α, ἐξογκώσει δὲ τοῦ τρι- τὸ τρεῖς, αἰολ. τρηῖς ἐκ τοῦ τρε-εις τρεῖ-ες = σανσκριτ. tray-as. Ἐπίσης καὶ τὸ τετρα- τὸ ἐν τῇ συνθέσει σύννηθες εἶναι. θέμα τοῦ ἀριθμητικοῦ τέσσαρες (πρὸς δοτ. τέτρα-σι ἀντὶ τέτταρ-σι καὶ τέτρα-το-ς ἀντὶ τέταρ-το-ς), ἀνθ' οὗ ἐνίοτε καὶ τεσσαρα-, ὡς τεσσαρά-βοιος Ὀμ. καὶ τὸ τεσσαρά-κοντα, ἀλλὰ τετρα-κόσιοι, δωρ. τετρα-κατίοι. Τὸ τελικὸν α τοῦ τεσσαρα- κατὰ τὸ πεντα-, ἑπτα-, ὄκτα-, ἔνεα-, δεκα-, περὶ ὧν ἰδὲ ἐν σελ. 106. Περὶ τοῦ τρυ-φάλεια ἰδὲ ἐν σελ. 309 σημ. 1. Τὸ δι- ὅμως = δει- τὸ ἐν τῇ συνθέσει σύννηθες πικρυσιάζει θέμα μὴ ἐμφανιζόμενον διόλου ἐν τῇ κλίσει τοῦ δύο, ὅπως ἐπίσης καὶ τὸ σανσκριτ. dvi- (Whitney § 1249 b.).

[2] Δὲν ἀποκλείεται, νομίζομεν, καὶ ἡ ἐξήγησις : αὐτὸς ὁ φόνος (προσωποποιημένος), πρὸς βροτολογίος περὶ Ἄρεως.

[3] Ἡ δασεῖα τοῦ ἵππος μεταγενεστέρα. Κουρτ. Ἔτυμ. 455 καὶ 578.

[4] Τὰ ἄκλιτα ἐνταῦθα ἐπέχουσι τόπον ἐπιθετικοῦ προσδιορισμοῦ

α. Ἰδίως ἐπιρρημὰ καὶ οὐσιαστικόν: εὐ-ήνωρ (1) Ὀμ. = ἦς ἀνήρ, τρισ-εινὰς Ἠσ. = ἡ τρίτη εἰνὰς. — χαμαι-θατος Θεοφρ., χαμῆ-κισσοῦ Διοσκορ. καὶ τὰ ἡμέτερα χαμο-κερασά (ἡ) τὸ δένδρον, χαμο-κέρασα (τὰ) ὁ καρπός (2). Πρβ. καὶ τῶν ἀρχαίων χαμαι-κέρασοι.

β. Πρῶθεσις καὶ οὐσιαστικόν: ἐπί-κουρος (3), δά-πεδον (δα- = διὰ Κουρτ. Ἐτυμ. σελ. 606) = τέλειον πέδον, ἀμυρική.

γ. Ἀχώριστον μόριον καὶ οὐσιαστικόν: ἄ-ιρος (= οὐδεὶς Ἴρος), ἀν-ήνωρ, ἀ-φρήτωρ (ἐκ τοῦ φράτωρ ἦτοι μέλος τῆς φρατρίας), δυσ-μήτηρ, δύσ-παρις ἀμυρική.

II. Σύνθετα, ὧν τὸ πρῶτον συνθετικὸν ὀρίζει τὸ δεύτερον ἐπιρρηματικῶς.

A'. Τὸ πρῶτον συνθετικὸν ἐκ τῶν κλιτῶν μερῶν τοῦ λόγου.

a. Ὀνομαστικὸν ὑπὸ γενικωτέραν ἐπιψιν.

α. Ἐπίθετον καὶ οὐσιαστικόν: παμ-μήτωρ Σοφ. = κατὰ πάντα μήτηρ, Παντα-λέων καὶ τὸ ὀμηρικὸν μὲ δεύτερον συνθετικὸν ῥηματικὸν οὐσιαστικὸν παλιῶσις (4).

β. Ἐπίθετον καὶ ἐπίθετον: ἡγά-θεος (5), ὀμ-ῆλιξ (=

τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ, ὅπως καὶ ἄλλως ἐν τῇ ἐλληνικῇ ἐπίρρημα μεταξὺ ἄρθρου καὶ οὐσιαστικοῦ ἐπέχει τύπον ἐπιθετικοῦ προσδιορισμοῦ, ὡς οἱ νῦν ἄνθρωποι κλπ.

[1] Ἐπίθετον τοῦ οἴνου καὶ τοῦ χαλκοῦ κατὰ μετιωνυμίαν ἀποδοθέν, ἐν ᾧ κυρίως ταῦτα προξενουσιν εἰς ἄλλον τὸ αὐτοῖς ἀποδιδόμενον, διότι διὰ τούτων γίνεται τις ἦς ἀνήρ = παλληκαρῆς. Πρβ-χλωρὸν δέος, mors pallida. Παρὰ Πινδάρῳ πόλις εὐήνωρ εἶναι κτητικόν: ἡ ἔχουσα γενναίους ἄνδρας.

[2] Αἱ κοινῶς φράουλες.

[3] = πρόσθετος κοῦρος, ἔξωθεν καλούμενα παλληκήρια ἐν πολέμῳ πρὸς βοήθειαν. Κατὰ L. Meyer (συγκρ. γρ. II 25 καὶ 245) * ἐπίκουρος ἐπίκουρος = βοηθὸς ἔχει σχέσιν μὲ τὸ σανσκρ. carana = προστασία, βοήθεια, ὅπερ ἐν Rgveda (Grassmann) δηλοῖ καὶ τὸν προστατεύοντα, κοινὴν ἔχον μετ' αὐτοῦ τὴν ῥίζαν, πρόσφυμα δὲ διάφορον.

[4] Ἰδὲ σελ. 394.

[5] Ἐκ τοῦ θέματος ἄγα- τοῦ ἄγα-ν καὶ θεῖος. Πρβ. διὰ τὸ δεύ-

δμοίως ἠλικιωμένοις), πάν-αιθος, παν-αίολος, παν-άπαλος, παν-άποτμος, παν-αφῆλιξ, παν-αώριος, Πάν-θους, παμ-μέλας, παμ-ποίκιλος, πάμ-πρωτος, παγ-χάλκεος, παγ-χρύσειος, παν-ύστατος, παν-υπέρτατος, πολυ-δαίδαλος ὁμηρικά.

γ'. Ἐπίθετον καὶ ῥηματικὸν ὄνομα: πολυ-αἶξ, νέ-αλυσ' ὠκύ-αλος (1), ἑκατη-βόλος, ἀγά-ννιφος, πρωτό-πλοος, ὠκύ-πορος, ἀγά-ρροος, βαθύ-ρροος, καλλί-ρροος, ὠκύ-ρροος, Ἄγά-στροφος, νεό-στροφος, ἀγά-στονος, πρωτο-τόκος, λιγύ-φθογγος (2)· λαβρ-αγόρη-ς, ὠκυ-πέτη-ς, εὐρύ-οπα (3)· ἀκρ-αής, νεο-αρδής, ὄξυ-βελής (4), νεη-γενής, πολυ-γηθής, ἡδυ-επής (5), δεμ-ηγερός, πολυ-ηχής, νεο-θηλής, ἄλλο-ιδής (= ἄλλιος εἰδόμενος = ἄλλοφανής), πολυ-καγκής, πυκι-μηδής (6), πρωτο-παγής, μετσο-παγής (7), νεο-πενθής, Ἄγα-σθένης, εὐρυ-σθενής, πολυ-σπερής, ἀπαλο-τρεφής, νεο-τευχής, εὐρυ-φυής, Πο-

---

τερον συνθετικὸν καὶ ζά-θεος. Ἄλλοι ὅμως, ἐν οἷς καὶ Κούρτιος (Verb. II. 357), θεωροῦσιν αὐτὸ παράγωγον ἐκ τοῦ ἀγαθός.

[1] Ὠκέως ἀλλόμενος, τρέχων (G. Meyer Stud. V. 100). Ἄλλοι (Heerdegen 31) ὠκός ἐν ἀλλί καὶ ἄλλοι (ἰδὲ Ebeling L. Hom.) παράγωγον ἐκ τοῦ ὠκός.

[2] Ἰδὲ Heerdegen [σελ. 53], ὁ Berch ὅμως [14] κατατάσσει εἰς τὰ κτητικά.

[3] Ὁ G. Meyer [Stud. VI. 258] καὶ ὁ Berch [16] κατατάσσουν εἰς τὰ ἀντικειμενικά, ἀλλ' ἐν σελίδι 20 ὁ Berch κατατάσσει εἰς τὰ ὀριστικά, εἰς ἃ καὶ Heerdegen [42]. Ὁ δὲ Schaper [σελ. 518] εἰς τὰ κτητικά. Ἰδὲ περὶ τῆς λέξεως καὶ σελ. 336.

[4] Ὁξέως βληθείς. Τί ἄλλο εἶναι, λέγει ὁ Heerdegen [42], εἰμὴ ὄξυ βάλλων ἢ μᾶλλον ὄξυ βαλλόμενος (οἰστός); Κατὰ Ebeling (L. Hom.) καὶ Düntzer [Δ. 126] κτητικόν: ὄξεϊαν ἀκὴν ἔχων, διότι τὸ βέλος ἐνταῦθα κατὰ Düntzer δηλοῖ οὐχὶ τὸ ὄλον, ἀλλὰ τὴν ἀκὴν καὶ ὄξυβελής = ὄξυήκης, ὅπερ δὲν ἐπέτρεπεν ὁ στίχος. Ὁ Schaper [517] ἀνάγει εἰς τὸ ἀνώτερον εἶδος τῆς συνθέσεως καὶ δὴ εἰς τὴν κλάσιν τὴν ἀναλυομένην διὰ τοῦ εἶναι: ὁ ὄξυ βέλος ἐστίν. Οὕτω δὲ καὶ Ἄρισταρχος: ὄξυ βέλος ὦν.

[5] Heerdegen [47] κτητικὸν ἡδέα ἔπη ἔχων, λέγων.

[6] Κτητικὸν κατὰ Berch [14] καὶ Fedde [24].

[7] Μεσσοπαγός . . . ἔγχος Φ. 172 ἦτοι ἐπάγη μέχρι τοῦ μέσου, παλαιότερα δὲ γραφὴ μεσσοπαλός ἦτοι τὸ μακρὸν ἔγχος ἐμπηχθὲν εἰς τὴν ὄχθην καὶ καμφθὲν ἐπάλλετο, ἐκραδαίνετο ἐν τῷ μέσῳ,

λυ-φειδής (1)· πολυ-ἄρητος, πολυ-δάκρυτος, νεό-δαρτος, πολυ-ήρατος, Πολυ-κάστη, πολύ-κεστος, ἀγκ-κλειτός, πολύ-κλη-τοι (2), ἀγα-κλυτός, πολύ-κλυστος, πολύ-κμητος, πολύ-λλισ-τος, παν-όψιος (3), νε-ούτατος, πολύ-πλαγκτος, νεό-πλυτος, νεό-πριστος, ἡδύ-ποτος (4), νεό-σμηκτος, νεό-τευκτος, πολύ-τρητος, νη-γάττος (5)· ἑκατη-βελέτης, δασ-πλήτης (6), ἀκα-λα-ρρείτης, βαθυ-ρρείτης· ἰθυ-πτίων, Ἄγα-μέμνων, Θρασυ-μέμνων, νεο-γίλος (7). Ὀμηρικὰ πάντα.

δ'· Ἐπίθετον καὶ μετοχή: Εὐρυ-δάμας, Εὐρυ-μέδων ἑμπρι-κά, Εὐρυ-κόων.

ε'· Ἀριθμητικὸν ἐπίθετον καὶ οὐσιαστικόν: τρι-βάβαρος (Πλουτ.) = λίαν βάρβαρος, ἐπτά-δουλος (Ἰππώνακ.) = ὁ ἐπτάκις δοῦλος ὢν, ἐπτα-μήτωρ (Ἰωσήπου) = ἡ ἐπτάκις γενομένη μήτηρ, ἐπτάκις γεννήσατα, τρι-γέρων (Δίσχ.) =

[1] Πολὺ φειδόμενος, πολὺ φειδωλός.

[2] Πολλαχόθεν κεκλημένοι.

[3] Ἐκ τοῦ πάνοπτος (Ψευχ.), ὅπως ἐκ τοῦ ὑποπτος ὑπόψιος (G. Meyer KZ. σελ. 485 καὶ Kühner ausf. gr. I. 718 σημ. 2). Πανόψιον ἔγχος = λίαν ὁρατόν, καταφανές διὰ τὴν λαμπρότητα. Ὀριστικὸν καὶ Berch [21]. Δύναται καὶ ὡς ἀντικειμενικὸν νὰ ἐξη-γηθῇ: πᾶσιν ὁρατόν. Ἄν δὲ ἀπὸ τοῦ ὄψις παραχθῇ, ἐξηγητέον: ὑποκείμενον τῇ ὄψει πάντων (κτητικὸν) = πᾶσιν ὁρατόν. Ὡς ἐ-πίρρημα εἰς τὸ ἐλοῦσα, ὅπως ἄλλοι παραδέχονται τὸ πανόψιον, ἐν τῇ ὄψει πάντων, πάντων ἐρώντων, ἀποδοκιμάζει ὁ Ebeling L. Hom.

[4] Κτητικὸν Berch [14], ὁ δὲ Schaper [517] ἀνάγει εἰς τὸ ἀνώ-τερον εἶδος τῆς συνθέσεως καὶ δὴ εἰς τὴν κλάσιν τὴν ἀναλυομένην διὰ τοῦ εἶναι: ὁ ἡδὺ ποτόν ἐστιν.

[5] Νεωστὶ γενόμενος. Ἴδὲ καὶ σελ. 363 σημ. 1.

[6] Ἴδὲ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν σελ. 374.

[7] μ. 86: σκύλακος νεογιλῆς = νεωστὶ γεννηθείσης. Κατὰ Κούρ-τιον [Stud. VI 431] εἶναι ὑποχωριστικὸς σχηματισμὸς τοῦ ἐπιθε-του γα-jo-ς τῆς ῥ. γα- (γέ-γᾶ'-ᾶσι) διὰ τοῦ ἰλο προσφύματος. Ὡς κτίλος ἐκ τινος κτεῖος τῆς ῥ. κτα-κτη- (κτώμαι, κέκτημαι) κτεῖμιλος, κτεῖλος κτίλος, οὕτω -γε-μιλος -γεῖλος -γίλος τηρῆσαν μά-λιστα καὶ τὴν μακρότητα τοῦ ἰ. Κατὰ Εὐστάθιον καὶ Ἡσύχιον ἀντὶ *νεογίνος νεογνός.

δ τρις γέρων = ὑπέργηρος, τρι-δουλος (Σοφοκλ.) = τρις δοῦλος, ἐκ τριγωνίας δοῦλος.

ς'. Ἀριθμητικὸν ἐπίθετον καὶ ἀριθμ. ἐπίθετον: ἑννεά-χιλιοι, δεκά-χιλιοι ὁμηρικὰ (1).

ζ'. Ἀριθμητικὸν ἐπίθετον καὶ ἐπίθετον: τρι-γερήνιος (Μαρκ. Ἀντων.), τρι-κόλουρος (Νικομ.), τρι-μάκαιρα ('Αθ.), τρι-πάλαιος (Βεκκερ ἀνεκδ.), τρι-πάνουργος ('Ανθ.), τρι-τάλας (Εὐριπ.), τρι-πέμπελος (Πλουτ.) (2).

ή'. Ἀριθμητικὸν ἐπίθετον καὶ ῥηματικὸν ὄνομα: δι-πλαξ, τρί-πλαξ, τρί-λλιστος, τρί-πολος, ἀ-πλοῦς (3), δι-πλόος = δις πεπληρωμένος (4), εἰκοσιν-ήριτα (ἄποινα) = εἰκοσάκις ἡριθμημένα, εἰκοσαπλάσια, ὁμηρικὰ μὲ παθητικὴν σημασίαν.

θ'. Ἀντωνυμία καὶ ἐπίθετον: αὐτο-σταδίη Ὀμ. (5).

ι'. Ἀντωνυμία καὶ ῥηματικὸν ὄνομα: ἀλλό-θροος (6) Ὀμ.

b. Ῥηματικὸν θέμα.

α'. Ῥηματικὸν θέμα καὶ ῥηματικὸν ὄνομα: ἀερσι-πόττης καὶ ἀερσι-πόττητος ἡσιόδεια, ὄρσι-πετ-ῆς Ἡσυχ., περὶ ὧν ἰδὲ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἐν σελ. 460—461.

β'. Ῥηματικὸν θέμα καὶ μετοχή: κεκραξι-δάμας Ἀριστοφ. (7).

---

[1] ἑννεάκις, δεκάκις, χίλιοι. Οὐδεμία ἀποβολὴ τοῦ ι (ἰδὲ σελ. 413 σημ. 2), ἀλλ' ἔτηρήθη τὸ ἀρχαιότερον ἀριθμητικὸν χίλο- = σανσκρ. hasra *χεσλο-, *χελλ-, χίλο-, ἐξ οὗ διὰ τοῦ ιο προσφύματος τὸ χίλιοι. G. Meyer ἑλλ. γραμμ. § 406.

[2] Ἐν τοῖς ῥηθεῖσι παραδείγμασι τὸ τρι- = τρις ἰσοδυναμεῖ τῷ πολῷ, λίαν. Περὶ τοῦ -πέμπελος ἰδὲ ὁμ. δυσ-πέμπελος.

[3] Ἐκ τοῦ sa- ἀ- = ἐν, ὡς ἐν τῷ ἀ-παξ, πρβ. καὶ ἐ-κατόν. Κουρτ. Ἐτυμ. 395 καὶ G. Meyer ἑλλ. γρ. § 395.

[4] Allen Stud. III 262: bis expletus.

[5] Κατὰ παράλειψιν τοῦ μάχη οὐσιαστικοποιθέν.

[6] Berch [14] κτητικόν.

[7] Clemm (de comp. σελ. 157) καὶ Kühner (ausf. gr. I 1. 736 σημ. 2) θεωροῦσι τὸ πρῶτον συνθετικὸν ἐπέχον τύπον οὐσιαστικοῦ: τῷ κράζειν δαμάζων καὶ ἐπομένως κατατάττουσι τὸ σύνθετον εἰς τὰ ἀντικειμενικά, ἐνῶ ὀρθότερον ἀναλυτέον τὸ ῥηματικὸν θέμα εἰς τροπικὴν μετοχὴν: ὁ δαμάζων πῶς; κραυγάζων, Πρβ. καὶ ἀερσι-πόττης, ἀερσι-πόττης.

Β'. Τὸ πρῶτον συνθετικὸν ἐκ τῶν ἀκλίτων μερῶν τοῦ λόγου:

α. Ἰδίως ἐπίρρημα.

α'. Ἐπίρρημα καὶ ἐπίθετον: εὐ-πλειος, εὐ-δείλος (= εὐ-δηλος (1)), μεσαι-πόλιος (2), παλιρ-ρόθιος, τρίσ-μακαρ, τρισ-χίλιοι ὁμηρικά.

β'. Ἐπίρρημα καὶ ῥηματικὸν ἔννοια: ἐκη-εόλος, ὀψί-γονος, ἐκά-εργος, εὐ-εργός, παλίλ-λογος, ἀγγέ-μαχος, Τηλέ-μαχος, ἀγχί-μολος, ἐβ-ξοος, ὑψ-όροφος (3), ἄψ-ρροος, παλίν-ορσος, ἀψό-ρροος (4), εὐ-ρροος, εὐ-σκοπος, εὐ-στροφος, παλίν-τονος, Εὐ φορβος ὑψ-αγόρη-ς, ὑψι-πέτ-τη-ς, ὑψι-πετῆεις ἤρι-γένεια, παλαι-γενής, εὐ-εργής, ὑψ-ηρεφής καὶ ὑψ-ερεφής, ὑψ-ηχής, εὐ-ήρης, δισ-θανής, εὐ-καμπής, Ἴφι-μέδεια, Εὐ-μήδης, Εὐ-πεί-θης, εὐ-πηγής, εὐ-πλεκής, εὐ-πλυνής, εὐ-ρραφής, εὐ-ρρετής, εὐ-σταθής, εὐ-στρεφής, εὐ-τροφής, τηλε-φανής, εὐ-φυτής, εὐ-ώδης εὐ-δημτος, παλιν-ἀγρετος, εὐ-γναμπος, εὐ-κέατος, τηλε-κλειτός, τηλε-κλυτός, εὐ-κτιτος, εὐ-ννητος, εὐ-ξεστος, εὐ-ποι-ητος, εὐ-πηκτος, εὐ-πλεκτος, εὐ-πρηστος, εὐ-στρεπτος, ὀψι-τέ-λεστος, παλίν-τιτος, εὐ-τμητος, εὐ-τρητος, εὐ-τυκτος, παλαί-φατος ὑψι-β-εμέτη-ς, αἰει-γενέτη-ς, ἀγχι-μαχητή-ς, εὐ-μενέ-τη-ς, εὐ-ρρείτη-ς, Εὐφήτη-ς Ἄμ-οπάων. Ὀμηρικὰ πάντα.

γ'. Ἐπίρρημα καὶ μετοχή: Οὐκ-αλέγων, Ἴφι-δάμας ὁμη-ρικά.

β. Πρόθεσις.

α. Πρόθεσις καὶ οὐσιαστικόν: Ἄμφι-θέη (5), εἷς οδος =

[1] Κουρτ. Ἐτυμολ. 235. Πρβ. καὶ Brugman (Stud. IV 147) προτείνοντα ὡς ὀρθοτέραν γραφὴν εὐδήλος. — Berch [22] ἐπίσης ὀριστικόν.

[2] Ἰδὲ ἐν σελ. 90.

[3] Fedde [36] κτητικὸν ἐκ τοῦ ὀροφή.

[4] Τὸ ο τοῦ ἀψό-(ρροος) θεωροῦμεν προελθὸν ἐξ ἀναλογίας πρὸς τὰ δευτερόκλιτα ὀνόματα.

[5] Ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, πατρόθεν καὶ μητρόθεν θεά, θεί-ας καταγωγῆς. Παρε λέξ. Κυρ. ὀνομάτων. Δύναται ὅμως νὰ ἐξηγη-θῇ καὶ ἡ πανταχόθεν λατρευομένη, πρβ. Πατι-θῆη.

ἰδός πρὸς τὰ ἔσω, ἐπ-αιιδή = ἀοιδή ἐπὶ τῷ τραύματι, ἐπ^α ἄρή, ἐπι-βουκόλος = βουκόλος ἐπὶ ταῖς βουσί (1), ἐπι-βώτωρ, ἐπ-ιωγή (2), ἐπι-μάρτυρος = μάρτυς ἐπὶ τινι, ἐπι-ποιμὴν = ποιμὴν ἐπὶ τινι ποιμνίῳ (3), ἐπι-σκύνιον, μετ-ἄγγελος (4), συν-έριθος, ὑπο-δμῶς = δμῶς ὑπὸ τινι κυρίῳ, ὑφ-ηνίοχος = ἡνίοχος ὑπὸ τινι, τῷ παραιβάτῃ. Ὀμηρικά.

Ε'. Πρόθεσις καὶ ῥηματικὸν οὐσιαστικόν: προ-δοχή (προδέχομαι, ἀρχ. προδέχομαι) ἐν-ιπή, ἐν-οπή, ἀν-τολή, συνοχή, περι-ωπή (ὄπ-ὄπωπα)· ἀνα-δέσμη (ἀναδέω), ἐφ-ε-τμή (ἐφίτμι), εἰσ-ί-θ-μη (εἶμι), ἐφ-ορμή (ἐκ τῆς ῥ. σορ-ὄρ- = σανσκρ. sag-, Κουρτ. Ἑτυμ. 349), συν-εοχμὸς (ἐκ τῆς ῥ. Fex-velho μὲ προτεθειμένον ε, Κουρτ. Ἑτυμ. 193 καὶ 567 (5))· ὑπό-διμα (ὑπὸ δέω), ἀνά-θημα, ἐπί-θημα, κατὰ-παυμα (καταπαύω)· ἐπ-αλξίς, ὑπ-άλυξις, ἀμφί-βασίς, πρό-βασίς, ἐκ-βασίς, ἀνά-βλησις, ξύν-εσις, ἐπί-κλησις, ἐκ-κλησις, ἀνά-πνευσις, ἐπί-σχεσις, ὑπό-σχεσις, πρό-τμησις, πάρ-φασίς, παραί-φασίς, πρό-φασίς· ὑπερ-βασίη, ὑπο-δεξίη, ἐν-νεσίη, ἐξ-εσίη, συν-θεσίη, ἐπι-σχεσίη, ὑπο-σχεσίη. Ὀμηρικά πάντα.

Υ'. Πρόθεσις καὶ ἐπίθετον: ἀμφί-δασυς, ἀμφί-δυμοί (λιμμένες) (6), Ἄμφι-θόη, ἀμφι-μέλας, ἀντ-ἄξιος, δα-φοινὸς (δα = διὰ Κουρτ. Ἑτυμ. σελ. 606), δα-φοινεὸς (7), ἐκ-δηλος, ἐνί-

[1] Εὐστάθιος (Ebeling L. Hom.): ὁ ἐπὶ βουσί τεταγμένος ἦγουν ὁ ἐπὶ τῶν βοῶν ὡς ἐπιστατῶν αὐταῖς.

[2] Ἰωγή ἐκ τῆς ῥ. Fex-ἀναδιπλασιασμῶ (Κουρτ. Ἑτυμ. 531 καὶ 563), ἐπ-ιωγή = τόπος, ᾧ προσάγνυται τῶν κυμάτων καὶ τῶν ἀνέμων ἢ δύναμις.

[3] Ποιμνίων ἐπ' ὄεσσι Z. 25.

[4] Γράφεται καὶ χωριστὰ μετ' ἄγγελος.

[5] G. Meyer (ἐλλ. γρ. σελ. 101) ἀμφιβάλλει περὶ τῆς ἑτυμολογίας ταύτης.

[6] Ἐκ τοῦ δύο, διπλαῖ, εἰς ἐξ ἑκατέρου μέρους (Ebeling L. Hom.), κατ' ἄλλους ἐκ τοῦ δύομαι = ἀμφοτέρωθεν δυόμενοι, εἰσπλεόμενοι (Vanicek σελ. 364 καὶ G. Meyer Stud. VI 376).

[7] Ἐκ τοῦ φόνος φοινίος, τροπή δὲ τοῦ ι εἰς ε δα-φοινεὸς καὶ ἀποβολὴ τοῦ ι φοινός, δαφοινός.

πλειος, ἔμ-πλειος, ἐν-αλίγκιος, ἐν-αντίος, ἐπ-αινός (1), ἐπ-ασσύτεροι (ὡς ἐκ τοῦ ο, πρβ. ἄσσοτέρω, Κουρτ. Ἔτυμ. σελ. 190), Ἐπίδαυρος (2), ἐπι-εἰκελος, ἐπί-ξυνος (3), ζά-θεος (4), κατα-πρηνής, κατα-ριγηλός, ἐπερί-κηλος (5), πρό-πας, προ-πρηνής, σύμ-πας, ὑπ-ολίζων, ὑπέρ-οπλος (6). Ὀμηρικὰ πάντα.

δ'. Πρόθεσις καὶ ἀριθμητικὸν ἐπίθετον: ξυν-εἴκοσι Ὀμ. = εἴκοσιν ὁμοῦ, σύν-δύο ὕμ. ὁμ., σύν-τρεις Ὀμ. = δύο δύο, τρεῖς τρεῖς ὁμοῦ, ἦτοι ἀνά δύο, ἀνά τρεῖς, ἀλλὰ καὶ σύν-δυο Πλ. = δύο ὁμοῦ, συν-δώδεκα Εὐρ. = δώδεκα ὁμοῦ. Πρβ. Kühner ausf. gr. I. 1. σελ. 480 σημ. 3.

ε'. Πρόθεσις καὶ ῥηματικὸν ὄνομα: παρα-ελώψ, ὑπό-βρυχα αἶτ. ἐν., ἀμφι-έλιστα = ἀμφοτέρωθεν ἐλισσομένη, κυρτή, προ-τέ προίξ, παρα-πλήξ, ἀπο-ρρώξ· ἐπι-ελής, προ-ελής· ἐξ-αρχος, ἐπ-αρωγός (7), ἐπ-έ-βολος, πρό-βολος, ἐκ-γονος, πρό-γονος, ἐπί-δρομος, περί-δρομος, ἀμφι-δρυφοί, ἀμπ-ελος (8), ἐξ-ημοιβός, ἐπ-ημοιβός, μετ-ήορος, παρ-ήορος, συν-ήορος, ἀπ-ήορος, Πειρί-θοος (= περισσῶς θέων, πειρι- = περί,

[1] Ἡ ἐπί ἐπιτείνει τὴν ἔννοιαν τοῦ αἰνός = δεινός. G. Meyer Stud. VI 378.

[2] = ἐπι-δασυρο-ς ἐκ τῆς ἐπί καὶ δασύς = λίαν δασεῖα, δασώδης. Πρβ. Κουρτ. Ἔτυμ. 232 καὶ Vanicek 353.

[3] Ἡ ἐπί ἀμοιβαιότητα = ἀμοιβαίως, ἐξ ἴσου κοινή (ἄρουρα).

[4] Ἐκ τοῦ ζα- = διά (Κουρτ. Ἔτυμ. σελ. 603) καὶ θεῖος, πρβ. θεώτεραι θύραι ν 111 = θεϊότεραι. Ὁ Berch [14] κατατάσσει εἰς τὰ κτητικά.

[5] Ἐκ τινος ἐπιθέτου κηλό-ς Ἦσυχ. = ξηρός ἐκ τῆς θερμότητος τοῦ ἡλίου, οὐ καὶ τὸ οὐδ. οὐσιαστικὸν κἄλο-ν, κἄλον = ξύλον (= τὸ ξηρόν). Πρβ. κήλειος, κήλεος Ὀμ. = θερμὸς ἐπίθετον τοῦ πυρός καὶ λατ. cal-or, cal-eo. Ἐπομένως περίκηλος ὁ περισσῶς ξηρός, ὁ περισσῶς ὑπὸ τοῦ ἡλίου τεθερμασμένος, πρβ. calco.

[6] Ἐκ τινος * ὄπλος = ῥωμαλέος, νέος, οὐ μόνον παραθετικά σώζονται, ὀπλότερος, ὀπλότατος. Ἡ ἔτυμολογία τῆς λέξεως ἀβεβαία.

[7] Ἐκ τοῦ ἐπιθέτου ἀρωγός Schaper (σελ. 516).

[8] Ἡ περιελισσομένη ἐκ τῆς ἀμφι καὶ Ἔελ-, ἐξ ἧς καὶ τὸ ἐλίσσω (Κουρτ. Ἔτυμ. 361 καὶ Vanicek 912). Διὰ τὸ ἀμπι- ἀντὶ ἀμφι πρβ. ἀμπ-έχω.

ὡς εἶνι = ἐνι), Πρό-θος, ἐπί-ληθος (1), Ἀμφί-, Ἀντί-
 πρό-μαχος, Ἀμφί-νομος, ἔξ-οχος, ὑπείρ-οχος, ἐπί-ουρος,
 ἔκ-παγλος, ἀμφί-πολος, ἔμ-πορος (2), ἐπί-σκοπος, ἐπί-
 στροφος, ἐπί-τονος, πρό-τονος, ἀπό-τροπος, ὑπό-τροπος πε-
 ρί-τροχος, Ἐφ-ύρη, Ἀντί-φονος, ποτι-φωνήεις (3), πρό-
 χος· ἐκ-τά-διος, ἀμ-φά-διος (4)· ζαίης, ὑπερ-αίης, προ-
 αλής, ἐπ-αρτ-ής, προ-γενής, ἐπι-δευής, ὑπερ-δεής (5), ἀμ-
 φι-δρυφής, ἐπι-εικής, ἐν-ηής, δι-ηνεκής, ἀμ-φ-ηρεφής, ἐπ-ηρε-
 φής, κατ-ηρεφής, Περι-ήρης, ἀμφι-θαλής, Περι-μήδης, περι-
 πληθής (6), ἐκ-πρεπής, μετα-πρεπής, περι-ρρηδής, ἐπι-στε-
 φής, ἀμφι-στεφής, ζα-τρεφής (ζα- και ζα = διά Κουρτ.
 Ἔτυμ. σελ. 603 και G. Meyer ἑλλ. γρ. § 144 και 261),
 προ-φερέστερος, προσ-φυής, ζα-φλεγής, ζα-χρηής, κατ-ωρυ-
 χέεσσι δοτ. πλ. ἔξ-αίρετος, ἔξ-αιτος, ἀμ-βατός, καται-βατός,
 τὰ πρό-βατα, ἀπό-βλητος, ἐπι-εικτός, ἀν-εκτός, ἐν-ετή, ἔξ-
 ήλατος, ἐπ-ήρατος, ἀμ-φ-ήριστος, ἀπό-θεστος, ἀμφί-θετος
 (7), κατα-θνητός, Ἐπι-κάστη, περι-κλυτός, πρό-κλυτος, ἐπί-
 μαστρος, δια-μετρητός, περι-μήκετος, περί-ζεστος, ὑπ-όψιος

[1] Κακῶν ἐπίληθον πάντων (φάρμακον) δ 221 = ποιοῦν ἐπιλαν-
 θάνεσθαι πάντων τῶν κακῶν. Πρβ. (ὑπνος) ἐπέλησεν ἀπάντων υ,
 85.

[2] Fedde [39] ἀντικειμενικόν: ὁ ἐν πόρω ὦν.

[3] Ἴδὲ περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ βαθουδινήεις.

[4] Ἐκ τῆς ῥ. τα-, φα- τοῦ τείνω, φαίνω: ἀμ-φα-ιο- ἀμ-φαδο-
 (ἀμ-φα-δό-ν, ἀμ-φα-δά Ὁμ.) και διὰ τοῦτο προσφύματος: ἀμ-φα-δ-ιο-
 (ἀμ-φά-δ-ιο-ς, ἀμ-φα-δ-ίη-ν Ὁμ.). Οὕτω και ἐκ-τα-δο- (ἐκ-τά-δ-η-ν
 Εὐρ.), ἐξ οὗ ἐκ-τά-δ-ιο-ς. Πρβ. Κουρτ. Ἔτυμ. 5η β51, ἴδὲ και
 ἔμπροσθεν σελ. 309.

[5] Ὑπερβαλλόντως ἐνδεής (τὸν ἀριθμὸν), ἄλλοι ἐκλαμβάνουσι
 τὸ ὑπερδεής (P. 330) = ἀπτόητος = ὑπὲρ δέος ὦν (Heerdegen
 41 και Ebeling L. Hom.), ὅπερ δὲν ἀρμόζει, νομίζομεν, εἰς τὴν
 ἔννοιαν τοῦ χωρίου.

[6] Κτητικὸν κατὰ Fedde [38] ἐκ τοῦ πλήθος σύνθετον.

[7] Φιάλη ἀμφοτέρωθεν δυναμένη γὰρ τεθῆ, σταθῆ, ὅπως τὸ ἀμ-
 φικύπελλον δέπας.

(1), ἀνά-πυστος, παρα-ρρητός, ἀμφί-ρυτος, περί-ρρυτος, περί-σκεπτος, ἐπί-σπαστος, ἀν-σχετός, ἀν-τιτος, συμ-φερτός, ἀμφί-χυτος· Ἐπ-άλτη-ς, Ἐπι-άλτη-ς παραι-βάτη-ς, ἐπ-ητή-ς, προ-ίκτη-ς, περι-κτίται, περι-ναίετη-ς, μετα-νάστη-ς, ἐπιστάτη-ς, Ἀντι-φάτη-ς, Περι-φήτη-ς, Ὑπο-φήτη-ς· ἐπ-ακτήρ, Ὑπο-δρηπτήρ, ἀπο-λυμαντήρ, δι-οπτήρ· ἐπ-αμύντωρ, ἐπι-βήτωρ, ἀφ-ήτωρ, ἐπι-ίστωρ, ἐπι-τιμήτωρ· ἀμφι-κτίονες Πινδ., περι-κτίονες, Προ-θῶν, Ἐπ-ειγεύς, ἀπ-ερωεύς, ἀμφι-φορεύς, μεθ-ήμων, ἐπι-στήμων, συμ-φράδμων, ἐπ-ηγκενίδες = * ἐπ-ηνεγκίδες (ἐκ τοῦ ἠνεγκα Κουρτ. Ἐτυμ. σελ. 309), ὕπερ-φιάλος (ἐκ τοῦ φύω μεταπτώσει τοῦ υ εἰς ι = ὕπερφυής Κουρτ. Ἐτυμ. σελ. 708 (2)). Ὀμηρικὰ πάντα πλὴν τοῦ ἀμφι-κτίονες.

ς'. Πρόθεσις καὶ μετοχή: Ἀμφι-δάμας, ὕπερ-κῦδαντ-ας (3), Περι-κλύμενος, Ἀμφι-μέδων, Περί-φας ὁμηρικά, Ἐκ-φας, Ὑπέρ-φας, Ἀνα-κρέων.

ζ'. Πρόθεσις καὶ ῥῆμα: ἀνα-βαίνω, ἐμ-βάλλω, ἐσ-άλλομαι κλπ. εἰς πλῆθος, ἀν πρέπει τὰ τοιαῦτα νὰ θεωρῶνται σύνθετα. (Ἰδὲ ἄνω σελ. 282 καὶ 462).

ε. Ἀχώριστον μόριον.

ά. Ἀχώριστον μόριον καὶ ῥηματικὸν οὐσιαστικόν: ἀμ-φασίη Ὀμ. (4).

[1] = *ὕπόπτιος ἐκ τοῦ μεθ' Ὀμηρον ὕπ-οπτος (G. Meyer KZ. XXII. σελ. 485).

[2] G. Meyer (ἐλλ. γραμμ. § 90 καὶ 164) ἀρνούμενος τὴν εἰς ι μεταπτωσιν τοῦ υ κατα τὴν ἀρχαιοτέραν ἐποχὴν τῆς γλώσσης σχετίζει τὸ ὕπερφιάλος μετὰ τὸ φιαρὸν· λαμπρὸν, καθαρὸν καὶ φιαρύνει· λαμπρύνει Ἡσυχ. Πρὸς καὶ κρούσιον (ἐκδ. 3 ὑπὸ Koch. N. 621) ὕπερφιάλοι = ὑπερήφανοι, ἔξοχοι, ἰδίως ὕπερβαλλόντως λαμπροὶ ἐκ τοῦ φιάλλω = τρίβω, καθαρίζω, λαμπρύνω.

[3] Κατὰ τὸ ἀκάμας ἐκ τινος πρωτοτύπου ῥήματος * κῦδαμι = κῦδαίνω, κῦδάνω ἐν τῇ ἐννοίᾳ κυδάνω, κυδιάω = γαυριῶ, καμαρόνω.

[4] Καὶ πρὸ συμφώνου ἀν- ἀντί ἀ- ἀρν. Ἰδὲ σελ. 395 σημ. 2 καὶ 361 σημ. 5.

Ε'. Ἀχώριστον μόριον καὶ ἐπίθετον: ἄν-αλκίς (1), ἄν-ἀρσιος, (ἄρσιος ἐκ τοῦ ἀραρίσκω), ἄ-εικέλιος, ἄ-εκήλιος, ἄ-θέσφατος, ἄ-κερσεκόμητι, ἄ-ίδηλος καὶ ἄ-ίζηλος (2), ἄ-λίγκιος (ἄ- sa Kühner ausf. gr. I. 1. 741 δ), ἄ-μείλιχος, ἄ-νιπτόπους, ἄ-νόστιμος, ἄ-πας (ἄ- = sa Κουρτ. Ἐτυμ. 394), ἄ-πτῆν (3), ἄ-σύφηλος (4), αἴσυλος καὶ ἀήσυλος (5)· ἀρί-ζηλος (ἐκ τοῦ ἀρι-δζ-ηλο-ς, ἐξ οὗ καὶ ἀρί-δηλος, Κουρτ. Ἐτυμ.

[1] Ἐκ τινος ἄλκι-ς ἐπιθέτου κατὰ Rödiger (59 καὶ 60), ἐνῶ ὁ G. Meyer (Stud. V. 78) παραδέχεται οὐσιαστικὸν ἄλκι-ς καὶ ἐπομένως τὸ σύνθετον κτητικόν, ὅπως καὶ ὁ Schaper [523].

[2] Ἀμφότερα ἐκ τοῦ ἄ-Ἰδῆλος (ἰ- ἄρν. καὶ Ἰδ- ἰδεῖν) τοῦ ζ ἀναπτυχθέντος ἐκ τοῦ δ συν τῷ παρασίτῳ j καὶ δὴ ἄ-ίδηλος ἐν ἐνεργ. σημασία ἢ κάλλιον causativ = ὁ ποιῶν τινα ἀόρατον, ἐπομένως ἀφανίζων, ἄ-ίζηλος δὲ (B. 318, ὅπου ἄλλοι γράφουσιν ἀρίζηλος, μάλιστα καὶ ἀρί-δηλος) ἐν παθητικῇ = ἀφανής. Κουρτ Ἐτυμ. σελ. 644. Ἄλλως Clemm (Stud. VIII 74 καὶ ἐξῆς) ὡς πρὸς τὴν σημασίαν, οὕσαν κατ' αὐτὸν μίαν: ὁ μὴ πρόσφορος πρὸς τὸ ἰδοθῆναι, ἐπομένως ὁ μὴ δυνάμενος νὰ ἰδοθῆ (ἀρίζηλος B. 318 καὶ τὸ ἄ-ἴδελος Ἡσ.) ἢ ὁ νομιζόμενος ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἰδοθῆ διὰ τινα αὐτοῦ ιδιότητα ἀνυπόφορον, ὡς ἰταμός, βίαιος, ὀλέθριος (ἀίδηλος).

[3] Ἐκ τοῦ πτήν, κατὰ δὲ Schaper [530] ἐκ τοῦ πτηνός, συγκοπέντος.

[4] Ἐκ τινος * σύφηλος = σοφός, ἀσύφηλος = ἄσοφος, μωρός. Πρὸς Κουρτ. Ἐτυμ. 5η 512, Clemm Stud. VIII. 85 καὶ Vanicek σελ. 992, ὅπου ἰδὲ καὶ τὰ ἀρχαῖα σχόλια.

[5] Αἴσυλος ἐκ τοῦ ἄ-στερ. καὶ Ἰσυλος σχηματισθέντος διὰ τοῦ δευτερογενοῦς προσφύματος ἰο ἐκ τοῦ Ἰισυ = σανσκρ. vishu (ἐξ οὗ Ἰισφο-ς Ἰσσο-ς, Ἰσσο-ς κατὰ τὸ πολλο-πολφο ἐκ τοῦ πολυ-) καὶ ἐν δυσὶ μάλιστα τῆς ἰδυσσεῖας χωρίαις (ε 232 καὶ ε 10) τὸ μέτρον ἀπαιτεῖ τὴν γραφὴν ἄ-ἴσυλος. Τὸ δὲ ἄπαξ εἰρημένον ἀήτυλος θεωρητικόν διάφορον γραφὴν ἀντὶ τῆς ὀρθῆς ἄ-ἴσυλος, τῆς καὶ ὑπὸ τοῦ μέτρον ἐν τοῖς δυσὶν ἐξίναις χωρίαις ὑποδεικνυομένης, ἄλλως παραδεκτικόν παραγωγὴν τούτου ἐκ τῆς ῥ. ἄF (ἄάω, ἄσαι, αὐάταν = ἄFάταν = ἄτην) ἠϋξημένης ἄF-ε- (πρὸς. σελ. 258 ἀεσί-φρων), ἐξ ἧς τὸ ἀή-σ-υλο-ς, ὅπως ἐξ ἐτέρας ῥ. ἄF = πνέειν, ἠϋξημένης ἄF-ε- (ἄ-η-μι, ἄF-η-μι, ἰδὲ σελ. 345) τὸ ἀή-σ-υρο-ς, ἐν τῇ ἐν-ναίᾳ τότε: βλαπτικός, ὀλέθριος. Clemm Stud. III 300—308.

σελ. 603), δυσ-πέμφελος (1). Ὀμηρικὰ πάντα (2).

γ'. Ἀχώριστον μόριον καὶ ῥηματικὸν ὄνομα: Ἄ-ις, γεν.
 *Ἄ-ιδ-ο-ς: ἄ-βλής, ἄ-γνώς, ἄ-δμής, ἄ-κμή, ἄ-γαμος, ἄ-γο-
 νος (παθητ.), ἄ-εργός, ἄν-εω (3), ἄ-σκοπος, ἄ-τερπος, ἄ-
 τραπός, ἄ-τρομος (4). Ἄ-ίδη-ς: ἄ-αγής, ἄ-εικής, ἄ-ελπής,
 ἄ-ζητής, ἄ-λιθύς (οὐ λήθων), ἄ-πενυθής (ἐνεργ. καὶ παθ.),
 ἄ-σινής, ἄ-σκηθής, ἄ-σφαλής, ἄ-ταρβής (5), ἄ-τερπής, ἄ-τει-
 ρής, ἄ-τελής, ἄ-τρεκής, ἄ-φραδής, Ἄ-ψευδής: ἄ-ίατος, ἄν-
 αλτος, ἄ-απτος, ἄτος (= ἄ-ατος Ἰσο.), ἄ-βλήτοις, ἄ-γέρα-
 στος, ἄ-γνωστος, ἄ-δάκρυτος (ἐνεργ.), ἄ-δάμαστος, ἄ-δέψητος,
 ἄ-δήριτος, ἄ-δμητος, Ἄ-δρηστος, ἄ-δυτον, ἄν-ήκεστος, ἄν-
 ήμελκτος, ἄν-ήνυστος, ἄν-ήροτος, ἄ-θαπτος, ἄ-ιστος, ἄ-κάμα-
 τος, ἄ-κεστος, ἄ-κήλητος, ἄ-κήρατος καὶ ἄ-κηράσιος, ἄ-κίχτι-
 τος, ἄ-κλαυτος (ἐνεργ. καὶ παθ.), ἄ-κόρητος, ἄ-κράντος, ἄ-
 κρητος, ἄ-κριτος, ἄ-λαστος, ἄ-ληκτος, ἄ-λίαστος, ἄ-λυτος, ἄ-
 προτίμαστος, ἄ-μβροτος (6) καὶ ἄ-θρότη, ἄ-μβρόσιοι, ἄ-μέ-

[1] Ὁ πόντος [Π. 748]. Κατὰ Κούρτιον [Verb. I. 154] ἐκ τοῦ πέμπω (πέπομφα) = δυσκόλως περνῶμενος, ὡς δυσχείμερος, διὰ δὲ τὴν σημασίαν πρὸς πομπὴν ἀμεταβάτῳ σημασίᾳ. καὶ Vanicek [σελ. 480], ὅστις τὸ πέμπω παράγει ἐκ τῆς ῥ. παρ- (περάω) ἀναδιπλασιασμῷ πα-μ-π(αρ), τὰ αὐτὰ περὶ τοῦ δυσπέμφ-ελο-ς, ἀνάγει δὲ ἐνταῦθα καὶ τὸ πέμπ-ελο-ς λίαν ἠλικιωμένος, κυρίως περρασμένος τὴν ἠλικίαν, ἐπιθετὸν τοῦ Τειρεσίου. Πρὸς καὶ τρι-πέμπελος ἄνω (σελ. 476) ῥηθέν. καὶ Brugman (Stud. VII 347) τὰ αὐτὰ πλὴν ὅτι διαιρεῖ δυσ-πέμ-φελ-ο-ς = -πεμ-περ-ο-ς. κατὰ Göbel (ιδεὶ L. Hom. Ebel.) ἐκ τῆς ῥ. φελ-φλε-φουσκόνω, ἐξογχοῦμαι μὲ ἀναδιπλασιασμὸν ὅθεν δυσπεμφελος = κακῶς ἐξωγκωμένος, φουσκωμένος πόντος.

[2] Τὸ ἀβληγρὸς σχεδὸν πάντες θεωροῦσιν ἀπλοῦν καὶ τὸ ἀ-εὐφωρικὸν πρόθεμα (Clemm Stud. VIII 48 καὶ Kourtt. Ἰ. τυμ. σελ. 327 καὶ 715), ὁ Schaper ὅμως [530] θεωρεῖ σύνθετον καὶ τὸ ἀ-ἐπιτατικόν.

[3] Ἀρίσταρχος ἄνεω ἐπίρρημα, ὡς τὸ ψ 93: ἦ δ' ἄνεω ἔην ἦστο.

[4] Οὐ τρόμον ἔχων Heerdegen [53].

[5] Οὐ τάρβος ἔχων Heerdegen [53].

[6] Ἄμβροτος ἐρημία Αἰσχ. κτητικόν: ἐρημία οὐδένα βροτῶν ἔχουσα, ὅπου τὸ δευτέρον συνθετικὸν ἐκλαμβάνεται ὡς οὐσιαστικόν.

γαρτος, ἄ-μείλικτος, ἄ-μέτρητος, ἄ-μύμητος, ἄν-ιπτος, ἄ-ου-
τος, ἄν-ούτατος, ἄ-παστος (ἐνεργ.), ἄ-πείρητος (ἐνεργ. καὶ
παθ.), ἄ-πήμαντος, ἄ-πιστος (ἐνεργ. καὶ παθ.), ἄ-πνευστος
(ἐνεργ.), ἄ-πόρθητος, ἄ-πρηκτος (ἐνεργ. καὶ παθ.), ἄ-πύρ-
γωτος, ἄ-πύρωτος, ἄ-πυστος (ἐνεργ. καὶ παθ.), ἄ-ρεκτος,
ἄ-ρρηκτος, ἄ-ρρητος, ἄ-σβεστος, ἄ-σήμαντος, ἄ-σπαρτος, ἄ-
σπετος, ἄ-σχετος, ἄ-τάρβητος, ἄ-ταρπιτός καὶ ἄ-τραπιτός, ἄ-
τέλεστος, ἄ-τελεύτητος, ἄ-τίμητος, ἄ-τιτος, ἄ-τλητος, ἄ-τρι-
πτος, ἄ-τρύγετος, ἄ-φαντος, ἄ-φθιτος, ἄ-χάριστος, ἄν-ώϊστος·
ἄ-δαήμων, ἄ-νοήμων ἐκ τοῦ νοή-μων, ἄ-ιδρις· ἀθροιστικὸν
ἄ- = sa: ὄ-αρ (ὄ = sa Κουρτ. Ἔτυμ. σελ. 356), ἄ-θρόος,
ἄ-λογος, ἄ-ολλής καὶ ἄ-ελλής, ἄ-οσσητήρ, ἄ-νεψιδός (1) =
ἐξάδελφος, ἄ-βρομοί, α-ύιαχοί (2)· ἐπιτατικὸν ἄ-: ἄ-ἀσχε-
τος (3), ἄ-μαιμάκετος (4), ἄ-σκελής (5), ἄ-στεμφής (6)· ἐρί-
πρες, ἐρί-γδουπος καὶ ἐρί-δουπος, ἐρί-ηρος, ἐρί-μυκος, ἐρί-ού-

[1] Κουρτ. Ἔτυμ. 267 = * ἄ-νεπιδός ἐκ τῆς ῥ. νεπ-, πρβ. λατ.
nepos καὶ σανσκρ. parīṭ = θυγάτηρ, ἐγγόνη. Λοιπὸν ἀνεψιδός οἰονεῖ
συνέχγονος.

[2] Κατὰ τινὰς καὶ Κούρτιον (Ἔτυμ. σελ. 553) καὶ G. Meyer
(ἑλλ. γραμμ. § 240) ἄβρομοί καὶ α-ύιαχοί οὐχὶ ἐκ τοῦ ἀθροιστι-
κοῦ ἄ- ἐν ἐπιτατικῇ σημασίᾳ, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἄρν. ἄ-. Πρβ. καὶ
Clemm (Stud. VIII. 92), ἀναγνωρίζοντα ἐν τούτοις τὸ ἀθροιστι-
κὸν ἄ- μετ' ἐπιτατικῆς σημασίας, ὅπως καὶ τὸ comclamans, λέγει,
πλέον δηλοῖ τοῦ clamans.

[3] Ἴδὲ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν σελ. 362.

[4] Ἄγαν μαιμώνων, λίαν μανιώδης, λίαν ὀρμητικός, φθερός.
ὑπερμεγέθης. Κατὰ Clemm (Stud. VIII 52) ἡ ἐπίτασις ὀφείλεται
μᾶλλον εἰς τὸν βαρὺν ἀναδιπλασιασμὸν (πρβ. καὶ δαι-δάλλω, λαῖ-
λαψ κλπ.) ἢ εἰς τὸ ἄ- ὄν καθαρῶς εὐφωνικὸν πρόθεμα. Ἄλλας ἐ-
τυμολογίας ἰδὲ αὐτόθι καὶ Ebeling L. Hom.

[5] Κατὰ Clemm (Stud. VIII. σελ. 46) τὸ ἄ- ἀπλῶς προθετικόν,
δυνατὸν ὅμως, λέγει, νὰ ᾔηται καὶ κολοβωθεῖσα πρόθεσις = * ἀν-
σκελής ἀσκελής με ἐπιτατικὴν σημασίαν, διότι ὁ Clemm παντοῦ,
ὅπου ἀναγνωρίζει ἐπιτατικὸν ἄ-, παραδέχεται κολοβωθεῖσαν πρό-
θεσιν με ἐπιτατικὴν σημασίαν.

[6] Ἐκ τῆς ῥ. στεμφ-, στεμφ- λίαν στοιβασμένος, στερεός, ἀμε-
τακίνητος.

νης καὶ ἐρι-ούνιος, ἐρι-θλητής, ἐρι-κυδής, ἀρι-πρεπής, ἐρι-σθε-
νης, ἀρι-σφαλής, ἀρι-φραδής, ἀρι-γνώτος, ἀρι-δείκετος, Ἀρι-
άδνη (1), ἐρι-βρεμέτης· δυσ-αής, δυσ-κχής, δυσ-θαλπής· ἰ-
θαι-γενής, Ἰθαι-μένης· νῆ-ις γεν. νή-ιδ-ος, νηλεΐτιδες, νηλεής
καὶ νηλής, νημερτής, νωθής, νήγρετος, νῆστις, νήπιος (2).
Ὀμηρικὰ πάντα.

δ. Ἐξ ἁπλοῦς μόνον καὶ μετοχή: ἀ-έκων, Ἀ-δάμας, ἀ-
κάμας, Ἀ-κάμας, Ἀ-φείδας, Ἀ-τλας (3). Ὀμηρικὰ.

Σημ. Τὸ ἐπιτατικὸν ἀ- ἐπολεμήθη ἐσχάτως ὑπὸ Clemm
(de alpha intensivo Stud. VIII. σελ. 1—118) ὡς ἀνύπαρ-
κτον καὶ ὅπου ἄλλοι ἀνεγνώριζον τοιοῦτον, αὐτὸς παρεδέχθη
ἢ εὐφωνικὸν ἀ-, ἢ ἀρνητικὸν, ἢ ἀθροιστικὸν, ἢ συγκεκομμένην
πρόθεσιν, ἢ ῥιζικόν. Ἡμεῖς, ἵνα περὶ τῶν ὀμηρικῶν μόνον ἐμι-
λήσωμεν, ἀνεγνώρισάμεν ἐπιτατικὸν τὸ ἀ- τοῦ ἀ-μυμάκετος,
ἀ-σκελής, Ἀ-τλας, ὅπερ ὁ Clemm θεωρεῖ εὐφωνικόν, καὶ τοῦ
ἀ-ἀσχετος, ἀ-μοτον, ἀ-στεμφής, ὅπερ (τῶν δύο πρώτων, διό-
τι περὶ τοῦ τρίτου δὲν κάμνει λόγον) θεωρεῖ ἀρνητικόν, ἀθροί-
στικὸν τὸ ἀ- τοῦ ἀ-βρομοί, α-ύλαχοι καὶ ἀ-ξύλος μετὰ σημα-
σίας ὅμως ἐπιτατικῆς, ἥτις εὐκόλως ἠδύνατο νὰ ἀναπτυχθῆ ἕνεκ
ταῦθα ἐκ τῆς φύσεως αὐτῆς τῶν προκειμένων συνθέτων: ἑμοῦ

[1] Ἐκ τοῦ ἀδαῖν (ἰδὲ σελ. 94), εἰ μὴ ἴσως προτιμότερα ἐστὶν
ἢ ἐκ τοῦ ἐπιθέτου ἀγνός παραγωγή, πρβ. Ἀρι-άγνη καὶ (G. Me-
yer ἑλλ. γρ. § 288) ἐν ἐπιγρ. Ἀριάνη ἐκ τοῦ Ἀριάγνη κατὰ τὸ
γίγνομαι γίνομαι.

[2] Ἡ ἐτυμολογία τῆς λέξεως σκοτεινὴ, κατὰ τινος (Bernh. gr.
Etymolog. σελ. 6 καὶ Κουρτ. Ἐτυμ. σελ. 464) ἐκ τῆς ῥ. πυ = πυ
= γεννᾶν, τρέφειν (Vanicek σελ. 547 καὶ Κουρτ. Ἐτυμ. 288). Ἐ-
πομένως νήπιος ὁ μὴ ἠύξημένος, ὁ μὴ θρεμμένος. Ὑποκοριστικὸν
τοῦ νήπιος τὸ νηπύ-τιο-ς, νηπί-αχο-ς (Κουρτ. Ἐτυμ. σελ. 486 καὶ
693). Ἡ τοῦ υ εἰς ι τροπὴ ὡς ἐν τῷ ὑπερφιάλος. Ὅτι δὲ ὁ G.
Meyer (ἑλλ. γραμμ. § 90) ἀρνεῖται τὴν τοιαύτην μετάπτωσιν
τοῦ υ εἰς ι διὰ τὴν ὀμηρικὴν γλῶσσαν εἶπομεν ἄνω (σελ. 481).
Κατ' ἄλλους (Düntzer KZ. XII. 24 καὶ ἐξῆς) ἐκ τῆς ῥ. ἄρ ἐπιτυγ-
χάνειν, κατορθοῦν, ἐξ ἧς ariscor, arlus. λοιπὸν νήπιος = ineptus,
ὁ μὴ κατορθῶν τι, ἀνεπιτήδειος, μωρός. πρβ. Vanicek σελ. 420.

[3] Τὸ ἀ- τοῦ Ἀτλας ἐπιτατικόν. Ἰδὲ καὶ ἄνω σελ. 387.

ιαχοῦντες, ὁμοῦ βρομοῦντες, ὅλοι ὁμοῦ, ἐπομένως ἄγαν ια^αχοῦντες, ἄγαν βρομοῦντες, ὅπερ παραδέχεται καὶ ὁ Clemm, ἄ-ξυλος ὕλη: ὕλη ἔχουσα τὰ ξύλα ὁμοῦ, σωρηατὰ, ἐπομένως πολύξυλος, ἐνῶ ὁ Clemm θεωρεῖ τὴν λέξιν ἀπλῆν καὶ τὸ ἀ- τῆς ρίζης (ἰδὲ ἐν τοῖς κτητικοῖς), καὶ τέλος κατὰ Clemm ἐκ προθέσεως συγκεκομμένης προελθὼν τῆς ἀνά μετὰ σημασίας ἐπιτατικῆς τὸ ἀ- τοῦ ἀ-σπερχές, οἷον κατὰ Clemm δυνατὸν νὰ ᾔηται καὶ τὸ ἀ- τοῦ ῥιθέντος ἀ-σκελής, κατὰ δὲ τὴν γνώμην Döderlein (Clemm αὐτόθι), ἦν καὶ ὁ Clemm δὲν εὐρίσκει ἀξίαν καταφρονήσεως, καὶ τὸ ἀ- τοῦ Ἄ-τλας = Ἄν-τλας, Ἄνα-τλας ἐκ τοῦ ἀνατληῖναι, τῆς ἀνά διπλοῦσης ἐνταῦθα τὸ ἐπάνω. Ἐπὶ τέλους δὲ παρατηροῦμεν ὅτι ὀλίγον δύσκολον εἶναι νὰ ἀρνηθῆ τις μὲ τὸν Clemm ὁλοτελῶς τὸ ἐπιτατικὸν ἀ-, παραδεχόμενοι δὲ τὴν ὑπαρξιν τούτου δὲν θεωροῦμεν αὐτὸ οὔτε ἐκ τοῦ ἀθροιστικοῦ ἀ- προελθὼν, οὔτε ἐκ τοῦ ἀρνητικοῦ, πεισθέντες εἰς τὸν Clemm περὶ τοῦ ἀδυνάτου πῆς τοιαύτης καταγωγῆς, ἀλλὰ πιθανὸν νὰ προῆλθε τὸ πρῶτον ἐκ συνθέτων μετὰ τῆς ἀνά προθέσεως ἐν ἐπιτατικῇ σημασίᾳ, κολοβώσεως εἰς ἀ (1), κατόπιν δὲ κατὰ τοὺς ὁμηρικὸς ἀκόμη χρόνους λησμονηθείσης τῆς καταγωγῆς αὐτοῦ κατήντησεν ἀπλῶς ἀχώριστον μόριον ἀ- τηρῆσαν τὴν ἐπιτατικὴν σημασίαν τῆς προθέσεως ἀπαράλλακτα, ὅπως ἐκ τῆς διὰ προῆλθε τὸ ζα-. Ἰδὲ καὶ Zacher (αἰος σελ. 239 σημ.)

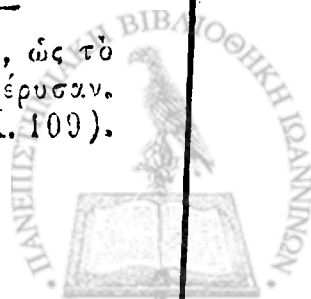
Ἐπιρρήματα τῆς κλάσεως ταύτης.

Τὰ ἐπιρρηματικὰ λεγόμενα σύνθετα (avyayībhāva), ὡς ἄνω (σελ. 409) ἐρρέθη, δὲν ἀποτελοῦσιν ἰδιαιτέραν κλάσιν, ἀλλ' εἶναι κυρίως ἐπιρρήματα συνθέτων τῶν ἄλλων κλάσεων. Ἐνταῦθα λοιπὸν καταλέγομεν τὰ ἀνήκοντα εἰς τὰ ὀριστικά.

Α'. Κατὰ τοπικὴν πτώσιν ἐνικοῦ.

Ἀχώριστον μόριον καὶ ῥηματικὸν ὄνομα εἰς ο-ς: ἀ-μαῖ

[1] Περὶ τῆς κολοβώσεως τῆς ἀνά εἰς ἄν καὶ εἶτα εἰς ἀ, ὡς τὸ ἀρν. ἄν-ἀ-, ἰδὲ καὶ Κοῦρτιον Ἐτυμ. 5η 566, πρὸς καὶ α-ὑέρυσαν. Οὕτω καὶ κατὰ κὰ Κοῦρτ. (αὐτόθι) καὶ Baumack (Stud. X. 109).

χε-ί Θουκ.^ο εἰς τὸ-ς: ἀν-αιμω-τί', ἀν-ιδρω-τί', ἀ-μαχ-η-τί', ἀν-ουπη-τί', ἀ-μογη-τί', ἀν-ωῖστ-ί' ὀμηρικά, ἀ-κηρυκ-τί', ἀ-κλαυσ-τέ και ἀ-κλαυ-τί, ἀ-πνευσ-τί, ἀ-σκαρδαμυκ-τί, ἀ-στακ-τί, ἀ-στε-νακ-τί, ἀ-μεταστρεπ-τί' εἰς -τ: ἀ-έκη-τί (πρῶ. ἔκη-τι) ὁμ. και ἀ-κμη-τί.

Σημ. Σημεῖον τῆς τοπικῆς πτώσεως εἶναι ἰ, ὅπερ ἐν τοῖς δευτεροκλίτοις μὲ τὸ ο μὲν τοῦ θέματος ἀπετέλεσεν οἱ (οἰ-κο-ι, Ἰσθμο-ῖ κλπ.), μὲ τὴν ἀσθενεστέραν δὲ μορφήν αὐτοῦ τὸ -ε (πρῶ. κλητικὴν ἵππε κλπ.) ἀπετέλεσεν εἰ (ἀναιμω-τε-ί, ἀμαχε-ί, πρῶ. και τὰ δωρικὰ και τῶν δελφικῶν ἐπι-γραφῶν ἐπιρρήματα: εἶ, πεῖ, τινεῖ, αὐτεῖ, τεῖδε, οἶκει, τὸ κοινὸν ἐκεῖ κλπ.), τὸ δὲ εἰ ἐξησθένησεν εἶ-α εἰς ἰ (ἀναιμω-τί', ἀμαχη-τί' κλπ.). Ὁ G. Meyer (ἐλλ. γρ. § 350) θεωρεῖ τὸ εἰ (ἰ) τοῦτο ὡς τὸν ἀρχαικώτερον σχηματισμὸν τῆς τοπι-κῆς πτώσεως τῶν δευτεροκλίτων και ὅτι ὁ σχηματισμὸς οἱ, εἰ και ἀρχαῖος και αὐτός, προῆλθεν ὁμως ἐξ ἀναλογίας πρὸς τὸ ἐπικρατέστερον θέμα τῶν δευτεροκλίτων τὸ εἰς -ο. Ὁ Κούρ-τιος ὁμως (Ἔτυμ. 633) παραδέχεται τὴν σειράν ταύτην οἱ, εἰ, ἰ. Τὸ δὲ βραχὺ ἰ ἀνήκει ἰδίως τοῖς συμφωνολήκτοις θέμα-σιν (ἔκη-τι, ἀέκη-τι, ἐκον-τί, ἀκον-τί, ἐθελον-τί), εἰσπηδᾷ ὁμως ἐνίοτε και εἰς τὰ δευτερόκλιτα (μεγαλωσ-τί' Π. 776, ἀ-στα-κ-τί' Σοφ. Οἰδ. Κ. 1251, ἐγερε-τί' Ἄντ. 413).

Β'. Κατ' ἀφαιρετικὴν πτῶσιν.

ἀ. Ἐπίρρημα και ῥηματικὸν ὄνομα: ὑπερ-φιάλως, ἐκ-πάγ-λως, ἄ-εω (ψ. 93) δι-ηνεκέως, ἐπι-κρατέως, νημερ-τέως, νω-λεμέως (1), ἀ-σκελέως, ἀ-ικῶς, ἀ-σφκλέως, ἀ-στεμφέως, ἀ-τρεκέως, ἀ-φραδέως, εὐ-φραδέως, περι-φραδέως ἀν-εκτῶς Ὀμηρικά.

[1] Πιθανὸν ἐκ τῆς ῥ. λεμ- = ῥεμ-, ἐξ ἧς ἡ-ρέμα, και τοῦ νωῖ = νη (σανσκρ. nā) και ἐπομένως *νω-λεμῆς ὁ μὴ ἤρεμος. (Vani-cek σελ. 769). Τὸ ω ὁμως δυσκολεῖται. Πρῶ. Κούρτ. Ἔτυμ. σελ. 326.

β'. Ἐπίρρημα καὶ ἐπίθετον: ἀ-εικελίως, ἀρι-ζήλως, ἀ-ιδήλως, ἐπι-σμουγερώς (1) ὁμηρικά.

Σημ. Τὸ τῆς ἀφαιρετικῆς σημεῖον εἶναι ατ, ἐλλ. οτ, ος τὸ ω τῶν ἐπιρρημάτων τῆς τρίτης κλίσεως προήλθεν ἐξ ἀναλογίας πρὸς τὰ εἰς -ως δευτερόκλιτα, ὅπου τὸ ω ἔχει τὸν λόγον του καὶ εἰς ἃ πλὴν ὀλίγων ἐξαιρέσεων (Schleicher Comped. σελ. 535) περιορίζονται τὰ ὁμηρικὰ ἐπιρρήματα εἰς -ως. Τὸ τελικὸν τ τῆς πτώσεως ἢ ἐτράπη εἰς ς ἢ ἐξέπεσεν (ἀνεω, οὔτω, ᾧδε) (2).

Γ'. Κατ' αἰτιατικὴν.

1. αἰτιατικὴν ἐνικοῦ.

α. Οὐδέτερου γένους.

ά. Ἄντωνυμία καὶ οὐσιαστικόν: αὐτό-χρημα Ἄριστοφ.

β'. Ἐπίθετον καὶ ἐπίθετον: πάμ.-πρωτον Ὅμ.

γ'. Ἐπίρρημα καὶ ἐπίθετον: ἐν-αντίον, ἀ-σύφηλον Ὅμ.

δ'. Ἐπίρρημα καὶ ῥηματικὸν ὄνομα: ὑπό-δρα, ἐκ-παγλον, ἐμ.-πλη-ν (πελ-, πρῶ. πέλ-ας), ἀγχι-μολον, ἄ-μοτον, ἄψορον, ἐξ-οχον· συν-εχές, ἀ-ζηχές, νωλεμές, ἐμ.-μενές, νηφερτές, ἀμ.-περές, διαμ.-περές, παλιμ.-πετές, ἀ-σπερχές, ἀ-σικε-λές, ἀ-στεμφές, ἀ-σφαλές, ἐπι-τηδές, ἀ-τρεκές· νή-γρετον. Ὅμηρικά.

ε. Πρόθεσις ἢ ἄντωνυμία καὶ ῥηματικὸν ὄνομα εἰς δο-ς (3),

---

[1] Ἐκ τοῦ σμουγερός, τῆς ἐπὶ δηλούσης ἐνταῦθα (G. Meyer KZ. XXII. 17) ἐπίτασιν. Περὶ τῆς ῥίζης τοῦ ἐπιθέτου ἰδὲ Κούρτιον Ἑτυμ. 5η 716 καὶ Vanicek 1200.

[2] Περὶ τῆς τροπῆς τελικοῦ τ εἰς ς ἰδὲ Κούρτ. Stud. X. σελ 217 καὶ Verb. II² 48 καὶ τὰ ἄνω (σελ. 435) ῥηθέντα. Κατὰ G. Meyer ὁμως (ἐλλ. γραμμ. § 303 καὶ σελ. 334 σημ. 3) τελικὸν τ οὐδέποτε τρέπεται εἰς ς, ἀλλ' ἀπὸβάλλεται, ἐπομένως καὶ τὸ ς τῶν εἰς -ως ἐπιρρημάτων δὲν προήλθεν ἐκ τοῦ τ, ἀλλ' ἐξ ἀναλογίας πρὸς ἄλλους σχηματισμούς. Ἰδὲ Meyer καὶ § 337.

[3] Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τούτου καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ παραγωγικῶς διὰ τοῦ ιο προσφύματος σχηματισθέντος δ-ιο- (ἐξ οὗ αὐτοσχεδίη-ν, ἀμ-φαδίη-ν) εἴπομεν τὰ δέοντα ἐν τοῖς ἔμπροσθεν (σελ. 309 σημ. 4. καὶ σελ. 480 σημ. 4.).

ιο-ς: ἐμ-βα-δόν, παρα-κλι-δόν, δια-κρι-δόν, ἀνα-στα-δόν, ἀπο-στα-δόν, ἐπι-στα-δόν, παρα-στα-δόν, περι-στα-δόν, ἀμ-φα-δόν, ἀνα-φαν-δόν, ἐξανα-φαν-δόν, αὐτο-σχε-δόν και δια-πρυ-σιον (1). Ὀμηρικά.

b. Θηλυκοῦ γένους.

Ἐπίρρημα ἢ ἀντωνυμία και ῥηματικόν ὄνομα εἰς το-ς και δο-ς, δ-ιο-ς: ἀ-πριάτην ὀμ-αρτή-δην, ἀμ-, παρα-, ὑπο-ἐλί-δην, ἐπι-γράφ-δην, ἐπι-λίγδην (2), ἐμ-πλήγ-δην, αὐτο-σχε-δην, ἀμ-φα-δίην, πρὸς δὲ (3) ἀμ-εολά-δην, μετα-δρομά-δην, ἐπιστροφά-δην, προ-τροπά-δην, ἐπι-τροχά-δην. Ὀμηρικά.

2. Αἰτιατικὴν πλνθ. οὐδ. γένους.

α. Πρόθεσις ἢ ἀντωνυμία και ῥηματικόν ὄνομα εἰς δο-ς, ο-ς: ἀπο-στα-δα, αὐτο-σχε-δά, ἀμ-φα-δά, ἀνα-φανδά· ἐξ-οχα, ἐκ-παγλα. Ὀμηρικά.

β'. Ἐπίθετον και ἐπίθετον: πάμ-πρωτα, πολὺ-πικρα ἐμ.

Δ'. Κατὰ δοτικὴν ἐνικοῦ.

Ἐπίθετον ἢ ἀντωνυμία και ῥηματικόν ὄνομα εἰς δ-ιο-ς: παν-συ-διη, αὐτο-σχε-διη ὀμηρικά (4).

Ε'. Κατ' ὀργανικὴν πτώσειν ἐνικοῦ.

Ἐπίρρημα και ῥηματικόν ὄνομα εἰς το-ς: ὀμ-αρτή ἢ ἀμ-

---

[1] Ἐκ τῆς ῥ. περ- (πρβ. πέρ-ας, περάω) * διαπόρτιος * δια-πύρτιος τοῦ ο τραπέντος αἰολικῶς εἰς υ (κουρτ. Ἐτυμ. σελ 601 και 705), ὅθεν τὸ διαπύρσιος (Vanicek σελ. 478. Πρβ. και Sie-gismund Stud V. 177).

[2] Ἐκ τῆς ῥ. λαν- = σχίζειν (πρβ. λακ-ερός, λατ. lacer κλπ. Κουρτ. Ἐτυμ. σελ. 159) ἐξασθενήσει λιχ με F ἐν ἀρχῇ (Κουρτ. Ἐτυμ. 5η 542), ἐξ οὗ ἡ μακρότης τῆς ἐπι- (Clemm Stud. III. 298). Ἰδὲ και G. Meyer (γραμμα. § 169).

[3] Κυρίως ταῦτα θεωρητέα παρασύνθετα ἐκ συνθέτων εἰς ο-ς, π. γ. ἐπίτροχος * ἐπίτροχά-ιο-ς (πρβ. τροχα-ιο-ς), οὗ τὸ ἐπίρρη-μα ἐπίτροχά-δη-ν. Κουρτ. Ἐτυμ. 633 και Fedde σελ. 34 και 30.

[4] Περί τῶν πτώσεων τῶν ἐπίρρημάτων τούτων δο-ν, δη-ν, δα, διη-ν, διη ἰδὲ Κούρτιον Ἐτυμ. 630—633 και Ἐτυμ. 5η 618—650.

αρτῆ ἐκ τῆς ῥ. ἀρ- ἀραρίσκω (Κουρτ. Ἑτυμ. σελ. 342) ὁμηρικόν.

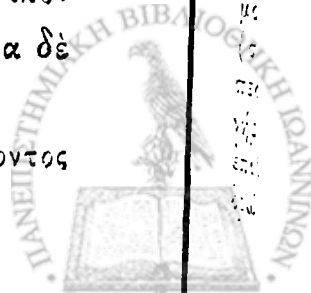
Σημ. α. Ἴσως τοπικὴ πληθυντικὴ ἐνυπάρχει ἐν τῷ ἐπαμοιβαδίς, οὗ τὸ ἰ θεωρητέον τότε προελθὸν ἐκ τῆς εἰ *ἐπαμοιβαδεῖς, -* δῖς, -δῖς ἢ κατὰ Κούρτιον (Ἑτυμ. σελ. 633) -* δοῖς, -* δεῖς, -* δῖς, -* δῖς (ἰδὲ καὶ ἄνω σελ. 487). Τὸ θέμα ἐπαμοιβαδο- (πρὸς ἀμοιβαδὸν) ἐκ τοῦ ἐπαμοιβός, ὡς τὰ ἄνω ῥηθέντα ἐπιτροχαδο- κλπ. ἐκ τοῦ ἐπίτροχο-ς κλπ. Ἴσως δὲ γενικὴ συγκεκριμένη ἐν τῷ ἐπι-μίξ Ὅμ. (Kühner ausf. gr. I 1. σελ. 725 σημ. 1). Ἐπίσης λείψανον πτώσεως θεωρητέον καὶ τὸ ς τοῦ ἄ-παξ Ὅμ. — Ἐνταῦθα καταλεκτέον καὶ τὸ ἀνεστραμμένην τὴν θέσιν τῶν συνθετικῶν μερῶν ἔχον ἐπίρρημα τοῦ Φερεκράτους τραπ-ἐμπαλιν (Kühner αὐτόθι σελ. 736. 7).

Σημ. β. Τὸ πρῶτον συνθετικὸν τῶν ῥηθέντων ἐπίρρημάτων ὀρίζει τὸ δεύτερον ἐπίρρηματικῶς πλὴν τοῦ αὐτό-χρημα, ὅπου ὀρίζει ἐπιθετικῶς.

β'. Ἐξαρτήσεως σύνθετα, λεγόμενα καὶ ἀντικειμενικά (tatpuruṣha).

Ἡ σχέσις ἐνταῦθα τῶν συνθετικῶν μερῶν πρὸς ἀλλήλα εἶναι ἢ τῆς ἐξαρτήσεως τοῦ ὀρίζοντος ἐκ τοῦ ὀριζομένου. Νοεῖται δὲ τὸ ἐξαρτώμενον κατὰ τινα τῶν πλαγίων πτώσεων καὶ συχνότατα μὲν κατ' αἰτιατικὴν, ἐξ οὗ ὡς ἐκ τοῦ ἐπικρατεστέρου καὶ τὴν ὀνομασίαν ἀντικειμενικά ἔχουσι τὰ σύνθετα τῆς κλάσεως ταύτης, εἶτα δὲ κατ' ὀργανικὴν καὶ τέλος κατὰ πᾶσαν ἄλλην πτωτικὴν σχέσιν, τοπικὴν, δοτικὴν, ἀφαιρετικὴν καὶ γενικὴν. Τὸ ὀριζόμενον δύναται, ὡς ἐν τοῖς ἐμπροσθεν (σελ. 415) ἔρρέθη, νὰ κατέχη τὴν πρῶτην ἢ τὴν δευτέραν θέσιν καὶ οὐχὶ ὀρισμένην τινά, ὡς ἐν τοῖς ὀριστικοῖς καὶ τοῖς ὀριστικοῖς κτητικοῖς πάντοτε τὴν δευτέραν. Ὡς πρῶτον συνθετικὸν τὸ ὀριζόμενον εἶναι συνηθέστατα ῥηματικὸν θέμα (1), ἀλλὰ καὶ ἐπίθετον καὶ πρόθεσις, σπανιώτατα δὲ

[1] Ἐν τῇ σανσκριτικῇ ἀντὶ τοῦ ῥηματικοῦ θέματος, λείποντος

ῥηματικὸν ὄνομα (1), ὡς δευτέρον δὲ συνηθέστατα ῥηματικὸν ὄνομα, ἀλλὰ καὶ μετοχή, ἐπίθετον καὶ οὐσιαστικὸν ὄνομα τοῦ δρῶντος (2), σπανιώτατα δὲ ἀφρητημένον (3). Τὸ δὲ ἐρίζον εἶναι πάντοτε οὐσιαστικόν.

Πρὶν ἢ καὶ ἐνταῦθα χωρήσωμεν εἰς τὴν κατάταξιν τῶν συνθέτων ἀνάγκη νὰ ἐξετάσωμεν ἐγεθέντα τινὰ ζητήματα.

Ὁ Clemm (Stnd. VII. 85 καὶ ἐξῆς) ὁρμώμενος ἐκ τῆς ἀρχῆς νὰ ἀποκλείσῃ τῆς κλάσεως ταύτης πᾶν σύνθετον, οὗ τὸ ὀριζόμενον δὲν εἶναι ῥηματικόν, ἐξαρτῶν ἐξ ἑαυτοῦ τὸ ἕτερον συνθετικὸν μετὰ ῥηματικῆς συντάξεως ἀπέκλεισε τῶν ἀντικειμενικῶν οὐ μόνον τὰ ἐξ οὐσιαστικῶν σύνθετα, ὧν τὸ πρῶτον συνθετικὸν ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ δευτέρου κατὰ γενικὴν ἀντικειμενικὴν καὶ περὶ ὧν ὠμιλήσαμεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν (σελ.

αὐτῇ ἐκ πάσης συνθέσεως καὶ ἐκ τῶν ἀντικειμενικῶν (σελ. 278), εὐρίσκεται ἐν τοῖς ἀρχαιοτάτοις μνημείοις τῆς γλώσσης ἢ μετοχή. Ἴδὲ σελ. 415.

[1] βωτι-άνειρα, βητ-άρμων ὀμηρικά, Ὀρτί-λογος Παιστ., περὶ ὧν ἰδὲ σελ. 191 καὶ κατωτέρω.

[2] Περὶ τῶν οὐσιαστικῶν τούτων ἰδὲ σελ. 452.

[3] Τὰ ἀφρητημένα οὐσιαστικά μόνον μὲ προθέσεις συντιθέμενὰ εἰσι κυρίως σύνθετα, μὲ πᾶσαν δὲ ἄλλην λέξιν εὐρισκόμενα συντιθέμενα, ὡς σχηματιζόμενα παραγωγικῶς ἐκ προϋποτιθεμένων συνθέτων (ἰδὲ ἄνω σελ. 432 σημ.), εἰσι κυρίως παρὰ σύνθετα, κείμενα ὡς τοιαῦτα ἐκτὸς τοῦ ἡμετέρου κύκλου. Μόνον μετρημένα τινὰ ἐκ τούτων, ἐξερχόμενα τοῦ γενικοῦ κανόνος καὶ μὴ παραγωγικῶς σχηματιζόμενα, ὑπόκεινται εἰς τὴν ἡμέτεραν ἐξέτασιν, παρὰ μὲν τοῖς δοκίμοις παλιώξις, ὁμοκλή ὀμηρικά, μισθοφορὰ Θουκ., παρὰ δὲ τοῖς μεταγενεστέροις αἰγίβοσις, βελόστασις, βούλυσις, ἰππάφεσις, ἀγγυθήκη, νεκροθήκη, στομακάκη. Παρὰ Kühner (ausf. gr. I. 1. 751 σημ. 3) ὡς ἐξαιρέσεις τοῦ κανόνος ἀναφέρονται καὶ ἰστοδόκη, καπνοδόκη, οἰνοδόκη, ὕδρορρόκη καὶ οἰνήρυσις, ἐτνήρυσις, ὡς ὄντα δῆθεν ἀφρητημένα, λαβόντα ἐν συνθέσει συγκεκριμένην σημασίαν. Ἄλλ' ἡμεῖς περὶ τοῦ ἰστοδόκη, καπνοδόκη, δουροδόκη καὶ παρομοίων, οἷς προσθετέον καὶ τὸ ἡμέτερον ἢ σαχο-ρράφα, εἶπομεν ἄνω (σελ. 325) ὅτι εἰσι θηλυκὰ ἀρχαιότροπα σύνθετων εἰς ο-ς μεταπεσόντα εἰς οὐσιαστικά πράγματα σημαντικά, ἐπίσης καὶ τὸ οἰνήρυσις, ἐτνήρυσις Ἀριστοφ. ἐθεωρήσαμεν ἄνω (σελ. 191) θηλυκὰ ἐπιθέτων σχηματιζομένων διὰ τοῦ σι- προσφύματος, δηλοῦντος τὸν δρῶντα.

452), παραδεχθέντες αὐτὰ εἰς τὰ ἀντικειμενικά, ἀλλὰ καὶ τοιαῦτα, ὡς ἰσό-θεος, ἰσ-ἀργυρος, ἀξιό-νικος, ἀξι-ἐπαινος κλπ. καὶ τὰ ἐκ προθέσεως ἀρχόμενα, ὡς ἄπ-εργος, ἐγ-κέφαλος, ἐφ-έστιος κλπ.

Καὶ πρῶτον περὶ τῶν ἐκ προθέσεως ἀρχομένων συνθέτων, ἐξ ἧς ἐξαρτᾶται τὸ δεύτερον συνθετικόν. Ταῦτα ὁ Clemm ἀνάγει εἰς τὰ ἀντικειμενικὰ κτητικά, διότι, λέγει, τὸ ὑποκείμενον τούτων κεῖται ἐκτὸς τῆς συνθέσεως καὶ δυνατόν νὰ ἐκφρασθῇ διὰ μετοχῆς τοῦ συνθετικοῦ ῥήματος εἶναι ἢ ἄλλου τινός, π. χ. ἄπ-εργος = ἀπ' ἐργου ὢν, ἀπό-πολις = ἀπὸ τῆς πόλεως ναίων, δια-κάρδιος = διὰ τῆς καρδίας ἰών.

Ἡμεῖς τὸν νεωτερισμὸν τοῦτον τοῦ Clemm ὀρμωμένον ἐκ προκαταλήψεως εἰς τοῦτο δὲν παραδεχόμεθα, οὐ μόνον διότι ἀνευ ἀνάγκης καταστρέφει ἐν σπουδαῖον γνῶρισμα τῶν κτητικῶν ὅτι τούτων τὸ ὀριζόμενον εἶναι πάντοτε οὐσιαστικόν καὶ δὴ ἀνεξαιρέτως κεῖται ἐν τῇ δευτέρᾳ θέσει, ἐνῶ ἐν τοῖς κλεμμείοις τούτοις κτητικοῖς εἶναι πρόθεσις καὶ δὴ διὰ τὴν φύσιν αὐτὴν τῶν προθέσεων κεῖται ἐν τῇ πρώτῃ θέσει, ἀλλὰ καὶ διότι ὃν φέρει πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς γνώμης του λόγον ὅτι τὸ ὑποκείμενον τούτων κεῖται ἐκτὸς τῆς συνθέσεως δὲν εὐρίσκομεν ἀποχρῶντα.

Ἐξεταστέον πρῶτον τί ἐννοοῦσι λέγοντες περὶ τῶν κτητικῶν συνθέτων ὅτι τὸ ὑποκείμενον αὐτῶν κεῖται ἐκτὸς τῆς συνθέσεως, ὅπερ θεωροῦσι διακριτικὸν γνῶρισμα τῆς κλάσεως ταύτης ἀπὸ τῶν λοιπῶν, ὃν τὸ ὑποκείμενον κεῖται ἐν τῇ συνθέσει αὐτῇ. Κατὰ Justi (σελ. 118), ὅστις πρῶτος ἀνεῦρε τὴν διάκρισιν ταύτην, mahā-bāhū (σανσκρ.) = μέγας βραχίων (ὀριστ.) ἔχει τὸ ὑποκείμενον ἐν τῇ συνθέσει, β ρ α χ ί ω ν, ὅστις εἶναι μέγας, τὸ δὲ mahā'-bāhu = ὁ ἔχων μέγαν βραχίονα (κτητ.) ἔχει τὸ ὑποκείμενον ἐκτὸς τῆς συνθέσεως, ἄ ν θ ρ ω π ο ς, οἷ ὁ βραχίων μέγας. Ὁ Κούρτιος (ἐλλ. γραμμ. § 359. 2) λέγει: Ἐν τοῖς κτητικοῖς ὀρίζεται μὲν καὶ τὸ δεύτερον συνθετικὸν διὰ τοῦ πρώτου εἰδικώτερον, ἀλλ' ὅμως ἀπὸ κοινοῦ ἀμφότερα σχηματίζουσι νέαν ἔγνοιαν, ἥτις ὡς ἰδιότης ἀ-

ποδίδεται εἰς τινὰ ἑτέραν λέξιν κειμένην ἐκτός τῆς συνθέσεως. Ὁ Clemm (de composit. σελ. 159 καὶ ἐξῆς) λέγει ὅτι ἐν τοῖς κτητικοῖς ἐκ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου συνθετικοῦ γεννᾶται νέα ἔννοια, ἣτις ὡς προσὸν ἀποδίδεται εἰς ἑτέρα λέξιν ἢ, ἂν οὕτω μᾶλλον ἀρέσκη, τὸ ὑποκείμενον αὐτῆς κεῖται ἐκτός τῆς συνθέσεως. Ὑποκείμενον δὲ νοητέον, λέγει, ἐνταῦθα οὐχὶ τὸ γραμματικόν, ὅπερ ἐνυπάρχει τῷ συνθέτῳ, ἂν ἀναλύσωμεν αὐτὸ εἰς ἀναφορικὴν πρότασιν, καὶ ἐξαφανίζεται, ἂν ἢ ἀνάλυσις γείνη κατ' ἄλλον τρόπον, ἀλλὰ τὸ λογικόν. Π. χ. παρ' Αἰσχύλῳ εὐρίσκεται παῖδες ἄπαιδες (1) καὶ τοκέες ἄπαιδες (2). Ἐνταῦθα τὸ ἄπαιδες ὡς ὀριστικὸν μὲν ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸ ὑποκείμενον, τὸ λογικόν, ἐννοεῖται, περὶ οὗ καὶ μόνου πρόκειται, τὸ -παῖδες, πρὸς δὲ καὶ τὸ γραμματικόν, ἂν ἀναλύσωμεν αὐτὸ εἰς ἀναφορικὴν πρότασιν: παῖδες, αἱ οὐ παῖδες εἰσι, τούναντίον δὲ ὡς κτητικὸν ἔχει τὸ ὑποκείμενον τὸ λογικόν ἐκτός, τὸ τοκέες, ἦτοι τὴν λέξιν ἐκείνην, εἰς ἣν ἀποδίδεται, καθ' ἣς κατηγορεῖται τὸ ἐπίθετον, πρὸς δὲ καὶ τὸ γραμματικόν ἐκτός, ἂν ἀναλύσωμεν τὸ σύνθετον εἰς μετοχὴν οὐκ ἔχοντες παῖδας, ἐνῶ ἐνυπάρχει τῷ συνθέτῳ, ἂν ἀναλύσωμεν ἀναφορικῶς: οἷς (τοκεῦσιν) οὐκ εἰσι παῖδες. Ταῦτα καὶ ὁ Clemm.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω λοιπὸν καταφαίνεται ὅτι ὑποκείμενον ἐννοῶσι τὸ οὐσιαστικὸν ὄνομα, εἰς ὃ ὡς προσὸν ἢ ἰδιότης ἀποδίδεται τὸ κτητικὸν σύνθετον, π. χ. ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄπαιδες τὸ τοκέες, ἐν τῷ ἀργυρότοξος τὸ Ἀπόλλων, ἐν τῷ ἀκύμοσοί τε . . . πικρόγαμοί τε οἱ μνηστῆρες καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Ἀλλὰ τοῦτο, ὅπερ ὡς διακριτικὸν γνῶρισμα τῶν κτητικῶν ἀπὸ τῶν λοιπῶν κλάσεων ἐξαίρουσιν, ἡμεῖς εὐρίσκομεν ἐνυπάρχον καὶ πᾶσι τοῖς ἀντικειμενικαῖς, οὖσιν ἀνεξαιρέτως ἐπιθετικῆς φύσεως (3) καὶ τοῖς ὀριστικοῖς τοῖς μὴ ἔχουσιν οὐσια-

[1] Περὶ Εὐμενίδων (Εὐμεν. στ. 1015).

[2] Ἐν Πέρσαις στ. 582.

[3] Πλὴν τῶν ὀλιγίστων ἐκείνων τῶν ἀναξίων λόγου μὲ οὐσιαστικὸν ἀφρημένον ὡς δευτέρον συνθετικόν.

στικόν ὡς δεύτερον συνθετικόν, οὕτιν ἐπίσης ἐπιθετικῆς φύσεως. Καί τὰ σύνθετα ταῦτα ὡς προσὸν ἢ ἰδιότης, ἅτε ἐπιθετικῆς φύσεως ὄντα, ἀποδίδονται εἰς τινὰ ἐτέραν λέξιν κειμένην ἐκτὸς τῆς συνθέσεως, π. χ. ἰππόδαμος εἰς τὸν Διομήδη καὶ ἐτέρους ἥρωας, ἀλφεισίοιαι εἰς παρθένους, ἄβρομοι, αὐίαχοι εἰς τοὺς Τρῶας, παγχρύσει εἰς τοὺς θυσάνους, ἐκάεργος εἰς τὸν Ἀπόλλωνα καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἡ διαφορὰ λοιπὸν τῶν κτητικῶν ἀπὸ τῶν συνθέτων τῶν λοιπῶν κλάσεων δὲν ἔγκειται ἐνταῦθα, διότι αὕτη παρατηρεῖται μεταξὺ τῶν κτητικῶν καὶ μέρους μόνον τοῦ κατωτέρου εἴδους δι.λαδὴ τῶν οὐσιαστικῶν τοῦ εἴδους τούτου, ἀλλ' ἔγκειται ἐν τούτῳ ὅτι τὰ κτητικὰ σύνθετα, ὄντα φύσει οὐσιαστικά, γίνονται δυνάμει τῆς συνθέσεως ἐπίθετα, τὰ δὲ τῶν λοιπῶν κλάσεων ἐκ τῆς συνθέσεως δὲν πάσχουσι μεταβολὴν τινὰ, ἀλλὰ μένουσιν οὐσιαστικά ἢ ἐπίθετα, ὅπως ἦσαν καὶ λελυμένα τῆς συνθέσεως. Τοῦτο εἶναι τὸ ἐξαίρον τὰ κτητικὰ ἀπὸ τῶν λοιπῶν κλάσεων καὶ διὰ τοῦτο ἡ κλάσις αὕτη ὠνομάσθη ἀνώτερον εἶδος συνθέσεως. Πρβ. καὶ τὰ ῥηθέντα ἄνω (σελ. 420).

Ἐκ δὲ τῆς ἐπελθούσης ταύτης μεταβολῆς εἰς τὰ κτητικὰ τῆς εἰς τὰ ἐπίθετα μεταπτώσεως αὐτῶν τὸ ὑποκείμενόν των μετεκινήθη ἐκτὸς τῆς συνθέσεως καὶ ἐπομένως, ἵνα κατανοηθῇ ἢ πρὸς τὸ ὑποκείμενον σχέσις αὐτῶν, ἀνάγκη νὰ νοηθῇ τι ἔξωθεν, ὅπερ λείπει ἐκ τῆς προτάσεως, ἢ μετοχὴ τοῦ ῥήματος ἔχειν ἢ ἐνίοτε ἐτέρου, ἐνῶ τὸναντίον τὰ τῶν λοιπῶν κλάσεων ἐπειδὴ οὐδεμίαν ἔπαθον μετάπτωσιν, ἀλλ' ἔμειναν οὐσιαστικά ἢ ἐπίθετα ὡς ἦσαν καὶ λελυμένα τῆς συνθέσεως χωρὶς νὰ ταραχθῇ ἡ σχέσις αὐτῶν πρὸς τὴν πρότασιν, τὰ τε οὐσιαστικά δὲν μετεκίνησαν τὸ κέντρον τῆς βαρύτητος ἐξ ἑαυτῶν καὶ τὰ ἐπιθετικῆς φύσεως δὲν χρήζουσι τοιούτου ὡς τὰ κτητικὰ ἔξωτερικῶς οὕτως εἰπεῖν συνδέσμου, ἵνα κατανοηθῇ ἢ σχέσις αὐτῶν πρὸς τὸ καὶ ἐνταῦθα ἐκτὸς τῆς συνθέσεως ὑπάρχον ὑποκείμενόν των.

Ἐπανερχόμενοι εἰς τὰ τοῦ Clemm σύνθετα, ὧν χάριν καὶ παρεξέβημεν, βλέπομεν ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ Clemm νοούμενον ἐν-

καὶ ὑποκείμενον, ἢ μετοχὴ τοῦ συνθετικοῦ ῥήματος ἢ ἑτέρου τινός δὲν εἶναι κυρίως τὸ ὑποκείμενον, ἀλλ' ὁ ἐξωτερικὸς σύνδεσμος τοῦ συνθέτου πρὸς τὸ ὑποκείμενον. Ἐξεταστέον νῦν, ἂν ὁ ἐξωτερικὸς οὗτος σύνδεσμος εἶναι ὅπως καὶ ἐν τοῖς κτητικοῖς. Πρῶτον δὲν εἶναι πάντοτε ἀνάγκη ἐν ταῖς τοῦ Clemm κτητικοῖς τοῦ ἐξωτερικοῦ συνδέσμου, ὅπως οὗτος ἀναγκαῖός ἐστιν ἐν τοῖς κτητικοῖς. Ὅταν τὰ προκείμενα σύνθετα ὡς κατηγορούμενα εὐρίσκωνται ἐν τῇ προτάσει, δὲν εἶναι χρεῖα τούτου, ἅτε ὑπάρχοντος κατὰ τὴν ὁμολογίαν καὶ αὐτοῦ τοῦ Clemm (Stud. VII. 86) ἐν αὐτῷ τῷ ῥήματι δηλαδὴ ἐν τῇ προτάσει. Π. γ. εἰσωποὶ ἐγένοντο νηῶν (O. 653), ἐννύχιος προμολῶν (Φ. 37), ἑταῖροι εἶατ' ἐπήρετμοι (C. 403), ἐμὲ ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων (η. 248), ἦλθε ἐφέστιος (ψ. 55), ἐφέστιοι ὅσοι ἔχουσιν (B. 125), ἐφέστιος ἀπολέσθαι (γ. 234), ἐναρίθμιον εἶναι (μ. 65), οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος, οὔτε ἐν βουλῇ (ἔσσι) (B. 202), μὴ κείνος.. ἐνθύμιος ἔστω (ν. 421), οἱ ἀγχίθεοι γεγάασιν (ε. 35), ὑπηοῖοι.. ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρνα (Θ. 530), ὑπηοῖοι.. στυγόμεθ' ἀμ' πύργους (Σ. 277), ὑπωρόφιοι δὲ τοί εἰμεν (I. 640), ὅτις χ' ὑποχείριος ἔλθη (ο. 448), ἐπικάρσαι ἐφέροντο (ι. 70), δῶρα ἐπιδίφρια θήη (ο. 51), οὔ κεν ἐφημέριός γε βάλιοι δάκρυ (δ. 223), βάλιοι ἐπομφάλιον (II. 266), μηδέ.. θάνατος καταθύμιος ἔστω (K. 383), ἔπος.. τό μοι καταθύμιόν ἐστι (χ. 392), μή τι κακὸν μεταδήμιον εἴη (ν. 46), οὐ γὰρ ἔθ' Ἥφαιστος μεταδήμιος (θ. 293), οὐ γὰρ ἔγωγε τέρπομ' ὀδυρόμενος μεταδόρπιος (δ. 194), παραίσια σήματα φαίνων (Δ. 381), ἵνα οἱ ποτιδόρπιον εἴη (τὸ ἄχθος τῆς ἀζαλέης ὕλης) (ι. 234), ἀπόπολις ἦσθα (Σοφ. Τυρ, 1000), ὁ μὲν (λῖς) προδείλος ἔστιχεν (Θεοκρ. 25. 223) καὶ λοιπὰ παρόμοια. Ἐν πᾶσι τούτοις καὶ τοῖς τοιούτοις οὐδεμίαν χρεῖα τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐκείνου συνδέσμου, ἵνα κατανοηθῇ ἡ σχέσηις αὐτῶν πρὸς τὴν πρότασιν, ἀλλ' ἔμειναν καὶ ἐν συνθέσει, ὅπως ἦσαν καὶ λελυμένα τῆς συνθέσεως, ἔχοντα τὸ δεύτερον συνθετικὸν ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ πρώτου, τῆς προθέσε-

ως, π. χ. ἀπόπολις ἦσθα = ἦσθα ἀπὸ πόλεως, ὁ λίς ἔστι·
 χε προδείλος = ἔστιχε πρὸ τοῦ δειέλου, τῆς δειίλης, ποτι-
 δόρπιον εἶη τὸ ἄχθος τῆς ὕλης = εἶη ποτὶ δόρπον, πρὸς δόρ-
 πον κλπ. Παρόμοια ὅμως κτητικὰ δηλαδὴ παρομοίαν κατέ-
 χοντα θέσιν ἐν τῇ προτάσει, ὡς κατηγορούμενα, δέονται τοῦ
 ἑξωτερικοῦ συνδέσμου, π. χ. Κίρκη ἦν καλλιπλόκαμος, Διί-
 φοβος ἦν λεύκασπις, ἡ Ἡώς ἐστὶ ῥοδοδάκτυλος, πάντες κ' ὠ-
 κύμοροι τε γενοίατο πικρόγαμί τε (α. 266) κλπ. οὐδεμί-
 αν παρέχουσιν ἔννοιαν ἀναλυόμενα εἰς τὰ ἐξ ὧν συντίθενται:
 Κίρκη ἦν καλὸς πλόκαμος, Διίφοβος ἦν λευκὴ ἀσπίς, ἡ Ἡώς
 ἐστὶ δάκτυλος ὡς τὸ ῥόδον, οἱ μνηστῆρες γένοιντ' ἂν ὠκεῖς
 μῆροι καὶ πικροὶ γάμοι, ἀλλ', ἵνα κατανοηθῇ ἡ σχέσις αὐτῶν
 πρὸς τὴν πρότασιν, ἀνάγκη τῆς μετοχῆς ἦτοί τοῦ ἑξωτερικοῦ
 συνδέσμου τοῦ ὅπως λείποντος ἐκ τῆς προτάσεως: Κίρκη ἦν
 ἔχουσα (= εἶχε) καλοὺς πλοκάμους, Διίφοβος ἦν ἔχων (=
 εἶχε) λευκὴν ἀσπίδα, ἡ Ἡώς ἐστὶν ἔχουσα (ἔχει) δακτύλους
 ὡς τὸ ῥόδον, πάντες οἱ μνηστῆρες ἤθελον γείνει με ὠκὺν μό-
 ρον καὶ πικρὸν γάμον.

Ἄλλὰ καὶ ὅπου ἔξωθεν νοεῖται τὸ συνδέον τὸ σύνθετον
 μὲ τὸ ὑποκείμενον: ἄπεργος ἄνθρωπος = ὁ ἀπὸ ἔργου ὢν,
 ἐγκέφαλος (μυελός) = ὁ ἐν τῇ κεφαλῇ ὢν, διακάρδιος ὀδύ-
 νη = διὰ τῆς καρδίας ἰοῦσα, ἀμφιβρότη ἀσπίς = ἀμφὶ βρο-
 τὸν οὔσα, ὑποπλακίη Θήβη = ὑπὸ Πλάκῳ κειμένη, κατω-
 μάδιος δίσκος = ὁ κατ' ὠμων βαλλόμενος κλπ. πάντοτε
 νοεῖται τοιαύτη μετοχή, οἷαν ὑποδεικνύουσι τρόπον τινὰ αἱ
 προθέσεις τῶν συνθέτων, ἐν αἷς δυνάμει οὕτως εἰπεῖν κεῖται
 ἡ ἑξυπακουομένη μετοχή. Πρὸς. καὶ μέτα, πάρα, ἐπι, πέρα, ἐνί,
 ὑπο, ἐνθα οἴκοθεν νοεῖται ἡ ἔννοια τοῦ ῥήματος, τοῦ εἶναι, καὶ
 ἀνα, ἐνθα ἡ τοῦ στήναι, = ἀνάστηθι (Kühner ausf. gr. I.
 261. 6 καὶ 739 a). Ἐπὶ τῶν κτητικῶν ὅμως τοιοῦτος ὑπαι-
 νιγμὸς δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ συνθέτῳ, ἀλλ' ἐν μὲν τοῖς πλεί-
 στοις αὐτῶν στερεοτύπως ἑξυπακούεται ἡ μετοχή ἔχων, ὅθεν
 καὶ τὴν ὀνομασίαν κτητικὰ ἔλαβον, ἀλλὰ καὶ ὅπου ποικιλω-
 πέρα ἡ σχέσις αὐτῶν πρὸς τὸ ἐκτὸς τῆς συνθέσεως ὄνομα, ἦτοί

τὸ ὑποκείμενον, ὅπερ συμβαίνει μάλιστα ἐν τοῖς τῶν τραγικῶν συνθέτοις, τὸ ἐξυπακουόμενον ὀρίζεται μᾶλλον ἐκ τοῦ ὀνόματος ἢ τοῦ ὑποκειμένου ἢ ἐκ τοῦ συνθέτου αὐτοῦ.

Π. χ. δίγλωσσος, πικρόγλωσσος, πολύκερως, λευκόπτεχος, ὅσον τὸ ἐπ' αὐτοῖς, δύνανται νὰ σημαίνωσι καὶ τὸν ἔχοντα δύο γλώσσας, πικρὰν γλῶσσαν, πολλὰ κέρατα, λευκοὺς πτέρυγας, ἀλλ' ἀναφορικῶς πρὸς τὰ αὐτῶν ὑποκείμενα : βάρβαροι δίγλωσσοι (Θουκυδ.), ἀραὶ πικρόγλωσσοι (Αἰσχ.), φόνος πολύκερως (Σοφ.), κτύποι λευκοπτεχοὶ (Εὐριπ.) σημαίνουσι βαρβάρους ὁμιλοῦντας δύο γλώσσας, ἀρὰς ἐξερχομένους ἐκ πικρᾶς γλώσσης, φόνον καταλαβόντα πολλὰ κερασφόρα ζῷα, κτύπους προερχομένους ἐκ λευκῶν πτερυγῶν.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λοιπὸν λόγους ἀπορρίπτομεν τὸν νεωτερισμὸν τοῦ Clemm καὶ θεωροῦμεν μετὰ τῶν ἄλλων τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος σύνθετα ἀντικειμενικά. Ἐννοεῖται δὲ τὴν μὲν πρόθεσιν θεωροῦμεν τὸ κυριώτερον τῆς συνθέσεως, τὸ δὲ δεύτερον συνθετικὸν ὡς τὸ προσδιορίζον. Λέγομεν δὲ τὴν πρόθεσιν κυρίαν ἔννοιαν, ἅτε οὕσαν ἀναπόσπαστον ἀπὸ τῆς ῥηματικῆς ἐννοίας, ἥτις ἢ ἐν τῇ προτάσει ὑπάρχει ἢ δυνάμει ἐνοικεῖ ὑπὸ μετοχικὸν τύπον τῇ προθέσει. Διαφέρουσιν ἐπομένως κατὰ τοῦτο τῶν λοιπῶν ἀντικειμενικῶν, ὅτι τὸ κυριώτερον συνθετικὸν αὐτῶν εἶναι ἐλλιπὲς τὴν ἔννοιαν, προσδεόμενον τῆς ῥηματικῆς ἐννοίας πρὸς κατανόησιν τῆς σχέσεως αὐτῶν πρὸς τὸ ὑποκείμενον, ἀλλ' ἢ ῥηματικὴ αὕτη ἔννοια ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ κτητικὰ εὐρίσκεται ἐν τῇ προτάσει αὐτῇ ἢ δυνάμει ἐνοικεῖ τῇ προθέσει, ἐνῶν τὰ κτητικὰ, οὐδόπως ἐλλιπῆ ὄντα φύσει, γίνονται ἐλλιπῆ ἔνεκα τῆς συνθέσεως καὶ οὐ προσδέονται πρὸς κατανόησιν τῆς σχέσεώς των πρὸς τὸ ὑποκείμενον, λαμβάνεται ὅλως ἕξωθεν οὐδαμοῦ τῆς προτάσεως ὑπάρχον, οὐδὲ ἐκ τοῦ συνθέτου αὐτοῦ εἰκαζόμενον. Προέρχεται δὲ τοῦτο ἐκ τῆς φύσεως αὐτῆς τῶν συνθέτων, ἅπερ τὴν ἀρχὴν οὐδὲν ἄλλο ἢσαν ἢ ἐμπρόθετοι προσδιορισμοὶ ἀναφερόμενοι εἰς τὸ ῥῆμα τῆς προτάσεως, διότι ἐκ προθέσεων ἐν συντάξει εὐρισκομένων προῆλθον τὰ ἡμέτερα σύγθετα, ἐκ τοῦ ἀσπίς ἀμφὶ

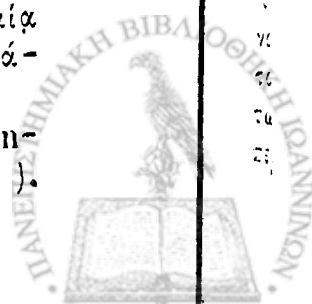

βροτῶν οὖσα τὸ ἀμφιβρότη, ἐκ τοῦ ὁ ἀπὸ οἴκου ὦν τὸ ἀπρι-
κος, ἐκ τοῦ ὁ ἐν τῇ κεφαλῇ μυελὸς τὸ ἐγκέφαλος, ἐκ τοῦ ἐπὶ
τῇ ἐστίν ἐμὲ ἤγαγε δαίμων τὸ ἐμὲ ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων,
ἐκ τοῦ ὑπὸ ἡῶ στήσόμεθα ἀνά πύργους τὸ ὑπνοῖοι στήσόμε-
θα ἀνά πύργους κλπ. Βίαι ἐπομένως σχετικῶς πρὸς τὰ ἄλλα
σύνθετα πολὺ νεώτερα (1) τὴν γένεσιν, ἀφοῦ ἢ μὲ πτώσιν
σύνταξις τῶν προθέσεων, ἐξ οὗ παρήχθησαν, εἶναι ἢ τελευ-
ταία φάσις τῶν προθέσεων. (Κουρτ. Χρονολ. σελ. 82). Καὶ
ταῦτα μὲν ἤμεις.

Ὁ Schaper ὁμῶς (2) σχηματίζει ἐκ τῶν ἡμετέρων συνθέ-
των κλάσιν ἰδίαν τὴν τῶν praepositionellen abhängigkei-
tscomposita, ἀναγομένην εἰς τὸ ἀνώτερον εἶδος τῆς συνθέσεως,
διότι κατ' αὐτὸν εἰς οὐδεμίαν κλάσιν τῶν ἡμῖν γνωστῶν δύ-
ναι νὰ καταχθῶσιν (σελ. 512). Εὐρίσκει δὲ ὅλως ἄτοπον
(508 καὶ 509), εἰ καὶ ἀναγνωρίζει ἐν τούτοις ἐξάρτησιν
τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ ἀπὸ τῆς προθέσεως, νὰ κατατάξῃ
αὐτὰ εἰς τὰ ἀντικειμενικά (tatpurusha), διότι ἐν τοῖς ἀν-
τικειμενικοῖς τὸ ὄριζον νοεῖται ἐν τινι πτώσει, τῶν δὲ ἡμετέ-
ρων συνθέτων τὰ συνθετικά μέρη εἰσὶν ἢ πρόθεσις καὶ τὸ οὐ-
σιαστικόν, ὧν ἀναμφιβόλως ὄριζον εἶναι ἢ πρόθεσις. Ἀλλὰ τίς
ἀνεξετάστως ἤθελε παραδεχθῆ αὐτὴν ὡς πτωτικόντινα τύπον;
Ἡ πρέπει τὸ οὐσιαστικόν νὰ θεωρηθῆ τὸ ὄριζον; Τοῦτο ἤθε-
λεν εἶναι ἀντικρὺς ἄτοπον. Τὸ ἀληθές κατὰ Schaper εἶναι ὅτι
ἐν τοῖς τοιούτοις συνθέτοις ἢ ὀριζομένη ἔννοια κεῖται ἐκτὸς
τῆς συνθέσεως, τὸ δὲ σύνθετον ὀλόκληρον εἶναι τὸ ὄριζον π. χ.
ἐγκέφαλος (μυελός) = μυελός ὁ ἐν τῇ κεφαλῇ ὦν. Μετὰ τὰ
ἄνω ρηθέντα ἐξελέγχονται ἀρκούντως τὰ τοῦ Schaper. Παρα-
τηροῦμεν δὲ μόνον ὅτι ἂν τὸ οὐσιαστικοποιθὲν ἐγκέφαλος
προσδιώριζεν ἀρχικῶς τὸ οὐσιαστικόν μυελός ἢ τὸ ἐπίθετον

[1] Εὐρίσκονται ὁμῶς καὶ ἐν τῇ σανσκριτικῇ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ
καὶ τῇ μετέπειτα γλώσσῃ, εἰ καὶ σχετικῶς πρὸς τὰς ἄλλας κλά-
σεις τῶν συνθέτων εἰσὶν ὀλίγα. Whitney § 1310.

[2] Eine neue Eintheilung der homer. nominalen Zusammen-
setzungen (in Kuhn Zeitschr. Band XXII ἀπὸ σελ. 501—530).

ἀμφιβρότη προσδιορίζει τὸ ἄσπις, δὲν πρέπει τούτου ἕνεκα νὰ ἀναχθῶσι ταῦτα εἰς τὸ ἀνώτερον εἶδος τῆς συνθέσεως, διότι ἡ ἐπιθετικὴ φύσις ἢ ταῖς ἀντικειμενικοῖς συνθέτοις ἐξ ἀρχῆς ἐνυπάρχουσιν ὑπάρχει καὶ τοῖς ἐκ προθέσεως ἀρχομένοις, αἵτε ἀπὸ τῆς προθέσεως ἀναποσπάστου θεωρουμένης τῆς ῥηματικῆς ἐννοίας, καὶ δὲν προέρχεται ἐκ τῆς συνθέσεως, ὅπερ γνώρισμα τῶν κτητικῶν.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος παρενέπεσε περὶ Scharer, ὁμολογητέον ὅτι διὰ τῆς νέας διαιρέσεως, ὡς δηλοῖ καὶ ἡ ἐπιγραφή τῆς πραγματείας αὐτοῦ, σύγχυσιν μᾶλλον ἐπήνεγκεν εἰς τὴν ἐρθὴν τῶν ἰνδῶν γραμματικῶν διαίρεσιν (1). Κατ' αὐτὸν πᾶν σύνθετον, ὅπερ δύναται νὰ ἀναλυθῆ εἰς ἀναφορικὴν πρότασιν, ἀνάγεται εἰς τὸ ἀνώτερον εἶδος τῆς συνθέσεως, ἧς διακρίνει τρεῖς κλάσεις. Ἐν τῇ πρώτῃ χρώμεθα κατὰ τὴν ἀνάλυσιν τῶ συνδετικῶ εἶναι ἢ ὁμοίῳ ῥήματι, εἰς ἣν ἀνάγονται πάντα τὰ ἐκ προθέσεως ἀρχόμενα σύνθετα, ἐξ ἧς ἐξαρτᾶται τὸ δεύτερον συνθετικόν, πολλὰ τῶν ὀριστικῶν καὶ τινὰ τῶν κτητικῶν: ὑποπλακίη: ἢ ὑπὸ Πλάκῳ (ὄρει) κεῖται (2), ἐπίσσωτρον: ὃ ἐπὶ τῷ σώτρῳ ἐστίν, ἐπιγουνίς: ὃ ἐπὶ τῷ γόνατί ἐστίν, ἐπουράνιος: ὃς ἐπ' οὐρανῷ ἐστι, μετάφρενον: τὸ μετὰ τὰ φρένας ὄν, μέτωπον: τὸ μετὰ ταῖς ὀφθαλμοῖς ὄν, ἡμίθεος: ὃς ἡμισυς θεός ἐστίν, αἶρος: ὃς οὐδεὶς ἱρός ἐστίν, ἀνήνωρ: ὃς οὐδεὶς ἀνὴρ ἐστίν, ἀγνήνωρ: ὃς ἄγαν ἀνὴρ ἐστίν, οἰνόπεδος ἄλωή: ἢ πέδον οἴνω ἐστί, πάνορμος: ὃς πάντη ὄρμος ἐστί, πανάργυρος: ὃ πάντως ἀργύρου ἐστί κλπ. Ἐν τῇ δευτέρῃ χρώμεθα ἀναλύοντες τῶ ἔχειν, εἰς ἣν ἀνάγονται τὰ γνωστὰ κτητικὰ (bahuvrīhi). Ἐν τῇ τρίτῃ οὐδενὶ χρώμεθα ῥήματι ἐν τῇ ἀναλύσει, διότι

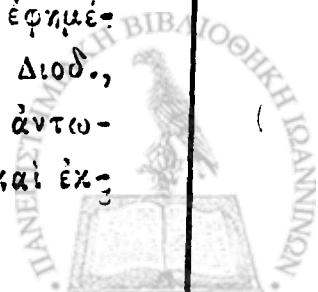
[1] Πρβ. καὶ Clemm (Stud. VII. 79).

[2] Ἐν ἀναλύσωμεν, λέγει [503], τὸ ὑποπλακίη τοῦ Ὀμήρου εἰς τὰ ἐξ ὧν συνίσταται, εὐρίσκομεν τὴν πρόθεσιν ὑπό, τὸ κύριον ὄνομα Πλαχο- καὶ τὸ πρόσφυμα ιο. Ἠξεύρομεν δὲ ὅτι τὸ πρόσφυμα τοῦτο εἶναι ὁμοίον τῷ σανσκριτικῷ ja, ὅπερ εἶναι ἀναφορικὴ ἀντωνυμία = ἑλλ. ὁ-ς = jé-ς. Ἐποπλακίη λοιπὸν κατὰ γράμμα ἐμπεριέχει τὰ ἐξῆς συστατικά: ἢ ὑπὸ Πλάκῳ (ὄρει) δηλαδὴ κεῖται!!

τοῦτο καίται ἐν τινι τῶν συνθετικῶν μερῶν. Ἐνταῦθα ἀνάγονται τὰ ἀντικειμενικά (tatpurusha) μὲ ῥηματικὸν πρῶτον ἢ δεῦτερον συνθετικόν: ἀλφρεσίβοιαι παρθένοι: αἱ τῆ πατρὶ βούς ὡς ἔεδνα οἴσουσι, ταλαπείριος: ὄς (πολλὰς) ἔτλη παίρας, ἐπίσης ἀεθλοφόρος, ἐπεσθόλος κλπ. Ἐπανεῖσε δὲ πάλιν καὶ τὰ anyaγībhāna, ἅπερ μάλιστα θεωρεῖ (σελ. 527) ἀνώτερα πάντων κατὰ τὸ βραχὺ τῆς ἐκφράσεως. Ὀλίγιστα δὲ σύνθετα ἄφης διὰ τὸ κατώτερον εἶδος τῆς συνθέσεως, ἔχοντα τὸ δεῦτερον συνθετικὸν οὐσιαστικὸν ἢ ἐπίθετον: Παναχαιοί, αὐτοκασίγνητος, μισγάγκεια, μητροπάτωρ, πολυκοιρανία, ἐννήμαρ, ἐξήμαρ· παμπαίκιλος, ἀλλόγνωντος, χαλκοκορυστής, ἀγακλειτὸς κλπ. Αὕτη ἐν συντόμῳ ἢ τοῦ Schaper νέα διαίρεσις, ἣν οὐδεὶς θὰ εὔρεθῆ νὰ παραδεχθῆ.

Ἐπανερχόμενοι εἰς τὰ ἐκ προθέσεως ἀρχόμενα ἀντικειμενικά παρατηροῦμεν ὅτι ὁ G. Meyer (Stud. V. 17 καὶ VI. 375) ἐξαιεῖ τῶν ἀντικειμενικῶν κατατάσων εἰς τὰ ὀριστικά ἐκεῖνα τῶν ἡμετέρων συνθέτων, ἅπερ λήγουσιν εἰς ἰο-ς, ὡς ἐναριθμῖος, εἰνάλιος, ἐξαίσιος, παραίσιος, μεταδήμιος, ἐπιδήμιος, ἐπιδίφριος, ὑπουράνιος κλπ., διότι, λέγει, πρῶτον ἐγένοντο ἐπίθετα εἰς ἰο-ς σωζόμενα πολλάκις καὶ ὡς ἀπλᾶ (ἀριθμῖος, ἄλιος, αἴσιος, δήμιος, δίφριος, οὐράνιος κλπ.) καὶ εἶτα προσετέθη εἰς ταῦτα ἢ πρόθεσις ἐν ἐπιρρηματικῇ σημασίᾳ. Ἀλλὰ πλὴν ὅτι ὀλίγιστα μόνον ἀπλᾶ τοιαῦτα ἐπίθετα ἔχουσι τοπικὴν σημασίαν (πρβ. δήμιος ἀνήκων εἰς τὸν δῆμον καὶ μεταδήμιος ἐντὸς τοῦ δήμου εὐρισκόμενος, ὄδιος ἀνήκων εἰς τὴν ὁδόν, διὰ τὸν δρόμον καὶ εἰνόδιος ἐν ὁδῷ εὐρισκόμενος) ὁ Meyer εἶναι ἠναγκασμένος νὰ προῦποθέτῃ καὶ πολλὰ ἐπίθετα εἰς ἰο-ς μὴ ὑπάρχοντα, πρὸς δὲ τῆς αὐτῆς σημασίας σύνθετα εὐρισκόμενα οὐχὶ σπανίως καὶ παρὰ τῷ αὐτῷ συγγραφεῖ νὰ χωρίζῃ, π. χ. ἐννυχος Ὅμ. καὶ ἐννύχιος Ὅμ., ἐναλος ὕμν. ἔμ. καὶ εἰνάλιος Ὅμ., ἐφήμερος Πινδ. καὶ ἐφημέριος Ὅμ., ἐπίδημος Σοφ. καὶ ἐπιδήμιος Ὅμ., ἔκνομος Διοδ., ἐκνόμῳς Αἰσχ. καὶ ἐκνόμιος Πινδ., ἐκνομίως Ἀριστοφ., ἀντωπὸς Εὐρ. καὶ ἀντώπιος Ἀπολλ. Ῥοδ., ἔκτοπος Σοφ. καὶ ἐκ-

τόπιος Σοφ., ἔγχωρος Σοφ. καὶ ἐγγώριος Ἡρ. κλπ. Προσκρούει τρίτον εἰς τὴν γνώμην Meyer ἡ ἔννοια, τὸ παραίσιος π. γ. καὶ ἐξαίσιος δὲν δύνανται νὰ ἐξηγηθῶσιν ἐκ τοῦ αἵτιος. Τὸ αἴσιος σημαίνει δεξιός, δίκαιος, πρόσφορος, εὐνοϊκός ἢ τοι σύμφωνος μὲ τὴν (ἀγαθὴν) αἴσαν, ἐπομένως ἔπρεπεν ἐν τῷ παραίσιος = παρὰ τὴν αἴσαν καὶ ἐξαίσιος = ἐξ αἵτιος, ἐξω τῆς αἵτιος αἰ προθέσεις, ἀφοῦ διὰ τούτων ἀποκλείεται τῶν ἐργασμένων συνθέτων ἢ τοῦ αἵσιος ἔννοια, νὰ ἔχῃ τὴν σημασίαν τοῦ στερητικοῦ ἀν-, Ἄλλ' αἰ προθέσεις αὗται ἐν συνθέσει μὲ ἐπίθετα (διότι τοιαύτην σύνθεσιν παραδέχεται ἐνταῦθα ὁ Meyer) οὐδέποτε ἔχουσι τὴν σημασίαν ταύτην, ἀλλὰ μάλιστα ἐπιτατικὴν τῆς τοῦ ἐπιθέτου ἔννοιας: παράυστηρος, παράθερμος, ἐκδηλος, ἐκλεπτος, ἐκπικρος, ἐκλευκος, ἢ δὲ παρὰ ἔχει καὶ τὴν τοῦ πλησίον σημασίαν: παράλευκος (= λευκός πρὸς ταῖς ἄλλοις χρώμασι, μὲ λευκότητα μεμιγμένος), παραίτιος (= αἴτιος μὲ ἄλλους ὁμοῦ = συναίτιος), παράμωρος (= μωρός ἐκεῖ πλησίον, σχεδόν μωρός), ὅθεν καὶ τὴν τοῦ ὀλίγον σημασίαν: παράλυπρος, παραξικρος, παράπικρος. Μόνον ἐν τῷ πολὺ μεταγενεστέρῳ παρα-συνήθης εὐρίσκει ὁ Scharer (511) τὴν πρόθεσιν ἔχουσαν τὴν ἀρνητικὴν σημασίαν, ὅπερ ὁμοῦ ἐκλαμβάνομενον ἀντικειμενικὸν (= ὁ παρὰ τὸ σύνθετος) οὐδὲν ἔχει τὸ ἀκθεις. Ἴδὲ Scharer (ἀνωτέρῳ σελ. 510—512), Fuegner (σελ. 28—31) καὶ Stolz (σελ. 46) πολεμοῦντας τὴν γνώμην Meyer. — Καὶ περὶ μὲν τῶν ἐκ προθέσεως ἀρχομένων ἀντικειμενικῶν συνθέτων ἄλλις.

Νῦν δὲ περὶ τῶν συνθέτων τῶν ἐχόντων πρῶτον συνθετικὸν ἐπίθετον, ἐξ οὗ ἐξαρτᾶται τὸ δεύτερον συνθετικὸν κατὰ γενικὴν ἢ δοτικὴν, ἅπερ ὁ Clemm, ὡς εἶπομεν, ἐπίσης θέλει νὰ ἀποκλείσῃ τῶν ἀντικειμενικῶν.

Καὶ πρῶτον περὶ τῶν συνθέτων, ὧν τὸ δεύτερον συνθετικὸν ἐξαρτᾶται κατὰ γενικὴν. Ἰὰ ἐνταῦθα ἀναγόμενα σύνθετα ἐνέχουσι πάντα πλὴν τῶν ἀπὸ τοῦ ἀξίως ἀρχομένων ἐν τῷ πρῶτῳ συνθετικῷ στερητικὴν ἔννοιαν, διότι τὸ πρῶτον συνθετικὸν αὐτῶν ἢ ὡς τὸ πολὺ εἶναι σύνθετον ἐκ τοῦ στερητικῆς

κοῦ ἄ- ἢ συνώνυμον τῷ στερητικῷ ἄ-, καὶ πολλὰ τούτων δὲν διακρίνονται κατὰ τὴν σημασίαν τῶν ἀπὸ τοῦ ἀπλοῦ στερητικοῦ ἄ- ἀναλόγων συνθέτων. Πρὸς π. χ. ἀπειρό-γαμος καὶ ἄ-γαμος, ἀπειρό-δακρυς καὶ ἄ-δακρυς, ἀπειρο-θάλασσος καὶ ἄ-θάλασσος, ἀπειρο-παθής καὶ ἄ-παθής, ἀπειρό-κακος καὶ ἄ-κακος, ἔρημο-κόμης καὶ ἄ-κομος, κέν-ανδρος καὶ ἄν-ανδρος καὶ τὸ τοῦ Εὐριπίδου μονο-μάτως ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἄ-μήτωρ. Τὰ σύνθετα ταῦτα ὁ Clemm (Stud. VII. 87 καὶ ἐξῆς) συμφώνως μὲ τὸν ἄνω ρηθέντα κανόνα ὅτι σύνθετα ἐκ δύο οὐσιαστικῶν, ὧν τὸ ἐν ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ἐτέρου κατὰ γενικὴν, ἀνάγονται εἰς τὰ ὀριστικά, ὃν εὐρίσκει συνεπὲς νὰ ἐκτείνῃ καὶ ἐπὶ σύνθετα μὲ ἐπίθετον πρῶτον συνθετικόν, ἐξ οὗ κατὰ γενικὴν ἐξαρτᾶται τὸ δεύτερον, ἐπιθυμεῖ νὰ κατατάξῃ εἰς τὰ ὀριστικά, ἀλλὰ κωλυόμενος ἐκ τοῦ ὅτι ὀριστικά ἔχοντα τὸ ὀρίζον ἐν τῇ δευτέρᾳ θέσει δὲν ὑπάρχουσιν, ἀναγκάζεται νὰ κατατάξῃ εἰς τὰ ἀντικειμενικά καὶ δὴ εἰς τὰ ὀπωσδήποτε μεταγενέστερα, διότι, ὅπερ καὶ ἀληθές, ἀρχικῶς εἰς τὴν κλάσιν τῶν ἀντικειμενικῶν ἀνῆκον τὰ σύνθετα μὲ ὀριζόμενον συνθετικόν ῥηματικόν, ἔχον καὶ σύνταξιν ῥηματικὴν. — Περὶ δὲ τῶν ἀπὸ τοῦ ἄξιος ἀρχομένων συνθέτων λέγει ὁ Clemm (Stud. VII. σελ. 89) ὅτι τούτων τὰ μὲν εἶναι ὀριστικά, τὰ δὲ κτητικά. Καὶ ὀριστικά μὲν, ὅταν τὸ δεύτερον συνθετικόν αὐτῶν ᾖ ῥηματικόν ὄνομα: ἄξι-ἀγαστος, ἄξι-ἀπόλαυστος, ἄξιο-δάκρυτος, -ζήλωτος, -καταφρόνητος, -μακάριστος, κλπ. Καὶ πραγματικῶς ἐνταῦθα τὸ πρῶτον συνθετικόν ὀρίζει τὸ δεύτερον ἐπιρρηματικῶς: ἀξίως ἢ ἐπαξίως ἀγαστός, ἀπολαυστός, ὁ ἐπαξίως δυνάμενος νὰ θρηνηθῇ, νὰ ζηλευθῇ, νὰ καταφρονηθῇ κλπ. Ἐπειδὴ δὲ ἡ προσδιορίζουσα ἐννοία δύναται καὶ αἰτιολογικῶς νὰ ἐκφρασθῇ: ἀγαστός καὶ τὸ ἀξίζει, διότι τὸ ἀξίζει, διὰ τοῦτο συνήθως ἀναλύονται τὰ σύνθετα ταῦτα: ἄξιος θαυμασμοῦ, ἀπολαύσεως, μακαρισμοῦ κλπ., δι' οὗ ἀποδίδεται μὲν ἡ ἐννοία, ἀλλ' ὑπὸ διάφορον ἀντίληψιν, ἐνῶ τὰ σύνθετα οὐδὲν ἕτερόν εἰσιν ἢ ὀριστικά. Ὅπου δε, λέγει ὁ Clemm, τὸ δεύτερον συνθετικόν εἶναι οὐσιαστικόν, ἔχομεν ὀριστικά κτητικά: ἄξι-ἐπαινος,

ἀξιό-ζηλος, ἀξιό-θρηνος, ἀξιό-λογος κλπ., ἅπερ κατὰ τὴν ἐκδοχὴν ταύτην Clemm ἀναλυτέα: ὁ ἔχων ἢ λαμβάνων ἀξίον ἐπαῖνον, ὁ ἐμποιῶν (ἄλλοις) ζῆλον (ἑαυτοῦ) ἀξίον, θρῆνον ἀξίον κλπ. Πόσον δὲ ἡ ἀνάλυσις αὕτη ἢ βεβιασμένη ὑπολείπεται τῆς ἀπλῆς καὶ ἀβιάστου: ἀξίος ἐπαίνου, ζήλου, θρήνου, λόγου κλπ. ἕκαστος εὐλόγως τὸ βλέπει.

Δεύτερον περὶ τῶν συνθέτων, ὧν τὸ δεύτερον συνθετικὸν νοεῖται κατὰ δοτικὴν. Τὰ πλείστα τῶν ἐνταῦθα ἀναγομένων ἀρχονται ἀπὸ τοῦ ἴσου. Ὁ Clemm (αὐτόθι σελ. 89—91) ἀνάγει ταῦτα εἰς τὰ ὀριστικὰ ἐρμηνεύων π. γ. τὸ ἰσό-θεος: ὡς θεός, ἦτοι θεὸς ἴσος τοῖς πραγματικοῖς θεοῖς. Τὸ οὐσιαστικόν, λέγει, τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ ὀρίζεται διὰ τοῦ παραβολικοῦ ἐπιθέτου τοῦ πρώτου, τὸ δὲ πρὸς ὃ τὸ οὐσιαστικὸν παραβάλλεται κεῖται ἐκτὸς τῆς συνθέσεως. Ἐπομένως παραδέχεται ὅτι τὸ οὐσιαστικὸν ζωηρῶς πως ἀποδίδεται εἰς τι ὄν μὴ ἀνήκον εἰς τὴν τάξιν ταύτην μὲ τὸν ἀκριβέστερον προσδιορισμὸν ὅτι ἀνήκει εἰς τοῦτο καθ' ὅμοιον τρόπον, ὅπως καὶ εἰς τὰ ὄντα τῆς τάξεως ταύτης. Οὕτως ἐξηγεῖ καὶ τὸ ἰσάργυρος, ἰσόπαις, ἰσόνειρος, ἰσόπρεσβυς, ἰσόλιθος κλπ. Ἀμέσως ὁμως προσκρούει εἰς τὸ ἰσοπολίτης, ὅπερ σημαίνει καὶ ἴσος πολίτης, ὃ ἔστι πολίτης ἴσος τοῖς ἄλλοις πολίταις, περὶ πολιτῶν δημοκρατουμένης πόλεως λεγόμενον (ἔριστικόν) καὶ ἴσος τῷ πολίτῃ (τῷ Ῥωμαίῳ) λεγόμενον περὶ πολιτῶν τῶν ἰσοπολιτίδων πόλεων (municipia), ὧν οἱ πολῖται τῆς ἐν Ῥώμῃ πολιτείας μετεῖχον (ἀντικειμενικόν). Ὁ Clemm, ἵνα δικαιολογήσῃ τοῦ συνθέτου τὴν διττὴν σημασίαν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ κατ' ἀμφοτέρας τὰς σημασίας ὡς ἔριστικοῦ ἐκλαμβανόμενου, λέγει ὅτι ἐνίοτε προσδιορίζεται τὸ οὐσιαστικὸν ἄλλως πως ἀναλόγως τῆς συγκρίσεως καὶ λοιπὸν ἐν τῇ πρώτῃ ἐννοίᾳ παραβάλλεται ὁ πολίτης μὲ ἄλλου πολίταις, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ θεωρεῖται τις ὡς πολίτης, ὅπως ἐκεῖνοι, οἵτινες πράγματι εἶναι πολῖται, ἐκεῖ ἐξαίρεται μᾶλλον ἢ ἐννοία τοῦ ἴσου, ἐνταῦθα τὸ οὐσιαστικὸν πολίτης. Ἀλλ' ἴσα ἴσα ὅ,τι λέγει περὶ τοῦ ἰσόθεου, ἰσάργυρος κλπ. καὶ τοῦ ἰσοπολίτης ἐν τῇ

δευτέρα έννοία, ἐξάγεται ἀβιάστως καί κατ' εὐθείαν ἅμα ταῦτα ἐκληφθῶσιν, ὡς καί ἐκλαμβάνονται παρὰ πάντων, ἀντικειμενικά: ἴσος θεῶ, ἴσος ἀργύρω, ἴσος πολίτη, ὅπου ἀμέσως ὑπονοεῖται ὅτι οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἄνθρωποι ἢ πράγματα δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν ὄντων τὴν ἐκδηλουμένην διὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ, ἀλλ' ἐξισοῦνται παραβαλλόμενοι πρὸς ταῦτα. Τὸ δὲ ἰσοπολίτης κατὰ τὴν πρώτην ἐκδοχὴν ὡς ὀριστικὸν διαφέρει τὴν έννοιαν καί ένταῦθα πράγματι ἢ σύγκρισις κεῖται ἐκτὸς τῆς συνθέσεως: πολίτης ἴσος τοῖς ἄλλοις πολίταις καί καί οὐχί έν τοῖς ῥηθεῖσιν ἀντικειμενικοῖς, ὅπως βεβιασμένως παραδέχεται ὁ Clemm, ἵνα ὑπερασπισθῇ τὴν γνώμην αὐτοῦ. Ἐξ αὐτῆς τῆς ἀναπληρώσεως ἐπὶ τῶν ὀριστικῶν ἰσοπολίτης = πολίτης ἴσος τοῖς ἄλλοις πολίταις καί ἰσόθεος, ὅπερ κατ' ἀναλογίαν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν περὶ τοῦ Ἑρμοῦ, = θεῆς ἴσος τοῖς ἄλλοις θεοῖς, ἀπονότατα καταφαίνεται ὅτι πρόκειται περὶ ὄντων ἀνηκόντων εἰς τὴν τάξιν τὴν διὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ ἐκδηλουμένην, περὶ πολίτου, περὶ θεοῦ, οὐδόλως ὑπολειπολειπομένων τῶν ὁμοίων των.

Ἐν τέλει ἐπιφέρομεν καί τὴν τοῦ Κουρτίου γνώμην περὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ἄξιος καί ἴσος ἀρχομένων συνθέτων, ἀποδοκιμάζοντος τὸν νεωτερισμὸν Clemm. Ὁμολογῶ, λέγει ὁ Κουρτίος (Stud. VII. 90 σημ.), ὅτι ἡ ἐξήγησις Clemm ἔνεκα τῆς χρήσεως τοῦ ἴσος φαίνεται μοι ὑποπτος καί τῇ ἀπλότητι τῆς ὁμηρικῆς ἀντιλήψεως οὐχ ἀρμόζουσα, ὅπως καί διὰ τὰ σύνθετα μὲ τὸ ἄξιος ἐμμένω τοῖς μέτροι τοῦδε παραδεδαγμένοις. Ἀφοῦ ὑπῆρχον πολυάριθμα σύνθετα μὲ ῥηματικὸν πρῶτον συνθετικόν, ἐξ οὗ ἐξήρτᾶτο τὸ δεύτερον συνθετικόν, ἠδύνατο τὸ γλωσσικὸν αἰσθημα νὰ τολμήσῃ νὰ σχηματίσῃ καί σύνθετα, έν οἷς ἀντὶ ῥηματικοῦ συνθετικοῦ ἐτέθη ἐπίθετον.

Ἦδη ἐρχόμεθα εἰς τὴν κατάταξιν τῶν ἀντικειμενικῶν περιοριζόμενοι εἰς τὰ ὁμηρικὰ καί δὴ τὰ ἀσφαλέστερα τούτων, εἰς τοὺς ἄλλους συγγραφεῖς καταφεύγοντες μόνον έν ἀνάγκῃ.

Α'. Τὰ ἀντικειμενικά πλὴν τῶν ἀπὸ προθέσεως ἀρχομένων.

ε. I. Τὸ ἐξαρτώμενον νοεῖται κατ' αἰτιατικὴν καί δὴ

α. Αίτιατικὴν τοῦ ἀντικειμένου.

α. Ἡ αἰτιατικὴ ἔπεται:

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ πρῶτον συνθετικὸν εἶναι πάντοτε ῥηματικὸν θέμα: ἀγαπ-ήνωρ, Ἀγέ-λαος καὶ -λεως, ἀγε-λείη, ἀλεξ-άνεμος, ἀλεξί-κακος, εἰλί-πους, ἐλκε-χίτων, Ἐρύ-λαος, ἐχέ-Θυμος, Ἐχε-κλῆς καὶ -κλος, Ἐχέ-νηος, ἐχε-πυκῆς (1), Ἐχέ-πωλος, ἐχέ-φρων ἠερό-φωνος, ἠλιτό-μηνος (2), κυδι-άνειρα, μενε-πτώλεμος, μενε-χάρμης καὶ -χαρμος, μενε-δήϊος, ταλα-εργός, ταλα-πείριος, ταλα-πενθής, ταλα-ύρινος (3), Τλη-πόλεμος, τερπι-κέραυος (4), Φέρε-κλος, φιλό-ηρετμος, φιλο-κέρτομος, φιλο-κτέανος, φιλο-μμειδής, φιλό-ξεινος, φιλο-παίγμων (παῖγμα), φιλο-πτώλεμος, φιλο-ψευδής, φυγο-πτώλεμος, ἀερσί-πους, ἀλφει-βοιοι, βασι-λεὺς (5),

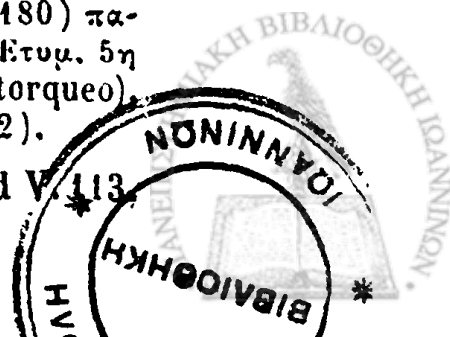
[1] Ὁ ἔχων πικρίαν, πρὸς καὶ περι-πυκῆς, κατ' ἄλλους καὶ Κούρτιον (Ἔτυμ. σελ. 163) ὁ ἔχων ἀκὴν = ὄξύς.

[2] Κατὰ Berch [17] καὶ Heerdegen [37]: τὸν μῆνα (τὸν δέοντα) ἀλιτόμενος. Ἀλλὰ κατὰ Clemm (de comp. σελ. 157) ἀναλυτέον εἰς γενικήν: ἀμαρτάνω, τοῦ μηνός καὶ κατὰ Heyne (Γ. 118) ἀλιτῶν μηνῶν, ἐλλείπων μηνῶν, τουτέστι τοῦ πρέποντος ἀριθμοῦ τῶν μηνῶν.

[3] Ὁ τλῶν ῥινὸν (ταλα-Γοῖνος), φέρων ῥινὸν (Κουρτ. Ἔτυμ. σελ. 553 καὶ G. Meyer Stud. V 85 καὶ ἑλλ. γρ. σελ. 33 καὶ 212). Τὸ δὲ τοῦ Ἐκτορος «τόμοι ἔστι ταλαύρινον πολεμίζειν» (II. 239) δηλοῖ ὅτι οὗτος ἠδύνατο νὰ πολεμῇ διαρκῶς, χωρὶς νὰ κουράζηται κρατῶν τὴν ἀσπίδα, διότι, ὅτε ἐκουσάζετο ἢ ἀριστερά, ἐκράτει τὴν ἀσπίδα διὰ τῆς δεξιᾶς («οἶδ' ἐπὶ δεξιᾶ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν») πολεμῶν ὡς ἀμφιδέξιος διὰ τῆς ἀριστερᾶς. Ἄλλοι (Ebeling I. Hom.) ἐρμηνεύουσι τὸ σύνθετον ὁ ἔχων τλῶσαν, βασιτώσαν, στερεὰν ἀσπίδα (κτητικὸν), ὅπερ ἀποδοκιμάζει ὁ Κούρτιος (ἀνωτέρω).

[4] Ἐκ τοῦ τέρπω μεταθέσει τρέπω (πρὸς ἀταρπιτός καὶ ἀταρπὸς ὀμηρικὰ πρὸς τὸ ἀτραπιτός ὄμ. καὶ ἀτραπὸς ἀττικόν, πρὸς καὶ λατ. torqueo) = ὁ ἐνσφενδονίζων κεραυνούς, fulmina torquens. Τὴν ἐξήγησιν ταύτην G. Meyer (Stud. VII. σελ. 180) παραδέχεται καὶ ὁ Κούρτιος (αὐτόθι σελ. 183 ἐν σημ. καὶ Ἔτυμ. 5η 468). Ἴδὲ καὶ Ebeling I. Hom. Περὶ τῆς ῥίξης τερπ- (torqueo), ἐξ ἧς τρεπ- (τρέπω), ἰδὲ καὶ Siegismund (Stud. V. 152).

[5] Ἴδὲ σελ. 170 σημ. 1. Ἄλλας ἐτυμολογίας ἰδὲ Stud V 413.

Ἄνα-θεσί-νεως, ἔλκεσί-πεπλος, ἔρυσί-πτολις, ἔρυσ-άρματα, (ἄ-)κερσε-κόμη, λυσι-μελής, Κτήσ-ιππος, (ἄ-)νιπτό-πους, ἐννοσί-γαίος, εἰνοσί-φυλλος, ἐνοσί-χθων, Πεισί-στρατος, πλυσ-ίστιος, πλῆξι-ππος, ῥιξ-ήνωρ καὶ Ῥηξ-ήνωρ, ταμεί-χρος, τερψί-μβροτος, φθισ-ήνωρ, φθισί-μβροτος, φυσί-ζοος, ὠλεσί-καρπος. Ὀμηρικὰ πάντα. Τὸ ὅλον 60.

Σημ. Ἐνταῦθα καταλεκτέον καὶ τὸ βωτι-άνειρα (ἦ) Ὀμ., περὶ οὗ ἰδὲ σελ. 191 καὶ 223, Ὀρτί-λογος (1) Πaus.

Ε'. Ἡ αἰτιατικὴ προηγείται.

1. Τὸ δεύτερον συνθετικὸν ῥηματικὸν ὄνομα: κορυθ-αἶξ, χέρ-νιψ, βου-πληξ· πᾶν-αγρος, πυρ-άγρη, κορυ-θαίολος (2), ἐλαρη-εόλος, ἐπεσ-εόλος, δημο-εόρος, θυμο-εόρος, ἵππό-δαμος, ἰο-δόκος, δου-ο-δόκη, ἴστο-δόκη, Κυμο-δόκη, ξεινο-δόκος, αἰσυλο-εργός (3), δημο-εργός, κλυτο-εργός, κακο-εργός, ὄβριμο-εργός, ὄχετ-ηγός, Πολύ-ιδος, βου-κόλος, εἶρο-κόμος, σκηκο-κόρος, ναύ-λογος, Ἴππη-μολγός, χέρ-νιβον, ἀγρο-νόμος, κεραο-ξόος, Λυκό-οργος, αἰγί-οχος, Ἄστυ-όχη, γαιή-οχος, Διμοῦχος, δρύ-οχος, ἡνί-οχος, ξύλ-οχος, σκιπτοῦχος, ἐγγέσπαλος, σακέτ-παλος, ἄρματο-πηγός, αἰ-πόλος (4), δικατ-πόλος, Θαλαμη-πόλος, ἵππο-πόλος, οἰωνο-πόλος, ὄνειρο-πόλος (5), πταλί-ποθος καὶ -πόρθιος, ἔδοι-πόρος

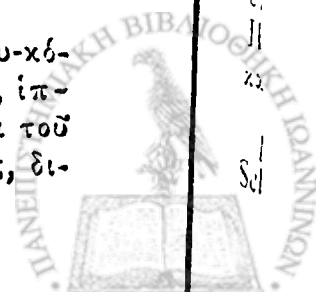
[1] Ἐκ ῥηματικοῦ ἐπιθέτου εἰς τι-ς δηλοῦντος τὸν δρῶντα, ἰδὲ καὶ σελ. 191, ἐνῶ τὸ βωτι-(άνειρα) εἶναι θηλυκὸν τοῦ * βώ-της-ς.

[2] Ἀντικειμενικὸν καὶ Perch [17], G. Meyer (Stud. V. 100) καὶ Schaper [526] ἐκ τοῦ αἰόλλω.

[3] E. 403 κατ' Ἀρίσταρχον, ὅπου συνήθως γράφεται ὄβριμοεργός.

[4] Ἡ τοῦ G. Meyer (Stud. VIII. 120 καὶ ἑλλ. γραμμ. § 106) ἐτυμολογία, ἣν ἀσπάζεται καὶ Κούρτιος (Ἐτυμ. 5η 391), ἐκ τοῦ ἀνί-σ σανσκρ. (ovis λατ., οἷς ἑλλ.) εἶναι ἀπιθανωτάτη ὡς ἀντιβάνουσα εἰς τὴν χρῆσιν τῆς λέξεως, δηλούσης ποιμένα αἰγῶν καὶ οὐχὶ οἰῶν.

[5] Ἐκ τῆς ἀρχικῆς ῥίζης κερ- (αἰγί-κορεῖς) ἢ κελ- (βου-κόλος), πελ- (ἵππο-πόλος). καὶ ἐν μὲν τῷ βου-κόλος, αἰ-πόλος, ἵππο-πόλος, οἰο-πόλος (ἐκ τοῦ οἰ-ς), αἰγί-κορεῖς ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἐλαύνειν, ἐν δὲ τῷ Θαλαμη-πόλος, οἰωνο-πόλος, ὄνειρο-πόλος, δι-

(1), ποντο-πόρος (2), θεο-πόρος (3), θυο-σκόρος, λαο-σσόρος, μογοσ-τόκος, δρυ-τόμος, σκυτο-τόμος, ύλο-τόμος, ρίνο-τόρος, κουρο-τρόφος, άνδρο-φάγος, γλακτο-φάγος, λωτο-φάγος, σιτο-φάγος, ώμο-φάγος, θυμο-φθόρος, άεθλο- και άθλο-ζόρος, βουλη-φόρος, δί-φρος (4), έωσ-φόρος, ίσο-φόρος, λαο-φόςος, πυρο-φόρος και πυρη-φόρος, τοξο-φόρος, άνδρο-φόνος, παιδο-φόνος, πατρο-φόνος, φασσο-φόνος, ύ-φορβός και συ-φορβός, λοετρο-χόος, οί-νο-χόος, χρυσο-χόος, πυλα-ωρός, θυρα-ωρός· παρθεν-οπίπη-ς· κενε-αυχής, άνδρ-αγθής (5), θυμο-δακής, θεουδής, άμετρο-

κατ-πόλος, θεμιστο-πόλος, θεη-κόλος (θεο-κόλος Ήσυχ.), θεη-πό-λος έν τῇ έννοία τῇ πλησιαζούσῃ πρὸς τὰ λατινικά jus colere (θεμιστοπόλος, δικασπόλος), deos colere (θεηκόλος, θεηπόλος) καὶ έν γένει colo aliquem, amicum κλπ. Έν δὲ τῇ έννοία τοῦ πολέω, πολέομαι (ρήμάτων έκ τῆς αὐτῆς ρίζης) = αναστρέφομαι κεί-ται έν τῷ ἀμφί-πολος = ἡ ἀμφί (τὴν δέσποιναν) πολουμένη, ανασ-τρεφομένη, ἐπὶ δὲ καλλιεργείας (πρὸς λατ. colo terram καὶ agri-cola) τρί-πολος = τρεῖς γουρισθεῖς ἀγροὺς καὶ έν τῇ έννοία τοῦ πέ-λειν = εἶναι έν τῷ οἰο-πόλος, ἀχρο-πόλος. Ὁ Heerdegen ὁμοῦς (σελ. 34) πάντα τὰ έκ τοῦ -πολος ἀνω ρηθέντα ἀναλύει εἰς δοτι-κὴν κυρίως τοπικὴν: versatus in aliqua re. Ἄλλὰ, λέγει (αὐτόθι), τὸ δικασπόλος ἐνέχει αἰτιατικὴν πλγθυντικὴν ὡς πρῶτον συνθετι-κόν.

[1] Τοπικὴν ένταῦθα πτώσιν μετὰ τῶν ἄλλων (ιδὲ σελ. 91) ἀ-ναγνωρίζει καὶ ὁ Heerdegen [34], αν μή τις, λέγει, λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸ πείρς κέλευθον β. 434.

[2] Ἐπίσης τοπικὴν πτώσιν ἀναγνωρίζει ένταῦθα ὁ Heerdegen [34]. Πρὸς ὁμοῦς κύματα πείρων ν. 91 καὶ περήσαμεν εὐρέα πόντον ω. 118.

[3] Έκ τῆς σανσκρ. ρίζης prac ἐρωτᾶν = λατ. prec-ari καὶ γαθθικῶ fragen ὅθεν θεο-πόρος = ὁ ἐρωτῶν τὸν θεόν. Ἰδὲ L. Meyer KZ. XXII. σελ. 54—64, Schaper σελ. 526 καὶ Vanicek σελ. 517.

[4] = δύο φέρων. Κατὰ G. Meyer (έλλ. γρ. σελ. 12) έκ τῆς ἀσθενοῦς ρίζης φρ- (φερ- ἢ ἀδρά καὶ φορ- ἢ ἀδροτέρα, ιδὲ σελ. 352 σημ. 1). Περὶ τῆς ἀποβολῆς τοῦ φωνήεντος ιδὲ καὶ Κουρτ. Verb. II σελ. 13. καὶ παρ' ἡμῶν λέγεται δίφορος λειμονιά ἢ δις φέρουσα καὶ δίφορα λειμόνια τὰ φερόμενα δις τοῦ ἔτους.

[5] Ὁ ἄγθων, βαρύνων τοὺς ἀνδρας. Ebeling. L. Hom. Κατὰ Schaper [516] ἀνάγεται εἰς τὸ ἀνώτερον εἶδος τῆς συνθέσεως κα

επής, ἄρτι-επής (= ἄρτια βάζων), θυμ-ηδής (1), Θρασυμήδης (2), αἶνο-παθής (πρβ. αἶνά πάσχειν), κακο-φραδής· βου-λυτός (3), πολύ-τλητος, ὀδυνή-φατος· πυλ-άρτης (4), συ-βώτης, μητί-ετα, κυν-ηγέτης, στεροπ-ηγερέτα, νεφελ-ηγερέτα, ἵππ-ηλάτα, ὤμ-κστής, Φιλο-κτήτης, ἄγκυλο-μήτης, δολο-μήτης, ποικιλο-μήτης, θυμο-ραϊστής, κυνο-φαιστής, ἀνδρει-φόντης, Λυκο-φόντης, Πολυ-φόντης, λχῖ-βότειρα, πουλυβότειρα, μηλο-βοτήρ, ἀμαλλο-δετήρ, οἶνο-ποτήρ, παν-δαμάτωρ· ἡνι-οχεύς, ἡπερ-οπεύς, δυσαριστο-τόκεια, πατρο-φονεὺς (5), πολυ-τλήμων, ζυγό-δεσμῶν, ποδά-νιπτρον, ἰο-χέαιρα, γαλα-θηνός (6), βρύ-βρωστικ, Πολύ-δαμνα (7). Ὀμηρικὰ πάν-

δὴ εἰς τὴν διὰ τοῦ συνθετικοῦ εἶναι ἀναλυομένην κλάσιν: ὁ (χερμάδιον) ἀνδρὶ ἄχθος ἐστί. Κατὰ Berch [13] κτητικόν.

[1] Ἐκ τοῦ ἡδω ἐνεργητικοῦ τοῦ ἡδομαι, οὕτω καὶ Heerdegen (σελ. 32).

[2] Ὁ θρασεία (μήδεα) μηδόμενος. Πρβ. Ἀριστοφ. Ὀρνιθ. 689: ἄφθιτα μηδομένοισιν. Ἴδὲ καὶ Passow ἐν λέξει μῆδομαι.

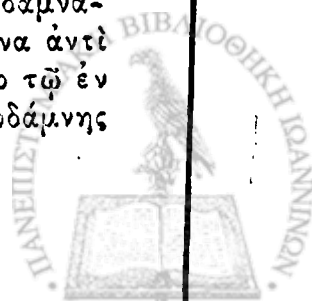
[3] Ὁ χρόνος ὁ οἶονεὶ λύων τοὺς βοῦς, πρβ. Ἴππό-λυτος = Λύσιππος. Καὶ ὁ G. Meyer (Stud. V. 104) καὶ Berch [16] ἐκλαμβάνουσιν ἀμφοτέρω (βουλυτός καὶ Ἴππόλυτος) ἐνεργητικά. Πρβ. καὶ Fick (die gr. Personenn. σελ. 124) -λυτός = λελυμένος καὶ λύων. Ὁ δὲ Heerdegen [31] ἀναλύει: ἡ λύσις τῶν βοῶν ἢ μᾶλλον τὸ τοὺς βοῦς λύειν, ἐκλαμβάνων τὸ δευτέρον συνθετικὸν ἀπαρέμφατον μὲ ὀνοματικὸν τύπον, ὅπως κατ' αὐτὸν [8] καὶ τὸ φιλομαθής ὁ φιλῶν τὸ μνησάνειν. Περὶ τοῦ φιλομαθής ἰδὲ σελ. 460.

[4] Ὁ τὰς πύλας ἀραρίσκων, συναρμόττων, κλείων. Πρβ. θύρας πυκινῶς ἀραρυίας, πύλας πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας καὶ πύλας εὐἀραρυίας.

[5] Ἀποβλέπων εἰς τὴν ἀρχαιότητα τοῦ συνθέτου δηλοῦντας τὸν φονεύσαντα τὸν πατέρα ἄλλου (Κουρτ. Χρονολ. 70 σημ.) κάλλιον νὰ παραδεχθῇ τις ῥηματικὴν σύνταξιν τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ ἢ ὀνοματικὴν φονεὺς πατρὸς κατὰ τὸ κακόμηντις.

[6] Ἡ ῥίζη τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ εἶναι θα-θη-, ἐξ ἧς θῆσθα: ὄμ.

[7] Κατὰ Κούρτιον (Ἐτυμ. 666) ἡ ἐνέχει τὸ ἐνεστ. θέμα δαμνα- (δάμνα-μαι) ἢ τὸ ν ἀνήκει εἰς τὴν κατάληξιν ὡς τὸ πότ-να ἀντὶ πότνικ. Ὁρθότερον τὸ πρῶτον ὅτι τὸ -δαμνα εἶναι τὸ αὐτὸ τῶ ἐν τῶ δάμνα-μαι ὑπάρχοντι. Πρβ. καὶ τοξό-δαμνος Λίσχ., πωλοδάμνης Ξενοφ. Ἴδὲ σελ. 340.

τα. Τὸ ὄλον 133. βο-βορο-τάραξις (ὁ), οἶν-ήρυσις (ῆ), ἐτυ-ήρυσις (ῆ) ἀριστοφάνεια.

Σημ. Ἐνταῦθα καταλεκτέα καὶ τὰ ὑποκείμενα τοῖς ἑμφρι-κοῖς παραγώγοις ῥήμασι: πύρπολέω, δειροτομέω, βουφονέω, τυμβοχοέω, θυμγηρέω, ὠμοθετέω, μυθολογεύω, ποντοπορεύω, οἶνοχρεύω καὶ τῷ κακορραφίῃ ἦτοι πυρ-πόλος, δειρο-τόμος, βου-φόνος, τυμβο-χόος, θυμ-γηρέης, ὠμο-θέτης, μυθο-λογεῦς, ποντο-ποιεῦς, οἶνο-χρεῦς (1), κακο-ρράφος. Τὸ ὄλον 10.

2. Τὸ δεύτερον συνθετικὸν μετοχή: πολύ-τλας, λαο-δάμας, Πουλυ-δάμας, Ἴππο-δάμας, κρή-δεμνον ἑμφρικῶ. Τὸ ὄλον 3.

Σημ. Τὸ ὄλον τῶν ἑμφρικῶν συνθέτων μετὰ τῶν ὑποκει-μένων τῶσι ῥηθείσι παραγώγοις ῥήμασιν εἶναι 148. (2).

β. Κατ' αἰτιατικὴν δηλοῦσαν τὸ τέρμα τῆς κινήσεως κατ' ἐντεῦθεν καὶ τὴν στάσιν.

Ἡ αἰτιατικὴ προηγείται, τὸ δὲ δεύτερον συνθετικὸν ῥημα-τικὸν ὄνομα: μεσό-δμη (3), βοη-θόος (4), τελεσ-φόος

---

[1] Περί τῶν εἰς εὐ-ς ὀνομάτων τῶν ὑποκειμένων ταῖς εἰς -εω ῥήμασιν ἴδὲ Κούρτιον (Verb. I. 361—362).

[2] Ἐν τοῖς ἔμπροσθεν [σελ. 415] ἐπειδὴ προῦκειται περὶ γνη-σίων συνθέτων, ἀφηρέσαμεν ἐκ τούτων τὰ ὀκτώ, ὄντα νόθα: δικασ-πόλος [ἴδὲ σελ. 97], μογος-τόκος [102], γαλα-θηνός [98], πολύ-τλας [387], ὄδοι-πόρος [89 καὶ 92], ἀνδρει-φόντης [78 καὶ 84], παν-δαμάτωρ, πάν-αγρος [141].

[3] Κατὰ G. Meyer [ἑλλ. γρ. σελ. 12] ἐκ τῆς ἀσθενοῦς ῥίζης δμ- (δεμ- ἢ ἀδρά, δομ- ἢ ἀδροτέρα, ἴδὲ σελ. 352 σημ. 1) καὶ οὐχὶ ἐκ τοῦ μεσοδομη, ὅπως συνήθως, ἀποβολῆ τοῦ ο. Πρβ. καὶ δέφρος. — Μεσόδμη (δοκός) οὐσιαστικοποιηθὲν κατὰ παράλειψιν τοῦ οὐ-σιαστικοῦ. Ἔχομεν μεσόδμην νῆος καὶ μεσόδμην οἰκίας. Ἐπὶ νῆος ἢ μέσον τῆς νῆος δεδμημένη, ζύλον πλάγιον ἀπὸ τοῦ ἑνὸς τοιγώμα-τος τοῦ πλοίου εἰς τὸ ἕτερον διήκον, συνέχον τὸ πλευρὰ τοῦ πλοί-ου, μὲ σχίσμα ἦτοι ἀνοιγμα ἐν τῷ μέσῳ [καίλη], εἰς ὃ προσήρμο-ζον τὸν ἴσθον σταίνοντες αὐτόν. Ἐπὶ οἰκίας αἱ μεγάλαι δοκοὶ αἱ δε-δμημέναι μέσον τοῦ δόμου, τουτέστι διήκουσαι κατὰ τὸ μέσον ἀπὸ τοῦ ἑνὸς τοίχου τοῦ δόμου εἰς τὸν ἕτερον.

[4] Ὁ θέων εἰς τὴν βοήν [τῶν μαχομένων], οὕτω Heerdegen [34], Weissenborn [4], G. Meyer [Stud. V. 100] καὶ Ebeling [L. Hom.]. Ὁ δὲ Berch [19] ἐκλαμβάνει τὸ πρῶτον συνθετικὸν εἰ

(1), ποδ-ηνεκής = εἰς πόδας φερόμενος, φθάνων. Ἡ αἰτιατική ἔπεται καὶ τὸ πρῶτον συνθετικὸν ῥηματικὸν θέμα: τρεχέει δειπνος Ἀθ., Πλουτ.

II. Τὸ ἐξαρτώμενον νοεῖται κατὰ δοτικὴν.

A'. Ἰδίως δοτικὴν.

α. Ἡ δοτικὴ ἔπεται.

1.) Τὸ πρῶτον συνθετικὸν ῥηματικὸν θέμα: Ἀρκεσί-λαος = ὁ τοῖς λαοῖς ἀρκῶν Ὀμ., φασι-μβροτος Ὀμ., μελησί-μβροτος = ὁ μέλων τοῖς βροτοῖς Πινδ., δοσί-δικος = ὁ διδούς ἑαυτὸν τῇ δίκῃ, τῇ δικαιοσύνῃ Ἡρ.

2.) Ὄνομα ἐπίθετον: ἐχθρό-ξενος Αἴσχ., ἡδύ-παλις Σοφ., ἡδυ-φάρυγξ Φιλοστρ. παρ' Ἀθ., κακό-πατρις ὁ Πιπτακός = ὁ κακὸς τῇ πατρίδι Ἀλκ. παρ' Ἀριστοτ.

β. Ἡ δοτικὴ προηγείται.

1.) Τὸ δεύτερον συνθετικὸν ῥηματικὸν ὄνομα: ἑτερ-αλκής (2), θυμ-αρής καὶ θυμ-ήρης (3), μενο-εικής, ἀλλό-γνωτος (4),

---

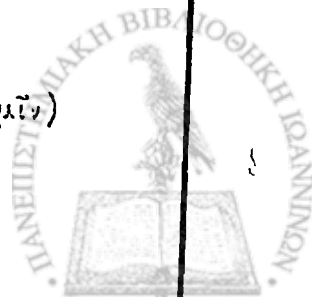
τοπικῇ πτώσει κατὰ τὸ ἀρηιθῆος. Ἡ λέξις εὕρισκομένη δις Αἰνεΐαν. . βοηθόν [N. 477] καὶ βοηθόν ἄρμα [P. 481] γράφεται ὑπὸ τινων καὶ χωριστά. Οὕτω Heyne [Hom. Ilias]: Αἰνεΐαν. . βοῆ θοὸν καὶ βοῆ θοὸν ἄρμα = θοὸν ἐν τῇ μάχῃ. Ὁ Εὐστάθιος γράφει ὑφ' ἐν βοηθόν ἄρμα καὶ ἐν διαττάσει Αἰνεΐαν. . βοῆ θοόν, ὁ La Roche [Κριτ. ἐκδ. Ἰλ.] γράφει ἀμφοτέρω ὑφ' ἐν, σημειῶν ἐν τῷ P. 481: βοηθόν Ἀρίσταρχος.

[1] Παρ' Ὀμηρῷ περὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ: ὁ φέρων ἑαυτὸν εἰς τέλος, ἦται ὀλόκληρον ἔτος.

[2] Συνήθως ἐπίθετον τῆς νίκης, ἣτις βοηθεῖ τῷ ἐτέρῳ τῶν μαχομένων, μάλιστα τῷ ἀσθενεστέρῳ καὶ νικωμένῳ, ἀλλὰ καὶ τοῦ δήμου ὡς βοηθοῦντος τοῖς νικηθεῖσι μαχηταῖς αὐτοῦ. Ἐπομένως νίκη ἑτεραλκής: ἡ βοηθοῦσα τῷ ἐτέρῳ μέρει ἢ τῷ μέχρι τοῦδε, δηλαδὴ τοῖς νικωμένοις, δῆμος ἑτεραλκής: ὁ τῷ ἐτέρῳ μέρει (τῷ νικηθέντι) βοηθῶν. Κατὰ Berch [13] καὶ Schaper [523] κτητικόν: ὁ * ἄλκος = ἀλκὴν, ἐπικράτησιν τῷ ἐτέρῳ τῶν στρατῶν παρέχων καὶ Heerdegen [51] ἐπίσης κτητικόν: ἐτέρων ἀλκὴν ἔχων ἢ ἐτέροις ἀλκὴν διδούς.

[3] Περὶ τοῦ θυμήρης ἰδὲ ἄνω σελ. 347 σημ. 6.

[4] Ἄλλοις (οὐχὶ ἡμῖν) γνωστός, Berch [19] ἐξ ἄλλων (ἡμῖν) γνωστός.

ἀκμό-θετον (1), τειχεσι-πλήτης (2) ὁμηρικά, κτρι-τρεφής 'Ἡσίο
= ἐπι κηρί, διὰ θάνατον ἢ συμφορὰν τραφεῖς.

2.) Ὄνομα ἐπίθετον: ἀρκί-φίλος, διῦ-φίλος ὁμηρικά.

Β'. Ὀργανικὴν δοτικὴν.

α. Ἰδίως ὀργανικὴν.

α. Ἡ δοτικὴ ἔπεται.

1.) Τὸ πρῶτον συνθετικὸν ῥηματικὸν θέμα: ἀπτο-επιής Ὀμο.
= ἔπεσι καθαπτόμενος (3).

Σημ. Με ῥηματικὸν ὄνομα ἀρχίζει τὸ βητ-ἄρμων Ὀμο., ἂ
μεθ' ἄρμονίας βαίνων ἐκ τοῦ * βήτης (4) (π.β. ἔμπυρι-θήτης)
καὶ ἄρμα (5) = ἄρμονία.

2.) Τὸ πρῶτον συνθετικὸν ὄνομα ἐπίθετον: ἰσό-θεος, Ἰσο-
ανδρὸς ὁμηρικά, ἰσο-ἄργυρος, ἰσό-παις, ἰσο-δαίμων, ἰσο-όνειρος,
ἰσό-πρεσβυς αἰσχύλεια, ἰσο-ἀδελφος, ἰσο-άνεμος, εὐριπίδεια (6),
εἰκελ-όνειρος Ἀριστοφ., ὁμοιό-πυρος καὶ ὁμοιό-κριθος Θεοφρ.

β'. Ἡ δοτικὴ προηγείται.

1.) Τὸ δεῦτερον συνθετικὸν ῥηματικὸν ὄνομα: ἐντεσι-εργός

---

[1] Τὸ τεθειμένον τῷ ἄκμονι, διὰ τὸν ἄκμονα ξύλον, οὐσιαστικῶς
κοποιθὲν κατὰ παράλειψιν τοῦ οὐσιαστικοῦ.

[2] Ὁ προσβάλλων τοῖς τείχεσιν. Ἴδὲ καὶ σελ. 374.

[3] Ἐπίθετον τῆς Ἰπρας ὡς ἔπεσι μόνον καὶ οὐχὶ ἔργοις ἐπιτι-
θεμένης κατὰ τοῦ Διός. Ἄλλοι κατ' Ἀριστάρχον παράγοντες αὐτὸ
ἐκ τοῦ ἄπτος = ἀπτόητος καὶ ἀπτοεπιής με ψιλὴν γράροντες ἀνα-
λύουσιν ἀπτοήτοις ἔπεσι γρωμένη (κτητινόν). Τὸ ο τοῦ ἄπτος-
κατὰ Düntzer [Θ. 209] ἐξέπεσε γάριν τοῦ μέτρου, ὡς ἐν τῷ ἀρ-
τιεπιής, ἀρτίπος, ἀρτίφρων, ἐναρφόρος. Ἄλλας ἐρμηνείας ἰδὲ παρὰ
Ebeling L. Hom.

[4] Κατὰ Schaper [525] τὸ πρῶτον συνθετικὸν εἶναι ῥηματικὸν
ἐπίθετον εἰς -τι-ς.

[5] Πρὸς τὸ συγγενὲς ἄρμα ὄμο., ἡ δὲ δασύτης τοῦ ἀρμός, ἀρμό-
ζω, ἄρμονία εἶναι μεταγενεστέρα. Kourst. Verb. I. σελ. 340.

[6] Μεταγενεστέρως συχρότερα τὰ ἐκ τοῦ ἰσο- σύνθετα. G. Meyer
Stud. V. 17.

(1), πυγ-μάχος (2), ἀκρο-πόρος = τῷ ἄκρῳ πείρων, ὀλοοί-τροχος (3), Ναυσίθοος (4), θε-σπέσιος (5), θέ-σπις, ποδ-άρκις (6) = ὁ τοῖς ποσίν (ἐαυτῷ) ἀρκῶν, Ἀργει-φόντης, πάντα μὲ ἐνεργητικὴν σημασίαν· χαλκο-κορυστής καὶ ἵππο-κορυστής μὲ μέσιν: χαλκῶ, ἵπποις ἦτοι ἄρματι κεκορυθμένος, ὄπλι-σμένος· ἐεικόσ-ορος (ναῦς) = ἐρεσσομένη εἴκοσιν (ἐρετμοῖς), χαλκό-τυπος, κεντρ-ηνεκής, μοιρη-γενής = μοίρα (ἀγαθῆ = εὐμοιρία Ἐύσταθ.) γεγεννημένος, χαλκ-ήρης, μελάν-δετος (7), κοτυλ-ήρυτος, πυρί-καυστος, δουρί-κτητος (8), μελί-κρητον,

[1] Ὁ ἔντεσι (ἦτοι ἀμάξη καὶ πείρινθι ἐφωδιασμένος καὶ οὕτω ὑποζύγιος) ἐργαζόμενος. «Τοὺς ὑποζυγίους καὶ μὴ ψιλῶς νωτοφό-ρους» Σχολ. Πρβ. καὶ Weissenborn [σελ. 7] καὶ Rüdiger [σελ. 69].

[2] Ἐκ τοῦ ῥιζικοῦ ὀνόματος πυγ- (οὐ πύξ) = πυγμῆ = ὁ πυγ-μῆ μαχόμενος. Heerdegen [44] ὀριστικόν: πύξ μαχόμενος.

[3] Ἴδὲ σελ. 90. Ὁ Heerdegen [42 σημ.] ἀναγνωρίζων καὶ αὐ-τὸς τὸν τύπον τοῦ πρώτου συνθετικοῦ τοπ. πτώσιν, ἐκλαμβάνει ὁμῶς αὐτὴν ἐν ἐπιρρημ. ἐννοίᾳ: περιστροφικῶς τρέχων (ὀριστ.)

[4] Ὁ θεῶν ἅμα ναυσίν = ὁμοίως ταῖς ναυσίν, ὡς αἱ νῆες. Πρβ. T. 415: νῶϊ δὲ καὶ κεν ἅμα πνοιῆ Ζεφύροιο θέοιμεν. Πρβ. καὶ Ἴππόθοος, Κυμο-θήη, Ἴππο-θῶων [σελ. 467]. Weissenborn [7] καὶ Fedde [17] ἐρμηνεύουσι: θεὸς ἐν ταῖς ναυσίν ἢ μὲ τὰς ναῦς.

[5] Ἐκ τινος *θέ-σπετο-ς (πρβ. ἄ-σπετο-ς) θεσπετιος θεσπέσιος κατὰ τὸ ἱππήλατος -σιος, ἀκήρατος -σιος, ὑπόψιος καὶ μεθ' Ὀ-μηρον ὑπ-οπτος ἀνευ διαφορᾶς σημασίας. Θεσπέσιος καὶ θέσπις δη-λοῦσιν ἀρχικῶς τὸν διὰ θεοῦ, θεῖα ἐμπνεύσει ὁμιλοῦντα, ἀποσβε-σθείσης δὲ ἐντελῶς τῆς σημασίας τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ (σεπ-πρβ. ἔσπετε) ἰσοδυναμοῦσιν ἀπλῶς τῷ θεῖος.

[6] Schaper [523] κτητικὸν ἐκ τοῦ *ἄρκος, ἐξ οὗ ἀρκέω, = *ἄρκος ποδῶν ἔχων.

[7] O. 713: φάσγανα . . μελάνδετα κωπήεντα = δεδεμένα μέλα-νι δεσμῶ ἦτοι μελαίνας κώπαις, ἔχοντα δηλαδὴ μελαίνας λαβᾶς. Κατὰ Berch [21] καὶ Heerdegen [42] ὀριστικόν.

[8] Πρβ. La Roche (Κριτ. Ἐκδ. Ἰλ.) τονίζοντα δουρικτῆτην κατὰ τὸν Ἡρωδιανόν. — Τὸ ου τοῦ δουρι- (δοῦρα) ὡς καὶ τοῦ γεῦνα [ἰδὲ σελ. 119] θεωρεῖται νῦν ὀρθότερον προελθὼν ἐξ ἀναπληρωτικῆς ἐκ-τάσεως *δόρυα, *δορφα, *δόρρα, *δῶρα (Δωρί-μαχος, Δωρίς), δοῦρα. G. Meyer ἑλλ. γραμμ. § 73 καὶ Κούρτιος Ἐτυμ. 5η 569 καὶ 682.

μυλή-φατος, αίμο-φόρυκτος με παθητικὴν σημασίαν. Ὀμηρικὰ καὶ πάντα.

2) Μετοχή: Ἄλκι-μέδων, Χερσι-δάμας, Πυρι-φλεγέθων δὲ μηρικὰ, Ἄλκι-δάμας ἐπιγρ., ὄντα νόθα σύνθετα.

3) Ὄνομα ἐπίθετον: θεο-εἰκελος Ὀμ., ἀστρο-γείτων Λίσχ., φυκο-γείτων Ἀνθ., ἀστυ-γείτων Ἱερ., ἀγρο-γείτων Πλουτ.

Σημ. Ἐν πολλοῖς τῶν ἀνωτέρω ἀκριβέστερον εἶπεν ἡ ὀργανικὴ εἶναι comitativ: βητάρμων, ὀλοσίτροχος, Ναυσίθοος, ἐντεσιεργός, μοιρηγενής, μελίκρητον, αίμοφόρυκτος καὶ ἐν τοῖς ἀπὸ τοῦ ἴσος, εἰκελος, ὅμοιος καὶ γείτων συνθέτοις. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἀρχικὴ σημασία τῆς ὀργανικῆς πτώσεως, ἐξ ἧς ἀπέρρευσε καὶ ἡ ὀργανικὴ σημασία, καθ' ὅσον τὸ ὄργανον θεωρεῖται ὡς σύντροφος καὶ συμβουθός εἰς τὴν πράξιν. Delbrück abl., loc., instr. κλπ. σελ. 50 καὶ 57 καὶ Synt. Forsch. iv Band σελ. 59.

b. Δοτικὴν τοῦ αἰτίου.

α. Ἡ δοτικὴ ἔπεται με ῥηματικὸν θέμα πρῶτον συνθετικόν: μισι-φόνος Ὀμ. = ὁ φόνω μισίνων ἑαυτόν.

β. Ἡ δοτικὴ προηγείται με δεύτερον συνθετικὸν ῥηματικὸν ὄνομα: ἐγγεσί-μωρος (1), ἰό-μωρος, ὑλακό-μωρος, γυναιμανῆς ἐνεργητικά, οἶνο-βαρῆς (πρὸ οἴνω βεβαρηότες), χαλκοβαρῆς καὶ θηλ. χαλκο-βάρεια, ναυσι-κλειτός, ναυσι-κλυτός (2), ὀνομά-κλυτος (3) παθητικὰ καὶ Μηδεσι-κάστη, Ναυσικάα (4) με μέσην σημασίαν. Ὀμηρικὰ πάντα.

c. Δοτικὴν τοῦ ποιητικοῦ αἰτίου (5).

[1] Πρὸ, σελ. 87 καὶ 395.

[2] Περὶ τοῦ δουρικλειτός, δουρικλυτός γραφομένων ἐν διαστάσει εἴπομεν ἄνω σελ. 361 καὶ 77.

[3] Κλυτός τῷ ὀνόματι.

[4] Ἴδὲ περὶ τῆς λέξεως τὰ ἔμπροσθεν εἰρημμένα (σελ. 85 καὶ 163 σημ. 4).

[5] Περὶ τῆς ὀργανικῆς δοτικῆς ἐκφραζούσης καὶ τὸ ποιητικὸν αἶτιον ἰδὲ ἄνω σελ. 88 σημ.

Ἡ δοτική προηγείται με ῥηματικὸν ὄνομα ὡς δεύτερον συνθετικόν: αἰγί-λιψ, δι-πετής, αἰγί-βοτος (1), κρесси-φόρητος, Πασι-θέη (2) ὁμηρικά.

Γ'. Τοπικὴν δοτικὴν.

α'. Ἡ τοπικὴ ἔπεται.

1.) Τὸ πρῶτον συνθετικὸν ῥηματικὸν θέμα: ἐμβασί-χυτρος Βατραχ.

2) Ὄνομα ἐπίθετον: ἀκαμαντο-μάχης, ἀκαμαντο-λόγγης, ἀκαμαντό-πους, πινδάρεια, Θρασυ-πτόλεμος Ἄνθ., Θρασυ-χάρμης Κοϊντ. Σμύρ.

β'. Ἡ τοπικὴ προηγείται.

1) Τὸ δεύτερον συνθετικὸν ῥηματικὸν ὄνομα: Ὀρέτ-θιος, Ὠρεΐ-θυια, ὄρεσ-κῶος, ἵππο-κέλευθος, ἀλί-πλος, χειμά-ρρος, ὑφκίρέσει τοῦ ο χειμά-ρρος, συναϊρέσει χειμά-ρρους (3), ἀλιαής, ἄστυ-βοώτης, Πυλαι-μένης (4), ἐμπύρι-θήτης, χαλκοβατῆς (5), ἤερο-φοῖτις, ἀλι-μυρήεις (6) καὶ με παθητικὴν σημεσίαν: ἐλεό-ὄρεπτος, ὄρεσί-τροφος, ἀρετί-φατος, αἰθρη-γενής, αἰθρη-γενέτης (7), Πυλοι-γενής. Ὀμηρικὰ πάντα. — ἐγγχειρί-

---

[1] Ἐνεργητικὸν G. Meyer (Stud. V. 105): αἶγας βόσκων.

[2] Ἴδὲ ἔμπροσθεν σελ. 77. Κατὰ Düntzer (Ξ. 276) ἐκλαμβάνοντα τὸ πασι-ἐπιρρηματικῶς: ὅλιως θεῖα, ὅπως, λέγει, καὶ ἡ Νηρηΐς Πασιθόη (Ψσ.) = λίαν ταχεῖα. Περὶ τοῦ Πασιθόη ἰδὲ ἄνω σελ. 88.

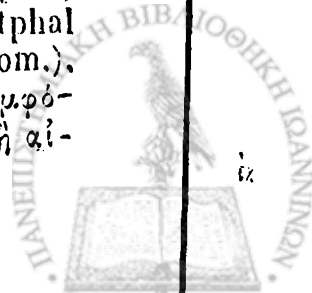
[3] Ὁ ἐν χειμῶνι ῥέων.

[4] Ὁ ἐν τῇ πύλῃ μένων Weissenborn [7], Fedde [19].

[5] Χαλκοβατῆς δῶ, ἢ ἐπὶ χαλκοῦ βαίνουσα, στηριζομένη οἰκία, στερεῶς, καλῶς τεθεμελιωμένη, πρὸς καὶ εὐσταθῆς μέγαρον. Κατὰ Schaper [523] κτητικόν: ἢ ἔχουσα * βάτος = οὐδὸν ἢ ἔδαφος ἐκ χαλκοῦ.

[6] Οὕτω καὶ Berch [19] καὶ Heerdegen (34). Ἴδὲ καὶ ἔμπροσθεν σελ. 74 καὶ κατωτέρω.

[7] Αἰθρηγενέτης παθητικὸν Rödiger [52 σημ.], Heerdegen [36], Weissenborn [4], ὅστις ἀναλύει ὃ ἐξ αἰθρης γεννηθείς, Westphal (Meth. gr. II. 1. σελ. 6), Crusius (O. 171) καὶ Ebeling (L. Hom.). Ἐνεργητικὸν Düntzer (O. 171) καὶ Schaper [526], οἵτινες ἀμφότερα (αἰθρηγενέτης, αἰθρηγενής) ἐξηγοῦσιν αἰθρην (ψῦχος ἢ αἰ-

θετος (1) ὄμ.

2. ὄνομα ἐπίθετον: ἀρχι-θοος ὄμ.

III. Τὸ ἐξαρτώμενον νοεῖται κατὰ γενικὴν.

A'. Ἰδίως γενικὴν.

α. Ἡ γενικὴ ἔπεται.

1) Τὸ πρῶτον συνθετικὸν ῥηματικὸν θέμα: ἀρχέ-κακος (2), Ἀρχέ-λοχος, λαθι-κηδής (3), Μελέ-αγρος (4), Φεΐδι-ιππος ὀμπρικά.

2) Τὸ πρῶτον συνθετικὸν ἐπίθετον: αἰδρο-δίχης Πινδ., ἀξι-ἐπαινος Ξενοφ., ἀξιό-εργος Ξενοφ., ἀξιό-ζηλος Αἰλ., ἀξιο-θάνατος Σχολ. εἰς Αἰσχ., ἀξιό-μαχος Ἦρ., ἀξιό-θρηνος Εὐρ., ἀξιό-λογο: Θουκυδ., ἀξιό-νικος Ξενοφ., ἀξιο-πενθής Εὐριπ., ἀπειρό-γαμος Ἀθ., ἀπειρό-δακρυ: Αἰσχ., ἀπειρό-δροσος Εὐριπ., ἀπειρο-θάλασσο: Φιλοστρ., ἀπειρό-κακος Θουκυδ., ἀπειρό-καλος Πλ., ἀπειρο-μάχας Πινδ., ἀπειρο-λεχής Ἀριστοφ., ἀπειρό-μοθος Νονν.

β. Ἡ γενικὴ προηγείται.

1) Τὸ δεύτερον συνθετικὸν ῥηματικὸν ὄνομα: οὐθενόσ-ωρος, εἰνο-πληθής, θυ-ώδης (θύος καὶ ὄζω), κη-ώδης (5),

---

θρίαν) ποιῶν. εἰς -γενής, λέγει ὁ Düntzer (αὐτόθι), συνήθως σχηματίζονται μόνον παθητικῶς, ἀλλὰ πρὸς ἀτερπής, αἰνοπαθής.

[1] Περὶ τοῦ εἰ τοῦ χεῖρ καὶ τῶν ἀπ' αὐτοῦ συνθέτων σημειοῦμεν ἐνταῦθα σχετικῶς πρὸς τὰ ἔμπροσθεν (σελ. 59) εἰρημμένα ὅτι κατὰ G. Meyer (ἑλλ. γραμμ. § 64 καὶ 316) προήλθεν ἐξ ἀναπληρωτικῆς ἐκτάσεως ἐκ τῆς ὀνομαστ. χεῖρ-ς, ἐξ ἧς δωρ. χήρ, ἰων., ἀπτ. χεῖρ, μεταδοθέν, ὡς καὶ τὸ η, ἐκ τῆς ὀνομαστικῆς εἰς τὰς πλείστα: πτώσεις καὶ εἰς τὰ παράγωγα ἐκ τοῦ αὐτοῦ θέματος, χηρ-ός γεν., ἐκεχηρία καὶ χειρ-ός, ἐκεχειρία κλπ.

[2] Πρὸς. Θουκυδ. 2, 12, 3: ἦδε ἡ ἡμέρα τοῖς Ἑλλησι μεγάλων κακῶν ἄρξει.

[3] Πρὸς. Ο. 60: ὄφρα... λελάθη (Ἐκτορα) ὀδυνάων.

[4] Ὁ τῆς ἄγρας μέλει. Ἰδὲ καὶ σελ. 297 σημ. 3.

[5] Ἐκ τίνος * κῆρος (Κουρτ. Ἐτυμ. 144). Πρὸς. καὶ κηώεις ὄμ. ἐκ τοῦ αὐτοῦ * κῆρος (L. Meyer συγκρ. γραμμ. II. 606), ὡς θυβείς,

αἰσυ-μνήτης καὶ αἰσυ-μνητήρ (1). Ὀμηρικά.

2) Ἐπίθετον ῥηματικῆς φύσεως: πολυ-ιδρίς Ὀμ. (ἰδρίς Ὀμ.).

3) Μετοχή: Λαο-μέδων, Φυλο-μέδουσα Ὀμ., Ἴππο-μέδων Αἰσχ., ποντο-μέδων Πινδ., ὑγρο-μέδων Νονν., ναυ-μέδων Λυκοφρ.

4) Ὄνομα οὐσιαστικόν: Ἀστυ-άναξ Ὀμ., Πλειστο-άναξ (2), Δημῶναξ, Ἴππῶναξ, ψευδ-ἄγγελος (3) (= ἄγγελος ψεύδους) Ὀμηρικόν, γραμματο-διδάσκαλος Τελητ. παρὰ Στυβαίω, χορο-διδάσκαλος Ἀρποκρ., κυκλιο-διδάσκαλος Ἀριστοφ., ἀθηρη-λοιγός Ὀμ., βροτο-λοιγός (4) Ὀμ., ἀλτθό-μαντις Αἰσχ., κακό-μαντις Αἰσχ. (5), ὑετό-μαντις Εὐφορ., ψευδό-μαντις Ἡρ., Αἰσχ., ἰστο-πέδη (6) Ὀμ. = πέδη τοῦ ἰστοῦ, οἰκο-φύλαξ Αἰσχ., νομο-φύλαξ Ξενοφ.

θυῆεις Ὀμηρικά ἐκ τοῦ θύος ἡμ. Λοιπὸν * κῆρος, κηῶεις, κηῶδης, ὡς θύος, θυῆεις, θυῶδης. — Καὶ Heerdegen [34] τὸ κη-ῶδης ἐκ τοῦ ὄζω θεωρεῖ σύνθετον.

[1] Αἰσυμνήται: βραβεύται, ἀγωνοθέται ἤτοι ἐπίσκοποι τῶν ἀγῶνων, οἱ τῆς αἴσης μέμνηται, φροντίζουσι νὰ ἀποδοθῇ ἐκάστῳ τὸ ἴσον. Ὀδ. θ. 258: αἰσυμνήται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέστην δῆμιοι, οἱ κατ' ἀγῶνας εὐπρήσσεσκον ἕκαττα. Αἰσυμνητήρ (Ω. 347) = τῷ αἰσυμνήτης δηλοῖ ἐνταῦθα μὲ τὸ κοῦρος συνδεδεμένον τὸν υἱὸν τοῦ αἰσυμνήτου, ἤτοι υἱὸν ἐξ εὐγενοῦς τάξεως, ἐξ ἧς οἱ αἰσυμνήται, ἐπομένως βασιλικός, εὐγενής, ὅπως καὶ τὸ dominus ἐνίοτε δηλοῖ (Crusius Ἰλ. αὐτόθι) τὸν υἱὸν τοῦ κυρίου.

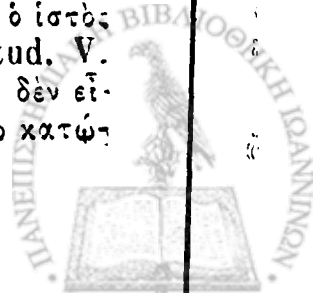
[2] Ἐκ τοῦ Πλειστο-Γαναξ ἀποβολῇ τοῦ F, συναίρεσει δὲ τοῦ οα εἰς ω Πλειστῶναξ, ὡς καὶ Δημῶναξ, Ἴππῶναξ.

[3] Κατὰ Schaper [529] ὀριστικόν: ψευδῶ-ς = ψευδῆς ἄγγελος, ἐπίσης καὶ κατὰ Heerdegen [27]: ψευδῆς ἄγγελος. Ὁ Berch [16] ἀντικειμενικόν, ἀλλὰ τὸ πρῶτον συνθετικὸν νοεῖ εἰς αἰτιατικὴν.

[4] Κατὰ Berch [11 καὶ 13] κτητικόν, κατὰ Schaper [516] ἀνάγεται εἰς τὸ ἀνώτερον εἶδος τῆς συνθέσεως καὶ δὴ εἰς τὴν κλάσιν, ἔνθα χρώμεθα ἐν τῇ ἀναλύσει τῷ συνδεδεικῶ εἶναι: ὅς τῶν βροτῶν λοιγός ἐστιν.

[5] Πρβ. Α. 106: μάντι κακῶν.

[6] Πέδη τοῦ ἰστοῦ, ἡ δεσμεύουσα τὸν ἰστόν. Schaper [529] πέδη ἰστοῦ, ὁ δεσμός τοῦ ἰστοῦ, εἶτα ὑπόδημα τοῦ ἰστοῦ, ἐν ᾧ ὁ ἰστός ἵσταται, διότι, λέγει, ὡς ἐξηγεῖ τὴν λέξιν ὁ G. Meyer (Stud. V. 251), πούς τοῦ ἰστοῦ, εἶτα θήκη διὰ τὸν πόδα τοῦ ἰστοῦ δὲν εἶναι ὀρθόν, πούς τοῦ ἰστοῦ ἤθελε σημαίνει οὐδὲν ἕτερον ἢ τὸ κατώτερον μέρος τοῦ ἰστοῦ.

5) Ῥηματικὸν οὐσιαστικὸν ἀφηρημένον: μισθο-φορᾶ Θεου-
κυδ., βού-λυσις, αἰγί-βοσις, ἱππ-άφρσις τῶν μεταγενεστέρων.

Β'. Ἀφαιρετικὴν γενικὴν.

α. Ἡ γενικὴ ἔπεται.

1) Τὸ πρῶτον συνθετικὸν ῥηματικὸν θέμα: ἀμαρτο-επῆς (1),
ἀφάμαρτο-επῆς ὁμηρικὰ.

Σημ. Ἡ ἀφαιρετικὴ ἔν τισι τούτων ἰσοδυναμεῖ τῷ ποι-
ητικῷ αἰτίῳ: Ἀκουσί-λαος ὄνομα ἀρχαίου λογογράφου =
ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἀκουόμενος, ἀκουσί-θεος Ἀνθ. Παλατ. = ὑπὸ
τοῦ θεοῦ ἀκουόμενος.

2) Ἐπίθετον ὡς πρῶτον συνθετικόν: ἐρημο-κόμης Ἀνθ.,
κέν-ανδρος Λίσχ., κενό-σαρκος Ἔτυμ. Μ., μονο-μάτῳρ Εὐρ.
= ἀπομονωθεὶς τῆς μητρός, ὄμματα κρεισσό-τεκνα (2) Λίσχ.
= κρεῖσσονα τέκνων.

β. Ἡ γενικὴ προηγεῖται.

1) Τὸ δεύτερον συνθετικὸν ῥηματικὸν ὄνομα: ἀνεμο-σκεπῆς
Ὅρ. = σκέπων ἀπὸ τοῦ ἀνέμου, ἱππό-μαχος (3), Ἴππό-μα-
χος. Ἐν δὲ τοῖς ἐπομένοις ἡ ἀφαιρετικὴ ἀναλυομένη διὰ τῆς
ἀπό, ἐκ, ὑπὸ δηλοῖ πολλάκις τὸ ποιητικὸν αἷτιον (4): λυκη-
γενής, ἀνεμο-τροφής, δίο-τροφής, ὕδατο-τροφής, θεσπι-δαής
= θεόθεν δαιόμενος (5), αὐτ-ἀγρετος, βού-βοτος, ἱππό-βοτος

---

[1] Πρβ. λ 511: οὐχ ἡμάρτανε μύθων.

[2] Kühner (ausf. gr. I 1. σελ. 735. 6), G. Meyer (Stud. V. 15) καὶ Heerdegen [31].

[3] Γραφή Ἀριστάρχου ἐν Κ. 431, ὁ ἀφ' ἱππων ἦτο: ἀπὸ τοῦ
ἄρματος μαχόμενος. Ἄλλοι γράφουσιν ἱππόδαμος.

[4] Περὶ τῆς ἀπὸ ἢ ἐκ δηλούσης καὶ τὸ ποιητικὸν αἷτιον ἰδὲ
Kühner (ausf. gr. II. 1. σελ. 396 καὶ 399). Περὶ τῆς ὑπὸ μετὰ
ἀφαιρετικῆς μεταπεσούσης εἰς τὸ ποιητικὸν αἷτιον ἰδὲ Delbrück
abl., loc., instr. σελ. 26.

[5] Τοῦ πρώτου συνθετικοῦ ἀπεσθῆσθῆ ἡ ἔννοια τοῦ εἰπεῖν. Ἰδὲ
ἄνω σελ. 512 σημ. 5.

(1), αὐτοκασί-γνήτος (2), αὐτο-δίδακτος, θεό-δητος, ἵππ-ήλατος καὶ ἵππ-ηλάσιος, ἀνδρό-κμητος, αὐτό-ματος, πολυ-μνήστη = ὑπὸ πολλῶν μεμνηστευμένη, θεό-σκελος (= θέ-σφατος Κουρτ. Ἐτυμ. 461), θέσ-φατος, ἐπίσης Λαό-γονος = ἐκ τοῦ λαοῦ γεννηθείς, Δημό-δοκος, Λαό-δοκος, Πάν-δοκος (3) = ὑπὸ τοῦ δήμου, τοῦ λαοῦ, ὑπὸ πάντων δεκτὸς γενόμενος, Δειώ-κριτος = κριτὸς ἐκ τοῦ λαοῦ, διαλεγμένος ἐκ τοῦ λαοῦ. Ὀμηρικὰ πάντα.

2) Μετοχή: Θεο-κλύμενος Ὀμ. = ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀκουόμενος (4).

Β'. Τὰ ἐκ προθέσεως ἀρχόμενα.

Τὸ οὐσιαστικὸν τὸ καὶ ὀρίζον

ά. Ἄνευ προσφύματος: ἄμ-αζα (5), ἀγχί-θεος (6) = ἄγχι θεῶν, ἀμφι-βρότη ἄσπις = ἡ ἀμφὶ βροτὸν οὔσα, ἀμφι-λύκη νύξ = ἡ ἀμφὶ τὴν λύκην, περὶ τὸ λυκόφως (τὸ πρὸς τὸν ἄσθρον), ἀντι-άνειρα = ἡ ἀντὶ ἀνδρὸς οὔσα (7), Ἄντι-ήνωρ = ὁ ἄντα ἀνδρὸς ἰστάμενος, ἀντί-θεος = ὁ ἀντὶ θεοῦ ὢν, ἀντί-θυρον = τὸ ἄντα τῆς θύρας ὄν, Ἄντι-λοχος = ὁ ἄντα λόχου ἰών, ἐν-αργής = ἐν * ἄργει, ἐν φωτὶ ὢν, ἐν-αυ-

---

[1] Ἐνεργητικὸν κατὰ G. Meyer (Stud. V. 104) ἵππους βόσων.

[2] Περὶ αὐτοῦ ἰδὲ κατωτέρω ἐν τοῖς δισυνθέτοις.

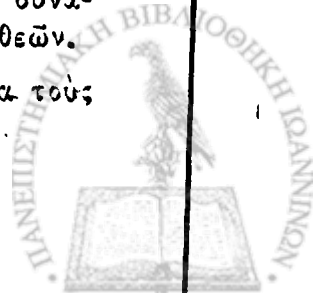
[3] Πάνδοκος ἐνεργητικὸν = πανδόκος Ebeling (L. Hom. καὶ Schulw. Homers) καὶ Pape (Λεξ. Κυρ. ὄνομ.), ἀφοῦ καὶ τὸ πανδόκος πολλοὶ τονίζουσι πάνδοκος.

[4] Ἰδὲ ἄνω σελ. 388 καὶ ἀκουσίθεος σελ. 517.

[5] Ἐκ τοῦ ἄμα (πρβ. διὰ τὸ πνεῦμα ἄμυδις καὶ Ἄμ-οπάων ὀμηρικὰ) καὶ ἄξο- = aksha σανσκρ., ὁ ἄξων (Κουρτ. Ἐτυμ. 326). Ἐπομένως ἄμαζα κατασκευὴ ἄμα ἄξοσι, σὺν ἄξοσιν, ἔχουσα ἄξονας, οὐσιαστικοποιηθὲν ἐπίθετον.

[6] Κατὰ Schaper [524] κτητικόν: τοὺς θεοὺς ἄγχι ἔχων, δύναται ὅμως, λέγει, καὶ ὡς ἀντικειμενικὸν νὰ ἐκληφθῆ: ὁ ἄγχι θεῶν.

[7] Παρὰ Πινδάρῳ ἀντιάνειρα στάσις κτητικόν = ἰστάσα τοὺς ἀνδρας ἄντα, τὸν ἕνα ἐναντίον τοῦ ἄλλου.

λος (1), ἐν-διος = ἐν * διΐα (2) = αἰθρία, ἦτοι ἐν ὄρφ, καθ' ἣν ὁ οὐρανὸς εἶναι αἰθριος καὶ λαμπρός, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ὀμιχλώδη πρωΐαν, ἐπομένως ἐνδιος = μεσημβρινός, ἐγκέφαλος = ὁ ἐν τῇ κεφαλῇ ὢν, ἔμ-πεδος = ὁ ἐν πέδῳ ὢν, ἔμ-φυλος = ὁ ἐν τῷ (αὐτῷ) φύλῳ ὢν, ἐπ-αίτιος = ὁ ἐπ' αἰτίῃ ὢν (3), ἐπ-άρουροι = ὁ ἐπὶ τῇ ἀρούρῃ, τῇ γῆ ζῶν = ἐπιγειος (4), ἐπ-αυλος = ὁ ἐπ' αὐλῇ κείμενος σταθμός, ἐφέστιος = ἐπὶ τὴν ἐστίαν (ἑαυτοῦ ἢ ἐτέρου) ἢ ἐπὶ τῇ ἐστία (5), ἐπ-ήρετμοι, ἐταῖροι εἶχτ' ἐπήρετμοι (β. 403) = κάθηνται ἐπὶ τοῖς ἔρετμοῖς ἔτοιμοι ἐρέσσειν = τῷ ἀττικῷ ἐπίκωποι (6), ἐπ-ίκριον = τὸ ἐπὶ τῷ ἰκρίῳ ὄν διπλαδὴ . . τῷ ἰστῷ (7), ἐπί-κλοπος = ὁ ἐπὶ τῇ κλοπῇ προσκείμενος, τὸν νοῦν ἔχων, ἐπί-ορκος = ἐπὶ τὸν ὄρκον, κατὰ τοῦ ὄρκου (8), ἐπί-σωτρον = τὸ ἐπὶ τῷ σώτρῳ ὄν, πρό-δομος = ὁ πρὸ τοῦ δόμου ἦτοι τοῦ μεγάρου χῶρος (9), πρό-θυρον = τὸ πρὸ τῆς

[1] Φ. 283 καὶ 312 = ὁ ἐν αὐλῷ = ῥηματιᾶ ῥέων, ἐν δὲ Π. 71 κατὰ τὸ ἔνορχος κτητικόν: τόπος μὲ ῥηματιαίς.

[2] Ἴδὲ σελ. 297.

[3] Schaper [516] ὀριστικὸν ἐκ τοῦ αἰτίας.

[4] Δὲν ἐνδιαφέρει τῷ Ἀχιλλεῖ νὰ ἦναι ἐν τῷ ἀγρῷ ἢ ἐν τῇ πόλει, ἀλλὰ μόνον νὰ ἦναι ἐν τῇ γῆ (τὴν γῆν γὰρ ἀρούραν λέγουσι) καὶ οὐχὶ ἐν τῷ Ἄδῃ. Ebeling L. Hom. Ἄλλοι: ἐν ἀγρῷ ζῶν, γεωργός.

[5] Ἦλθε . . ἐφέστιος ψ. 55, ἐφέστιον ἦγαγε δαίμων η. 248, ἀπολέσθαι ἐφέστιος γ 231, ἐφέστιοι ὅσοι ἕασιν Β. 125. Ἐν τῷ ἐφέστιον ἦγαγε δαίμων, ὁ δαίμων ἦγαγε τὸν Ὀδυσσεῖα ἐπὶ τὴν τῆς Καλυψοῦς ἐστίαν, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς χωρίοις ἡ ἐστία ἀνήκει εἰς ὃν τὸ ἐφέστιος ἀναφέρεται,

[6] Πρβ. Ἐπί-κληῖσι καθίζον μ. 116. Τοιοῦτον καὶ τὸ τοῦ Θουκυδίδου πρόσκωποι.

[7] Οὕτω Εὐστάθιος (Ebeling L. Hom.), εἰ μὴ ἴσως ὀρθότερον τὸ ἐπὶ τὰ ἰκρία (τὸ κατάστρωμα) ἐξικνούμενον, διότι ἡ antenna ἐγκαρσίως ἀπὸ τοῦ ἰστῷ φθάνει εἰς τὸ κατάστρωμα, ἐπικρεμαμένη.

[8] Ἡ ἐπὶ ἐναντιωματικῶς ἀντὶ τῆς κατὰ, Εὐστάθιος (Ebeling L. Hom.). Ἐν Κ. 332 ἴσως ὀριστικόν: ἐπίορκον ἐπώμοσε = ὄρκον ἐπὶ, ἐναντίον πρὸς τὰ πράγματα αὐτά.

[9] Δηλαδή ἡ αἰθουσα ἢ πρὸ τοῦ δόμου μετὰ τῶν ὑπ' αὐτῇ θα-

θύρας μέρος (1), πρό-ριζος = (πρό = ἔγγυς =) μέχρι ριζῶν (2), (ἄλλο-)πρόσ-κλλος = (ἀπ' ἄλλου) πρὸς ἄλλον (3), Ὑπερ-ήνωρ (= ὑπερ-ήνωρ Ἡσ.) = ὑπὲρ ἀνδρα ὦν, Ὑπο-θήβαι = ὑπὸ Θήβαις κείμενοι, ὑπο-νήϊος = ὑπὸ τῷ Νηϊῷ (ὄρει) κειμένη (Ἰθάκη), ὑπ-ώρεια = ἡ ὑπὸ ὄρει χώρα. Ὀμηρικὰ πάντα.

6'. Τὸ οὐσιαστικὸν μετὰ προσφύματος: ἀγγί-αλος = ἀγγι ἄλός κείμενος (4), ἀπο-θύμιος ἀπὸ θυμοῦ κείμενος, εἰσ-ωπός = εἰς ὧπα ἐλθῶν, ἐν-αἴσιμος = ἐν αἴσῃ ὦν (5), εἰν-άλιος = ἐν ἀλί ὦν, ἐν-αριθμῖος = ἐν τῷ ἀριθμῷ ὦν, ἐν-εύναιος = ἐν τῇ εὐνῇ, ἐν-θύμιος = ὁ ἐν θυμῷ κείμενος, ἐν-νυχος καὶ ἐννύχιος = ἐν τῇ νυκτί, εἰν-όδιος = ἐν ὄδῳ ὦν, τὰ ἐν-ώπια = τὰ ἐν τῇ ὠπί (τῷ εἰτερχομένῳ εἰς τὴν οἰκίαν) προσπίπτοντα, οἱ τοῖχοι καθ' ὄλου, εἴτε οἱ ἀπέναντι τῆς εἰσόδου, εἴτε καὶ οἱ πλαγίως τῆς εἰσόδου, ἐξ-αἴσιος = ἐξ αἴσης, ἐξω τῆς αἴσης ὦν, ἐκβαίνων τῆς αἴσης, ἔφ-αλος = ὁ ἐφ' ἀλί κείμενος, ἐπι-γουνίς = τὸ ἐπὶ = ἐπάνω, ὑπεράνω

λάμων βλέπόντων πρὸς τὴν αὐλήν, χίσιον ὑποβασταζομένη. Ἀντικειμενικὸν καὶ G. Meyer (Stud. VI. 380) καὶ Zacher (εἰς -αίος σελ. 163), ὀριστικὸν δὲ ὁ Heerdegen [40]: δόμος ὁ ἐμπροσθινός, Fedde [13] καὶ Schaper [516].

[1] Ἰδὲ Schaper [509], Ebeling (L. Hom.) καὶ Crusius (Hom. Ilias 3 A.777).

[2] Heerdegen [41] ἀντικειμενικόν, ἀλλ' ἀναλύει: πρὸ ἧ ἐκ ριζῆς, Fedde [36] κτητικόν, ἐπίσης καὶ Schaper [515], ἀναλύων πρὸ, ἐξω τὰς ρίζας ἔχων, τουτέστι μὲ τὰς ρίζας ἀποσπασθεῖς. Ἡ σημασία ὅμως αὕτη (σὺν ταῖς ρίζαις ἀποσπασθεῖς) δὲν εἶναι ὀρθή, διότι ὁ κεραυνὸς ἢ τὸ πῦρ μέχρι ριζῶν καταστρέφει « τῶν γὰρ ὑπογειῶν οὐ δύναται (τὸ πῦρ) τοσοῦτον ἄπτεσθαι ».

[3] Ἰδὲ περὶ αὐτοῦ ἐν σελ. 431.

[4] Berch [14] κτητικόν, ὡς καὶ τὸ ἀγγίθιος, ἐπίσης Schaper [524], ὅστις ὅμως δὲν ἀποκλείει καὶ τὴν ἀνάλυσιν αὐτῶν ἀντικειμενικῶς: ὁ ἀγγι ἄλός, ἀγγι θεῶν ὦν.

[5] Οὕτω καὶ Fedde (σελ. 41). Πρβ. καὶ Εὐστάθιον (Σχολ. Ἰλ. Ο. 598): ἐξαίσιον ἀρῆν τὴν ἐξω τοῦ αἴσιου, ὡσπερ αὖ πάλιν ἐναῖσιμον τὸ καθῆκον καὶ ἐντὸς τοῦ αἴσιου. Ἄλλοι ὅμως (Schaper σελ. 516) ὀριστικὸν ἐκ τοῦ αἴσιμος.

τοῦ γόνατος ὄν, ὁ μηρός, ἐπι-δήμιος = ὁ ἐπὶ τοῦ δήμου ὢν, ἐπι-δίφριος = ὁ ἐπὶ δίφρῳ κείμενος, ἐπίσης ἐπι-διφριάς = ἡ ἐπὶ δίφρῳ κειμένη, ἐπ-ετήσιος = ἐπὶ ἔτος, ἐπ-κατανός = ἐπ' αἰεὶ = παντοτεινός (1), ἐφ-ημέριος = ἐφ' ἡμέραν, ἐπι-κάρσιος = ἐπὶ κάρ (Π. 392) = ἐπὶ κεφαλήν, ἐπι-νεφρίδιος (2) = ἐπὶ νεφρῶ κείμενος, ἐπ-ομφάλιος = ἐπ' ὀμφαλῶ, ἐπ-ουράνιος = ὁ ἐπ' οὐρανῶ ὢν, ἐπι-σφύριον = τὸ ἐπὶ τοῖς σφυροῖς ὄν, ἤτοι πόρπη συσφιγγουσα τὰς κνηρίδας ἐπὶ τοῖς σφυροῖς, ἐπι-χθόνιος = ὁ ἐπὶ χθονὶ ὢν, κατα-θύμιος = ὁ κατὰ θυμὸν = ἀνὰ θυμὸν ὢν = ἐνθύμιος, κατα-χθόνιος = ὁ κατὰ χθονὸς ὢν, κατα-ωμάδιος = κατ' ὤμων βαλλόμενος, μετα-δήμιος = μετὰ δήμῳ ὢν, μετα-δόρπιος = μετὰ δόρπον, μετα-μάζιος = ὁ μετὰ μαζοῖς ὢν, μετ-ά-φρενον = τὸ μετὰ τὰς φρένας ἤτοι ὀπισθεν τῶν φρενῶν ὄν (3), μετ-ωπον καὶ μετ-ώπιον = τὸ μετὰ ταῖς ὠψί, μετὰ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὄν, παρ-αίσιος = ὁ παρὰ τὴν αἴσαν ὢν, παρ-ειά καὶ παρ-ἤϊον = τὸ παρ' ὠτί (4), παρ-ιδόρπιος = πρὸς δόρπον, πρόσ-ωπον (5) = τὸ πρὸς ὠψί, πλησίον τῶν ὀφθαλμῶν, ὑπερ-θύρι-

[1] Πρβ. σελ. 55. Νῦν ὁ Κούρτιος (Ἔτυμ. 5η 385) ἔχει ἐνδοιασμούς περὶ τῆς ὀρθότητος τῆς ὑπ' αὐτοῦ ὑποστηριχθείσης ἀλλοτε παραγωγῆς τῆς λέξεως.

[2] Ἴδὲ σελ. 309 σημ. 3.

[3] Μεταφρένω ἐν ὄρου πῆξεν ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε Κ. 40. 41. Διασαφῶν ὁ ποιητῆς ποῖον λέγει μετάρφρενον ἐπάγει γνώρισμα σαφές· ὅτι τὸ μετὰξὺ μὲν τῶν ὤμων, ἀντικρὺ δὲ τοῦ στήθους. Εὐστ. Τὸ παρ' ἡμῖν δι-πλατα (τά) λεγόμενον, κτητικὸν σύνθετον.

[4] Ἐκ τοῦ θέματος αὐ-ς (πρβ. λατ. au-r-is), ἐξ οὗ διὰ τοῦ ατ προσφύματος τότε αὐσ-ατ- (λεσβ. αὐ-ατ-α) καί, γενομένου τοῦ αὐ-ς οὐ-ς (πρβ. οὐς), τὸ οὐσ-ατ- (Ὅμ. οὐατ-α), παρ-αῦα λεσβ. (= παρ-αυσ-α), παρ-ἡ-ιου-ν Ὅμ. καὶ παρ-ἄ-ιο-ν δωρ. (παρ-αυσ-ιο-ν, παρ-αυ-ιο-ν, παρ-αF-ιο-ν, παρ-ἄ-ιο-ν, παρ-ἡ-ιον) καὶ παρ-ε-ιά Ὅμ. καὶ ἄττ. (παρ-αυσια, παρ-αυ-ια, παρ-αF-ια, παρ-ἄ-ια, παρ-η-ια, παρ-ε-ιά). Πρβ. καὶ Zacher εἰς αἰος σελ. 25 καὶ 81 καὶ Κούρτιον Ἔτυμ. 5η 403.

[5] Ὅριστικὸν Schaper [516] καὶ Heerdegen [40]. Σημειωτέον τὸ προσώπατα σύνθετες καὶ παρ' ἡμῖν.

ον = τὸ ὑπὲρ τῆς Ούρας ὄν, ὑπ-κοῖος = ὑπὸ ἡῶ, ὑπ-ουράνιος = ὑπὸ τῷ οὐρανῷ ὢν, ὑπο-πλάκιος = ὑπὸ τῆ Πλάκῃ κείμενος, ὑπο-ταρτάριος = ὑπὸ τῷ Ταρτάρῳ κείμενος, ὑπο-χειριος = ὑπὸ τῆ χειρὶ ὢν, ὑπ-ώπιον = τὸ ὑπὸ ταῖς ὠψίν ὄν μέρος τοῦ προσώπου καὶ καθ' ὄλου ἢ ὄψις, τὸ πρόσωπον, ὑπ-ωρόφιος = ὑπὸ τῆ ὄροφῆ. Ὀμηρικὰ πάντα.

Ἐπιρρήματα (anvaayībhāva (1)) τῆς κλάσεως ταύτης.

Τὰ ἐπιρρήματα τῆς κλάσεως ταύτης εὐκρινείας χάριν διακριτέα εἰς δύο κατηγορίας.

Α'. Ἐπιρρήματα μὴ ἀναγόμενα εἰς κλιτὰ σύνθετα ὀνόματα, ὡς ὄντα τὴν ἀρχὴν νόθα σύνθετα. Καὶ δὴ

α'. Ἐπιρρήματα, ὧν τὸ δεύτερον συνθετικὸν ἀνήκει εἰς τὰ ἀκλιτὰ ἢτοι εἶναι ἐπίρρημα.

Εἰσὶ δὲ ταῦτα, πάντα ἐκ προθέσεως ἀρχόμενα, τὰδε: ἄν-διχα, ἀπ-άνευθε, ἀπ-άτερθε, ἀπο-νόσφι, ἀπό-προθεν, ἀπό-προθι, ἀπο-τηλοῦ, ἔμ-πης, ἐν-αντα, ἐξ-απίνης, ἐξ-αίφνης, ἐξ-όπιθε, ἐξ-οπίσω, ἐς-άντα, καὶ εἰς-άντα, ἐξ-αὔτις, ἐφ-ύπερθε, καθ-άπαξ, καθ-ύπερθε, κάτ-αντα, κατ-αντικρύ, κατ-αὔθι, κατ-αυτόθι, κατ-όπισθε, μετ-έπειτα, μετ-όπισθε, πάρ-αντα, προ-πάροιθε, ὑπ-ένερθε. Ὀμηρικά.

Περὶ τούτων ὠμιλήσαμεν ἐν τῷ δευτέρῳ συνθετικῷ (σελ. 319), παραδεχθέντες ὅτι ἐν πᾶσι τούτοις ὑπῆρχεν ἐξάρτησις τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ ἀπὸ τοῦ πρώτου καὶ ὅτι κατόπιν λησμονηθείσης τῆς σημασίας τῶν πτωτικῶν καταλήξεων (περὶ ὧν ἰδὲ αὐτόθι) τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ, μεταπεσόντος εἰς ἐπίρρημα, ἐξηλείφθη καὶ ἡ συνείδησις τῆς ἐξαρτήσεως ἀπὸ τῆς προθέσεως καὶ οὕτω ἀμφότερα τὰ συνθετικὰ μέρη συννηώθησαν κατὰ τε τὴν ἔννοιαν καὶ τὸν τονισμόν εἰς μίαν λέξιν.

Β'. Ἐπιρρήματα, ὧν τὸ δεύτερον συνθετικὸν εἶναι πτώσις κλιτοῦ ὀνόματος.

---

[1] Τῆς σανσκριτικῆς τὰ anvaayībhāva εἰσὶ πρὸ πάντων ἐκ τῶν ἀντικειμενικῶν τῶν ἀπὸ προθέσεως ἀρχομένων. Whitney § 1310 d καὶ 1313 a.

Τοιαῦτα ἐκ προθέσεως καὶ ταῦτα ἀρχόμενα τῷ προὔργου, παρα-χρήμα, πάρ-αυτα, ἐπ-έκεινα, ἐπί-παν, παρά-παν, ἐκ-ποδῶν, ἐμ-ποδῶν (1) ἅπαντα μεθ' Ὁμηρον, κατ-εναντίον ὁμηρικόν. Τοιοῦτον θεωρητέον ἴσως καὶ τὸ ἀμφοδίς Ὁμ. ὡς προελθὸν ἐκ τοῦ ἀμφὶ οὕδεσι (= ἀμφὶ οὕδει) καὶ ὑπερθέσει τοῦ ἀμφοδεῖς, ὅθεν ἀμφοδίς (2). Περὶ τοῦ ἰ ἐκ τοῦ εἰ διὰ τοῦ ἰ προσελθόντος πρὸς ἀθεί, μεταστοιγί', μεγαλωσιτί', G. Meyer (ἐλλ. γρ. § 113) καὶ τὰ ἄνω (σελ. 487) ῥηθέντα. Τῆς ἡμετέρας γλώσσης ἐφ-έτος, ἀπί-στομα = ἐπὶ στόμα.

Καὶ περὶ τούτων ὠμιλήσαμεν ἐν τῷ δευτέρῳ συνθετικῷ (σελ. 319). Εἰσι δὲ ταῦτα προφανῶς νόθα σύνθετα προσελθόντα ἐκ παραθέσεως, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ ἀνωτέρω, ὄντα καὶ ἐκεῖνα νόθα μὲν, ἀλλὰ μὴ καταφανῆ πλέον δι' ὃν εἶπομεν λόγον.

Β'. Ἐπιρρήματα ὀνομάτων συνθέτων.

α. Τὸ πρῶτον συνθετικὸν πρόθεσις, ἐξ ἧς ἐξαρτάται τὸ δεύτερον.

α. Ἐπιρρήματα εἰς αἰτιατικὴν πτώσιν.

1) Αἰτιατικὴν ἐνικοῦ, γένους οὐδετέρου: ἐνύπνιον, καταφυλαδόν, κατωμαδόν ἐμχρικά. Ταῦτά εἰσιν ἐπιρρήματα τῶν συνθέτων ἐν-ύπνιος = ὁ ἐν τῷ ὕπνῳ, κατα-φυλαδος, κατωμαδος (πρὸς κατ-ωμάδιος ὄμ.) = κατὰ φύλα (πρὸς Β 362: κρῖν' ἄνδρας κατὰ φύλα), κατ' ὤμων βίλλων (τὴν μάστιγα (3)). — Ἐνταῦθα καταλεκτέον καὶ τὸ δῖξ-ήμερον τῶν Κεφαλλήνων = δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.

[1] Σχηματισθὲν κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὸ ἐκποδῶν. Kühner ausf. gr. I. 1. 724.

[2] Πρὸς γῆν ἐλάσειε κάρη ἀμφοδίς ἀείρας ρ. 237. Ὁ Ὀδυσσεύς ἐσκέφθη νὰ προσαράξῃ τὴν κεφαλὴν τοῦ Μελαχθίου πρὸς τὴν γῆν, ἀρπάξας αὐτὸν ἐκ τῶν ποδῶν, κυρίως ἀμφὶ οὕδει, περὶ τὸ οὐδὲς ἦτοι κάτωθεν, ἐκ τῶν ποδῶν.

[3] Ἴλιτοι ἀνατείνας ὁ ἠνίοχος τὴν μάστιγα εἰς τῶν ἑαυτοῦ ὤμων, πρὸς καὶ κατωμάδιος δίσκος. Κατὰ Zacher (εἰς κίον 152) κατωμαδόν: κατ' ὤμους τῷ ἵππῳ.

2) Αίτιατικὴν πληθυντικὴν, οὐδετέρου γένους: ἀνόπαια, ἐνδέξια, ἐπιδέξια, καταλοφάδια, ὑπασπίδια, ὑπέρμωρα ὁμηρικά, προσερχόμενα ἐκ τῶν συνθέτων * ἀν-όπαιος = ἀνά τὴν ὀπήν, ἤτοι διὰ τῆς ὀπῆς, φανέστρας (1), ἐν-δέξιος = ὁ ἐν δεξιῇ, ἐπι-δέξιος = ἐπὶ δεξιὴν (2), * κατα-λοφάδιος = ὁ κατὰ λόφου φερόμενος, ὑπ-ασπίδιος = ὁ ὑπὸ τῆ ἀσπίδι καλυπτόμενος (3), * ὑπέρ-μωρος = ὑπὲρ μόρον. — Τοιοῦτον καὶ τὸ τῆς ἡμετέρας γλώσσης ἀνά-λαιμα.

β'. Εἰς ἀφαιρετικὴν πτωσιν (4): ἐνδυκέως = ἐπιμελῶς, μετ' ἐπιμελείας, ἀπηλεγέως, ἐνωπαδίως ὁμηρικά, ἐκμελῶς, ὑπερμέτρως μετ' Ὀμηρον, προσερχόμενα ἐκ τοῦ * ἐν-δυκῆς (5) = ἔμφροντις, * ἀπ-κλεγῆς = ἀπὸ * ἀλέγους = φροντίδος ὦν (6), * ἐν-ωπάδιος, προσερχομένου ἐκ τοῦ * ἐν-ωπό-ς, (πρβ. διὰ τὸ α κατωμάδιος), ἐκ-μελής = ἐκ τοῦ μέλους, ἔξω τοῦ μέλους ὦν, ἐκβαίνων τοῦ μέλους καὶ ὑπέρ-μετρος = ὑπὲρ τὸ μέτρον βαίνων. Ἐπίσης κατὰ Fedde (σελ. 40) ἐπισχερῶ Ὀμ.

[1] Οὕτω ὁ Zacher (εἰς αἰος σελ. 149 καὶ ἐξῆς) ἀναιρῶν τὸν Wörner (Stud. VI. 349 καὶ ἐξῆς) ἐρμηνεύοντα: ἡ Ἀθηνᾶ διέπτατο τὰ ἀνά τὴν ὀπήν ὄντα ἤτοι πετάξασα διήλθε τὸν ἄνω πρὸς τὴν ὀπήν χῶρον.

[2] Schaper [516] ἀμρότερα ὀριστικὰ ἐκ τοῦ δεξιός.

[3] Τὸ ὑπασπίδια καὶ καταλοφάδια θεωρεῖ ὁ Wörner (Stud. VI. 367) σύστοιχα ἀντικείμενα: ὑπασπίδια προποδίζων N. 158, ὑπασπίδια προβαίνοντι N. 807 = προβαίνων ὑπασπίδια βήματα, καταλοφάδια φέρων κ 169 = καταλοφάδια ἄχθη φέρων, ἐνῶ ὁ Zacher (εἰς αἰος 152) ἀναιρῶν αὐτὸν θεωρεῖ ταῦτα καὶ τὸ ἀνόπαια (πρβ. ἄνω) καθαρὰ ἐπιρρήματα.

[4] Περὶ τοῦ πτωτικοῦ σημείου ταύτης ἰδὲ σελ. 488.

[5] Ἐκ τοῦ ἐν καὶ * δυκος = φροντίς τῆς ῥ. δυκ, ἐξ ἧς δεύκω = φροντίζω Ἑουσ. Κούρτιος Verb. I. 221, 4, G. Meyer ἑλλ. γρ. § 3 καὶ Vanicek σελ. 365. Κατὰ Fedde (35 σημ.) * ἐνδυκῆς ὀριστικὸν ἐκ τῆς ῥ. δοκ- (δοκέω, ἔδοξε) τροπῇ τοῦ ο εἰς υ αἰολικῶς = κατὰ δόξαν, πρεπόντως. Ἄλλας ἐτυμολογίας ἰδὲ παρὰ Ebeling L. Hom.

[6] Κατὰ Schaper [515] κτητικόν: ὁ ἔχων τὸ * ἄλεγος, τὴν φροντίδα ἀπο.

ἐκ τινος * ἐπι-σχερός = ἐπὶ σχερόν με ἀποβολὴν τοῦ τελειοῦ τ τῆς ἀφαιρετικῆς.

Τὸ δὲ ἐνωπῆ Ὀμ. δοτικῆ θηλυκοῦ γένους, ἐπιθέτου * ἐνωπῆς = ἐν ὤπῃ, καὶ μεταστοιχί' Ὀμ., ἐνδομυχ' τοπικῆ πτώσεως τοῦ * μετά-στοιχος = μετά στοῖχον (1) καὶ ἐν-δόμυχος = ἐνδον μυχοῦ.

b. Τὸ πρῶτον συνθετικὸν οὐσιαστικόν, τὸ δὲ δεύτερον ῥηματικὸν ὄνομα καὶ ἡ ἐξάρτησις κατὰ δοτικὴν ὀργανικὴν (2): δουρ-νηεές = ἀπόστημα φθνόμενον, διανυόμενον δόρατι βλλομένῳ (πρβ. καὶ O 358), κατ' ἀφαιρετικὴν: ἐξονομακλήδην (3) καὶ ἐν τμήσει (δ. 278) ἐκ δ' ὀνομακλήδην = καλῶν ἐξ ὀνόματος. Ὀμηρικὰ καὶ τὰ τρία.

II. ΑΝΩΤΕΡΟΝ ΕΙΔΟΣ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ ἤτοι

Κτητικά, bahungīhi.

Ἐν τῷ εἶδει τούτῳ, λέγει ὁ Justi (σελ. 117), ἡ σύνθεσις ἐφθασε τὸ κατακόρυφον τῆς τελειότητος, διότι αὕτη εἶναι καὶ ὠραία καὶ βραχεῖα καὶ ἀκριβής· διὸ καὶ δικαίως ὠνομάσθη ὑπ' αὐτοῦ ἀνώτερον εἶδος συνθέσεως.

Τὸ ἴδιον τῆς κλάσεως ταύτης, ὡς εἶπομεν καὶ ἄνω, συνίσταται εἰς τοῦτο ὅτι τὰ κτητικά σύνθετα φύσει ὄντα οὐσιαστικά γίνονται δυνάμει τῆς συνθέσεως ἐπίθετα (4), ἀποδιδόμενα ὡς προσὸν ἢ ἰδιότης εἰς τι οὐσιαστικὸν εὐρισκόμενον ἐκτὸς τῆς συνθέσεως· ὅθεν καὶ ἡ ὀνομασία τῶν συνθέτων τούτων attributiva composita, ὑπὸ Κουρτίου (Egl. 152) δοθεῖσα καὶ ἔκτοτε ἐπικρατήσασα. Ἐπομένως, ἵνα κατανοηθῇ ἡ

[1] Κατὰ μέτωπον ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς καὶ οὐχὶ κατὰ βάθος.

[2] Berch [18]. Ἄλλως Heerdegen [36] καὶ Schaper [526].

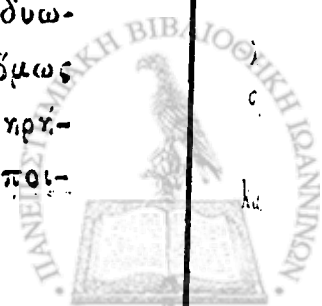
[3] Περὶ τοῦ -δην ἰδὲ ὑποβλήδην, ἐπιγράβδην κλπ. σελ. 489.

[4] Ἐννοεῖται οἴκοθεν ὅτι μετὸν καιρὸν σύνθετα τῆς κλάσεως ταύτης μετέπεσον, ὡς καὶ ἄλλα ἐπίθετα, ἀπλᾶ καὶ σύνθετα, εἰς οὐσιαστικά. Τοιαῦτα ἀδελφός, τράπεζα, στεινωπός, ἐκατόμβη, Κύκλωψ, Μεγαπένθης κλπ.

πρὸς τὸ οὐσιαστικὸν ἐπιθετικῆ αὐτῶν σχέσις, ἀνάγκη νὰ ἐξυ-
πακουσθῇ ὡς ἐξωτερικὸς τρόπος τινὰ σύνδεσμος τοῦ συνθέτου
πρὸς τὸ οὐσιαστικὸν ἢ μετοχῇ ὡς τὸ πολὺ τοῦ ἔχειν, ὅθεν ἐκ
τοῦ ἐπικρατεστέρου καὶ ἡ ὀνομασία κτητικὰ, ἐνίοτε δὲ ἡ με-
τοχῇ ἑτέρου ῥήματος προσφόρου εἰς τὴν ἔννοιαν.

Σημ. Παρ' Ὀμήρῳ ἡ ἀσυγκρίτως μεγαλειτέρα πληθὺς τῶν
κτητικῶν ἴσταται πρὸς τὸ οὐσιαστικὸν εἰς σχέσιν κτήματος
πρὸς κτήτορα, ἐκφραζομένην διὰ τῆς μετοχῆς τοῦ ἔχειν, ἧς
ἀπόρροια εἶναι αἱ πολὺ σπανιώτεραι σχέσεις αἱ ἐκφραζόμεναι
διὰ τοῦ εἰδῶς (ἀθέμιστος, πολύμητις κλπ.), παρέχων (θυ-
μαλγῆς, τανυλεγῆς κλπ.), περιέχων (δυωκαεικοσίμετρος τρί-
πους, ὁ χωρῶν 22 μέτρα, πεντάετες, [χρονικὸν διάστημα]
περιλαμβάνον πέντε ἔτη κλπ.), συνιστάμενος (οἰόπεδος,
πανάργυρος κλπ.) καὶ εἴ τις ἑτέρα, ἐκ λεπτολογίας καὶ ἀ-
κριβολογίας περὶ τὴν ἐκφρασιν προερχομένη, ὡς ἄπυρος (ὁ
ἄνευ πυρὸς καὶ ἀκριβέστερον ὁ μὴ τεθεῖς (ἀκόμη) εἰς τὸ πῦρ),
ἄσιτος (ὁ ἄνευ σίτου καὶ ἀκριβέστερον ὁ μὴ φαγῶν σῖτον),
ἀκριτόμυθος (μὲ ἀκρίτους μύθους καὶ ἀκριβέστερον ὁ λέγων
ἀκρίτους μύθους), ἀκρόκομος (ὁ ἐν τῷ ἄκρῳ κόμην ἔχων καὶ
ἀκριβέστερον τρέφων), οἰοχίτων (μὲ μόνον τὸν χιτῶνα καὶ
ἀκριβέστερον ὁ φορῶν χιτῶνα μόνον (οὐχὶ καὶ χλαῖναν), κλπ.
Ἐντικρὺς ὅμως διάφορος καὶ ἀντίθετος εἶναι ἡ σχέσις μετρη-
μένων τινῶν συνθέτων ἢ ἐκδηλουμένην διὰ τοῦ ἀνήκων (ναύ-
μαχα ξυστά, ἀνήκοντα εἰς τὴν νηῖον μάχην, Μεγαπένθος,
τέκνον τοῦ μεγάλου πένθους, χθιζὸς τῆς χθεςινῆς ἡμέρας
κλπ.), ἄπερ θεωρητέα μᾶλλον ὡς μεταπεσόντα ἐκ τῆς ἀρχι-
κῆς καὶ γνησίας σχέσεως τῶν κτητικῶν εἰς τὴν ἀντίθετον ἢ ὡς
σωθέντα λείψανα ἑτέρας κλάσεως ἀνεξαρτήτου τῶν κτητικῶν
καὶ ἰσοτίμου, ὅπως ἐκ τροποποιήσεως τῆς ἀρχικῆς τῶν κτητικῶν
σχέσεως θεωροῦμεν προελθόντα καὶ τὰ ἐπίτης ὀλίγα περιληπτι-
κὰ κτητικὰ ἀξία σημαντικὰ (ἐννεάβοιος, ἐκατόμβοιος, δυω-
δεκάβοιος, εἰκοσάβοιος, τεσσαράβοιος). — Μεθ' Ὀμηρον ὅμως
ὁ καθαρὸς καὶ γνήσιος χαρακτήρ τῶν κτητικῶν δὲν διετηρή-
θη ἀραιφυνῆς καὶ μάλιστα παρὰ τοῖς τραγικοῖς, παρ' οἷς ποι-

κιλωτέρα ἢ σχέσις τῶν κτητικῶν πρὸς τὸ οὐσιαστικὸν καὶ πολλάκις λίαν τολμηρά. — Καὶ ἐν τῇ σανσκριτικῇ ἐπίσκι ἡ σχέσις τῶν κτητικῶν πρὸς τὸ οὐσιαστικὸν ἢ ἀρχικὴ καὶ πολὺ ἐπικρατοῦσα εἶναι ἢ τῆς κτήσεως, ἐκφραζομένη διὰ τῆς μετοχῆς τοῦ ἔχειν, καὶ μόνον μικρὸς ἀριθμὸς κτητικῶν εὐρίσκειται πρὸς τὸ οὐσιαστικὸν εἰς ἑτέραν σχέσιν, τὴν τοῦ ἀνήκοντος καὶ τῆς ἀξίας, μεταγενεστέρως ὅμως ἢ καθαρότης καὶ ἀπλότης αὕτη τῆς σχέσεως τῶν κτητικῶν δὲν διετηρήθη, ἀλλ' ἐγένετο ποικιλωτέρα. Whitney § 1294 καὶ 1308.

Ἐν τοῖς κτητικοῖς τὸ δεύτερον συνθετικὸν εἶναι πάντοτε οὐσιαστικόν, τὸ δὲ πρῶτον πᾶν μέρος λόγου πλὴν συνδέσμων, ἐπιφωνημάτων καὶ μετοχῶν (1). Καὶ ὅταν ἡ πρὸς ἄλληλα σχέσις τῶν συνθετικῶν μερῶν τῶν κτητικῶν ᾖ καθ' ὑπόταξιν, τὸ δεύτερον συνθετικὸν εἶναι τὸ ὀριζόμενον ἤτοι τὸ κυριώτερον, τὸ δὲ πρῶτον τὸ ὀρίζον, ὅταν δὲ κατὰ παράταξιν, ὅπερ καὶ σπάνιον, τότε οὐδὲν τὸ κυριώτερον, ἀλλὰ τὰ συνθετικὰ μέρη ὁσαυδήποτε, πάντα οὐσιαστικά, ἐξ ἴσου εἰσὶν ἰσοδύναμα πρὸς ἄλληλα.

Ἐν τῇ καθ' ὑπόταξιν σχέσει τῶν συνθετικῶν μερῶν τῶν κτητικῶν πρὸς ἄλληλα εὐρίσκειται μόνον τὴν ἐν τοῖς ὀριστικοῖς (2) ὑπάρχουσαν σχέσιν, οὐχὶ δὲ καὶ τὴν ἐν τοῖς ἀντικειμενικοῖς καὶ τοῦτο διὰ αὐτὴν τὴν φύσιν τῶν ἀντικειμενικῶν οὐταν ἐπιθετικήν. Ἴνα εἴπωμεν ὅτι ἡ σχέσις τῶν συνθετικῶν μερῶν τῶν κτητικῶν πρὸς ἄλληλα εἶναι οἷα ἐν τοῖς ἀντικειμενικοῖς, πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι τὸ κυριώτερον συνθετικὸν τούτων ἤτοι τὸ ὀριζόμενον, οὐσιαστικὸν ὄν, ἔλαβεν ἐπιθετικὸν χαρακτήρα, διότι τοῦτο εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸν τῶν κτητικῶν, ἀλλὰ τὸ ὀριζόμενον τῶν ἀντικειμενικῶν, εἴτε ὡς πρῶ-

---

[1] Μετοχαὶ ὅμως ἐν τῇ σανσκριτικῇ εὐρίσκονται, καὶ δὴ πολλοὶ ἀριθμοί, ἂν καὶ ὀριστικὰ τοιαῦτα, με μετοχὴν καὶ οὐσιαστικόν, σχεδὸν ἄγνωστά εἰσι. Whitney § 1299.

[2] Τοῖς περιλαμβανουσιν, ὡς ἐρεῖθη ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, τὴν karmadhāraya καὶ dvigu τῶν Ἰνδῶν.

πον εἶτε ὡς δεύτερον συνθετικὴν ὑπάρχει, εἶναι πάντοτε ἐπιθέ-
 τικῆς φύσεως, διότι, ὡς εἶπομεν ἄνω (σελ. 490), ὡς πρῶτον μὲν
 συνθετικὸν θὰ ᾔῃναι ῥηματικὸν θέμα, ὅπερ ἰσοδυναμεῖ κατ' ἔν-
 νοιαν τῆ μετοχῆ αὐτῆ (σελ. 227), ἢ ἐπίθετον ἢ πρόθεσις,
 ἐν ᾗ δυνάμει ἐνοικεῖ μετοχικὴ ἔννοια, ὡς ἄνω (σελ. 497) ἐρ-
 ρέθη, ἢ σπανιώτατα ῥηματικὸν ὄνομα, οὐδὲν διαφέρον μετο-
 χῆς, ὡς δεύτερον δὲ συνθετικὸν θὰ ᾔῃναι ῥηματικὸν ὄνομα ἢ
 ἐπίθετον ἢ μετοχή, πρὸς δὲ καὶ οὐσιαστικόν, ἀλλὰ ῥηματικῆς,
 ὃ ἔστι, μετοχικῆς φύσεως, ἐξ οὗ ἐξκρᾶται τὸ πρῶτον συνθε-
 τικὸν κατὰ γενικὴν ἀντικειμενικὴν (σελ. 452 καὶ 281). Μό-
 νον ὑπὸ μίαν περίπτωσιν θὰ ᾔῃτο δυνατὴ ἢ ὑπαρξίς ἀντικει-
 μενικῶν κτητικῶν τὴν σπανίαν περίπτωσιν, καθ' ἣν τὸ οὐσι-
 αστικὸν θὰ ᾔῃτο ἀφηρημένον, ἐξ οὗ ἢ ἐξάρτησις τοῦ πρώτου
 συνθετικοῦ κατὰ γενικὴν ἀντικειμενικὴν. Τοιαῦτα παρυσιά-
 ζουσιν ὁ μὲν Clemm (de compos. σελ. 163) τὸ οὐδενόσ-
 ωρος, ὁ δὲ Berch (13) ἀκόνη καὶ δαί-φρων, δολό-μητις, δολ-
 λόφρων (1), θεουδής, θυμ-αλγής ὁμηρικᾶ.

Ἀλλὰ τὸ μὲν δαί-φρων ἔχει πρῶτον συνθετικὸν ῥηματικὸν
 θέμα (περὶ οὗ ἰδὲ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν σελ. 155 σημ. 2) =
 ὁ ἔχων φρένα δεδαημένην, τὸ δὲ δολό-μητις καὶ δολό-φρων
 ἐξηγοῦνται πολὺ καλῶς καὶ ὡς ὀριστικὰ κτητικά, ἐννοουμένου
 τοῦ πρώτου συνθετικοῦ κατὰ γενικὴν κτητικὴν ἰσοδυναμοῦ-
 σαν ἐπιθέτω (2), = ὁ ἔχων δολίαν μῆτιν, φρένα, τὸ δὲ θεου-
 δής παρακτέον κάλλιον ἀμέσως ἐκ τῆς ῥ. δFi (ἰδὲ ἄνω σελ.
 347) εἶτε ἐξογκώσει -δFej-ης -δFe-ης καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε
 (πρὸς νηλῆς καὶ G. Meyer ἑλλ. γραμμ. § 148) -δFης, -δδης
 εἶτε καὶ ἄνευ ἐξογκώσεως -δFj-ης, -δF-ης (πρὸς δεῖδω =
 δεῖδjω καὶ Κουρτ. Verb. II² 200 καὶ G. Meyer ἑλλ. γρ. §
 144) -δδης καὶ γραπτέον θεο-δδής, οὐχὶ θεουδής, οὗ τὸ ου,

[1] Τὸ ὑποκείμενον τῷ ὁμηρικῷ δολοφρονέων.

[2] Πρὸς καὶ Heerdegen [50], ὅστις περὶ τοῦ δολόμητις, δολό-
 φρων καὶ ἄλλων λέγει « φανερὸν ἐν πᾶσι τούτοις πόσον ἐγγὺς ἐπι-
 θέτου ἢ γενικῆ ἔστιν ».

λέγει ὁ G. Meyer (ἑλλ. γρ. § 148), ἀκατανόητον. Ἐπομένως θεοδδῆ: = ὁ δεδιώς τοὺς θεοὺς, θεοσεβής, εὐσεβής (1). Τὸ οὐδενόσ-ωρα τείχη (Θ. 178) ἐ Clemm (ἄνωτέρω) καὶ ὁ Fedde (σελ. 26) ἐξηγοῦσιν α οὐδενός ὤρην ἔχοντα » ἐκ τοῦ ἀντικειμενικοῦ (Clemm αὐτόθι (2)) οὐδενόσ-ωρα (ἦ) = ὤρα οὐδενό. Ἡ ἐνεργητικὴ αὕτη ἐξήγησις τοῦ συνθέτου εὐρηται καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις α οὐδενός φυλακτικά ν. Συνήθως ὅμως καὶ ὀρθότερα εἶναι ἡ ἐξήγησις α τὰ οὐδεμιᾶς ὤρας, ὃ ἐστὶ φροντίδος ἄξια » εὐσταθ., ἦτοι οὐδεμιᾶς προσυχῆς ἄξια (πρβ. Ebeling L. Hom., Heyne ἴλ. Θ. 178, Crusius ἐκδ.³ ἴλ. αὐτόθι καὶ Kühner ausf. gr. σελ. 734). Κατὰ τὴν πρώτην ἐκδοχὴν τὸ σύνθετον εἶναι κτητικόν, διότι δὲν δύναται νὰ παραχθῆ ἀμέσως ἐκ τῆς ῥ. ὄρ- For (Forομαι = φυλάττω) πρῶτον διὰ τὴν γενικὴν τοῦ πρώτου συνθετικοῦ, διότι ἔπειπε νὰ ἔχωμεν τότε τὸ θέμα ἢ τὴν αἰτιατικὴν, δεύτερον διὰ τὸν τονισμόν, πρβ. πυλαωρός, θυραωρός ἐκ τῆς αὐτῆς ῥίζης παραγόμενα (3). Ταῦτα καὶ ὁ Fedde (ἄνωτέρω) φέρει πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ἐκ τοῦ ὤρη παραγωγῆς τοῦ συνθέτου. Ἀλλὰ κατὰ τὴν δευτέραν ἐξήγησιν τὴν καὶ ὀρθότεραν, καθ' ἣν τὸ σύνθετον ἐκλαμβάνεται παθητικόν, δυνάμεθα νὰ παραγάγωμεν αὐτὸ ἐκ τῆς ῥ. ὄρ-, For- (Forομαι ἐπιβλέπω, ἐπιτηρῶ, προσέχω) ἐν παθητικῇ σημασίᾳ, ὃ δὲ τονισμὸς τοῦ συνθέτου τότε οὐ μόνον δὲν ἀντίκειται, ἀλλὰ καὶ ὑποστηρίζει τὴν ἐξή-

[1] Düntzer (KZ. XII. σελ. 16) ἀκολουθῶν Ἀπολλώνιον τὸν Δύσκολον παραδέχεται ἐτυμολογίαν τῆς λέξεως ἐκ τοῦ ἀνδάνω, πρὸς ἣν ἐκλίνομεν καὶ ἡμεῖς πρότερον (ιδὲ σελ. 109). Πρβ. περὶ τῆς γραφῆς θεοδδῆς ἢ θεοδῆς μὲ ο μακρὸν (ὅπως ἔδδειςεν, ἀδδεις, ὑποδδειςαντες ἢ ἔδδειςεν, ἄδδεις, ὑποδδειςαντες μὲ τὸ πρὸ τοῦ δ φωνῆεν ε, α, ο μακρὸν) καὶ Fritsch Stud. VI, 91 καὶ Kourτ. Verb. II. 2 141 σημ.

[2] Ἐννοεῖται, νῦν ὁ Clemm (Stud. VII. 84 καὶ ἐξῆς, πρβ. καὶ σελ. 451 τοῦ παρόντος τεύχους) τὸ οὐδενόσωρα (ἦ) τὸ ὑποκείμενον εἰς τὸ κτητικὸν οὐδενόσωρα τείχη θεωρεῖ ὀριστικόν.

[3] Εἰ καὶ ἔχομεν μὲ τοιοῦτον τονισμόν ἐν ἐνεργητικῇ σημασίᾳ τὸ τιμά-ορος Πινδ., Δίσχ.

νησιν ταύτην, ἢ γενικὴ δὲ ἐκκληπτέα ὡς γενικὴ τοῦ τιμήμα-
τος, τῆς ἀξίας. Ἄρα οὐδενόσωρα τείχη, ἃ ὄρονται (παθητι-
κῶς) ὡραν οὐδενός λόγου ἀξίαν, εἰς ἃ προσοχὴ καταναλίσκε-
ται οὐδενός λόγου ἀξία, ἐπομένως εἰς ἃ προσοχὴ οὐδεμιᾶς ἀ-
ξίας δίδεται, ἅπερ οὐδεμιᾶς προσοχῆς ἀξιούνται ἢ τοιαῦτα εἰσιν.
Ἵπολείπεται τὸ θυμαλγῆς, ὅπερ ἡμεῖς, ἐὰν μὴ ἐπιτρέπηται νὰ
παράγωμεν ἀμέσως ἐκ τοῦ ἀλγῶ ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἀλγύνειν =
ὁ ἀλγύνων τὸν θυρόν, ὅπως ὁ Clemm (de comp. σελ. 158)
τὸ ἀλγασί-θυμος τοῦ Ὀππιανοῦ, προτιμῶμεν νὰ θεωρήσωμεν
ὄριστικὸν κτητικὸν = ὁ προξενῶν θυρικὸν ἄλγος.

Καὶ ταῦτα περὶ τῆς μόνης δυνατῆς περιπτώσεως, κηθ' ἦν
δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν ἀντικειμενικὰ κτητικά. Ἐπομένως ἐξά-
γεται ἐντεῦθεν ὅτι τοιαῦτα κτητικά ἴσως καὶ δὲν ὑπάρχου-
σιν, ἀλλὰ καὶ ἂν εὐρίσκονται, εἶναι τόσον σπάνια, ὥστε ἐπι-
τρέπεται νὰ μὴ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν εἰς τὸν γενικὸν κανόνα ὅτι
ἀντικειμενικὰ κτητικά δὲν ὑπάρχουσι.

Σημ. Καλὸν ἐνταῦθα νὰ παρατηρήσωμεν περὶ τῶν κυριω-
τέρων εἰδῶν τῆς συνθέσεως, ὄριστικῶν, ἀντικειμενικῶν, κτη-
τικῶν, ὅτι πολλάκις εἶναι δυσδιάκριτον νὰ ὀρίσῃ τις σύνθετον
εἰς ποῖον εἶδος ἀνήκει, κρίνων ἀπλῶς ἐκ τῶν ἀποτελούντων
αὐτὸ συνθετικῶν μερῶν, ἀλλ' ἀνάγκη νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸ
χωρίον, ἐν ᾧ εὐρίσκεται, καὶ τὴν ἐκεῖ ἀπαιτουμένην ἐννοίαν.
Ἐνίοτε μάλιστα ἐν καὶ τὸ αὐτὸ σύνθετον δύναται ἀξιόλογα
νὰ ἀνήκῃ εἰς δύο εἶδη, π. χ. καλλί-παις εἶναι κτητικὸν παρὰ
Πλάτωνι, ὅπου ὁ φαιῖδος καλεῖται καλλίπαις = ἔχων κα-
λοῦς παῖδας, ὡς ὢν πατὴρ καλῶν λόγων, καὶ ὄριστικὸν παρ'
Εὐριπίδῃ, ὅπου ἡ Περσεφόνη καλεῖται καλλίπαις θεᾶ = καλὴ
παῖς, εὐ-παις κτητικὸν ἐν τοῖς ὄμηρ. ὕμνοις καὶ παρ' Ἡροδό-
τῳ καὶ ὄριστικὸν παρ' Εὐριπίδῃ: εὐπαις ὁ Λητοῦς γόνος, =
εὖς παῖς ὁ Λ. γόνος, δύσ-φρων κτητικὸν καὶ δύσφρων φρῆν
παρὰ Σοφοκλεῖ ὄριστικὸν, ἄ-μβροτος Ὀμ. ὄριστικὸν καὶ ἄ-
μβροτος ἐρημία Αἰσχ. κτητικὸν, ἄ-παις καὶ κτητικὸν = οὐκ
ἔχων παῖδας καὶ ὄριστικὸν περὶ Εὐμενίδων λεγόμενον: Νυκτὶς
παῖδες ἄπαιδες (Εὐμην. 1015) = παῖδες, καὶ οὐκ εἶσι (πλέ-

ον) παῖδες (1), ἄ-φίλος καὶ κτητικόν: φίλον οὐκ ἔχων καὶ ὀριστικόν = οὐ φίλος, ἄ-υπνος Ὀμ. κτητικόν καὶ ὑπνος ἄ-υπνος Σοφ. ὀριστικόν, εὐ-ήνωρ Ὀμ. ὀριστικόν καὶ πόλις εὐήνωρ Πινδ. κτητικόν κλπ. Συχνότερον ὁμως τοῦτο ἐν τοῖς ἀπὸ προθέσεως ἀρχομένοις συνθέτοις: ἐπ-ήρετος παρ' αὐτῷ τῷ Ὀμήρῳ ἀντικειμενικόν (β. 403) = ἐπὶ τοῖς ἐρετοῖς καὶ κτητικόν ἐπήρετοι νῆες (δ. 559) = μὲ ἐρετμὰ ἐπὶ, ἐπά-νω, ἐφ' ἑαυταῖς, ἀντι-άνειρα παρ' Ὀμήρῳ ἀντικειμενικόν, πα-ρὰ Πινδάρῳ ἀντιάνειρα στάσις κτητικόν: ἰστᾶσα τοὺς ἄν-δρας ἅντα ἐν ἐχθρικῇ θέσει, ἐρ-υδρος κτητικόν παρ' Ὀμήρῳ = φέρων ἐφ' ἑαυτοῦ ὕδωρ, ὑετὸν ἐπαγόμενος καὶ ἐφυδροὶ νῆτ-ται Φιλοστράτου ἀντικειμενικόν = αἱ ἐφ' ὕδατι, ἐφουδάτιοι, ἐν-υδρος καὶ κτητικόν = ὁ ἔχων ὕδωρ ἐντός καὶ ἀντικειμε-νικόν = ὁ ἐν ὕδατι, ἀντί-θεος ἀντικειμενικόν παρ' Ὀμήρῳ = ὁ ἀντὶ θεοῦ ὢν καὶ ὀριστικόν παρ' Ἡλιοδίῳ = θεὸς ἅντα, ἐναντίος, ἀντι-στράτηγος ἀντικειμενικόν παρὰ Πολυεῖῳ = ἀντὶ στρατηγοῦ ὢν καὶ ὀριστικόν παρὰ Θουκυδίδῃ = ὁ ἐναντίος στρατηγός, ἦτοι τῶν πολεμίων, πρό-μαντις ἀντι-κειμενικόν = ὁ πρὸ μάντεως, ἀντὶ μάντεως ὢν καὶ ὀριστι-κόν = ὁ προμαντεύων, ἀντί-χθων κτητικόν = ὁ οἰκῶν χθό-να ἀντικειμένην (οἱ κατὰ διάμετρον ἐν ταῖς ἐμοίαις ζώναις οἰκοῦντες Ἀχιλ. Τατ. ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἡμισφαιρίου ἢ οἱ οἰ-κοῦντες ἐν τῷ ἀντιθέτῳ ἡμισφαιρίῳ Πομπ.) καὶ ὀριστικόν = χθῶν ἢ ἀπέναντι τῆς ἡμετέρας πυθαγορείων καὶ Ἀριστοτέ-λους, πρό-πους κτητικόν = ὁ ἔχων πόδας προτεταμένους, μεγάλους καὶ ὀριστικόν πούς προθεδλημένος. Πλείονα τοι-αῦτα μετὰ προθέσεως σύνθετα ἰδὲ παρὰ Fuegner (σελ. 58 καὶ ἐξῆς), ὅστις ἀναφέρει καὶ τρία σύνθετα, ἐκ-λογος, πάρι-ππος, περί-μετρος, ἀναγόμενα ἕκαστον εἰς τὰ τρία εἶδη, ἐξ ὧν ἡμεῖς μετὰ βεβαιότητος δυνάμεθα νὰ ἀναλύσωμεν εἰς τὰ τρία εἶδη μόνον τὸ πάριππος, ὀριστικόν: ἵππος παρὰ (τοῖς

[1] Ἦτοι παλαιαὶ παῖδες, ὅπως καὶ καλοῦνται αἱ αὐταί. «Κυκ-τὸς παλαιαὶ παῖδες» (αὐτόθι στ. 72).

ζυγίοις) = παρὰσσιρος 'Ιουλιανοῦ, ἀντικειμενικόν : κύων παρὰ-
ριππος = τρέχων παρὰ τὸν ἵππον Πολυδ. καὶ κτητικόν : ἔχων
ἵππον παρὰ τινι, ὁ παριππεύων τινὶ Πολυδ.

*Ἦδη ἐρχόμεθα εἰς τὴν κατάταξιν τῶν κτητικῶν περιορι-
ζόμενοι, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐπρόξαμεν, εἰς τὰ ὀμηρικὰ καὶ
μόνον ἐξ ἀνάγκης καταφεύγοντες εἰς τοὺς ἄλλους συγγραφεῖς.
Καὶ πρῶτα κατατάσσομεν τὰ ὀριστικὰ κτητικά, δεύτερα δὲ
τὰ ὀλίγα συνθετικὰ κτητικά.

1. Ὀριστικὰ (1) κτητικά.

I. Τὸ πρῶτον συνθετικὸν ὀρίζει τὸ δεύτερον ὀνοματι-
κῶς καὶ δὴ ὡς τὸ πολὺ ἐπιθετικῶς.

A'. Τὸ πρῶτον συνθετικὸν ἐκ τῶν κλιτῶν μερῶν τοῦ λόγου.

a. Ὀνυματικὸν ὑπὸ γενικωτέραν ἔποψιν.

α. Τὸ πρῶτον συνθετικὸν οὐσιαστικόν, ἔρίζον τὸ δεύτερον

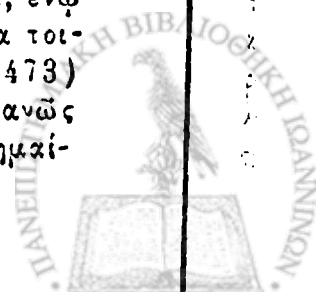
I. Ὁμοιοπτῶτως καὶ δὴ συγκριτικῶς, χρησιμεῦον εἰς τὸ
δεύτερον ὡς ὄρος συγκρίσεως. *Ἐξῶθεν δὲ νοεῖται περὶ τὴν
σύγκρισιν (das tertium comparationis κατὰ Berch σελ. 12).

*Ἀελλό-πος (κατὰ τὴν ταχύτητα), ἀργυρο-δίνης, -πεζα
(κατὰ τὴν λευκότητα), αὐλ-ῶπις = ἡ ἔχουσα ὀφθαλμοὺς
ὡς αὐλὸν (κατὰ τὸ σχῆμα) ἤτοι ἐπιμήκεις, κυαν-ῶπις, κυ-
ανό-πρωρος, -πρώρειος, -χαίτης (κατὰ τὸ χρῶμα), κύκλ-ωψ
= ὁ ἔχων ὀφθαλμὸν ὡς κύκλον (τὸ σχῆμα), μελί-γερως,
-φρων (2) (κατὰ τὴν γλυκύτητα), ῥοδο-δάκτυλος (κατὰ

---

[1] Ὑπὸ τὰ ὀριστικὰ ἐννοοῦμεν, ὡς συνήθως, τὴν karmadhāraya
καὶ dvigu τῶν Ἰνδῶν. Ἐπομένως ἔχομεν ἰδίως ὀριστικὰ (kar-
madhāraya) κτητικά, τὰ καὶ πλείονα, καὶ περιληπτικὰ (dvigu)
κτητικά, ἅπερ εἰσὶ μόνον τὰ ἐξ ἀπολύτου ἀριθμητικοῦ καὶ οὐσια-
στικοῦ συνιστάμενα κτητικά.

[2] Τὸ μελίφρων κατὰ μετωνυμίαν λέγεται περὶ ὕπνου, σίτου,
οἴνου καὶ πυρῶν ὡς ἐχόντων φρένα (γλυκεῖαν) ὡς τὸ μέλι, ἐνῶ
ταῦτα κυρίως εἶναι τὰ ἐμποιοῦντα τῷ χρωμένῳ αὐτοῖς φρένα τοι-
αύτην. Πρβ. χλωρὸν δέος, mors pallida καὶ τὸ ἄνω (σελ. 473)
ῥηθὲν εὐήνωρ. — Ἄλλὰ κατὰ Schaper [522] φρὴν ἐνταῦθα πιθανῶς
ἢ αἴσθησις ἢ τὸ παρέχον τὴν αἴσθησιν, ἐνῶ ἄλλως ἢ λέξις σημαί-

τὸ χρῶμα), χαλκό-πους (κατὰ τὴν στερεότητα), ἐπίθετον ἔππου, ἔχοντος πόδα: ὡς τὸν χαλκὸν στερεοῦς, πρβ. καὶ παρα Συφοκλεῖ (Ἠλ. 491) Ἑρινὺς χαλκόπους. Ὀμηρικὰ (1).

Τὸ ἕτερον εἶδος τῆς συγκρίσεως, ὅπερ παραδέχεται ὁ Bergk (ἀνωτέρω) (2), καθ' ἣν σύγκρισις γίνεται μεταξὺ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐν τῷ πρώτῳ συνθετικῷ καὶ τοῦ εἰς ὃ τὸ κτητικὸν ἀναφέρεται, τὸ δὲ δεύτερον συνθετικὸν ἐκφράζει τὸ περὶ ὃ ἡ σύγκρισις στρέφεται, φαίνεται ἡμῖν ὅλως ἀπαράδεκτον, διότι ὑποβιβάζει τὸ δεύτερον συνθετικόν, ὅπερ πρέπει νὰ ᾔηται τὸ σπουδαιότερον, εἰς τι ὅλως τριτεῦον. Οὕτω κατὰ Bergk βοῶπις Ἡρῆ ἢ ὡς βοῦς τοῦς ὀφθαλμοῦς οὔτα, μελιηδῆ, οἶνος ὃ ὡς μέλι τὸ ἦδος, ἐνῶ ταῦτα καὶ τὰ παρόμοια κάλλιον νὰ ἀναχθῶσιν εἰς τὰ ὀριστικὰ κτητικά, ὧν τὸ πρῶτον συνθετικὸν νοεῖται κατὰ γενικὴν κτητικὴν ἐξαρτωμένην ἐκ τοῦ δευτέρου καὶ ἀναλυτέα: Ἡρα ἔχουσα ὀφθαλμοῦς βοῦς καὶ οἶνος ἔχων ἦδος μέλιτος.

νει τὸ ὑποκείμενον τῆς αἰσθήσεως, τὸ αἰσθανόμενον ὅθεν μελίφρων ὃ ἔχων αἰθήρητιν, γεῦσιν ὡς τὸ μέλι. Κάλλιον ὅμως τότε κατὰ τὰ ἐπόμενα (μελιηδῆς κλπ.) ὃ ἔχων γεῦσιν μέλιτος.

[1] Καὶ τῆς γλώσσης μας καλαμο-βύζα (ἦ) = ἡ ἔχουσα μασταῦς ὡς κάλαμιν μακροῦς, λεγόμενον περὶ γυναικὸς καὶ αἰγός.

[2] Ὁ αὐτὸς (αὐτόθι) ἐν σημειώσει λέγει ὅτι τὸ ἀελλόπος διαφέρει τοῦ ποδήνεμος (ὅπερ ἀνάγει ἐνταῦθα εἰς τὰ συγκριτικὰ κτητικά) κατὰ τοῦτο ὅτι ἐν τῷ ἀελλόπος συγκρίνεται τὸ δεύτερον συνθετικὸν πρὸς τὸ πρῶτον, οἱ πόδες ἕνεκα τῆς ταχύτητος πρὸς τὸν ἄνεμον (τὴν ἀέλλαν), ἐνῶ ἐν τῷ ποδήνεμος ὡς καὶ Ἴρις ἢ θεὰ Ἴρις συγκρίνεται πρὸς τὸν ἄνεμον κατὰ τὴν ταχύτητα τῶν ποδῶν τῆς. κατὰ ταῦτα λοιπὸν τὸ ποδήνεμος, ὡς καὶ τὸ θυμολέων, ὅπερ ἐπίσης ἐνταῦθα ἀνάγει ὁ Bergk, σχηματίζουσι τρίτον εἶδος συγκρίσεως καθ' ἣν σύγκρισις γίνεται μεταξὺ τοῦ ὀνόματος τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ καὶ τοῦ εἰς ὃ τὸ κτητικὸν ἀναφέρεται, τὸ δὲ περὶ ὃ ἡ σύγκρισις στρέφεται κεῖται ἐν τῷ πρώτῳ συνθετικῷ. Τὸ ποδήνεμος ὅμως ἡμεῖς θυμολέων καὶ παρόμοια ὀφειλόμενα εἰς τὴν ζωηρὰν φαντασίαν τῶν Ἑλλήνων, ἧτις συγκρίνουσα ὑπὸ τινος ἰδιότητος πρόσωπόν τι μὲ ὄν ἐτέρας φύσεως συνταυτίζει αὐτὸ μὲ τοῦτο καὶ ἀντικρυς ὀνομάζει οὕτω, κατετάξαμεν εἰς τὰ ὀριστικά. Διαφέρουσι δὲ τὸ θυμολέων τοῦ λσοντόθυμος καὶ τὸ ποδήνεμος τοῦ ἀελλόπος κατὰ τὴν ζωηροτέραν φαντασίαν καὶ ἐκδοχὴν τοῦ πράγματός. Ἰδὲ καὶ σελ. 455.

II. Κατά τινα τῶν πλαγίων πτώσεων καὶ δὴ

1. Κατὰ γενικὴν.

α. Γενικὴν κτητικὴν : βο-ῶπις, κυν-ῶπις, κυν-ῶπα κλητὰ (πρὸς Α. 225 : κυνός ὄμματ' ἔχων), ἀλι-πόρφυρος = θαλασσία (ἀλῆς) πορφύρα βεβαμμένος, Διο-μήδης, ἤερο-ειδής, θεο-ειδής, ἰο-δνεφής (τὸ * δνέφος), ἰο-ειδής, Λυκο-μήδης, Λυκό-φρων, μελι-κήδης, μυλο-ειδής, οὐρανο-μήκης, ἄπερ ὁ Berch (ἀνωτέρω) ἀνάγει (1) εἰς τὰ σύγκρισιν περιέχοντα τοῦ δευτέρου εἴδους. Σύγκρισιν περιέχοντα θεωρεῖ αὐτὰ (2) καὶ ὁ Schaper (σελ. 522), ἀναλύει ὅμως κάλλιον τοῦ Berch: κυνώπης = ὀφθαλμούς ὡς κύων ἔχων, θεοειδής = εἶδος ὡς θεός ἔχων κλπ. Ἐνταῦθα ἀνάγονται καὶ τάδε : δολό-μητις, δολό-φρων αἰσχύλειον, ἐξ οὗ τὸ ὁμηρικὸν δολοφρονέων, θυμ-αλγής, ἱππό-κομος, ἱππ-ουρις, ναύ-μαχος (3), μῆλ-οψ (4), οἶν-οψ, ποδ-ώκης (τὸ * ὠκος). Σύνπαντα ὁμηρικὰ.

β. Γενικὴν τῆς ὕλης : ἀργυρό-κλος, ἀργυρό-τοξος, εἰροπόκος, κυανό-πεζα τράπεζα, ἔχουσα πόδας ἐκ κυάνου, λινοθώρηξ, χαλκο-γλώχιν, -κνήμις, -πάρηος, -χίτων, χρυσο-ἀμπυξ, -άορος, -ηλάκατος, -ήνιος, χρυσο-θρονος, -πέδιλος, -πτερος, -πραπις. Ὀμηρικὰ.

2. Κατὰ δοτικὴν.

α. Ἰδίως δοτικὴν : λεγε-ποιῆς = ποίην πρὸς λέχος ἔχων (5) Ὀμ.

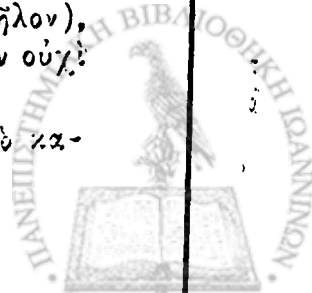
[1] Παραλείπων μόνον τὸ Λυκομήδης, Λυκόφρων.

[2] Εἰς ἃ προσθέτει τὸ χροκόπεπλος, παραλείπει ὅμως τὸ Διομήδης, Λυκομήδης, Λυκόφρων, οὐρανομήκης.

[3] Ο. 389 καὶ 677. Μακρὰ ξυστά (δόρατα), δι' ὧν ἐμάχοντο ἀπὸ τῶν νηῶν, ἐπομένως ἀνήκοντα ἢ χρησιμεύοντα εἰς τὴν νηϊὸν μάχην. Τὸ μεθ' Ὀμηρον καὶ πολὺ μεταγενέστερον ναυμάχος εἶναι ἀντικειμενικόν = ὁ ἐν ταῖς ναυσὶν ἢ ἀπὸ τῶν νηῶν μαχόμενος, ἐξ οὗ τὸ δόκιμον ἀττικὸν ναυμαχία.

[4] Ἄλλοι ὅμως (Κουρτ. Ἐτυμ. 579, Vanicek 714 καὶ Brugman Stud. IV. 123) παράγουσιν αὐτὸ οὐχὶ ἐκ τοῦ καρποῦ (τὸ μῆλον), ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐπιθέτου μᾶλός = λευκός, ἐπομένως ὁ ἔχων ὄψιν οὐχὶ μῆλου, ἀλλὰ λευκῆν.

[5] Πρὸς καὶ Heerdegen [51] χόρτον πρὸς κλίνην, πρὸς τὸ κα-

b. Comitativ: κροκό-πεπλος, μιλτο-πάρχος, πυρι-ήκης (1), οἰνό-πεδος ἀλωή = συνισταμένη ἐκ πέδου μὲ ἄμπελον (2), σκοτο-μήνιος (3), φοινικο-πάρχος ὀμηρικά, κισσο-κόμης (4) ὕμν. ὄμ. Τιοιούτον καὶ τὸ ἡμέτερον ἀνεμό-εροχον = νηρόν βροχῆς συνοδευομένης ἀνέμου.

c. Τοπικὴν: ἄγρ-αυλος = ὁ ἔχων αὐλήν ἐν τῷ ἀγρῷ (5), ἀκρό-κομος = ἐν τῷ ἄκρῳ (τῆς κεφαλῆς) κόμην τρέφων (6), χαμαι-εύνης καὶ θηλ. χαμαι-ευνάς (7). Ὀμηρικά.

ε'. Ἰκπίθετον: ἀγα-κλεῆς, ἀγανό-φρων, ἀγκυλό-τοξος, ἀγκυλο-χείλης, ἀγλαό-καρπος, ἀγριό-φωνος, αἶν-αρέτης, αἶνό-μορος, αἰολο-θώρηξ, -μίτρης, -πωλος, ἀκριτό-μυθος, -φυλλος, ἀμιτρο-χίτωνες, ἀργι-όδουσι, -κέραυνοι, -πους, ἄρτι-πος, -φρων (8), ἀταλά-φρων = ἀταλήν φρένα ἔχων, ἀταλά φρονῶν (9),

---

τακλιθῆναι (δῆλον ὅτι πρόσφορον) ἔχων. Ἴδὲ καὶ σελ. 131.

[1] Ἴδὲ σελ. 71.

[2] Περὶ τοῦ οἴνου ἰδὲ σελ. 466, ἐνθα εἶπομεν καὶ περὶ τοῦ ὀριστικοῦ οἰνό-πέδον ὅτι ἀναλυτέον κάλλιον πέδον μὲ κλήματα, μὲ ἄμπελον.

[3] Νύξ ἔχουσα μῆνην μὲ σκότον, σκοτεινήν, ὡς ἀσέληνος, ἢ καὶ ὡς κεκαλυμμένης τῆς σελήνης μὲ νέφη. Ἐν τῷ ἰωρίῳ (ξ. 457), ὅπου εὐρήται ἡ λέξις, ἀμφότερα νοοῦνται. Ὁ Schaper [518]: Νύξ, ἢ ἡ μῆνη ἐν σκότῳ ἐστίν, ἐκλαμβάνων τὸ πρῶτον συνθετικὸν τοπικὴν πτωσιν.

[4] Πρβ. Heerdegen [51]: ἔχων κόμην κισσῷ κεκοσμημένην.

[5] Πρβ. Schaper [523]: κατοικίαν ἐν τῷ ἀγρῷ ἔχων.

[6] Πρβ. Schaper [523]: τὴν κόμην ἐπὶ τῆς κορυφῆς ἔχοντες (οἱ θράκες), ἀλλ' ὁ Berch [13] ἄκραν κόμην τρέφοντες, ἐκλαμβάνων τὸ πρῶτον συνθετικὸν ἐπίθετον.

[7] Ὀριστικὸν Heerdegen [44] ἐκ τοῦ εὐνάομαι.

[8] Ὁ Schaper [524] ἐκ τοῦ ἄρτι ἐπίθετικῶς, ἐννοεῖται, ὀρίζοντες, ἡμεῖς, ὡς εἶπομεν ἐν τῷ πρώτῳ συνθετικῷ [σελ. 68], ἐκ τοῦ ἄρτιο-ς.

[9] Ἴδὲ σελ. 98.

βαθυ-δίνης και -δινήεις (1), -ζωνος, Βαθυ-κλής (2), βαθύ-κολπος, -λειμνος (3), -λήϊος, -σχημνος, βαρβαρό-φωνος, βλοσυρ-ώπις (4), βρῖ-ήπυος (5), γαμψ-ώνος, γλαυκ-ώπις, γλυκύ-θυμος, δασύ-μαλλος, δῖο-γενής, δολίχ-αυλος, -εγλής, -ήρετος, δοχίλό-σκιος, δουλιχό-δειρος, ἐλικ-ωψ, -ώπις (6),

[1] Περὶ τῶν πέντε εἰς -ήεις ὁμηρικῶν συνθέτων παρατηρητέον ἐνταῦθα ὅτι εἰσὶ παράγωγα ἐκ συνθέτων, δηλοῦντα τὸ αὐτὸ τοῖς ἐξ ὧν παράγονται καὶ δὴ μετ' ἐπιτάσειος καταφανοῦς ἐν τοῖς τρισὶ τούτων. Ἐκ τοῦ βαθυ-δίνης Ἰμ = ὁ ἔχων βαθείας δίνας, βαθυδινήεις = ὁ ἔχων βαθείας δίνας ἐν ἀρθονίᾳ, πολλάς, ἐκ τοῦ ἀμφι-γυος Ἰμ. = ὁ ἔχων γυῖα ἀμφοτέρωθεν (τὴν αἰχμὴν καὶ τὸν σαυρωτήρα, ἐπιθέτου τοῦ ἔγγους) ἀμφιγυήεις Ἰμ. = ἔχων γυῖα ἀμφοτέρωθεν (τοὺς βραχίονας) γεμάτα, ἐκ τοῦ ὑψι-πέτης Ἰμ. τὸ ὑψιπετήεις, ἔκ τινος * ποτί-φωνος (ποτί = πρὸς καὶ * φωνος, πρβ. φωνέω, τῆς β. φα-φη-μί, ἐξ ἧς καὶ φωνή) τὸ ποτιφωνήεις καὶ ἔκ τινος * ἀλί-μυρος = ὁ ἐν ἀλί μυρθεμένος, μετὰ ἤχου ῥέων, τὸ ἀλιμυρήεις = ἀφθόνως ἐν ἀλί ῥέων, ἐκβάλλον κατὰ τὴν συνήθη ἐξήγησιν, ἀν δὲ παραχθῆ ἔκ τινος * ἀλίμυρα (= θαλάσσιον ὕδωρ), θεωρητέον τὸ ἀλιμυρήεις ἢ παρατύνητον, * ἀλίμυρα ἀλιμυρήεις = ὁ πλήρης θαλάσσιου ὕδατος ἢ ὅτι ἐκ τοῦ ἀλίμυρα ἐσχηματίσθη πρῶτον κτητικὸν * ἀλίμυρος = ὁ ἔχων θαλάσσιον ὕδωρ καὶ ἐντεῦθεν παραγωγικῶς μετ' ἐπιτατικῆς σημασίας τὸ ἀλιμυρήεις = ὁ ἔχων θαλάσσιον ὕδωρ (κατὰ τὴν ἐκβολήν, ἐκ τῆς πλημύρας τῆς θαλάσσης) ἐν ἀρθονίᾳ. Ἴδὲ περὶ τῆς λέξεως καὶ σελ. 74 σημ. Περὶ δὲ τοῦ προσφύματος εντ-, ἀρχ. Γεντ- χρησιμεύοντος παρὰ τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ φύσιν ἐνίοτε καὶ εἰς εὐρύσιν ἐπιθέτων πρβ. φαιδιμῶεις καὶ φαιδιμος, φοινήεις καὶ φοινός, μεσήει. καὶ μέσος ὁμηρικῶν ὀλόεις Σοφ. καὶ ὀλοὺς κλπ. Διὰ δὲ τὴν τοῦ ἀμφιγυήεις, ποτιφωνή-εις, ἀλιμυρή-εις προεληθὸν κατὰ τὴν ἡμετέραν ἐκδοχὴν ἐκ τοῦ ο (ἀρχ. ᾠ) πρβ. φοινὸ-ς φοινή-εις, κότος κοτή-εις ὁμηρικῶν κλπ.

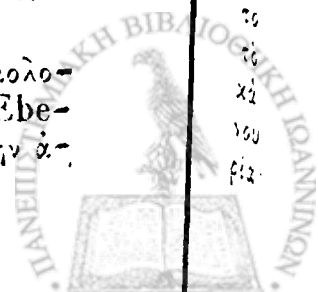
[2] Τὸ πρῶτον συνθετικὸν τοῦ Βαθυκλής ἔχει ἐπιτατικὴν σημασίαν. Düntzer Ἰλ. II. 594. Πρβ. καὶ βαθύ-πλοῦτος.

[3] Περὶ τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ ἰδὲ σελ. 300 σημ. 3.

[4] Περὶ τοῦ τονισμοῦ ἰδὲ Κούρτιον, Ἔτυμ. σελ. 622.

[5] Ἐκ τοῦ θέματος τοῦ ἐπιθέτου βρῖ-ς βρῖ (Rödiger σελ. 60 καὶ Zacher σελ. 26) καὶ τοῦ οὐσιαστικοῦ ἠπυ = φωνή, ἐξ οὗ (L. Meyer συγκρ. γρ. II. 41) τὸ ἠπύω. Ἐπομένως βρῖήπυος ὁ ἔχων βραχράν, ἰσχυράν φωνήν = βαρῦφωνος.

[6] Ἐκ τοῦ ἔλιξ ἐπιθέτου = ἐλικοειδής. Τὰς διαφορὰς ἐτυμολογίας καὶ ἐρμηνείας τοῦ συνθέτου παλαιῶν καὶ νέων ἰδὲ παρὰ Ebeling L. Hom, Τούτου ἕνεκα παρρησεῖ ὁ Heyne. (A. 98) «τὴν ἀ-

εὐρυ-άγυια, Εὐρύ-κλεια, εὐρυ-μέτωπος, -όδεια, -πορος, -πυ-
λῆς, Εὐρύ-πυλος, εὐρυ-ρρέεθρος, -χορος, ζεί-δωρος, ἠπιό-δωρος
(1), θραρυ-κάρδιος, ἵππιω-χαίτης, -χάμμις, ἰσό-μορος, κακο-
εἰμων, -ξεινώτερος, -μήχανος, -τεχνος, καλλι-γύναιξ, -ζω-
νος, -θριξ, -κομος, -κρήδεμνος, -πάρης, -πλόκαμος, -ρρέεθρος,
-σφυρος, -χορος, καρχαρ-όδους, καρτερό-θυμοι, κραται-γύαλος,
κραταί-πεδος, κρατερό-φρων, κρατερ-ῶνυξ, κελυι-νεφῆς (2),
κερδαλεό-φρων, Κλυτο-μήδης, -νιος, κλυτό-πυλος, -τέχνης,
-τοξος (3), κυλλο-ποδίων, λεύκ-ασπις, -ώλενος, λιγύ-φωνος,
λιπαρο-κρήδεμνος, -πλόκαμος, μεγά-θυμοι, -κῆτης, Μεγα-
πένθης (4), μεγαλ-ήτωρ, μελαγ-χροιῆς, Μελάμ-πουι, μελα-
νό-χρους καὶ -χρους ὄνομ. πλνθ., μελάν-υδρος, μῶνυξ (=
* μον-ῶνυξ), μέσσ-αυλος (5), νε-ήκης (τὸ * ἄκος = ἀκή),

ληθῆ σημασίαν τῆς λέξεως ἠγνόνουν καὶ οἱ ἀρχαῖοι . . . Ἐγὼ θὰ
προϋτίμων ὅτι δηλοῦται διὰ τῆς εὐκινήσιας ἢ ζωηρότης τῶν ὀρ-
θαλμῶν. Ἀνόητος δὲ θὰ ἦμην ἰσχυριζόμενος ὠρισμένον τι ».

[1] Περὶ ἀμφοτέρων κατωτέρω ἐν τῷ πολὺδωρος.

[2] Ἀντὶ * κελαινο-νεφῆς Κουρτ. Ἐτυμ. 146 καὶ 509 σημ. Ἴδὲ
καὶ L. Hom. Ebeling καὶ ἄνω σελ. 394 σημ. 1. Ἐξηγητέον δὲ ὡς
ἐπίθετον τοῦ Διδος ὁ ἀγείρων κελαινὰ νέφη, ὡς ἐπίθετον τοῦ αἵμα-
τος ὁμοιάζον κελαινωῖ νέφει.

[3] Ὁ κλυτοὺς πῶλους, κλυτὴν τέχνην, κλυτὸν τόξον ἔχων. Πρβ.
Schaper [519] καὶ Heerdegen [48].

[4] Παιδί τῆς μεγάλης λύπης, υἱὸς τοῦ Μενελάου ἐκ δούλης γεν-
νηθεῖς, καθ' ὃν χρόνον ὁ Μενέλαος εὐρίσκειτο ἐν μεγάλῃ λύπῃ διὰ
τὴν ἀρπαγὴν τῆς Ἑλένης.

[5] Μέσσυλος, οὗ τὸ γένος δὲν διακρίνεται παρ' Ὀμήρῳ, κατὰ-
σουσι (Berch σελ. 20, Heerdegen 27, G Meyer Stud. VI 255 καὶ
Schaper 529) εἰς τὰ ὀριστικά: ἡ μέση αὐλή. Ἡμεῖς ἀποβλέποντες
εἰς τὴν μεταβολὴν τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ κατατάσσομεν εἰς τὰ
κτητικά: χῶρος τῆς μέσης αὐλῆς (πρβ. μέση ἀγορά, μέσον σά-
κος), ὅπερ κατὰ παράλειψιν τοῦ ποτε ὑπονουμένου οὐσιαστικοῦ
μετέπεσεν εἰς οὐσιαστικόν. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, τὴν μεταβολὴν
τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ, δὲν θεωροῦμεν ὀριστικά, ὡς συνήθως, καὶ
τὸ μεσημβρία Ἀρχιλ., Ἡρ., Λισχ. καὶ ἰσημερία Πλ., ἀλλὰ κτητι-
κὰ μεταπεσόντα εἰς οὐσιαστικά κατὰ παράλειψιν τοῦ ὑπονουμέ-
νου οὐσιαστικοῦ ὥρα: μεσημβρία = ὥρα τῆς μέσης ἡμέρας, ἰσημε-
ρία = ὥρα (τοῦ ἔτους ἐνταῦθα) τῆς ἴσης ἡμέρας (τῆ νυκτί).

ἔβριμο-πάτρις, οἰο-χίτων, ὀλβιο-δαίμων, ὀλοό-φρων (1), ἔμο-γάστριος, -τιμος, -φρων, -ώνυμος, ὀρθό-κραιος, οὖλο-κά-ρηνος, παν-δήμιος (2), -ημέριος, -νυχος καὶ -νύχιος (3), -ομφαίος (= ὁ πᾶσαν ὀμφήν πέμπων), πικρό-γαμος, πολιο-κρόταφος, πολύ-αινος, -ανθής, -αρνι (δοτ.), -βενθής, -βου-λος, Πόλυ-θος, (ἑοῦ-ς), -δακρυς καὶ -δάκρυος, -δειράς, -δέν-δρεος, -δεσμος, -δίψιος (4), -δωρος (5), Πυλύ-δωρος, -δώρη, πολύ-ζυγος, -θαρσής, -ιππας, -καρπος, -κερδής, -κτιδής, -κλιής, -κλιρος, -κνημος, -κτέμων, Πολύ-κτωρ (κτέαρ) (6),

[1] Πιθανὸν νὰ ἐνυπολανθάνωσιν ἐν τῷ πρώτῳ συνθετικῷ δύο θέ-ματα ὀλοο-(ς) ἐκ τοῦ ὀλ-λυμι καὶ ὀλοο-(ς) = salvus, ὑγιής. Ἐπο-μένως δὲ ἔχων ὀλοός φρένας, ἐπίθετον θηρίων ἐν Ἰλιάδι, καὶ ὁ ἔχων ὑγιεῖς φρένας, φρόνιμος, ἐπίθετον ἀνδρῶν ἐν Ὀδυσσεΐα.

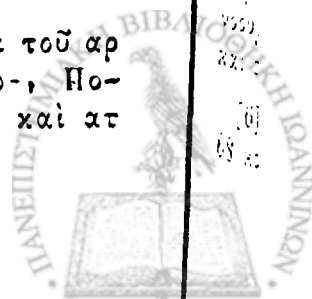
[2] Ὁ ἐπαιτῶν ἀνά πάντα τὸν δῆμον (Ἰθάκης), «ὃς κατὰ ἄστυ πτωχεύεσκ' Ἰθάκης» σ. 1 Schaper [517] οὐχὶ ὀρθῶς κατὰ Ebe-ling L. Hom. ἀναλύει: ὃς παντὸς τοῦ δήμου ἐστίν.

[3] Berch [21] πάννουχος καὶ παννύχιος ὀριστικῶς, θεωρῶν τὸ δεύ-τερον συνθετικὸν ἐπίθετον.

[4] Ἐκ τοῦ δίψα [Ebeling L. Hom.]. Schaper [529] ἐκ τοῦ δίψιος.

[5] Πολλὰ δῶρα λαβοῦσα παρὰ τῶν μνηστήρων (πρῶ. Α 243 — 245 καὶ Χ. 472), ὡς καὶ Heerdegen [54] πολλὰ δῶρα ἔχουσα δῆ-λον ὅτι εἰλημμένα, ὅστις ὅμως (αὐτόθι) τὸ ζεΐδωρος καὶ ἠπιόδωρος θεωρεῖ ἀντικειμενικῶς ἐκ τοῦ δωρεῖσθαι, ζειᾶς δωρουμένη, ἠπια δω-ρουμένη, ἐνῶ ὁ Berch [17] καὶ τὰ τρία θεωρεῖ ἀντικειμενικῶς, τὸ ἠπιόδωρος ὅμως ἔχει [14] καὶ κτητικὸν ἐκ τοῦ δῶρον. Ἡμεῖς ἐξ ἀνάγκης καταφεύγοντες εἰς παράγωγα ῥήματα καὶ μάλιστα προκει-μένου περὶ δευτέρων συνθετικῶν εἰς -ο-ς καὶ τούτων ὀμηρικῶν (ιδὲ σελ. 345) παράγομεν καὶ τὰ τρία ἐκ τοῦ δῶρον. Ζεΐδωρος ἐ-πομένως ἢ παρέχουσα δῶρα ζειᾶς, ὅπου τὸ πρῶτον συνθετικὸν εἶ-ναι εἰδικώτερος προσδιορισμὸς τοῦ δευτέρου, ἠπιόδωρος ἠπια (= πρᾶυντικῶς) δῶρα δίδουσα (κατὰ τὴν παιδοτροφίαν). Τὸ ζεΐδωρος κτητικὸν καὶ Schaper [519] ἐκλαμβάνων ὅμως τὸ ζειᾶς κατηγο-ρούμενον: ἔχουσα δῶρα, ἅπερ εἰσὶ ζειαί· τὸ ἠπιόδωρος δὲ καὶ πο-λύδωρος καὶ Düntzer [Z. 251]: ἠπια δῶρα ἔχουσα, πολλὰ δῶρα ἔχουσα.

[6] Ὡς ἐκ τῶν εἰς ατ- ἔχομεν ον [σελ. 300], οὕτω ἐκ τοῦ αρ (κτέ-αρ γεν. κτέατος) ορ, -κτεορ καὶ ἀποβολῆ τοῦ ε -κτορ-, Πο-λύκτωρ γεν. -κτορ-ος. Περὶ δὲ τῆς συγγενείας τῶν εἰς αρ καὶ ατ οὐδετέρων (αὐτόθι σημ. 2).

πολυ-λήϊος, -μηλος, Πολύ-μηλος, -μήλγ, πολύ-μητις, -μήχα-
νος, -μυθος, Πολυ-νείκης, -ννος, -ξείνος, πολυ-παίπαλος,
-πάμων (πᾶμα) (1), -πενθής, -πήμων (πῆμα) ὕμν. ἱμ.,
ἐξ οὗ τὸ ὁμηρικόν Πολυπημονίδης, πολυ-πῆδαξ, -πτυγος,
-πυρος, -ρρην καὶ -ρρηνος, -σκαρθμος (σκαρθμός), -στάφυ-
λος, -στονος (2), -τροπος (3), -τρέμων, -φάρμακος, -φθμος
καὶ Πολύ-φθμος, πολύ-φλοισβος, -φορβος (φορβή) (4), -φρων,
-γαλκος, -χρυσος, -ωπός (ὀπή), πρυμν-ώρεια (5), πρωθ-
ήθης, σάο-φρων, στειν-ωπός (= στενήν ὀπήν, διέξοδον ἔ-
χουσα), τανα-ήκης, ταναύ-πους (6), ταχύ-πωλος, γαλκεο-

[1] G. Meyer (ἑλλ. γρ. σελ. 66) προτιμᾷ τοῦ μόνον ὡς δωρι-
κοῦ καταληπτοῦ πολυπᾶμνος Δ. 433 τήν καὶ ὑπὸ τῶν πλειόνων
χειρογράφων φερομένην γραφήν πολυπάμμος.

[2] Ἐν πολλοῖς χωρίοις τῆς Ἰλιάδος = ὁ πολλοὺς στόνους παρῆ-
χων, ἀλλ' ἐν Ὀδυσσεΐα [τ 118] = ὁ πολλοὺς στόνους ἔχων = ὁ
πολύ στένων. Ἐν τῇ τελευταίᾳ σημασίᾳ ὀρθότερον ἴσως, λέγει ὁ
Heerdegen [48 καὶ 53], ὀριστικόν ἐκ τοῦ στένω, ὡς τὸ ἀγάστονος.
Πρβ. ὅμως καὶ καθαρῶς κτητικὰ μὲ ἀμφοτέρας τὰς σημασίας ἔχων
καὶ παρῆχων, ὡς ὠκύμορος, ἀπήμων ὁμηρικὰ.

[3] Ὁ πολλὰς τροπὰς ἔχων = πολύμητις, πολύβουλος. Πρβ.
Ebeling L. Hom. Κατὰ δὲ Heerdegen [53] ὀριστικόν: πολὺ τρα-
πίς ἢ τραπόμενος.

[4] Heerdegen [53] ἐκ τοῦ φέρβω: πολλοὺς φέρβων ἢ πολὺ φέρ-
βων.

[5] Τὸ πρυμνώρεια κατατάσσουσι (Berch 20 καὶ Heerdegen 27)
εἰς τὰ ὀριστικά, ὃ δὲ G. Meyer (Stud. VI. 255) θεωρεῖ παρασύν-
θετον τοῦ * πρυμνώρες-. Ἡμεῖς διὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ δευτέρου
συνθετικοῦ θεωροῦμεν αὐτὸ οὐχὶ ὀριστικόν, ἀλλὰ κτητικόν καὶ δὴ
θηλυκὸν ἐνδὲς * πρυμνωρῆς κατὰ τὸ ἠριγένεια, γαλκοθάρεια ὁμηρι-
κὰ, ἀρτιέπεια, ἠδυέπεια ἠσιόδεια θηλυκὰ τοῦ γαλκοβαρῆς, ἀρτι-
πῆς, ἠδυεπῆς ὁμηρικῶν καὶ ἠριγενῆς μεταγενεστέρου. Ὅθεν πρυ-
μνώρεια ὡς καὶ ἀκρώρεια Ξενοφ. = χώρα τοῦ πρυμνοῦ ὄρους, τοῦ
ἄκρου ὄρους, καταντήσαντα οὐσιαστικὰ κατὰ παράλειψιν τοῦ ὑπο-
νοουμένου χώρα. Πρβ. καὶ ὑπώρεια, παρῶρεια, μισγάγχεια. Ἰδὲ
καὶ σελ. 287 καὶ 292.

[6] Ἐκ τοῦ ταναΐος ἀμρότερα, ἰδὲ καὶ ἐν ταῖς ἔμπροσθεν σελ.
68 καὶ κατωτέρω.

θώραξ, -φωνος, ὠκύ-μορος (1), -πους, -πτερος. Ὀμηρικὰ πάντα γ'. Ἀπόλυτον ἀριθμητικὸν ἐπίθετον ἦτοι περιληπτικὰ κτητικά.

I. Τὰ ὁμολογουμένως περιληπτικὰ κτητικά.

Δί-πτυξ, δί-πτυχος, δυωδεκά-βοιος, δυωκαιικοσί-μετρος, δυωκαιικοσί-πηχυσ, ἐικοσά-βοιος, ἐκατόγ-χειρος, ἐκατό-ζυγος, ἐκατόμ-βη (2), ἐκατόμ-βοιος, ἐκατόμ-ποδος (3), ἐκατόμ-πολις, ἐκατόμ-πυλος, ἐκκαιδεκά-δωρος, ἐνδεκά-πηχυσ, ἐννεά-βοιος, ἐννεά-πηχυσ, ἐννε-όργυιος, ἐννέ-ωρος (4), ἐξ-έτης (5), ἐπτα-βόειος (βασίη), ἐπτα-πόδης, ἐπτά-πυλος, ὀκτά-κνημος, πεμπ-ώβολον (6), πεντα-έτηρος (7), πεντηκοντό-γυος, τεσσαρά-βοιος, τετρά-κυκλος, τετρά-γυος, τετρα-θέλυμνος, τετρα-φάληρος, τετρά-φαλος, τρά-πεζα (8), τρί-γληνος, τρι-γλώχιν, τρί-πος, τρί-πτυχος, τρί-στοιχος (9). Ὀμηρικά.

Σημ. Τινὰ τούτων μετέπεσον εἰς οὐσιαστικὰ κατὰ παράλειψιν τοῦ ἀρχῆθεν ὑπονοουμένου οὐσιαστικοῦ, ὅπερ νῦν εἶναι καὶ δυσεύρετον: ἐκατόμβη κατὰ παράλειψιν τοῦ θυσία (10),

[1] Ὁ ὠκὺν μόνον ἔχων καὶ ὁ ὠκὺν μόνον προσενῶν. Πρβ. πολύστονος.

[2] Ἴδὲ ἐν τῷ δευτέρῳ συνθετικῷ σελ. 290 σημ. 1.

[3] Ἴδὲ ἐν τῷ δευτέρῳ συνθετικῷ σελ. 304 σημ.

[4] Ὀρο-ς = ἐνιαυτός. Πρβ. Κούρτ. Ἐτυμ. σελ. 357—8 καὶ Ebeling L. Hom.

[5] Ἄλλοι τονίζουσιν ἐξετής, La Roche κριτ. ἐκδ. Ἴλ. ἐξέτης.

[6] Διὰ τὴν ἐναλλαγὴν τοῦ ε καὶ ο πρβ. τὴ τῆς αὐτῆς ἐτυμολογίας νόμισμα ὀβολός, εὐρισκόμενον καὶ ὀβελός, καὶ ἡμιωβελία. Πιθανὴ ἢ προτεραιότης τοῦ ε. G. Meyer ἑλλ. γρ. § 24.

[7] Μὲ τὸ πρόσφυμα ρο-: -τεσρο-ς, -τερρο-ς, -ετηρος.

[8] Ἄντι * τετράπεζα, ὡς ταρτημόριον ἀντι τεταρτημέριον. Κούρτ. L. Stud. III. 327.

[9] Τρίστοιχοι ὀδόντες: ἀποτελοῦντες τρεῖς σειράς. Πρβ. καὶ Heerdegen [48]: τρίστοιχοι ὀδόντες = ἐν τρισὶ στοίχοις ἐστηκότες.

[10] Heerdegen [28] θεωρεῖ περιληπτικὸν τοῦ κατωτέρου εἶδου

πεμπώβυλον κατὰ παράλειψιν τοῦ ὄργανον ἢ ἐτέρου τινός πα-
ραπλησίας ἐννοίας οὐδετέρου γένους, τρίπος κατὰ παράλειψιν
τοῦ λέβης, τράπεζα κατὰ παράλειψιν οὐσιαστικοῦ θηλυκοῦ
γένους, δυσσευρέτου νῦν.

Ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ὕμνων: δί-κερως, ἐπτά-πορος, τρι-πέτρη-
λος, ἐκ τοῦ Ἡσιόδου: δεκά-δωρος, δωδεκά-μηνος, ἐννα-έτη-
ρος, ὀκτά-βλωμος, ὀκτα-πόδης, πέντ-οῦζος, πεντηκοντα-κά-
ρηνος, τεσσαρακοντα-ετής, τετρα-κόρωνος, τρι-κάρηνος, τρί-
πηχης, τρι-πόδης, τρι-σπίθαμος.

Σημ. Θεωροῦντες περιττὸν νὰ ἀναφέρωμεν ἐκ τῶν ἄλλων
συγγραφέων παραδείγματα, εὕρισκόμενα εἰς πληθὺν (1), ση-
μειοῦμεν μόνον ὅτι ἐνταῦθα καταλεκτέα καὶ τινα εἰς οὐσια-
στικὰ μεταπεσόντα κατὰ παράλειψιν τοῦ νοουμένου οὐσιαστι-
κοῦ: Πεντά-πολις, Τετρά-πολις, Τρί-πολις κατὰ παράλειψιν
τοῦ χώρα ἢ ἀμφικτυονία (2), Τρί-πολις δὲ καὶ κατὰ παρά-
λειψιν τοῦ πόλις (3) (πρβ. πεντάπολις χώρα, ἐξήπολις χώ-
ρη παρ' Ἡροδότῳ, τετράπολις Κεφαλληνία παρὰ Θουκυδίδῃ,
τρίπολις νάσος παρὰ Πινδάρῳ καὶ δίπολις ἢ Λήμνος, ὡς ἔχου-
σα δύο πόλεις), ἐπίσης τρί-οδος Πινδ., Λίσχ., τετρά-οδος
κατὰ παράλειψιν τοῦ ὁδός (4), πεντα-κέλευθος κλπ. Τοιοῦ-
τον καὶ τὸ ἡμέτερον ἐπτά-νησος (πολιτεία).

Καὶ μέχρι μὲν ἐνταῦθα καλῶς, διότι πάντες ἀναγνωρίζουσι
τὰ ριθίντα σύνθετα ὡς περιληπτικὰ κτητικά, ἀλλὰ σύνθετα
ὡς τέθριππον, τετράδραχμον, τριημερία, τρινύκτιον καὶ ἐπιρ-
ρήματα ὡς ἐξάετες, πεντάετες, τρίετες κλπ. κατατάσσουσι
συνήθως εἰς τὰ περιληπτικὰ (dvigu) τοῦ κατωτέρου εἶδους.

(dvigu) = ἑκατὸν βόες. « Δὲν συμφωνῶ, λέγει (χυτόθι ἐν σημ.),
τῷ Justi, ὅστις (σελ. 125) θεωρεῖ αὐτὸ κτητικόν: οὐσία ἔχουσα
ἑκατὸν βόας. Κάλλιον: ἀγέλη ἑκατὸν βοῶν ὁπλαδὴ ὑσιαστέων ».

[1] Ἴδὲ τοιαῦτα παρὰ Schröder σελ. 506—516.

[2] Χώρα ἢ ἀμφικτυονία ἀποτελουμένη ἐκ 5, 4, 3 πόλεων.

[3] Πόλις θεμελιωθεῖσα ἐκ τριῶν πόλεων ἢ ἀποτελεσθεῖσα ἐκ τῆς
συγχωνεύσεως τριῶν πόλεων.

[4] Ὁδός, ἐν ἣ 2, 3 ὁδοὶ συναντῶνται.

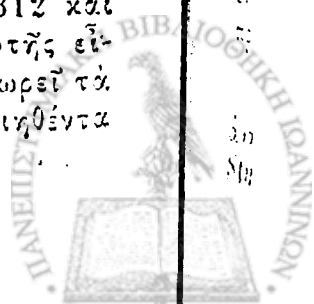
Ἡμεῖς ὅμως καὶ ταῦτα θεωροῦμεν περιληπτικὰ κτητικά, πρῶτον διότι ἡ ἔννοια τοῦ πρώτου συνθετικοῦ τούτων εἶναι ἄσυστος εἰσαστος μὲ τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν τοῦ συνθέτου καὶ ἀκατάληπτος, ἂν μὴ τὰ τοιαῦτα σύνθετα θεωρηθῶσι κτητικά, δεύτερον διότι ἡ μεταβολὴ τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ τούτων ὡς συνθέτων τοῦ κατωτέρου εἴδους εἶναι ἀπαράδεκτος καὶ τρίτον διότι τὸ γλωσσικὸν ἡμῶν αἴσθημα ἀποτρέπει ἡμᾶς τοιαύτης ἐκδοχῆς. Ἡμεῖς λέγομεν μὲν δίλεπτον, πεντάδραχμον, δίφραγκον, πεντάφραγκον, δεκάδραχμον, εἰκοσιπεντάδραχμον, ἑκατοντάδραχμον, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τετράδραχμον, ἐπτάδραχμον, ἐννεάδραχμον κλπ., διότι ἐκείνων μὲν ἔχομεν νόμισμα ἢ χαρτονόμισμα 2 λεπτῶν, 5 δραχμῶν κλπ., οὐχὶ δὲ καὶ τῶν 4, 7, 9 δραχμῶν (1). Ἐπομένως ἐπιθετα ὄντα τὴν ἀρχὴν τὰ σύνθετα ταῦτα μετέβησαν εἰς τὰ οὐσιαστικά κατὰ παράλειψιν τοῦ οὐσιαστικοῦ νόμισμα ἢ χαρτονόμισμα, ὥστε δηλοῦσι μὲν δύο λεπτὰ, πέντε δραχμὰς κλπ., ἀλλὰ πάντοτε μετὰ τῆς ἀναποσπάστου ἀπ' αὐτῶν ἐννοίας ὅτι τὰ δύο λεπτὰ, αἱ πέντε δραχμαὶ ἀποτελοῦσιν ἓν νόμισμα.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους ἡμεῖς περιληπτικὰ (dvigṣ) τοῦ κατωτέρου εἴδους τῆς συνθέσεως δὲν παραδεχόμεθα καὶ τὰ σύνθετα τὰ συνήθως αὐτόσε κατατασσόμενα θεωροῦμεν περιληπτικὰ κτητικά μεταπεσόντα εἰς οὐσιαστικά (2), ὧν τῶν πλειόνων δυνάμεθα ἀκόμη νὰ ἀνεύρωμεν τὸ νοούμενον αὐτοῖς οὐσιαστικόν, ἐν ἐνίοις δὲ δύσκολος ἢ ἀνεύρεσις αὐτοῦ, ὅπως

---

[1] Ἴσως ἀντίειπε τις ὅτι καὶ πεντάλεπτον, δεκάλεπτον δὲν λέγομεν, ἂν καὶ ἔχομεν τοιαῦτα νομίσματα, ἀλλὰ παρατηροῦμεν πρῶτον μὲν ὅτι ἡ γλῶσσα ἔχει ἄλλα περιληπτικὰ ὀνόματα διὰ ταῦτα, λέγουσα πεντάρρα, δεκάρρα, ἔπειτα ὅτι ὧν δὲν ἔχομεν νομίσματα οὐδὲ ἐν περιληπτικῶν ἀπλοῦν ἢ σύνθετον ἔχομεν, ὅπερ ἀπλῆ σύμπτωσης δὲν εἶναι.

[2] Τοιαύτην γνώμην ἔχει καὶ ὁ Whitney (§ 1311, 1312 καὶ 1300 d) περὶ τῶν Ἰνδικῶν συνθέτων dvigu, κατώτερον αὐτῆς εἴδος μὴ ἀνάγνωρίζων, πάντα δὲ ἀνάγων εἰς τὰ κτητικά θεωρεῖ τὰ ἀνάλογα τοῖς ἡμετέροις, περὶ ὧν νῦν πρόκειται, οὐσιαστικοποιθῆντα κτητικά.

τοῦτο σύμβαίνει καὶ τισὶ τῶν ὁμολογουμένως περιληπτικῶν κτητικῶν. Πρβ. ἄνω σελ. 540.

II. Τὰ συνήθως εἰς τὰ περιληπτικά (*dvigu*) ἤτοι εἰς τὸ κατώτερον εἶδος τῆς συνθέσεως ἀναγόμενα.

a. Ἄνευ προσφύματος εἰς οὐδέτερον γένος εἰς ο-ν: διδραχμον, τετρά-δραχμον, τρι-ώβολον κατὰ παράλειψιν τοῦ νόμισμα, τέθρι-ιππον (1) κατὰ παράλειψιν τοῦ ἄρμα, πεντάεθλον καὶ πέντ-χθλον (ἀγώνισμα δηλαδή), πεντα-στάδιον (διάστημα), τρι-ήμερον κλπ. καὶ τὰ ἡμέτερα τριαντά-φυλλον, ἑκατοντά-φυλλον (ρόδον) κλπ.

Σημ. Τὰ ἄνωτέρω σχεδὸν πάντα εὐρίσκονται καὶ ὡς καθαρὰ ἐπίθετα: διδραχμος, τετράδραχμος, τέθριππος, πεντάεθλος καὶ πένταθλος, πενταστάδιος, τριήμερος.

b. Μὲ πρόσφυμα.

1.) Θαλυκὰ εἰς ια: τρι-οδία, τετρα-οδία (ὁδός, ἐν ἧ 3, 4 ὁδοὶ συμπίπτουσι), τρι-ημερία, τετρα-νυκτία κλπ.

2) Οὐδέτερα εἰς ιο-ν: τρι-όδιον (μέρος, ἐν ᾧ 3 ὁδοὶ συμπίπτουσι), τετρα-όδιον, τρι-νύκτιον (διάστημα χρονικὸν τριῶν νυκτῶν), τρι-ώδιον (ἄσμα τριῶν ᾠδῶν καὶ τὸ βιβλίον τὸ περιέχον τοιαῦτα ἄσματα).

Σημ. Αἱ καταλήξεις ο-ν, ια, ιο-ν καὶ τὸ γένος τῶν περιληπτικῶν τούτων κτητικῶν συμφωνοῦσι τοῖς ἀναλόγοις σανσκριτικοῖς Ἰδὲ σελ. 407.

δ'. Ἄντωνυμία: αὐτο-χόωνος (2) Ὅμ. ὁ ἐκ μόνης τῆς χοάνης προελθὼν ἄνευ ἐτέρης ἐπεξεργασίας, ἔτερ-ήμερος Ὅμ. ὁ

---

[1] Ἡ δασύτης τοῦ τ ἔνεκα τῆς δασείας τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ κατὰ G. Meyer (ἑλλ. γρ. § 207), ὅστις ἐκ τῆς τριαύτης ἐπιρροῆς θεωρεῖ προελθὼν καὶ τὸ δασύ τοῦ φραῦδος, φροίμιον (;), φρουρά, ἐνῶ ὁ Κούρτιος [Ἔτυμ. 492] θεωρεῖ τὸ φ τούτων ἐκ τοῦ ἐπομένου ρ προελθὼν, οὗ τὴν ἐπίδρασιν ἀναγνωρίζει ἐν τῷ φριν = πριν καὶ ὁ Meyer [αὐτόθι].

[2] Ἐκ τοῦ χόανος: αὐτο-χοῦανος, -χοῦονος καὶ προχωρητικῆ ἀναπληρωτικῆ ἐκτίσει -χουονος. Mangold de diectasi Homérica, Stud. IV 170.

ἔχων τὴν ἑτέραν ἡμέραν ἤτοι παρ' ἡμέραν, ἀλλό-φυλος Θου² κυδ., ἀλλό-γλωσσοι Ἡρ., αὐτό-ξύλος Σοφ., αὐτό-πρεμνος Αἰσχ., αὐτό-ρριζοι Εὐρ., αὐτό-χθων Ἡρ., αὐτό-χειρ τῶν τραγικῶν, ἑτερό-γλωσσοι Στρβ., ἑτερό-γναθοι Ξενοφ., ἑτερό-δοξοι Ἀρρ., τοιοῦτό-τροπος Ἡρ., τοσοῦτ-ἀριθμοι Αἰσχ.

b. Ἑρματικὸν θέμα.

Αἶθ-οψ, Αἰθί-οπει, ἀεσί-φρων, δαί-φρων, μισγ-άγκεια, Οἰδι-πόδης, πηγεσί-μαλλος, Ταλαι-μένης (1), ταλά-φρων, ταλασί-φρων, ταν-ηλεγίς, τανύ-γλωσσοι, -γλώχιν, -ήκης, -πεπλος, -πτέρυξ, -φλοιοι, -φυλλοι, τανυσι-πτερος (2), Φαῖν-οψ, χαλί-φρων, χαρ-οπός, Χάρ-οποι, Χάρ-οψ ὁμηρικᾶ κλεψί-φρων, τανύ-πτεροι, -σφυροι ὁμ. ὕμνων· ταλαί-φρων Σοφ., ταλα-κάρδιος Ἡσ., τλή-θυμοι Πινδ., τλησι-κάρδιος Αἰσχ., Λάμπ-ουρος κυνός ὄνομα παρὰ Θεοκρίτῳ, λειψι-φαής Μαξ., λειψό-θριξ Δίλ., μίξ-οφροι Κρατιν. παρὰ Πολυβίῳ, φθινό-καρπος Πινδ., -κωλος Μανεθ., ἀγερσι-κύβητις Κρατίνου.

Σημ. αἶθοψ: ὁ ἔχων αἶθουσαν, λάμπουσαν, πυρώδη ὄψιν, Αἰθίοπει: μὲ αἶθομένην, κεκαυμένην ἤτοι ἡλιοκαῆ ὄψιν, Φαῖνοψ: μὲ φαεινήν, λαμπρὰν ὄψιν, χαροπός: μὲ ἀπαστραπτουσαν ὄψιν (Κουρτ. Ἑτυμ. 198), ἀεσίφρων: μὲ ἀασθεῖσαν φρένα (3), δαίφρων: μὲ δεδαημένην, πεπειραμένην φρένα (4), Οἰδιπόδης: μὲ ἐξωδηκότα πόδας, πηγεσίμαλλος: μὲ πηκτόν, πυκνὸν μαλλόν, ταλάφρων, ταλαίφρων, ταλασίφρων: μὲ τλῶσαν, ὑπομένουσαν φρένα, κλεψίφρων: μὲ κλέπτουσαν φρένα, Λάμπουρος: μὲ λάμπουσαν οὐράν. Τὸ μισγάγκεια κατατάσσοι (Clemm de compos. σελ. 150, Berch σελ. 20,

[1] Ἐκ τοῦ τλῆναι καὶ μένος Fick (Personenn. σελ. 80 καὶ 126).

[2] Heerdegen [σελ. 38] θεωρεῖ αὐτὸ ἀντικειμενικόν, ἐνῶ τὰ ἐκ τοῦ τανυ- (τανύ-πτερος κλπ.) θεωρεῖ [σελ. 49] κτητικὰ.

[3] Κατὰ Schaper [519] ἐνεργητικῶς: ἔχων φρένα, ἢ (τὸν ἔχοντα) ἀφάει, οὐδεὶς γὰρ λόγος τὸ ἀσει-παθητικῶς ἐκληφθῆναι.

[4] Κατὰ Schaper [523] ἴσως ὁ ἐμπειρίαν ἐν δαί-ἔχων. Ἴδὲ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν σελ. 155 σημ. 2.

Heerdegen 28 και Schaper 529) εἰς τὰ ὀριστικά: ἄγκος, ἐν τῷ (οἱ χειμάρροι) μίσγονται ἢ μᾶλλον ἄγκος (τοὺς χειμάρρους) μίσγον. Ἄλλ' ἡμεῖς διὰ τὴν μεταβολὴν, ἣν ἔπαθε τὸ δεύτερον συνθετικόν, θεωροῦμεν τὸ ὄνομα κτητικόν και δὴ Οηλυκὸν ἐνδὲ * μισγαγκῆς γενόμενον οὐσιαστικόν, ὡς και τόσα ἄλλα, ἐλλείψει τοῦ οὐσιαστικοῦ χώρα. Ἐπομένως μισγάγκεια: χώρα ἔχουσα ἄγκος μίσγον (τοὺς χειμάρρους) ἤτοι τοποθεσία μὲ χαραδραν, εἰς ἣν συρρέουσι τὰ ἐκ τῶν ὀρίων καταφερόμενα ὕδατα. Πρῶ. και πρυμνώρεια, ἀκρώρεια. Ἐπίσης ἀγερσικύβηλις διὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ και διὰ τὴν ἐννοίαν θεωροῦμεν κτητικόν: ἄνθρωπος ἢ ἱερεὺς τῆς ἀγειρούσης, μαζονούσης, ἐπαιτούσης Κυβέλης και οὐχὶ μὲ τὸν Clemm (de compos. σελ. 149) ὀριστικόν, ὅστις ἐξηγεῖ αὐτό: ἱερεὺς τῆς Κυβέλης ἐπαιτῶν. — Τὰ ἐκ τοῦ τανυ- ὁ Berch (σελ. 17) ἀνάγει εἰς τὰ ἀντικειμενικά, εἰς δ μᾶλλον κλίνει και ὁ Clemm (de comp. σελ. 16 $\frac{1}{2}$ σημ. 262). Ἄλλὰ τανυγλώχιν ὀϊστός και τανύηκες ξίφος ἐν τῇ ἐννοίᾳ ὀϊστός τεντόνων τὴν γλωχίνα, ξίφος τεντόνον τὴν ἀκὴν φαίνονται ἡμῖν ἀνάρμοστα. Ὅθεν ἠθέλομεν κλίνει πάντα τὰ ἐκ τοῦ τανυ- σύνθετα να θεωρήσωμεν προερχόμενα ἐκ τοῦ ἐπιθέτου τανυ- (πρῶ. σανσκρ. tan-u-s = λεπτός, τρυφερός, λατ. ten-u-i-s), ἐξ οὗ τὸ ταναφο-ς ταναῶ-ς Ὅμ. τὸ ἐν τῷ ταναύ-πους (Κουρτ. Ἐτυμ. σελ. 553 και 216) και τῷ τανα-ήκης, ὅπως πράττει και ὁ Heerdegen (σελ. 49), και τὸ τανυ- τοῦτο να ἐκλάβωμεν ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ τεταμένου, τοῦ μακροῦ και ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ λεπτοῦ, ἥτις ἐκπηγάζει ἐκ τῆς ἀρχικῆς ἐννοίας τῆς ῥίζης τεν- τεντόνειν, τὴν μὲν πρώτην ἀναγνωρίζοντες ἐν τῷ τανύ-γλωσσοι, τανυ-γλώχιν, -ήκης, -πεπλος, -πτερος, -πτέρυξ, -φλοιος, -φυλλος, τὴν δὲ ἐτέραν τὴν τοῦ λεπτοῦ ἐν τῷ τανύσφυρος = longos talos, graciles pedes habens (Ebeling I. Hom.). Ἴνα μὴ διασπάσωμεν ὅμως τὸ τανύ-πτερος τῶν ὕμνων τοῦ ὀμηρικοῦ τανυσι-πτερος, ὅπερ ἀνάγκη πᾶσα κατὰ τὰς ἀρχὰς ἡμῶν να θεωρήσωμεν ἐνέχον ῥηματικὸν θέμα τανυσι-, προτιμῶμεν και τὰ ἐκ τοῦ τανυ- σύνθετα να

Θεωρήσωμεν τῆς αὐτῆς καταγωγῆς, ὅτι ἐνέχουσι τὸ ῥηματικὸν θέμα τανυ- καὶ δὴ ἐν παθητικῇ σημασίᾳ: τεταμένος, μακρὸς (πρβ. ἀεσί-φρων, πηγασί-μαλλος), ἐξ ἧς ἡ τοῦ λεπτοῦ ἐν τῷ τανύ-σφυρος. (Πρβ. καὶ Clemm de compos. σελ. 164). Τὸ ταν-ηλεγῆς παρακτέον ἐπίσης ἐκ τοῦ αὐτοῦ ῥήματος ταν- (πρβ. τείνω, τέ-ταν-ος) καὶ τοῦ * ἄλεγος = ἄλγος (πρβ. ἀλεγεινὸς = ἀλγεινὸς) = ὁ ἐπιτεταμένον ἄλγος προξενῶν. Πρβ. καὶ δυσ-ηλεγῆς μὲ τὸ αὐτὸ δεύτερον συνθετικόν.

Β'. Τὸ πρῶτον συνθετικὸν ἐκ τῶν ἀκλίτων μερῶν τοῦ λόγου.

α. Ἰδίως ἐπίρρημα: εὐ-ανθής, Εὐ-βοια, εὐ-βοτος (τὸ βοτόν), Εὐ-δωρος, εὐ-ειδής, εὐ-ερχής, εὐ-ζυγος, εὐ-ζωνος, εὐ-ήκης (τὸ * ἄκος = ἡ ἀκή), Εὐ-κνός (1), εὐ-κφενής (2) (τὸ ἄφενος), εὐ-θριξ, εὐ-θρονος, εὐ-θυμος, Εὐ-ιππος, ἐν-κλήϊς, εὐ-κλειής, εὐ-κνήμις, εὐ-κυκλος, εὐ-λείμων, εὐ-μμελίης, εὐ-μηλος, Εὐ-μηλος (3), εὐ-μορφος, Εὐ-νηος, εὐ-ορμος, εὐ-πατέρεια, εὐ-πεπλος, εὐ-πλόκαμος καὶ εὐ-πλοκάμις, εὐ-πρυμνος, εὐ-πυργος, εὐ-πωλος, εὐ-σκαρθμος (σκαρθμός), εὐ-σσελμος, εὐ-στέφανος, εὐ-τείχεος καὶ εὐ-τείχεα (4), εὐ-τροχος, Εὐ-φημος, εὐ-φρων (5), εὐ-χαλκος, εὐ-χροός, εὐ-ῶπις· εὐ-γενής (6)· ἤυ-γένειος, ἤυ-κομος (7)· Τηλέ-πυλος

[1] Ἴδὲ περὶ τούτου ἐν τοῖς ἔμπροσθεν σελ. 293.

[2] Διάφορος γραφή ἀντὶ τοῦ εὐηγενής.

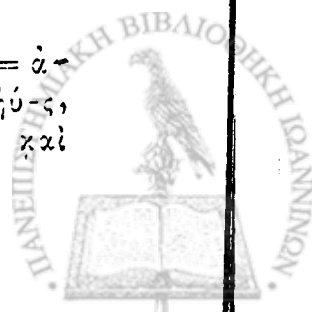
[3] Κούρτιος (Ἐτυμ. 5η 329) παράγει τὸ Εὐμηλος, ὡς καὶ Καλιμήλος, Φιλομήλα ἐκ τοῦ μελλ-ἀναπληρωτικῆ ἐκτάσει δωρικῶς μηλ- (πρβ. μέλλ-ος = μέλ-ος, αὐτόθι) καὶ Εὐμηλος ἐπομένως = Εὐμολπος, ὅπερ ἐπίσης παράγεται ἐκ τῆς αὐτῆς ῥίζης διὰ π ἠύ-ξημένης (μέλ-π-ω).

[4] Πόλιν εὐτείχεα [Π. 57]. Κατὰ Ἡρωδιανὸν (Ebeling L. Poim.) ἔπρεπε νὰ παροξύνηται, « εἴ γε τὸ εὐτειχῆς ὀφείλει ὀξύνεσθαι ».

[5] Λέγεται καὶ περὶ οἴνου, ὅπου ἐκληπτέον κατὰ μετωνυμίαν. Πρβ. μελίφρων οἶνος σελ. 532 σημ. 2.

[6] Ὅριστικὸν Berch [22] καὶ Zacher [25].

[7] Τοῖς ῥηθεῖσι μὲ τὸ εὐ- καὶ ἤυ- ἐν ἐπιθετικῇ σημασίᾳ = ἀγαθός, καλός, ἐπειδὴ παρ' Ὀμήρῳ σώζεται τὸ ἐπίθετον εὐ-ς, ἤυ-ς, ἀκριβέστερον εἰπεῖν, ὑπόκειται τὸ θέμα τοῦ ἐπιθέτου τούτου καὶ

(1) ὑψί-ζυγος, -κάρηνος, -κερωσ, -κομος, -πέτηλος, -πυλος·
χθι-ζός = τῆς χθεσινῆς ἡμέρας. Ὀμηρικὰ πάντα.

β'. Πρόθεσις: δά-σκιος (ὕλη: μέ βαθεῖαν σκιάν) δα- ==
διά (Κουρτ. Ἐτυμ. σελ. 606), ζά-κοτος ζα-, ζά == διά
(Κουρτ. Ἐτυμ. 603 καὶ G. Meyer ἑλλ. γρ. § 144 καὶ 261),
δια-τρύγιος (2), κάμ-μορος (3), Περί-βοια (= τῷ Πολύ-βοια,
πρβ. καὶ Πόλυ-βο-ς), περι-γλαγῆς = μέ περισσὸν γάλα, πε-
ρι-καλλῆς = μέ ἕξοχον κάλλος, περὶ-μετρος (4) = μέ πε-
ρισσὸν μέτρον, περι-μήκης = μέ περισσὸν μῆκος, περι-πευκῆς
(τὸ * πεῦκος) = μέ πολλὴν πικράδα, ὀδύνην, περί-φρων
= περισσὴν φρένα ἔχων, ὑπέρ-βοια, ὑπέρ-θυμοι, ὑπερ-μενῆς
= μέ ὑπερβάλλουσαν βίαν, ὑπερβάλλοντα θυμόν, ὑπερβάλ-
λον μένος. Ὀμηρικὰ.

γ'. Ἀχώριστον μόριον: ἀν- ἀ- ἀρνητικόν: ἀ-γῆρας καὶ
ἀ-γῆρωσ, ἀ-δειῆς καὶ ἀ-δεῖς, ἀ-θάνατος, ἀ-θέμιστος καὶ ἀ-
θεμίστιος (5) = θεμιστας οὐκ εἰδώς, ἄ-θυμοι, ἀ-κιδῆς = ὁ
ἄνευ κήδους (6), ἀ-κῆριος (κῆρ), ἀ-κῆριος (κῆρ), ἄ-κιυς
= ὁ οὐδεμίαν κίχυν, ἰσχὺν ἔχων, ἀ-κλεῖς, ἄ-κληρος, ἄ-κο-

οὐχὶ τὸ ἐπίρρημα εὔ, τὸ ὑποκείμενον τοῖς ὀριστικοῖς συνθέτοις τοῖς
ἔχουσιν ἐπίθετον ἢ ῥηματικὸν ὄνομα ὡς δεῦτερον συνθετικόν. Ἴδὲ
σελ. 477.

[1] Ἡ μακρυνάς, μακρὰν ἀπ' ἀλλήλων πύλας ἔχουσα.

[2] Ὄρχος ἦτοι σειρά κλημάτων ἔχουσα τρύγην (= καρπὸν)
διηνεκῆ, σταφυλάς δηλαδὴ δι' ὅλου τοῦ ἔτους. Κατὰ Schaper [515]
ἢ διὰ = πέρα καὶ πέρα = λίαν, ἐπιμένως διατρύγιος: μέ ἀρθόνους
σταφυλάς.

[3] = κατά-μορος (μόρος = τύχη, ἰδίως ἢ κακὴ τύχη) ὁ ἔχων
κακίστην τύχην, κατὰ Schaper [515]: ὁ καθ' ἑαυτὸν δυστυχίαν
ἔχων, κατὰ δὲ Heerdegen [41] ἀντικειμενικόν: « ὁ κατὰ μόρου ὢν ».

[4] Ἀντικειμενικὸν Heerdegen [41]: « περὶ μέτρου » = ἀνώτερος
μέτρου, ἐπίσης G. Meyer (Stud. VI. 380), Stolz [45] καὶ Fueg-
ner [61]. Ἀλλὰ κτητικὸν Fedde [37] καὶ Schaper [514].

[5] Ἀθεμίστια δὲ εἰδέναι = βουλεύεσθαι βουλεύματα οὐδεμιᾶς θέ-
μιστος, οὐδενὸς δικαίου μετέχοντα, ἦτοι ἄδικα.

[6] Ὡ οὐδὲν κῦδός ἐστιν, ἦτοι ὁ οὐδεμίαν φροντίδα ἔχων καὶ ὦ
(γὰρ. ὁστ. = δι' ὄν) οὐδεμίαν φροντίδα, ἦτοι παρημελημένος.

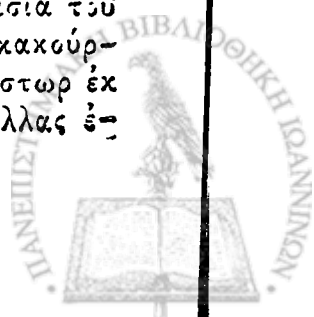
σμος, ἄ-κούρος, ἄ-κτῆμων, ἄ-λίλιος, ἄ-λλοφος, ἄ-μενηνός (1)
 = ὁ οὐδὲν μένος ἔχων, ἄ-μήχανος ὁ ἀνεμηχανῆς, ἤτοι ὁ οὐ-
 δεμίαν μηχανὴν εὐρεῖν δυνάμενος καὶ οὐ οὐδεμίαν μηχανὴν εὐ-
 ρίσκεται, ἄ-μμορος ἐκ τοῦ μόρα (= μοῖρα) = ἄ-μοιρος τῆς
 γλώσσης μας καὶ ὁ μὴ ἔχων τὸ προσῆκον μέρος, ἤτοι ἄ-
 μέτοχος, ἄ-μύμων, ἀνά-εδνος (2), ἀν-αιδής, ἀν-αίμων, ἀν-αί-
 τιος, ἀν-άποινος (τὰ ἄποινα), ἀν-αρχος (ἀρχή-ς), ἀν-αυ-
 δος, ἀν-εῖμων, ἀν-έστιος, ἄ-νεφέλος (3), ἀν-όλεθρος, ἄ-νοος,
 ἄ-νοστος, ἄ-νουσος, ἀν-ώνυμος, ἄ-πάλαμνος (4), ἄ-πείρι-

[1] Ἐκ τοῦ ἄ-μενεσ-ηνο-ς ἀμενηνός (πρὸς πετε(σ)ηνός) συναι-
 ρέσει ἀμενηνός. Τὸ πρόσφυμα ηνο = σανσκρ. ण्ण εἶναι κυρίως
 πρόσφυμα μετοχῆς τοῦ μέσου παρεκκλιμένου καὶ πολλῶν μέσων ἐνε-
 στῶτων. Πρὸς ὅμως καὶ ἐν Rgveda ἐπίθετα sahas-ἄṇā, mandas-
 ἄṇā ὄντα κυρίως μετοχῆς (ιδὲ Grassmann Λεξ.). Δυνατὸν τὸ ἀμε-
 νηνός καὶ κατ' εὐθεῖαν ἐκ τῆς ῥ. μεν- σκέπτομαι, διακοοῦμαι, ἐξ ἧς
 καὶ τὸ μένος, νά παραχθῆ = ὁ μὴ διανοούμενος (δυσιστικόν). Πρὸς.
 Leskien Stud. II. 101 σημ., Vanicek 661 καὶ Ebeling L. Hom.

[2] Διὰ τὸ ἀνα-στερητικὸν ιδὲ Κουρτ. Ἔτυμ. 5η 306 καὶ 579,
 Kühner ausf. gr. I. σελ. 740 σημ. καὶ Clemm de alpha intensivo
 Stud. VIII. σελ. 14.

[3] Ἔνεκα τῆς φύσεως τῶν ῥινικῶν καὶ ὑγρῶν οὐχὶ σπανίως ἐν
 τῇ ἄρσει τελικὴν βραχὺ φωνῆν μὴκύνεται πρὸ λέξεων ἀρχομένων
 ἀπὸ νι μ, λ, ἐξ ὧν οὐδὲν ἕτερον ἀρχτικὸν σύμφωνον ἀπεβλήθη. G.
 Meyer ἑλλ. γρ. § 288 καὶ σελ. 82. Ἰδὲ καὶ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν σελ.
 365 σημ. 5, 6 καὶ σελ. 397 σημ. 6.

[4] Παλαμνη παρασχηματισμὸς τοῦ παλάμη. Ἐντεῦθεν ἄ-πά-
 λαμνος = ἄ-πάλαμος = ἀμήχανος. Fick Stud. IX. 195. Τὸ δὲ πα-
 λαμναῖος θεωρεῖ (αὐτόθι) ὁ Fick συγκλητὴν ἐνός ἰαρ-παλαμνος =
 τῷ τοῦ Ἰουχίου ἰαρ-πάλαμος (ὁ ἔχων παλάμας μὲ αἶρα = φο-
 νεύς, ἰαρ = ἔαρ, λατ. assir αἶμα) κατὰ τὸ Δαμαῖος = ἰπρό-δαμος.
 Καὶ Düntzer (Ἰλ. M. 69) ἀπάλαμνος ἐκ τοῦ παλάμη διὰ τοῦ νο
 προσφύματος. — Κατὰ Zacher (εἰς -αῖος σελ. 239) μὲ τὸ ἄ ἐπι-
 τατικὸν ἐκ τῆς ῥ. παλ- (πρὸς λατ. palari, πλα-νά ω, πάλ-νη-ς
 πλάνης Ἰουχ.) διὰ μὲν τοῦ μνο προσφύματος ἄ-πάλα-μνος, διὰ
 δὲ τοῦ μο- ἄ-πάλαμος Ἰσ., Πινδ. Ἐντεῦθεν καὶ τὸ ἀπλοῦν πάλα-
 μνος, ἐξ οὗ παραγωγῆ ἰωνικῆ παλαμναῖος. Ἡ κυρία σημασία τοῦ
 πλανωμένου ἐν τῷ ὄμηρ. ἀπάλαμνος, ὅθεν ἡ ἔννοια του κακούρ-
 γου, ἀνοσίου, μιαιροῦ, αἰσχροῦ, ἀνεπιτηδείου· πρὸς ἀλάστωρ ἐκ
 τοῦ ἀλάομαι. Δυνατὸς δὲ θεωρεῖ (αὐτόθι) ὁ Zacher καὶ ἄλλας ἐ-
 τυμολογίας.

ρος, ἄ-πειρέσιος, ἄ-περείσιος, ἄ-πείρων (θεμ. πειρατ-), ἄ-πέλεθρος (1), ἄ-πήμων = οὐδὲν πῆμα ἔχων καὶ οὐδὲν πῆμα προξενῶν, ἄ-ποτμος (2), ἄ-πτερος, ἄ-πτόλεμος, ἄ-πυρος (πῦρ), ἄ-σιτος, ἄ-σπερμος, ἄ-τιμος, ἄ-υπνος, ἄ-φαλος, ἄ-φρων, ἄ-φυλλο., ἄ-χαρις, ἄ-χολον φάρμακον (3), ἄ-ωρος (ἄ·η = κωλῆ) (4)· ἀθροιστικὸν ἄ- (ἀρχ. sa-): ἄ-δελφειός, ἄ-δελφεός, ἄ-κοίτης καὶ θελ. ἄ-κοιτις, ἄ-ξύλος (5), ἄ-τάλαντος, ὁ- = ἄ-, sa (Κουρτ. Ἐτυμ. 395) ὁ-θραῖξ, οἰ-έτης ἐκ τοῦ ὁ-Γετης (Κουρτ. Ἐτυμ. 208 καὶ 564), ὁ-πατρος· νη-στερητικόν; νη-κερδής, νήνεμος καὶ νηνεμίη (6), νη-πειθές (φάρμακον)

[1] Ἐκ τοῦ πέλεθρον ἀντὶ πλέθρον ἐν τῇ ἀρχικῇ σημασίᾳ μέτρον, ἄ-πέλεθρος = ἄμετρος, Περὶ τοῦ ε τοῦ πέλεθρον, ἀπέλεθρος πρὸς σελ. 22 σημ. καὶ Κουρτ. Ἐτυμ. σελ. 720.

[2] Πότμος = τύχη ἀορίστως, ἄ-ποτμος: ὁ οὐδευίαν τύχην ἔχων = τῷ ἡμετέρῳ ἄ-τυχος, παν-ἀποτμος δέ: ὁ λίαν ἄτυχος. Κατὰ Schaper [524] ἄποτμος παράγεται ἐκ τοῦ ἄ- ἐπιτιτικῆ καὶ τοῦ πότμος ἐν τῇ κακῇ σημασίᾳ = «ὁ λίαν δυστυχής», ἀλλὰ τὸ παν-ἀποτμος τότε πῶς ἐξηγητέον; Κατὰ Heerdegen [52] τὸ ἄ- τοῦ ἄποτμος ἀρνητικόν = τῷ κακό: ὅθεν ἄποτμος = κακὸν πότιμον ἔχων, τοιοῦτον κατ' αὐτόν (αὐτόθι) καὶ τὸ προρρηθὲν ἄμμορος = κακὸν μέρος ἔχων.

[3] Φάρμακον νηπενθές τ' ἄχολόν τε [δ. 221] ἐπίθετα δοθέντα εἰς τὸ φάρμακον κατὰ μετωνομίαν ὡς μὴ ἔχον χάλον, πένθος, ἐνῶ κυρίως αὐτὸ ποιεῖ τοὺς χρωμένους αὐτῷ ἄχόλους, νηπενθεῖς, καταπαῖον τὸν χάλον καὶ τὸ πένθος αὐτῶν. Πρὸς καὶ μελίφρων.

[4] Οἱ πόδες τῆς Σκύλλης λέγονται ἄωροι οὐκ ἔχοντες κωλῆν, ἦτοι ἄνευ ὀστέων καὶ ἄρθρων, πλεκτανοσιδεῖς. Ἄλλοι παράγουσι τὴν λέξιν ἐκ τοῦ ἀείρω = κρεμαστοί (Κουρτ. Ἐτυμ. 5η 348), ἄλλοι ἐκ τοῦ ἄ- καὶ ὦρα. Ἴδὲ Ebeling L. Hom.

[5] Ὑμπερυκότα ξύλα ἔχουσα (ύλη). Ἴδὲ ἔμπροσθεν σελ. 486. Ἀποκωτάτη φαίνεται μοι ἡ τοῦ Hugo Weber ἐκ τῆς ῥ. ἀκ- εὐρυνοθείσης ἀκ-σ- = ὄξυν εἶναι παραγωγή τοῦ ἄξ-υλος κατὰ τὸ ἀγκ-ύλος ἐκ τῆς ῥ. ἀγκ-. Ἐπομένως ἄξύλος: ὁ ἀνωρθωμένος καὶ περρικῶς ταῖς ὀξείαις κορυφαῖς. Παραδέχονται ὅμως ταύτην Ebeling (L. Hom.) καὶ Clemm (de alpha intensivo Stud. VIII. σελ. 100).

[6] Γαλήνη . . . νηνεμίη ε. 392 καὶ μ. 169. Οὕτω καὶ Schaper [518] κτητικὰ νηνεμίος (γαλήνη νηνεμίη) καὶ νήνεμος. Ἐκτὸς ἂν τις θελήτῃ τὸ νηνεμίη ἐκ τοῖς ῥηθεῖσι χωρίοις τῆς Ὀδυσσεΐας νᾶ ἐκλάβῃ ὡς ἐν Ἰλιάδι [Ε. 523] οὐτιαστικὸν παράγωγον τοῦ νήνε-

(1), νή-ποινος, νώνυμος και νώνυμνος· δυσ- : δύσ-ζηλος, δυσ-ηλεγής (2), δυσ-κέλαδος, δυσ-κηδής, δυσ-κλής, δυσ-μενής, δύσ-μορος (μέρο-ς), δύστηνος (3), δυσ-χείμερος (4), δυσ-ώνυμος· έρι- έρι-αύχην, έρι-βῶλαξ, έρι-βῶλος, έρι-στάφυλος, έρι-τιμος, Έρι-ῶπις, ὀμηρικά πάντα· άρι- : άρι-δακρυς Αίσχ., άρι-σημος ὕμν. ὀμηρ., Άρι-φρων Έρ.

II. Τὸ πρῶτον συνθετικὸν ὀρίζει τὸ δεύτερον ἐπιρρηματικῶς.

A'. Τὸ πρῶτον συνθετικὸν ἐκ τῶν κλιτῶν μερῶν τοῦ λόγου και δὴ ὄνομα ἐπίθετον: παν-άργυρος, πán-ορμος, πάγ-γαλκος (5) ὀμηρικά.

B'. Τὸ πρῶτον συνθετικὸν ἐκ τῶν ἀκλίτων μερῶν τοῦ λόγου.

α. Ἰδίως ἐπιρρημα: άγγι-βαθής θάλασσα ἢ άγγι (τῆς γῆς) βάθος έχουσα, άγγι-νοος = ὁ έχων τὸν νοῦν άγγι (ἑαυτοῦ) ἤτοι παρουσίαν πνεύματος έχων, τριχᾶ'-ίτες (6) ὀμηρικά.

μος και ἐπομένως ὡς τοιοῦτον ἐπεξήγησιν εἰς τὸ γαλήνη. Ἰδὲ Λεξ. Ὀμηρικὸν Crusius ἐκδ. 6η. Ὁ Berch [22] θεωρεῖ τὸ νηνεμῆ ὀριστικόν.

[1] Ἰδὲ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν τὸ άχολον.

[2] Ἰδὲ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν σελ. 292.

[3] Έκ τοῦ δυσ- και στηγο- = στάσις, θέσις. * Δύσ-στηνος δύσ-στηνος = ὁ έχων κακὴν στάσιν, εὐρισκόμενος ἐν κακῇ θέσει μεταφορικῶς. Ἐπὶ τῆς κυριολεκτικῆς σημασίας τῆς λέξεως εὐρίσκεται ἐν Rgveda τὸ ἀντίθετον su-shthāna κατὰ γράμμα ἐλληνιστὶ * εὐ-στηνος (ἐκ τοῦ su = εὐ και sthāna εὐρισκόμενου ἐν Rgveda) = ὁ καλὴν θέσιν έχων, στερεά ἰστάμενος.

[4] Περὶ τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ ἰδὲ ἔμπροσθεν σελ. 301. Ὁ Berch [22] ὀριστικόν, ἐκλαμβάνων τὸ δεύτερον συνθετικὸν ἐπίθετον.

[5] Καὶ τὰ τρία ὁ Heerdegen [27 και 28] θεωρεῖ ὀριστικά, πᾶς άργυρος, χαλκός ὦν, πᾶς ὀρμος ὦν, πρὸ. τὸ σοφάκλειον ἢ πᾶσα βλάβη και παρόμοια.

[6] Έκ τοῦ ῥιζικοῦ ὀνόματος Fik- = οἶκος, πρὸ. σανσκρ. vic οἶκος και ζενδικὸν vīc = οἶκος, φύλον, γένος (Κουρτ. Έτυμ. 5η σελ. 738). Ἐπομένως τριχά'-ίτες οἱ τριχῆ διηρημένους οἶκους έχοντες = τρίφυλοι. Μὲ τὸ τριχᾶ- πρὸ. τριχῆ και τριχᾶ (Kühner ausf. gr. I. 1. 728 σημ. 8 και G. Meyer ἑλλ. γρ. § 386). "Άλλοι ἀπιθάνως λίαν ἐσμηνεύουσι, τριχ-άιτες διαιροῦντες (ἐκ τοῦ αἴσσω ὀ. αἶκ- και θοῖξ τριχός), οἱ τὰς τρίχας, τὴν κόμην αἴσσωντες, σείον-

Ε'.) Πρόθεσις: ἀμφ-ήκης, ἀμφί-αλος = ἄλλα ὀλόγυρα ἔχων, ἀμφί-γυῖος (τὸ γυῖον) (1) = ὁ ἔχων (γυῖα, μέλη, ἄκρα =) ἀκὴν ἀμφοτέρωθεν, τὴν ἰδίως αἰχμὴν καὶ τὸν σαυρωτῆρα, ἐπιθέτων τῶν ἔγχους, ἀμφι-γυῖεις (γυῖον) "Πραιοτος = ὁ ἔχων γεμάτα μέλη ἀμφοτέρωθεν, ἦτοι βραχίονας ἰσχυρούς, ἀμφί-κομος θάμνος = μὲ φύλλωμα ὀλόγυρα, ἀμφι-κύπελλον δέπας = μὲ κύπελλον ἀμφοτέρωθεν, ἄνω καὶ κάτω, ἀμφί-φαλος, ἀμφ-ωτος, ἀντί-βιος = ὁ βία ἀντί τινος, ἄντα τινὸς χρώμενος, ἀπ-νηῆς = μὲ πρόσωπον ἀπό τινος ἦτοι ἀπεστραμμένον, ὡς προσηνῆς μεθ' Ὁμηρον = μὲ πρόσωπον πρὸς τινα, ἦτοι ἐστραμμένον πρὸς τινα (Κουρτ. Ἔτυμ. σελ. 306, πρῶ. καὶ ἄνω σελ. 293), ἀπιοινα (ἀντί ἀπ(ό)ποιοινα Pott, πρῶ. καὶ Κούρτιον Ἔτυμ. 5η 472) = ἀποτρέποντα τὴν ποινὴν (2), ἔλ-μορος = ὁ μόραν, μοῖραν, μερίδιον ἐν τινι ἔχων (3), ἐν-ορχος = ὃ ἐνεῖσιν ὄρχεις (4), ἐπ-ήρετμοι νῆες = μὲ ἐρετμὰ ἐφ' ἑαυταῖς, ἐπ-ήτριμοι (5), ἐπί-φρων = ὁ ἐπί τι τὴν φρένα ἔχων καὶ ψ. 12: ὃ ἔπεισι φρένες (6), ἐπ-ώνυμος, ἔφ-

τες, ὅτε κάρη κομῶντες (Ebeling L. Hom.), οἱ τὰς τρίχας, τὸν λόφον τῆς περικεφαλαίας σείοντες (Schaper σελ. 526 καὶ Vanicek σελ. 961).

[1] Τὸ ι τοῦ γυῖον ἐξέπεσαν ἐν τῷ ἀμφίγυος καὶ ἀμφιγυῖεις ἐκ μετρικῶν λόγων. Fedde 37.

[2] Κατὰ Heerdegen [40], ἀπ(ό)ποιοινα καὶ αὐτὸν παραδεχόμενον, ὀριστικόν.

[3] Κατὰ G. Meyer (Stud. VI. 378) ἀντικειμενικόν: ἐν μοίρα τινὸς ὄν.

[4] Πρῶ. καὶ Schaper [515]: ὁ ἔχων ὄρχεις ἐν ἑαυτῷ, ἐπίσης κτητικόν καὶ Fedde [37].

[5] Πιθανὸν ἐκ τῆς ἐπί καὶ ἦτριον κυρίως ἐπὶ ὑφασμάτων ἔχόντων τὸ ἦτριον (τὸν στήμονα) τὸ ἐν ἐπὶ τοῦ ἄλλου, ἐπομένως πυκνῶν. Ὅθεν ἐπήτριμα δράγματα = ἄλλα ἐπ' ἄλλοις, πυρσοὶ ἐπήτριμοι = πυκνοὶ καὶ ἐπήτριμοι πίπτουσιν = ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις. Διὰ τὸ ἱμο- πρόσφραμα πρῶ. ἐναΐσιμος ἐκ τοῦ αἶσα.

[6] Ἐπίφρων κατὰ Schaper [515]: ὁ ἔχων ἐν ἑαυτῷ φρόνησιν καὶ κατὰ G. Meyer [Stud. VI. 379]: ὃ ἔπεισι φρένες,

υδροσ ὁ Ζέφυρος ὡς φέρων ἐφ' ἑαυτοῦ ὕδωρ ἦτοι ὑετὸν ἐπαγρό-
μενος, παρα-κοίτης καὶ παρὰ-κοιτις, περι-δέξιος = ὁ ἀμφίς
ἦτοι περίξ δεξιάς ἔχων (1), προ-ήκης = ὁ ἔχων ἐμπρός ἀκτίν,
περί ἐρετμῶν λεγόμενον, ὄντων ὀξέων (καὶ πλατέων ἐννηεῖ-
ται) κατὰ τὸ ἄκρον τὸ ἐμβαπτιζόμενον εἰς τὸ ὕδωρ, προ-
θέλυμνος (θέλυμνον) = ἀλλεπάλληλος, πυκνός (Ebeling L.
Hom.), δηλαδή ἔχων (τὸ θέλυμνον, τὸ θεμέλιον) τὴν βί-
σιν, τὴν ῥίζαν πρὸ τῆς τοῦ ἐτέρου ἦτοι ὑπεράνω τῆς τοῦ ἐ-
τέρου (2), πρό-κροσσαι νῆες = κρόσσαι, βαθμίδα: σχηματί-
ζουσαι πρὸ ἑαυτῶν, ἦτοι κλιμακῆδόν νενεωλκτμέσαι, ἔτεσαι
πρὸ ἐτέρων θεατροειδῶς, πρό-φρων (δ, ἦ) καὶ ἡ πρό-φρασσα
(3) = τὴν φρένα ἔχων πρὸ τινος, ὑπέρ τινος, προσ-κλή: =
κλήδεα, φροντίδας πρὸς τινα ἔχων (4), ὑπό-κυκλος, ὑπό-ρρηνος
= μὲ τροχοῦς, μὲ ἄμνον ὑπό. Ὀμηρικὰ πάντα.

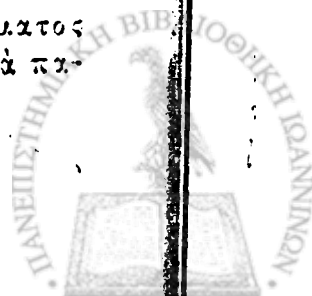
Σημ. Τοῦ ἐπώνυμος διακριτέον δύο σημασίας κατὰ τὴν μὲν

[1] Ἴσον τῷ ἀττικῷ ἀμφι-δέξιος = ἀμφοτεροδέξιος, τὸ ἀντίθετον
τοῦ ἀμφ-ἀρίστερος. G. Meyer (Stud. VI. 380) καὶ Schaper
[516] ὀριστικὸν ἐκ τοῦ δεξιός.

[2] Schaper [515] « ὁ ἔχων τὴν βίσιν ἐμπρός, μὲ τὰς ῥίζας ἀ-
ποσπασθεῖς. Ἄλλως ὅμως N. 130 ». κτητικὸν καὶ G. Meyer (Stud.
VI. 381) προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρα I 541 = τὰ δένδρα μὲ
προεκτεταμένην βίσιν = ἐκ βάρων καὶ Κούρτιος [Ἐτυμ. 257 καὶ
705] ἐρμηνεύει ἐκ βάρων. Ὁ δὲ Heerdegen [41] θεωρεῖ ἀντικειμε-
νικόν: ἐκ, πρὸ θελύμων καὶ τὸ N. 130 σάκος σάκει προθελύμνω
ἐξηγεῖ τῶν ἀσπίδων ἐρσεισισῶν ἐν τῷ ἐδάφει.

[3] Ὁ G. Meyer (ἐλλ. γραμμ. σελ. 20) ἀναγνωρίζει ἐν τῷ
φρασί Πινδάρου καὶ ἀρχαϊκῆς ἀττ. ἐπιγραφῆς ἀσθενέστερον θέμα,
ὡς ἐν τοῖς σανσκριτικοῖς ὀνόμασι μὲ τὸ αὐτὸ πρόσφυμα -an, ἅπερ
πρὸ τῶν πτωτικῶν καταλήξεων τῶν ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένων δει-
κνύουσιν a- (uksh-an- τοπικ. πληθ. uksha-su κλπ.), τὸ αὐτὸ
δὲ ἀσθενέστερον θέμα καὶ ἐν τῷ προ-φρα-τjx πρόφρατσα ἀπέναντι
τοῦ πρό-φρον (ὄνομ. πρόφρων). Περὶ τοῦ τ ὅμως ὁ G. Meyer οὐ-
δὲν λέγει καὶ ὑποθέτομεν ὅτι, καθὼς θεωρεῖ τὸ φρὴν μὲ τὸ εν- πρό-
σφυμα σχηματισθὲν (ιδὲ καὶ Ebeling L. Hom. ἐν λέξει), οὕτω
ἴσως πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν καὶ παρατχηματισμὸν τοῦ ὀνόματος
μὲ τὸ an-, μετοχικὸν πρόσφυμα, εἰς θηλυκὸν γένος -aija κατὰ πα-
ρομοίους σανσκριτικούς τύπους.

[4] Schaper [515].

ἀναλυτέον: ἔχων τὸ ὄνομα ἐπὶ τινος ἤτοι ἀπὸ τινος, κατὰ δὲ τὴν ἑτέραν: ἕμενος τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα ἐπὶ τινος. Παραδείγματα τῆς πρώτης σημασίας: τοῦδε τοῦ θεοῦ γ' ἐπώνυμοι (Σοφ. Οἶδ. Κολ. 65) = ἔχοντες τὸ ὄνομα ἐπὶ τοῦδε (1) τοῦ θεοῦ (τοῦ ἥρωος Κολωνοῦ), καλούμενοι δηλαδὴ Κολωνιάται, Κάδμου πόλιν ἐπώνυμον φύλαξον (Αἰσχ. 7 Θ. 135) = τὴν πόλιν τὴν ἔχουσαν τὸ ὄνομα ἐπὶ τοῦ Κάδμου ἤτοι τὴν Καδμείαν, τὴν τότε ἐπώνυμον Εὐβοίαν βοός (Ἀποσπ. Ἡσ. III.) = τὴν τότε τὸ ὄνομα ἐπὶ τοῦ βοός ἔχουσαν δηλαδὴ ὀνομασθεῖσαν τότε Εὐβοίαν καὶ πολλὰ ἄλλα παραδείγματα, ἔχοντα κατὰ γενικὴν ἀπρόθετον, ἐξαρτωμένην ἐκ τῆς ἐπι- τοῦ συνθετου, τὸ ὄνομα, ἀφ' οὗ ὀνομασθησαν. Σπανιώτερα δὲ τὰ ἔχοντα αὐτὸ κατὰ γενικὴν ἐμπρόθετον μὲ τὴν αὐτὴν πρόθε- σιν ἐπαναλαμβανομένην: ἐπὶ τούτου τοῦ ὄρους οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐπώνυμοι ἐγένοντο· καλέονται γὰρ δὴ Ἀτλαντες (Ἡρ. 4. 184), ἢ μὲ ἑτέραν ταυτοσημον: ἐπώνυμον τὴν νῆσον ἀπὸ Κρητός τινος (Σκυμ. Χίου 543) = τὴν νῆσον (Κρήτην) ἔχουσαν τὸ ὄνομα ἀπὸ Κρητός τινος, εἰσὶ δὲ οὗτοι ἀπὸ Τίθραντος . . . ἐπώνυμοι (Σχολ. εἰς Ἀριστοφ. Βατρ. 477) = ἔχοντες τὸ ὄνομα ἀπὸ Τίθραντος ἤτοι Τιθράσιοι καλούμενοι· ἐκ τῆς (ἡρώτης Σινώπης) καὶ πτολίεθρον ἐπώνυμον ἔχοντες (Διον. Περιηγ. 779) = πτολίεθρον ἔχον τὸ ὄνομα ἐκ τῆς Σινώπης· τοῦτο . . . ἐπώνυμον ἔσχε γυναικί εἵνεκεν τῆς ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης μάλ' ἀρίστως (C. I. G. ἀρ. 1973). Τὸ δὲ ἔνθεν τοῦ Αἰσχύλου: ἔνθεν ἔστ' ἐπώνυμος (Εὐμ. 692) εἶναι αὐτὴ ἢ ἀφαιρετικὴ γενικὴ ἢ ἀπρόθετος κατ' ἄλλαν μορ- φὴν ὡς ἐπίρρημα. Πρβ. καὶ ἄλλα παραδείγματα ἔχοντα ἐτέ- ρους τρόπους ἀναλύσεως τῆς γενικῆς, ἀφαιρετικῆς, ὡς τὰ ὀμυ- ρικὰ (περὶ ὧν κατωτέρω) ἔχοντα ἐλόκληρον πρότασιν ἀντι

[1] Ὡς πρὸς τὴν ἀνάλυσιν πρβ. Ἡρ. 4. 45: Λιβύη . . ἐπὶ Λιβύης λέγεται . . ἔχειν τὸ οὔνομα γυναικὸς αὐτίχθονος. Ἐπὶ Λιβύης λοι- πὸν = ἀπὸ Λιβύης. Διὰ τὴν ἐπὶ μετὰ γενικῆς ἐν τοιαύτῃ σημασίᾳ ἰδὲ καὶ Kühner (ausf. gr. d. gr. Sp. II, 1. σελ. 431).

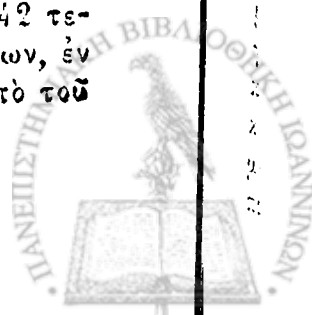

τῆς γενικῆς ἀφαιρητικῆς: οὐνεκ' ἄρ' αὐτῆς κλπ. (I. 562)
καὶ πολλοῖσι γὰρ ἔγωγε κλπ. (τ. 407). Ἐν δὲ τῇ ἐννοίᾳ τοῦ
ἐμώνυμος τὸ σύνθετον συντάσσεται δοτικῇ: ὅ . . Σαντόνιον
καλοῦσιν ἐπωνύμως τῇ γεννώσῃ αὐτὸ Σαντονίδῃ χώρῃ (Διοσκ-
κουρ. 3. 28). Ἐννοεῖται δὲ ὅτι εὐρίσκεται καὶ ἄνευ γενικῆς
δυναμένης νὰ ἀναπληρωθῇ: ἐνταῦθα ἐν τῷ ἐπωνύμῳ πελάγει
τεθάρθω (ἢ Ἐλλη) Λουκ. διαλ. ἐναλ. 9. 1., δηλαδὴ αὐτῆς.

Παραδείγματα τῆς ἐτέρας σημασίας: τοῦ τῆς πόλεως ἐπω-
νύμου Ῥωμύλου (Ἀθ. 1. 2, 6) = Ῥωμύλου τοῦ θεμένου
(1) τὸ ὄνομα (ἑαυτοῦ) ἐπὶ τῆς πόλεως, τὸν ἐπώνυμον τῆς
πόλεως (Ἀκράγαντος) ποταμὸν (Ἀκράγαντα) Αἴλ. ποικ.
Ἰστ. 2. 33 = τὸν θεμενον τὸ ὄνομα (αὐτοῦ) ἐπὶ τῆς πό-
λεως, (Νικίᾳ) ἐπωνύμῳ . . τοῦ μεγίστου καὶ καλλίστου τῶν
ἀγαθῶν (Πλουτ. Νικ. 9) = τῷ θεμένῳ τὸ ὄνομα (αὐτοῦ)
ἐπὶ τοῦ μεγίστου καὶ καλλίστου τῶν ἀγαθῶν, ἥτοι ἐπὶ τῆς
εἰρήνης τῆς κληθείσης Νικισίου, τὴν ἐπώνυμον τῆς νεῶς θεόν . .
τὴν Ἴσιν (Λουκ. Πλοῖον 5) = τὴν Ἴσιν τὴν θεμένην τὸ
ὄνομα (αὐτῆς) ἐπὶ τῆς νεῶς, κληθείσης κατ' αὐτήν, ἥρωες
ἐπώνυμοι τῶν φυλῶν = θεμενοὶ τὰ (ἑαυτῶν) ὀνόματα ἐπὶ
τῶν φυλῶν, ὀνομασθεῖσῶν κατ' αὐτούς. Καὶ ἄνευ γενικῆς νο-
ουμένης: μέσον ἔχων ποταμὸν τὸν ἐπώνυμον (τὸν Τάραντα)
Ἀππιαν. δηλαδὴ τῆς πόλεως, τῆς κληθείσης κατ' αὐτόν. Ἔτι
δὲ καὶ τάδε, ἐνθα τὸ θεμενος ἐκληπτέον ἐν τῇ κυριολεκτικῇ
σημασίᾳ τοῦ θέτειν, τοποθετεῖν: οἱ ἐπώνυμοι (2) τῶν ἡλι-

[1] Ἐννοεῖται ὅτι πολλάκις οἱ ἐξ ὧν τὸ ὄνομα ἐδόθη δὲν ἔθεσαν
οἱ ἴδιοι τὸ ὄνομα, ἀλλ' ἕτεροι ἔθεσαν ὑπὲρ ἐκείνων τὸ ὄνομα, ὥστε
οὕτω τὸ θεμενος θεωρητέον μέσον διάμεσον. Καὶ πράγματα ἐνίοτε
δίδουσι τὸ ὄνομα αὐτῶν εἰς τινα, ὡς τὸ εὐρὸν σάκος τοῦ Λίαντος
ἐπώνυμον τοῦ Εὐρυστάκου (Σοφ. Λίτας στ. 574 καὶ ἐξῆς). Τὸ δὲ
θεμενος ὄνομα ἐκληπτέον εἰς τε τὴν κυριολεκτικὴν σημασίαν τοπο-
θετεῖν καὶ τὴν εὐρυτέραν διδόναι ὄνομα, ὀνομάζειν.

[2] Οἱ 42 ἄρχοντες ἐκ τῶν ἐπωνύμων ἐνὸς ἐκάστου τῶν 42 τε-
λευταίων ἐτῶν, ἀπὸ τοῦ ἐκάστου τρέχοντος ἔτους λογιζομένων, ἐν
οἷς συμπεριλαμβάνοντο πάντες οἱ στρατεύσιμοι Ἀθηναῖοι ἀπὸ τοῦ
18 ἔτους τῆς ἡλικίας των μέχρι τοῦ 60.

κιῶν = οἱ θέμενοι τὰ (ἑαυτῶν) ὀνόματα ἐπὶ τῶν ἡλικιῶν, οἱ ἀναγεγραμμένα δηλαδή ἔχοντες τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τοῦ καταλόγου τῶν νέων τῶν εἰσελθόντων εἰς τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν, διότι τὸ ὄνομα τοῦ ἐπωνύμου ἄρχοντος ἐτίθετο ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ καταλόγου τῶν νέων τῶν εἰσελθόντων εἰς τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν κατὰ τὸ ἔτος, καθ' ὃ οὗτος ἦτο ἐπώνυμος ἄρχων, ἐπώνυμοι τῶν λήξεων: οἱ ἐκάστοτε ἐπώνυμοι ἄρχοντες οἱ θέμενοι τὰ αὐτῶν ὀνόματα ἐπὶ τῶν λήξεων, διότι ἐπίσης ἐν ἰδιαιτέρῳ βιβλίῳ ἐνεγράφοντο οἱ φθάναντες εἰς νόμιμον ἡλικίαν, οἷς ἐξῆν ἤδη κυρίους γενέσθαι τῆς πατρῴας λήξεως ἤτοι τῆς πατρικῆς κληρονομίας, καὶ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ καταλόγου τῶν ἐλθόντων εἰς νόμιμον ἡλικίαν ἐγράφετο τὸ ὄνομα τοῦ ἐπωνύμου ἄρχοντος, ἐφ' οὗ ἐφθασαν εἰς τὴν νόμιμον ἡλικίαν, ἐπώνυμος τῶν ἀρχόντων = ὁ θερμενος τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἤτοι πρὸ τῶν λοιπῶν ἀρχόντων (τοῦ βασιλέως, τοῦ πολεμάρχου καὶ τῶν ἐξ θεσμοθετῶν) ἐν τῷ καταλόγῳ τῷ περιέχοντι τὰ ὀνόματα τῶν ἐννέα ἀρχόντων. Οἱ ἄρχοντες λοιπὸν ἐκαλοῦντο ἐπώνυμοι οὐχὶ δι' ἄλλον λόγον, ἀλλ' ἀπλῶς διότι τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐτίθεντο ἐπὶ κεφαλῆς διαφόρων δικμοσίων καταλόγων (1).

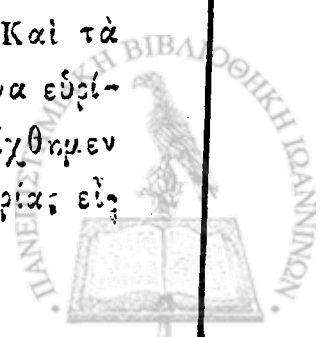
Τέλος ἐρχόμεθα εἰς τὰ ὁμηρικά: Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον (η. 54), τῷ δ' Ὀδυσσεύς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον (τ. 409) καὶ Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον (Γ. 562). Ταῦτα ἀνάγονται εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν καὶ ἐπομένως ἀναλυτέα: τούτῳ ἔστω ὄνομα Ὀδυσσεύς ἔχον τὸ ὄνομα ἤτοι τὴν ὀνομασίαν ἐπὶ τοῦ ἐδύσασθαι, α πολλοῖσιν γὰρ ἐγωγε ἐδυσσάμενος τόδ' ἰκάνω, ἀνδράσιν ἤδ' ἐ γυναιξίν ἀνά χθόνα

[1] Ἐπομένως ἡ γνώμη ὅτι ὁ ἄρχων ἐλέγετο ἐπώνυμος, διότι κατ' αὐτὸν ὀνομάζετο τὸ ἔτος: ἐπώνυμος τοῦ ἑνιαυτοῦ, εἶναι ἐσφαλμένη καὶ ἐξηγεῖται εὐκόλως πόθεν προήλθεν. Ἄρα τὰ δημόσια ἔγγραφα (οἱ κατάλογοι τῶν ἡλικιῶν, τῶν λήξεων, τῶν ἀρχόντων κλπ.) ἔφερον τὸ ὄνομα τοῦ ἄρχοντος ἐμπρὸς γεγραμμένον, οὗτος δὲ κατ' ἔτος ἡλλάζεν, ἐπόμενον ἦτο τὸ ὄνομα τοῦ ἄρχοντος νὰ χρησιμεύη πρὸς χρονολογίαν τῶν ἐγγράφων καὶ ἐπομένως ἐντεῦθεν νὰ πιστευθῇ ὅτι κατ' αὐτὸν ὀνομάζετο τὸ ἔτος.

πουλυθώτειραν» (τ. 407—8) λέγει ὁ Αὐτόλυκος ὁ πάππος τοῦ Ὀδυσσεύος ὁ θέμενος τὸ ὄνομα τῷ ἐγγόνῳ αὐτοῦ. Ἐπίσης Ἀρήτη ὄνομά ἐστιν αὐτῇ (τῇ δεσποίνῃ) ἔχον τὸ ὄνομα ἐπὶ τοῦ ἀρητῶς καὶ εὐκταίως γεννηθῆναι αὐτήν· πρβ. σχολιαστὴν αὐτόθι: καθὸ ἀρητῶς καὶ εὐκταίως ἐγεννήθη. Οὕτως καὶ τὸ τρίτον χωρίον: Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον = ἔχουσαν τὸ ὄνομα ἐντεῦθεν: οὐνεκ' ἄρ' αὐτῆς μήτηρ ἀλκυόνος πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα κλαί', ὅτε κλπ. (I. 562 καὶ ἐξῆς) ἢ ἐκλαμβανομένου τοῦ ἐπώνυμον οὐδετέρου οὐσιαστικοποιηθέντος κατὰ παράλειψιν τοῦ ὄνομα = Ἀλκυόνην κατὰ τὸ ἐπώνυμον ἦτοι κατὰ ὄνομα τὸ σχὸν τὴν ὀνομασίαν ἐντεῦθεν, οὐνεκα κλπ. Ὅτι δὲ ἐνταῦθα τὸ « ἐπώνυμον » δηλοῖ ὄνομα πρὸς τῷ ὀνόματι ὑπάρχον, διότι ἡ Κλεοπάτρα ἐπωνομάζετο Ἀλκυόνη καὶ ἐν τοῖς ἑτέροις δύο παραδείγμασι δηλοῖ ἀπλῶς τὸ ὄνομα: Ἀρήτη καὶ Ὀδυσσεύς, τοῦτο προέρχεται οὐχὶ ἐκ τῆς διαφοροῦ φύσεως τῶν συνθέτων, ἀλλ' ἐξάγεται ἐκ τῆς ἐννοίας καὶ τῶν πραγμάτων αὐτῶν. Τὸ οὐσιαστικοποιηθὲν ἐπώνυμον δύναται τὸ ἐν καὶ τὸ ἄλλο κατὰ τὴν περίστασιν· πρβ. Ἦσ. Θεογ. 282: τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' ὠκεανοῦ περιπηγὰς γένθ', ὅπου δηλοῖ αὐτὸ τὸ ὄνομα τοῦ Πηγάσου. Καὶ καθ' ὅλου τὸ ἐπώνυμος κατὰ τὴν πρώτην κατηγορίαν δύναται νὰ δηλοῖ καὶ ὄνομα πρόσθετον πρὸς τῷ ὀνόματι ὑπάρχον· πρβ. Ἦσ. Ἀποσπ. III: τὴν πρὶν Ἀθαντίδα κίκλησκον θεοὶ αἰὲν ἔόντες, τὴν τότε ἐπώνυμον Εὐβοίαν βοῶς ὠνόμασεν Ζεὺς, ὅπου τὸ ὄνομα Εὐβοία, ὅτε κατὰ πρῶτον ἐδόθη τῇ χώρᾳ, ἦτο κυρίως ἐπωνομασία, διότι αὕτη ἐκαλεῖτο Ἀθαντίς, καὶ κατήνησε κατόπιν καθ' αὐτὸ ὄνομα, ὅτε μὲ τὸν κειρὸν ἐλησημονήθη τὸ πρῶτον ὄνομα.

Ταῦτα ἐν ἐκτάσει περὶ τοῦ ἐπώνυμος λαβόντες ἀφορμὴν ἐκ τῆς περὶ τοῦ ἐπώνυμου ἀρχοντος πραγματείας τοῦ Ludwig Lange (Leipziger Stud. I. 1. 159 καὶ ἐξῆς). Καὶ τὰ μὲν παραδείγματα τῆς πρώτης κατηγορίας, ὧν πλείονα εὐρίσκονται αὐτόθι, ἠρμηνεύσαμεν κατ' αὐτόν, δὲν παρεδέχθημεν ὁμῶς τὴν γνώμην αὐτοῦ ὅτι τὰ τῆς δευτέρας κατηγορίας εἰς

ναι ἀντικειμενικά: ἐπὶ τοῦ ὀνόματος τινος ὦν, διότι ὡς ἀντικειμενικά π. χ. τὸ ἥρωες ἐπώνυμοι τῶν φυλῶν καὶ Ῥωμύλος ἐπώνυμος τῆς πόλεως = ἐπὶ τῶν ὀνομάτων τῶν φυλῶν ὄντες, ἐπὶ τοῦ ὀνόματος τῆς πόλεως ὦν ἤθελον σημαίνει ὅτι αἱ φυλαὶ πρὸς τοῖς αὐτῶν ὀνόμασιν εἶχον καὶ τὸ τῶν ἡρώων καὶ ἡ Ῥώμη πρὸς τῷ αὐτῆς ὀνόματι εἶχε καὶ τὸ τοῦ Ῥωμύλου, ὅπερ δὲν εἶναι ἄρθρον, διότι αἱ φυλαὶ ὀνομάζοντο μόνον ἀπὸ τῶν ἡρώων καὶ ἡ Ῥώμη μόνον ἀπὸ τοῦ Ῥωμύλου. Ἡ τοιαύτη ἀνάλυσις ἀρμόζει μόνον εἰς τὸ ἐπώνυμοι τῶν ἡλικιωῶν, τῶν λήξεων, τῶν ἀρχόντων, διότι οὗτοι εἰσιν ἐπὶ τῶν ὀνομάτων τῶν ἡλικιωῶν, τῶν λήξεων, τῶν ἀρχόντων ἀναγεγραμμένοι. Ἐπίσης δὲν παρεδέχθημεν ὅτι τὰ δύο πρῶτα ὀμηρικὰ παραδείγματα εἶναι ὀριστικά: τοῦτο ἔστω ὄνομα Ὀδυσσεύς ὃν ὄνομα ἐπὶ τινος δηλαδὴ τοῦ ὀδύσασθαι καὶ ὅτι τὸ τρίτον εἶναι ἀντικειμενικόν: ὃν ἐπὶ τοῦ ὀνόματος, Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον = ὃν ἐπὶ τοῦ ὀνόματος (τῆς Κλεοπάτρας), ἦτοι πρόσθετον (1). Καὶ περὶ τοῦ ἐπώνυμος ἄλλως.

2. Συνδετικὰ κτητικά.

Εἰσὶ τὰδε: ἀνδρό-γυνον (γένος) Πλ., ἀνδρό-γυνον τῆς ἡμετέρας γλώσσης, ἀνδρό-γυνα (λουτρά) Ἀνθ. Παλατ., ἀνδρο-γυνάρικον (κρεβάτι) τῆς γλώσσης μας, ἄρτο-λάγυνος (πήρα) Ἀνθ., ἄρτο-τυριανός (τόπος), ἄρτο-τυρίται βυζαντινά, βο-ἄνθρωπος (Τζέτζη), γαρ-έλαιον (Γαλην.), γύν-ἀνδρος (Σοφ. ἀποσπ.), Ἐξηκεστιδ-αλκίδαι (Ἡσυχ.), εὐρύ-νοτος, ζωό-φυτον (Σεξτ. Ἐμπειρ.), ἡμερο-νύκτιον (Εὐσταθ.), ἡμερό-νυκτον ἡμετέρας γλώσσης, θε-ἄνθρωπος (Πατ. Ἐκκλ.), κηρ-έλαιον (Γαλην.), κηρό-πισσος (Ἱπποκρ.), κροκ-ἄλατον (τὸ) τῆς ἡμετέρας γλώσσης (2), λιθό-νοτος, ἠνιά-ἡμε-

[1] Διότι τὸ ἐπώνυμον, οὐσιαστικοποιηθὲν οὐδέτερον, οἷον παραδέχεται καὶ τὸ τῆς Ἰλιάδος, κατ' αὐτὸν εἶναι ὀριστικόν, ὅταν δηλοῖ ἀπλῶς αὐτὸ τὸ ὄνομα, ὡς τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ὀκεανοῦ περὶ πηγᾶς γένθ' Ἡσ. Θεογ. 282 καὶ ἀντικειμενικὸν ὡς τὸ τῆς Ἰλιάδος, ὅταν δηλοῖ πρόσθετον ὄνομα πρὸς τῷ καθ' αὐτὸ ὀνόματι.

[2] Ἐμπλαστρον ἐκ κρόκου αὐγοῦ καὶ ἄλατος.

ρα ἡμέτερον, νυχθ-ἡμερος (Ἄρρ.), ξιφο-μάχαιρα (Ἄριστοφ.), σπαθο-μάχαιρον βύζαντ., ζυστρο-λήκυθος (Ἑσυχ.), ξυλό-λαδον τῆς γλώσσης μας, ὄβελισκο-λύχνιον (Πολυδ.), ὄξ-έλαιον (Ξενοκράτ.), παππό-πατρος, παππο-πατρικός καὶ παππο-πατρῶος (Κωνσ. Μαν. Χρον.), ρινό-βατος (Ἄριστ.), σαββατο-κύριακον τῆς γλώσσης μας, σιδηρό-χαλκος (Λουκ.), σκερδό-πρασον (Διοσκρ.), στλεγγίδο-λήκυθος (Πολυδ.), τρι-ἡμερον, ὑδρο-γείος (σφαῖρα) ἡμέτερα, φαγησι-πόσια (Ἄθ.), χρυσο-ελεφάντινος (Σχολ. εἰς Ἄριστοφ.). Ἐκτενῶς περὶ τούτων ἐπραγματεύθημεν ἐν τοῖς συνδετικοῖς (dvandva).

Ἐπιρρήματα τῆς κλάσεως ταύτης (1).

1. Ἐπιρρήματα ἐξ ὀριστικῶν κτητικῶν.

Α'. Κατ' αἰτιατικὴν.

a. Ἐνικοῦ ἀριθμοῦ.

α. Οὐδέτερου γένους. Τὸ πρῶτον συνθετικόν.

1). Ὄνομα: αὐτό-ετες (2), αὐτ-ἡμαρ, παν-ἡμαρ, πανθυμαδὸν (3) ὀμηρικά, αὐθ-ημερὸν Θουκυδ.

2). Ἀριθμητικὸν ἤτοι περιληπτικὰ κτητικὰ ἐπιρρήματα, συνήθως περιληπτικὰ (dvigu) θεωρούμενα: εἰνά-ετες, εἰνά-νυχες (4), ἐνν-ἡμαρ (5), ἐξά-ετες, ἐξ-ἡμαρ, ἐπτά-ετες, πεντά-ετες, τρί-ετες, ποσσ-ἡμαρ (6). Ὄμηρικά.

[1] Περιωρίσθημεν εἰς ὀλίγα ἐκ τῶν πολλῶν, ἅπερ δύνανται νὰ εὐρεθῶσιν.

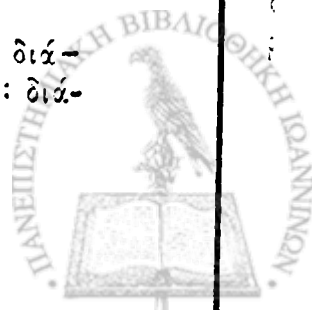
[2] Χρονικὸν διάστημα ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

[3] Ἐκ τινος * πάν-θυμο-ς. Ἰδὲ διὰ τὸ α καὶ διὰ τὸ δ σελ. 308 σημ. καὶ 309. Berch [23] θεωρεῖ τὸ πανθυμαδὸν ὀριστικόν.

[4] Ἐκ τινος * εἶνα-νυχῆς Ebeling L Hom.

[5] Περὶ τοῦ εἶνα- καὶ ἐννα- ἐκ τοῦ ἐνφα- προελθόντων ἰδὲ G. Meyer ἑλλ. γραμμ. σελ. 327. Ὁ Düntzer (Ἰλ. I. 470) παραδέχεται ἀποβολὴν τοῦ ε.

[6] Ἐν πᾶσι τούτοις νοητέον οὐσιαστικόν τι οὐδέτερον ὡς διάστημα (χρονικόν) ἢ τι τοιοῦτον, εἰς ὃ κτητικῶς ἀναφέρονται: διάστημα ἐξ, ἐπτά ἐτῶν κλπ.

3). Ἐπίρρημα: ἀντί-βιον, ὑπέρ-βιον τοῦ ἀντί-βιος, ὑπέβ-βιος, ἀντι-κρύ (1), πρό-γνυ (2), ἀ-κλεές, ἀ-πέλεθρον (ἀ-πέλε-θρος), ἀ-τρέμας (3) καὶ ἀ-τρέμα, ἀ-χρεῖον (4), νή-ποινον (νή-ποινος), χθι-ζόν (χθι-ζός). Ὀμηρικά.

β'. Θηλυκοῦ γένους. Τὸ πρῶτον συνθετικὸν πρόθεσις: ἀν-τι-βίην Ὀμ.

β. Πληθυντικοῦ, οὐδετέρου γένους. Τὸ πρῶτον συνθετικὸν ἐπίρρημα: χθι-ζά, πρῶϊ-ζα Ὀμ. (χθι-ζός, πρῶϊ-ζος = τῆς χθελσινῆς καὶ προχθελσινῆς ἡμέρας). Τοιοῦτον καὶ τῆς ἡμετέρας γλώσσης τὸ ἀνά-ποδα, πρβ. καὶ ἀνά-ποδος ἄνθρωπος.

β'. Κατ' ἀφαιρετικὴν (5).

Τὸ πρῶτον συνθετικὸν ἐπίρρημα: εὐ-κλειῶς, εὐ-κόσμως, ἀ-κλειῶς, προ-φρονέως ὡς ἔκ τινος * προ-φρονής. Ὀμηρικά.

γ'. Κατὰ τοπικὴν ἐνικοῦ (6).

Τὸ πρῶτον συνθετικὸν

1). Ἐπίθετον: τρι-στοιχί' (τρί-στοιχο-ς), αὐτο-νουχί' (* αὐτό-νουχο-ς) ὀμηρικά, αὐτ-ανδρί' (αὐτ-ανδρο-ς), παν-

[1] Ἴδὲ κατωτέρω ἐν τοῖς δισυνθέτοις.

[2] Προ-γόνυ προ-γνυ πρό-γνυ (= ζενδ. fra-shnu = πρό-γνυ) μὲ προκεκαμμένον γόνυ (Κουρτ. Ἐτυμ. 5η 179 καὶ 521). G. Meyer (ἑλλ. γραμμ. § 215) ἀμφιβάλλει εἰς τοιαύτην παραγωγὴν ἕνεκα τοῦ Φ. 460. Κατὰ Clemm (Stud. VII. 80) ἀντικειμενικὸν ἔκ παραθέσεως προελθόν.

[3] Ἄν ἴσως καὶ παραχθῆ ἔκ τινος ἀφηρημένου τὸ * τρέμας = ὁ τράμας καὶ θεωρηθῆ ἐπίρρημα οὐδετέρου κατὰ σανσκριτικὸν τρόπον εἰς -ας. Κατὰ Heerdegen [45] ὀριστικόν: οὐ τρέμων. Ἀτρέμας πρὸ φωνήεντος καὶ ἔκπεσόντος τοῦ ς (G. Meyer ἑλλ. γραμμ. § 305) ἀτρέμα (ἄπαξ O. 318) πρὸ συμφώνου.

[4] Ἀχρεῖον ἰδῶν (ὁ Θεραίτης) B. 269: ἀκαίρως καὶ ἐπ' οὐδε-μιᾶ χρεῖη ὑποβλέψας ὀργιζομένου καὶ μὴ δυναμένου ἀμύνασθαι δι-γράφει βλέμμα ἀχρεῖον ἐγέλασεν (ἡ Πηνελόπη) σ. 163: χω-ρίς χρεῖαν, ἄνευ λόγου. Ἐπομένως ἀχρεῖον = ἄνευ χρεῖας τινός.

[5] Περὶ τῆς πτώσεως ταύτης ἰδὲ ἐν τοῖς ὀριστικοῖς σελ. 488.

[6] Ἴδὲ περὶ τῆς πτώσεως ταύτης ἐν τοῖς ὀριστικοῖς σελ. 487.

δημει (πάν-δημο-ς), παν-στρατεί, αὐθ-ήμερι' Ἐπιγραφ., πανῶ
οικί (* πάν-οικο-ς).

2). Ἐπίρρημα: ἄ-θεεῖ ἐκ τοῦ ἄ-θεος (1), ἄ-σπουδί' ἐκ τι-
νος * ἄ-σπουδος (σπουδή) δημηρικά, νη-ποινεῖ καὶ -νι (νή-
ποινο-ς), ἄν-ωνυμει καὶ -μι (ἄν-ώνυμος), ἀμροχθεῖ καὶ -ι
(ἄ-μοχθο-ς), ἄ-μισθι (ἄ-μισθος).

2. Ἐπιρρήματα ἐκ συνδετικῶν κτητικῶν.

Τοιαῦτα εὑρομεν: νυχθ-ήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα (τῆς
κοινῆς) ἦτοι χρονικὸν διάστημα νυκτὸς καὶ ἡμέρας, παππο-
πατρόθεν (Κωνστ. Μαν. Χρον.), σωματο-ψύχως Π. Ἐκ.,
θεό-ψυχα ἡμέτερον = μὲ θεὸν καὶ μὲ ψυχὴν.

Παράρτημα.

Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα διακρινομένη κατὰ τὴν κομψότητα
καὶ τὴν χάριν ἀπέφυγε τὰ τερατώδη τῆς σανσκριτικῆς γλῶσ-
σης σύνθετα (2) τὰ ἐκ πολλῶν θεμάτων συγκείμενα, γέννημα
τῶν λογίων Ἰνδῶν, ἐν τῇ γλώσσῃ τοῦ λαοῦ οὐδέποτε ζήσαν-
τα, καὶ μόνον ἐνίοτε ἐχρήσατο τοιοῦτοις πρὸς κωμικὸν σκο-
πόν.

Ὁ Ὅμηρος μέχρι συνθέτων ἐκ τριῶν θεμάτων φθάνει, ἄπερ
κλητέα δισύνθετα. Καὶ ταῦτα, ὡς καὶ τὰ ἐκ πλειόνων ἢ τρι-
ῶν θεμάτων ἀποτελούμενα σύνθετα, ἦτοι τὰ πολυσύνθετα,
ὑπάγονται εἰς τοὺς αὐτοὺς κανόνας τῶν ἀπλῶν συνθέτων καὶ
εἰς τὰς αὐτὰς κλάσεις. Δικαιροῦνται ἐπομένως κατὰ πρῶτον εἰς
δύο μέρη, εἰς πρῶτον δηλαδή καὶ δεύτερον συνθετικὸν καὶ
πάλιν τὸ ἕτερον τούτων (ἐπὶ τῶν δισυνθέτων καὶ πολυσυν-
θέτων) ἢ ἐκάτερον (ἐπὶ τῶν πολυσυνθέτων) εἰς δύο καὶ οὐ-
τω καθεξῆς. Μόνον τὰ σύνθετα, ἐν οἷς ἡ σχέσις τῶν συνθετι-
κῶν μερῶν πρὸς ἀλλήλα εἶναι κατὰ παράταξιν, δηλαδή τὰ

[1] Ὁ οὐδένα θεόν (ὡς βοηθόν) ἔχων.

[2] Τῆς κλασικῆς, διότι οἱ Βέδαι σπανιώτατα ἔχουσι σύνθετον
ἐκ πλειόνων ἢ δύο θεμάτων ἀποτελούμενον ἐκτός ἂν πολύχρηστον
σύνθετον καταντήσαν νὰ θεωρῆται ἀπλοῦν προσλάβῃ ἐνίοτε ἕτερον
θέμα. Whitney § 1246.

συνδετικά (dvandva) και τὰ συνδετικά κτητικά μόνον ταῦτα διαιροῦνται ἀμέσως οὐχί εἰς δύο μόνον (1), ἀλλὰ και εἰς τρία και πλείονα μέρη.

Σημ. Πολλά τῶν δισυνθέτων τοῦ Ὀμήρου και τῶν μεθ' Ὀμηρόν εἰσιν, οἷα τὰ ἐν βέδαις. Π. γ. ἐν-αλίγκιος, ἀ-θέσφατος, πρεσβυ-γενής, θεσπι-δαής, αἰσυλο-εργός, πατρο-κασίγνητος, λιπαρο-κρήδεμνος, καλλι-κρήδεμνος, καλλι-πάρης, μιλο-πάρης, εὐρυ-μέτωπος, εὐ-πρόσωπος, κριο-πρότωπος κλπ. οὐδείς τῶν Ἑλλήνων ἤσθάνετο ὡς δισύνθετα, ἀφοῦ τὸ ἕτερον τῶν συνθετικῶν αὐτῶν παρῆεν αἰσθησιν ἀπλοῦ ὀνόματος και οὐχί συνθέτου.

I. Δισύνθετα.

A'. Τὰ ὀμηρικά.

α. Ὀριστικά: ἀ-ἀσχετος, ἀ-ζιχής, ἀ-θέσφατος, ἀ-κερσεκόμης, ἀ-νιπτόπους (2), ἀ-προτίμαστος, ἐν-αλίγκιος, ἐπι-βουκόλος, παν-ἀποτμος, παν-αφῆλιξ, παν-αώριος, Προθο-ήνωρ, πατρο-κασίγνητος, πρεσβυ-γενής, ὑφ-ηνίοχος.

Πάντα πλὴν τοῦ πρεσβυγενής και Προθοήνωρ ἔχουσι τὸ δεύτερον συνθετικὸν σύνθετον, ταῦτα δὲ τὸ πρῶτον και δὴ ὀριστικόν: -ζιχής = *δι-πχής (3), πρό-θοος, -προτί-μαστος (4), ἀ-λίγκιος (5), πρέσ-βυς, ἀ-σχετος, ἀντικειμενικόν: -κερσε-κόμης, -νιπτό-πους, βου-κόλος, ἡνί-οχος, θέσ-φατες, ἀφ-ῆλιξ και κτητικόν: ἀ-ποτμος (6), ἀ-ώριος.

[1] Ὅπερ συμβαίνει, ὅταν δύο ἢ πλείονα θέματα ὁμοῦ ἀποτελῶσι μίαν ἔννοιαν, π. γ. λιγνο-φιλάργυρος, γιδο-πρόβατα, δικαιο-ἀδικος, κυμινοπριστο-καρδαμογλύρος, γλισχραντιλογ-εξεπίτριπτον.

[2] Δύναται νὰ θεωρηθῆ και κτητικόν ὁ ἔχων ἀνίπτους πόδας, ἀλλ' ἀφοῦ ἔχομεν ἐνεστωτικά θέματα ἠϋξημένα και ἐν τῷ ἀπτοε-πῆς, μισγάγκεια ἐπίσης ὀμηρικοῖς, προτιμήσαμεν τὴν ἐκ τοῦ νί-πτω σύνθεσιν και οὐχί τὴν ἐκ τοῦ ἐπιθέτου ἀνιπτος.

[3] Ἦτοι δι-εχής. Ἰδὲ σελ. 347.

[4] Ἰδὲ σελ. 365.

[5] Ἰδὲ σελ. 482.

[6] Ἰδὲ σελ. 549 σημ. 2.

Σημ. Ἐρμηνεύομεν τινὰ τούτων τὰ δυσκολώτερα. Τὸ πρέσ-
 θυς κατὰ Κούρτιον (Ἐτυμ. σελ. 472) εἶναι σύνθετον ἐκ τοῦ
 πρεσ- = τῶ λατ. pris- (πρβ. pris-cus) συγκριτικοῦ τῆς
 προθέσεως πρὸ (πρβ. σανσκρ. pra-jas) καὶ τῆς ῥίζης θυ =
 γυ = γα, γε-ν. Ἡ μετάπτωσις τοῦ ῥιζικοῦ φωνήεντος εἰς υ
 ἐγένετο διὰ τοῦ ο, πρβ. πρέσ-θα ὁμ. θηλυκὸν ὑποτιθεμένου
 ἀρσενικοῦ * πρέσ-βο-ς. Ἐπομένως πρέσ-θυ-ς = ὁ πρότερον
 γεννηθείς, πρεσθυ-γενής δὲ εἶναι οὐδὲν ἕτερον ἢ τὸ πρέσ-θυ-ς
 αὐτό, ἀφοῦ τὸ -γενής εἶναι ἐπανάληψις τοῦ θυ-ὑπὸ ἄλλην
 μορφήν. Ἀφ-ἡλιξ = ἀπὸ ἡλικίων ἦτοι τῶν ὀμηλικίων (1), τὸ
 δὲ ὄλον παναφήλιξ = ἐντελῶς (ἀφήλιξ =) ἀπὸ τῶν ὀμηλι-
 κίων, ἐντελῶς ἔρημος τῶν ὀμηλικίων, τὸ ἀφ-ἡλιξ τῶν ὕμνων
 ὅμως εἶναι ὀριστικόν: (ἡλιξ =) ἡλικιωμένος ἀπο, ἦτοι προ-
 χωρημένος τὴν ἡλικίαν, ἐπίσης ὀριστικὸν καὶ κατὰ τὴν με-
 ταγενεστέραν σημασίαν = ἀνηθός ἦτοι (ἀπο =) οὐπω ἡλι-
 κιωμένος. Τὸ ἀ-ώριος ἐκ τοῦ ἀ- καὶ ὦρα, πρβ. τὰ μεθ' Ὀμη-
 ρον ἀ-ώρος καὶ ἀ-ώριος = παράκαιρος, παναώριος δὲ καλεῖ-
 ται ὁ Ἀχιλλεὺς ὡς λίαν προώρως προωρισμένος ἀποθανεῖν.
 Περὶ τοῦ κασίγνητος ἀμέσως κατωτέρω γενήσεται λόγος.

β'. Ἀντικειμενικά: αἰσυλο-εργός, αὐτοκασί-γνητος, ἀμε-
 τρο-επής, δυσαριστο-τόκεια, θεσπι-δαής (2).

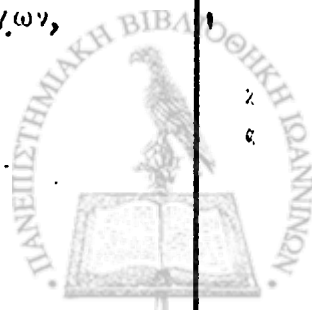
Ταῦτα ἔχουσι τὸ πρῶτον συνθετικὸν σύνθετον καὶ δὴ ὀρι-
 στικόν: αἰσυλο-ς (3), αὐτο-κασί-, δυσ-αριστο-, ἀντικειμενι-
 κόν: θέ-σπι-, κτητικόν: ἀ-μετρο-ς.

Σημ. Ἐρμηνεύομεν καὶ ἐνταῦθα τὰ δυσκολώτερα. Πρὸς τῶ
 αὐτοκασίγνητος ἔχομεν καὶ κασίγνητος Ὀμ., ὁ κάσις Αἰσχ.,
 Σοφ., Εὐρ. = ἀδελφός, ἡ κάσις Εὐρ. = ἀδελφή. Τὸ κασίγνη-
 τος δηλοῖ κατὰ Κούρτιον (Ἐτυμ. σελ. 144) τὸν ἐκ τῆς αὐ-
 τῆς μητρὸς γεννηθέντα ἀδελφὸν ἦτοι τὸν ὁμογάστριον. Ἀλλὰ

[1] Κατὰ Schaper [529] κτητικὸν ὁ μακρὰν τοὺς ὀμηλικίας ἔχων,
 οὕτω καὶ Heerdegen [54].

[2] Ἴδὲ περὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν σελ. 517.

[3] Περὶ τοῦ αἰσυλο-ς ἴδὲ ἄνω σελ. 482.

τί σύνθετον εἶναι τὸ κασίγνητος; (1). Ὁ Schröder (σελ. 550) θεωρεῖ αὐτὸ ὀριστικὸν μὲ ἀνστραμμένα τὰ συνθετικὰ μέρη ἀντὶ * γνητό-κασίς = * γνητός, γνήσιος ἀδελφός, ὁμογάστριος, ἀλλ' ἢ ἀναστροφή τῶν συνθετικῶν μερῶν διὰ τὸσεν ἀρχαῖον σύνθετον δὲν εἶναι πιθανή. Ὁ Berch (20) καὶ Heerdegen (28) θεωροῦσιν αὐτὸ ὀριστικὸν ἄνευ ἀναστροφῆς, ἀλλὰ πῶς θὰ ἀναλυθῆ τότε; Βεβαίως οὐχὶ ἄλλως ἢ οὕτω: ὡς κάσις, ὡς ἀδελφός γεννηθείς, ἀλλ' ἢ σημασία αὕτη καὶ ψυχρά καὶ ἀνούσιος εἶναι. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καταφεύγομεν εἰς τὸν Fick (Stud. VIII. 313) καὶ παραδεχόμεθα μὲ αὐτὸν ὅτι ἐνταῦθα ἔχομεν συντετμημένον ὄνομα ἐκ τοῦ ἐλοκλήρου αὐτοκασίγνητος, ὅπερ καὶ μόνον παρέχει πλήρη ἔννοιαν, δηλοῦν τὸν γεννηθέντα ἐκ τῆς αὐτῆς γαστρῆς, ἐνῶ τὸ συντετμημένον κασίγνητος καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ πάλιν συντετμημένον κάσις οὐδεμίαν παρέχουσιν ἔννοιαν, δηλοῦντα τὸ μὲν τὸν ἐκ γαστρῆς γεννηθέντα, τὸ δὲ κάσις γαστέρα, καὶ μόνον προσεπινοουμένου τοῦ ἀποκοπέντος ἀποτελοῦσι πλήρη ἔννοιαν. Πρβ. Ἑκατος καὶ ἑκατηβόλος ἐν τοῖς ἔμπροσθεν (σελ. 56). Τὸ κάσις ὁ Fick, καθὼς βλέπομεν, ἐρμηνεύει διὰ τοῦ γαστήρ. Τὸ κάσις παράγουσιν ὅμως (Vavicek σελ. 117 (2)) ἐκ τῆς ῥίζης kam, kan = ἀγαπᾶν καὶ ἐξηγοῦσιν: ὁ ἀγαπητός ἦτοι ὁ ἀδελφός, ἢ ἀγαπητὴ ἦτοι ἢ ἀδελφή. Ἀλλ' ἀφοῦ τὸ πρόσφυμα τι, σὶ δηλοῖ τὸν δρῶντα καὶ οὐχὶ τὸν πάσχοντα (Zaichner σελ. 60), ἡμεῖς εὐρίσκομεν τὸ ὄνομα κάσις προσφορώτερον διὰ τὴν μητέρα ὡς τὴν κατ' ἐξοχὴν ἀγαπῶσαν τὰ τέκνα καὶ ἐπομένως προτιμῶμεν νὰ ἐρμηνεύσωμεν τὸ αὐτοκασίγνητος: τὸν ἐκ τῆς αὐτῆς μητρὸς γεννηθέντα. Πρβ. Γ. 238: α αὐτοκασιγνήτω, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ » καὶ Τ. 293: α τρεῖς τε κασιγνήτους, τούς μοι μία γείνατο μήτηρ », δηλαδή

[1] Περὶ τοῦ -γνητος = γεννηθείς εἶπομεν ἄνω σελ. 363. Πρβ. καὶ Δημό-γνητος, Διό-γνητος, Ἑρό-γνητος, Θεό-γνητος, ἔχοντα τὸ αὐτὸ δεύτερον συνθετικόν.

[2] Ἴδὲ καὶ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν σελ. 190 σημ. 3.

ἢ αὐτή, ἢ καὶ ἐμέ. Τὸ δυσαριστο-τόκεια διηρέσαμεν οὕτω ἐν τῇ ἐννοίᾳ ἢ τεκοῦσα δυστυχῆ ἄριστον, ἐνῶ κατὰ τὴν ἑρμηνείαν ἢ ἐπὶ κακῷ τὸν ἄριστον τετοκυῖα ἔχομεν ἀντικειμενικὸν μὲ διπλῆν ἐξάρτησιν, ὅπερ παρ' οὐδενὶ ἑτέρῳ ἀντικειμενικῷ εὔρηται (1). Νὰ διαιρέσωμεν δὲ μὲ τὸν Heerdegen (55) δυσ-αριστοτόκεια = δυστυχῆς μήτηρ ἀρίστου δὲν φαίνεται ἡμῖν ὀρθόν, ἀφοῦ περὶ τῆς δυστυχίας τοῦ υἱοῦ πρόκειται. Πρβ. Α. 418: τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισιν, ὅπερ λέγει ἡ Θέτις περὶ τοῦ υἱοῦ τῆς καὶ οὗ ἕνεκα ἀναφωνεῖ Σ. 54: ὦ μοι δυσαριστοτόκεια.

γ'. Κτητικὰ: ἀκριτό-μυθος, ἀκριτό-φυλλος, ἀμιτρο-χίτωνες, ἀν-ἀποινος, δυσά-μμορος, δυωδεκά-βοιος, δυωκαιεικοσί-μετρος, δυωκαιεικοσί-πηχυς, ἐκκαιδεκά-δωρος, ἐνδεκά-πηχυς, εὐρυ-μέτωπος, καλλι-κρήδειμος, λιπαρο-κρήδεμος, καλλι-πάρηος, μιλιτο-πάρηος, φοινικο-πάρηος, χαλκο-πάρηος.

Ταῦτα ἔχουσι τὸ ἕτερον τῶν συνθετικῶν σύνθετον καὶ δὴ συνδετικόν: δυσ-α-, δυώ-δεκα, δυω-και-εικοσι-, ἐκ-καί-δεκα, ἐν-δεκα, ὀριστικόν: ἄ-κριτος, ἀντικειμενικόν: κρή-δεμον, μέτ-ωπον, παρ-χίον (2); κτητικόν: ἄ-μιτρος = ὁ οὐδεμίαν μίτραν ἔχων (χιτῶν), ἄ-ποινα (3) (τά). Ἐκ τούτων ἑρμηνευτέον μόνον τὸ δυσ-ά-μμορος, ὅπερ ἡμεῖς θεωροῦμεν ἰσοδύναμον τῷ ἡμετέρῳ α ἄμοιρος (= ἄ-μμορος) καὶ κακομοίρης (= δύσ-μμορος), ἥτοι ὁ οὐδεμίαν τύχη (καλὴν) ἔχων (ἄ-μμορος), ἀλλὰ τὸναντίον κακὴν (δύσ-μμορος). Συνήθως ὁμως ἐκλαμβάνουσι τὸ δυσ- καὶ τὸ ἄ- δηλοῦντα τὸ αὐτὸ « δεδιπλασίακε πρὸς τὴν ἐπίτασιν· τὸ γὰρ δυσ- καὶ ἄ- ταύτην δηλοῦσι ». Πρβ. Lex. Hom. Ebeling.

Σημ. α. Δισύνθετα εἶναι καὶ τὰ ἐξῆς ἐπιρρήματα ἐπίσης

[1] Πλὴν τοῦ κωμικοῦ σαρκασμο-πιτυο-κάμπτης, περὶ οὗ κατωτέρω.

[2] Ἴδὲ σελ. 521 σημ. 4.

[3] Περὶ τοῦ ἄποινα = ἔχοντα, κρατοῦντα τὴν ποινὴν ἄπο, τρέποντα τὴν ποινὴν ἄπο ἰδὲ καὶ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν σελ. 551.

ἑμπηρικά: διαμ-περές, δι-άνδιχα, ἐν-αντίβιον, ἕξανα-φανδὸν ὀριστικὰ καὶ κατ-αντικρὺ, κατ-εναντίον, κατ-ενῶπα ἀντικειμενικά. Ἔχουσι δὲ τὸ ἕτερον συνθετικὸν σύνθετον καὶ δὴ συνδετικόν: δι-αμ-, ἕξ-ανα- (1), ὀριστικόν: ἐν-αντίον, ἀντικειμενικόν: ἀν-διχα, ἐν-ῶπα, κτητικόν: ἀντί-βιον, ἀντι-κρὺ. Τὸ κατ-αντικρὺ, κατ-ενῶπα καὶ κατ-εναντίον προῆλθον ἐκ παραθέσεως ἐκ τοῦ κατ' ἀντικρὺ (2), κατ' ἐνῶπα (3) κατ' ἐναντίον γραφόμενα καὶ οὕτω. Περὶ τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ τοῦ διαμ-περές σημειωτέον ὅτι σώζεται ἐν τῇ γλώσσῃ τῶν, διότι λέγομεν τὶ ἀνοιξες περές, ἄφεςες τὴν θύραν περές, ἤτοι πέρα, πέρα, ἐντελῶς ἀνοικτήν.

Σημ. 6'. Ὁ Heerdegen (σελ. 55) δισύνθετον θεωρεῖ καὶ τὸ φιλοκέρτομος, ἀλλ' εἶπομεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν (σελ. 124 σημ.) ὅτι τὸ κέρτομος εἶναι ἀπλοῦν. Οὐχὶ ὀρθῶς ὁ Heerdegen (αὐτόθι) δισύνθετα θεωρεῖ καὶ ἄλλοπρόσαλλος, ἑμπυριβήτης ἑμπηρικά καὶ τὸ πολὺ μεταγενέστερον καλοκάγαθος, διότι εἶναι νέθα σύνθετα καὶ οὐδὲν ἕτερον μὲ ἐκάτερον συνθετικὸν ἀπλοῦν, οἷα καὶ τὰ ἐπίσης ἑμπηρικά: ἕξονομακλήδην, δυσκαίδεκα, τρισκαίδεκα, ἐννεακαίδεκα. Πρβ. καὶ τὰ ἐν τοῖς ῥηθείσι δισυνθέτοις ὡς πρῶτα συνθετικὰ εὐρισκόμενα: δυωκαίκοσι-, ἕκκαίδεκα-. Ἐξήρῃσαμεν τῶν δισυνθέτων καὶ τὸ ἀφαρμαρτοεπής, Ἀναβησίνεως ἑμπηρικά διὰ τὸ ἄτοπον, ὅπερ

[1] Αἱ προθέσεις μὲ διάφορον ἐκάτερα χρωματισμὸν προσδιορίζουσι τὴν δεύτερον συνθετικόν, Πρβ. καὶ σελ. 318 σημ. 3.

[2] Τὸ -κρυ ἐκλαμβάνουσι προελθὸν ἐκ τοῦ κάρ καρ-υτ-κρ-υτ-κρυ(ς) (Vanicek 126 καὶ Schaper 528). Ἀντικρὺς καὶ ἀντικρὺ = ὁ ἔχων τὴν κεφαλὴν ἢ τὴν ἄκρην ἀπέναντι (Schaper αὐτόθι). Περὶ τοῦ τελικοῦ τ ἀποβαλλομένου ἢ τρεπομένου εἰς ς ἰδὲ σελ. 135, καὶ Gelbke Stud. II. 35. Ἰδὲ ὅμως καὶ τὰ ῥηθέντα ἐν σελ. 488 σημ. 2.

[3] Ἐκ τινος * ἐν-ῶψ ἀντικειμενικοῦ = ἐν ὠπὶ αἰτ. ἐν. ἐνῶπα (πρβ. ἐνωπῆ ἔκ τινος διὰ προσφύματος ἠϋξημένου * ἐνωπός), ἐξ οὗ μὲ τὴν κατὰ κατ' ἐνῶπα ἢ κατενῶπα, ὅπως καὶ ἔγραψεν ὁ Ἀρίσταρχος κατ' ἀμφοτέρους τοὺς τρόπους. Ἄλλοι (Düntzer O. 320) τονίζουσι κατένωπα ἔκ τινος ἐνωπα, ὡς ἔγαντα κατέναντα.

προέρχεται ἐκ τῆς παραδοχῆς τοῦ πρώτου συνθετικῶ τούτων ὡς συνθέτου, διότι θὰ ἔχωμεν ἀφ-αμαρτο-, ἀνα-θησι- ὀριστικά σύνθετα μὲ δεύτερον συνθετικόν, τοῦ ὁποίου ὁ τύπος δὲν ἀρμόζει εἰμὴ εἰς πρῶτον συνθετικὸν καὶ ἀποκλειστικῶς διὰ πρῶτον ἐπλάσθη.

Β'. Ἐκ τῶν μεθ' Ὁμῆρον τινά.

α. Συνδετικά: ἀμπελο-χώραφα ἡμ. (ἀμπ-ελος ὀρ.), γίδο-πρόβατα ἡμ. (πρό-βατον ὀρ.), δαμασκην-απιδό-μηλα βυζαντινόν· δικαιο-ἀδίκος φίλωνος (ἀ-δίκος κτητικόν), ἰατρο-φιλόσοφος ἡμ. (φιλό-σοφος ἀντ.), κρουνηχυτρο-λήραιοι Ἀριστοφ. (κρουνό-χυτρο- ὀριστ. κτητικόν), λιχνο-φιλάργυρος Meineke Κωμ. (φιλ-ἀργυρος ἀντικ.), στενο-επιμήκης Σχολοεἰς Σοφ. (ἐπι-μήκης κτητ. = περισσὸν μῆκος ἔχων).

β. Ὀριστικά: ἀ-λυσιτελής Πλ. (λυσι-τελής ἀντικ.), ἀ-μεμψίμοιρος Τελητ. παρὰ Στοβαίω (μεμψί-μοιρος ἀντικ.), ἀμφιπτολεμοπηδησί-στρατος (1) Εὐπολιδ. (ἀμφιπτολεμο-πηδησί- ἀντικ. (2)), ἀξιο-στράτηγος Ξενοφ. (στρατ-ηγός ἀντ.), ἀ-στεργάνωρ Αἰσχ. (-στεργ-άνωρ ἀντ.), ἀ-σύμμετρος Πλ. (σύμ-μετρος ἀντ.), ἀ-φιλόσοφος Πλ. (φιλό-σοφος ἀντ.), βτραχομουο-μαχία (βτραχο-μουο- συνθετικόν κτη-

---

[1] Ὁ Clemm (de comp. σελ. 167) θεωρεῖ τὸ σύνθετον αἰνίγμα. Καὶ ἡμεῖς μεμονωμένην τὴν λέξιν πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες καὶ ἀπεσχισμένην τῆς συνεχείας αὐτῆς κατ' εἰκασίαν ἠρμηνεύσαμεν: στρατὸς πηδῶν ἀμφὶ τὸν πόλεμον καὶ ἴσως νοοῦνται τὰ ξενικά στρατεύματα, τὰ ὁποῖα (Φιλιππ. Α'.) « παρακύψαντα ἐπὶ τὸν τῆς πόλεως πόλεμον πρὸς Ἀρτάβαζον καὶ πανταχοῦ μᾶλλον αἴχεται πλέοντα, ὁ δὲ στρατηγὸς ἀκολουθεῖ ». Δύναται ὅμως νὰ θεωρηθῇ καὶ κτητικόν: τίς (στρατηγός) ἔχων τοιοῦτον προκομμένον στρατόν.

[2] Εἶναι ἀξιοσημείωτον, διότι τὸ πηδησί- τούτου ἔχον τύπον ἀρμόζοντα εἰς πρῶτον συνθετικόν, ὅπως καὶ χρησιμεύει ὡς τοιοῦτον εἰς τὸ -στρατος, ὑπηρετεῖ ἐνταῦθα καὶ ὡς δεύτερον συνθετικόν. Τοιαῦτα μὲ διπλὴν τοῦ ῥηματικῶ θέματος ὑπηρεσίαν ἔχομεν μετρημένα τῆς κωμικῆς ποιήσεως. Τὰ ἔχοντα ὅμως πρῶτον συνθετικὸν θέμα ῥήματος συνθέτου μὲ πρόθεσιν θεωρητέα, ὡς καὶ τὰ ἔχοντα θέμα ἀπλοῦ ῥήματος, Περβ. Ἀναθησί-νεως, ἀραμαρτο-επι- ἀνωτέρω ῥηθέντα.

κικόν), βαυκο-πανοῦργοι Ἀριστοτ. (παν-οῦργος ἀντ.), γαβ-
 λεομυο-μαχία (γαλεο-μυο-συνδ. κτητ.), λεπτ-επίλεπτος
 Ἀνθ. (-επι-λεπτος ὄρ.), ξυλο-λυχνούχος Ἀθ. (λυχνούχος
 ἀντ.), παν-ἀμμορος Ἀνθ. = ἐντελῶς ἀμέτοχος (ἄ-μμορος
 κτ.), παν-ἀπήμων Ἡσ. (ἄ-πήμων κτητ.), παν-ἀφυλλος
 ὕμν. ὄμ. (ἄ-φυλλος κτ.), παν-ἀώρος ἐπιγρ. = τῷ ὀμηρικῷ
 παν-ἀώριος (ἄ-ώρος κτ.), παντ-ολιγοχρόνιος Ἀνθ. (ὀλιγο-
 χρόνιος κτ.), παππ-επίπαππος (1) Φιλωνίδ. κωμ. παρά
 Πολυδ., πενθ-ημιμερής, πενθ-ημιπόδιος Ξενοφώντειον, πενθ-
 ημισπίθαμος Φιλωνος (ἡμι-μερής, ἡμι-πόδιος, ἡμι-σπίθαμος
 κτ.), πρωκτο-πεντετηρίς Ἀριστοφ. (πεντ-ετηρίς κτ.),
 πτωχο-νοικοκῦρις ἡμέτερον (νοικο-κῦρις ἀντ.), = πτωχός
 ἦται μέτριος νοικοκῦρις, σαλπιγγολογχο-υπηνάδαι Ἀριστοφ.
 (σαλπιγγο-λογχο-συνδ. κτητ.), συν-ἀπόδημος Ἀριστοτ.
 (ἀπό-δημος ἀντ.), συν-δημιουργός Πλ. (δημιουργός ἀντ.),
 τρισ-ἄωρος Ἀνθ. = λίαν ἄωρος, τρισ-ευδαίμων Λουκ. (εὐ-
 δαίμων κτ.), τρισ-κακοδαίμων Ἀριστοφ. (κακο-δαίμων
 κτ.), ὑπερ-ευγενής Ἀριστοτ. (εὐ-γενής κτ.), ὑπερ-κα-
 ταγέλαστος Δίσχ. (κατα-γέλαστος ὄρ.), ὑπο-γυμνασίαρχος
 ἐπιγρ. (γυμνασί-αρχος ἀντ.), ὑπο-λεπτολόγος Κραζίνου
 (λεπτο-λόγος ὄρ.), ὑπο-χλωρομέλας Ἱπποκρ. (χλωρο-μέλας
 συνδ.), φαυλ-επιφαυλότατος Δημοδ. παρά Bergk (ἐπι-φau-
 λότατος ὄρ.), ψευδο-δίπτερος Βιτρούβ. (δί-πτερος κτ.), ψευ-
 δο-περίπτερος τοῦ αὐτοῦ (περί-πτερος κτ.), ψευδο-χρυσόλι-
 θος Διοδ. Σικελ. (χρυσό-λιθος ὄρ.).

γ'. Ἀντικειμενικά: ἀἰδρο-δίκτης (ἄ-ιδρο-ς ὄρ.), ἀκαμαντό-
 μάχης, -λόγης, -πους (ἀ-κάμας ὄρ.) πινδάρεια, ἀνδρογυνο-
 χωρίστης Νομοκαν. (ἀνδρό-γυνον συνδ. κτ.), ἀπειρό-γαμος
 Εὐβούλ. παρ' Ἀθ., ἀπειρό-δακρυς Αἰσχ., ἀπειρο-θάλασσος
 φιλοστ., ἀπειρό-κακος Θουκ., ἀπειρό-καλος Πλ., ἀπειρο-
 λεχής Ἀριστοφ., ἀπειρο-μάχης Πινδ. (ἄ-πειρος κτ.),
 ἵππο-βουκόλος Σοφ. = βροχός ἵππων (βου-κόλος ἀντ.).

[1] Ἰδὲ σελ. 430.

(1)), κομποφακελο-ρρήμων Ἀριστοφ. (κομπο-φακελο-έρ.),
 κρομμυοξυ-ρεγγμία Ἀριστοφ. (κρομμυ-οξυ-έρ.), ληψι-λογόμι-
 σθος ≡ ὁ λαμβάνων μισθὸν τῶν λόγων τῆς διδασκαλίας του,
 Ἐπίππου κωμ. παρ' Ἀθ. (-λογό-μισθος ἄρ.), ὄλεσι-αυλοκά-
 λαμος Πρατίνια (-αυλο-κάλαμος ἄρ. ≡ κάλαμος χρησιμεύων
 πρὸς αὐλὸν), ὄφρυ-ανασπασίδης τῶν κωμικῶν παρ' Ἀθ.
 (-ανα-σπασίδης ἄρ. ἐκ τοῦ ἀνασπῶ κωμικῶς σχηματισθὲν ὡς
 πατρωνυμικόν (2)), ταραξ-ιππόστρατος Ἀριστοφ. (-ιππό-
 στρατος ἄρ. ≡ ἵππικὸς στρατὸς), σαρκασμο-πιτυο-κάμπτης
 Ἀριστοφ. ≡ ὁ μετὰ σαρκασμοῦ (σαρκασμῶ comitativ) πί-
 τυς κάμπτων, κυρίως ἀντικειμενικὸν ἀπλοῦν μὲ διπλῆν ἐξάρ-
 τησιν (3).

δ'. Κτητικά: ἄθυρό-στομος Σοφ. (ἄ-θυρος κτητ.), ἀνισ-
 ἀριθμός Ξενοφ., ἀνισό-πλευρος Πλ. (ἄν-ισος ἄρ.), ἀνομοιο-
 μερῆς Ἀριστοτ. (ἀν-όμοιος ἄρ.) (4), ἀφοβό-σπλαγχνος Ἀρι-
 στοφ. (ἄ-φοβος κτ.), ἄωρο-θάνατος Bekker ἀνεκδ. (ἄ-ωρος
 κτ.), ἄωρό-νυκτος Λίσχ., δωδεκά-δραχμος Δημ., δωδεκά-
 μηνος Πινδ. (δώ-δεκα συνδ.), δυωδεκά-πολις Ἦρ., ἐκκαι-
 δεκα-δάκτυλος Ἀθ., -πήχυσ Δημ., -στάδιος Στρβ. (ἐκκαίδε-
 κα συνδ. νόθον), ἐπτακαίδεκά-πους Πλ., ἐπτακαίδεκα-έτης
 Πολυβ. (ἐπτακαίδεκα συνδ. νόθον), ἐπτακαίεικοσι-μόριος
 Θεολ. (ἐπτακαίεικοσι-συνδ. νόθον), ἐπτακαίεικοσα-έτης Διον.
 Ἀλικ., εὐ-πρόσωπος Ἀριστοφ. (πρόσ-ωπον ἀντ.), κριο-πρό-
 σωπος Ἦρ., μακρο-πρόσωπος Ἀρρ., μικρο-πρόσωπος Ἀριστοτ.,
 μελανονεκυ-εἶμων Ἀριστοφ. ≡ ὁ φορῶν εἶματα νεκρικὰ ἤτοι
 μέλανα; ὅπου τὸ πρῶτον συνθετικὸν εἶναι ἐπεξηγηματικὸς

[1] Ἡ σημασία τοῦ πρώτου συνθετικοῦ τοῦ βουκόλος ἀπεσβέσθη
 ἐν τῷ ἵπποβουκόλος, πρβ. καὶ τὰ ὁμηρικὰ: βοῶν ἐπιβουκόλος, αἰ-
 πόλος αἰγῶν, ἵπποι βουκολέοντο, οἶνοχρεῖν νέκταρ καὶ σανσκριτι-
 κά: gananām ganapatim, vicpatir vicām, nḡnām nḡpatih κλπ.

[2] Πρβ. τὸ τοῦ Ἀριστοφάνους σαλπιγγολογχυπηνάδαι.

[3] Ἴδὲ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν σελ. 564 καὶ σημ. 1.

[4] Δύνανται νὰ ἀνυλθῶσι καὶ ἀν-ισόπλευρος, ἀν-ισἀριθμος, ἀν-
 ομοιομερῆς ὀριστικά, ἔχοντα τὸ δεύτερον συνθετικὸν κτητικόν.

προσδιορισμὸς εἰς τὸ νεκυ-: ἐνδύματα νέκυος, οἷα φορεῖ ὁ νέκυς ἐμφανιζόμενος καθ' ὕπνου, δηλαδὴ μέλανα, ὀκτωκαίδεκά-δραχμος Δημ., -πηχυσ Διοδ. (ὀκτωκαίδεκα συνδ. νόθον), πεντεκαίδεκά-πηχυσ Ἀθ., -τάλαντος Δημ. (πεντεκαίδεκα συνδ. νόθον), πεντεκαίτεσσαρακονθ-ἡμέρος Ἰπποκρ. (πεντεκαίτεσσαράκοντα συνδ. νόθον), πεντεκαίπεντηκοντα-ετής Πλ. (πεντεκαίπεντήκοντα συνδ. νόθον), στρογγυλο-πρόσωπος Ἀριστοτ., τριακονταπεντά-πηχυσ Τζέτζη (τριακοντα-πέντε συνδ.), τρισκαίδεκά-κλινος Ἀθ., -ὄργυιος Θεοφρ. (τρισκαίδεκα συνδ. νόθον), Ἑρμο-καϊκό-ξανθος Ἀριστοτ. συνδαιτικὸν κτητικόν, θυμ-οξ-άλμη Διοσκορ. συνδ. κτητ., κώδωνοφαλαρό-πῶλος Ἀριστοφ. ὁ κρεμῶν ἐκ τῶν φαλάρων τῶν ἵππων τοῦ κώδωνας, ἦτοι ἔχων πῶλους κώδωνο-φαλάρους (κτητ.) = ἔχοντας φάλαρα μὲ κώδωνας, λειριο-πορφ-ανεμώνη Ἀθ. συνδ. κτ., μακροκαμπυλ-αύχην Ἐπιχάρμου παρ' Ἀθ. (μακρο-καμπυλο- συνδ.), μυρο-πισσό-κικρος Γαλην. συνδ. κτ., σπειρο-δρακοντό-ζωνος Cramer ἀνεκδ. = ὁ ἔχων ζώνην ἐκ δρακόντων συνεσπειρωμένων (σπειρο-δρακοντο-δριστικὸν κτητικόν = ζώνη ἀποτελουμένη ἐκ δρακόντων ἐν σπείρα ὄντων ἦτοι συνεσπειρωμένων), σφυροπρησι-πύρα (1) ποδάγρα Λουκ. (σφυρο-πρησι-ἀντικ. (2)), τετραδο-παράσκευον ἡμ. συνδ. κτ. (παρα-σκευὴ ὄρ.), τρι-ημερόνυχτος Διον. Ἀρεοπαγ. (ἡμερό-νυχτον συνδ. κτ.), χρυσ-ελεφαντ-ἤλεκτρος Ἀνθ. συνδ. κτ.

II. Πολυσύνθετα.

α. Συνδαιτικά: γλισχραντιλογ-ἐξεπίτριπτον Ἀριστοφ. (γλισ-

[1] Ποδάγρα ἔχουσα πῦρ πρῆθον τὰ σφυρά. Ὁ Clemm (de compos. σελ. 166) κατατάσσει αὐτό, ὅπερ ἀναλύει μὲ τὸν Passow ἢ πρήθουσα τὰ σφυρά πυρί, οὐχὶ ὀρθῶς εἰς τὰ ἀντικειμενικά, διότι οὕτω εἶναι ἀντικειμενικὸν μὲ διπλὴν ἐξάρτησιν (πρβ. παρκασιό-πιτυοκάμπτης) καὶ τὸ χειρότερον μὲ ἀνώμαλον τῶν συνθετικῶν μερῶν θέσιν, τοῦ ῥήματος εὐρισκομένου ἐν τῷ μέσῳ δύο πτώσεων, ἐνῶ κατὰ τὴν ἡμετέραν ἐκδοχὴν ἢ θέσιν τῶν συνθετικῶν μερῶν εἶναι ὀμαλωτάτη χωρὶς τὸ παράπαν ἢ ἔννοια νὰ βλαφθῇ.

[2] Διὰ τὸ πρησι- ἔχον θέσιν πρώτου συνθετικοῦ, συγχρόνως δὲ καὶ δευτέρου ἰδὲ ἔμπροσθεν σελ. 566 σημ. 2.

χο-αντιλογ- όριστ. κτητ., ἀντι-λογο- έρ. έξ-επίτριπτον όρις, επί-τριπτον όρ.), κυμινοπριστο-καρδαμογλύφος 'Αριστοφ. (κυμινο-πρίστη-ς και καρδαμο-γλύφος ἀντικειμενικά), λαλο-βαρυ- παραμελορυθμοδάτας Πρατίνα (παραμελορυθμο-δάτας όρ., παρα-μελορυθμο-ς ἀντ., μελο-ρυθμο-ς όρ.), μελι-σιδωνο-φρυνιχ-ήρατα 'Αριστοφ. (σιδωνο-φρυνιχο- όρ. κτ.), νηλιπο-και-βλεπέλαιοι 'Ανθ. (νηλιπο- κτ., βλεπ-έλαιοι ἀντ.), σκοροδοπανδοκευτρι-αρτοπώλιδες 'Αριστοφ. (σκοροδο-πανδοκεύ-τριαι όρ., αρτο-πώλιδες ἀντ., παν-δοκεύτριαι ἀντ.).

β'. Όριστικά: άρρητο-λεπτόπνευστος Παυλ. Σιλεντ. (λεπτό-πνευστος όρ., ά-ρρητος όρ.), βρυσωνοθεασυμαχειο-ληψικέρματοι 'Εφίππου παρ' 'Αθ. (βρυσωνο-θρασυμάχειοι συνδ. κτ., ληψι-κέρματοι ἀντ.), έντεροεπιπλο-κήλη Γαλην. (έντερο-επιπλο- συνδ. κτ., επί-πλοον όρ. εκ του επίπλεειν), στρεψοδικο-πανουργία 'Αριστοφ. (στρεψό-δικος ἀντ., πανουργία παράγωγον του παν-ούργος ἀντ.), συλλαβοπευσι-λαλητής 'Αθ. = δ λαλών πυνθανόμενος (τροπ. μετοχή) έν τῷ λαλειν τās συλλαβās ήτοι έξετάζων έκάστην λέξιν τής όμιλίας του (συλλαβο-πευσι (1) ἀντ., συλ-λαβή εκ του συλλαμβά-νεσθαι όρ.), σφραγιδονυχ-αργοκομηται 'Αριστοφ. (σφραγιδ-ονυχ- συνδ. κτ., αργο-κομηται όρ.). Τοιούτον και τὸ ήμέ-τερον άμπελοκλαδό-ρίζα, ρίζα φυτου, όπερ λέγεται άμπελο-κλάδι (όριστ.), διότι όμοιάζει με κλάδον άμπέλου (άμπ-ελος όριστ.).

γ'. Αντικειμενικά: ένδιαεριαιθερι-νηχέτους τινάς 'Αριστοφ. (ένδιαερι-αιθερι- συνδ., ένδι-αερι- όρ.), ζεσελαιο-ξανθεπι-παγκαπύρωτος κωμ. άποσπ. Meineke (ζεσ-ελαιο- όρ., ξανθ-

[1] Τὸ πευσι- ένταῦθα ως και τὰ άνω ρηθέντα πρησι- (σφυρο-πρησι-πύρα) και πηδησι- (άμφιπτολεμο-πηδησι-στρατος) εισι ρηματικά θέματα και κυρίως πρώτα συνθετικά (ιδε σελ. 566 σημ. 2) και δέν πρέπει νά συγχύζωνται με τὰ δεύτερα εκείνα συνθετι-κά, τὰ όντα ρηματικά επίθετα εις σι-ς (άρχ. τι-ς, πρβ. νήσ-τι-ς), του βορβορο-τάραξις 'Αριστοφ., ωτο-κάταξις Λουκ. = κατεαγώς τὰ ώτα, περι ών ιδε σελ. 191 και 391.

επιπαγκαπύρωτος ἑρ., ἐπι-παγκαπύρωτος ὅρ., παγ-ιαπύρω-
τος ὅρ.), ὀρθροφοιτοσυκοφαντοδικᾶ-ταλαιπώρων τρόπων Ἄ-
ριστοφ. (ὀρθροφοιτοσυκοφαντο-δικαι ὅρ., ὀρθροφοιτο-συκόφαν-
τοι ὅρ. κτ., ὀρθρό-φοιτο-ς ὅρ., συκο-φάντη-ς ἀντ.), σπερμα-
γοραιολεκιθολαχανο-πώλιδες Ἄριστοφ. (σπερμ-αγοραιολεκιθο-
λαχανο- συνδ., ἀγοραιο-λεκιθο- ὅρ.), τερνευτολυρασπιδο-πη-
γοί Ἄριστοφ. (τερνευτο-λυρασπιδο- ἑρ., λυρ-ασπιδ- συνδ.).

δ'. Κτητικά: ῥιν-εγκαταπηξίγενειος παρ' Ἀθ. ἐξ ἀγνώστου
συγγραφέως, ὅπερ κατὰ τὴν συνήθη ἐξήγησιν: ὁ ἔχων ῥίνα
ἐγκαταπεπηγμένην τῷ γενείῳ ἦτοι φθάνουσιν μέχρι τοῦ γε-
νείου θεωρητέον σύνθετον ἐκ παραθέσεως προελθὸν ἀντὶ τοῦ
κανονικοῦ * γενειοεγκαταπηξί-ριν, ἀνευ ὅμως ἀναστροφῆς, καθ'
ἣν ἔχουσι τὰ συνθετικὰ μέρη θέσιν, ἀναλύεται ἄλλως: ὁ ἔχων
γενεῖον ἐγκαταπεπηγμένον τῇ ῥίνι ἦτοι ὀλόκληρον γενεῖον
ἐντὸς τῆς ῥινός, ἐπίθετον τότε τῶν ἐχόντων πολλαὶ τρίχας
πεφυκυίας ἐντὸς τῆς ῥινός, σκοτοδασυπυκνό-θριξ Ἄριστοφ.
(σκοτο-δασυ-πυκνο- συνδ.), τεσσαρεςκαιδεκα-σύλλαβος Ἠ-
φαιστ. (τεσσαρεςκαίδεκα συνδ. νόθον, συλ-λαβή ὅρ.), τε-
τραγωνο-πρόσωπος Ἡρ. (τετρά-γωνο-ς κτ., πρόσ-ωπον ἀντ.).

Σημ. Τὰ δυσκολώτερα τῶν πολυσυνθέτων καὶ δυσυνθέτων
ἐξητάσαμεν ἐκτενῶς ἐν τοῖς συνδετικοῖς.

Οὕτω καὶ τὸ περὶ σημασίας τέλος ἔσχε, συνάμα δὲ καὶ ἡ
περὶ τῶν συνθέτων τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης πραγματεία ἡμῶν.

ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ ΤΙΝΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ: ΕΙΣ ΤΟ Α΄ ΤΕΥΧΟΣ.

Ἐν σελ. 24 στ. 4 καὶ ἐν τῇ αὐτόθι σημειώσῃ ἀντὶ 325 διαφόρων πρώτων συνθετικῶν γραπτέον 327 τοιαῦτα, διότι παρελείφθη ἐν θέμα τῆς τρίτης, εἰ καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ σύνθετον ἐν τῷ προσήκοντι τόπῳ κατελέχθη καὶ ἠριθμήθη, καὶ ἐντελῶς ἐν θέμα ῥηματικὸν στρεφε-(δινέω). Λοιπὸν ὀνομαστικὰ 196 (ἦτοι 23 τῆς α΄, 108 τῆς β΄ καὶ 65 τῆς γ΄), ῥηματικὰ 71 καὶ ἄκλιτα 60.

Ἐν σελ. 27 στ. 1 προσθετέον καὶ ἡμισσ-ο-ς ἀρκαδ. ἐκ τοῦ ἡμισF-ο-, ἡμισυ-ο. G. Meyer ἑλλ. γρ. § 269 καὶ Κουρτ. Ἐτυμ. 5η 666.

Ἐν σελ. 41 προσθετέα εἰς τὰ παραδείγματα μὲ πρῶτον συνθετικὸν θηλυκὸν τῆς πρώτης τηροῦν τὸ μακρὸν τελικὸν φωνῆεν τοῦ θέματος καὶ τάδε: Χοη-φόροι ἐπιγρ. τραγωδ. Λίσχύλου, τιμή-ορος Ἀπολ. Ῥοδ. καὶ πολλὰ ἀκόμη ἐκ τοῦ γαιη-, γεν-, γᾶ-, γη- σύνθετα εὐρισκόμενα παρὰ Zacher (εἰς αἰος ἐν σελ. 124—125), δι' ὧν ἔτι μᾶλλον αὐξάνεται ὁ καὶ ἄλλως ἐπικρατέστερος ἀριθμὸς τῶν τοιούτων συνθέτων. — Τὸ γενή-οχος καταγεγραμμένον ἐν τοῖς παραδείγμασιν εἶναι τοῦ Ἡσιόδου (Rödiger 18), ἀνθ' οὗ ὁ Zacher (αὐτόθι 111 καὶ 124) προτιμᾷ τὴν γραφὴν γαιήοχος.

Ἐν σελ. 42 εἰς τὰ παραδείγματα μὲ πρῶτον συνθετικὸν ὄνομα τῆς δευτέρας προσθετέον καὶ τὸ ἐξ ἐπιθέτου ἀρχόμενον Σκαπτη-σύλη.

Ἐν σελ. 43 εἰς τὰ παραδείγματα τῆς τρίτης κλίσεως προσθετέα καὶ πυρη-τόκος Ἀνθ., θυη-δόχος Ἀνθ. Τὸ δὲ ὡς μεταγενέστερον καταλεχθὲν πολιᾶ-νόμος εἶναι δόκιμον τῶν πινάκων Ἡρακλείας τῶν γραφέντων πιθανῶς κατὰ τὸ τέλος τῆς Δ΄. ἑκατοντ. π. X.

Ἐν σελ. 58 εἰς τὰ ἐκεῖ παραδείγματα (στ. 15 καὶ ἐξῆς) προσθετέον καὶ τὸ θεμί-πλεκτος καὶ χαρι-δώτης.

Περὶ τοῦ καλλό-ς, οὗ καὶ ἐπίρρημα δωρ. καλλά, κᾶλό-ς (σελ. 61 στ. 22) ἰδὲ καὶ G. Meyer ἑλλ. γρ. § 62 καὶ 290.

Τὸ ἴφι (σελ. 62 στ. 18) ὁ G. Meyer (ἑλλ. γραμμ. § 384) θεωρεῖ ὀργανικὴν πτώσιν τοῦ ἱ-ς.

Τῶν συγκριτικῶν παλαιότερος κλπ. (σελ. 67 στ. 16) ἀρνεῖται ὁ G. Meyer (ἑλλ. γραμμ. § 393) τὴν γένεσιν ἐκ τοῦ παλαιότερος κλπ.

Ἐν σελ. 74 προσθετέον τὸ ἀλλί-τροτος Θεοκρ. εἰς τὰ ἐνέχοντα δοτικῆς ἔννοιαν ἐν τῷ πρώτῳ συνθετικῷ.

Ἐν τοῖς ἀπὸ τοῦ ναυσι-ὀμηρικοῖς συνθέτοις (σελ. 77 στ. 3) ἐτηρήθη κατὰ G. Meyer (ἑλλ. γραμμ. § 372 καὶ 116) ὁ ἀρχαικώτερος τύπος τῆς δοτικῆς πληθυντικῆς ἐκ τοῦ ἀσθενεστέρου θέματος νᾶυσί.

Ἐν σελ. 78 προσθετέον εἰς τὰ ἔχοντα πρῶτον συνθετικὸν μὲ τύπον καὶ σημασίαν δοτικῆς τὸ κηρί-φατος Ἰησυχ.

Ὁ G. Meyer ἤλλαξε νῦν γνώμην περὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ναυσι-ἀρχομένων (σελ. 80 στ. 20) θεωρῶν τὸ ναυσι-δοτ. πληθ., ὡς εἴπομεν ἄνω.

Περὶ τοῦ μελεσί-πτερος τῶν τεττίγων (σελ. 81 σημ. 2) παραβλήθη καὶ Heyne (Hom. Ilias Γ. 151), ὅστις ἀναφέρει καὶ στίχους Ἡσιόδου (Ἔργ. καὶ Ἡμ. 580 καὶ ἐξῆς) ἠχέτα τέπτιξ δεινδρέφ ἐφεζόμενος λιγυρὴν ἐπιχεύετ' ἀοιδὴν πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων.

Ἡ γραφὴ ἀργιφόντης μὲ ἀπλοῦν ι (σελ. 84 σημ. στ. 5) εἶναι ὑστερογενὴς προελθοῦσα ἐκ τῆς ἐξασθενήσεως τῆς ει εἰς ι. Ἰδὲ G. Meyer ἑλλ. γρ. § 113.

Τοῦ διῖ-πετής (σελ. 87 στ. 8) τὸ πρῶτον συνθετικὸν θεωρεῖ ὁ G. Meyer (ἑλλ. γρ. § 113) τοπικὴν πτώσιν οὐδετέρου εἰς ες θέματος, ἥτοι διει-πετής (ὅπως καὶ ἀνέγνωσεν ὁ Ζηνόδοτος δ 477), ὅθεν διῖπετής μὲ ἐξασθένησιν τῆς δι-φθόγγου εἰς ῖ.

Ἐν σελ. 92 στ. 27 προσθετέον περὶ τῶν προθέσεων καταί, ὑπαί, παραι ὅτι εὐρίσκονται ὑπὸ τοιαύτην μορφήν καὶ ἐκτὸς συνθέσεως.

Βόσπορος (σελ. 96 στ. 23) ἐκ τοῦ Βοός-πορος ἐπιγρά-
κατὰ τὸ χειμάρρος, βοηθός, δορυξός, χρυσοχός ἐκ τοῦ
χειμάρροος, βοηθός, δορυξός, χρυσοχός. Ἰδὲ G. Meyer
ἐλλ. γρ. § 149.

Περὶ τοῦ ἀλοσύδνη (σελ. 97 στ. 10) ἰδὲ καὶ τὰ ῥη-
θέντα ἐν τῷ Δ'. τεύχει ἐν σελ. 465 σημ. 3.

Περὶ τοῦ ἀ-σπερχής (σελ. 106 στ. 2) ἰδὲ τεῦχος Δ'. σελ.
486.

Περὶ τοῦ θεουδής (σελ. 109 στ. 29) ἰδὲ σελ. 347 καὶ
328.

Περὶ τοῦ F τοῦ ὄρος (σελ. 110 στ. 7) ἰδὲ καὶ τὰ ῥηθέν-
τα ἐν σελ. 398 σημ. 2.

Τὸ πανοῦργος (σελ. 110 στ. 13) ἀφαιρετέον ὡς μὴ ἀνῆ-
κον αὐτόθι. Ἰδὲ σελ. 142.

Τὸ νικο-μάχας (σελ. 111 στ. 20) ἀφαιρετέον, τοῦ νικο-
όντος ῥηματικοῦ θέματος. Ἰδὲ σελ. 288.

Περὶ τῶν ἀπὸ τοῦ γῆ συνθέτων (σελ. 112) ἰδὲ ἐκτενέστε-
ρον τεῦχος Γ'. σελ. 306.

Ἐν σελ. 114 στ. 2 γραπτέον μεσσοπαγής ἢ μεσσοπαλῆς
καὶ ἐπομένως λογιστέον ἐν σύνθετον οὐχὶ δύο, προσθετέον
ὅμως τὸ παραλειφθὲν οἰνό-πεδον (αὐτόθι στ. 7) καὶ οὕτω
μένει ὁ ἀριθμὸς τῶν συνθέτων ὁ αὐτός.

Μετὰ τὸ νεη-γενής (σελ. 114 στ. 30) προσθετέον καὶ τὸ
νηγάτεος, περὶ οὗ ἰδὲ σελ. 363 σημ. 1.

Ἐν σελ. 118 ἐν τέλει τῆς σημειώσεως προσθετέον: Κατὰ
G. Meyer (ἐλλ. γρ. § 142) τὰ εἰς -ώδης ἐπίθετα (παρ'
Ἡροδότῳ πάντοτε τροχοειδής, ἰχθυοειδής) φαίνονται ὡς πρὸς
τὸ φωνῆεν καὶ τὸν τονισμὸν συμφωνήσαντα πρὸς σύνθετα ὡς
εὐ-ώδης ἐκ τοῦ ἔζω.

Ἐν σελ. 120 στ. 20 μετὰ τὸ θέματα εἰς αυ: προσθετέον
γρα-ο-σόδης Ἄριστοφ., -φιλος Σχολ. εἰς Ἄριστοφ.

Ἐν σελ. 122 πρὸ τοῦ αἰδόφρων (στ. 14) προσθετέον:
τὸ τοῦ Πινδάρου ἄωσ-φόρος προήλθε, νομίζομεν, ἐξ ἀπατη-
λῆς ἀναλογίας πρὸς τὸ ἠώς, ἔωσι, ἔωσ-φόρος, ἄωσι τύπους

ἔχοντας πάντας τὸ ω, ὅπερ ὅμως ἐν τούτοις εἶναι δικαιολογημένον.

Περὶ τοῦ α τῆς δοτ. πληθυντ. τῶν εἰς τὴν π. γ. πατρά-σι (σελ. 125 στ. 23) παρατηρητέον ὅτι σήμερον ἡ νέα γραμματικὴ καὶ ὁ G. Meyer (ἐλλ. γρ. § 18) ἀναγνωρίζει τὸ πρόσφυμα τρ- (πατρ-ός, πατρ-ι) τὸ ἀποβολῆ τοῦ ε ἐκ τοῦ τερ- γενόμενον ὡς τὸ αὐτὸ μὲ τὸ ἐμφανιζόμενον ἐν τῷ πατρά-σι, οὗ τὸ α δὲν εἶναι ἄλλο ἢ ἡ φωνηεντικὴ φύσις τοῦ ρ τοῦ προσφύματος τρ- ἢ ἀναφανισμένη πρὸ συμφώνου. Ὑπαρχόντα-σαι δὲ καὶ πρᾶσσόντα-σαι εἶναι σχηματισμοὶ κατ' ἀναλογίαν τῶν εἰς ν καὶ ρ θεμάτων (αὐτόθι § 372).

Μνησθέντες τῶν εἰς ν θεμάτων παρατηροῦμεν ἐνταῦθα σχετικῶς πρὸς τὰ ἐν σελ. 136 εἰρημένα ὅτι ἐπίσης κατὰ τὴν νέαν γραμματικὴν (G. Meyer αὐτόθι § 18) τὸ πρόσφυμα μεν (πρῶ. nomen) ἔχει ἀσθενεστέραν μορφήν ἄνευ ε ἢτοι μν- (πρῶ. τρ-) ὡς νώνυμν-ο-ς καὶ πρὸ συμφώνου (πρῶ. πατρά-σι) μαν-, ἐξ οὗ (G. Meyer αὐτόθι § 9) ἐξέπεσε τὸ ν nāma-si τοπ. πληθ. σανσκρ. Πιθανώτερον ἐπομένως φαίνεται ἡμῖν νῦν τὸ ἐν συνθέσει ἐμφανιζόμενον ὡς πρῶτον συνθετικὸν μα- (ἄρμα-τροχική, ὄνομα-κλήδη) νὰ μὴ ἦναι ἄλλο ἢ ἡ ἀσθενεστέρη μορφή τοῦ προσφύματος μεν τοῦ ὡς μν- πρὸ φωνήεντος, ὡς μα- πρὸ συμφώνου ἐμφανιζομένου, καθὼς δοξάζει καὶ ἡ νέα γραμματικὴ (Meyer αὐτόθι § 18 ἐν σελ. 21). Ἐξ δὲ τοῦ μα- ἐν τῇ ἐλληνικῇ κατὰ τὰ δευτερόκλιτα τὸ μο- (αἶμο-φόρυκτος, Κυμο-δόκη), ἐξ οὗ πρὸ φωνήεντος ὄλωσ πλέον κατὰ τὰ δευτερόκλιτα (ἄγρ-αυλος, δολιχ-εγχῆς) εἰ σχηματισμοὶ στόμ-αργος, σωμ-ασκέω κλπ. καὶ οὐχὶ οἱ περιμενόμενοι στόμν-αργος, σωμν-ασκέω. Ἐκ δὲ τοῦ ματ- προσφύματος ἄρματ-κλήτης, αἵματο-λοιχός, αἵματι-φόρος. Περὶ τοῦ τ τούτου δὲν εὗρέθη ἀκόμη, λέγει δὲ G. Meyer (αὐτόθι), εὐλογος ἐξήγησις. Ὅπως δὲ ὅμως τὸ μα τὸ πρὸ τοῦ τ ἐμφανιζόμενον δὲν εἶναι ἄλλο ἢ ἡ ῥηθεῖσα ἀσθενεστέρη μορφή τοῦ μεν ἢ πρὸ συμφώνου παρουσιαζόμενη. Πρῶ. καὶ τὰ ῥηθέντα ἐν σελ. 552 τοῦ Δ'. τεύχους ἐν σημειώσει περὶ τοῦ φρα-σι καὶ πρόφρασσα.

Ἐν σελ. 144 εἰς τὰ παραδείγματα μὲ πρῶτον συνθετικὸν λῆγον εἰς οὐρανισκόφωνον λαμβάνον ἐν συνθέσει ο προσθετέα σύνθετα ἐκ θεμάτων εἰς γ ληγόντων λείποντα ὅπως αἶγο-κέφαλος Ἀριστοτ., -πρόσωπος Ἑρ., -πλαστος Ἐμπεδ. καὶ -θήλας, -νομεύς, -κερως κλπ. μεταγενέστερα, πτερυγο-φόρος Ἀριστοφ., -ειδῆς Θεοφρ., -τόμος Παυλ. Δίγιν.

Ἐν σελ. 145 στ. 16 ἀντὶ ἐκ θεμάτων 64 λεκτέον ἐκ θεμάτων 65. Αὐτόθι ἐν τῷ προτελευταίῳ στίχῳ ἀντὶ ἐκ θεμάτων 38 λεκτέον ἐκ θεμάτων 39. Τὰ δὲ ἄλλα ἔχουσι καλῶς, διότι ἐν θέμα παρελείφθη, τὸ δὲ ἐξ αὐτοῦ σύνθετον ἠριθμήθη. Ἐννοεῖται δὲ καὶ ὀπισθεν (σελ. 145) τὸ 195 τὸ ὅλον τῶν θεμάτων τῶν τριῶν κλίσεων διορθωτέον 196.

ΕΙΣ ΤΟ Β΄ ΤΕΥΧΟΣ.

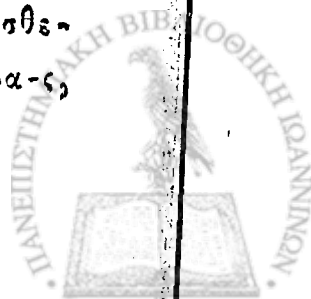
Ἐν σελ. 150 μετὰ τὸ Σθενέ-λαος, -λος (στ. 15) προσθετέον τὸ στρεφε-δινέω ἐπίσης ὀμκρικόν. Τὴν ἐπελθοῦσαν ἐντεῦθεν μικρὰν τροποποίησιν εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τῶν θεμάτων κλπ. θεωροῦμεν περιττὸν νὰ σημειώσωμεν, ὡς εὐκόλως ὑπὸ τοῦ ἀναγνώστου δυναμένην νὰ παρατηρηθῆ, ἵνα μὴ ἡμεῖς συγχύσωμεν μᾶλλον, ἐν ἐκάστη τῶν ἐπομένων σελίδων μεταβάλλοντες τὰς ὑπαρχούσας σχέσεις τῶν ἀριθμῶν τῶν θεμάτων, τοῦ θεματικοῦ φωνήεντος καὶ τῶν συνθέτων, ἐν αἷ; τὸ στρεφιδινέω δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν.

Ἐν σελ. 173 σημ. 2 προσθετέον ὅτι κατὰ τὸ ῥακοχυλός, κρασοχυλός τῆς γλώσσης μας εὔρομεν καὶ τῆς ἀρχαίας τὸ μεταγενέστερον γυρό-μαντις σύνθετον ἐκ τοῦ γῦρι-ς.

Ἀφαιρετέα τὸ λιθο-μέριμνος, τηκό-λιθος (σελ. 215 στ. 12), διότι ἡ τοιαύτη ἐξόγκωσις ὑπάρχει καὶ τοῖς εἰς ο-ς δευτέροις συνθετικοῖς, ὡς ἄρματο-πηγός, ἐπί-λιθο-ς.

ΕΙΣ ΤΟ Γ΄ ΤΕΥΧΟΣ.

Ἐν σελ. 288 στ. 5 μετὰ τὸ ἀτιμ-αγέλη-ς Σοφ. προσθετέα τὰ ἐκ τοῦ ἀγορά σύνθετα Μνησ-αγόρα-ς, Μελησ-γόρα-ς, Πραξ-αγόρα-ς, Στησ-αγόρα-ς, Τελεσ-αγόρα-ς.

Ἐν σελ. 290 μετὰ τὸ ἐξῆμαρ (στ. 18) προσθετέον αὐτῷ ἡμαρ, παν-ἡμαρ, ποσσ-ἡμαρ.

Ἐν σελ. 295 εἰς τὰ σύνθετα ἐξ οὐσιαστικῶν τῆς πρώτης τηρούντων τὸ θέμα ἀμετάβλητον προσθετέον καὶ χαμαι-κοίτη-ς Σοφ., χειρο-τέχνη-ς Ἀριστοφ.

Τὰ ἐν σελ. 297 στ. 19 χθιζός καὶ πρῶϊζα κατὰ λάθος γραφέντα εἰς τὰ ἀντικειμενικὰ γραπτέα εἰς τὰ κτητικά.

Ἐν σελ. 302 μετὰ τὸ πολυ-γῆρω-ς Πλ. (στ. 22) γραπτέον καὶ ὑπέρ-γῆρω-ς Δίσχ., ἰσχατό-γῆρω-ς Διοδ.

Ἐν σελ. 316 μετὰ τὸ ἐξῆμαρ (στ. 4) προσθετέον αὐτῷ-μαρ, πανῆμαρ, ποσσῆμαρ, μετὰ τῶν ὀποίων τὰ εἰς ρ γίνονται (στ. 8) 7 καὶ τὰ ἄνευ προσφύματος σύνθετα ἀπὸ 77 (σελ. 317 στ. 12) γίνονται 80.

Ἐν σελ. 323 εἰς τὰ παραδείγματα μὲ δεύτερον συνθετικὸν εἰς τ- προσθετέα εἰς τὰ μὴ ὀμηρικὰ καὶ νιφο-βλής, ἀλιβρός, ἀρί-γνως, φλεβο-τμής.

Ἐν σελ. 332 εἰς τὰ μεθ' Ὀμηρον δεύτερα συνθετικά εἰς -ο-ς προσθετέα καὶ (ἀρτί)-δομο-ς, (ἀρτί)-δορο-ς, (ὄρνιχο)-λόχος ἐκ τοῦ λοχάω.

Ἐν σελ. 336 εἰς τὰ μεθ' Ὀμηρον σύνθετα μὲ δεύτερον συνθετικὸν εἰς η-ς προσθετέον τὸ μὲ νέον δεύτερον συνθετικὸν αἰθερο-βόσκα-ς.

Ἐν σελ. 353 εἰς τὰ εἰς -ης τῶν μεθ' Ὀμηρον προσθετέα καὶ τὰδε: -βρεχής, -γλυφής, (φρενο)-δάλής, -δρεπής, -κρυφής, (λιθη)-λογής, -μαθής, -μιγής, -νηχής, ἡ-πλανής, ἡ-πληγής, -ρυής, -στιβής, -φυρής, -χανής.

ΕΙΣ ΤΟ Δ'. ΤΕΥΧΟΣ.

Ἐν σελ. 458 ἐν τέλει σημειωθήτω ὡς ἐκ περισσοῦ ὅτι τὰ ἀπὸ τοῦ ἀρχι- σύνθετα δὲν ἔχουσι κατὰ τὰ ἄλλα τὰ αὐτόθι ἀναφερόμενα τὸ δεύτερον συνθετικὸν ῥηματικόν, ἀλλὰ καθαρὸν ὄνομα καὶ ὅτι τὰ ὡς τὸ πολὺ μεταγενέστερα ταῦτα σύνθετα δὲν πρέπει γὰρ συγχυθῶσι μὲ σύνθετα, ἐν οἷς τὸ ἀρχι-

τηρεῖ τὴν ῥηματικὴν αὐτοῦ σημασίαν: Ἄρχι(-δαμος, ἀρχι-κέφραυνος κλπ. (σελ. 155).

Ἐν σελ. 484 στ. 8 ἀφαιρετέον τὸ ἀτίμητος ὡς παρασύνθετον (σελ. 372 στμ. 1) ἐκ τοῦ ἀτιμάω τοῦ ἐκ τοῦ ἄτιμος.

Ἐν σελ. 546 μετὰ τὸ πηγεσίμαλλος (στ. 3) προσθετέον ἐντὸς τῆς παρενθέσεως: πρβ. καὶ σελ. 195 καὶ 227.

Τὰ ἐν σελ. 567 στ. 9 ἀναγεγραμμένα ὡς ὀριστικὰ πενθ-ημιμερής, πενθ-χιμπόδιος, πενθ-χιμισπίθαμος γραπτέα εἰς τὰ κτητικά: ὁ περιέχων πέντε ἡμίποδας, πέντε * ἡμιμέρη, πρβ. τρία ἡμιτάλαντα.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΥΝΘΕΤΩΝ.

— 305400 —

- ἀάατος 358. 361 πολλ. 362. 483
 ἀαγής 345. 400. 483
 ἀαπτος 361. 362. 398. 483
 ἀάσχετος 359. 362 δις. 369. 398.
 484. 485. 564.
 ἀατος 362. 483.
 ἀβαξ 321.
 ἀβατος, -τα 361. 401
 ἀβελτεροκόκκυς 469
 ἀβλής 220. 323. 483
 ἀβλητος 362. 483
 ἀβλητηρός 483
 ἀβροβάται 457 δις
 ἀβρόδαις 290
 ἀβροδίατα 469
 ἀβρομοι 326. 484 δις. 485. 494
 ἀβρότη 483
 ἀβρώς 323
 ἀγαθοδαίμων 469
 ἀγαθοεργός 110
 ἀγακλής 105. 292 δις. 535.
 ἀγακλειτός, -τή 105. 361. 365.
 401. 475. 500.
 ἀγακλυτός 105. 361. 475
 ἀγάλακτος 34. 303
 Ἀγαμέμνων 395. 475
 ἄγαμος 326. 483. 502
 Ἀγανίπη 105
 ἀγάννιφος 105. 328. 474
 ἀγανόφρων 113. 298. 535.
 ἀγαπήνωρ, Ἀγαπήνωρ 155. 206.
 235. 297. 299. 505
 Ἀγαπτόλεμος 149 δις. 267
 ἀγάρροος 329. 474
 Ἀγασθένης 349. 474
 Ἀγασικλής 165
 Ἀγασιμένης 165
 Ἀγασίστρατος 165
 ἀγάστονος 329. 474. 539.
 Ἀγάστροφος 329. 474
 ἀγάστωρ 125
 ἀγγελιηφόρος 41
 Ἀγγλογάλλοι 428. 449
 ἀγγοθήκη 491
 Ἀγέ-λαος, -λεως 150. 218. 229
 δις. 234 τρις. 235. 505.
 ἀγελάρχης 336
 ἀγελετή 150. 298 δις. 313. 505
 ἀγέραστος 362. 483
 ἀγεροκύθηλις 171. 544. 545
 ἀγέρωχος 393 δις
 Ἀγεσί-λαος, -λας 229. 234. 235.
 Ἀγεσίμαχος 172
 ἀγέστρατος 150
 ἀγευστος 244. 370.
 ἀγήνωρ 105. 206. 299. 315. 397.
 467. 499.
 ἀγήραος, -ρος 132 δις. 302. 304.
 314. 547.
 ἀγήρατος 303
 Ἀγήσανδρος 172
 Ἀγησίδαμος 172
 Ἀγησι-λαος-λας 84. 172. 218
 δις. 228
 Ἀγησίμαχος 172
 Ἀγησίστρατος 172
 ἀγησίχορος 172
 ἀγκυλομήτης 113. 373. 457 δις.
 508
 ἀγκυλότοξος 18. 113. 535
 ἀγκυροχειλής 113. 293. 314. 535.
 ἀγλαόκαρπος 113. 289. 535.
 Ἀγλαοκρέων 389
 ἀγνόρρυτος 457
 ἀγνώς 248. 323. 483
 ἄγνωστος 358. 359. 363. 483
 ἄγονος 326. 483
 ἀγορανόμος 42
 ἀγράμματος 302
 ἀγραυλος 108. 296. 535. 575
 ἀγριάμπελος 469
 ἀγριέλαιος 469

- ἀγριόγατος 468
 ἀγριόφωνος 113. 116. 297. 538
 ἀγριωπός 206. 304.
 ἀγρογείτων 453. 454. 513
 ἀγροικόσοφος 469
 ἀγρονόμος 113. 205. 328. 506
 ἀγροτέρα 130 δics.
 ἀγροφύλαξ 452
 ἀγχιμάχος 96. 131. 325. 328. 477
 ἀγχιάλος, -λη 33. 49. 304. 316.
 399. 520
 ἀγχιβάτης 94
 ἀγχιβαθής 94. 291. 550
 ἀγχιγάμος 94
 ἀγχιγείτων 95
 ἀγχιθανής 94. 96
 ἀγχιθεός 286. 495. 518. 520
 ἀγχιμαχητής 15. 94. 373. 477
 ἀγχιμαχος 94. 96
 ἀγχιμόλος 94. 325. 328. 477. 488
 ἀγχινοός 34. 550
 ἀγχιπλοός 94
 ἀγχιστροφός 94
 ἀγχιτέρων 95
 ἀγωνάρχης 336
 ἀγωνοθέτης 128. 369
 ἄδαδος 304
 ἄδα ἦς, -ές 42. 353
 ἀδαήμων 396. 484
 ἄδαιτος 304
 ἄδακρυς 290. 502.
 ἀδάκρυτος 358. 359. 363. 483
 ἀδάμας, Ἀδάμας 387. 388. 485
 ἀδάμαστος 358. 363. 371. 483
 ἀδάματος 365. 371 δics. 377
 ἀδδεής, ἀδεής, ἀδειής 291. 547
 ἀδελφείος, -φείος, -φός 305 πολλά-
 κως, 313. 525. 549
 ἀδέψητος 363. 483
 ἀδήριτος 363. 483
 ἀδηφάγος 324
 ἄδικος 566
 ἀδικοχρήματος 302
 ἀδμής 323. 483
 ἄδμη-τος, -τη 358. 361. 363.
 401. 483
 ἀδοφοίτης 374
 Ἄδρησ-τος, τη 363. 483
 ἀδύνατος 105
 ἄδυτο-ς, -ν 363. 369. 483
 ἀεθλο-, ἀθλο-φύρος 4. 113. 205.
 329. 500. 507
 ἀειγενέτης 84. 105. 373 δics
 ἀεικέλιος, -λίως 482. 488
 ἀεικής, κῶς 347 δics. 483
 ἀειμνηστος 105
 ἀεκήλιος 482
 ἀέκητι 487 δics
 ἀέκων 389. 485
 ἀελλής 348 δics. 350. 401. 484
 ἀελλομάχος 434
 ἀελλοπόδης 304
 ἀελλόπος 18. 111. 290. 316. 455.
 532. 533. τρίς
 ἀελπής 347. 483
 ἀενάοντα 386 δics
 ἀένναος 105. 332.
 ἀεζίγιος 151
 ἀεζικερως 151. 303
 ἀεζίνοος 151
 ἀεζίτοκος 151
 ἀεζίτροφος 151
 ἀεζιφυλλός 151. 228.
 ἀεργός 326. 311. 483
 ἀερίοικοι 77
 ἀεροβάτης, -τέω 126
 ἀεροδόνητος 126
 ἀεροδρόμος 126
 ἀερομετρέω 126
 ἀερομιγής 126
 ἀερονηχής 126
 ἀεροπόρος 126
 ἀερόφειτος 205. 374
 ἀερωικάρηνος 164
 ἀερωίλογος 164
 ἀερωίνοος 164
 ἀερωιπόδης 305. 317.
 ἀερωιπότης, -πότης 164. 337.
 460. 461. 476 δics.
 ἀερωίπους 164. 197. 287. 316.
 317. 505
 ἀερωίφων 167 πολλάκις, 195. 497.
 227. 232. 298. 482. 544 δics.
 546.
 ἀζηγής, -ές 347. 351, 397. 483.
 488

ἀήσυλος 482 δις
 ἀθάλαστος 502
 Ἀθάμας 389. 390 δις
 ἀθάνατος, -νάτη, -νατη 19. 364. 401.
 402. 547
 ἀθαπτος 358. 364. 433.
 ἀθαύμαστος 359
 ἀθει 84. 523. 560.
 ἀθέμιστ-ος, -ος 34 τρίς. 303. 305
 316. 526. 547.
 ἀθεος 560,
 ἀθεόφοβος, -φοβη 402.
 ἀθέσφατος 367. 482. 561
 ἀθηρηλοιγός 285. 451. 452 δις.
 456. 516.
 ἀθρό-ος, -α 327, 402. 484
 ἄθυμος 547
 ἄθυρος 568
 ἀθυρόστομος 300. 568.
 αἰγαγρος 413
 αἰγιδάτης 75.
 αἰγίβοσις 75. 491. 547.
 αἰγίβοσχος 75
 αἰγίβότης 75
 αἰγίβοτος 58. 75 δις. 362. 544.
 αἰγιθαλός 75
 αἰγηθήλας 75
 αἰγίκνημος 75
 αἰγικορεῖς 19. 75 δις. 451. 506 δις
 αἰγίλιψ 58. 75. 219. 321. 514
 αἰγινόμεδς 75.
 αἰγινόμος 75.
 αἰγίλογος 58. 117. 205. 325. 338.
 506
 Αἰγίπαν 75. 439
 αἰγίπλαγκτος 75 δις
 αἰγίπόδης 19. 75 δις. 304
 αἰγίπους 75 δις
 αἰγίπυρος 75.
 αἰγοθήλας 576
 αἰγοκέφαλος 576
 αἰγόκερως 576
 αἰγόλεθρος 452. 456
 αἰγονομεδς 576
 αἰγόπλαστος 576
 αἰγοπρόσωπος 576
 αἰγότριψ 322
 Ἀιδ-ας, -ης 336. 337. 340. 488

ἀιδελος 482
 ἀιδηλ-ος, -ως 482 τρίς. 488
 αἰδόφρων 122. 298. 574
 αἰδρις 119. 173. 395. 484
 αἰδροδίκης 119. 173. 288. 515.
 567
 αἰδρος 119. 173. 567
 αἰειγενέτης 105. 477
 αἰενάοντα 386
 αἰζηλος 482 τρίς
 αἰθεροδάμων 126
 αἰθεροβατίω 126
 αἰθεροδόσκας 126. 577
 αἰθεροδρόμος 126
 αἰθερολαμπής 126
 αἰθερολόγος 126
 αἰθερονωμάω 126
 αἰθερόπλαγκτος 126
 Αἰθίοπες 155. 291. 316. 400.
 544. δις
 αἰθοψ 155. 235. 291. 316. 400.
 544 δις
 αἰθρηγενέτης 41. 71. 84. 346. 373.
 514 τρίς
 αἰθρηγενής 41. 514 δις
 αἰθροβάτης 126
 αἰθροβολέω 126
 αἰθροδόνητος 126
 αἰθροπλανής 126
 αἰθροπολεύω 126
 αἰθροπολέω 126
 αἰκῶς 347. 487
 αἰμακουρία 135. 136 δις
 αἱματηφόρος 19. 43. 46. 137. 143.
 575
 αἱματολοιγός 137. 205. 207. 575
 αἱματοπώτης 137
 αἱματορρόφος 137. 344
 αἱματοσταγής 137
 αἱματωπός 206. 304
 αἱμηπότης 137
 αἱμοβαφής 108. 134. 136
 αἱμορραγής 108. 134. 136
 αἱμόρραντος 136
 αἱμόρρυτος 134. 136
 αἱμοφύρρυτος 108. 134. 136. 312.
 358. 367. 368. 415. 513
 δις. 575

- Αιναρέτη 155
 αйнаρέτης 295. 398. 535
 Αινησίδημος 165
 Αινησίππος 163
 Αινησίφυρα 165
 αἰνογίγας 469
 αἰνολαμπής 457
 αἰνολέων 469
 αἰνόμορος 113. 535
 αἰνόλυκος 469
 αἰνοπαθής 113. 348. 354. 458.
 508. 515
 αἰνόπαρις 469
 αἰνοπάτηρ 299. 469
 αἰνοπλήξ 322
 αἰνοτάλας 386
 αἰολοθώρηξ 113. 291. 317. 535
 αἰολόμητις 289
 αἰολομέτρης 113. 295. 535
 αἰολόπυλος 113. 535
 αἰολόστομος 300
 αἰπόλος 21. 75. 144. 205. 327.
 506 δις. 568
 αἰρεσίπολις 171
 Αἰρήσιππος 171
 * Αἶρος 473. 499
 * Αἶς 321. 483
 αἶστος 358. 364. 368. 483
 αἰσυλοεργός 409. 113. 326. 506.
 561. 562
 αἰσυλος 482 δις. 562
 αἰσυμνήτης, -τήρ 112. 239. 374.
 276. 380. 516 πολλάκις.
 αἰχμάλωτος 110
 ἄκακος 502
 ἀκαλαρρείτης 39. 98. 374. 457.
 475
 ἀκαλάρροος 98
 ἀκαμαντολόγχης 140. 288. 514.
 567
 ἀκαμαντομάχης 140. 288. 514.
 567
 ἀκαμαντοπόδης 305
 ἀκαμαντόπους 140. 287. 514. 567
 ἀκαμαντοχάρμαν 140
 ἀκάμας, Ἀκάμας 219. 222. 388.
 481. 485. 567
 ἑκάματ-ος, -α, -η 364. 365. 371.
 401. 483
 ἀκαμπής 197
 ἀκανόχοιρος 72. 453. 455. 466
 * Ἀκαστος 364
 ἀκειρεκόμας 150. 201. 215. 288
 ἄκερα 295
 ἀκέρατος 303
 ἀκερσεκόμης 164. 188. 195 δις.
 196. 208. 216. 223. 227.
 267. 288. 482. 506. 561
 ἄκερως 302. 303
 ἀκέρωτος 303
 Ἀκεσίλαος 171
 ἀκεσίμβροτος 171. 246
 ἀκεσίνοος 171
 ἀκεσίπνοος 171
 ἀκεσφόρος 129
 ἀκηδής 292. 354. 547
 ἀκήλητος 358. 364. 483
 ἀκηράσιος 184. 364. 483. 512
 ἀκήρατος 184. 358. 364. 483. 512
 ἀκήριος (κῆρ) 305. 316. 547
 ἀκήριος (κῆρ) 305. 316. 547
 ἀκηρυκτι 487
 ἀκιυς 290. 315. 547.
 ἀκινήτα 361. 401
 ἀκίχητος 358. 359. 365. 483
 ἀκλαυστι 487
 ἀκλαυτος, -τι 358. 365. 372. 487.
 ἀκλεής 292 τρίς. 294. 547. 559 δις
 ἀκληρος 547
 ἀκλύατα 401
 ἀκμής 219. 222. 323. 483
 ἀκμητι 487
 ἀκμόθετον 21. 127. 364. 369. 511
 ἀκοίτ-ης, -ις 295 δις, 296. 549 δις
 ἀκόλουθος 45
 ἀκομος 502
 ἀκοντι 487
 ἀκοντοβόλος 140
 ἀκοντοφόρος 140
 ἀκόρητος 365
 ἀκοσμος 547
 ἀκουρος 548
 ἀκουσίθεος 171. 227. 517. 518
 Ἀκουσίλαος 517
 ἀκράαντος 365
 ἀκραής 341. 345. 457. 474

- ἀκρατοχώθων 435. 453. 455 δις.
 457. 466
 ἀγράχολος 42. 51.
 ἀκρητος 365
 ἀκριβοδίκαιος 447
 ἀκριδοφάγος 443
 ἀκριτόμυθος 143. 526. 535. 564
 ἀκριτος 365. 369. 483. 564
 ἀκριτόφυλλος 143. 289. 535. 564
 ἀκροκελαινιῶν 143. 467
 ἀκροκνέφαιος 306
 ἀκρόκομος 143. 296. 526. 535
 ἀκρόλοφος 469
 ἀκρόνεως 113
 ἀκρόπολις 143. 146. 407. 442.
 467. 468
 ἀκροπόλος 143. 327. 457. 470.
 507.
 ἀκροπόρος 113. 208. 328. 342.
 514
 ἀκρόπους 469
 ἀκρόπτερον 469
 ἀκρόσοφος 469
 ἀκρόρεια 287 δις. 292. 539. 545
 ἀκτῆμων 300. 548
 ἀκτινηβολία 43. 429
 ἀκτινοειδής 128
 ἀκτινοφόρος 128
 ἀκυμος 300
 ἀκύμων 300
 ἀλασοκοπή 143. 146. 285. 468
 ἀλαστος 365. 483
 ἀλγεσίδαρος 81. 261
 ἀλγεσίθυμος 174. 261 δις. 530
 Ἀλεγηνορίδης 148
 ἀλεξάιθριος 148
 Ἀλέξανδρος 148. 301. 398
 ἀλεξάνεμος 148. 197. 228. 505
 Ἀλέξαρχος 148
 ἀλεξήλιον 217
 ἀλεξιάρης 154
 Ἀλεξίβιος 154
 Ἀλεξίδημος 151
 ἀλεξίκακος 151. 197. 228. 505
 Ἀλεξικράτης 151
 ἀλεξιμβροτος 151
 ἀλεξιμορος 154
 ἀλεξιφάρμακος 151
 ἀλευρόμαντις 451. 454. 455. 466.
 ἀληθής 110. 348. 483
 ἀληθοεπής 130 δις
 ἀληθόμαντις 109. 130. 285. 454
 δις. 452 δις. 516.
 ἀληθόμυθος 130
 ἀληθορκέω 108
 ἀλήτιος 548
 ἄληκτος 483
 Ἀλθαιμένης 149 δις.
 ἀλιδέτος 75. 469
 ἀλιαής 73 δις. 167. 344. 345.
 401. 514
 Ἀλιάκμων 75
 Ἀλιάρτος 73 δις. 364. 398.
 ἀλιστος 365. 483
 ἀλιθαπτος 74
 ἀλιθας 388
 ἀλιθαφής 58. 73
 ἀλιθρεκτος 74
 ἀλιθροχος 74
 ἀλιθρῶς 74. 577
 ἀλιθρωτος 74
 ἀλιγείτων 74.
 ἀλιγενής 74
 ἀλίγιος 482. 561
 ἀλίδονος 73. 332. 344
 ἀλιερκής 74
 Ἀλιζῶνες 73. 395
 ἀλιήρης 74. 353
 Ἀλιθέρης 58. 74. 454
 ἀλικλυστος 74
 ἀλικρήπις 74 δις
 ἀλικρόκαλος 74
 ἀλικτυπος 74. 206
 ἀλικύμων 74
 ἀλιμέδων 74
 ἀλίμενος 303
 Ἀλιμήδη 74
 ἀλιμυρήεις 71. 514. 536 πολλάκις.
 ἀλιοτροφής 143. 349. 470
 ἀλίπεδον 74 δις. 453. 455. 467
 ἀλιπής 197
 ἀλιπλήξ 322
 ἀλίπλοος 74. 325. 328. 334. 514
 ἀλιπόρφυρος 74. 296. 534
 ἀλιρραγής 74
 ἀλιρροθος 74

- ἄλκρυτος 74 δις
 ἄλκιστονος 74
 ἄλιτέρμων 74
 ἀλιτήμερος 153. 206
 ἀλιτόξενος 154. 206
 ἀλίτροτος 573.
 ἀλίτροπος 74
 ἀλίτρορος 74 453. 466
 Ἄλκιδάθεος 38
 Ἄλκαμένης 38
 Ἄλκξανδρ-ος, -η, 155. 301. 398.
 Ἄλκxήνωρ 456
 Ἄλκxιδάμας 77. 387. 392. 513
 Ἄλκxίμαχος 77
 Ἄλκxιμέδη 77
 Ἄλκxιμέδων, -ουσα 58. 76. 77.
 392. 513
 Ἄλκxιμένης 78
 Ἄλκxινόη 78 δις
 Ἄλκxισθένης 270
 ἀλκίφων 58. 78. 298
 ἀλλαντοπώλης 337
 ἀλλεπάλληλος 429. 430 δις.
 ἄλληκτος 365
 ἀλλήλων 430 πολλάκις.
 ἀλλόγνωτος 113. 358. 363. 500.
 510
 ἀλλοδαπός 113
 ἀλλόθροος 113. 327. 476
 ἀλλοιδής 109. 113. 348. 474
 ἀλλοπρέσαλλος 113. 431 δις.
 520. 565
 ἀλλοφανής 474
 ἄλλοφος 548
 ἀλλοφρονέω 113
 ἀλλόφυλος 544
 ἀλογόμυλος 466
 ἀλοθήκη 127
 Ἄλόννησος 127 δις
 ἀλοπηγός 127
 ἀλοπώλης 127
 ἀλοσάχνη 97
 ἀλοσύδνη 97 τρίς. 127 δις. 465
 δις. 574
 ἀλότριψ 127. 322
 ἀλουργής 127
 ἀλουργός 127
 ἀλογος 105. 325. 327 δις. 484
 ἀλυκτοπέδη 469
 ἀλυσιτελής 566
 ἄλυτος 365. 369. 483
 ἀλφειβοιαί 167 δις. 186. 193.
 197. 216. 237. 238 δις. 258
 δις. 259. 309. 315. 494. 500.
 505
 ἀλφιστής 119
 Ἄλφινους 154
 ἀλφιστόμαντις 451
 ἀλφιστοπώλης 337
 ἀμαιομάκετος 363. 365 δις. 484.
 485
 ἀμαλλητόμος 41
 ἀμαλλοδετήρ 111. 376. 508
 ἄμαξα 518 δις
 ἀμαξήπους 41. 47
 ἀμαξόβιος 112
 ἀμαξοκυλιστής 112
 ἀμαξοπηγός 112
 ἀμαξοπληθής 111
 ἀμαξοτροχιά 112
 ἀμαξουργός 112
 ἀμαξοφόρητος 112
 ἀμαρνησκαπτῆρ 41
 ἀμαρτῆ 489
 ἀμαρτίνοος 154. 225. 236
 ἀμαρτοεπής 154. 225. 235. 381.
 355. 399. 412. 415. 517
 ἀματροχιά 104
 ἀμαχει 84. 96. 487 δις
 ἀμάχης, -τί 256. 487 δις
 ἀμβατός 359. 362. 368. 480
 ἀμβολάδην 489
 ἀμβολογήρα 206. 207. 295
 ἀμβλήδην 489
 ἀμβρόσιος 184. 365. 483
 ἀμβροτος 184. 365. 483 δις. 530
 δις.
 ἀμέγαρος 365. 368. 483
 ἀμελιχτος 366. 368. 482
 ἀμελιχος 482
 Ἄμεινοκλῆς 21. 128
 Ἄμεινοκράτης 21. 128
 ἀμειψίχρος 171. 266
 ἀμελής, ἀμελέω 348
 Ἄμελησαγόρας 174 δις
 ἀμεμψίμοιρος 174. 566

ἄμενηνός 404. 548 τρίς
 ἀμερσίγαμος 164. 266
 ἀμερσίνοος 164
 ἀμερσίφων 164
 ἀμεταστρεπτει 487
 ἀμέτρη-τος, -τα 364. 404. 484
 ἀμετροεπής 109. 113. 299. 347.
 354. 400. 507. 562
 ἄμετρος 562
 ἀμευσιεπής 164
 ἀμευσίπορος 164
 ἀμήτωρ 125. 298. 299. 502
 ἀμήχανος 296. 548
 ἀμισθος, -ί 560
 ἄμιτρος 564
 ἀμιτροχίτωνες 144. 290. 316. 533.
 564
 ἄμμορος 296. 548. 549. 564 δics.
 567
 ἀμνησικακος 174
 ἀμνοκῶν 389. 391
 ἀμογητι 487
 ἀμοιρος 548
 Ἄμοπῶν 395. 477. 548
 ἄμοτον 366. 485. 488
 ἄμοχθος, -ει, -ί 560
 ἀμπελοκλάδι 570
 ἀμπελοκλαδόριζα 570
 ἀμπελος 479. 566. 570
 ἀμπελοχώραφα 285. 428. 566
 ἀμπερές 348. 488
 ἀμούων 300. 548
 Ἄμύνανδρος 156. 250
 Ἄμυνόμαχος 156
 ἀμφά-διος, -δίην, δόν, -δά 480. 488.
 489
 ἀμφαρίστερος 552
 ἀμφασίη 364. 395. 481
 ἀμφήκης 292. 396. 531
 ἀμφηρεφής 347. 397. 480
 ἀμφήρης 353
 ἀμφήριστος 364. 397. 480
 ἀμφίαιος 303. 316. 399 δics. 551
 ἀμφίβασις 394. 478
 ἀμφίβληστρον 239
 ἀμφίβροτος, -τη 104. 404. 496.
 498. 499. 518
 ἀμφιγυήεις 536 δics. 551

ἀμφίγυος 536. 551 δics
 Ἄμφιδάμας 481
 ἀμφιδασυς 12. 45. 104. 478
 ἀμφιδέξιος 552
 ἀμφιδρυφής 347. 480
 ἀμφιδρυφος 326. 479
 ἀμφίδουμοι 478
 ἀμφιέλισσα 324. 399. 479
 ἀμφιθαλής 348. 480
 Ἄμφιθέη 477
 ἀμφίθετος 359. 360. 364. 369.
 480
 Ἄμφιθόη 478
 ἀμφικαρής 34
 Ἄμφικλῆς 294
 Ἄμφικλος 294. 344
 ἀμφίκομος 296. 551
 ἀμφικτίονες 373. 395 δics. 481
 δics
 ἀμφικύπελλον 404. 480. 551
 ἀμφιλαφής 353
 ἀμφιλύκη 343. 288. 548
 Ἄμφιμαχος 328. 480
 Ἄμφιμέδων 484
 ἀμφιμέλας 478
 Ἄμφινομος, -η 328. 480
 ἀμφιπερι 318
 ἀμφιπλήξ 322. 461
 ἀμφίπολις 286. 480. 507
 ἀμφιπτολεμοπηδησίστρατος 566
 ἀμφίρυ-τος, -τη 360. 366. 484
 ἀμφιρρῶξ 322
 ἀμφισβαινα 104
 ἀμφισθητῶ 104
 ἀμφίστομος 300
 ἀμφιστρεφής 349. 480
 ἀμφιτρῆς 324
 Ἄμφιτρίτη 97. 367
 Ἄμφιτρώων 395
 ἀμφίφαλος 554
 ἀμφιφορεύς 114. 394 δics. 484
 ἀμφιχέω 461
 ἀμφίχυτος 367. 369. 464. 481
 ἀμφορεαφόρος 43. 98
 ἀμφορεύς 114. 394 δics
 ἀμφοτεροδέξιος 552
 ἀμφουδής 523 τρίς
 ἀμφῶες 293

- ἀμωτος 34 δὲ. 302. 344. 551
ἀμώμητος 366. 372. 484.
ἀναβαίνω 481
ἀναβάλλω 15. 404
ἀνάβασις 461 δὲ.
Ἀναβησίνεως 170. 204. 304. 315.
506. 565. 566
ἀνάβλησις 282. 394. 478
ἀναβολεύς 207
ἀνάδαστος 370
ἀνάδεμα 369
ἀνάεδνος 548
ἀνάθημα 478
ἀναιδής 291. 548
ἀναίματος 34. 302
ἀναιμόσαρκος 304
ἀναιμος 300
ἀναίμων 300. 548
ἀναιμω - τεί, - τὶ 487
ἀναίτιος 296. 548
ἀνακαμψίπνοος 173
Ἀνακρέων 481
ἀνάλαϊμα 524
ἀναλδής 352
ἀναλκίς 398. 482
ἀναλος 303
ἀναλτος 359. 361. 398. 483
ἀναμιξ 322
ἀνανδρος 284. 301 δὲ. 502.
ἀναντα 317
Ἀναξαγόρας 163
Ἀναξάνδρα 163
Ἀναξ ἀρέτη, - αρχος 163
Ἀναξίβιος 165
Ἀναξίβουλος 165
Ἀναξίλαος 165
ἀναξιφορμιγξ 164. 287
ἀνάπνευσις 394. 478
ἀνάποδ-ος, -α 559
ἀνάποιος 548. 564
ἀνάπυστος 366. 368. 484
ἀναρπάξανδρος 163. 301
ἀνάρσιος 482
ἀναρχος 548
Ἀνασικλῆς 165
ἀνασταδὸν 489
ἀνάστερος 301
ἀνασχετὸς 362
- ἀναυδος 296. 548
ἀναφανδά, - δὸν 489
ἀνδιχα 317. 319. 522. 565
ἀνδράποδον 99
ἀνδραχθῆς 346. 354. 398. 507
ἀνδρειφόντης 76. 78 79. 84 δὲ
282. 374. 508. 509
ἀνδριαντοποιὸς 35. 140 δὲ. 338.
344
ἀνδριαντουργὸς 140 δὲ
ἀνδρόβουλος 125
ἀνδροβρῶς 125. 323
ἀνδρογίγας 439
ἀνδρόγυνα λουτρά 438. 557
ἀνδρογύναικα 439. 440. 465
ἀνδρογυνάριον 438. 557
ἀνδρόγυνον 428. 437. 438 πολλ.
441. 442. 557 δὲ. 567
ἀνδρόγυνος 125. 438.
ἀνδρογυνοχωρίστης 438. 567
ἀνδροδάμα 401
ἀνδροδάμας, Ἀνδροδάμας 125. 387
ἀνδροδάϊκτος 125. 359
ἀνδροθέα 439. 465
ἀνδροθνής 125. 323
ἀνδροκμῆς 125. 323
ἀνδρόκμητος 19. 125. 365. 518
ἀνδροκτασίη 125
ἀνδροκτόνος 125. 205
ἀνδρολέων 410
Ἀνδρομάχη 125. 328
ἀνδρομάχος 206. 431
ἀνδρόπαις 125. 439. 465
ἀνδροπλήθεια 125
ἀνδρόπορνος 439
ἀνδρόσαιμον 97
ἀνδρόσφιγξ 125. 439
ἀνδροτυχῆς 125
ἀνδροφάγος 125. 329. 507
ἀνδροφόνος 125. 205. 329. 341
507
ἀνδροφόντης 84
ἀνελμων 300. 548
ἀνεκ-τὸς, -τῶς 362. 480. 487
ἀνελπις 291
ἀνέλπιστος 359
ἀνεμόμυλος 466
ἀνεμοσκεπῆς 29. 113. 349. 517

- ἀνεμοστρέφης 113. 319. 517.
ἀνεμόβροχον 535.
ἀνεξίκακος 172. 218.
ἀνεξικώμη 172. 264.
ἀνίστιος 296. 548.
ἀνετὴς 369.
ἀνέρελος 296. 398. 548.
ἀνεψίδης 484 δῖς.
ἀνεως, ἀνέω 326. 331. 483.
487. 488.
ἀνήκεστος 363. 370. 396. 397.
ἀνήκοος 396 δῖς.
ἀνήκουστος, -τέω 183. 364. 372.
396. 397. 483.
ἀνήμελκτος 358. 364. 397. 483.
ἀνήνυστος 364. 397. 483.
ἀνήνωρ 195. 299. 301. 315.
397. 473. 499.
ἀνήροτος 105. 358. 361. 396.
397. 483.
ἀνησίδωρος 164. 165.
ἀνθεσιπέκτητος 81. 82.
ἀνθισίχρωσ 81.
ἀνθεσφόρος 129.
ἀνθεβοσκὴς 130.
ἀνθονόμος 19. 108. 130. 201.
ἀνθοσμία 108. 116.
ἀνθοφέρρος 109. 130. 161.
ἀνθρωποδχιμων 439 465 δῖς.
ἀνθρωποκτόνος 255.
ἀνιδρωτὶ 487.
ἀνιπτόπους 155. 160. 179. 215.
287. 316. 482. 506. 561.
ἀνιπτος 366. 481.
ἀνισάριθμος 564 δῖς.
ἀνισόπλευρος 563 δῖς.
ἀνιτος 568.
ἀνοήμων 484.
ἀνόλεθρος 399. 518.
ἀνομοιομερῆς 568 δῖς.
ἀνόμοι-ος, -οῦν 335. 568.
ἀνοος 548.
ἀνόπαια 309. 399. 524.
ἀνόπιν 318.
ἀνοργος 173. 303.
ἀνόστιμος 482.
ἀνοστος 518.
ἀνούκτος 302.
ἐνούσος 548.
ἀνούττος 110. 366. 481.
ἀνουτητὶ 366. 487.
ἀνσχετὴς 359. 362. 369. 481.
ἀνταξίος 101. 478.
Ἀντήνωρ 299. 397. 518.
ἀντιάνειρα 101. 299. 308. 315.
398. 518 δῖς. 531 δῖς.
ἀντίβιος, 296. 320 πολλάκις.
408. 551. 559. 565.
ἀντιβολέω 327.
ἀντίθεος 286 518. 531.
ἀντίθουρον 297. 518.
ἀντικρῦ(ς). 317. 559. 565.
Ἀντίλογος 518.
Ἀντίμαχος 328. 480.
Ἀντιπατρις 301.
ἀντιπέρα, -πέραν, -πέρας, -πέραν
318.
ἀντίπηξ 322.
ἀντιπλήξ 322.
ἀντιστρίτηγος 531.
ἀντιτος 367. 369. 481.
Ἀντιφάτης 374. 481.
Ἀντίφονος 323. 480.
ἀντίγθων 531.
ἀντολή 478.
ἀντωπ-ός, -ιος 500.
ἀνυδρος 303.
ἀνυπόδετος 367.
ἀνυπόδητος 369.
ἀνυτίεργος 171. 245. 266.
ἀνώδυνος 183. 396.
ἀνώιστος, -τί 367. 398. 484. 487.
ἀνωμαλίη 396.
ἀνωμοτι 396.
ἀνώνομοι, -εῖ, -ί 300. 396. 397.
518. 560.
ἀξιάγαστος 371. 502.
ἀξιαπόλαυστος 502.
ἀξιέπκινος 412. 492. 502. 515.
ἀξιέραστος 370.
Ἄξιθεος 67.
ἀξινόρυγια 448. 449.
ἀξιοδάκρυτος 502.
ἀξιοεργος 515.
ἀξιοζήλος 503. 515.
ἀξιοζήλωτος 502.

- ἀξιοθάνατος 515.
ἀξιόθρηνος 503. 515.
ἀξιοκαταφρόνητος 502.
ἀξιόλογος 503. 515.
ἀξιομακάριστος 502.
ἀξιόμαχος 515.
ἀξιόνικος 492. 515.
ἀξιοπενθής 515.
ἀξιοστράτηγος 566.
ἄξυλος 485. 549 τρίς.
ἄολλής 348 δίς. 350. 484.
ἄοσμος 110. 346.
ἄοσητήρ 376. 398. 484.
ἄουτος 366 δίς. 484.
ἄπαθής 502.
ἄπαις 493 πολλάκις. 530 δίς.
ἄπάλαμνος 548 πολλάκις.
ἄπάλαμος 548 δίς.
ἄπαλόσαρκος 304.
ἄπαλοτρεφής 113. 349. 457.
474.
ἄπάνευθε 317. 522.
ἄπαξ 321 δίς. 490.
ἄπας 482.
ἄπαστος 359. 366. 370. 484.
ἄπάτερθε 317. 522.
ἄπάτωρ 425. 298.
ἄπειληφόρος 41.
ἄπείρητος 366. 486.
ἄπειρέσιος 34. 269. 302. 305.
314. 549.
ἄπείριτος 269. 302. 314. 548.
ἄπειρόγαμος 502. 515. 567.
ἄπειρόδακρυς 286. 502. 515.
567.
ἄπειρόδροσος 515.
ἄπειροθάλασσος 502. 515. 567.
ἄπειρόκακος 502. 515. 567.
ἄπειρόκαλος 515. 567.
ἄπειρολεχής 515. 567.
ἄπειρομάχας 288. 515. 567.
ἄπειρόμοθος 515.
ἄπειροπαθής 502.
ἄπειρος 567.
ἄπείρων 34 δίς. 300. 314. 549.
ἄπελάτης 400.
ἄπέλεθρος 549 δίς. 559 δίς.
ἄπελευθέρα 402.
ἄπέρατος 34. 302.
ἄπεργος 492 δίς. 496.
ἄπρρείσιος 306. 314. 549.
ἄπερωεύς 393. 399. 481.
ἄπέρωτος 34.
ἄπευθής 349. 483.
ἄπηλεγέως 53. 55. 287. 397.
524.
ἄπήμεαντος 366. 484.
ἄπήμεων 300. 539. 549. 567.
ἄπηνής 293. τρίς. 551.
ἄπήωρος 326. 331 δίς. 332. 397.
479.
ἄπιθῆω 348.
ἄπινυτος, ἄπινύσσω 366.
ἄπιστομα 523.
ἄπιστος 366. 368. 484.
ἄπιχθους 286.
ἄπλατος 184.
ἄπλοῖς 328. 476.
ἄπλοχύων 469.
ἄπνευστος, -τί 243. 366. 372.
484. 487.
ἄπόβλητος 359. 360. 362. 480.
ἄπόδημος 567.
ἄπόθεστος 364. 480.
ἄπόθριξ 287.
ἄποθύμιος 104. 309. 520.
ἄποικος 498.
ἄποινα 296. 548. 551. 564 δίς.
ἄπόκλητος 369.
ἄπόκρως 303.
ἄπολις 290.
ἄπολυμαντήρ 376. 481.
ἄπονόςφω 317. 522.
ἄποπρὸ 318.
ἄπόπροθεν 317. 522.
ἄπόπροθι 317. 522.
ἄπόπτολις 492. 495. 496.
ἄπόπτυστος 360.
ἄπόρθητος 366. 372. 484.
ἄπορρώξ 321. 479.
ἄποσπὰς 322.
ἄποσταδία, -δὸν 489.
ἄποσφὰξ 322.
ἄποσχίδες 322.
ἄποτηλοῦ 13. 14. 317. 522.
ἄποτυμῆξ 322.

- ἄποτμος 549 πολλ. 561.
 ἀπότροπος 329. 480.
 ἀποφράς 322.
 ἀποφῶρες 322.
 ἀποχρήματος 34. 302.
 ἀπράγμων 300.
 ἀπραγόπολις 156. 180.
 ἀπρακτος 359.
 ἄπρηκτος 366. 484.
 ἀπριάτην 366. 489.
 ἀπριγδόπληκτος 105.
 ἄπροικος 304.
 ἀπροσδόκητος 359.
 ἀπροτίμαστος 365. 370. 483.
 561.
 ἄπτερος 549.
 ἀπτὴν 482.
 ἀπτοεπής 151. 160. 179. 215.
 216. 235. 287. 399. 412.
 415. 511 δις. 561.
 ἀπτόλεμος 549.
 ἀπτῶς 324.
 ἀπύθμενος 303.
 ἀπύργωτος 366. 372. 484.
 ἄπυρος 303. 316. 526. 549.
 ἀπύρωτος 366. 372. 484.
 ἄπυστος 366. 368. 484.
 ἀπώμοτος 359.
 ἀπῶρυξ 322.
 ἀπωσιχύματος 176. 302.
 ἀραξίχειρ 164. 227. 245.
 ἀραξίχειρος 195. 304.
 ἀργείλοφος 76. 77. 84.
 Ἄργειφόντης 76 δις. 82. 83
 τρίς. 84 τρίς. 374. 512.
 ἀργιβόειος 61.
 ἀργικέραυτος 61. 65. 83. 115.
 535.
 ἀργίκερως 302.
 ἀργινεφής 61.
 ἀργιδόους 61. 83. 115. 290.
 316. 399. 535.
 ἀργιπόδης 304.
 ἀργίπους 61. 115. 290. 316. 535.
 ἀργιτρόφημα 61.
 ἀργιφόντης 61. 84. 573.
 ἀργυραμοιβός 324.
 ἀργυροδίνης 113. 295. 336. 532.
 ἀργυρόηλος 109. 113. 289. 531.
 ἀργυρόπεζα 49. 113. 297. 304.
 313. 401. 532.
 ἀργυροστερής 344.
 ἀργυρότοξος 18. 113. 493. 534.
 ἀργύρορλεψ 291.
 ἀργύρεος, ἄργυρος 470 πολ-
 λάκις.
 ἀρειθύσανος 78.
 ἀρειμανής 77.
 ἀρειόπαγος 469.
 ἀρείφατος 77 δις.
 ἄρεκτος 366. 484.
 Ἄρέσαιχμός 163.
 Ἄρέσανδρος 163.
 Ἄρέσιππος 163.
 ἀρεταλόγος 42.
 ἀρηίθιος 76. 515.
 ἀρηιχτάμενος 16. 76.
 Ἄρηίλυκος 76 δις. 455.
 ἀρηίφατος 76. 307. 514.
 ἀρηίφιλος 76 δις. 383. 511.
 Ἄρι-άγνη, -άδνη, -άνη 93. 485.
 ἀρίγνως 94. 577.
 ἀρίγνωτος, -τη 94. 363. 401.
 485.
 ἀρίδακρυς 95. 290. 550.
 ἀριδείκετος 94. 363. 365. 366.
 485.
 ἀρίδηλος 94. 482 δις.
 ἀρίζηλ-ος, -η, -ως 49. 94. 401.
 482. 488.
 ἀριζήλωτος 94.
 ἀριπρεπής 94. 349. 485.
 Ἄρισθας 388.
 ἀρίσημος 95. 300. 550.
 ἀρισθάρματος 34. 302.
 Ἄριστοδάμας 387.
 ἀριστόδειπνον 444. 465.
 ἀριστόμαντις 469.
 Ἄριστομέδων 392.
 ἀριστόχειρ 290.
 ἀρισφαλής 94. 349.
 ἀριφραδής 94. 349. 485.
 Ἄριφρων 95. 550.
 Ἄρκεσίλαος 170. 238. 246. 510.
 Ἄρκεφῶν 389.
 ἀρκύστατος 467.

- ἀρνωρὸς 39.
ἀρμάμαξα 108. 116. 136. 444.
ἀρμάτηλίτης 575.
ἀρματόκτυπος 137.
ἀρματοπηγὸς 19. 33. 36. 137.
205. 328. 506. 576.
ἀρματοπήξ 322.
ἀρματοροχίη 134. 136 δῖς. 312.
465. 575.
Ἄρμοξιδοχμος 165.
Ἄρξιλιίδης 165.
Ἄρξιππος 163.
ἀρροτρόπνος 205.
Ἄρραχλύκη 156. 158.
ἀρράξανδρος 228 δῖς.
ἀρραξίβιος 228.
Ἄρροκρατίων 156.
Ἄρρόβλυκος 156. 202. 285. 418.
472.
ἄρρηκτος 366. 368. 484.
ἄρρητολεπτόπνευστος 570.
ἄρρητας, ἄρρητα 366. 401. 484.
570.
Ἄρριλέως 165.
Ἄρριππος 163.
Ἄρριπῶν 389.
ἄρρῶξ 322.
ἀρρENOΓΕΝΗΣ 128.
ἀρρENOΓΟΝΟΣ 128.
ἀρρENOΠΛΗΘΗΣ 128.
Ἄρρῖνος 164.
ἄρρῖπου 164 δῖς. 188.
Ἄρρῖππος 163 δῖς.
ἀρρῖάλωτος 94.
ἀρρῖβχφῆς 94.
ἀρρῖβλαστῆς 94.
ἀρρῖβλαστος 94.
ἀρρῖβρεχῆς 94.
ἀρρῖγαμος 94.
ἀρρῖγένειος 95.
ἀρρῖγενῆς 94.
ἀρρῖγέννητος 94.
ἀρρῖγλυφῆς 94.
ἀρρῖγραφῆς 94.
ἀρρῖδαῆς 94.
ἀρρῖδιδάκτος 94.
ἀρρῖδομος 94. 577.
ἀρρῖδορος 94. 577.
ἀρρῖδρεπῆς 94.
ἀρρῖπέιχ 68. 353. 401. 539.
ἀρρῖπεπῆς 68. 96. 115. 347.
399. 400. 401. 453. 508.
511. 539.
ἀρρῖρυγία 95.
ἀρρῖθολῆς 94.
ἀρρῖθανῆς 94.
ἀρρῖτακυστος 94.
ἀρρῖτολλος 68. 344.
ἀρρῖτομιστος 94.
ἀρρῖτομος 95.
ἀρρῖτληπος 94.
ἀρρῖτόχευτος 94.
ἀρρῖμαθῆς 94.
ἀρρῖμελῆς 69.
ἀρρῖνοος 69.
ἀρρῖπαγῆς 94.
ἀρρῖπαις 95.
ἀρρῖπλουτος 95.
ἀρρῖπος 68. 96. 115. 290. 316.
511. 535.
ἀρρῖσκαπτος 94.
ἀρρῖστομος 69.
ἀρρῖστράτευτος 94.
ἀρρῖτέλεστος 94.
ἀρρῖτελῆς 94.
ἀρρῖτόκος καὶ ἀρρῖτοκος 94.
324.
ἀρρῖ-τόμος, -τομος 94. 324.
ἀρρῖτρεπῆς 94.
ἀρρῖτυπος 94.
ἀρρῖτραῆς 94.
ἀρρῖτρανῆς 94.
ἀρρῖφκτος 94.
ἀρρῖφρων 68. 96. 115. 298. 511.
535.
ἀρρῖφυῆς 94.
ἀρρῖφυτος 94.
ἀρρῖχανῆς 94.
ἀρρῖχάρακτος 94.
ἀρρῖχσιρ 69.
ἀρρῖχριστος 94.
ἀρρῖχυτος 94.
ἀρρῖόχρεας 443 δῖς.
ἀρρῖτοκόπος 332.
ἀρρῖτολάγυνος 438. 557.
ἀρρῖτοπόπος 332.

- ἄρτοπώλιδες 570.
 ἄρτοτυριανός 448. 557.
 ἄρτοτυρῖται 448 557.
 Ἄρτύμαχος 149.
 Ἄρτυσίλωσ 171.
 Ἄρτυσίτραγος 171.
 ἀρχέγονος 150.
 Ἀρχεδάμας 387.
 ἀρχεδίκης 150. 288.
 ἀρχέκικκος 150. 197. 203. 204.
 208. 515.
 ἀρχέλαος, Ἀρχέλαος 84. 150.
 204. 208. 229 δίς.
 Ἀρχέλοχος 150. 515.
 ἀρχέπλευτος 150.
 ἀρχέπολις 150. 199 δίς. 286.
 ἀρχεπέτολεμος 150.
 Ἀρχεσίλας 229.
 ἀρχεσίμολπος 168. 232. 217.
 259.
 Ἀρχερῶν 389.
 ἀρχηγενής 41.
 ἀρχιγένεθλος 155.
 Ἀρχιδάμος 84. 155. 578.
 ἀρχιδικαστής 472.
 ἀρχιερεύς 460. 472.
 ἀρχιευνοῦχος 472.
 ἀρχίζωσ 155.
 ἀρχιθάλασσοσ 155.
 ἀρχιθέωρος 61. 460. 472.
 ἀρχιέρκυνος 155. 198. 199.
 578.
 ἀρχικλωψ 460 δίς. 472.
 ἀρχικυβερνήτης 472.
 ἀρχικυνηγός 472.
 ἀρχιληστής 472.
 ἀρχιλλάν 288.
 Ἀρχίλοχος 155.
 Ἀρχιμήδης 155.
 Ἀρχιμήλος 155.
 ἀρχίμιμος 460. 472.
 ἀρχιφῶρ 460.
 Ἄσανδρος 163 τρίς.
 ἄσαρκος 304.
 ἄσθεσ-τος,-τη 361. 366. 370.
 401. 484.
 ἀσήμαντος 366. 484.
 ἀσημοκλέπτης 469.
 ἄσημος 300.
 ἀτήμων 300.
 Ἄσιαγενής 42.
 Ἄσιατογενής 111.
 ἄσινής 349. 483.
 ἄσιτος 526. 549.
 ἀσκαρδαμυκτι 487.
 ἀσκειλ-ής,-ές, ἕωσ 349. 484 δίς.
 485. 486. 487. 488.
 ἀσκηθής 349. 483.
 Ἀσκληπιγένεια 67.
 Ἀσκληπιόδοτος 67.
 Ἀσκληπιόδοσος 67.
 ἀσκοπήρα 444. 466.
 ἀσκοπος 329. 483.
 ἀσκοπιτινή 444.
 ἄσορος 105
 ἄτπικτος 367. 484.
 ἄσπεριμος. 300. 312. 549.
 ἀσπερχ-ής,-ές 105. 349. 486.
 488. 574.
 ἄσπετος 367. 369. 484. 512.
 ἀσπιδαποβλής 323.
 ἀσπιδηστρόφος 43. 143.
 ἀσπιδηρόρος 19. 43. 46. 143.
 ἀσπιδοθρέμμων 143.
 ἀσπιδοπηγεῖον 143.
 ἀσπιδόδουπος 143.
 ἀσπιδούχος 143.
 ἀσπιδορέμων 143.
 ἀσπουδι 560.
 ἀσπροκόκκινος 447 δίς. 449.
 ἀστακτι 487 δίς.
 ἀστμρ-ής,-ές,-ἕωσ 484. 485.
 487. 488.
 ἀστενακτι 487.
 ἀστεργάνωρ 148. 206. 299. 566.
 ἀστεροδίνητος 126.
 ἀστεροειδής 126.
 ἀστερόπυρρος 126.
 ἀστεροσκέπος 126.
 ἀστερόφοιτος 126.
 ἄστομος 300.
 ἀστότριψ 322.
 ἀστραγαλόμαντις 451.
 ἀστραπηβόλος 41.
 ἀστραπηρόρος 41.
 ἀστρεβλής 323.

- ἀστροβολέομαι 126.
ἀστρογείτων 126. 454 δίς. 513.
ἀστροθεάμων 126.
ἀστροθετέω 126.
ἀστρολόγος 126.
ἀστρομαντεία 126.
ἀστρομαντις 451. 454.
ἀστρονόμος, -έω 99. 126.
Ἄστυαλος 117.
Ἄστυάναξ 117. 285. 399. 401.
516.
ἀστυβοώτης 18. 117. 373. 514.
ἀστυγείτονες 453 δίς. 454. 513.
Ἄστυδάμας 387.
Ἄστυμέδων 392.
ἀστυνόμος 99.
Ἄστυνοος 117.
Ἄστυβγεια 117.
Ἄστυοχος, -η 117. 328. 506.
Ἄστυπυλος 117.
ἀσύμμετρος 566.
ἀσύφηλος 482. 488.
ἀσφαλ-ής, -ές, -έως 349. 483. 487.
488.
ἄσχετος 358. 362. 369. 484.
561.
ἀσχήμων 300.
ἀτάλαντος 105. 549.
ἀταλάφρων 98. 298. 535.
ἀταρβής 349. 483.
ἀτάρβητος 367. 372. 484.
ἀταρπιτός 329. 367. 484. 505.
ἀταρπός 329. 367. 483. 505.
ἀταυρώτη 401.
ἀτειρής 349. 483. 515.
ἀτέλεστος 367. 371. 484.
ἀτελεύτητος 367. 372. 484.
ἀτελής 349. 353. 483.
ἀτενής 349.
ἀτέρμων 300.
ἀτερπής 349. 483.
ἄτερπος 325. 329. 401. 483.
ἀτίει 385 δίς.
ἀτίετος 367.
ἀτιμαγέλης 156. 206. 288. 576.
ἀτίμητος 484. 578.
ἀτιμία 432.
ἄτιμος 296. 432. 549. 578.
ἄτιτος 367. 369 δίς. 484.
Ἄτλαγγενής 21. 140.
Ἄτλας 386. 387 πολλάκις.
485 τρίς. 486.
ἄτλητος 367. 484.
ἀτμόμυλος 466.
ἀτμόπλοιον 466.
ἄτος 362. 483.
ἀτραπιτός 367. 484. 505.
ἀτραπός 505.
ἀτρεκ-ής, -ές, -έως 349. 483.
487. 488.
ἀτρέμα(ς) 559 δίς.
ἄτρεστος 241. 370. 394.
Ἄτρεύς 394 δίς.
ἄτριπτος 367. 484.
ἄτρομος 329. 483.
ἀτρύγετος 367. 484.
Ἄτρυτώνη 367.
ἄττικοπέρδιξ 469.
ἄτυχ-ος, η 402. 549.
αὔερώω, αὔερυσαν 327. 395.
αὔθιδης 110.
αὔθαιμος 300.
αὔθαίμων 300.
αὔθημερόν, -εῖ 558. 560.
αὔθιγενής 92 δίς.
αὔιαχοι 327. 484 δίς. 485.
494.
αὔλωδός 205.
αὔλωπις 400 δίς. 532.
αὔξιβιος 151.
αὔξιτροφος 151.
αὔξιφνης 151.
αὔξιφωτος 151. 304.
αὔξομειώσεις 285. 445. 449.
αὔξοσέληνον 151.
ἄϋπνος 531 δίς. 549.
αὔτάγρετος 361. 398. 517.
αὔτανδρ-ος, -ί 301. 559.
αὔταυτον 430.
Αὔτεσιων 168.
αὔτημαρ 558. 577 δίς.
αὔτοδίδαχτος 113. 363. 518.
αὔτόστες 109. 113. 292. 399.
401. 558.
αὔτοκασιγνήτη 113. 363.
αὔτοκασίγνητος 113. 190. 363.

500. 518. 562 δίς. 563 τρίς.
 αὐτοκράτωρ 384.
 Αὐτολέων 455 δίς 472.
 Αὐτόλυκος 113. 285. 455. 472.
 αὐτόματος, -τη 113. 366. 402.
 518.
 Αὐτομέδων 113. 472.
 αὐτομήτωρ 299.
 αὐτόμολος 325.
 Αὐτόνο-ος, -η 113.
 αὐτονυχί 113. 559.
 αὐτόξυλος 544.
 αὐτόπρεμος 544.
 αὐτόρριζος 544.
 αὐτοσταδίη 113. 476.
 αὐτοσχε-δά, -δίη, -δίην, -δέν 113.
 488. 489.
 Αὐτόφρονος 113. 329. 472.
 Αὐτοφῶν 389.
 αὐτόχειρ 290. 544.
 αὐτόχθων 92. 290. 544.
 αὐτοχόωνος 113. 543.
 αὐτόχρομα 480. 490.
 ἄφαλος 549
 ἄφαρματοεπής 154. 287. 399.
 412. 415. 517. 565. 566.
 ἄφαντος 367. 484.
 Ἄφειδας 388. 485.
 ἀρέτης 117. 369.
 ἀρήλιξ 561. 562 δίς.
 ἀρήτωρ 369. 377. 397. 400.
 481.
 ἄφθιτος 367. 369. 484.
 ἀφίλος 531.
 ἀφιλόσοφος 566.
 ἀφίλοστάχτος 304.
 ἀφοβός 568.
 ἀφοβόσπλαγγνος 568.
 ἀφραδ-ής, -εως 483. 487.
 ἀφρήτωρ 473.
 ἀφροντίς 291.
 ἀφρων 298. 549.
 ἀφύζας 295.
 ἀφυλλός 549. 567.
 ἀχαρίς 290. 316. 549.
 ἀχάριστος 367. 371. 484.
 ἀχείμχτος 33. 34. 302.
 ἀχείμων 300.

ἄχολον 549 δίς. 550.
 ἀχρεῖον 297. 559 πολλάκις.
 ἀχρήμιος 34. 302.
 ἀχρήμων 300.
 ἄψαυστος 359.
 ἀψευδής, Ἄψευδής 349. 354.
 485.
 ἀψίδυμος 171. 224. 266.
 ἀψιχάρδιος 171.
 ἀψιχορός 171.
 ἀψιμαχος 171.
 ἀψιχολός 171.
 ἀψύρρος 329. 477 δίς.
 ἄψορρος 328 477. 488.
 ἄωρος 561. 562 δίς.
 ἄωροθάνιτος 568.
 ἄωρόνυκτος 34. 304. 568.
 ἄωρος 297. 549 δίς. 562. 567.
 568.
 ἄωσφόρος 574.

Βάθιππος 153.
 βαθύγαιος 297.
 βαθύγηρος 302.
 βαθυδίνης 116. 117. 295. 536 δίς.
 βαθυδινήεις 117. 480 536 δίς.
 βαθύζωνος 116. 296. 536.
 Βαθυκλής 117. 292. 536 δίς.
 βαθύκολπος 117. 289.
 βαθύλειμος 117. 300. 536.
 βαθυλείμων 290.
 βαθυλήϊος 48. 117. 536.
 βαθυπλήξ 322.
 βαθύπλουτος 536.
 βαθυπύθμην 290.
 βαθυρραΐτης 117. 374. 457. 475.
 βαθύρρος 117. 205. 329. 338.
 457 τρίς. 474.
 βαθυσπῆλυξ 291.
 βαθύστομος 300.
 βαθύσχοι-νος 117. 536.
 βαθυτέρμων 300.
 βαιτροπροσαίτης 336.
 βαλανηφάγος 42. 45. 49.
 βαλανηφόρος 42. 45. 49. 51.
 βιλαντιητόμος 43.
 βαρβαρόφωνος 113. 297. 536.
 βρυάης 457.

- βαρύδρομος 325.
 βαρυθρεμέτης 457.
 βαρυδρώς 322.
 βαουγούνατος 302.
 βχυρόπας 336. 337. 400.
 βάρυστενάγων 15.
 βαρύφωνος 536.
 βασιλεύς 11. 170 δίς. 197. 246.
 264 δίς 5:5.
 βχτραχομουμαχία 431. 432 τρίς.
 566.
 βχυκοπυνοῦργοι 469. 567.
 βδελοκλέων 153. 180.
 βδελοκτρόπος 152.
 Βελλεροφόντης 374. 376 τρίς.
 390.
 Βελλεροφῶν 390. 391.
 βελόστασις 491.
 βητάριον 301. 398. 491. 511.
 513.
 βιβλιαγράφος 43.
 βιβλιοπώλης 337.
 βιημάχος 41.
 βιοστερής 344.
 βλαψίτρωπος 171.
 βλαψίτρων 171. 195. 266.
 βλεπεδαίμων 150. 208.
 βλασυρώπις 536.
 βοάγριον 119.
 βοάγριος 119.
 βόαγρος 413.
 βοάνθρωπος 441. 442. 557.
 βοηγενής 43. 120.
 βοηδρόμος 41.
 βοηθός 18. 41. 205. 325. 327.
 509. 510 πολλ. 574.
 βοηθός 574.
 βοηλασίη 119.
 βοηνόμος 43. 45. 120.
 βοέκλεψ 120.
 βοόχραιρος 120.
 βοοκτασίη 120.
 βοόσουρα 96.
 βοόσπερος 574.
 βοόβαροκοίτας 295.
 βοόβαροτάριξ 191. 294. 509.
 βοόσπορος 96. 574.
 βοετνηφάγος 41.
 βοετνηφάγος 41.
 βοτρυδωρος 119.
 βοτρυοειδής 119.
 βοτρυόκοσμος 119.
 βοτρυόπαις 119.
 βοτρυοσταγής 119.
 βοτρυοστέφανος 119.
 βοτρυφάρος 120.
 βουδότης 118.
 βούδοτος 118: 362: 517.
 βούδρωστις 118. 191. 192.
 394. 598.
 βουγάτιος 118. 326. 331.
 βουθερής 118.
 βούθυτος 118.
 βουκέραιος 302.
 βούκερας 302.
 βούκλεψ 322.
 βουκόλος 18. 41. 118. 205. 217.
 327. 506 τρίς. 561. 567.
 568.
 βουληφάρος 205. 207. 329. 507.
 βουλόμαχος 156.
 βούλυσις 282. 491. 517.
 βουλυτένδε 118. 365. 369.
 508 δίς.
 βουπλήξ 118. 321. 506.
 βουπράσιον 118.
 βουφόνος, βουφονέω 118. 329.
 509.
 βούωνης 337.
 βούωπις 119. 400 δίς. 533. 534.
 βυσιλία 165.
 βυσιήπιος 62. 536 δίς.
 βυσιχόραξ 148.
 βυσιάζματος 33. 34. 162. 195.
 266. 302.
 βροντησικέραυτος 164.
 βροτολοίγος 113. 285. 451. 452.
 δίς. 456. 472. 516.
 βρυσωνοθρασυμαχειοληψικέρμα-
 τος 433. 570.
 βρωμόσκυλον 456.
 βυρσαίετος 453. 455. 457. 466.
 βυρσοδαμείω 113.
 βυρσοφάρος 293.
 βυμολόγος 314 δίς.
 βωτιάνειος 191 δίς. 223. 299

- δία. 308. 315. 398. 491.
 506δία.
 γαίοχος 307.
 γαίοχος 42. 307.
 γαιγενής 41.
 γαιήοχος 18. 41. 110. 205. 325.
 328. 399. 572.
 γαιηφάγος 41.
 γαιοφάγος 112.
 γαλαθηνός 98. 139. 508. 509.
 γαλακτοειδής 139 δία.
 γαλακτοπότης 139.
 γαλακτουργός 139 δία.
 γαλακτοῦχος 139 δία.
 γαλακτοφάγος 139.
 γαλεομουμαχία 433. 567.
 γαμοχαίρων 386 δία.
 γαμφῶνυξ 291. 317. 396. 397.
 536.
 γαμφῶνυχος 304.
 γανυμήδης 148. 149. 215. 287.
 γαρέλαιον 443. 557.
 γαστρίδουλος 77.
 γαστρίμαργος 77. 206.
 γαστροβαρής 125.
 γαστροβόρος 125.
 γαστροειδής 125.
 γαστροκνήμη 125.
 γαστροκνημία 125.
 γαστρολογία 125.
 γαστρορραφία 125.
 γαστρόφιλος 125.
 γαστροχάρυβδις 125. 282. 438.
 453. 455. 456. 457. 467.
 γεάοχος 42. 307.
 γεήοχος 41. 572.
 γεισίπους 61.
 γελωτοποιός 338. 344.
 γεννεαλόγος 42.
 γεοειδής 142.
 γερανομαχία 432.
 γεραφρονέω 98.
 γερηφορίζ 43. 132.
 γεροντογράφιο 140.
 γεροντοδιδάσκαλος 140.
 γεροντομανία 140.
 γευσιστράτη 171.
 γεωγράφος 112.
 γεωμέτρης 112. 336.
 γεωμόρος 112.
 γήλοφος 41.
 γήπεδον 41.
 γηραβοσκός 132.
 γηροκόμος 132.
 γηροτρόφος 132.
 γιγαντομαχία 35. 140. 432.
 γιγαντόβραιστος 140.
 γιγαντοφόνος 140.
 γιδιοπρόβατα 428 δία. 561. 566.
 γλαγοπήξ 322.
 γλαγότροφος 139.
 γλακτοφάγος 26. 36. 139 δία.
 206. 329. 507.
 γλαυκηπόρος 43. 46.
 γλαυκῶπις 536.
 γλισχραντιλογεξεπίτραπτον ~~424~~.
 561. 569.
 γλυκέλαιον 469.
 γλυκόμηλον 469.
 γλυκέξυνος 447 δία.
 γλυκύθυμος 117. 536.
 γλυκύκρεως 132. 302.
 γλυκύμηλον 469.
 γλυκύπικρος 447.
 γλυκύστρυφνος 447.
 γλωττοτοξόται 441. 453. 454.
 466.
 Γνωσίδημος 171.
 Γνωσίδιχος 171. 204.
 Γνωσίλαος 171.
 Γνώσιππος 171.
 γοργολόφος, -α 295.
 Γοργόβη 164.
 γοργώψ 291.
 γραμματοδιδάσκαλος 137. 285.
 452. 516.
 γραμματοφθόρος 137.
 γρασοβής 337. 574.
 γράφιλος 207. 574.
 γρυπαίετος 441.
 γρυπαλώπηξ 441.
 γυιόχαλκος 414.
 γυλιαύχην 290.
 γυμνασιάρχης, -ος 237. 567.
 γυμνορρύπκρος 418. 449.

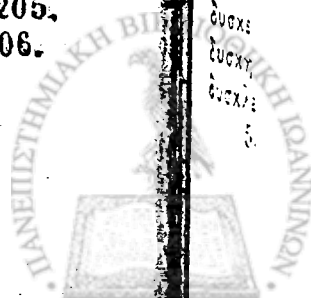
- γυμνοσοφισταί 469.
γυμνοσπέρματος 302.
γυμνόσπερμος 300.
γυναικάνηρ 299. 440. 465.
γυναικόβουλος 144.
γυναικοσιδής 144.
γυναικόμιμος 144.
γυναικόμορφος 144.
γυναικόπαιδα 285. 428. 448
δίσ. 449.
γυναικοπίπης 337.
γυναικοπληθής 144.
γυναικόποιος 144.
γυναικοφίλης 337.
γυναικόφων 144.
γυναικόφωνος 144.
γυναιμανής 21. 144. 348. 513
γύνανδρος 301. 438. 557.
γυρητόμος 43.
γυρόμαντις 451. 576.
δαδοκοπέω 143.
δαδοῦχος 143. 325.
δαδοφόρος 26. 143. 324.
δαίφρων 65. 155. 157. 158.
204. 215. 298. 528. δίσ.
544.
δακέθυμος 153. 197. 199. 208.
δακρυοπετής 149.
δακρυπλῶειν 385.
δακρυσίσταχτος 77. 79
δακτυλοχαψώδονος 173.
δαμαλήβοτος 41.
δαμαληφάγος 41.
Δαμάνδρος, -α 153. 163.
Δαμάρμενος 388.
Δαμασήνωρ 163.
Δαμασίθυμος 165.
δαμασίμβροτος 164.
Δαμασίστρατος 165.
δαμασίφων 164.
δαμασίφως 286.
δαμασκηναπιδόμηλα 448. 566.
Δαμναγόρας 148.
δάμνιππος 148. 207. 215.
Δάμνιππος 148.
Δημοτέλης 270.
Δημοφάτων, -φῶν, φῶν 389.
δάπεδον 473.
δίσχιος 296.
δασπέταλον 375.
δασπλήτης 142. 191. 374 δίσ.
375 πολλάκις. 475.
δισύμαλλος 117. 536.
διρνηφάγος 41.
διρνηφόρος 41.
δαφρινεύς 478.
δαφρινός 478.
Δειπάτυρος 301.
δειπνοσοφισταί 453. 467.
δειροτόμος, -ιώ 111. 329. 509.
Δεισήνωρ 162. 299. 397.
δεισιδαίμων 164. 286.
δεισίθεος 164. 230.
δεκάδραχμον 542.
δεκάδωρος 541.
δεκαετής 106. 353.
δεκάλεπτον 541.
δεκάμηνος 303.
δεκάπους 106.
δεκάρχης 336.
δεκαστάτηρος 303.
δεκατηλόγος 41.
δεκατηφόρος 41.
δεκάχιλοι 106. 413. 476.
δεκίτης 106.
δελφινόφωρος 128.
Δέξανδρος 171.
δεξιδωρος 171.
Δεξιθεος 171. 266.
Δεξικρέων 389.
δεξιμηλος 171.
Δεξίντρος 67.
Δεξιόνικος 67.
Δεξίνοχος 67. 171.
Δεξιππος 67. 171.
δεξιπυρος 171. 304.
Δεξιφάνης 67. 171.
Δεξιφῶν 67. 389.
Δερκέβιος 151
Δέρκιππος 148. 201. 458. 472.
Δετίλαος 171.
δεσποσιοναῦται 469.
δευτεργωνίστης 469.
Δηλόων 67. 115. 389. 390.
Δηλόχος 67.

- Δηϊοπέτης 115. 374 δics. 399.
 Δηϊπυλος 67. 115.
 Δηϊπυρος 67. 115.
 Δηϊφοδος 67. 115.
 Δηϊφονος 67.
 δημαγωγός 205.
 Δημαρμενος 388.
 δημαρχος 206.
 δημηγόρος 205. 343.
 δημιοεργός 109. 110. 113. 206.
 324. 326. 344. 401. 457.
 506.
 δημιουργός 110. 567.
 δημοδόρος 113. 324. 326. 506.
 δημογέρων 113. 412 δics. 451.
 Δημόγνητος 563.
 Δημόδοκος 113. 326. 518.
 Δημοκλών 113. 389. 390 δics.
 Δημολέων 113. 455.
 Δημοπόλεμος 113.
 Δημοσθένης 37.
 δηροῦχος, Δηροῦχος 110. 113.
 328. 506.
 Δημοφών 391.
 Δημώναξ 171. 226. 244. 266.
 516 δics.
 δηξίθυμος 171.
 διαβαίνω 462.
 διάβασις 282. 461. 462.
 διαβατός 360.
 διαβολάνθρωπος 440. 465.
 διάβολος 207.
 διαγράω 15.
 διαδρασιπολιται 161. 189. 227.
 232. 458. 472.
 δίξήμερον 523.
 δίαϊμος 300.
 διαϊρετός 360.
 διακάρδιος 492. 496.
 διακριδόν 489.
 διάλληλος 430.
 διάλυτος, -τός 360.
 διαμάχη 432.
 διάμειπτος 368.
 διαμετρητός 366. 480.
 διαμπερές 348. 401. 488. 565
 δics.
 διάνδιχα 317. 565.
 διάπηξ 322.
 διαπρό 318.
 διαπρύσιον 489 δics.
 διάπυρος 303.
 διαρρώξ 322.
 διάσημος 300.
 διασφάξ 322.
 διάταξις 432.
 διάτορος 342.
 διατρώγιος 306. 311. 547 δics.
 διαυχένιος 309.
 δίγλωσσος 497 δics.
 δίδραχμο-ς, -ν 543.
 διδυματόκος 43. 45. 52.
 διέκ 318.
 διεχής 561.
 δίζυγος 321. 471.
 διηνεχ-ής, -ίως 347 δics. 399.
 480. 487.
 διηχής 348.
 διέπετής 76. 77. 87 πολλάκις.
 348. 401 514. 573.
 διϊπέτης 76. 88. 353.
 διϊπέλια 89.
 διϊσωτήρια 89.
 διϊφιλος 77. 283. 511.
 δικαιοάδικος 448. 561. 566.
 δικαιοπόλις 289.
 δικασπόλος 13. 97 δics. 98. 205.
 327. 417 δics. 419. 506 δics.
 507 δics. 509.
 δίκερον 295.
 δίκερος 302. 541.
 δικηφόρος 41.
 δικλίδες 472.
 δικογράφος 112. 324.
 δικοδίφης 112. 336.
 δικολόγος 112.
 δικορραφέω 111.
 δίλεπτον 542.
 δίμηνος 303.
 διμήτωρ 298.
 διοβλής 323.
 Διόβολος 144.
 Διογενέτωρ 144.
 διογενής 113. 291. 355. 401.
 536.
 Διόγνητος 144.

Διοκλής 144. 292.
Διομέδων 392.
Διομήδη 144. 534 δίσ.
Διομήδης 144. 292. 355.
Διονυσάλεξανδρος 446.
Διοπτῆρ 376. 481.
Διόσδοτος 96.
Διόσκουροι 14. 96.
Διοσχύαμος 97.
Διοτρεφής 87. 144. 349. 516.
Διοφῶν 389.
Διπηχυσ 290.
Δίπολις 541.
Δίπλαξ 321. 476.
Δίπλατα 521.
Δίπλοσιματος 302.
Διπλός 328. 476.
Διπτερος 567.
Δίπτυξ 291. 317. 540.
Δίπτυχος 304. 317. 540.
Δίπυρος 303.
Δισέγγονος 104.
Δισθανής 105. 348. 401. 477.
Δίσκουρα 108. 412. 451. 465.
Δισμύριοι 105.
Διστομος 300.
Δίφορος 507 δίσ.
Διφραγκον 542.
Διφρόντις 291.
Δίφρος 329. 507. 509.
Διχόγνημος 105.
Διχόμηνος 105. 303.
Διωξικέλευθος 171. 182.
Διώξιππος, Διώξιππος 171. 245.
Διῶρυξ 322.
Δοκησιδέξις 171. 245. 458.
472.
Δοκησίνοους 171.
Δοκησίσοφος 171. 458. 472.
Δολιχαδρόμος 39.
Δολιχαυλος 536.
Δολιχαύχην 290.
Δολιχεγχής 108. 292. 398. 536.
575.
Δολιχήπους 43. 51.
Δολιχῆρετος 536.
Δολιχοδρόμος 39.
Δολιχόσκιος 113. 296. 536.

Δολοφρονῆσαι 89.
Δολομήτης 113. 373. 508.
Δολόμητις 113. 289. 315. 528.
τρὶς. 534.
Δολόφρων, -φρονέω 113. 298.
528 πολλάκις. 534.
Δοξοκαλία 171. 267.
Δοξομανής 112. 171.
Δοξομιμητής 112. 171.
Δοξόσοφος 171. 267.
Δοριάλωτος 69. 77 δίσ.
Δορίγαμβρος 19. 78. 88.
Δοριθήρατος 77.
Δορικανής 77.
Δορικτητος 77.
Δορίκτυπος 77.
Δορίληπτος 77.
Δοριλύμαντος 77.
Δοριμανής 77.
Δοριμαργος 77.
Δορίμαχος 77.
Δοριμήστωρ 76. 77.
Δοριπετής 76. 77.
Δορίπονος 77 δίσ.
Δοριτίνακτος 77.
Δορίτμητος 77.
Δορίφατος 77.
Δορυδρέπανον 444.
Δόρυκλος 117. 145. 294. 314.
Δορυμέδων 392.
Δορυξόος, -ξος 574.
Δοσιδίκος 171. 172. 510.
Δοσίθεος. 171.
Δοσίπυγος 171. 172.
Δουλιχόδειρος 113. 296. 536.
Δουρηνεχής 119. 347 δίσ. 397.
525.
Δουρικλειτὸς 77. 361. 513.
Δουρικλυτὸς 77 τρὶς. 361. 513.
Δουρικμής 77. 323.
Δουρίκμητος, -κμητή 77. 365.
512.
Δουρίμαχος 77.
Δουρίπηκτος 70. 77.
Δουροδόκη 19. 119. 145. 205.
325. 326. 451. 491. 506.
Δρακοντόβοτος 140.
Δρακοντόβαλλος 140.

- δρεπανηφόρος 41.
 δρόλος 466.
 δρομοκῆρυξ 207 δίς.
 δροσοσίμων 300.
 δροσόμελι 444.
 δροσοπάχνη 444.
 δρυηκόπος 43. 45. 120.
 δρυκολάπτης 120.
 δρυογόνος 120.
 δρυοκολάπτης 120.
 δρυοκόπος 120.
 δρυοπαγής 119.
 δρυοτομία 120.
 δρύσχος 117. 205. 328. 506.
 Δρύοψ 321.
 δρυπετής 120.
 δρυτῆμος 117. 205. 329. 507.
 δρύφακτον 120.
 δρυψογέρων 167. 188. 196. 267.
 458. 472.
 δρυψόπαις 167. 188. 196. 267.
 458. 472.
 δυήπαθος 41.
 δυοκαίδεκα 317. 425. 565.
 δυσάγωγος 324.
 δυσάερος 303.
 δυσαής 197. 344. 346. 401.
 485.
 δυσάμμορος 564 δίς.
 δυσαριστοτόκεια 113. 164. 282.
 308. 394. 508. 562. 564
 τρίς.
 δύσερος 290.
 δύσζηλος 550.
 δυσήβολος 54. 57. 58. 105.
 δυσήκεστος 183.
 δυσηλεγής 53. 55. 58. 292. 396.
 546. 550.
 δυσήνυστος 183.
 δυσήνυτος 396.
 δυσηχής 348. 397. 485.
 δυσθαλής 348. 485.
 δυσθνήσκων 385.
 δυσιθάλασος 172. 266.
 δυσκέλαδος 550.
 δυσκηδής 55. 292. 550.
 δυσκλητής 105. 166. 292. 294.
 550.
 δυσμενής 105. 292. 293. 317.
 550.
 δυσμήτηρ 299. 315. 473.
 δυσμήτωρ 298.
 δύσμορος 550. 561 δίς.
 δυσόμματος 31. 302.
 δύσορνις 290.
 δυσπαρήγορος 313.
 Δύσπρις 105. 473.
 δυτπέμφυλος 476. 483 πλλάκις.
 δύσπνοος 105. 299.
 δυσπρόσιτος 369.
 δυστέκμαρτος 381.
 δύστηνος 550 δίς.
 δύσφημος 55.
 δύσφρων 298. 299. 530 δίς.
 δυσχείμερος 301. 314. 550.
 δυσώλεθρος 396.
 δυσώνυμος 55. 300. 397. 550.
 δυσωρέω 329.
 δωδέκα 317. 425 δίς. 564.
 δωδεκάβοις 305. 315. 526.
 540. 564.
 δωδεκάμηνος 541.
 δωδεκάπολις 568.
 δωκαιεικοσίμετρος 106. 526.
 540 564.
 δωκαιεικοσίπηχυς 106. 290.
 315. 540. 564.
 δώδεκα 317. 425 δίς. 568.
 δωδεκάδραχμος 568.
 δωδεκαετής 294.
 δωδεκάμηνος 568.
 Δωρίμαχος 512.
 δωσίδιχος 172.
 Δωσίθεος 171.
 Δωσιθόη 171.
 Δωσικλητής 171.
 Ξαρίδρεπτος 77.
 ΐβδομαγενής 42.
 ΐβδομαγέτης 42.
 ΐβδομηκοντούτης 107.
 ΐγγειος 309.
 ΐγγλωττογάστωρ 298.
 ΐγειρόφρων 151. 201. 215.
 ΐγεροβόητος 172.
 ΐγεροβόητος 172. 287.

- ἔγερσιθίατρος 172.
ἔγερσιμαχος 172.
ἔγερσιμοδος 172.
ἔγερσινοος 172.
ἔγκαψιχιδαλος 173.
ἔγκεφαλος 297. 492. 496. 498.
    τρις. 519.
ἔγκριδοπώλης 143.
ἔγρεκύδοιμος 153. 263.
ἔγρεμάχη 153. 298.
ἔγρεμάχας 153. 288.
ἔγρεμοθος 153.
ἔγκλειβρόμος 77. 225.
ἔγκλειέραυνος 76. 77. 86.
ἔγκλειρίθαιτος 58. 75. 514.
ἔγκλεισίμαργος 77.
ἔγκλεισίμωρος 21. 70. 77. 86. 87.
    194. 395. 513.
ἔγκλεισίχειρ 78.
ἔγκλεισπαλος 18. 21. 129. 206.
    325. 328. 334. 506.
ἔγκλεισφόρος 129.
ἔγκλειωρος, -ιος 501.
ἔεικοσάδοις 107. 305. 315. 526.
    540.
ἔεικοσασορός 328. 353. 512.
ἔθειλάστειος 148.
ἔθειλεχθρος 148.
ἔθειλόδουλος 154.
ἔθειλόακας 151.
ἔθειλόπωνος 151.
ἔθειλόπορνος 151.
ἔθειλόπυχνος 158.
Ἐίδεθεῖη 130. 467.
Ἐϊκανδρος 148. 215.
εἰκελόνειρος 511.
εἰκοσαετής 107.
εἰκοσάπηχης 107.
εἰκοσαπλάσιος 107.
εἰκοσινήριτος 106. 364. 397. 476.
εἰκοσιπεντάδραχμον 541.
εἰκοσίπηχης 106.
εἰλίπους 61. 151. 154. 159.
    216. 235. 287. 316. 505.
εἰνάετες 292. 399 δις. 401. 558.
εἰνάλιος 309. 316. 399 δις. 500.
    δις. 520.
εἰνάλυγες 558.
εἰνόδοτος 309. 399 δις. 500. 520.
εἰνοσίφυλλος 170. 197. 264 δις.
    506.
εἰροκόμος 130. 327. 506.
εἰροπόκος 130. 198. 534.
εἰσάντα 317. 522.
εἰσίθυμη 478.
εἰσωπός 304. 316. 400. 495. 520.
ἐκάεργος 57. 325. 326. 238.
    401. 477. 494.
Ἐκαμήδη 57.
ἐκαταβελέτης 54. 475.
ἐκατηβελέτης 42. 53. 56. πολλ.
    57. 58. 114. 373.
ἐκατηβόλος 42. 45. 53. 56.
    πολλ. 57. 58. 114. 205.
    206. 326. 474. 563.
ἐκατογχεφάλος 106. 295.
ἐκατόγγερος 106. 303. 316. 540.
Ἐκατόδωρος 57.
ἐκτιζυγος 106. 540.
Ἐκατοκλής 57.
ἐκατόμβη 106. 290. 315. 525.
    540 δις.
ἐκατόμβοις 106. 305. 315. 526.
    540.
ἐκατόμπεδος 106. 304.
ἐκατόμποδος 304. 316. 510.
ἐκατόμπολις 106. 540.
ἐκατόμπυλος 106. 296. 540.
ἐκατόν 476.
ἐκατοντάδραχμον 541.
ἐκατονταστηρίς 107.
ἐκατονταέτης 107.
ἐκαποντακάρηνος 107.
ἐκαπονταπλασίων 107.
ἐκατοντάρχας 337.
ἐκατοντάρχης 107.
ἐκατοντίφυλλον 543.
ἐκατοντούτης 294.
ἐκβισις 394. 478.
ἐκγενέτης 74. 84.
ἐκγονος 326. 479.
ἐκδηλος 104. 478. 501.
ἐκσχηρίς 545.
ἐκχειρίς 150. 515.
ἐκηβόλη 401.
ἐκηβόλος 53. 56 δις. 57 τρίς.

324. 326. 477.
 ἐκκαίδεκα 106. 317. 425. 564.
 568.
 ἐκκαίδεκαδίπτυλος 568.
 ἐκκαίδεκάδωρος 106. 425. 540.
 564.
 ἐκκαίδεκάπηγος 568.
 ἐκκαίδεκαστάδιος 568.
 ἐκλεπτος 501.
 ἐκκαλιος 369.
 ἐκκριτος 360.
 ἐκκληπτός 360.
 ἐκλευκος 501.
 ἐκλήσις 394. 478.
 ἐκλογος 531.
 ἐκμελής, -ως 524.
 ἐκνόμ-ιος, -ως 500.
 ἐκνομ-ος, -ως 500.
 ἐκπαγλος 328 δις. 480. 488. 489.
 ἐκπάγλως 487.
 ἐκπλάγως 328.
 ἐκπικρος 502.
 ἐκποδών 13. 319. 523 δις.
 ἐκπρεπής 349. 461. 463. 480.
 ἐκπρέπω 461.
 ἐκτάδην 480.
 ἐκτάδιος 480 δις.
 ἐκτημέριος 100.
 ἐκτόπιος 500.
 ἐκτοπος 500.
 ἐκτραπελογάστρω 298.
 Ἐκφως 391. 481.
 ἐκφέρω 104.
 ἐλαιακόνη 453. 454. 466. 467.
 ἐλαιθερής 89.
 ἐλαιοπώλης 338.
 ἐλανδρος 153. 225. 235.
 ἐλασίβροντος 472. 297.
 Ἐλάσιππος 172.
 ἐλασίχθων 172.
 ἐλαφηβολία 51.
 ἐλαφηβόλια 51.
 ἐλαφηβολιών 51.
 ἐλαφηβόλος 48. 35. 37. 42. 45.
 49 δις. 51. 55. 58. 114.
 202. 205. 206. 282. 326.
 506.
 ἐλαχυπτέρυξ 291.

ἐλεγξίγχιος 172. 266.
 ἐλέδεμας 153.
 Ἐλέδημας 153.
 ἐλειοβάτης 131.
 ἐλειογενής 131.
 ἐλειονόμος 131.
 ἐλειοσέλινον 131.
 ἐλελίσφακος 153.
 ἐλελίχθων 153 δις. 179. 221.
 226. 267. 286.
 ἐλένας 153. 208.
 ἐλενηρσείω 41.
 ἐλεθροεπτος 151. 132. 361. 514.
 ἐλέπτολις 153. 158. 208. 235.
 286.
 ἐλεφαντόδοτος 140.
 ἐλεφαντόδετος 140.
 ἐλεφαντόπους 140.
 ἐλεφαντουργός 140 δις.
 ἐλεφαντοράγος 140.
 Ἐλικανδρος 153.
 ἐλικοδόστρυχος 151.
 ἐλικῶπις 586.
 ἐλικωψ 291. 316. 400. 586.
 ἐλιξάκερως 172. 188. 196. 267.
 ἐλιξόπορος 172. 188. 196. 267.
 ἐλίτροχος 61. 153. 180. 225.
 208.
 ἐλκεσιπέπλος 167. 186. 193.
 197. 216. 218. 224. 227.
 228 δις. 230. 237 δις. 238
 τρίς. 243. 246 δις. 259.
 277. 286. 288. 407. 506.
 ἐλκεσίχειρος 168.
 ἐλκετριβών 150.
 ἐλκεχίτων 150. 216. 234. 286.
 316. 418. 505.
 ἐλκοποιός 19. 123. 130.
 Ἐλλήσκοντος 13. 14 δις. 96.
 465.
 Ἐλπήνωρ 148.
 Ἐλπιδότη 58.
 ἐμβάδων 489.
 ἐμβάλλω 104. 481.
 Ἐμβασικοίτας 171. 288.
 Ἐμβασιχυτρος 171. 511.
 ἐμβολεύς 394.
 ἐμμενές 318. 488.

ἔμπορος 296. 551.
ἔμπαλιν 318.
ἔμπεδος 104. 286. 519.
ἔμπης 317. 522.
ἔμπλειος 479.
ἔμπληγδην 489.
ἔμπλην 318. 488.
ἔμπληστέος 370.
ἔμπνευστός 372.
ἔμποδῶν 319. 523.
ἔμπορος 329. 338. 342. 480.
ἔμπυριθήτης 71. 373. 511. 514.
565.
ἔμπυρος 304.
ἔμφρων 299.
ἔμφυλος 286. 519.
ἔναίσιμος 311. 313. 520 δίς.
551.
ἔναλίγκιος 479. 561 δίς.
ἔναλλάξ 321.
ἔναλος 304. 500.
ἔναντα 317. 522.
ἔναντίβιον 296. 320 δίς. 565.
ἔναντίος 479. 488. 565 δίς.
ἔναργής 82. 287. 355. 398. 518.
ἔναρηφόρος 42. 45.
ἔναριθμῖος 309. 495 δίς. 500.
520.
ἔναριθμόροτος 154 δίς. 203.
ἔναρφόρος 124. 511.
ἔναυλος 286. 518.
ἔναυσμα 241.
ἔνδαδος 304 δίς.
ἔνδαις 287.
ἔνδεκα 317. 425 δίς. 564.
ἔνδεκάπηγος 290. 315. 540. 564.
ἔνδεξιός 297. 524 δίς.
ἔνδιαφρακτικῶν 435. 570.
ἔνδιος 297 δίς. 519 δίς.
ἔνδομυγί 525.
ἔνδόμυχος 525.
ἔνδοκῶς 524.
ἔνενηκοντούτης 294.
ἔνετή 363. 369. 480.
ἔνάουσιος 309. 520.
ἔνηγής 347. 480.
ἔνηκος 183.
ἔνήλατον 369.

ἔνηρος 303.
ἔνθύμιος 309. 495. 520. 521.
ἔνιπή 478.
ἔνιπλειος 478.
ἔννεάβοιος 106. 305. 315. 526.
540.
ἔννεαέτηρος 541.
ἔννεαήμερα 528.
ἔννεακαίδεκα 317. 425. 565.
ἔννεάπηγος 106. 290. 315. 540.
ἔννεάχιλοι 413. 476.
ἔννεόργυιος 296. 398. 540.
ἔννεσίη 395. 478.
ἔννέωρος 540.
ἔννημαρ 290. 316. 500. 558.
ἔννοσίγαιος 170. 197. 264 δίς.
297. 298. 506.
ἔννώγιος 309. 317. 495. 500.
520.
ἔννουχος 139. 304. 305. 317.
500. 520.
ἔνόμωτος 183.
ἔνοπή 478.
ἔνόρχης 305. 317.
ἔνορχις 290. 317.
ἔνορχος 173. 303. 312. 315.
316. 317. 398. 519. 551.
ἔνοσιχθῶν 170. 182. 197. 264
δίς. 286. 316. 506.
ἔντεροεπιπλοκήλη 433. 570.
ἔντεσιεργός 77. 194. 326. 344.
511. 513.
ἔνυδρος 303. 304 δίς. 531.
ἔνυπνιος 309. 523 δίς.
ἔνώμοτος 183.
ἔνωπα 565 πολλάκις.
ἔνωπαδίως 309. 320 δίς. 524.
ἔνωπη 320 δίς. 525.
ἔνώπια 309. 316. 400. 520.
ἔξαγώνιος 106.
ἔξάετες 106. 292. 399 δίς. 541.
558.
ἔξαιρετος 360. 361. 480.
ἔξαιρετός 360.
ἔξαισιος 309. 500. 501 δίς.
520. δίς.
ἔξαιτος 345. 361. 480.
ἔξαιφνης 13. 317. 319. 522.

ἑξάμετρος 106.
 ἑξάμηνος 303.
 ἑξαναφανδόν 489. 565.
 ἑξάπηχος 106.
 ἑξαπίνης 317. 522.
 ἑξάποδος 106.
 ἑξάπολις 290. 541.
 ἑξερχός 104. 326. 398. 479.
 ἑξαῦτις 348. 522.
 ἑξεσίη 395. 478.
 ἑξέτης 106. 292. 399. 540 δις.
 ἑξεχέβρογχοι 150.
 ἑξηκεστιδαλκίδαί 446. 557.
 ἑξήλατος 364. 397. 400. 480.
 ἑξήμαρ 290. 316. 500. 558.
 577 δις.
 ἑξημοιβός 326. 397. 479.
 ἑξακάδεκα 106.
 ἑξμέδιμνος 106.
 ἑξόμματος 302.
 ἑξονομακλήδην 136 525. 565.
 ἑξόπιθις 522.
 ἑξόπιν 318.
 ἑξόπισθε 347.
 ἑξοπίσω 317. 522.
 ἑξοχος 104. 328. 480. 488. 489.
 ἑπάβολος 54. 104.
 ἑπαινετός 360.
 ἑπαινός 479.
 ἑπαίτης 336.
 ἑπαίτιος 297. 519.
 ἑπακτήρ 376. 398. 481.
 ἑπακτός 360.
 ἑπάλληλος 430. 431.
 ἑπαλξίς 394. 478.
 ἑπάλτης 372. 398. 481.
 ἑπαλώστης 239.
 ἑπμοιβαδία 490.
 ἑπμοιβός 490.
 ἑπμυνόδοτος 156.
 ἑπαμύντωρ 376. 481.
 ἑπαιδὴ 478.
 ἑπάρουμος 297. 399. 430. 519.
 ἑπαρτής 346. 398. 480.
 ἑπαρωγός 326. 399. 479.
 ἑπασσύτεροι 479.
 ἑπαυλος 297. 430. 519.
 ἑπειγεύς 249. 393. 481.

ἐπέκειναι 319. 523.
 ἑπσεβόλος 21. 129. 198. 326.
 500. 506.
 ἑπετήσιος 311. 314. 398. 399.
 401. 521.
 ἑπήβολος 54. 57. 58. 104. 326.
 479.
 ἑπηγευίδες 397. 481.
 ἑπηγευός 54. 55. 521.
 ἑπηγός 321. 400.
 ἑπηλύτης 321.
 ἑπημοιβός 326. 397. 479.
 ἑπήρατος 364. 370. 397. 480.
 ἑπήριτος 286. 397. 495. 519.
 δις. 531 δις. 551.
 ἑπηρεφής 347. 397. 400. 480.
 ἑπηριτός 364. 371. 397.
 ἑπητής 373. 481.
 ἑπήτριμοι 551 πολλάκις.
 ἑπιβήτωρ 377. 481.
 ἑπιβλής 323. 461. 479.
 ἑπιβλύξ 321.
 ἑπιβουκόλος 285. 478. 501. 503.
 ἑπιβώτωρ 377. 478.
 ἑπίγαιος 309. 519.
 ἑπιγουνίς 499. 520.
 ἑπιγυμπτίς 360.
 ἑπιγράβδην 489. 525.
 ἑπίδαιρος 479.
 ἑπιδέξιος 297. 319. 320 δις.
 524 δις.
 ἑπιδευής 346. 480.
 ἑπίδηλος 429.
 ἑπιδήμιος 309. 500 δις. 521.
 ἑπίδημος 500.
 ἑπιδιφραία 521.
 ἑπιδίφριος 309. 495. 500. 521.
 ἑπιδρομος 326. 479.
 ἑπιείκελος 429. 479.
 ἑπεικῆς 347. 480.
 ἑπεικτός 359. 368. 363. 480.
 ἑπίθημα 478.
 ἑπιθυμόδειπνος 149.
 ἑπίστωρ 377. 481.
 ἑπικάρπιος 310 πολλάκις.
 ἑπικάρσιος 311. 316. 495. 521.
 ἑπικάστη 364. 480.
 ἑπικηρός 304.

- Ἐπικλῆς 292.
 ἐπικλησις 394. 478.
 ἐπικλοπος 297. 519.
 ἐπικούρος 104. 285. 473 δίς.
 ἐπικρατέως 348. 487.
 ἐπικριον 286. 519.
 ἐπικτητος 360.
 ἐπίκωπος 519.
 ἐπίλαμπρος 429.
 ἐπίληθος 327. 480 δίς, 576.
 ἐπίληπτος 360.
 ἐπιλίγδην 489.
 ἐπιμάρτυρος 478.
 ἐπίμαστος 191. 365. 370. 480.
 ἐπιμήκης 566.
 ἐπιμίξ 321. 490.
 ἐπίνειον 306. 309.
 ἐπινεφρίδιος 309 δίς, 521.
 ἐπινήϊος 306. 309.
 ἐπίξυνος 479.
 ἐπίορκος 286. 519 δίς.
 ἐπίουρος 329. 330. 342. 480.
 ἐπίπαν 319. 523.
 ἐπίπηξ 322.
 ἐπίπλοον 570.
 ἐπιποιμήν 478.
 ἐπίπολος 342.
 ἐπίπροικος 304.
 ἐπίσημον 284. 301.
 ἐπίσημος 300.
 ἐπίσκοπος 104. 329. 480.
 ἐπισκύνιον 478.
 ἐπισμυγερ-ός, -ῶς 429. 488.
 ἐπισπαστήρ 239.
 ἐπίσπαστος 367. 481.
 ἐπίσσυτος 369.
 ἐπίσσωτρον 286. 499. 519.
 ἐπισταδὸν 489.
 ἐπιστάτης 84. 369. 374. 481.
 ἐπιστεφής 349. 480.
 ἐπισιτήμων 272. 396. 481.
 ἐπιστροφάδην 489.
 ἐπίστροφος 329. 480.
 ἐπισφύρια 309. 521.
 ἐπισχερῶ 319 δίς, 524.
 ἐπισχεσίη 395. 478.
 ἐπίσχεσις 395. 478.
 ἐπιτάξ 322.
 ἐπιτελεστέον 371.
 ἐπίτεξ 322. 461.
 ἐπιτηδές 349. 488.
 ἐπιτιμήτωρ 377. 481.
 ἐπίτονος 329. 480.
 ἐπιτρέχω 461.
 ἐπίτριπτον 570.
 ἐπιτροχάδην 461. 489 δίς.
 ἐπιτροχος 489. 490.
 ἐπίφρων 298. 551 δίς.
 ἐπιχαιρέκακος 151. 158. 197.
 ἐπιχαιρσεϊκακος 168.
 ἐπιχθονιος 309. 316. 521.
 ἐπιωγή 478 δίς.
 ἐπομνάλιος 309. 398. 495. 521.
 ἐπονείδιστος 360.
 ἐπονομασία 400.
 ἐπονομαστής 400.
 ἐπουδαῖος 309.
 ἐπουράνιος 309. 499. 521.
 ἐπταβύειος 106. 296. 540.
 ἐπτάδουλος 475.
 ἐπτάετες 106. 292. 558.
 ἐπταετής 106.
 ἐπτακαίδεκα 317. 425.
 ἐπτακαιικοσαέτης 568.
 ἐπτακκαιικοσιμόριος 568.
 ἐπταμήτωρ 475.
 ἐπτάνησος 541.
 ἐπταπόδης 106. 304. 316. 540.
 ἐπτάπορος 541.
 ἐπτάπυλος 106. 296. 540.
 ἐπτάστομος 300.
 ἐπτέτης 106. 399.
 ἐπώνυμος 300. 397. 551. 552
 —557.
 Ἐρασικλῆς 165.
 ἔρασιμολπος 162. 164. 182.
 Ἐρασιξενος 165.
 ἔρασιπλόκαμος 164.
 ἔρασιπτερος 164.
 Ἐρασισθένης 165.
 Ἐρασιφῶν 165. 389.
 ἔρασιχρήματος 302.
 ἔργόχειρον 415.
 ἔρειψίταιχος 164.
 ἔρευγόβιος 151. 215.
 ἔρευξίλογος 164.

- ἔρημοκόμης 288. 502. 518.
 ἔρημοφίλης 337.
 ἔριτύχην 95. 290. 316. 550.
 ἔριβάς 94.
 ἔριβρεμέτης 94. 373 δις. 457.
 485.
 ἔριβρομος 94.
 ἔριβρυχος 94. 342.
 ἔριβῶλαξ 95. 291. 317. 550.
 ἔριβῶλος 95. 550.
 ἔριγδουπος 94. 326. 336. 484.
 ἔριδουπος 94. 326. 484.
 ἔριήρες 94. 321. 322. 484.
 ἔριήρος 94. 326. 397. 484.
 ἔριθηλής 94. 348. 485.
 ἔρικλάχτης 94.
 ἔρικυδής 292. 348. 485.
 ἔριμουχος 328. 342. 484.
 ἔριούν-ης, -ιος 94. 336. 484.
 ἔριπόλος 67.
 ἔρισθενής 94. 349. 485.
 ἔριστάφυλος 95. 296. 550.
 ἔρισφάραχος 94.
 ἔρίτιμος 95. 296. 550.
 Ἐριῶπις 550.
 Ἐρμησιάναξ 101.
 Ἐρμήσανδρος 101.
 Ἐρμησίλωος 101.
 Ἐρμησίλογος 101.
 Ἐρμοδάμας 387.
 Ἐρμοκαϊκόξανθος 446. 569.
 Ἐρμοκρέων 389.
 ἔρνεσιπεπλος 81.
 Ἐρξανδρος 172.
 Ἐρξικλείδης 172.
 Ἐρξιμένης 172.
 ἔρπάκανθα 148. 202. 458. 472.
 ἔρυθρόλευκος 446. 447. 449.
 ἔρυθρομέλας 446.
 ἔρυθροποιχιλος 147.
 Ἐρύλαος 148. 149. 267. 505.
 Ἐρυξίμαχος 165.
 ἔρυσάρματες 34. 162. 168. 189.
 197. 228. 286. 306. 314.
 398. 506.
 ἔρυσίθριξ 164. 287.
 ἔρυσινήτης 164.
 ἔρυσίπτωλις 164. 169. 177. 216.
 228. 286. 315. 412. 506.
 ἔρυτίχθων 164.
 ἔσάλλομαι 481.
 ἔσάντα 317. 522.
 ἔστιοῦχος 110.
 ἔσχατόγηρος 577.
 Ἐτεοκλῆς, -ος 113. 166. 294.
 Ἐτεοκλυμένη 389.
 Ἐτεόκλητες 113. 468.
 ἔτεραλχῆς 108. 342. 346. 398.
 510 τρίς.
 ἔτερήμερος 296. 543.
 ἔτερόγλωσσος 544.
 ἔτερόγναθος 544.
 ἔτερόδοξος 544.
 ἔτηήρυσις 191. 491 δις. 509.
 εὐαγῆς 352.
 εὐάγωγος 324.
 εὐάνδρος 104. 125. 301.
 εὐανθῆς 168. 291. 398. 546.
 εὐάρματος 33. 34. 302.
 Εὐβοία 305 δις. 315. 546.
 Εὐβοίος 305.
 εὐβοτος 546.
 Εὐβουλοθεόμβροτος 446.
 εὐβους 290.
 εὐγεις 306.
 εὐγενέτης 71. 84.
 εὐγενῆς 567.
 εὐγεως 297.
 εὐγναμπτος 358. 363. 477.
 Εὐδαίμοκλῆς 21. 128.
 Εὐδαίμοτέλης 21. 128.
 εὐδαίμων 567.
 Εὐδάμας 387.
 εὐδείελος 15. 104. 477.
 εὐδενδρος 104.
 εὐδηλος 104. 477.
 εὐδμητος 104. 363. 477.
 Εὐδράμων 386 δις.
 Εὐδωρος 546
 εὐσιδῆς 546.
 εὐείμων 300.
 Εὐέθων 386 δις.
 εὐελπις 290.
 εὐεργεσίη 239.
 εὐεργῆς 104. 341. 347. 401.
 477.

εὐεργός 326. 341. 477.
εὐερχής 292. 546.
εὐερος 294.
εὐζυγος 546.
εὐζωνος 296. 546.
εὐηγενής 51. 54. 57. 58. 104.
291. 292. 354. 546 δίς.
εὐήκης 292. 296. 396. 546.
Εὐήνος 293 τρίς. 303. 315.
546.
εὐήνωρ 183. 299. 315. 397. 473
δίς. 531 δίς. 532.
εὐηπελής 54. 57. 58. 104.
εὐήρης 347. 397. 477.
εὐηφενής 546.
εὐθριξ 291. 317. 546.
εὐθρονος 546.
Εὐθυδάμας 387.
εὐθυμος 546.
εὐθύπορος 342.
Εὐΐππος 546.
εὐκαμπής 318. 477.
εὐκέατος 364. 477.
εὐκέρκος 302.
εὐκερως 302.
εὐκλεής 292 δίς. 355. 546.
εὐκλαιῶς 292. 559.
εὐκλήϊς 290. 316. 546.
εὐκνήμις 290. 316. 546.
εὐκόσμως 559.
εὐκράς 323.
εὐκτίμενος 391.
Εὐκτίμενος 389. 391.
εὐκτιτος 365. 477.
εὐκυκλος 546.
εὐλείμων 290. 316. 546.
Εὐμείδης 348. 477.
Εὐμέδων 392.
εὐμενέτης 373. 477.
εὐμενής 292
εὐμηλος 546.
Εὐμηλος 546 τρίς.
εὐμμελής 288. 294. 546.
Εὐμολπος 546.
εὐμορφος. 296. 546.
Εὐνήος 546.
εὐνήητος 366. 477.
εὐζεστος 365. 477.

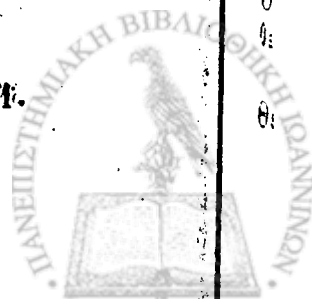
Εὐξίθεος 165. 270.
εὐξρος 328. 477.
εὐορμος 546
εὐπαις 530 δίς.
εὐπατέρεια 301. 308 δίς. 315.
546.
εὐπατρὶς 299.
εὐπάτωρ 298.
εὐπειθής 201.
Εὐπείθης 348. 477.
εὐπειστος 368.
εὐπεπλος 546.
εὐπηγής 348. 477.
εὐπηκτος 366. 368. 477.
εὐπλειος 477.
εὐπλεκτος 366. 477.
εὐπλεκτής 349. 401. 477.
εὐπλοκάμις 546.
εὐπλόχαμος 546.
εὐπλυνής 349. 477.
εὐποίητος 361. 366. 372. 477.
εὐπορος 342.
εὐπρηστος 366. 477.
εὐπρόσωπος 561. 563.
εὐπρυμνος 296. 546.
εὐπτέρυγος 304.
εὐπυργος 546.
εὐπωλος 546.
εὐρσειέπεια 172.
εὐρσειεπῶ 172.
εὐρσειακος 172 δίς.
εὐρσεικομπία 172.
εὐρσειλογος 172 δίς.
εὐρσειτεχνος 172 δίς.
Εὐρησίβιος 172.
εὐρησειπής 172 δίς. 224.
εὐρησιλογία 172.
εὐρησιλογῶ 172.
Εὐρήσιππος 172.
εὐρινος 303.
εὐρίς 290.
εὐρόνοτος 445. 557.
εὐρραφής 349. 477.
εὐρρεής 349. 477.
εὐρρείτης 374 τρίς. 477.
εὐρσοος 329. 477.
εὐρύαγυια 116. 297. 313. 398.
537.

- Εὐρύαλος 117.
 Εὐρυβάτης 117. 373.
 Εὐρυδάμας 117. 388. 475.
 Εὐρυδίχη 116.
 εὐρύκερος 302.
 Εὐρύκλεια 292. 537.
 Εὐρυκλής 292.
 Εὐρυκίων 389. 390. 475.
 εὐρυκόωσα 389.
 εὐρυκρείων 391 δίς. 457.
 Εὐρύμαχος 328.
 Εὐρυ-μέδων, -μέδουσα 392. 475.
 εὐρυμέτωπος 537. 561. 564.
 Εὐρύ-νομος, -νόμη 328.
 εὐρυόδεια 308 δίς. 313. 399.
 537.
 εὐρύοπα 335. 336 δίς. 340. 400.
 457. 474.
 εὐρύπορος 537.
 εὐρυπυλῆς 294. 313. 537.
 Εὐρύπυλος 296. 537.
 Εὐρυπῶν 389.
 εὐρυρρέθρος 537.
 εὐρυσθενής 349. 474.
 εὐρυφαρέτρας 295.
 Εὐρυφάων 389.
 εὐρυφυής 349. 474.
 Εὐρυφῶν 389.
 εὐρύχορος 537.
 Εὐρωτας 393.
 εὐσαρκος 304.
 εὐσημος 300.
 εὐσκαρθμος 546.
 εὐσκοπος 329. 477.
 εὐσσελμος 300. 546.
 εὐσταθής 349. 477.
 εὐστέφανος 296. 546.
 εὐστομος 300.
 εὐστρεπτος 367. 477.
 εὐστρεφής 349. 477.
 εὐστροφος 329. 477.
 εὐτείχεα 292. 314. 546 δίς.
 εὐτείχεος 292. 304. 314. 546.
 εὐτειχῆς 546.
 εὐτειχος 294.
 εὐτμητος 477.
 εὐτρεφής 349. 477.
 εὐτρητος 477.
 εὐτριψ 322.
 εὐτροχος 546.
 εὐτυχτος 367. 368. 477.
 Εὐρημος 296. 546.
 Εὐρήτης 374. 477.
 εὐφιλήτα 401.
 Εὐφορβος 329. 477.
 εὐφραδέως 349. 487.
 εὐφρων 298. 546.
 εὐφυής 349. 477.
 εὐχαλκος 546.
 εὐχερής 353.
 Εὐχίνωρ 156. 177. 315.
 εὐχοῆς 294. 313. 546.
 εὐώδης 349. 398. 477. 574
 εὐῶπις 546.
 εὖωρος 39.
 Ἐφαλλοκύθρας 152.
 Ἐφαλλογύτρας 152. 201. 215.
 ἔφαλος 304. 316. 399. 520.
 ἔφεξῆς 318.
 ἐφέστιος 297. 398. 401. 495
 πολλ. 498. 519 πολλάκις.
 ἔφετμή 478.
 ἔφηβος 297.
 ἔφημέριος 309. 317. 495. 500.
 521.
 ἐφήμερος 317. 500.
 Ἐφιάλης 372. 398. 481.
 ἔφορμή 478.
 ἔφορος 330. 338.
 ἔφυδρος 303. 316. 531 δίς. 531.
 ἐφύπερθε 318. 522.
 Ἐφύρα 330.
 Ἐφύρη 330. 480.
 ἐχέβοιον 158.
 ἐχέγγυος 148. 200. 225. 235.
 ἐχέθυμο-418.
 ἐχέθυμος 150. 197. 198. 203.
 208. 216. 225. 235. 412.
 418. 505.
 Ἐχε-κλῆς, -κλος 150. 287. 288.
 292. 295. 314. 505.
 Ἐχεκράτης 218.
 ἐχεμυθεῖν 158.
 ἐχέμυθος 150.
 ἐχενηίς 150.
 Ἐχένης 150. 301. 315. 505.

- ἐχέπχιμος 301.
 ἐχεπευκῆς 150. 208. 287. 505.
 Ἐχέπωλος 150. 216. 286. 505.
 ἐχέφριον 150. 220. 208. 227.
 299. 416. 505.
 Ἐχέφυλος 151.
 ἐχθρόξενος 510.
 ἐχονόη 151. 198. 235.
 ἐωσφόρος 18. 122. 205. 329.
 507. 574.
- ζαῆς 344. 346 δίς. 480.
 ζαθίη 401 δίς.
 ζάθεος 474. 479.
 ζάκοτος 547.
 ζάπυρος 33. 112. 303.
 ζατρεφῆς 349. 480.
 ζαφλεγῆς 349. 480.
 ζαχρηῆς 349. 351. 480.
 ζειδωρος, 67. 343. 537. 538
 πολλάκις.
 ζεσέλαιον 172. 232. 458. 472.
 ζεσελαιοξανθεπιπαγκαπύρωτος
 435. 570.
 Ζευξίδαμος 172.
 Ζευξίθεος 172.
 ζευξίλεως 172. 244.
 Ζεύξικπος 172.
 ζηλότυπος 206.
 Ζηνοπροσειδῶν 446. 449.
 ζυγηφόρος 42. 45.
 ζυγόδεσμον 113. 508.
 Ζυζόπολις 156.
 Ζυγύστρατος 156.
 Ζωμεκπνέων 386 δίς.
 ζωόφυτον 441. 442. 557.
- ἀγάθεος 401. 473.
 Ἄγεκλῆς 149.
 Ἄγέλεως 149 δίς. 158.
 Ἄγέλοχος 149.
 Ἄγεσίλχος 172.
 Ἄγέσιππος 172.
 Ἄγῆσανδρος 172.
 Ἄγῆσαρχος 172.
 Ἄγησιάναξ 172.
 Ἄγησίβουλος 172.
 Ἄγησιδάμος 172.
- Ἄγησίλεως 172.
 Ἄγησίλογος 172.
 Ἄγησίμαχος 172.
 ἠδυέπεια 287. 353. 401. 539.
 ἠδυεπῆς 117. 287. 347. 354.
 399. 400. 401. 457. 458.
 474. 539.
 ἠδύκρεως 302.
 ἠδύλურης 295.
 ἠδύπολις 510.
 ἠδύποτος 366. 369. 475.
 ἠδυφάρυξ 287. 510.
 ἠεροειδῆς 19. 109. 126. 291.
 401. 534.
 ἠεροφοίτης 191. 374.
 ἠεροφοῖτις 8. 126. 191. 344.
 376. 514.
 ἠερόφωνος 154. 164. 297. 401.
 505.
 ἠκεστος 364. 483.
 ἠλίβατος 362.
 ἠλιοστερῆς 344.
 Ἄλιοφῶν 390.
 ἠλιτοεργός 154. 206.
 ἠλιτόμηνος 154. 164. 184. 206.
 216. 304. 316. 401. 505.
 ἠμερόβιος 111.
 ἠμερογράφος 112.
 ἠμεροδανειστής 112.
 ἠμεροδρόμος 111.
 ἠμερόδρυς 469.
 ἠμεροειδῆς 112.
 ἠμερόκοιτος 111.
 ἠμερόνουχτα 427. 449.
 ἠμερονύχτιον 112. 427. 557.
 ἠμερόνουχτον 304. 428. 557. 569.
 ἠμερόπιτυς 469.
 ἠμεροσκόπος 111.
 ἠμεροφανῆς 111.
 ἠμερόφαντος 111.
 ἠμεροφύλαξ 111.
 ἠμιδαῆς 346. 472.
 ἠμίθεας 474. 499.
 ἠμιθνῆς 323.
 ἠμιθραυστος 372.
 ἠμιμερῆς 567.
 ἠμίονος 285. 407. 474.
 ἠμιπέλεσχον 474 δίς.

- ἡμιπόδιος 567.
 ἡμισπίθμος 567.
 ἡμιτάλαντον 471. 578.
 ἡμιτελής 349. 472.
 Ἡνιοπεύς 393. 399.
 ἡνιοχεύς 110. 282. 393. 508.
 ἡνίοχος 110. 282. 325. 328.
 407. 506. 561.
 ἡπατοπνεύμων 285. 427. 428.
 449.
 ἡπεροπεύς 184. 393 τρίς. 404. 508.
 ἡπιόδωρος 113. 537. 538 δίς.
 Ἡρακλῆς 42. 292.
 ἡριγένεια 15. 287. 346. 353.
 401. 462. 477. 539.
 ἡριγενής 287. 539.
 Ἡρόγνητος 563.
 Ἡροσῶν 389.
 Ἡροφῶν 390.
 ἡρωογονία 123.
 ἡρωογράφος 124 δίς.
 ἡρωολογία 124.
 ἡσιεπτής 163. 206.
 Ἡσιόδος 165 δίς. 246 δίς. 263.
 ἡυγένειος 546.
 ἡύκομος 296. 546.
 ἡώκοιτος 122.
 Θαλαμηπόλος 42. 45. 48 δίς.
 51. 114. 205. 327. 506 δίς.
 θαλασσίγονος 22. 66.
 θαναταφόρος 42.
 θανατηφόρος 42. 45. 53.
 θανατοφόρος 53.
 θαυσίχριον 163. 195.
 Θεαγένης 38.
 θεάνθρωπος 441. 557.
 Θίγειτος 259.
 Θέδωρος 259.
 θεηγενής 41.
 θεηδόκος 43.
 θεηκόλος 43. 45. 507. δίς
 θεηπόλος 43. 45. 507. δίς.
 θεητόκος 37.
 Θελαίσιος 148.
 θελγεσίμυθος 162. 168. 197.
 224. 246. 247.
 θελξίεπεια 172.
 θελξίμβροτος 162. 172. 218.
 266.
 θελξίνοος 172.
 θελξίπικρος 172.
 θελξίφρων 172. 299.
 θεμίπλεκτος 140 δίς. 572.
 θεμισκόπος 140.
 θεμισκρέων 140.
 θεμιστονόη 140.
 θεμιστοπόλος 36. 98. 140. 507.
 δίς.
 Θέμναστος 259.
 Θεόγνητος 563.
 Θεοδάμας 388.
 θεόδηκτας, τα 113. 361. 363.
 518.
 θεόδοτος 101.
 θεοειδής 109. 113. 292. 534 δίς.
 θεοεικέλος 109. 113. 283. 513.
 θείονος 414.
 Θεοκλής 294.
 Θεοκλος 294.
 Θεοκλύμενος 113. 388.
 θεοκόλος 507.
 θεόμαντις 452. 454. 455. 466.
 Θεομέδων 392.
 θεομισής 353.
 θεοπρόπος 113. 329. 507 δίς.
 θεόσδοτος 37. 100 δίς. 101. 102.
 θεόσδωρος 100 δίς. 102.
 θεοσεχθρία 100 τρίς. 101. 102.
 θεοσχυέω 100 δίς. 101 τρίς.
 102.
 θεοσύλης 337.
 θεόταυρος 440 δίς. 465.
 Θεοτόκης 163.
 Θεοτόκος 163.
 θεουδής 109. 110. 113. 347. 507.
 528 τρίς. 529 δίς. 574.
 θεοφιλής 353.
 Θεοφῶν 390.
 θεόψυχα 560.
 Θέρανδρος 148.
 θερείβοτος 82 δίς.
 θερειαγενής 82 δίς.
 θερειαλεχτής 82. 225.
 θερεινόμος 82 δίς.
 θερείποτος 82 δίς.

- θερμοκύαμος 442.
 Θερμοπύλαι 116.
 Θερμώδων 386. 387 δις.
 Θερσίλοχος 151.
 Θερσίθων 164
 θέσκελος 68. 101. 102. 115. 518.
 θεσπέσιος 101. 102. 115. 367.
 369. 512 τρίς.
 θεσπιδαής 58. 117. 346. 517.
 561. 562.
 θεσπιέπεια 353. 401.
 θέσπις 62. 68. 115. 394. 512
 δις. 562.
 θεσφατηλόγος 42. 46.
 θέσφατος 68. 101. 102. 367.
 518. 561.
 θέτιμος 259.
 θεωρὸς 42. 44.
 Θηβχαγενής 42. 90.
 Θηβχιγενής 69. 90. 93.
 θηριάλωτος 68. 77.
 θηρίβορον 68. 77.
 Θηρίμαχος 68. 77.
 θηριομαχία 432.
 θηριομάχος 432.
 θηρόβορον 68.
 Θηροδάμης 388.
 θηροδής 321.
 θηροδίωξ 219.
 θηροκτόνος 126.
 Θηρομέδων 392.
 θηροσκέπος 126.
 θηροτρόφος 126. 324.
 θηρότροφος 324.
 Θηροφώνη 126.
 θηροφόνος 126. 164.
 Θιοδότιος 270.
 Θιοδωρίχιος 270.
 Θιοπόμπιος 270.
 Θιοτέλης 270
 Θιότιμος 270 δις.
 θρασύδειλος 447.
 θρασύδημος 117.
 θρασυκάρδιος 117. 296. 537.
 θρασυμήδης 117. 348. 508.
 θρασυμέμων 117. 395. 475.
 θρασυπτόλεμος 514.
 θρασυφῶν 390.
 θρασυχάρμης 288. 511.
 θραυσάντυξ 172. 266. 287.
 θρεψάγρωστις 176.
 θρεψήνωρ 176.
 θρέψιππος 176.
 θρηδός 572.
 θρηκόος 43. 45. 131.
 θρηπόλος 43. 45. 48 δις. 130.
 θρηπάγος 49. 43. 45. 130.
 θρημαλγής 108. 291. 398. 526.
 528. 530. 534.
 θρημαρής 347 τρίς 397. 510.
 θρημηγερ-ής, -έω 347. 397. 509.
 θρημηδής 110. 347. 508.
 θρημήρης 347 δις. 510 δις.
 θρημοβόρος 113. 326. 415. 506.
 θρημοδαχής 113. 346. 415. 507.
 θρημολέων 113. 285. 455. 467.
 533 τρίς.
 θρημόμαντις 452. 454. 466.
 θρημοξάλμη 443. 569.
 θρημοραϊστής 113. 374. 380. 508.
 θρημοσφθόρος 113. 205. 329. 507.
 θρημοσκεΐς 102.
 θρημοσκινεΐν 101.
 θρημοσκοΐεις 102.
 θρημοσκόος 19. 102. 130. 329. 507.
 θρημοσπῶρος 39. 109. 110. 205.
 329. 400. 507. 529.
 θρημορέασπις 444.
 θρημοροκόπος 111.
 θρημοσοπλήξ 219. 322.
 θρημώδης 130. 349 δις. 398. 515.
 Ίαμβλιχοπορφύριος 446.
 ιαρπάλαμος 548.
 ιασπένυξ 443.
 ιατρομαθηματικός 449.
 ιατρόμαντις 440. 449.
 ιατροφιλόσοφος 566.
 Ἰγνητες 323.
 ιδέρως 153.
 ιδιόξενος 469.
 Ἰεράπολις 100.
 ιεραπόλος 43.
 ιεροβοτάνη 469.
 ιερόπολος 469.
 ιερόσυλος 325.

Ἱεροσῶν 389.
 Ἱεροφῶν 390.
 ἰθαγενής 93 δις.
 Ἰθαγένης 93.
 ἰθαιγενής 92 τρίς. 93 δις. 346. 485.
 Ἰθαιμένης 92. 93. 348. 485.
 ἰθυπτίων 117. 395. 475.
 ἰθυτμής 324.
 ἰθύφαλλος 469.
 Ἰκαρομένιππος 446. 465.
 ἰκεταδόκος 42.
 Ἰμεροφῶν 390.
 ἰοδόκος 113. 205. 326.
 ἰοδνεφής 113. 291. 534.
 ἰοειδής 109. 113. 292. 534.
 Ἰοκάστη 85 δις.
 ἰόμωνος 87. 113. 395. 415. 513.
 Ἰοφῶν 390.
 ἰοχέαιρα 113. 395. 508.
 Ἰππαγρος 413.
 ἰππαλεκτροῶν 441.
 Ἰππαργος 325.
 ἰππάφεςις 491. 517.
 ἰππέλαρος 441.
 ἰππηλάσιος 363. 367. 512. 518.
 ἰππηλάτα 282. 373. 397. 508.
 ἰππήλατος 108. 363. 367. 512.
 518.
 ἰππημολγός 41. 49. 205. 328. 506.
 ἰππιοχαίτης 113. 116. 295. 537.
 ἰππιοχάρμης 113. 295. 537.
 ἰππόβοτος 113. 362. 517.
 ἰπποβουκόλος 567. 568.
 Ἰπποδάμας 113. 388. 509.
 Ἰπποδίμεια 113.
 ἰππόδαμος 113. 198. 206. 218.
 325. 326. 416. 494. 506.
 517. 548.
 ἰπποδάστια 113. 467.
 ἰππόδρομος 113. 466.
 Ἰππόθσος 113. 467 δις. 512.
 Ἰπποθῶν 389. 467. 512.
 ἰπποκάνθαρος 441.
 ἰπποκέλευθος 113. 327. 514.
 ἰπποκένταυρος 441.
 ἰππόκομος 113. 296. 467. 531.
 ἰπποκορυστής 113. 373. 512.
 Ἰππο-κῶων, -κῶων 113. 389. 390.

Ἰππόλοχος 113.
 Ἰππόλυτος 508 δις.
 ἰππόμαχος 325. 328. 517.
 Ἰππόμαχος 113. 328. 517.
 Ἰππομέδων 392. 516.
 Ἰππένσος 113.
 ἰππονώμας 337. 338.
 ἰπποπόλος 113. 205. 327. 418.
 506 τρίς.
 ἰπποπόταμος 413.
 ἰππόταυρος 441.
 ἰπποτοξόται 453. 467.
 ἰπποτραγέλαρος 441.
 Ἰππουρις 296. 313. 467. 534.
 Ἰππῶναξ 516 δις.
 ἰππώνης 337.
 ἰσάδελφος 511.
 Ἰσανδρος 301. 398. 412. 511.
 ἰσάνεμος 511.
 ἰσάργυρος 492. 503 δις. 511.
 ἰσημερία 306 δις. 537 δις.
 ἰσόγαιος 298.
 ἰσόγεως 298.
 ἰσοδαίμων 511.
 ἰσσευρής 110. 346.
 ἰσόθεος 113. 286. 412 δις. 492.
 503 δις. 504. 511.
 ἰσόλιθος 503.
 ἰσόμορος 113. 296. 537.
 ἰσόνειρος 503. 511.
 ἰσόπαις 503. 511.
 ἰσόπεδον 113. 285. 467.
 ἰσοπολίτης 503 δις. 504 δις.
 ἰσούπρεσβυς 503. 511.
 ἰσόρροπος 325.
 ἰσοφριζω 113.
 ἰσοφῆρος 18. 113. 329. 507.
 ἰστοδόκη 113. 325. 326. 491
 δις. 506.
 ἰστοπέδη 113. 285. 452. 516.
 Ἰσφωρες 322.
 Ἰσχαγῶρας 148.
 Ἰσχανδρος 148.
 Ἰσχένοος 151. 198.
 Ἰσχέπολις 151. 198.
 Ἰσχόλαος 152. 198.
 Ἰσχυμαχος 152.
 Ἰριδάμας 388. 477.

Ίφικλῆς 294.
Ίφικλος 26. 37. 294. 314.
Ίφιμέδεια 348. 477.
Ίφιμέδων, -μέδουσα 392.
ἰχθυόλος 120.
ἰχθυόρος 120.
ἰχθύβοτος 120.
ἰχθυόβιος 120.
ἰχθυόδοκος 120.
ἰχθυόνομος 120.
ἰχθυοειδής 120. 574.
ἰχθυοκένταυρος 441.
ἰχθυολύμης 120.
ἰχθυόμαντις 20. 451.
ἰχθυοπώλης 120.
ἰχθυοφάγος 120.
ἰχθυοσιληϊστήρ 82.
κάθαιμος 300.
καθάπαξ 318.
καθαρομελάχροινος 447.
καθέτης 117.
κάθυδρος 303.
καθύπερθε 318.
κακήγορος 343.
κακηπελέων 43.
κακιζότεχνος 151. 160.
κακοδαίμων 469. 567.
κακόδουλος 469.
κακοζίμων 109. 113. 300. 537.
κακοεργίη 239.
κακοεργός 18. 109. 110. 113.
206. 324. 326. 506.
κακοήθης 353.
κακοθάνατος, -τη 402.
Κακοίλιος 109. 113. 116. 468.
κακόμαντις 282. 451. 452 δίς.
508. 516.
κακομήτωρ 299. 469.
κακομήχανος 113. 296. 537.
κακομοίρης 564.
κακόμοιρ-ος, -ρα, -ρη 402.
κακοξενιώτερος 113. 537.
κακοπάρθενος 469.
κακόπατρις 510.
κακοποιός 344.
κακορραφίη 113. 509.
κακορράφος 509.

κακότεχνος 113. 296. 537.
κακοὔργ-ος, -α 110. 325. 402.
κακοφραδής 113. 282. 349. 508.
κακόψυχ-ος, -η 402.
καλαθηφόρος 43.
καλαμητόμος 41.
καλαμηφάγος 41.
καλαμηφόρος 41.
καλαμοβύζα 533.
καλαπόδι 453. 466.
καλάπους 39. 115. 453. 454.
466.
καλαῦροψ 39. 40. 115. 327.
καλεσσίχορος 164.
Καλλιάνασσα 445. 299. 468.
Καλλιάνειρα 115. 299. 315.
398.
Καλλίαιρος 115.
καλλιγύναιξ 115. 291. 317. 537.
Καλλιδάμας 388.
καλλίζωνος 115. 296. 537.
καλλίθριξ 61. 115. 291. 317. 537.
καλλίκερως 302.
Καλλικολώνη 115. 468.
καλλίκομος 61. 115. 296. 537.
Καλλικίων, -κίων 389.
καλλικρήδεμος 115. 537. 561.
564.
Καλλιμέδων 392.
Καλλίμηλος 546.
Καλλιόπη 400.
καλλίπαις 530 δίς.
καλλιπάρης 61. 115. 297. 537.
561. 564.
καλλιπλόκαμος 61. 115. 496.
537.
καλλιρρέεθρος 115. 537.
καλλιρροος 115. 205. 329. 474.
καλλίσφυρος 115. 537.
καλλίφλοξ 291.
Καλλιφών 390.
καλλίχθους 470.
καλλίχορος 115. 537.
καλόγηρος 295.
καλοκᾶγθος 406. 428. 429.
449. 565.
καλοκαῖρι 468.
καλόκρηδος 448.

- καλόμοιρος, -α, -η 402.
καλόπους 39.
καμηλοπάρδαλις 441.
κάμμορος 547.
καμπεσίγουνος 168.
καμπεσίγιος 168. 197.
καμφιδίαυλος 172.
καμφίπους 173. 286.
καναχήπους 41.
κανελοπίπερον 465.
καπνοδόκη 325. 491 δίς.
καρατόμος 98.
καράτομος 98.
Καρνσοφῶν 390.
καρποβάλαμον 414.
καρπόχειρ 284. 413.
καρτερόθυμος 113. 537.
καρτερόχειρ 290.
Καρτιδάμας 58. 61. 65. 388.
καρχαρόδους 290. 316. 399. 537.
Κάσαμβος 163 δίς.
Κασάνδρα 163.
Κάσανδρος 163 δίς.
κασιγνήτη 117. 363.
κασίγνητος 58. 117. 184. 363.
412. 562 τρίς. 563 τρίς.
Κασσάνδρα 163 πολλάκις.
Κάσσανδρος 163 δίς. 491.
Κασσιέπεια 163 πολλάκις.
Κασσιόπη 163 δίς.
Κασσιφόνη 163 δίς.
Καστιάνειρα 163 πολλάκις. 191.
κατάβασις 461.
καταβλής 323.
κατάγαιος 298.
κατάγειος 309.
καταγέλαστος 360. 371. 567.
καταθνητός 364. 480.
καταθύμιος 309. 495 δίς. 521.
κατιβατὸς 362. 368. 480.
καταλοφάδια 309. 320. 524
πολλάκις.
κάταντα 318. 522.
καταντικρὺ 318. 522. 565 δίς.
κατάπαυμα 478.
καταπήξ 322.
καταπλήξ 322.
καταπρηγής 479.
καταριγηλὸς 479.
καταρρῶξ 322.
κατατηξίτεχνος 160. 175.
καταῦθι 318. 522.
καταυτόθι 318. 522.
καταφλεξίπολις 476. 286.
καταφυλαδὸν 309. 320 δίς. 408.
523.
καταχθόνιος 309. 316. 521.
κατέδη 382.
κατεναντίον 319. 523. 565 δίς.
κατενωπὴ 565 πολλάκις.
κατηβολή 54. 57. 58. 104.
κατήγορος 343.
κάτηλος 321.
κατηρεφής 347. 397. 400. 480.
κατήπιν 318.
κατίπισθα 318.
κατουδαῖος 309.
Κατσαντώνης 229.
κατωμάδιος 309. 310. 320. 496.
521. 523 δίς. 524.
κατωμαδὸν 309. 320 δίς. 408.
523 δίς.
κατῶρυξ 322.
κατωρυχέσσι 350. 398. 480.
καυσαλώνης 173. 305.
καχεξία 110.
καψιδρώτιον 173.
κεκραξιδάμας 165. 227. 387.
476.
κελαινεφής 114. 292. 537.
κελαινώπης 291. 305.
κελαινώψ 291.
Κελτίβηρες 446.
Κελτογαλάται 446.
Κελτολίγυες 446.
κένανδρος 301 δίς. 502. 517.
κενευχής 108. 167. 346. 507.
κενόσαρκος 304. 517.
κεντρηνεκῆς 347. 397. 512.
κερκελῆς 133.
κεραοξόος 132. 133. 205. 328. 506.
κεραοῦχος 133 δίς.
κερασβόλος 133.
κερασφόρος 133.
κεράσχειλος 133. 294.
κερατηφόρος 43. 133.

κερχτοειδής 133 δίς.
κερατοξόος 133.
κερατοφόρος 133.
κερατοφυής 133.
κερατόφωνος 133.
κερδαλεόφων 113 298. 537.
κερκόλυρα 151.
Κερκόλυρα 152.
κεροβάτης 133.
κεροβάς 133.
κερόδετος 133. 295.
κεροειδής 133 δίς.
κεροτυπέω 133. 295.
κερουλκός 133 δίς.
κεροφόρος 133.
κερτόμιος 124.
κέρτεμος 124. 195 δίς. 565.
Κευθώνυμος 148. 215.
κηρέλαιον 443. 557.
κηρσειφόρος 78.
κηρσειφόρητος 14. 77. 79. 367.
514.
κηριτρεφής 77. 511.
κηρίφατος 573.
κηρόμελι 443.
κηρόπισσος 443. 557.
Κηροτρόφος 126.
Κηρισσοφῶν 390.
κηώδης 349. 350. 398. 515.
516 δίς.
κιλλίβας 386. 387.
Κιλλικίων 389.
κίλλουρος 148.
κίναχώρα 153.
κινήσιφυλλος 173. 245. 266.
κινήσιχθων 473.
κινούρης 288.
κισσοκόμης 295. 535.
κιτρόμηλον 442. 465.
κλιτωμίλια 148. 149. 202. 215.
κλατιβῶλαξ 173. 287.
κλαυσίγελως 165. 266. 445.
Κλαυσίγελως 166.
κλαυσίδειπνος 165.
κλαυσίμαχος 165.
Κλειδήμος 166.
Κλειδίχη 165. 166.
Κλειδίχος 166.

Κλείμαχος 166.
Κλεινόδημος 166.
Κλεινόμαχος 166.
Κλεισθένης 165 δίς. 166 δίς.
Κλεισιδήμος 166.
Κλεισιδίχη 165 δίς. 166.
Κλεισίθεμις 165.
Κλείσοφος 166.
Κλεισώνυμος 166 δίς.
Κλειτέλης 165.
Κλειτόδημος 166.
Κλειτόδικος 166.
Κλειτόμαχος 166.
Κλειτοσθένης 166.
Κλειτοφῶν 390.
Κλεόβουλος 122. 130. 294.
Κλεοδάμας 388.
Κλεόλαος 166.
Κλεόμαντις 166.
Κλεοπάτρη 294.
Κλεοσθένης 166 τρίς.
Κλεοφῶν 390.
κλεψίαμβος 266.
κλεψίνοος 165.
κλεψίνυμφος 165.
κλεψίφων 165. 286. 544 δίς.
κλεψύδρα 163.
Κλησθένης 166 δίς.
Κλιάρετος 270.
Κλυσώνυμος 162. 300. 397.
Κλυταιμνήστρη 91. 115.
κλυτοεργός 109. 113. 326. 506.
Κλυτομήδης 113. 292. 537.
Κλυτόνης 113. 303. 315. 537.
κλυτόπωλος 113. 537.
κλυτοτέχνης 113. 295. 537.
κλυτότοξος 113. 537.
κνηκόπυρος 439.
κνησίχρυσος 173.
κοιλογίστων 298.
κομηταμυνίας 470.
κομπορακελορρήμων 433. 568.
κονίσχαλος 117 δίς. 465 δίς.
κορυθαίξ 320. 326. 506.
κορυθαίολος 325. 506.
κορωνεκάθη 440.
κοσκινόμαντις 451. 455.
κατινηφόρος 43. 45.

κοτυλήρυτος 350. 364. 397. 512.
 κουροτρόφος 113. 205. 329. 507.
 κούτοπώνηρος 447.
 κραναήπεδος 42. 45. 51.
 κρασοκανάτι 455.
 κρασόνηρον 443.
 κρασόρακον 444. 449.
 κρασογυλός 173. 466. 576.
 κρασόψωμον 466.
 κραταιγύαλος 68. 115. 537.
 κραταίλεως 68. 91.
 κραταίπεδον 68. 91. 115.
 κραταίπεδος 537.
 κραταίπους 68.
 κρατερόφρων 113. 537.
 κρατερώνυξ 291. 317. 537.
 κρατησιβίας 173. 245. 288.
 Κρατησίκλεια 173.
 Κρατησίλοχος 173.
 Κρατησίπολις 173.
 κρατησίπους 173. 182.
 κρατήσιππος 173.
 Κρατισθένης 59. 61. 65.
 κρεαδοτέω 98.
 κρεανόμος 98.
 κρηδόκος 98.
 κρηφαγεῖν 98.
 κρειοδόκος 132.
 κρεισοδέκνος 21. 128. 517.
 κρεσβόρος 132.
 κρεοκοπέω 132.
 κρεουργός 110. 132.
 κρεοφάγος 132.
 κρεωδόρος 132.
 κρεωπώλης 132 δίς.
 κρεωφάγος 132 δίς.
 κρήδεμνον 124. 388. 509. 564.
 κρησφύγετον 138.
 Κρηταγενής 42. 90.
 Κρηταιγενής 89. 93.
 Κριναγώρας 148. 215.
 Κρίνιππος 148.
 Κρινέβουλος 152.
 κριοπρόσωπος 561. 568.
 Κρισσαγενής 90.
 Κρισσαιγενής 89.
 κροχάλατον 557.
 κροχόπεπλος 113. 534. 535.

κρομμυσοξυρεγμία 433. 568.
 κρουνοχυτρολήραιοι 435 δίς. 566.
 κρουσίθυρος 173.
 κρουσιθύρης 298.
 κρυφύσκυλον 456.
 κρυψίγονος 173.
 κρυψίδρομος 173.
 κρυψίλογος 173.
 κρυψιμέτωπος 173.
 κρυψίνος 173. 224.
 Κτήσαρχος, -ί-αρχος 173.
 κτήσιβίος 173.
 Κτησίβιος 173.
 Κτησίδημος 173.
 Κτησιεπής 173.
 Κτησικλής 173.
 Κτητικράτης 173.
 Κτησιμάχη 173.
 κτήσιππος 173.
 Κτήσιππος 170. 506.
 Κτησιπών 173. 390.
 κυαμοτρώνξ 322.
 κυανόπεζα 113. 297. 313. 401.
 534.
 κυανοπρώρειος 113. 306. 532.
 κυανόπρωρος 113. 296. 532.
 κυνόφρυς 290.
 κυανοχίττα 295. 336.
 κυανοχαίτης 113. 295. 532.
 κυανόχρως 304.
 κυνόχρωτος 290.
 κυανώπις 532.
 κυδιάνειρα 154. 203. 225. 299
 δίς. 315. 398. 505.
 κυθώνυμος 153.
 κυκησίτεφρος 173.
 κυκλιοδιδάσκαλος 516.
 κυκλωτερής 113. 349. 467.
 Κύκλωψ 291. 316. 400. 522. 532.
 κυλλοίπους 90.
 κυλλοποδίων 113. 537.
 κυματογής 137 δίς.
 Κυματολήγη 137.
 κυματοπλήξ 137. 322.
 κυμινοπριζοκροχμογλύφος 435.
 561. 570.
 κυμοδέγμων 136.
 Κυμοδόκη 134. 136. 326. 506. 575.

- Κυμοθήη 136. 467. 512.
κυναγός 397.
κυναλώπηξ 441.
κυνάμυια 40. 128. 457. 465.
κυνηγέτης 373. 397. 508.
κυνοδρομέω 128.
κυνιθροσής 128.
κυνοκέρχλος 128.
κυνοκλόπος 128.
κυνοπότρυμος 414.
κυνοςαιστής 128. 374. 380. 508.
κυνόσβιτον 97.
κυνόσβατος 97.
κυνόσουρα 96.
Κυνόσουρα 96.
κυνεύχος 128.
κυνόφρων 128. 298.
κυνώπης 304. 316. 400. 534 δίς.
Κυπρογένεια 353. 401.
κωδωνοφλαρόπυλος 569.
κωλυτίδειπνος 173. 245.
κωλυσιδρομος 173.
κωλυσίεργος 173.
κωμόπολις 444. 465.
- λαβάργυρος 153. 207. 399.
λαβραγόρης 336. 338. 474.
λαγωβόλος 115.
λαδάκονον 453. 454. 466.
Λαέρκης 292. 398.
λαθήθης 153.
λαθικηδής 61. 154. 216. 235.
236. 245. 287. 515.
λαθίνομος 154.
λαθίπονος 154. 203.
λαθίφθογγος 154.
λαθίφρων 154.
λαθροδάκνης 201. 336. 340.
λαιμητίμος 42.
λακπατεῖν 22. 105.
λακπάτης 22. 105.
λαλοβαρυπαρμελορυθμοβάτας
18 δίς. 435. 570.
λαμπαδηδρομία 43. 143.
λαμπιδηφόρος 19. 43. 46. 143.
λαμπαδοδρομέω 143.
λαμπαδοῦχος 143.
Λάμπουρος 148. 198. 544 δίς.
- Λαδύγονος 113. 326. 518.
λαοδάμας 387.
Λαοδάμας 113. 388 δίς. 509.
Λαοδάμεια 113.
Λαοδίχη 113.
Λαόδοκος 326. 518.
Λαοθήη 113.
Λαοκόων 389. 390 δίς.
Λαοκόωσα 389.
Λαομέδων 113. 392. 516.
λαοπόρος 328. 342.
λαοσσός 37. 113. 329. 507.
λαοφόρος 113. 205. 329. 507.
Λαοφῶν 290.
λασιαύχην 290.
λαχανηλόγος 43. 45.
λαχανηφόρος 43. 45.
λειπανδρία 148. 229. 235.
λειπανθρωπία 148.
Λειπερίλη 150. 198. 235.
λειπογνώμων 151. 198. 215. 235.
λειπογράμματος 151. 302.
λειποδεής 151.
λειποδρανής 151.
λειποτάκτης 158.
λειταζίη 197.
λειριοπολφανεμώνη 443. 569.
Λειχήνωρ 148. 207. 215. 299.
Λειχομούλη 152. 208. 288.
Λειχοπίναξ 152. 207. 287.
λειψανδρία 229.
λείψανδρος 173. 244.
λειψιφαής 173. 544.
λειψόθριξ 173 δίς. 188. 196.
267. 544.
λειψοσέληνον 173 δίς. 188. 196.
267.
λειψύδριον 173. 264 δίς.
Λειώκριτος 115. 365. 518.
λεκανόμαντις 451.
λεξιθηρ 58.
Λεξιφάνης 58.
λεονταδάμων 35. 140.
λεονταδάμας 140 387.
λεοντοειδής 140 δίς.
λεοντόθυμος 455. 533.
λεοντοφόρον 140.
λεοντοφόρος 140.

- λεοντόχορτος 140.
 λεόπαρδος 21.
 λεπτεπίλεπτος 429. 430. 566.
 λεπτόγατος 297.
 λεπτόγειος 306.
 λεπτόγειος 297.
 λεπτόγραφος 324.
 λεπτολόγος 567.
 λεύκασπις 290. 316. 398. 496.
 537.
 λευκέρυθρος 447 δίσ. 449.
 λευκοέρυθρος 449.
 Λευκοθήη 113. 468.
 λευκόϊον 110. 470.
 λευκοκύμων 300.
 λευκόλινον 470.
 λευκολόφας 295.
 λευκομέλας 447.
 λευκόνωτος 470.
 λευκόπηχυς 290. 414. 497 δίσ.
 λευκοποιόκιλος 447 δίσ.
 λευκοπύρρος 447.
 λευκόπυρρος 447.
 λευκόχλωρος 447.
 λευκώλενος 297. 535.
 λεχεποίη 296. 297. 298.
 λεχεποιής 131. 208. 295. 296.
 534.
 Λεωκράτης 115.
 Λεώκριτος 115.
 λεωφόρος 115.
 ληθάνεμος 156.
 ληθομέριμνος 156. 158. 215.
 576.
 ληϊδότειρα 67. 115. 282. 299.
 376. 384. 508.
 ληξιπύρετος 173.
 λησιμβροτος 165. 245.
 Λητογένεια 123.
 Λητογενής 123.
 ληψιλογόμισθος 173. 264. 568.
 λιβανόμαντις 451.
 λιβόνωτος 445. 557.
 λιγύθρος 205.
 λιγύφθογγος 117. 329. 474.
 λιγύφωνος 297. 343. 537.
 λιθάργυρος 443.
 λιθολογής 43. 49. 51. 577.
 λιθοβόλος 11. 324.
 λιθόβολος 324.
 λιθόδενδρον 442.
 λιθουλκός 324. 332.
 λιμνήχορος 43. 46. 129.
 λιμενοειδής 128.
 λιμενοσκόπος 128.
 λιμενοφυλακείω 128.
 λιμενοφύλαξ 128.
 λιμνοθιάλασσα 444. 465.
 Λιμνώρεια 110.
 λιμοθής 218. 323.
 λιμοκέλαξ 453. 455. 466.
 λινοθώρηξ 113. 291. 534.
 λινοπλήξ 322.
 λινοπλύνης 337.
 λιπαροκρήδεμνος 113. 537. 561.
 564.
 λιπαροπλόκχιμος 114. 537.
 λιπυγής 153.
 λιπερνής 153.
 λιπεσήνωρ 168. 197. 228 δίσ.
 246. 247. 299.
 λιπήμερος 153.
 λιπέβιος 154.
 λιποβλέφαρος 154.
 λιπόγαμος 154.
 λιπέθριξ 154.
 λιπυμήτωρ 199.
 λιπόναις 286.
 λιπόνεως 304.
 λιπόπατρις 287.
 λιποτάκτης 158.
 λιποταξίου 154. 459.
 λιχνόγραυς 470.
 λιχνοφιλάργυρος 448. 561. 566.
 λιψουρία 163.
 λογέμπορος 200.
 λογίατρος 200.
 λογογράφος 410. 411.
 λογοθήρας 336. 338.
 λογονεχέντως 98. 384.
 λογόφιλος 207.
 λογχοδρέπανον 112.
 λογχοφόρος 111.
 λοετροχόρος 114. 205. 329. 507.
 λοχαγός 324. 397.
 Λυζάμβης 163.

λυκάβας 38. 40. 386. 387 τρίς.
Λυκάβας 386. 387.
Λυκαβηττός 33. 38.
λυκάνθρωπος 441. 442.
λυκηγενής 33. 41. 346. 517.
Λυκομήδης 114. 328. 355. 534
τρίς.
Λυκόβοργος 109. 114. 328. 506.
λυκοπάνθηρ 441.
λυκοσπάς 322.
Λυκοφόντης 114. 374. 508.
Λυκόφρων 114. 298. 328. 534
τρίς.
λυκόφως 444. 465.
λυπησίλογος 165. 266.
Λύσανδρος 170. 301. 398.
λυσινίας 173.
λυσέθειρα 173.
λυσέρως 173. 286.
Λυσιάνασσα 174.
λυσίγαμος 173.
λυσίζωνος 173. 244.
Λυσίμαχος 230. 250. 251.
λυσιμελής 170. 197. 228. 287.
355. 506.
λυσίπονος 173. 181 δίς. 184. 266.
Λύσιππος 508.
Λυσιστράτη 230.
λυσιτελής 174. 566.
λυχνοῦχος 567.
Λωτοράχος 114. 329. 507.
Μχιάνδρος 149.
μαίνανδρος 443. 202. 215.
μακεσίκρανος 82.
μακράδρόμος 39.
μακραύχενος 303. 317.
μακραύχην 290. 317.
μακρογῆρος 302.
μακροδρόμος 39.
μακροκαμπυλῶχην 434. 569.
μακροπρόσωπος 568.
μακρόχειρ 290. 403.
μαλακοκόλαξ 470.
μαλακόχειρ 290.
μαλακαίποδες 91.
μαντιπόλος 58. 66.
μαρτίπους 149 δίς. 166.

ματρομίτωρ 299.
μαυροκίτρινος 447. 449.
μαυροφόρος, -α 402.
μαχειροπέρουνα 423. 449.
μαχειροφόρος 111.
μεγάθυμος 115. 537.
Μεγαίνετος 108.
μεγακῆτης 115. 292. 537.
Μεγακρέων 389.
μεγαλαυχῆς 338.
μεγάλαυχος 338.
μεγαληγόρος 332. 343.
μεγαλήνωρ 298.
μεγαλήτωρ 290. 316. 537.
μεγχιουήτηρ 299. 470.
μεγαλόπολις 470. δίς.
μεγαλόρραξ 291.
Μεγαπένθης 115. 292. 525. 526.
537.
μεγαύχης 108.
μεθῆμων 396. 397. 481.
μεθουπλήξ 322.
μειόφρων 21. 128.
μελάγγαιος 297.
μελάγγεως 297.
μελάγκερως 21. 127. 302.
μελάγκροκος 127.
μελαγχχίτης 127. 295.
μελάγχχιμος 127.
μελαγχχίτων 21. 127. 290.
μελάγχχολος 13. 127.
μελαγχχροίης 21. 127. 294. 313.
537.
μελάγχχρος 21.
μελάγχχως 21.
μελαμβαθῆς 21. 127.
μελαμπιγῆς 21. 127.
μελάμπιπλος 18. 127.
μελαμπόρφυρος 447.
Μελάμπους 127. 291. 316. 537.
μελάμπυγος 127.
μελάμπυρος 470.
μελαμφῆς 127.
μελάμρυλλος 127.
μελάνδετος 21. 127. 363. 369.
512 δίς.
μελίνδρυον 21. 413.
μελάνδρυος 127.

μελανόθης 114.
 μελάνιον 470.
 μελανοδέρματος 128.
 μελανόζυξ 128.
 μελανόθριξ 21. 128.
 μελανοκάρδιος 21. 128.
 μελανονεκυσίμων 128. 568.
 μελανόπτερος 128.
 μελανοπτέρυξ 128. 291.
 μελανόστερνος 128.
 μελανοσυρμικτών 128.
 μελανόφλεψ 291.
 μελανόχρως 128. 290. 315. 537.
 μελανόχρους 21. 128. 303. 315. 537.
 μελανόχρω: 21. 128.
 μελαντειγή: 21. 127.
 μελάνυδρος 303. 316. 537.
 Μελέγχρος 148. 149. 158. 297. 515.
 Μελέδημος 151.
 μελεσίπτερος 81. 573.
 Μελησταγρός 174 δις. 576.
 Μελήσανδρος 174.
 Μελήσερμος 174 δις.
 Μελησιγενής 174 δις.
 μελησίμβροτος 170. 174. 510.
 Μελήσιππος 174.
 μελιβάας 198.
 μελιγαθή: 138. 312.
 μελιγδούπος 206.
 μελιγρός 136. 138. 290. 315. 532.
 μελιγλωσσος 136. 138.
 μελιγενής 41.
 μελιγδής 136. 292. 533. δις. 531.
 μελιθρος 205.
 μελικομπος 133.
 μελικράς 323.
 μελικρτόν 138. 358. 365. 512. 513.
 μελίλωτος 413.
 μελίπνος 138. 295.
 μελίρουτος 139.
 μελσιδωνοφρονιγής 131. 570.
 μελιτροσιδής 138 δις.
 μελιτοποιήω 138.

μελιτοκόλης 138.
 μελίτροτρος 136.
 μελιτούργω 138 δις.
 μελίφθογγος 138.
 μελίφων 138. 298. 532. δις. 533. 546. 549.
 μελίφωνος 138.
 μελιχλωρος 133.
 μελιχρός 138.
 μελλείσην 148. 202. 231. 438. 472.
 μελλέποσις 150. 198. 285.
 μελλέπταμος 150.
 μελλέρηθος 148. 227. 458. 472.
 μελλόγυθρος 151.
 μελλόγχιμος 151. 207. 215.
 μελλοθειπνικός 151.
 μελλονούρη 284.
 μελλονούριος 151.
 μελλόνυμος 151. 198. 207. 284.
 μελλόπαις 151.
 μελλόποσις 151. 198. 202. 472.
 μελοποιός 130.
 μελοτυπέω 109. 130.
 μελωδός 148.
 μελωδός 198. 416. 130.
 μεμφίμοιρος 174. 266. 560.
 μενχιγμά 288.
 μενχιγμής 148. 200. 288. 295. 336.
 Μενάλλης 148.
 μένανδρος 148.
 Μένανδρος 148. 235.
 μενέγγης 148.
 μενεδήιος 150. 203. 208. 505.
 Μενέδημος 151.
 μενέδουπος 150.
 μενέκτυπος 150.
 Μενέλαος 37. 150.
 μενέμχος 150.
 μενεπτόλεμος 150. 181. 203. 216. 416. 505.
 Μενεσθεύς 150.
 μενεγάρνης 150. 235. 298. 295. 505.
 μενέχρμος 150. 288. 297. 505.
 Μενίπη 148.
 μενοσιγή: 109. 130. 317. 510.

- μέροψ 207.
μεσαιπόλιος 89. 90 δics 91. 477.
μεσημβρία 306 δics. 537 δics.
μεσίαυλος 68.
μεσόγαιος 297.
μεσόδημη 114. 326. 509 πολλ.
μέσσαυλος 296. 537 δics.
μεσσοπαγής 114. 348. 474 δics.
574.
μεσσοπαλής 114. 474. 574.
μετάγγελος 478.
μεταδημιος 309. 495 δics. 500
δics. 521.
μεταδόρπιος 309. 495. 521.
μεταδρομάδην 489.
μεταράζιος 309. 521.
μετανάστης 241. 374. 481.
μεταπειστής 360.
μεταπρεπής 349. 480.
μεταστοιχι 320 δics. 523. 525.
μετάφρενον 301. 315. 499. 521
τρίς.
μετέπειτα 318. 522.
μέτηλος 321.
μετήορος 326. 331. 332. 397. 479.
μετόπισθε 318. 522.
μετώπιον 309. 316. 400. 521.
μέτωπον 304. 316. 400 δics.
499. 521. 564.
Μηδεσικάστη 70. 77. 85. 86.
364. 513.
Μηλόβουσις 191.
μηλοβότειρα 114.
μηλοβοτήρ 12. 282. 376. 508.
μηλοκυδώνια 448. 449.
μηλονόμας 337. 338.
μηλονόμος 324. 338.
μηλόνομος 324.
μήλοπα 291. 316. 400. 534.
μηλοπέπων 443 δics. 465.
Μηνογένης 129.
Μηνόδοτος 129.
Μηνόδωρος 129.
μηνοειδής 110. 129.
Μηνοθία 129.
Μηνοκράτης 129.
Μηνόκριτος 129.
Μηνοτύραννος 129.
Μηνοφάνης 129.
Μηνοφών 129. 390.
Μηνοχάρης 129.
Μητιάδουσα 386. 387 δics.
μητιέτα 117. 369. 373. 390.
508.
μητροδόκος 125.
μητροθέος 414.
μητροκασιγνήτη 125.
μητροκτόνος 125. 324.
μητροκτόνος 324.
μητρομήτωρ 125.
μητροπάρθενος 441. 449.
μητροπάτωρ 125. 299. 301. 315.
465. 500.
μητρόπολις 125.
μητροπόλος 125.
μητροφόνη 401.
μητροφόνος 125.
Μητροφών 390.
μηχανορράφος 111.
μιαιοφόνος 91. 148. 149. 157.
341. 513.
μικρόδουλος 470.
μικροπρόσωπος 568.
μιλτοπάρης 72. 114. 297. 535.
561. 564.
Μιμόμαχος 152. 235.
μινουανθής 156.
μινουώριος 456.
μινύωρος 156.
μιζαίθριος 174. 227.
μιζάνθρωπος 174. 458.
μιζαρχηγέτης 174.
μιξέλλην 174. 227 δics. 285.
458. 472.
Μιξίδημος 174.
μιξοβάραρος 174. 188. 196.
266. 267. 458. 472.
μιξοβάς 174. 267.
μιξοθάλασσος 174.
μιξόθριξ 174. 188. 196.
μιξόθροος 267.
μιξόμβροτος 174.
μιξοπάρθενος 232. 458. 472.
μιξοφρυς 174. 227. 290. 544.
μιξοφυής 174.
μισάδελφος 156.

- μισαθήναιος 136.
μισαλέξανδρος 156.
μισαλήθης 156.
μισάνθρωπος 156.
μισγάγκεια 148. 201. 215. 232.
235. 292. 398. 500. 539.
544 δίς. 545. 561.
μισγοδία 148.
μισγόλας 151. 158.
Μισγόλας 152.
μισγόνος 151.
μισέλλην 156.
μισέρως 287.
μισθίρνης 336.
μισθαρνος 201. 332.
μισθοφορά 491. 517.
μισοβάρβαρος 156. 207.
μισογύνης 156. 207. 288.
μισόδημος 156.
μισόθεος 156.
μισολάκων 156.
μισόφροντις 287.
Μησιθίος 270.
Μησαγόρας 174. 576.
Μησαρχος 174.
Μησιβουλος 174.
μνησίθεος 174.
Μησιθίος 174.
μνησιχακος 174.
μνησιπήμων 174. 244. 266.
μνησιστέφανος 174.
μνησιτοκος 174.
μογαστόκος 101. 102 τρίς. 329.
507. 509.
μοιρηγενής 41. 346. 512. 513.
μολοβρός 468 δίς.
μολυβδοτήξ 322.
μόναρχος 337.
μονόδας 386. 387.
μονόζυξ 219. 321.
μονοκέρατος 303.
μονόκερως 302.
μονομάτωρ 299. 502. 517.
μονομάχης 336. 338.
μονομαχία 432.
μονομάχος 338 432.
μονόμματος 34. 302.
μονούχτος 302.
μουνογένεια 353.
μουνόκερος 295.
μουσόμεντις 111.
μουσομήτωρ 20. 111.
μυθολογέυς 509.
μυθολογεύω 114. 393. 509.
μυλήφατος 18. 41. 358. 367.
415. 513.
μυλόδοντες 153.
μυλσειδές 109. 111. 292. 534.
μυογαλή 441.
μυοδόχος 133.
μυοκτόνος 133.
μυομαχία 133. 431. 432.
μυομάχος 431.
μυοσωτις 97.
μυοφόνος 133.
μυρψής 336.
μυριόνταρχος 107.
μυρμηχάνθρωποι 440. 465.
μυροβάλανος 443.
μυροπισσόκηρος 443. 569.
μυροπώλης 337.
μυσκέλενδρον 133.
μυσπολέω 133.
μυστιπόλος 66.
μυσφόνος 133.
μυωπός 304.
μύωψ 148. 287.
μῶνυξ 291. 317. 537.
μωρόκακος 447.
μωροπόνηρος 447.
μωρόσοφος 447.
ναοκόρος 112. 115.
ναρθηκοπλήρωτος 144.
ναρθηκοφόρος 144.
ναύαρχος 325.
Ναυβολίδης 118.
ναύκληρος 118.
ναυκράτης 118. 386.
ναυκράτωρ 118.
ναύλοχος 118. 325. 327 δίς. 506.
ναύμαχος 11. 118. 206. 296.
526. 534.
ναυμάχος 534.
ναυμέδων 392. 516.
Ναύπακτος 118.

Ναρπλίξ 118.
ναυπύρος 342. 338.
Ναυσίθοος 77. 327. 512. 513.
Ναυσικήα 77. 85 πολλάκις. 86.
163. 513.
ναυσικλαίτης 77. 361. 513.
ναυσικλυτής 14. 77 δίς. 85. 361
δίς. 365. 513.
Ναυσιμάχη 78.
Ναυσίμαχος 78.
Ναυσιμέδων 78.
ναυσιπέδη 78.
ναυσιπέρατος 78.
ναυσιπέρητος 78.
ναυσιπόμος 76. 77. 86.
ναυσιπόρος 78. 324.
ναυσιπόρος 69. 77. 324. 338.
ναυσιστόνος 77.
ναυσιφόρητος 70. 77.
Ναυσιχάρης 78.
ναύσταθμον 118.
ναύστολος 118.
ναυγενής 39. 115.
ναυλής 353.
ναύπολις 470.
Ναύπολις 100.
ναυγενής 42. 45. 114. 346. 474.
574.
νεηθαλής 42.
νεήκης 537.
νεηκονής 353. 396.
νεήλις 108. 321. 397. 474.
νεητόμος 43.
νεήρατος 42. 45.
νεκροθήκη 491.
νεκρόμαντις 451.
νεκροπέρας 201. 337. 340.
νεκύδαλος 120.
νεκυηλόγος 120.
νεκυηπόλος 43. 48. 420.
νεκυομαντήριον 120.
νεκυόμαντις 21. 120.
νεκυοσσόος 120.
νεκυοστέλος 119. 120.
νεκυοσάγος 120.
νεκυσσόος 120.
νεοαρδής 109. 114. 346. δίς.
398. 474.

νεοζύητος 110. 346.
νεογυλός 114. 475. δίς.
νεογυλός 475.
νεόδαρτος 114. 363. 475.
νεοδαμής 323.
νεόζυξ 321.
νεοθηλής 114. 348. 474.
νεοθήξ 322.
νεοθνης 323.
νεοκράς 324.
νεοπενθής 114. 348. 474.
νεόκλυτος 114. 358. 366. 369.
475.
νεόπριστος 114. 358. 366. 475.
Νεοπόλιμος 111.
νεόπολις 116. 470.
νεόσμηχτος 114. 367. 475.
νεόστροφος 114. 329. 474.
νεόστευκτος 114. 367. 368. 475.
νεοστευχής 114. 349. 474.
νεούτατος 110. 366. 475.
νευροσπαδής 353.
νευρηγηρέτα 108. 335. 373.
397. 508.
Νεραλοκένταυροι 440.
νεωκόρος 112. 115.
νεώσοικοι 13. 14. 96.
νηγάτεος 363. 475. 574.
νήγρετος 363. 485. 488.
νήξ 226. 321. 485.
νηκερδής 292. 401. 549.
νήκερος 295.
νηκουστέω 363. 372.
νηλεής 347. 485.
νηλείτιδος 336. 339. 485.
νηλής 347. 485.
νηλιποκαιβλεπέλαιοι 429. 570.
νημερτέως 487.
νημερτής 105. 346. 485. 488.
νηνεμής 549. πολλάκις.
νήνεμος 549. τρίς.
νηξίπους 174.
νηοβάτης 120.
νηοπέδη 120.
νηοπορέω 120.
νηοσσόος 120.
νηοϋχος 120.
νηπενθής 105. 292. 355. 549. δίς.

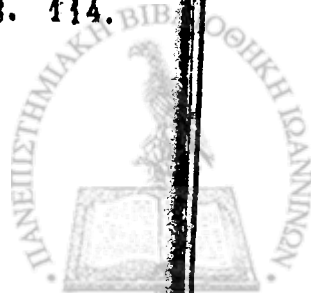

νηπίαχος 485.
νηπίος 485 πολλάκις.
νηποιον-ει, -ί 560.
νήποινος 105, 290, 550, 559
    δίσ. 560.
νηπύτιος 485.
νήριτος 364.
νηρόκρασον 443.
νηρόμυλος 453, 454, 466.
νηρέχλανν 465.
νήστις 191, 394, 397, 485.
Νικαγόρας 156.
Νικάνωρ 156, 299.
Νίκαρχος 156.
Νικησαρέτη 156.
Νικησιπόλις 466.
νικηφόρος 41.
Νικόδρομος 156.
Νικόδωρος 156.
Νικηκρέων 369.
Νικίλλος 37.
νικομάχος 111, 207, 288, 574.
νιφθλής 143, 577.
νιφθλήτης 143.
νιφθόλος 28, 143.
νιφόκτυπος 143.
νιφροστιβής 143.
νιφροψυχής 143.
'ννιάημερη 428, 557.
νοθαγενής 42, 52, 55.
νοικοκύρις 418 κρίσις, 567.
νομάρχης 336.
νομοφύλαξ 451, 516.
νουνεχής 14, 98, 417.
νουνεχόντως 98, 384.
νουνεχώς 98.
νυκτίδρομος 72.
νυκτίγαμος 72.
νυκτιδίσιξοςδος 72.
νυκτιδρίμος 72.
νυκτικλέπτης 72.
νυκτιχόραξ 19, 72.
νυκτιρυφής 72.
νυκτιλαμπής 72.
νυκτιλαθροφάγος 72.
νυκτίμαντις 72.
νυκτίμορφος 72.

νυκτινομος 72.
νυκτιπλάγκτος 58, 72.
νυκτιπλανής 72.
νυκτιπέλος 66, 72.
νυκτίσεμνος 72.
νυκτιρικής 72.
νυκτιρανής 72.
νυκτίφαντος 72.
νυκτίφοιτος 72, 344, 374.
νυκτιφρούρητος 58, 72.
νυκτιχόρευτος 72.
νυκτογραφία 139.
νυκτόμαντις 139.
νυκτομυχία 139.
νυκτοπεριπλάνητος 73, 139.
νυκτοπορέω 139.
νυκτοφύλαξ 139.
νυμφόβας 386, 387.
νυχαυγής 139.
νυχεγρεσία 139.
νυχθήμερον 427, 428, 560.
νυχθήμερος 427, 558.
νωδογέσων 470.
νωθής 350, 485.
νωλεμές 488.
νωλεμέως 487 δίσ. 560.
νώνυμος 301, 314, 550, 575.
νώνυμος 300, 550.
Ξανθόγεωσ 207.
Ξανθόβριξ 291.
Ξανθοκέμησ 299.
Ξεινοδόχος 114, 205, 326, 410,
    462, 506.
Ξεναγός 397.
Ξεναπάτης 336.
Ξενοδύχ-ός, -α 402.
Ξενοτίμος 206.
Ξενοφών 390, 391, 507.
Ξιφηφόρος 18, 43, 45, 130.
Ξιφωδήλητος 130.
Ξιφωδρέπανον 444.
Ξιφοκτόνος 19, 123, 130, 161.
Ξιφομάχιον 415, 558.
Ξιφουλκός 130 δίσ. 560.
Ξιφουργός 130 δίσ. 560.
Ψυλαδέη 414.

- ξυλοβίλαμον 444.
ξυλοκόπος 332.
ξυλολυχνούχος 453. 466. 567.
ξυλουργός 321.
ξύλοχος 110. 325. 328. 506.
ξύναιμος 300.
ξυνεΐκοσι 104. 479.
ξύνεσις 394. 478.
ξυνόγαλον 443.
ξυνόγλυκος 447.
ξυνόλαδον 443. 444. 558.
ξυστρολήκυθος 438. 558.
- ζαρ 320. 322.
ζεβελισκολύχνιον 445. 558.
ζεβριμοεργός 109. 114. 301. 326.
457. 506 δίς.
ζεβριμοπάτρη 114. 538.
ζεδηγός 206. 324.
ζεδοιδόκος 89.
ζεδοιπλανέω 89.
ζεδοιπόρος 13. 14. 37. 69. 89
δίς. 90. 91 δίς. 329. 506.
509.
ζεδοντοφόρος 140.
ζεδοντοφυής 140.
ζεδουρός 342.
ζεδυνήματος 18. 41. 282. 358.
359. 367. 508.
ζεζότομος 151. 160. 215. 300.
ζεζόχρωτος 151. 160. 304.
ζεθριξ 291. 317. 549.
ζεακονόμος 144.
ζεακωστρόφος 144.
ζειδιπόδης 154. 304. 316. 544
δίς.
ζειδίπους 26. 37. 202. 227. 295
τρίς.
ζείτης 292. 399. 549.
ζεκοδόμησις 432.
ζεκοδομία 432.
ζεκοδόμος 11. 334. 432.
ζεκονόμος 324.
ζεκότριψ 322.
ζεκοφύλαξ 282. 285. 452. 516.
ζεφινάρυτις 191.
ζενάλαιον 443
ζενήρσις 191 δίς. 491 δίς. 509.
- οίνοβαρής 114. 346. 513.
οίνογαλα 443.
οίνογαρον 443.
οίνωμας 114. 328.
οίνομέλι 443.
οινόπεδον 285. 466. 535. 574.
οινόπεδος 114. 499. 526. 535.
οίνοπληθής 114. 349. 353. 515.
οίνοπληξ 322.
οίνοποτήρ 111. 369. 376. 380.
508.
οίνοπότης 380.
οινόφυξ 322.
οίνοφών 390.
οίνοχασός 509.
οίνοχορεύω 114. 394. 509.
οίνοχόη 325. 491.
οίνοχόος 114. 205. 324. 329.
507.
οίνοψ 291. 316. 400 δίς. 534.
οίοπόλος (οίτο-ς) 114. 327. 470.
507.
οίοπόλος (οι-ς) 119. 506.
οίοχίτων 114. 290. 316. 526.
538.
οίστροδονος 344.
οίωνόμαντις 451.
οίωνοπόλος 98. 114. 205. 327.
506 δίς.
οκρέβας 386. 387.
οκτάβλωμος 541.
οκτάκνημος 106. 296. 540.
οκταπόδης 305. 541.
οκτωκαίδεκα 317. 425. 569.
οκτωκαιδεκαδραχμος 569.
οκτωκαιδεκαπήγυς 569.
οκτωκαιδέκατος 425.
οκτωκαιδεκέτης 294.
ολβιοδαίμων 114. 290. 316. 538.
ολεσήνωρ 163. 246.
ολεσιαυλοκάλαμος 165. 568.
ολεσίθηρ 165.
ολεσίμβροτος 165.
ολεσίοικος 165.
ολιγηπελέων 42. 45. 58. 114.
348.
ολιγησίπυος 43. 45. 51.
ολιγοδρανέων 114. 347.

- ὀλιγοδρυνής 347.
 ὀλιγόκερως 300.
 ὀλιγοχρόνιος 567.
 ὀλοίτροχος 89. 90.
 ὀλοοίτροχος 89. 90 δίς. 325. 329.
 512. 513.
 ὀλοόφρων 114. 298. 538.
 ὀλυμπιονίκας 337.
 ὀλυμπιονίκης 336.
 ὄμμαχος 300.
 ὀμαίμων 300.
 ὄμαρτη 489.
 ὄμαρτήδην 489.
 ὄμβρηγενής 43.
 ὄμηγερός 347. 474.
 ὄμηγυρίς 468.
 ὄμηλιξ 473.
 Ὀμηρομάστιξ 284. 456 δίς.
 ὄμματοστερής 137. 344.
 ὄμογάλακτες 290.
 ὄμογάλακτος 304.
 ὄμογαστριος 114. 305. 315.
 538.
 ὄμβζυξ 321.
 ὄμοιόκριθος 511.
 ὄμοιόπυρος 511.
 ὄμοκλή 114. 470 δίς. 491.
 ὄμοστιχάω 114.
 ὄμότιμος 114. 296. 538.
 ὄμόφοιτος 374.
 ὄμόφρων 114. 298. 538.
 ὄμφαχοράξ 291.
 ὄμφαλητόμος 42.
 ὄμώνυμος 300. 397. 538.
 ὄναγρος 413.
 Ὀνασικλής 174.
 Ὀνασικράτης 174 δίς.
 Ὀνασίμβροτος 174.
 Ὀνασίφιλος 174 δίς.
 Ὀνασιφῶν 390.
 ὄνειρόμαντις 454.
 ὄνειροπόλος 98. 114. 327. 506 δίς.
 ὄνέλαφος 441.
 Ὀνησιγένης 174.
 ὄνησίπολις 174.
 Ὀνησίστρατος 174.
 ὄνοκένταυρος 441.
 ὄνομακλήδην 136. 525. 575.
 ὄνομάκλυτος 135. 136. 361.
 365. 513.
 ὄξάλη 443.
 ὄξέλαιον 443 δίς. 558
 ὄξυβελής 117. 346. 474 δίς.
 ὄξύγυρον 443.
 ὄξύγλυκος 447.
 ὄξύμελι 443.
 ὄξύμωρον 447.
 ὄπατρος 125. 301. 549.
 ὄπισθοσφριθής 105.
 ὄπισθόδομος 105.
 ὄπισθόπους 105.
 ὄπλιτοδρόμος 111.
 ὄπλομάχης 336. 338.
 ὄποκάλπισον 413.
 ὄποκάρπασον 413.
 ὄποκινάμων 414.
 ὄποπάναξ 414.
 ὄποσάμηνος 107.
 ὄποσάπους 107.
 ὄρειβάτης 69. 70. 77 δίς. 225.
 ὄρειγενής 78.
 ὄρειδρόμος 77.
 ὄρειθαλής 78.
 ὄρεικτιτος 77.
 ὄρειλεγής 78.
 ὄρειμανής 78.
 ὄρεινόμος 77.
 ὄρειπλαγκτος 78.
 ὄρειφοίτης 78. 191. 374.
 ὄρείφοιτος 78. 374.
 ὄρειγαλχος 19. 78.
 ὄρεοκομέω 120.
 ὄρεοπολέω 131. 132.
 ὄρεοσέλινον 131.
 ὄρεοφύλαξ 131.
 ὄρεσβιος 21. 129. 326. 514.
 ὄρεσίτροφος 21. 70. 77. 231.
 329. 514.
 ὄρεσίχυτος 78.
 ὄρέσχοος 129.
 ὄρεσχωός 18. 21. 129. 325. 327.
 514.
 ὄρεσσιβάτης 70. 77. 79. 80.
 ὄρεσσίγονος 70. 77. 79. 80.
 ὄρεσσινόμος 77. 79.
 ὄρεστυτοκλήδης 446.

ὄρετρος 129. 130.
ὄρεωκίμος 120.
ὄρεωπώλης 120.
ὄρθόπειρα 110.
ὄρθόκρατος 114. 538.
ὄρθόπολις 286.
ὄρθροφοι τοτυκοφντοδικοταλαι-
πύρων 436. 571.
ὄρκτητόμος 43.
ὄρκτηφόρος 43.
ὄρνεβυζντις 451.
ὄρνιθογόμος 142.
ὄρνιθοθήρας 142. 336.
ὄρνιθοσκόπος 142.
ὄρνιθολόγος 142. 577.
Ὀρομέδων 392.
ὄροτρῆφος 231 δίς.
ὄρορόπισσα 414.
Ὀροσέδικη 164. 188 δίς. 196.
267.
ὄροσιγύναϊκα 165.
Ὀροσικράτης 166.
ὄροσικτυπος 165.
Ὀροσίλογος 164 191.
Ὀροσιμαχος 230.
ὄροσιναρής 165. 188.
ὄροσιπετής 165. 460. 476.
ὄροσίπους 165. 224.
ὄροσιπος, "Ὀροσιπος 163.
ὄροσοβία 167. 188.
ὄροσθριξ 167. 188.
ὄροσοθύρη 196 δίς. 468. τρίς.
ὄροσλόπος 167. 188. 267.
ὄροσοτρίαινα 288.
ὄροσοτρίαινας 167. 188. δίς. 196.
216. 223. 266.
ὄροσύδρα 163.
Ὀροσίλογος 191 δίς. 491. 506.
ὄρχιπέδον 58.
ὄσαπος 107.
οὐδενόσωρος 96. 329. 515. 528.
529. 530.
Ὀυκκλέγων 386. 477.
οὐλαμηφορος 43.
οὐλόθριξ 291.
οὐλοκάρηνος 114. 538.
οὐλόγυται 111. 367 δίς. 369.
470 πλάγχθας.

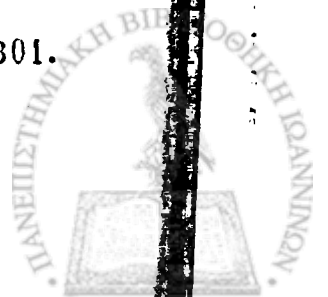
οὐραγός 397.
οὐρανομήκης 114. 292. 534.
οὐρανόνικος 343.
οὐρεσιβώτας 77.
οὐρεσιδρόμος 77.
οὐρεσιφρίτης 78.
οὐρεσιφρόιτος 78.
ὄστις 450.
Ὀρέλανδρος 153.
Ὀρελλοκλείδης 152. 202 δίς.
215.
ὄριγενής 119.
ὄριόδειρος 119.
ὄριόδηκτος 119.
ὄριοσιδής 119.
ὄριόπους 119.
ὄριώδης 118.
ὄρρυανασπασιδής 568.
ὄρρύκηστος 120.
ὄρρυόσκιος 120.
ὄρχηγός 205. 326. 397. 506.
ὄψιγονος 104. 326. 477.
ὄψιμαθής 104.
ὄψίνος 104.
ὄψιτιλεστος 404. 358. 367. 371.
477.
πυχοίτα 295.
Παγκρέων 389.
παγγάλκεος 141. 474.
πάγγαλκος 141. 550.
παγγούσεος 141. 474. 494.
παιδιγῶγος 324.
παιδοβόρος 143.
παιδογόνος 143.
παιδοκτόνος 143.
παιδολέτωρ 384.
παιδολύμας 143.
παιδονόμος 143. 507.
παιδοπίπης 337.
παιδοποιός 143.
παιδοπόρος 143.
παιδοτρίβης 143. 218. 337.
παιδοτρίψ 322.
παιδοτροφέω 143.
παιδοτρόφος 143.
παιδοτρόμος 143.
παιδοφίλος 297.

- παιδοφόρος 36. 143. 205. 329.
 341.
 παλαιγενής 316. 477.
 παλαιομάτωρ 116. 299. 470.
 παλαιόφρων 298.
 παλαίφατος 104. 358. 367. 477.
 παλίγκοτος 105.
 παλίλλογος 15. 105. 327. 477.
 παλιμπετής 105. 348. 488.
 παλινάγρετος 359. 361. 398.
 477.
 παλινόρσος 15. 105. 496 δίς.
 328. 462. 477.
 παλίντιτος 105. 367. 369. 477.
 πάλιντονος 329. 477.
 παλίντριψ 322.
 παλιρρόθιος 105. 477.
 παλιρροθος 343.
 παλίσσουτος 105.
 παλιώξις 394. 473. 491.
 παμβῶτες 191 δίς. 223.
 παμμεδεύουσα 392.
 παμμεδέων 392.
 παμμέλας 141 474.
 παμμήτειρα 299 δίς. 466.
 παμμήτωρ 299 δίς. 466. 472.
 παμπειθής 201.
 παμποίχιος 141. 407. 474 500.
 πάμπρωτος 141. 474. 488. 489.
 παμφαής 197.
 πάμφθαρτος 359.
 πάναγρος 141. 206. 282. 325.
 326. 343. 398. 506. 509.
 πινάθλι-ος, -α 402.
 πίνχιθος 141. 474.
 πινχιόλος 141 δίς. 474.
 πινάλωτος 359.
 πινάμμορος 567.
 πινάπαλος 141. 474.
 πινανπήμων 567.
 πινάποτμος 141 δίς. 474. 549
 δίς. 561.
 πινάργυρος 141. 499. 526 550.
 πιναφήλιξ 141. 474. 561. 562.
 πιναρύλλος 567.
 Πιναρχισί 142. 468. 500.
 πινωριος 141. 471. 561. 562.
 567.
 πινάωρος 567.
 πινδάκρυτος 361. 363.
 πινδαμίτειρα 384.
 πινδαμίτωρ 142. 329. 377. 284.
 508. 509.
 Πινδάρεως 141.
 Πίνδαρος 141.
 πινδήμει 559.
 πινδήμιος 142. 289. 308. 313.
 538.
 πινδήμιος 560.
 Πινδίων 141.
 πινδοχεύτρια 570.
 πινδόκος 18.
 Πίνδοκος 142. 326. 518.
 Πινέλληνες 142. 468.
 πινήμαρ 142. 558. 577 δίς.
 πινημέριος 142. 306. 317. 538.
 πινήμερος 317.
 Πίνθοος 141 δίς. 474.
 πινθυμαδόν 142. 289. 308.
 558 δίς.
 πινύχιος 142. 305. 317. 538 δίς.
 πίνυχος 142. 304. 317. 538 δίς.
 πανοικί 560.
 πανοίχιος 308.
 πανομοφατος 142. 306. 398. 538.
 Πανοπεύς 142. 393 δίς. 399.
 Πανόπη 142.
 πάνορμος 141. 499. 550.
 πινούργος 110. 142 δίς. 567.
 570. 574.
 πινόψιος 141. 475 τρίς.
 πινστρητεί 560.
 πινσουδίη 141. 489.
 Πιντάγνωτος 98.
 Πιντακλής 98.
 Πινταλέων 98. 455. 473.
 πινταρχής 142.
 πιντάρχης 142.
 πινταρχος 142.
 πιντάφοβος 98.
 Πιντείδουα 386 δίς.
 πιντελής 353.
 πιντογήρως 142.
 πιντόδισμος 36. 142.
 πιντοεργός 110.
 πιντολιγυρόνιος 567.

- πάντολμος 343.
παντομισής 142.
παντόμορφος 142.
παντοπόρος 142.
παντόπτης 142.
παντοπώλης 337.
παντορέκτης 142.
παντοτρόφος 142.
παντουργός 110. 142.
παντόφθιλμος 142.
παντόφυρτος 142.
πανυπέρτατος 141. 474.
πανύστατος 141. 474.
πανώλεθρος 183.
παππεπίπαππος 429. 430. 567.
παπποπατρικός 438. 558.
παπποπατρώθεν 438. 560.
παππόπατρ-ος, -ῶος 438. 558.
παραβλήδην 489.
παραβλώψ 321. 479.
παραδωσέταιρος 171.
παράθερμος 501.
παραιδάτης 15. 378. 481.
παράϊον 521 δίς.
παραίσιος 309. 495. 500. 501
δίς. 521.
παραίτιος 501.
παραίφασις 395. 478.
παρακλαυσιθυρον 165.
παρακλιδόν 489.
παρακοίτης 295 δίς. 552.
παρακοίτις 296. 552.
παρακρουσιχοίνικος 173. 304.
πράλευκος 501.
παραληπτός 360.
παραλλάξ 321.
πράλληλος 430.
πάραλος 304.
πράλυπρος 501.
πράμωρος 501.
πάραντα 318. 522.
πράξηρος 501.
πράπαν 319. 523.
πράπικρος 501.
παραπλήξ 321. 479.
παραρρητός 359. 366. 481.
παρασκευή 569.
παραστεδόν 489.
πριρσυνήθης 501.
πριραύα 521.
πριραύστηρος 501.
πάραιατα 319. 523.
πριραυτίκx 318.
πριραυρήμα 13. 14. 319. 408.
522.
πριραυληφόρος 41.
πριραυιά 306. 309. 314. 521 τρίς.
πριραυέκ, πριραυέξ 318 δίς.
πριραυήϊον 306. 309. 314. 521
τρίς. 564.
πριραυήρορος 326. 331. 332. 397.
479.
πριραυθινοπίπτης 67. 282. 336.
399. 507.
πριραυιππος 531 δίς. 532.
πριραυορνις 287.
πριραυορσις 395. 478.
πριραυώρεια 287 δίς. 539.
πριραυιάναξ 78.
πριραυιγνώστος 78.
πριραυιδήλος 78.
πριραυιθιή 77 δίς. 88. 477. 514.
πριραυιθόη 77. 88. 514 δίς.
πριραυικλής 88. 166.
πριραυικράτης 88. 166.
πριραυικυπρος 88. 166.
πριραυιμαχος 78
πριραυιμήλος 88. 166.
πριραυιπόρνη 78.
πριραυιππος 88. 163.
πριραυιράη 78. 88. 166.
πριραυιφάης 78.
πριραυιφανής 78.
πριραυιφιλα 78. 88. 166.
πριραυιφών 78. 88.
πριραυισυδιή 141.
πριραυιροκασιγνήτος 125. 363. 412.
451. 465. 561 δίς.
πριραυιροκλής 292. 294. 314.
πριραυιροκλος 26. 37. 125. 166.
294. 314.
πριραυιροκτόνος 125.
πριραυιρομήτωρ 284. 299. 414 δίς.
πριραυιρονομέω 125.
πριραυιροπάτωρ 125. 299. 301.
πριραυιροστερής 125. 314.

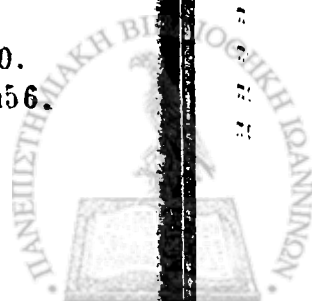

- πατροῦχος 125.
πατροφονεύς 125. 164. 394.
451. 508.
πατροφόνος 125. 164. 181. 329.
415. 507.
πατροφόντης 125.
παυσάνεμος 174. 187. 218.
παυσανίας 174.
Παυσανίας 174. 228.
παυσίκακος 174.
παυσίλυπος 174.
Παυσίμαχος 174.
παυσίνοσος 228.
παχύχειλος 294.
πεδότης 322.
πεζέταιροι 470.
Πειθαγόρας 156. 215.
πειθανάγκη 444.
πειθάνωρ 207. 299.
Πειθάνωρ 156
πείθαρχος 156 207.
πειθήνιος 156.
Πειθήνωρ 156. 245. 250. 251.
Πειθιάνασσα 151. 225.
Πειθόλαος 156.
Πειθόξενος 245.
Πειρίθοος 327. 479.
Πείσανδρος 170. 250. 251. 301.
398.
Πεισήνωρ 170. 245. 266. 299.
397.
Πεισιδίχη 174.
πεισιθίνιος 174.
Πεισικλής 174.
Πεισικράτης 174.
Πεισίλαος 174.
πεισίμβροτος 174.
Πεισίστρατος 170. 174. 245.
506.
πεισιχάλινος 174.
πελαγολιμήν 453. 467.
πελαργός 447.
πελειοθρέμμων 111.
Πελοπόννησος 143.
πεμπτημέριος 100.
πεμπώβολον 397. 540. 541.
πενθημιμερής 567. 578.
πενθημιπόδιος 567. 578.
πενθημισπίθουμος 567. 578.
πεντάδραχμον 542.
πεντάδραχμος 106.
πεντάεθλον 543.
πεντάεθλος 543.
πεντάετες 292. 399. 526. 541.
558.
πενταέτηρος 106. 540.
πενταετής 106 δίδ.
πένταθλον, -ος 543.
πεντακέλευθος 541.
πεντάλεπτον 542.
πεντάμηνος 107.
πενταπλάσιος 107.
πεντάπολις 106. 290. 541.
Πεντάπολις 541.
πεντάπους 107.
πενταστάδιον 543.
πενταστάδιος 543.
πεντάφραγκον 541.
πεντεκαίδεκα 317. 425. 569.
πεντεκαιδεκάπηγος 569.
πεντεκαιδεκατάλαντος 569.
πεντεκαιπεντηκονταετής 569.
πεντεκαιτεσσαρακονθήμερος 569.
πεντέπους 106.
πεντεσίριγγος 106.
πεντετάλαντος 106.
πεντετηρίς 106. 567.
πεντετής 106.
πεντέχους 106. 290.
πεντηκονταετής 106.
πεντηκοντακάρηνος 106. 541.
πεντηκοντάπαις 107.
πεντηκοντόγυος 107. 296. 540.
πεντηκοντόπις 107.
πεντηκόντορος 353.
πεντηκοντούτης 107. 294.
πέντοζος 541.
περιβόητος 360.
Περίβοια 305 δίδ. 311. 315. 547.
περίγειος 309.
περιγλαγής 291. 547.
περιγραπτή 360.
περιδελίος 104. 296. 552.
περιδέσμιος 310 δίδ.
περίδρομος 326. 479.
περίζυξ 321.

Περιτρήης 347. 397. 480.
 περίθηκτος 461.
 περικαλλής 292. 355. 547.
 περικηδής 292.
 περίκηλος 479 δίς.
 Περικλύμενος 389. 481.
 περίκλυσ-τος, -τη 360.
 περικλυτής 389. 480.
 περικτίονες 373. 395. 481.
 περικτίται 373. 481.
 περιληπτός 360.
 περίμετρος 531. 547.
 Περιμήδης 318. 480.
 περιμήκετος 366. 480.
 περιμήκης 292. 547.
 περιναιέτης 374 δίς. 481.
 περιξεσ-τός, -τή 360. 366. 480.
 περίοικος 343.
 περιπευκής 292. 505. 547.
 περιπληθής 349. 353. 480.
 περιπλιξ 322.
 περίπολος 342.
 περιπρό 318.
 περίπτερος 567.
 περιρρηδής 349. 480.
 περίρρυτος, -τη 360. 366. 481.
 περιρρωξ 322.
 περισθενέω 349.
 περίσκεπτος 359. 367. 481.
 περισταδόν 489.
 περίτροχος 329. 480.
 Περύφας 391. 481.
 Περιφήτης 374. 481.
 περιφραδέως 349. 487.
 περίφρων 298. 547.
 περιωπή 478.
 Περρέφαττα 164.
 περσέπολις 164. 188. 195. 196.
 216. 218. 267.
 Περσέφρασσα 164. 196.
 Περσέφαττα 164.
 Περσεφόνη 164 τρίς. 188. 196
 δίς. 216. 227. 267.
 Περσεφόνη 164. 208.
 Περσόφαττα 164.
 πετρηγενής 41.
 πεγασίμαλλος 88. 167 δίς. 195.
 227. 238 πολλάκις. 246

τρίς. 259. 544 δίς. 546.
 578.
 Πηνέλεως 148. 149. 458.
 Πηνελόπεια 393. 399.
 πηξιθάλασσα 174. 244.
 Πηρεφόνη 164.
 πιθηκαλώπηξ 441.
 πιθόγαστρος 301.
 πικρόγαμος 114. 493. 496. 538.
 πικρόγλωσσος 414. 497 δίς.
 πιννοτήρης 337.
 πισσέλαιον 443.
 πισσόκηρος 443.
 πιτυοκάμπη 120.
 πιτυοκάμπτης 120.
 πιτυόστειπος 120.
 πιτυοτρόφος 120.
 πλαγίαυλος 470.
 πλανησιέδρος 174. 266.
 πλάξιππος 218.
 πλατύκερως 302.
 Πλειστοάνης 516.
 Πλειστοῶναξ 516.
 Πληθυχόρης 156.
 πλημμελής 104.
 Πληξύρη 174.
 πλήξιππος 170. 187. 197. 216.
 224 δίς. 238. 506.
 Πλήξιππος 174.
 πλησίγναθος 165.
 πλησίμοχος 165.
 πλησίρραγος 165.
 πλησίστιος 162. 187. 189. 197.
 506.
 πλησίφως 290.
 πλοητόκος 43. 45.
 πλουθυγία 285. 445. 449.
 πλουτογαθής 342.
 πλουτόχθων 414.
 ποδαγός 397.
 Ποδαλείριος 99.
 ποδανιπτήρ 40. 99. 143.
 ποδάνιπτρον 40. 99 δίς. 443.
 508.
 Πόδαργ-ος, -η 467.
 ποδάρχης 346. 398. 512.
 ποδηνεκής 347 δίς. 397. 510.
 ποδήνεμος 284. 397. 455. 456.

167. 533 **πολλάκις**.
ποτήρης 183.
ποδοκάκη 143.
ποδοκέφαλα 448 **δίσ.** 449.
ποδοκρουσία 143.
ποδοκτυπέω 143.
ποδοραγής 143.
ποδοστράβη 143.
ποδόψηστρον 143.
ποδώκης 292 534.
ποδώνυχος 396.
ποεσιτρόφος 82.
προσίχρος 82.
ποηλογέω 41.
ποηφάγος 41.
ποηφόρος 41.
ποικιλέρυθρος 447 **δίσ.**
ποικιλομήτης 114. 373. 457.
508.

Πολεμαγένης 39. 43.
πολεμαδόχος 39. 42. 45. 52.
πολεμηδόχος 42. 45.
πολεμητόχος 43 45.
πολιανόμος 43. 46. 572.
πολιάοχος 43. 45 118. 325.
πολιάρχος 58. 199. 337.
πολιήοχος 43. 46. 118.
πολιοκρόταφος 114. 538.
πολιόοχος 19. 21.
πολιορκέω 58.
πολιοῦχος 21. 110. 118.
πολιοφυλακέω 21. 119.
πολιόχος 58.
πολιρραίστης 58.
πολισσονόμος 32.
πολισπός 117 **δίσ.**
πολισσουῦχος 32. 110.
πολιτογραφέω 112.
πολιτοκάπηλος 112.
πολιτοφθόρος 111.
πολιτοφύλαξ 111.
πολλαπλάσιος 107.
πολληπλάσιος 42. 51.
πολύαινος 538.
πολυαίξ 320. 474.
πολυανθής 291. 398. 538.
πολύανθος 294.
πολυάνωρ 125. 298.

πολυάρητος 302. 370. 397. 475.
πολύαρχος 290.
πολυάρματος 302.
πολύαρνι 290. 316. 398. 538.
πολυβενθής 291. 538.
Πολύβοια 547.
Πόλυβος 290 **δίσ.** 315. 538. 547.
πολύβουσκος 201.
πολύβοτρως 290.
πολύβουλος 296. 539.
πολυγηθής 342. 346. 474.
πολυγήρως 302. 577.
πολυδάηρ 290.
πολυδαίδαλας 474.
πολυδάκρυος 538.
πολύδακρυος 290. 315. 538.
πολυδάκρυτος 353. 475.
Πολύδαμνα 201. 211. 508.
πολυδειράς 290. 316. 538.
πολυδένδρεος 289. 538.
πολύδεσμος 538.
πολυδίψιος 306. 538.
πολύδονος 344.
Πολύδωρ·ος, -η 538.
πολύδωρος 537. 538 **δίσ.**
πολύζυγος 538.
πολυηγερής 347. 397. 474.
πολυήρατος 475.
πολυηχής 348. 397. 401. 474.
πολυθαρός 292. 354. 538.
πολυθρέμματος 302. 317.
πολυθρέμμων 300. 317.
Πολύτιδος 327. 340. 506.
πολύτιδρις 282. 395. 516.
πολύϊππος 538.
πολύϊγθος 290.
πολυκαγκής 348. 474.
πολύκαρπος 538.
Πολυκάστη 364. 475.
πολυκερδής 292. 538.
πολύκερως 302. 497 **δίσ.**
πολύχεστος 364. 475.
πολυκηδής 292. 538.
πολυκλής 290. 316. 538.
πολύκληρος 538.
πολύκλητοι 475.
πολύκλυστος 475.
πολύκμητος 358. 365. 474.

πολύκνημος 538.
πολυκοιρανίη 466 δίς. 500.
πολυκρατής 353.
Πολυκράτης 270.
Πολυκρέων 389.
πολύκρεως 302.
πολυκτήμων 300. 538.
Πολύκτωρ 290. 316. 538 δίς.
πολυλήϊος 539.
πολύλλιστος 365. 368. 475.
πολυμαθής 459.
Πολυμέδων 392.
πολυμεμφής 459.
πολύμηλος 539.
Πολύμηλ-ος,-η 539.
πολύμητις 289. 315. 526. 539 δίς.
πολυμήχανος 296. 539.
πολυμνήστη 239. 361. 366. 518.
πολύμυθος 539.
Πολυνείκης 292. 539.
Πολύνηος 303. 315. 539.
πολυνίκης 336. 338.
Πολύξεινος 539.
πολυξένα 401.
πολυόρνιθος 290. 304.
πολύορνις 290.
πολύπαθ-ος,-η 402.
πολυπαίπαλος 539.
πολύπάμων 300. 539 δίς.
πολυπείρων 300.
πολυπενθής 292. 354. 539.
Πολυπημονίδης 539.
πολυπήμων 539.
πολυπίδακος 304.
πολυπίδαξ 291. 317. 539.
πολύπιχρα 489.
πολύπλαγκτος 366. 407. 475.
πολυπλάνητος 360.
πολυπράγμων 300.
πολύπτυχος 304. 317. 539.
πολύπυρος 539.
πολύρρην 290. 316. 539.
πολύρρηνος 303. 316. 539.
πολύσκαρθμος 539.
πολυσπερής 349. 474.
Πολυσπέρχων 386 δίς.
πολυστάφυλος 296. 539.
πολύστονος 539. 540.

πολυτιμήτη 401.
πολύτλας 386. 387 πολλάκις.
509 δίς.
πολυτλήμων 508.
πολύτλητος 360. 367. 508.
πολυτρήρων 290. 316. 396. 539.
πολύτρητος 475.
πολύτροπος 59. 539.
πολυφάρμακος 539.
Πολύφας 390. 391.
Πολυφειδής 349. 474.
πολύφημος 297. 539.
Πολύφημος 539.
Πολυφήτης 374.
πολύφλοισβος 539.
Πολυφόντης 374.
πολύφορβος-η 401. 297. 298.
539.
πολύφρων 298. 539.
πολύχαλκος 539.
πολύχειρ 290.
πολυχρήματος 302.
πολυχρήμων 300.
πολύχρυσος 539.
πολυωπός 296. 397. 398. 539.
πονοκέφαλος 415.
ποντομέδων 392. 516.
Ποντομέδων 392.
Ποντόνοος 114.
ποντοπορεύς 509.
ποντοπορεύω 509.
ποντοπύρος 114. 205. 328. 342.
507.
Ποσειδοκρέων 389.
ποσσημαρ 558. 577 δίς.
ποσσίκλυτος 78. 80.
Ποσεικράτης 78. 80.
ποσσίκροτος 78. 79.
ποταμηφόρος 43. 45.
ποτιδέρπιος 309. 495. 496. 521.
ποτίκολλος 344.
ποτιφωνήεις 480. 536 δίς.
πουλυβόττειρα 49. 299. 376. 508.
Πουλυδάμας 388. 509.
πουλύπους 291.
Πραξαγόρας 175 δίς. 576.
Πράξιανδρος 175 δίς.
Πραξιβουλος 175 δίς.

- Πραξίδαμος 175.
 Πραξίσργος 175.
 πρασίμοχθος 175.
 Πρεπάλαος 151.
 πρέσβα 561.
 πρεσβυγενής 117. 471. 561 δις.
 562.
 πρέσβυς 561. 562 τρίς.
 πρεσβυτοδόκος 111.
 προκλής 346 399. 480.
 πρόβχαις 394 478.
 πρόβχαιτα 362. 480. 566.
 προβλής 323. 461.
 πρόβολος 207. 326. 479.
 προβουλή 432. 479.
 προγίστωρ 298
 προγενής 15. 104. 346. 480.
 πρόγονος 362. 479.
 προδείλος 495. 496.
 προδοχή 478.
 πρόδομος 519.
 προδωσικόμπος 172.
 προήκης 292. 396. 552.
 προθύλιννος 522 τρίς.
 Προθοήνωρ 299. 315. 467. 561.
 δις.
 Πρόθοος 327. 395 480.
 Προθών 395. 481.
 πρόθυρον 297. 519.
 προϊκτής 373 δις. 481.
 προΐξ 321. 373. 479.
 προκλής 323.
 Προκλής 294.
 Πρόκλος 294.
 πρόκλυτος 360. 365. 480.
 πρόκροστος 296. 552.
 πρόμαντις 394. 531.
 προμάχομι 462 πολλάκις.
 πρόμαχος 325. 327. 462 δις.
 463. 480.
 προορατός 360.
 πρόπαλαι 318.
 προπάραιθε 318. 522.
 πρόπας 15. 479.
 πρόπολος 342
 προπομπός 272.
 πρόπους 531.
 προπρηνης 479.
 πρόρριζος 297. 520.
 προσάντης 336.
 πρόσγειος 309.
 προσήλυτος 321.
 προσηνης 293 τρίς. 551.
 προσθόδομος 105.
 προσιτς 369.
 προσκηδής 292. 552.
 πρόσκωπος 519.
 πρόσπολος 342.
 προσφυής 349. 480.
 πρόσφυξ 9. 221. 322.
 προσώπατα 521.
 πρόσωπον 17. 304. 316. 400.
 521. 568. 571.
 πρότμησις 395. 478.
 πρότονος 329. 480.
 προτριπάδην 489.
 προΰργου 13. 11. 319. 523.
 πρόφαις 395. 478. II
 προφερέστερος 480. II
 προφερής 349. II
 Προφητάντζ 449.
 προφρονέως 298. 320 δις. 559.
 πρόφρων 298. 552 δις.
 προφρσσι 552 δις. 575.
 πρόφυξ 322.
 πρόχειλος 294.
 πρόχειρος 304.
 πρόχοος 325. 329. 480.
 πρόχλυ 318. 559 τρίς.
 πρυμνώρεια 110. 297 δις. 292.
 398. 539 τρίς. 545.
 πρωθήθη 216. 297. 298.
 πρωθήθης 295. 296. 539.
 πρωΐζος 297. 559 δις. 577.
 πρωκτοπεντετηρίς 106. 567.
 πρωτιγωνιστής 469.
 Πρωτεσίλαος 88. 167 δις. 168.
 δις. 228. 238 δις 258 δις.
 πρωτογόνος 324.
 πρωτόγονος 324. 326. 471.
 Πρωτοκρέων 339.
 πρωτοκύων 470.
 πρωτόμαντις 470.
 πρωτομάρτυς 470.
 πρωτομήτωρ 470
 πρωτυπαχής 348 474.

- πρωτόπλαστος 471.
 πρωτόπλος 114. 325. 328. 474.
 πρωτοτόκος 114. 324. 329. 474.
 πρωτότοκος 324.
 πτερυγοειδής 576.
 πτερυγοτόμος 576.
 πτερυγοφόρος 576.
 πτερνοκοπίς 457.
 πτολιπόρθης 337.
 πτολιπόρθιος 117. 329. 506.
 πτολίπορθος 18. 58. 117. 205.
 325. 329. 506.
 πτωχαλαζών 441. 447.
 πτωχελένη 440.
 πτωχονοικοκυῆρις 447. 567.
 πτωχοπερήφανος 441.
 πτωχοπλούσιος 447.
 πυγμάχος 18. 105. 325. 328.
 415. 512.
 Πυθαγόρας 109.
 Πύθαρχος 109.
 Πύθιππος 109.
 Πυθογένης 123.
 Πυθόδηλος 123.
 Πυθόδημος 123.
 Πυθόδοτος 123.
 Πυθόδωρος 123.
 Πυθοκλής 123.
 Πυθόκραντος 123.
 Πυθόκριτος 123.
 Πυθόλαος 123.
 πυθόμαντις 109. 123.
 Πυθόνικος 123.
 Πυθοχρήστας 123.
 πυθόχρηστος 109. 123.
 πυκιμηδής 61. 65. 348. 354.
 474.
 Πυλαιμάχος 89.
 Πυλαιμένης 89. 348. 514.
 πυλάρτης 108. 373. 398. 508.
 πυλαωρὸς 18. 39. δις. 109. 206.
 329. 342. 401. 507. 529.
 πυληδόκος 41.
 Πυλοιγενής 13. 14. 37. 42. 45.
 89. 346. 514.
 πυράγρη 325. 326. 398. 506.
 Πυραίχμης 295.
 πυροδιίχτος 29. 359.
 πυροδής 73. 124.
 πυρητόκος 572.
 πυρήφατος 43.
 πυρηφόρος 18. 42. 46. 114. 329.
 πυριάλωτος 71.
 πυρίβιος 71.
 πυρίβλητος 71.
 πυρίβρεμέτης 71.
 πυρίβριθής 71.
 πυρίβρομος 71.
 πυρίβρωτος 71.
 πυριγενέτης 71.
 πυρίγληνος 71. 72.
 πυριγλώχιν 71. 72.
 πυριγόνος 19. 71.
 πυρίδαπτος 71.
 πυρίδρομος 71.
 πυριήκης 71. δις. 72. 73. 292.
 396. 535.
 πυριθαλπής 71.
 πυρίκαυστος 58. 71. 358. 364.
 372. 512.
 πυρίκμητος 71.
 πυρικρόταπος 71.
 πυριλαμπής 71.
 πυριμανέω 71.
 πυρίπαις 71.
 πυρίπνοος 71. 325.
 πυρισθενής 71.
 πυρίστακτος 71.
 πυριτρεφής 71.
 πυριφαιτος 71.
 Πυριφλεγέθων 58. 71. 386. δις.
 513.
 πυριφλεγής 71.
 πυρίφλεκτος 71.
 πυρκαϊή 21. 73. 124.
 πυροβόλος 21. 126.
 πυρογενής 126.
 πυρογόνος 126.
 πυροδαίσιον 126.
 πυροειδής 126.
 πυροεργής 126.
 πυροκλοπία 126.
 πυροκόκκινος 467.
 πυρομυχέω 126.
 πυρορραγής 21. 73. 126.
 πυροφόρος 114. 329. 507.

- πυρπαλαμάω 124.
πυρπάλαμος 73. 124.
πύρπνοος 73. 124.
πυρπολέω 24. 73. 124. 327. 509.
πυρπόλος 327. 509.
πυρφόρος 18. 21. 73. 124.
πωλοδάμνης 201. 336. 340. 508.
- ραβδηφόρος 43.
ραβδοῦχος 110.
ρακόχρασον 444. 449.
ρακοχυλῆς 173. 466. 576.
ρασσοφόρος, -α 402.
ραψώδης 103. 266.
ρηξήνωρ 170. 216. 298. 299.
397. 506.
ῤηξήνωρ 170. 506.
ῤηξίθιος 175.
ῤηξικέλευθος 175.
ῤηξίνοος 175.
ῤηξισθένης 175.
ῤηξιφλοῖος 175.
ῤητορομίστις 284. 456 δις.
ριγοπύρετος 445. 466.
ρίζοβόλος 112.
ρίζοδάκτυλος 414.
ρίζοκέφαλος 112.
ρίζολογέω 112.
ρίζοπαγῆς 112.
ρίζοπώλης 112.
ρίζοτομέω 112.
ρίζοφειτος 112.
ρίζοφυῆς 112.
ρίζοφυλλος 112.
ριμάρματος 34. 302.
ρινεγκαταπήξιγενεῖς 174. 571.
ρινόβατος 441. 442. 558.
ρινόκέρως 302.
ρινοτόρος 114. 205. 329. 342.
507.
ρίψοσπις 175. 287.
ρίψαύχην 175. 286.
ρίψοκίνδυνος 175. 188. 196.
267.
ρίψοπλοκ 175.
ροδοδάκτυλος 8. 12. 18. 114.
289. 408. 496. 539.
ροδοκῆκκινος 467.
- ροδέμαχλον 443 δις. 465.
ροδόπηγος 290.
ῤοδοπῶν 390.
ροδοχρως 290.
ῤουφαγάλας 229.
ρυγγελέφας 455. 467.
ρυζόγαλον 444.
ρυσίθωκος 175.
ρυσίδιφρος 175.
ρυσίπολις 175. 477. 286.
ρυσίπρονος 175.
- σαββατικύριακον 428. 558.
σαινίδωρος 151. 203. 215.
ταινιόλογος 151.
σαινουρος 148. 158. 202.
σακίεσπαλος 12. 18. 21. 129.
202. 206. 325. 328. 445.
506.
σακισφόρος 198.
σακορράρα 491.
σαλπιγγολογγυπηνάδαι 433.
567. 568.
σαμφόρος 337.
σαξίφραγος 82. 99.
σαόμβροτος 156. 207. 218.
σάπτολις 156. 207.
σαοσίμβροτος 165. 218. 264.
265.
σαόφρων 114. 115. 298. 539.
σαρόβυξ 443.
σαρκασιμοπιτυσαχάμπης 564.
568. 569.
σαρκοειδής 28.
σαρξί-πραγῆς, -πραγος 82. 99.
σαρόπους 158.
σειρφόρος 42.
σεισάγθεια 175.
σεισίφυλλος 175. 188. 196. 231.
267. 230. 231.
σεισίχθων 175. 182. 286.
σεισόλοφος 175. 188. 196.
σεισοφυγίς 175. 188. 196. 267.
σελαηγενέτης 43. 132.
σελαηφόρος 43. 46. 132.
σελιδηράγος 43. 46. 143.
Σεμεληγενέτης 41.
σεμνομαντις 470.

σεμνοπανοῦργοι 469.
σεμνοπαράσιτος 470.
Σευάλκης 148. 215.
σηκοόρος 114. 327. 506.
σημιουργός 137 δις.
Σθενέ-λαος, -λος 150. 576.
Σθένιππος 148 458. 472.
σιγέρπης 336.
σιδηροβρώς 323.
σιδηρομήτωρ 299. 466.
σιδηρόφων 298.
σιδηρόχαλκος 438. 558.
σιδηροχάρμης 295.
σινάμωρος 39. 87. 395.
σινόδους 148.
σιτομέτρης 336.
σιτοποιός 324.
σιτοφάγος 18. 114. 329. 507.
Σκαπτησύλη 97. 470. 572.
σκατοφάγος 138.
σκαφηφόρος 41.
σκευφόρος 41.
σκηπτουῖχος 110. 114. 325.
328. 506.
σχιζγράφος 42.
σκιαμαχία 42.
σχιάπους 42. 294.
σκιρτοπόδης 149.
σκοροδάμη 443.
σκοροδοπανδοκευτριαρτροπώλιδες
436. 570.
σκοροδόπρασον 443. 558.
σκοτοδασυπυκνόθριξ 434. 571.
σκοτοιθόρος 87.
σκοτομήνιος 114. 306. 535.
σκυθοτοξότης 440. 465.
σκυληφόρος 43.
σκυταληφορέω 41.
σκυτοτόμος 130. 329. 336. 507.
σολοίτυπος 89. 90.
σολοιτυπος 89. 90.
σπαθαροκουβικουλάριος 448.
σπαθιομάχιρον 448. 558.
σπαθοφοίνιξ 414.
σπειροδρακοντόζωνος 569.
σπερμυχγοραιολεκιθολαχανοπώ-
λιδες 434. 571.
σπερματοφάγος 137.

σπερμολόγος 136.
Σπεύσιππος 163. 166.
σποδησίλαυρα 165.
σπονδειοπύρριγος 413.
σταδιαδρόμος 39. 115.
σταδιοδραμοῦμαι 385.
στακατήρας 229.
Στασάνωρ 175.
στασίαρχος 187.
Στασικράτης 175.
σταφυληκόμος 41.
σταφυληφόρος 41.
σταφυλοφόρος 199. 209. 210.
214.
σταχτοπάνα 466.
σταχυηκόμος 43. 46. 120.
σταχυηλόγος 43. 46. 120.
σταχυητόμος 20. 43. 46. 120.
σταχυητρόφος 44. 120.
σταχυηφόρος 43. 120.
σταχυμήτωρ 120.
σταχυόθριξ 120.
σταχυολογέω 120.
σταχυοπλόκαμος 120.
σταχυοστέρανος 20.
στεινωπός 108. 296. 396. 398.
525. 539.
στελεχητόμος 44. 46. 131.
στενοεπιμήκης 429. 430. 438.
448. 566.
στενόμακρος 448. 449.
στεργοζύνευνος 151. 206.
στεροπηγερέτα 108. 373. 397.
508.
στεφανηπλόκος 41.
στεφανηφόρος 41.
στεφηνπλόκος 44. 46. 131.
στεφηνφόρος 44. 46. 131.
στημορραγεῖν 21. 128.
Στησαγόρας 175. 576.
Στασίλαος 175.
Στησίμβροτος 175.
Στησίχορος 175. 184. 228. 246.
στιγματηφόρος 44. 137.
στλεγγιδολήχυθος 438. 558.
στομακάκη 491.
στόμαργος 108. 116. 136. 575.
στομχιουργός 137 δις.

- στομαυλιώ 108.
 στρατάρχης 337.
 στρατηγός 206. 324. 566.
 στρατόμαντις 452. 466.
 στρεφιδινέω 572. 576.
 στρεψαύγην 175.
 στρεψικέρως 175.
 στρεψίμαλλος 175.
 στρεψίμελος 175.
 στρεψοδιχία 188. 196. 267.
 στρεψοδικοπανουργία 175. 267.
 436. 570.
 στρεψόδικος 570.
 στρεγγυλοπρόσωπος 569.
 στρουθοκάμηλος 441.
 Στρυμδώρας 21. 128.
 στυγάνωρ 156. 207.
 στυγόμενος 156. 413.
 σύγχρος 413.
 συήσιον 117.
 συώτης 117. 191. 373. 508.
 σύγγηρος 295.
 συγγράφω 460.
 συγγραφεύς 461. 462.
 σύγκλυς 322.
 σύγκολλος 344.
 σύζυξ 321.
 συκοβασίλεια 414.
 συκοκάρυδα 448. 449.
 συκοράντης 571 δίς.
 συλλαβή 570.
 συλλαβοπευσιλαλητής 175. 264.
 570.
 συλλαμβάνω 461.
 συλλήβδην 461.
 συλόνηξ 156. 287.
 Συλοσών 389.
 συμβαλλομάχος 151. 201. 215.
 σύμβολος 207.
 συμμάχομαι 461.
 σύμμαχος 461. 463.
 σύμμετρος 566.
 σύμμιξ 322.
 σύμπαις 479.
 συμπήξ 322.
 σύμπραξις 432.
 συμπερτής 367. 481.
 συμφράδμων 104. 396. 481.
 σύμφυτος 360.
 συναβολέω 54.
 συναπόδημος 567.
 συναπτή 360.
 συνάωρ 322 δίς.
 συνδετέος 260. 369.
 συνδημιουργός 567.
 σύνδυο 104. 479 δίς.
 συνδώδεκα 479.
 σύνεγγυς 318.
 συνελκυστέος 371.
 συνέριθος 478.
 συνερχόμενος 478.
 συνεγής 348. 488.
 συνηβολίη 54. 57. 58. 104.
 συνήορος 322. 331. 332. 397. 479.
 συνθεσίη 395. 478.
 σύνθετος 360.
 σύννυμφος 284.
 σύνοφρυς 290.
 συνοχή 478.
 σύντριες 104. 479.
 σύντριψ 322.
 συοδήλητος 120.
 συοκτόνος 120.
 συοφορβός 120.
 συριγκέλας 229.
 Συριηγενής 41.
 συροπέριξ 470.
 συφορβός 117. 329. 507.
 σφονδυλόμαντις 451.
 σφραγιδονυχαργοκομῆται 436.
 570.
 σφυροπρησιπύρα 175. 569.
 Σώβιος 156.
 Σωγένης 156.
 Σωδάμας 388.
 Σωδάμος 156.
 σωζόπολις 151. 160.
 Σωχλέης 156.
 Σωκράτης 37. 156.
 σωμασχίω 436. 575.
 σωματοειδής 137 δίς.
 σωματοφθορεῖν 137.
 σωματοφύλαξ 137. 452.
 σωματοψύχως 560.
 Σώπατρος 301.
 Σωσάνδρα 163.

σωσιάνειρα 165.
 σωσίβιος 165.
 Σωσίβιος 166.
 Σωσιγένης 166.
 Σωσικλής 166.
 Σωσίπατρος 301.
 σωσίπολις 165.
 σώφρων 115.

ταλκΓεργές 148. 228. 235. 286.
 400. 505.

Ταλαιμένης 148. 157. 292. 544.

ταλαίμοθος 149. 261.

ταλαιπαθής 149.

ταλαίπωρος 86. 149.

ταλαίφρων 149 δίς. 227. 261.
 544 δίς.

ταλαχάρδιος 149. 544.

ταλαπειρίος 149 τρίς. 152. 309.
 500. 505.

ταλκπενθής 149. 152. 234. 287.
 505.

ταλκσίφρων 164. 232. 298. 544
 δίς.

ταλαύρινος 149. 286. 327. 505 δίς.

ταλάφρων 149. 298. 544 δίς.

ταμείχρως 167 δίς. 189. 193.
 228 δίς. 243. 246 δίς. 277.
 286. 315. 506.

τανκήκης 08. 115. 292. 396.
 539. 545.

τανάπους 68. 115. 291. 316.
 539. 545.

τανηλεγής 153. 292. 396. 526.
 544. 546.

τανόγληνος 149.

τανόγλωσσος 149 δίς. 215. 235.
 267. 296. 541. 545.

τανυγλώχιν 149. 234. 290. 316.
 544. 545 δίς.

τανυήκης 148. 292. 396. 544.
 545 δίς.

τανύθηξ 149. 291.

τανύπεπλος 149. 544. 545.

τανύπλεκτος 460. 544.

τανύπτερος 544 δίς. 545 δίς.

τανυπτέρυξ 149. 291. 317. 544.
 545.

τανύριζος 149.

τανυσίπτερος 162. 164. 189.
 228. 245. 266. 544. 545.

τανυσιπτέρυγος 165. 304.

τανύσφυρος 149. 544. 545. 546.

τανύφλοιος 149. 544. 545.

τανύφυλλος 149. 228. 544. 545.

ταξιάρχας 337.

ταξιάρχης 336.

ταξιάρχος 58. 175. 187.

ταξιλοχος 175. 224.

ταραξικάρδιος 175. 224. 245.

ταραξίπολις 175.

ταράξιππος 175.

ταραξιππόστρατος 175. 568.

ταρτημόριον 540.

Ταύγετον, -γετος 363.

ταυρέλαφος 441.

ταυρέλας 441.

ταυρογύστωρ 298.

ταυρομαχία 432.

ταυροπάρονος 440. 465.

ταχύπωλος 117. 539.

τέθριππον 407. 541. 543.

τέθριππος 543.

Τεισάνωρ 176.

τειχσαιπλήτης 21. 70. 77. 194.
 194. 374 δίς. 375 δίς. 511.

τειχομάχας 336.

τειχοποιός 122.

τεχνόποινος 343.

τεκνοποιός 205.

Τελέδαμος 149.

Τελέδημος 161.

Τελεκρέων 389.

τελένικος 149 δίς. 158. 164. 166.

Τελεσαγόρας 175. 576.

Τελέσαρχος 175.

Τελεσιγενής 175.

τελεσιδρομος 169. 175. 247.

Τελεσικράτης 89. 175.

τελεσιουργός 175.

Τελέσιππος 175.

τελεσιράνης 78.

τελεσιγάμος 175.

τελεσιδιώτειρα 78. 79. 175.

τελεσιμόρος 175.

τελεσιτάκος 175.

- τελεσσίφων 89. 175. 228. 299.
Τελέστρατος 149.
τελεσφόρος 18. 21. 129. 175.
329. 509.
τελώνης 337.
τερασκόπος 133.
τερατολόγος 133.
τερατοσκόπος 133.
τερατοτοκέω 133.
τερατδουργός 133 δίκ.
Τέρπανδρος 148. 218.
τερπικέραυτος 61. 151. 197.
198. 199. 216. 218. 225.
229. 235. 236. 329. 505.
Τερψικλής 175.
τερψίμβροτος 170. 189. 227.
266. 506.
τερψίνοος 175.
Τερψιχόρη 175. 218. 229.
Τερψίχορος 175.
τεσσαράβοιος 305. 315. 472.
526. 540.
τεσσαράκοντα 472.
τεσσαρακονταετής 106. 541.
τεσσαρακοντάπηχυσ 106.
τεσσαρχοντούτης 294.
τεσσαρσεκαίδεκα 317. 425. 571.
τεσσαρσεκαίδεκασύλλαβος 571.
τεταρτημόριος 101. 540.
τετράγυος 296. 540.
τετραγωνοπρόσωπος 17. 571.
τετράγωνος 17. 571.
τετραδοπαράσκευον 428. 569.
τετρίδρηχμον 407. 541. 542.
543.
τετράδραχμος 543.
τετραθέλυμνος 540.
τετρακαταίοι 472.
τετρακέφαλος 408.
τετρακέρωτος 541.
τετρακίσιοι 472.
τετράκυκλος 540.
τετρανυκτία 543.
τετραοδία 543.
τετραόδιον 543.
τετράοδος 541.
τετράοροι 328. 472.
τετράπολις 541.
- Τετράπολις 541.
τετρίσσαρον 413.
τετραζήληρος 540.
τετράζυλος 540.
τεττιγοφόρος 337.
τευχεσφόρος 129.
τηκόλιθος 151. 215. 576.
τηλεκλειτός 361. 477.
Τήλεκλος 294.
τηλεκλυτός 358. 361. 365. 477.
Τηλέμαχος 328. 477.
Τηλέπυλος 296. 546.
τηλεφαής 83.
τηλεφανής 349. 477.
Τήλεφος 83.
Τηλεφών 390.
τηλύγετος 362. 363.
τηξιμελής 175.
τηξίποθος 175.
Τηύγετον 363 δίκ.
τιλλοπώγων 151. 158. 202. 215.
Τιμαγένης 39.
τιμαλής 197. 342. 353.
Τιμάνδρα 156.
τιμάορος 42. 322. 325. 329.
342. 529.
τιμάοχος 42. 110. 390.
τιμάωρ 322 δίκ.
τιμήορος 572.
Τιμογένης 156.
Τιμόδαμος 156.
Τιμοκλής 156.
Τιμοκρίτης 270.
Τιμοκρέων 389.
τιμούχος 110.
Τιμοφών 390.
Υισαγόρας 176.
Τίσανδρος 176.
Τίσαρχος 176.
Τισικράτης 176.
Τισίμαχος 176.
Τισιφώνη 164. 176.
τλαιπαθής 149 δίκ.
τλήθυμος 152. 202. 221. 226.
232. 267. 286. 544.
τληκάρδιος 152.
τληπαθής 152.
Τληπέλεμος 152. 227. 267. 505.

τλησικάρδιος 175. 264. 265. 541.
Τλησιμένης 175.
τλησιπόλεμος 175.
τλησιχρως 176. 246. 264. 286.
τοιουτότροπος 544.
Τοξικράτη 61.
τοξοδάμας 387.
τοξοδάμνος 201. 207. 340. 508.
τοξοελκής 197.
τοξόκλυτος 361.
τοξοτευχής 201.
τοξοφόρος 4. 114. 329. 507.
τορνευτολυρασπιδοπηγοί 437.
571.
τοσουτάριθμος 544.
τραγέλαφος 441.
τράπεζα 309. 523. 540. 541.
τραπέμπαλιν 153. 318. δις. 414.
490.
τρεφουργία 151.
τρεχίδειπνος 150. 198. 510.
τρεψίχρως 176. 286.
τριακονταετής 106. 107.
τριακοντάζυγος 106.
τριακονταπεντάπηγος 569.
τριακοντούτης 107. 294.
τριαντάφυλλον 543.
τριβάρθρος 475.
τριγερήνιος 476.
τριγέρων 475.
τριγίγας 471.
τριγλήνος 296. 540.
τριγλώχιν 290. 316. 540.
τρίδουλος 476.
τρίετες 292. 399. 541. 558.
τριετής 355.
Τριετών 390.
τριημερία 407. 541. 543.
τριήμερον 428. 543. 558.
τρί(η)μερον 428.
τριημερόνυχτος 438. 569.
τριήμερος 543.
τριηράρχης 336. 338.
τριηραρχος 338.
τρικάρηνος 541.
τρικέρβερρος 471.
τρικόλουρος 476.
τρίλλιστος 358. 365. 476.

τριμάχαιρα 476.
τριμίμμη 471.
τρινύκτιον 407. 511. 543.
τριόδια 543.
τριόδιον 543.
τρίοδος 541.
τρίορχης 173. 305.
τρίορχος 303.
τριπάλαιος 476.
τριπάνουργος 476.
τρίπαππος 471.
τριπευπελος 476. 488.
τριπέτηλος 541.
τρίπηγος 290. 541.
τρίπλαξ 321. 476.
τριπόδης 305. 541.
τρίπολις 541.
Τρίπολις 541 δις.
τρίπολος 327. 476. 507.
τρίπος 291. 316. 540. 541.
τρίπτυχος 304. 317. 540.
τρισάωρος 567.
τρισεινάς 473.
τρισευδαίμων 567.
τρισκαίδεκα 317. 425. 565. 569.
τρισκαιδεκάκλινος 569.
τρισκαχοδαίμων 567.
τρίσμακάρ 477.
τρισπίθαμος 541.
τριστοιχί 559.
τρίστοιχος 510 τρίς. 559.
τρισχίλιοι 105. 477.
τρισωματος 34. 302.
τρίσωμος 300.
τριταγωνιστή; 469.
τριτάλας 476.
τριτημέριος 110.
Τριτογένεια 346. 353. 401.
τριτωνος 471.
τριχάϊκες 291. 317. 550 τρίς.
τριχόδρως 28. 29. 323.
τριχορρυέω 28.
τριχορρυής 144.
τριώβολον 396. 543.
τριώδιον 543.
τροχοσειδής 574.
τρουγηφάγος 41.
τρουγηφόρος 41.

τρυπαλώπηξ 281. 456 δις.
 τρυσάνωρ 163.
 τρυσίδιος 165.
 τρύτιππος 163.
 τρυφάλεια 309 δις. 313. 472.
 τρωγλοδύτης 84.
 Τρωξάρτης 176.
 τυμβογασία 114. 329. 509.
 τυμβοχόος 509.
 τυρνανοδχιμων 419.
 τυρόκλεψ 219. 322.
 τυρόμαντις 451.
 τυρόψωμον 444. 466.
 Τυχάνδρος 156.
 Τυχάρετος 156.

Ύβραγόρας 109. 119.
 ύβριγέλωσ 58.
 ύβριστοδίκης 288.
 ύγρομέδων 392. 516.
 ύδασιστεγής 82.
 ύδατόλουτος 138.
 ύδατομήτωρ 138.
 ύδατόμικτος 138.
 ύδατοπλήξ 322.
 ύδατοπότης 137.
 ύδατοπωτέω 137.
 ύδατοστεφής 137.
 ύδατόστρωτος 137.
 ύδατοσύνδη 97. 137. 465.
 ύδατοτρέφής 36. 137. 340. 517.
 ύδράργυρος 443. 465.
 ύδρέλαιον 443
 ύδρηχόος 43. 138.
 ύδριαφόρος 42.
 ύδρόγειος 558.
 ύδρολαϊλαψ 466.
 ύδρόμαντις 138. 451.
 Ύδρομέδουσα 138. 392.
 ύδρομέλαθρος 138.
 ύδρομέλι 138.
 ύδρομιγής 138.
 ύδρόμυλος 453. 454. 460.
 ύδροπόρος 138.
 ύδροποτιέω 138.
 ύδροπότης 138.
 ύδρορρόα 138. 325. 491.
 ύδρουελινον 138.

ύδρσπονδα 138.
 ύδροφάβος 138.
 ύδροφόρος 138.
 Ύδρόχαις 138.
 ύδροχόος 138.
 ύδρόχυτος 138.
 ύετόμαντις 452. 516.
 ύλακόμωρος 87. 111. 395. 513.
 ύληβάτης 41.
 ύληκοίτης 41. 295.
 ύλοτόμος 18. 20. 111. 205. 229.
 507.
 ύλοφάγος 111.
 ύμουσιζ 120.
 ύσπόλος 120.
 ύσπρωρος 120.
 ύπαικούς 396.
 ύπάλληλος 430.
 ύπαλυξίς 394. 478.
 ύπανδρος 304.
 ύπαρνος 303.
 ύπασπίδιος 309. 316. 398. 524
 πωλλάκις
 ύπειροχος 328. 480.
 Ύπείρουχος 328.
 ύπέκ, ύπέξ 318.
 ύπέμετρος 524.
 ύπένερθε 318. 522.
 ύπεραής 346. 480.
 ύπερήφανος 54 δις.
 ύπερβασίη 395. 478.
 ύπέρδιος 296. 320 τρίς. 547.
 559 δις.
 ύπέργειος 309.
 ύπέργηρος 577.
 ύπερδεής 294. 340. 480 δις.
 ύπερευγενής 567.
 ύπερήνωρ 520
 Ύπερήνωρ 299. 397. 520.
 ύπερηφανέων 54 δις. 114. 329.
 υπερηφανής 54 δις.
 ύπερήφανος 54 δις.
 ύπερηφερής 54. 55.
 ύπερθυμος 547.
 ύπερθύριον 309. 521.
 ύπερκαταγέλαστος 567.
 ύπερκύδαντας 481.
 ύπερμενής 292. 401. 547.

ὑπερμέτρως 524.
ὑπέρορα 319. 320. 524.
ὑπέροπλος 479.
Ἰπέρορα 391. 481.
ὑπερφερής 55 δις.
ὑπερφιάλος 481 τρίς.
ὑπερφιάλιος 487.
ὑπέροφεν 322 δις.
ὑπερφυής 481.
ὑπερφυῶς 322.
ὑπερχειρία 310.
ὑπήκοος 396. 400.
ὑπηνέμιος 396.
ὑπηνεμος 310.
ὑπήνη 293 πολλάκις.
ὑπηοῖος 309. 314. 495 δις.
498. 522.
ὑπηρέτης 396.
ὑποβλήδην 489. 525.
ὑποβλής 323.
ὑποβλώψ 322.
ὑπόβρυχα 321. 479.
ὑπόγειος 298.
ὑπόγειος 309.
ὑπόγειως 298.
ὑπογυμνασιάρχος 567.
ὑποδεξίη 395. 478.
ὑπόδημα 478.
ὑποδίψιος 306. 310.
ὑποδμῶς 478.
ὑπόδρα 320. 322. 488.
ὑποδράξ 321.
ὑπόδρηστήρ 376. 481.
Ἰπεοθῆβαι 104.
ὑποκαμισόβραχα 448. 449.
ὑποκαμισοβράχια 448.
ὑπόκαυστος 461.
ὑποκλοπέομι 327.
ὑπόκυκλος 552.
ὑπόλειπος 201.
ὑπολεπτολόγος 567.
ὑπολίζων 479.
ὑπομεμφίμοιρος 174.
ὑπονέριον 310.
ὑπονήιος 286. 520.
ὑποπλάχιος 309. 496. 499 τρίς.
522.
ὑπόπορτις 290.

ὑποπτος 184. 359. 475. 481.
512.
ὑπόρρητος 303. 316. 552.
ὑποσχέσις 395. 478.
ὑπόσχασις 394. 478.
ὑποταμνόν 201.
ὑποταρτάριος 309. 522.
ὑπότροπος 329. 480.
ὑπουδαῖος 309.
ὑπουράνιος 309. 500. 522.
ὑποφήτης 374. 481.
ὑποχείριος 309. 316. 495. 522.
ὑποχλωρομέλας 567.
ὑπόψιος 184. 475. 480. 512.
ὑπόπιον 309. 316. 400. 522.
ὑπώρεια 287 δις. 293. 398.
520. 539.
ὑπωρείη 287.
ὑπωρόφιος 309. 398. 495. 522.
ὑσπορος 96.
ὑσπληξ 322.
ὑσπόλος 98.
ὑφηνίοχος 478. 561.
ὑφορβός 117. 205. 324. 329.
507.
ὑψυχόρης 336. 338. 399. 477.
ὑψερφεής 347. 399. 477.
ὑψήγορος 396.
ὑψηρεφής 45. 55. 347. 397.
477.
ὑψηχής 348. 351. 397. 401.
477.
ὑψιδάμων 95.
ὑψιδάτος 95.
Ἰψιδόχος 95. 336.
ὑψιδρεμέτης 94. 373. 477.
ὑψιδρομος 95.
ὑψιγέννητος 95.
ὑψιδμητος 95.
ὑψιδομος 95.
ὑψιζυγος 95. 547.
ὑψιθρονος 95.
ὑψικάρητος 95. 547.
ὑψικερας 95. 290. 517.
ὑψικέρανος 86. 95.
ὑψικερωσ 95. 132 δις. 302.
314.
ὑψικρομος 15. 95. 296. 547.

Υψικρέων 389.
 ύψιπετής 95. 477. 536.
 ύψιπέτης 95. 547.
 ύψιπέτης 15. 94. 336. 339. 340.
 477. 536.
 ύψιπυλος 95. 296. 547.
 ύψιτέλεστος 15.
 ύψόροφος 45. 328. 477.

 φαγάνθρωπος 153. 156.
 φαγαπόντης 99.
 φαγέσωρος 153. 198. 208.
 φαγησιπόσια 439. 558.
 φαγόγηρος 153. 156. 198. 295.
 φαγύποστα 439. 449.
 φασιμβροτος 168. 176. 197.
 243. 246. 286. 412. 415. 510.
 φασφόρος 129.
 Φαιναρέτη 148.
 Φαινέστιος 148.
 Φαίνιππος 148.
 Φαινόδημος 158.
 Φαινοκλής 152.
 Φαινόκριτος 152. 202.
 φανομηρίς 151. 158. 201. 207.
 211.
 φαινόπους 151.
 Φαῖνοψ 148. 215. 227. 291.
 316. 400. 546. δις.
 φαιοχίτων 290.
 φαληφόρια 43.
 Φαναγόρας 156.
 φανερόφιλος 470.
 φανηφόρος 41.
 Φανόδημος 156.
 Φανόδικος 156.
 Φανοκλής 156.
 Φανόμαχος 156.
 φανομηρίς 158.
 Φανοσθένης 156.
 Φανορῶν 390.
 φαρμακόμαντις 441. 449. 451.
 φαρμακότριψ 219. 322.
 φασσοφόνος 111. 329. 507.
 Φατούλας 229.
 φαυλεπιφυλότατος 429. 430.
 567.
 φαυσιμβροτος 176.

Φαίδιππος 155. 215. 515.
 Φαίδόλας 156.
 φεινακόμαντις 440.
 φέραλγος 148. 295.
 Φερανδρος 148.
 φερανθής 148. 218. 228.
 φερασπης 148. 198. 200. 235.
 287.
 φερρυγής 148. 218.
 Φερεβουα 151.
 φερέβοτρως 150. 200. 286.
 φερεγλαγής 151.
 Φερέδειπνος 151.
 φερέζυγος 151. 208.
 φερέκκαπος 151. 228.
 Φερέκλος 150. 235. 288. 295.
 314. 505.
 φτρεμμελίης 288.
 φερέΓοικος 150. 204. 208.
 φερέπολις 151. 286.
 φερέπονος 151. 199. 229.
 φερρσανθής 168. 194. 218. 228.
 φερέσθιος 168. 187. τρίς. 194.
 δίς. 195. 216. 217. 222.
 228. 238. 246. 259. 268.
 φερρσσηκής 168. 187. τρίς. 194.
 τρίς. 195. 216. 218. 268.
 φερρσσίπονος 168. 218. 228. δίς.
 229.
 φερρσσίφυλος 199. 209. 210.
 214. δίς. 226. 274. 275.
 φερέστραχος 286.
 Φερρέφασσα 164.
 Φερρέφραττα 164.
 Φερρσφασσα 164. 196.
 Φερρσφραττα 164.
 Φερρσφόνεια 164.
 Φερρσφόνη 164. 196. 218.
 φεύγυδρος 148. 207. 215. 304.
 φερρσιγενής 165. 228.
 φερρσιμβροτος 165.
 φθινόκαρπος 151. 207. 215. 514.
 φθινόκωλος 152. 544.
 φθινομετόπωρον 152.
 φθινοπωρίς 148.
 φθινόπωρος 148.
 φθιστήνωρ 170. 169. 226. 299.
 397. 596.

ροισίμβροτος 170. 228. 506.
 ροισίφρων 176.
 φιλοθλητής 459.
 φιλαίακτος 459. 460.
 φιλαίματος 34. 302.
 φιλαλυστής 459.
 φιλαναγνώστης 459.
 φιλάργυρος 566.
 φιλάρματος 34. 302.
 φιλενδείκτης 459.
 φιλεστιάτωρ 459.
 φιλήρετος 155. 216. 225. 285.
 397. 505.
 φιλησίμολπος 165. 230. 245.
 φιλησιστήφανος 165.
 φιλόβροτος 459.
 φιλόβοτρυς 199.
 φιλοβρώς 218. 323. 459. 460.
 φιλογαθής 312. 459. 460.
 φιλόγυνης 288.
 φιλοδέσποτος 156.
 φιλόδημος 156.
 φιλοδίκαιος 156.
 φιλόδοξος 156.
 φιλόδυρτος 459.
 φιλέζωος 156.
 φιλοθήξ 322. 459.
 φιλοθύτης 459. 460.
 φιλοίκτηστος 459.
 φιλοκέρτομος 155. 225. 505.
 565.
 Φιλοκράτης 270.
 φιλόκροτος 456.
 φιλοκτέανος 155. 216. 505.
 Φιλοκτήμων 301.
 Φιλοκτήτης 373. 508.
 φιλοκυδής 156.
 φιλολάμπρος 304.
 φιλολήϊος 156.
 φιλομαθής 459. 460. 508 δίς.
 φιλομεμφής 459. 460.
 Φιλομήδα 546.
 Φιλομηλείδης 155.
 φιλομμεϊδής 155. 287. 505.
 φιλόξεινος 155. 286. 505.
 φιλοξένη 401.
 φιλοπαίγμων 155. 301. 412. 505.
 φιλοπειθής 459. 460.

φιλόπειστος 459.
 φιλόπολις 286.
 φιλοπότης 459. 460.
 φιλοπράγμων 301.
 φιλοπτόλεμος 155. 235. 505.
 φιλορνις 287.
 φιλοσκώμων 301.
 φιλόσοφος 566 δίς.
 φιλοστέφανος 155.
 φιλόστοργος 206.
 φιλόστροφος 459.
 φιλότροφος 459.
 φιλότρυφος 459.
 φιλοφροσύνη 155.
 Φιλοφῶν 390.
 φιλοψευδής 155. 287. 355. 505.
 φιλογρήματος 302.
 φιλογρήμων 301.
 φιλυδρος 304.
 φλεβονευρώδης 143. 434.
 φλεβορραγία 143.
 φλεβοτμής 143. 577.
 φλεβότομος 143.
 φοβεσιστράτη 165. 187. 218.
 260 δίς.
 φοβεστράτη 187.
 φοβέστρατος 148. 149 δίς. 158.
 208. 218.
 φοινικόβαπτος 144.
 φοινικόχροκος 144. 535. 564.
 φοινικόλοφος 144.
 φοινικοπάριος 36. 144. 297.
 φοινικόπεδον 144.
 φοινικόπεζα 144.
 φοινικοστερόπας 144. 295.
 φοινικόστολος 144.
 φονοβλαβής 200.
 φονοσταγής 200.
 φοξίχειλος 61. 291.
 φορειαφόρος 42.
 φορολόγος 200.
 Φρασιδημος 176. 266.
 Φρασικλής 176.
 Φρασίλας 176.
 Φρασιμήδη 176.
 Φρασίτιμος 176.
 φρεάντης 336.
 φρεμπύρωσις 127.

φρενοβλαβής 23. 123.
 φρενοδαλής 128. 577.
 φρενοθελγής 197.
 φρενομανής 128.
 φρενομόρως 128.
 φρενοπληγής 128.
 φρενόπληκτος 128.
 φριξόγυην 176. 266. 286.
 φριξίθριξ 176. 267. 287.
 φριξόκωμης 176. 267. 288.
 φροίμιον 543.
 φρουδος 543.
 φρουρά 543.
 φυγαίγμης 156. 207. 229. 288.
 φύγεργος 156.
 φυγοδέμιος 156.
 φυγόδεμνος 413.
 φυγόδικος 158.
 φυγόλεκτρος 156.
 φυγόζενος 156.
 φυγόπολις 199.
 φυγοπτύλεμος 155. 207. 216.
 235. 412. 505.
 φυκογείτων 454 δίς. 513.
 φυλλοστρώς 324.
 Φυλοδάμης 388.
 Φυλομέδουσα 114. 392. 516.
 φυξάνωρ 176. 229. 265.
 φυξίμηλον 66. 176. 264. 265.
 φυξίπολις 66. 176. 286.
 φυσίγναθος 165.
 φυσίζοος 170. 216. 244. 297. 506.
 φυσικομαθηματικός 406. 428. 449
 φυτηκόμος 43. 45.
 φωσφόρος 183
 φωτοβολέω 138.
 φωτοδότης 138.
 φωτοειδής 138.
 φωτολαμπής 138.
 φωτοφόρος 138.

χαίραθλος 118. 215.
 Χαϊρέδημος 151.
 χαιρέκακος 151. 202.
 Χαϊρεκράτης 151. 202.
 Χαιρέστρατος 151.
 χαιρέφυλλος 151.
 Χαϊρεφών 390.

Χαιρησίλωσ 166. 258.
 χαλαίπους 90. 149 δίς.
 χαλίφρων 62. 155. 157 δίς. 158.
 235 δίς. 298. 544.
 χαλκάρματος 34. 302.
 χαλκεοθώρηξ 114. 291. 317. 539.
 χαλκεύφωνος 114. 297. 540.
 χαλκήρης 108. 317. 397. 512.
 χαλκίνας 61.
 χαλκίοικος 61.
 Χαλκίωπη 61.
 χαλκοβίρεια 287. 353. 401.
 513. 539.
 χαλκοβιτής 114. 287. 346. 513.
 539.
 χαλκοβιτής 114. 346. 511 δίς.
 χαλκογλώχιν 114. 290. 316. 531.
 χαλκοκνήμις 114. 290. 316. 534.
 χαλκοκορυστής 111. 373. 500.
 512.
 χαλκοκράς 324.
 Χαλκομέδουσα 392.
 χαλκόμυξ 465 δίς.
 χαλκοπάρης 114. 534. 564.
 χαλκόπους 114. 291. 316. 533
 δίς.
 χαλκοτόρος 342.
 χαλκότυπος 114. 329. 512.
 χαλκοχάρμης 295.
 χαλκοχίτων 18. 114. 290. 316.
 534.
 Χαλκώδων 386. 387.
 χαιμαίβατος 92. 473.
 χαιμαιγενής 92.
 χαιμαιδέρνη 92. 95.
 χαιμαιευνάς 296. 535.
 χαιμαιούνης 15. 92. 295 δίς. 535.
 χαιμαιέρασος 473.
 χαιμαίσισος 92. 95. 473.
 χαιμαιοίτης 92. 577.
 χαιμαιπετής 92.
 χαιμαίπους 92.
 χαιμεύνη 453.
 χαιμοκερασα 473.
 χαιμοκέρασα 473.
 χαιραξίποντος 176.
 Χαρίδημος 156.
 χαιριδότης 572.

χαριεργός 154. 150.
Χαρίκλεια 156.
Χαρίλαος 156.
χαροπός 155. 304. 316. 400
δίσ. 544.
Χάροπος 155. 544.
Χάρωψ 155. 291. 316. 400. 544.
χαρτόσημον 415.
χειμάρουα 136. 294. 329.
514. 574.
χείμαρρος 294. 514. 574.
χείμαρραυς 514.
χειμοθής 136. 323.
χειμωνοτύπος 128.
Χειρίσοφος 75.
χειροβρώς 323.
χειροδάϊκτος 21. 126.
χειρόδεικτος 126.
χειροδίκης 126.
χειροδράκων 126. 455. 467.
χειροθήης 126.
χειρόμαντις 451.
χειρόμυλος 466.
χειροτέχνης 126. 577.
χειροτόνος 126.
χειρώναξ 110. 126.
χερτάρης 58. 75.
χεριφυρής 75.
χερνήτης 124.
χερνήτις 124.
χέρνιβον 21. 76. 124. 206. 325.
328. 366. 506.
χερνίπτομαι 385.
χέρνιψ 9. 76. 124. 221. 226.
321. 385. 506.
χερομυσής 21. 126.
χερόνιπτρον 126.
χερόπληκτος 126.
Χερσιδάμας 70. 77. 388. 513.
Χερσόνησος 444.
χηναλώπηξ 284. 438. 441. 442
δίσ. 456 δίσ. 465.
χηνοβοσκός 128. 129.
χηνοβωτία 128.
χηνομεγέθης 128.
χθιζός 297. 526. 547. 559. πολ-
λάκις. 577.
χθονοστιλής 128.

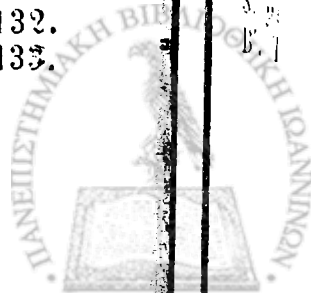
χθονοτρεφής 128. 129.
χιλίαρχος 325.
χιονόβοσκος 128. 201.
χιονόβλητος 128. 129.
χιονοθρέμμων 128.
χιονόκτυπος 128.
χιονόχρως 128.
χλαμυδηφόρος 44. 45. 143.
χλαμυδοειδής 143.
χλαμυδουργία 143.
χλαμυδοφορέω 143.
χλοητόκος 42.
χλοηφάγος 42.
χλωρομέλας 447. 567.
χλωροσαύρα 470.
χλοηφόρος 41.
Χοηφόροι 572.
χοιροέλαφος 441.
χοιροβοσκός 218.
χοιρόγρυλλος 441.
χοιροπίθηκος 441. 442. 465.
χολοίβαφος 89.
χολοιδόκος 90.
χοροδιδάσκαλος 516.
χοροϊθαλής 89.
χοροϊμανής 89.
χοροϊτυπία 89. 90.
χοροϊ-τύπος, -τύπος 89. 90.
χρηματοδαίτης 137.
χρηματοποιός 137.
χρυσάμπυξ 291. 317. 398. 534.
χρυσάερος 303. 316. 317. 534.
χρυσάρματος 34. 302.
χρυσάωρ 290. 317.
χρυσελεφαντήλεκτρος 439. 558.
569.
χρυσελεφάντινος 439.
χρυσηλάκατος 296. 534.
χρυσήνιος 534.
χρυσοβαφής 353.
χρυσόδετος 361.
Χρυσόθεμις 114.
χρυσόθρονος 114. 534.
χρυσόκερας 290.
χρυσόκερος 295.
χρυσόκερως 302.
χρυσόκολλος 332. 344.
χρυσοκόμης 295.

- χρυσόβλιθος 567.
χρυσολύρας 295.
χρυσοπέδιλος 114. 534.
χρυσόπτερος 114. 534.
χρυσοραγής 353.
χρυσόραπις 114. 289. 315.
401. 534.
χρυσορρήης 337. 338.
χρυσότοξος 8.
χρυσοχόος 114. 329. 507. 574.
χρυσόχος 574.
χυμονικοπέπωνα 449.
χυτρόποδες 414.
χωλίαυβος 470.
χωλοίπους 90.
φαλιδόστομος 300.
φευδάγγελος 108. 116. 130.
282. 285. 398. 516.
φευδάττικος 108.
φευδαυτόμολος 108.
φευδενέδρα 108.
φευδοδίπτερος 567.
φευδοκῆρυξ 130.
φευδοκλητεία 130.
φευδοληστής 130.
φευδόλιτρος 130.
φευδολόγος 130.
φευδόμαντις 108. 130. 285. 516.
φευδομάρτυς 108. 130.
φευδοπάρθενος 130.
φευδοπερίπτερος 567.
φεύδορχος 108.
φευδόρημος 130.
φευδοχρυσόβλιθος 567.
φευσίπτυξ 322.
φηφηφορεῖν 53.
φηφηφόρος 43 49. 51.
φηφοφορεῖν 53.
φυλλοτοξόται 453. 467.
φυχόμαντις 451.
φυχοπομπός 327.
φυχοτρόφος 218. 220.
φωματοῦρι 444. 449.
ώκύλιος 117. 206. 326. 399.
474.
ώκυδρόμος 206.
ώκύθοος 206.
ώκύμορος 117. 493. 496. 539.
540.
ώκυπέτης 117. 336. 339. 474.
ώκυπόδης 305.
ώκύπορος 117. 325. 329. 342.
474.
ώκύπους 117. 291. 316. 540.
ώκύπτερος 117. 540.
ώκύρρος 18. 117. 329. 462.
474.
ώλεσίβωλος 165.
ώλεσίθυμος 165.
ώλεσίκαρπος 164. 168. 184.
193. 224. 401. 506.
ώλεσίοικος 165.
ώλεσίτεκνος 165.
ώμηστής 108. 373. 380. 394.
397. 508.
ώμοβρώς 219. 220. 323.
ώμογέρων 29. 114. 285. 442.
468.
ώμοθετέω 114. 373. 509.
ώμοθέτης 509.
ώμοπάγος 114. 206. 329. 507.
ώβγαλα 443 δις.
ώρ 320
ώρειθια 76. 77. 321 δις. 322.
401. 514.
ώρηφόρος 41.
ώρομέδων 392.
ώτοκάταξις 191. 394.
ώχρόλευκος 447.
ώχρομέλας 447.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	σελ.
Εἰσαγωγή.....	1— 16.
Μέρος Α', τὸ γραμματικὸν μέρος τῶν συνθέτων, ἤτοι τὸ τυπικὸν (σελ. 17—402).	
Τμῆμα Α'. Πρῶτον συνθετικὸν (17—278).	
Κεφάλαιον Α'. Τὸ ὀνοματικὸν (18—146).	
1. Κλιτὴν ὄνομα (18—103).	
Περὶ τοῦ συνθετικοῦ λεγομένου φωνήεντος.....	19— 23.
1. Περὶ τοῦ ο φωνήεντος ἐν τῷ μέσῳ τῆς συνθέσεως	23— 38.
2. Περὶ τοῦ ᾠ φωνήεντος " " " "	38— 40.
3. Περὶ τοῦ η φωνήεντος " " " "	40— 58.
4. Περὶ τοῦ ι φωνήεντος " " " "	58— 96.
Α'. Ὄνόματα οὐσιαστικά με θέμα εἰς ι 58—61.	
Β'. Τὰ δῆθεν ἐπιθετικά θέματα " " 61.	
Γ'. Θέματα εἰς ο ἐξασθενῆσαν εἰς ι 61—67.	
Δ'. Θέματα εἰς ιο-, ὧν τὸ ο ἐξέπεσεν 67—69.	
Ε'. Νόοι σύνθετα με πρῶτον συνθετικὸν εἰς ι, σι, ει, αι, οι.....	69—92.
ΣΤ'. Σύνθετα με ἀποκεκρυσταλλωμένην πτώσιν ι.....	92—96.
I. Πρῶτα συνθετικά εἰς γενικήν.....	96— 97.
II. " " " αἰτιατικήν.....	97— 99.
III. " " " ὀνομαστικήν.....	99—103.
II. Ἄκλιτον πρῶτον συνθετικὸν.....	103—103.
Κατάλογος συνθέτων με ὀνομαστικὸν θέμα ὡς πρῶτον συνθετικὸν (108—146).	
Α'. Θέματα εἰς ᾠ καὶ ο (111—116).	
I. Θέματα εἰς ᾠ (ᾠ, η, ᾠ).....	111—112.
II. Θέματα εἰς ο.....	112—116.
Β'. Θέματα τῆς τρίτης κλίσεως (116—144).	
α'. Θέματα φωνηεντόληκτα (116—121).	
I. Θέματα εἰς ι, υ ἤτοι ι, υ, αυ, ευ, ου.....	116—121.
II. Θέματα εἰς ο καὶ ω.....	121—121.
β'. Θέματα συμφωνόληκτα (124—144).	
Α'. Θέματα εἰς ἡμίφωνον (124—133).	
α'. Θέματα ὑγράληκτα.....	124—127.
β'. Θέματα εἰς τὸ ῥινικὸν ν.....	127—129.
γ'. Θέματα εἰς σ.....(129—133).	
I. Θέματα εἰς ες.....	129—131.
II. Θέματα εἰς ας.....	131—132.
III. Θέματα εἰς ας καὶ κτ.....	132—133.

Β'. Θέματα εἰς ἄρωνον (133—144).	
α'. " " ὀδοντόφωνον (133—143).	σελ.
I. " " τ	" 133—142.
II. " " θ	" 142.
III. " " δ	" 142—143.
β'. Θέματα εἰς χειλέρωνον.....	" 143—144.
γ'. Θέματα εἰς οὐρανισκόφωνον	" 144.
Ἀνακεφαλαιώτις τῶν ὁμηρικῶν συνθέτων.....	" 144—146.

Κεφάλαιον Β'. Τὸ ῥηματικὸν πρῶτον συνθετικὸν (147—278).

Τὰ παραδείγματα με ῥηματικὸν πρῶτον συνθετικὸν (147—180).

Α'. Ἄσιγμα σύνθετα (147—161).

I. Σύνθετα μὴ ἔχοντα παρακείμενον ὄνομα (147—155).

α'. ἔχοντα θέμα ἐνεστώτος (148—152).

a. ἄνευ τελικοῦ φωνήεντος ..... » 148—150.

b. με τελικὸν θεματικὸν φωνῆεν (150—152).

1. με ε ..... » 150—151.

2. με ι ..... » 151.

3. με ο ..... » 151—152.

β'. ἔχοντα θέμα ἀορίστου δευτέρου (152—155).

a. ἄνευ θεματικοῦ φωνήεντος ..... » 152—153.

b. με θεματικὸν φωνῆεν (153—154).

1. με ε ..... » 153.

2. με ι ..... » 154.

3. με ο ..... » 154.

Τὸ ὄλον τῶν θεμάτων, οἷς δὲν παράκειται ὄνομα. » 154—155.

II. Σύνθετα με παρακείμενον ὄνομα ..... » 155—157.

Σύγκρισις τῶν μὴ ἔχόντων παρακείμενον ὄνομα

πρὸς τὰ ἔχοντα, τῶν θεματικῶν φωνηέντων ε,

ι, ο πρὸς ἀλληλῆ, τῶν ἐνεστωτικῶν θεμάτων πρὸς

τὰ μὴ ἐνεστωτικὰ καὶ περὶ τῆς ἡλικίας τῶν

ἁσίσμων. .... » 157—161.

Β'. Ἔνσιγμα σύνθετα (162—180).

I. Σύνθετα μὴ ἔχοντα παρακείμενον ὄνομα (162—169).

Α'. ἔχοντα τὸ σ ἀμέσως εἰς τὸ ῥηματικὸν θέμα προσκεκολλημένον (162—167).

a. ἄνευ θεματικοῦ φωνήεντος..... » 162—164.

b. με θεματικὸν φωνῆεν (164—167).

1. με ε ..... » 164.

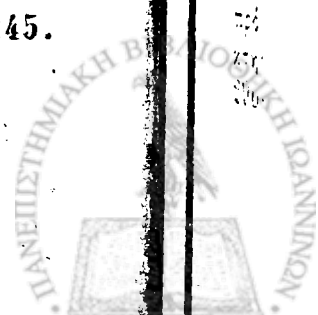
2. με ι ..... » 164—166.

3. με ο ..... » 166—167.

Β'. Τὰ περιεβύλλοντα ε μεταξὺ τοῦ ῥηματικοῦ θεματος καὶ τοῦ σ ..... » 167—168.

- Σύγκρισις τῶν ὑπὸ τὸ Α' καὶ Β' συνθέτων . . . . . σελ. 168.
- Τὸ ὄλον τῶν θεμάτων, οἷς δὲν παράκειται ὄνομα . . . 168—169.
- II. Σύνθετα μὲ παρακείμενον ὄνομα . . . . . » 170—176.
- Σύγκρισις τῶν ἐνσίγμων τῶν μὴ ἔχοντων παρακεί-
μενον ὄνομα πρὸς τὰ ἔχοντα καὶ καθ' ὄλου τῶν
ἀσίγμων πρὸς τὰ ἐνσίγμω . . . . . » 177—180.
- A'. Ἐξ ὀνομάτων παραγωγή τῶν ἐνσίγμων καὶ
ἀσίγμων συνθέτων (180—216).
- Benary, Pott, Bopp καὶ Düntzer γνώμη περὶ τῶν
ἐνσίγμων καὶ αἱ κατ' αὐτῆς ἐνστάσεις . . . . . » 180—189.
- L. Meyer γνώμη περὶ τῶν ἐνσίγμων . . . . . » 189—193.
- Τροποποιήσις τῆς γνώμης L. Meyer ὑπὸ G. Meyer,
Zacher καὶ Schaper. . . . . » 193—197.
- Benary καὶ Pott γνώμη περὶ τῶν ἀσίγμων . . . . . » 197—198.
- Bopp γνώμη περὶ τῶν ἀσίγμων καὶ αἱ κατ' αὐτῆς
ἐνστάσεις . . . . . » 198—202.
- Weissenborn τροποποιήσις γνώμης Bopp διὰ τὰ
εἰς ι-ἀσίγμω . . . . . » 202—203.
- Rödiger γνώμη περὶ τῆς γενέσεως τῶν εἰς ε-ἐκ
τῶν εἰς ι- . . . . . » 203—204.
- Düntzer γνώμη περὶ τῶν ἀσίγμων . . . . . » 204.
- Παραγωγή ἀσίγμων τινῶν ἐξ οὐσιαστικῶν . . . . . » 204.
- Ἡ θεωρία Bopp κατὰ G. Meyer, ὃν ἀκολουθεῖ καὶ
Schaper . . . . . » 204—209.
- Ἡ θεωρία Bopp κατὰ Zacher . . . . . » 209—215.
- Ἀνακεφαλαίωσις τῆς περὶ τῶν ἐνσίγμων γνώμης
L. Meyer καὶ τῆς περὶ τῶν ἀσίγμων γνώμης
Bopp, ὅπως αὐταὶ ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ G.
Meyer, Zacher καὶ Schaper . . . . . » 215—216.
- B'. Παραγωγή ἀπὸ μετοχῶν (216—229).
- Ἡ γνώμη Justi περὶ τῶν ἐνσίγμων καὶ ἀσίγμων
καὶ αἱ κατ' αὐτῆς ἐνστάσεις . . . . . » 216—227.
- Sanneg τροποποιήσις γνώμης Justi . . . . . » 227—229.
- Γ'. Ἀναγνώρισις τύπων ῥήματος (229—237).
- Grimm γνώμη περὶ τῶν ἐνσίγμων καὶ ἀσίγμων καὶ
αἱ κατ' αὐτῆς ἐνστάσεις . . . . . » 229—232.
- Weissenborn τροποποιήσις γνώμης Grimm καὶ αἱ
κατ' αὐτῆς ἐνστάσεις . . . . . » 232—235.
- Γνώμη πάρεργος Bopp περὶ τῶν ἐνσίγμων καὶ Pott
περὶ τῶν εἰς ι-ἀσίγμων . . . . . » 236—237.
- Δ'. Παρενεβλήθη ἡ συλλαβὴ σι ἢ τὸ σ εἶναι προσ-
διοριστικὸν τῶν ῥιζῶν (237—245).
- Ἀρχαίων ἐλλήνων γραμματικῶν γνώμη περὶ τῶν
ἐνσίγμων . . . . . » 237—238.
- Beroh γνώμη περὶ τῶν ἐνσίγμων, ἣν παραδέχεται
καὶ Westphal, καὶ αἱ κατ' αὐτῆς ἐνστάσεις . . . » 238—245.
- Ε'. Ἀναγνώρισις ῥηματικοῦ θέματος (245—271).
- Buttmann καὶ Lobeck γνώμη περὶ τῶν ἀσίγμων καὶ

ἑνσίγμων καὶ αἰ. κατ' αὐτῆς ἐνστάσεις	σελ. 246—247.
Clemm γνώμη περὶ τῶν ἐνσίγμων καὶ ἀσίγμων, τροποποιηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν	» 247—266.
Περὶ τοῦ θεματικοῦ φωνήεντος	» 266—271.
Παρατηρήσεις περὶ τῆς θεωρίας L. Meyer περὶ τῶν ἐνσίγμων καὶ Borp περὶ τῶν ἀσίγμων ἀφ' ἐνός καὶ τῆς Clemm ἀφ' ἑτέρου. Ἀπόπειρα G. Meyer συμβιβασμοῦ τῆς διαφορᾶς τῶν θεωριῶν τούτων διὰ τὰ εἰς -ο καὶ ε- ἄσιγμα καὶ ἀναίρεσις τῆς ἀποπείρας ταύτης	» 271—274.
Zacher ἐνστάσεις κατὰ τῆς θεωρίας Clemm ὡς πρὸς τὰ ἄσιγμα καὶ ἀναίρεσις τῶν ἐνστάσεων	» 274—276.
Zacher, Schönberg καὶ Weissenborn ἐνστάσεις κατὰ τῆς θεωρίας Clemm ὡς πρὸς τὰ ἑνσίγμα καὶ ἀναίρεσις τῶν ἐνστάσεων	» 276—278.
Ἡ σύνθεσις μὲ ῥηματικὴν θέμα ὡς πρῶτον συνθε- τικὴν ἐν οὐδεμιᾷ τῶν ἀρχαίων συγγενῶν γλωσ- σῶν εὐρίσκεται	» 278.
Τμῆμα Β'. Δεύτερον συνθετικὸν (281—402).	
Γενικά τινα περὶ τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ	» 281—283.
<i>Κεφάλαιον Α'. Τὸ ὀνοματικὸν (285—320).</i>	
I. Κλιτὸν ὄνομα (283—317).	
Α'. Ἐπίθετον	» 283—284.
Β" Οὐσιαστικὸν (284—317).	
Α'. Ἐν τῷ κατωτέρῳ εἶδει τῆς συνθέσεως (284—288).	
I. Τὸ οὐσιαστικὸν οὐχὶ τὸ δευτερεῦον τῆς συν- θέσεως	» 284—285.
II. Τὸ οὐσιαστικὸν τὸ δευτερεῦον καὶ δὴ μόνον καθ' ἣν περίπτωσιν μένει ἀμετάβλητον (1).	» 285—288.
Β'. Ἐν τῷ ἀνωτέρῳ εἶδει τῆς συνθέσεως (288—312).	
1. Τὸ οὐσιαστικὸν ἄνευ οὐδεμιᾶς μεταβολῆς	» 289—296.
2. Τὸ οὐσιαστικὸν πάσχει μόνον τὴν πρὸς ἕκφρασιν τοῦ γένους ἀπαιτουμένην μεταβολήν	» 296—301.
3. Τὸ οὐσιαστικὸν μὲ πρόσφυμα (301—312).	
Α'. Πρόσφυμα ο	» 301—304.
Β'. Πρόσφυμα η	» 304—305.
Γ'. Πρόσφυμα ιο	» 305—311.
Δ'. Πρόσφυμα σιο καὶ ιμο	» 311.
Παρατηρήσεις περὶ τῆς προσλήψεως προσφύματος.	» 311—312.
Ἀντιθεώρησις τῶν ὀμηρικῶν κτητικῶν μὲ οὐσιαστι- κὸν δεύτερον συνθετικὸν καὶ τῶν ἀντικειμενικῶν	

(1) Ἡ πρὸς ἕκφρασιν τοῦ γένους ἀπαιτουμένη μεταβολὴ καὶ ἡ
προσλήψις προσφύματος ἐξετάζονται (ἰδὲ σελ. 286 Σημ.) ἐν τοῖς
κτητικοῖς, ὅπου παρόμοιαι περιπτώσεις ἐμφανίζονται, ἀπὸ σελ.
296—312.

τῶν ἔχόντων τὸ οὐσιαστικὸν ὡς δευτερεῦον μέρος τῆς συνθέσεως (312—317).

- Α'. Οὐσιαστικά τῆς δευτέρας κλίσεως ..... σελ. 313.
 Β'. Οὐσιαστικά θηλυκά τῆς πρώτης κλίσεως ..... » 313.
 Γ'. Οὐσιαστικά τῆς τρίτης ..... » 314—317.
 Η. "Ακλιτον ..... » 317—320.

Κεφάλαιον Β'. Τὸ ῥηματικὸν (320—396).

- Α'. Ῥιζικά ὀνόματα, οἷς παρατίθενται καὶ τὰ μὲ τ πρόσφυμα ..... » 320—324.
 Β'. Μὲ πρόσφυμα ο, οἷς παρατίθενται καὶ τὰ μὲ πρόσφυμα η (ā, ǎ) ..... » 324—345.
 Γ'. Μὲ πρόσφυμα ἐς ..... » 345—357.
 Δ'. Μὲ πρόσφυμα το ..... » 357—372.
 Ε'. Μὲ πρόσφυμα τη, τηρ, τορ ..... » 372—384.
 ΣΤ'. Μετοχαὶ ὡς δευτερον συνθετικὸν ..... » 384—392.
 Ζ'. Μὲ πρόσφυμα ευ, ι, τι, σι, σιη, ρο, ρι. ων, ιων, μον ..... » 393—396.
 Περὶ ἐκτάσεως τοῦ ἀρκτικοῦ φωνήεντος τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ ὀνοματικοῦ καὶ ῥηματικοῦ ..... » 396—401.
 Περὶ ἐκτάσεως τοῦ ἀρκτικοῦ φωνήεντος τοῦ πρώτου συνθετικοῦ ὀνοματικοῦ καὶ ῥηματικοῦ ..... » 401.
 Παρατηρήσεις περὶ τοῦ γένους τῶν συνθέτων τῆς ἀρχαίας καὶ τῆς ἡμετέρας γλώσσης ..... » 401—402.

Μέρος Β'. Τὸ συντακτικὸν μέρος τῶν συνθέτων ἤτοι ἡ σημασία αὐτῶν (405—571).

- Τῶν ἰνδῶν γραμματικῶν αἱ ἑξ κλάσεις τῶν συνθέτων Justi διαίρεσις τῶν κλάσεων εἰς κατώτερον καὶ ἀνώτερον εἶδος συνθέσεως ..... » 405—409.
 Αἱ ἑξ κλάσεις τῶν ἰνδῶν περιορίζονται εἰς τέσσαρας θέσις τῶν συνθετικῶν μερῶν ἐν τοῖς συνθέτοις ..... » 409.
 Ἐξαιρέσεις ἐπὶ τῶν ὀριστικῶν ..... » 409—410.
 Ἐξαιρέσεις ἐπὶ τῶν ἄντικειμενικῶν ..... » 410—413.
 Σχέσις τῶν συνθετικῶν μερῶν πρὸς ἀλλήλα καὶ τοῦ κυριωτέρου μέρους τοῦ συνθέτου πρὸς τὴν πρότασιν ..... » 413—415.
 Ἐξαιρέσεις ἐπὶ τῶν ἀντικειμενικῶν ..... » 415—419.
 Σχέσις τῶν συνθετικῶν μερῶν πρὸς ἀλλήλα καὶ τοῦ κυριωτέρου μέρους τοῦ συνθέτου πρὸς τὴν πρότασιν ..... » 419—421.
 Διαίρεσις τῶν συνθέτων μὲ τροποποιήσιν τινα ..... » 421—422.

I. Κατώτερον εἶδος συνθέσεως (422—525).

1. Σύνθεσις κατὰ παράταξιν ἤτοι συνδετικά, dvandva ..... 422—449.

2. Σύνθεσις καθ' ὑπόταξιν (449—525).

- Α'. Ὀριστικά, Karmadhāraya, (449—490).
 Περὶ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου συνθετικοῦ αὐτῶν. . . » 449—450.

- Περὶ συνθέτων ἐκ δύο οὐσιαστικῶν, ὧν τὸ πρῶτον νοεῖται κατὰ γενικὴν ἐξαρτωμένην ἐκ τοῦ δευτέρου..... » 450—453.
- Περὶ συνθέτων ἐκ δύο οὐσιαστικῶν, ὧν τὸ πρῶτον νοεῖται κατὰ ἐτέραν τινὰ τῶν πλαγίων πτώσεων ἐξαρτωμένην ἐκ τοῦ δευτέρου ..... » 453—455.
- Ὀλιγάριθμος κλάσις συνθέτων ὀφειλομένη εἰς τὴν ζωηρὰν φαντασίαν ..... » 455—457.
- Περὶ συνθέτων, ὧν τὸ πρῶτον συνθετικὸν νοεῖται κατὰ σύστοιχον αἰτιατικὴν ..... » 457—458.
- Σύνθετα ἔχοντα ῥηματικὸν θέμα ὡς πρῶτον συνθετικὸν ..... » 458.
- Περὶ τῶν ἀπὸ τοῦ φιλο,- ἀρχι- συνθέτων καὶ τῶν ἡσιοδείων ἀερσιπότης, ἀερσιπότητος ..... » 458—461.
- Τὰ μὲ πρῶτον συνθετικὸν πρόθεσιν καὶ δεύτερον ῥηματικὸν ὄνομα, ἄπερ Heerdegen καὶ Fnegner θέλουσι παρασύνθετα..... » 461—463.
- Γνώμη Whitney περὶ τούτων ..... » 463—464.
- Κατάταξις τῶν ὀριστικῶν συνθέτων (464—490).
- I. Σύνθετα, ὧν τὸ πρῶτον συνθετικὸν ὀρίζει τὸ δεύτερον ὀνομαστικῶς καὶ δὴ ὡς τὸ πολὺ ἐπιθετικῶς (464—473).
- A'. Τὸ πρῶτον συνθετικὸν ἐκ τῶν κλιτῶν μερῶν τοῦ λόγου (464—472).
- a. Ὀνομαστικὸν ὑπὸ γενικωτέρην ἔποψιν ..... » 464—472.
- b. Ῥηματικὸν θέμα ..... » 472.
- B'. Τὸ πρῶτον συνθετικὸν ἐκ τῶν ἀκλίτων μερῶν τοῦ λόγου ..... » 472—473.
- II. Σύνθετα, ὧν τὸ πρῶτον συνθετικὸν ὀρίζει τὸ δεύτερον ἐπιρρηματικῶς (473—486).
- A'. Τὸ πρῶτον συνθετικὸν ἐκ τῶν κλιτῶν μερῶν τοῦ λόγου (473—476).
- a. Ὀνομαστικὸν ὑπὸ γενικωτέριν ἔποψιν ..... » 473—476.
- b. Ῥηματικὸν θέμα ..... » 476.
- B'. Τὸ πρῶτον συνθετικὸν ἐκ τῶν ἀκλίτων μερῶν τοῦ λόγου (477—485).
- a. Ἰδίως ἐπίρρημα ..... » 477.
- b. Πρόθεσις ..... » 477—481.
- c. Ἀχώριστον μόριον, ... » 481—485.
- Περὶ τοῦ ἐπιτατικοῦ ἄ- ..... » 485—486.
- Ἐπιρρήματα τῆς κλάσεως ταύτης (486—490).
- A'. κατὰ τοπικὴν πτώσιν ἐνικοῦ ..... » 486—487.
- B'. κατ' ἀφαιρετικὴν ..... » 487—488.
- Γ'. κατ' αἰτιατικὴν ..... » 488—489.
- Δ'. κατὰ δοτικὴν ἐνικοῦ ..... » 489.
- Ε'. κατ' ὀργανικὴν πτώσιν ἐνικοῦ ..... » 489—490.
- Β'. Ἀντικειμενικά, tatpurgusha (490—525).
- Περὶ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου συνθετικοῦ αὐτῶν ..... » 490—491.

- Clemm γνώμη περί τῶν ἐκ προθέσεως ἀρχομένων ἀντικειμενικῶν καὶ ἀναίρεσις αὐτῆς ..... » 491—498.
- Schaper γνώμη περί τῶν αὐτῶν καὶ ἀπόρριψις αὐτῆς ..... » 498—499.
- Περίληψις τῆς πραγματείας Schaper: eine neue Einth. κλπ. .... » 499—500.
- G. Meyer γνώμη περί τῶν ἐκ προθέσεως ἀρχομένων ἀντικειμενικῶν τῶν ληγόντων εἰς ἰσ-ς καὶ ἀναίρεσις αὐτῆς ..... » 500—501.
- Clemm γνώμη περί τῶν συνθέτων μὲ πρῶτον συνθετικὸν ἐπίθετον (ἄξιο-ς, ἴσο-ς), ἐξ οὗ ἐξαρτᾶται τὸ δεύτερον κατὰ γενικὴν ἢ δοτικὴν, καὶ ἀναίρεσις αὐτῆς ..... » 501—504.
- Κουρτίου γνώμη περί τῶν ἀπὸ τοῦ ἄξιος καὶ ἴσος ἀρχομένων συνθέτων ..... » 504.
- Κατάταξις τῶν ἀντικειμενικῶν συνθέτων (504—525).
- A'. Τὰ ἀντικειμενικά πλὴν τῶν ἐκ προθέσεως ἀρχομένων (504—518).
- I. Τὸ ἐξαρτώμενον νοεῖται κατ' αἰτιατικὴν (504—510).
- a. Αἰτιατικὴν τοῦ ἀντικειμένου ..... » 505—509.
- b. Αἰτιατικὴν τοῦ τέρματος ..... » 509—510.
- II. Τὸ ἐξαρτώμενον νοεῖται κατὰ δοτικὴν (510—515).
- A'. Ἰδίως δοτικὴν ..... » 510—511.
- B'. Ὀργανικὴν δοτικὴν ..... » 511—514.
- Γ'. Τοπικὴν δοτικὴν ..... » 514—515.
- III. Τὸ ἐξαρτώμενον νοεῖται κατὰ γενικὴν (515—518).
- A'. Ἰδίως γενικὴν ..... » 515—517.
- B'. Ἀφαιρετικὴν γενικὴν ..... » 517—518.
- B'. Τὰ ἐκ προθέσεως ἀρχόμενα (518—522).
- α'. Τὸ οὐσιαστικὸν τὸ καὶ ὀρίζον ἀνευ προσφύματος ..... » 518—520.
- β'. Τὸ » » » » μετὰ προσφύματος ..... » 520—522.
- Ἐπιρρήματα τῆς κλάσεως ταύτης (522—525).
- A'. Ἐπιρρήματα μὴ ἀναγόμενα εἰς κλιτὰ σύνθετα ὀνόματα (522—523).
- α'. Ἐπιρρήματα, ὧν τὸ δεύτερον συνθετικὸν ἄκλιτον ..... » 522.
- β'. » » » » πτώσις κλιτοῦ ὀνόματος ..... » 522—523.
- B'. Ἐπιρρήματα ὀνομάτων συνθέτων ..... » 523—525.
- II. Ἀνώτερον εἶδος συνθέσεως ἦτοι κτητικά, bahuvrīhi (525—560).
- Ἰδιότης τῆς κλάσεως ταύτης ..... » 525.
- Ἡ ἀρχικὴ καὶ γνησία τῶν κτητικῶν σχέσις πρὸς τὸ οὐσιαστικόν, εἰς ὃ ἀναφέρονται ..... » 526.
- Περί τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου συνθετικοῦ τῶν κτη-

τικῶν.....	» 527.
'Αντικειμενικά κτητικά δὲν ὑπάρχουσι.....	» 527—530.
'Η κατάταξις συνθέτου εἰς ὠρισμένον εἶδος συνθέσεως ἐξαρτᾶται πολλάκις ἐκ τῆς ἐννοίας, ἧς ἕνεκα τὸ αὐτὸ μάλιστα σύνθετον δυνατὸν νὰ ἀνήκῃ εἰς διάφορα εἶδη.....	» 530—532.
Κιτᾶταξις τῶν κτητικῶν (§ 32—560).	
1. Ὀριστικὰ κτητικά (532—557).	
I. Σύνθετα, ὧν τὸ πρῶτον συνθετικὸν ὀρίζει τὸ δεύτερον ὀνοματικῶς καὶ δὴ ὡς τὸ πολὺ ἐπιθετικῶς (532—550).	
A'. Τὸ πρῶτον συνθετικὸν ἐκ τῶν κλιτῶν μερῶν τοῦ λόγου (532—546).	
a. Ὀνοματικὸν ὑπὸ γενικωτέρῃν ἔποψιν (532—544).	
α'. Τὸ πρῶτον συνθετικὸν οὐσιαστικόν.....	» 532—535.
β'. » » » ἐπίθετον.....	» 535—540.
γ'. » » » ἀπόλυτον ἀριθμητικόν (540—543).	
I. Τὰ ὁμολογουμένως περιληπτικὰ κτητικά	» 540—543.
II. Τὰ συνήθως εἰς τὸ κατώτερον εἶδος τῆς συνθέσεως (driugu) ἀναγόμενα.....	» 543.
δ'. Τὸ πρῶτον συνθετικὸν ἀνωθυμία.....	» 543—544.
b. Ῥηματικὸν θέμα.....	» 544—546.
B'. Τὸ πρῶτον συνθετικὸν ἐκ τῶν ἀκλίτων μερῶν τοῦ λόγου.....	» 546—550.
II. Σύνθετα, ὧν τὸ πρῶτον συνθετικὸν ὀρίζει τὸ δεύτερον ἐπιρρηματικῶς (550—557).	
A'. Τὸ πρῶτον συνθετικὸν ἐκ τῶν κλιτῶν μερῶν τοῦ λόγου καὶ δὴ ὄνομα ἐπίθετον.....	» 550.
B'. Τὸ πρῶτον συνθετικὸν ἐκ τῶν ἀκλίτων μερῶν τοῦ λόγου.....	» 550—552.
Περὶ τοῦ ἐπώνυμος.....	» 552—557.
2. Συνδετικὰ κτητικά.....	» 557—558.
'Επιρρήματα τῶν κτητικῶν (558—560).	
1. Ἐπιρρήματα ἐξ ὀριστικῶν κτητικῶν.....	» 558—560.
2. Ἐπιρρήματα ἐκ συνδετικῶν κτητικῶν.....	» 560.
Παράρτημα (560—571).	
Περὶ δισυνθέτων καὶ πολυσυνθέτων.....	» 560—561.
I. Δισύνθετα (561—569).	
A'. Τὰ ὀμηρικὰ (561—566).	
α'. Ὀριστικὰ.....	» 561—562.
β'. Ἀντικειμενικά.....	» 562—564.
γ'. Κτητικά.....	» 564.
Δισύνθετα ἐπιρρήματα.....	» 564—565.
Περὶ τοῦ φιλοκέρτμος, ἀλλοπρόσχυλος, Ἀναθησί- νως καὶ παρομοίων.....	» 565—566.
B'. Ἐκ τῶν μεθ' Ὀμηρον (566—569).	
α'. Συνδετικά.....	» 566.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Ἐν σελ.	στίχ.	γραπτέον	ἀντί	
»	3	10	» Themenbildung	» Themenbildung,
»	5	14	» μυθῆσ-ο-μαι	» μυ-θήσ-ο-μαι.
»	»	17	» ὄνομα	» ὄνομα.
»	7	11	» consonantische	» consonantische.
»	7	22	» Vocalische	» Vocalische.
»	13	21	» Ἑλλήσ-ποντος	» Ἑλλήσ-ποντός.
»	14	11	» ἀπο-τηλοῦ	» ἀπ-ο-τηλοῦ.
»	20	24	» menschl.	» menschl.
»	23	8	» Herzog	» Herzog.
»	27	5	» 4) Θέματα	» 3) Θέματα.
»	35	13	» τουτέστι	» τουτέστι.
»	37	14	» συντίθεται	» συντίθενται.
»	39	18	» ἀκαλά ρέων	» ἀκαλά ρέων.
»	42	4	» αἰσχύλεια	» αἰχύλεια.
»	42	19	» Στησιγόρου	» Στησιγώρου.
»	46	27	» γενης	» γενη-ς.
»	51	27	» licentiam	» licentiam.
»	55	18	» Schulwört.	» Schulwört.
»	57	11	» Ἑκαμήδη	» Ἑκαμήδη.
»	»	31	» θ	» Θ.
»	69	24	» ἐν.	» ἐν.
»	83	2	» Meineke	» Meinek.
»	85	7	» Ναυσικάα	» Ναυσικάαι.
»	»	11	» -αιος	» αιας.
»	88	19	» Πασιθέη	» Πασιθέα.
»	101	6	» Bopp	» Bopp..
»	110	20	» ἠνιοχεύς	» ἠνιοχεύς.
»	»	21	» ἠνίοχος	» ἠνίοχος.
»	111	12	» ἀμαλλοδετήρ	» ἀμαλοδετήρ.
»	111	3	» μυθολογέω	» μυθολογέω.
»	»	24	» ὁμοήγων	» ὁμοήλων.
»	128	19	» χιονόβοσχος	» χιονοβοσχος.
»	131	17	» παρασκευάζει	» παρασκευάζει.
»	135	2	» ὀνομάκλυτος	» ὀνομακλυτός.
»	138	13	» μελιθῆς	» μελιθῆς.
»	»	21	» μελιτοσιδῆς	» μελιτοσιδῆς.
»	»	26	» 747 σημ. 7	» 742.
»	139	16	» 172—173 καὶ Ἔτυμ. 5 173 (1) ἀντί 174.	

(1) Ὅπου προσφορωτέρα θεωρεῖται ἢ ἐκ τοῦ γὰρ ῥοφᾶν, πίνειν ἔτυμολογία.

Ἐν σελ.	στιχ.	γραφίσειον		ἀντί
» 148	1σημ.3	»	πηνεω	» πηνεω-
» "	7	» "	Πάν	» πάν.
» 151	2	» 1	καί	» κα,
» 153	15	»	Ἑσιόδου	» Ἑσυχ..
» 164	5	»	Ὀρσεδίκη	» Ὀρσεδίκη
» 171	13	»	δεξίπυρος	» δεξίπυρος.
» 190	3σημ.4	»	= Φίλτις	» = Φίντις..
» 246	21	»	Μνησίθεος	» Μνησίθεος.
» 258	20	»	ἀλφειβοιαί	» ἀμρσειβοιαί.
» 299	30	»	μον-	» μων-.
» 300	24	»	μον-	» μων-.
» 305	3σημ.2	»	εὔβους	» *Εὔβους.
» 321	σημ.5	»	πηπηγός	» πηπηγός.
» 327	3	» 5	ἄλεχος	» ἄλεχος.
» 358	9	»	τηλεκλυτός	» τηλεκλυτός.
» 361	4σημ.2	»	ἔλλει-	» ἔλλει.
» 400	15	»	βαρυ-όπα-ς	» βαρυ-όπη-ς.
» 433	21	»	ἀρτολάγυμος	» ἀρτολάγηνος.
» 445	27	»	εὐρύ-νοτος	» εὐρύ-νοτος.
» 483	5	»	ἀτραπός	» ἀτραπός
» 484	1	»	ἄν-ιπτος	» ἄν-ιπτος.
» 557	24	»	εὐρύ-νοτος	» εὐρύ-νοτος.

Σπ. Γλ.

